

KIRKON PRESIDENTTIIEN OPETUKSIA

GORDON B. HINCKLEY

KIRKON PRESIDENTTIEN OPETUKSIA
GORDON B. HINCKLEY

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko
Salt Lake City, Utah, Yhdysvallat

Kirkon presidenttien opetuksia -sarjan kirjat

Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith (varastonumero 36481 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young (35554 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: John Taylor (35969 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff (36315 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow (36787 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith (35744 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant (35970 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: George Albert Smith (36786 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: David O. McKay (36492 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Fielding Smith (36907 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee (35892 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball (36500 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson (08860 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: Howard W. Hunter (08861 130)
Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley (08862 130)

Voit hankkia näitä kirjoja kirkon jakelukeskuksesta tai osoitteesta store.lds.org. Kirjat ovat myös saatavilla digitaalisessa muodossa osoitteessa lds.org ja Evankeliumiaiheinen kirjasto -mobiilisovelluksessa.

Tätä oppikirjaa koskevat mielipiteet ja ehdotukset ovat tervetulleita. Lähetä ne osoitteella:

Curriculum Development
50 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
Sähköpostitse: pth-development@ldschurch.org

Mainitse nimesi ja osoitteesi, seurakuntasi ja vaarnasi. Muista mainita kirjan nimi. Kerro sitten, mitä hyviä puolia kirjassa mielestäsi on, ja esitä parannusehdotuksesi.

© 2016 Intellectual Reserve, Inc.

Kaikki oikeudet pidätetään

Printed in the United States of America

Hyväksytty englanniksi: 3/11

Hyväksytty käännettäväksi: 3/11

Alkuperäisjulkaisun nimi:

Teachings of Presidents of the Church: Gordon B. Hinckley

ISBN 978-1-4651-1884-4

Finnish

08862 130

Sisällys

Johdanto	V
Historiallinen yhteenveto	IX
Gordon B. Hinckleyn elämä ja palvelutyö	1
1 Evankeliumin palautus – kirkkaamman päivän koitto	45
2 Merkkiviiri kansakunnille, valo maailmalle	59
3 Onnellisuuden asenteen ja optimismin hengen vaaliminen	71
4 Uskon ja uhrauksen pioneeriperintö	85
5 Jumalan tyttäriä	99
6 Kuinka voimallinen onkaan rukous	113
7 Hengen kuiskaukset	123
8 Me turvaamme Kristukseen	131
9 Todistuksen kallisarvoinen lahja	145
10 Avioliiton iankaikkisen kumppanuuden vaaliminen	157
11 Koti – vanhurskaan elämän perusta	171
12 Kuuliaisuus – eläkää vain evankeliumin mukaan	183
13 Rauhaa ja tyytyväisyyttä ajallisesta omavaraisuudesta	195
14 Kadottakaamme itsemme palvelemalla muita	207
15 Pyhä pappeus	219
16 Mormonin kirjan voima	231
17 Jatkakaa suurenmoista oppimisprosessia	243
18 Hyveellisyys – kulmakivi, jonka varaan voimme rakentaa elämämme	255
19 Pappeusjohtajat Jeesuksen Kristuksen kirkossa	265
20 Toveruus niiden kanssa, jotka eivät kuulu kirkkoomme	279
21 Lähetystyön myöhempien aikojen ihme	291
22 Auttakaa rakastaen uusia käännyttäjiä ja vähemmän aktiivisia jäseniä	305
23 Pyhän temppelin siunaukset	319
24 Jeesuksen Kristuksen sovitus – ulottuvuudeltaan suunnaton, vaikutukseltaan henkilökohtainen	331
25 Kulkekaa eteenpäin uskossa	345
Luettelo kuvista	355
Index	357

James M. Harrison

Johdanto

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat ottaneet käyttöön sarjan *Kirkon presidenttien opetuksia* auttaakseen sinua pääsemään lähemmäksi taivaallista Isääsi ja syventämään ymmärrystäsi palautetusta Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Sitä mukaa kuin kirkko lisää kirjoja tähän sarjaan, evankeliumin haku-teosten kokoelma kodissasi täydentyy. Näitä kirjoja on tarkoitus käyttää sekä itsenäiseen opiskeluun että opettamisen lähdeaineistona. Ne voivat myös auttaa sinua valmistamaan perheillan oppiaiheita, muita oppiaiheita tai puheita ja vastaamaan kirkon oppia koskeviin kysymyksiin.

Tämä kirja esittelee presidentti Gordon B. Hinckleyn opetuksia. Hän palveli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidenttinä 12. maaliskuuta 1995 – 27. tammikuuta 2008.

Itsenäinen opiskelu

Kun tutkit presidentti Gordon B. Hinckleyn opetuksia, etsi rukoilun Pyhän Hengen innoitusta. Kunkin luvun lopussa olevat kysymykset auttavat sinua pohtimaan, ymmärtämään ja toteuttamaan elämässäsi presidentti Hinckleyn opetuksia. Seuraavista ideoista on ehkä apua:

- Kirjoita muistiin ajatuksia ja tunteita, joita Pyhä Henki antaa sinulle tutkiessasi.
- Alleviivaa kohdat, jotka haluat muistaa. Voisit opetella ulkoa näitä kohtia tai tehdä niistä merkinnän pyhiin kirjoituksiisi niihin liittyvien jakeiden viereen.
- Lue luku tai kappale useammin kuin kerran, jotta voit ymmärtää sen syvällisemmin.

- Esitä itsellesi seuraavanlaisia kysymyksiä: ”Kuinka presidentti Hinckleyn opetukset lisäävät ymmärrystäni evankeliumin periaatteista?” tai ”Mitä Herra haluaa minun oppivan näistä opetuksista?” ”Mitä Hän haluaa minun tekevän?”
- Kysy itseltäsi, kuinka opetukset tässä kirjassa voivat auttaa sinua omissa haasteissasi ja huolissasi.
- Kerro perheenjäsenille tai ystäville, mitä opit.

Opettaminen tämän kirjan pohjalta

Seuraavista ohjeista on apua opettaessasi tämän kirjan pohjalta niin kotona kuin kirkossa.

Valmistaudu opettamaan

Valmistautuessasi opettamaan etsi Hengen johdatusta. Tutki lukua, jotta voit luottaa siihen, että ymmärrät presidentti Hinckleyn opetuksia, ja valitse rukoillen ne opetukset, joiden tunnet olevan hyödyllisimpiä.

Voit kannustaa opetettaviasi tutkimaan lukua itsekseen ja kiinnittämään erityistä huomiota luvun lopussa olevaan kohtaan ”Opiskelu- ja opetusehdotuksia”.

Kannusta keskusteluun presidentti Hinckleyn opetuksista

Kun opetat tämän kirjan pohjalta, kehoita muita kertomaan ajatuksiaan, esittämään kysymyksiä, todistamaan ja opettamaan toinen toistaan. Kun he osallistuvat aktiivisesti, he ovat valmiimpia oppimaan ja saamaan henkilökohtaista ilmoitusta.

Anna hyvien keskustelujen jatkua sen sijaan että pyrkisit käymään läpi kaikki opetukset. Ohjaa keskusteluja auttaaksesi osallistujia lukemaan presidentti Hinckleyn opetuksia ja huomaamaan, kuinka he voivat toteuttaa noita opetuksia omassa elämässään.

Jokaisen luvun lopussa olevat kysymykset ovat hyödyllinen lähde keskustelun herättämiseksi. Voit myös kehittää omia kysymyksiäsi juuri niitä varten, joita opetat. Seuraavassa on lisää ideoita keskustelun herättämiseksi:

- Pyydä osallistujia kertomaan, mitä he ovat oppineet tutkiessaan lukua itseksensä.
- Anna tietyt luvun lopussa olevat kysymykset joko yksittäisille ihmisille tai pienille ryhmille. Pyydä osallistujia etsimään luvusta kysymyksiin liittyviä opetuksia. Kehota heitä sitten kertomaan ajatuksistaan ja oivalluksistaan.
- Lukekaa yhdessä luvusta joitakin presidentti Hinckleyn opetuksia. Pyydä osallistujia kertomaan pyhistä kirjoituksista tai omista kokemuksistaan esimerkkejä, jotka liittyvät noihin opetuksiin.
- Pyydä osallistujia valitsemaan luvusta yksi osa ja lukemaan se hiljaa itseksensä. Kehota heitä kokoontumaan kahden tai kolmen hengen ryhmiin sellaisten henkilöiden kanssa, jotka ovat valinneet saman osan, ja keskustelemaan oppimastaan.

Edistä toteuttamista ja toisille kertomista

Presidentti Hinckleyn opetukset muodostuvat mitä merkityksellisimmiksi niille osallistujille, jotka toteuttavat niitä elämässään ja keskustelevat niistä muiden kanssa. Voit käyttää yhtä tai useampaa seuraavista ajatuksista:

- Kysy osallistujilta, kuinka he voivat soveltaa presidentti Hinckleyn opetuksia tehtäviinsä kotona, kirkossa ja muissa tilanteissa.
- Kehota osallistujia kertomaan kokemuksista, joita heillä on ollut heidän noudattaessaan presidentti Hinckleyn neuvoja.
- Kannusta osallistujia kertomaan joistakin presidentti Hinckleyn opetuksista perheenjäsenille ja ystäville.

Päätä keskustelu

Tee lyhyt yhteenveto oppiaiheesta tai pyydä yhtä tai kahta muuta tekemään se. Todista opetuksista, joista olette keskustelleet, ja kannusta osallistujia soveltamaan oppimaansa käytäntöön. Voit myös halutessasi pyytää muita esittämään oman todistuksensa.

Tietoa lähdeaineistosta

Tämän kirjan opetukset ovat suoria lainauksia presidentti Gordon B. Hinckleyn puheista ja artikkeleista. Julkaistuista lähteistä otetuissa lainauksissa on säilytetty alkuperäisten lähteiden kirjoitusasu ja kappalejako, ellei sitä toimituksellisista syistä ole pitänyt muuttaa luettavuuden parantamiseksi. Aiempien suomennosten pyhien kirjoitusten kohdat ja termistö on päivitetty.

Historiallinen yhteenveto

Seuraava on aikajärjestyksessä etenevä lyhyt katsaus presidentti Gordon B. Hinckleyn elämän tärkeimpiin tapahtumiin.

23. kesäkuuta 1910	Syntyy Bryant S. Hinckleyn ja Ada Bitner Hinckleyn perheeseen Salt Lake Cityssä Utahissa.
1922	Osallistuu vaarnan pappeuskokoukseen isänsä kanssa ja saa todistuksen Joseph Smithin profeetallisesta kutsumuksesta.
1932	Suorittaa kandidaatin tutkinnon Utahin yliopistossa opiskeltuaan englantia, journalismia ja muinaisia kieliä.
1933–1935	Palvelee kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Euroopan lähetyksentällä viettäen koko tuon ajan Englannissa.
1935–1943	Toimii kirkon radio-, tiedotustoiminta- ja lähetystyökirjallisuuskomitean toimisihteerinä.
1937	Kutsutaan pyhäkoulun pääneuvottelukuntaan.
29. huhtikuuta 1937	Solmii avioliiton Marjorie Payn kanssa Suolajärven temppelissä.
1943–1945	Työskentelee apulaisvalvojana Denverin ja Rio Granden rautateillä Salt Lake Cityssä Utahissa ja Denverissä Coloradossa.
1945–1958	Palaa kirkon palvelukseen. Vuonna 1951 alkaa valvoa äskettäin muodostetun lähetystöosaston päivittäisiä toimintoja.

- 1953–1955 Presidentti David O. McKayn alaisuudessa suosittelee ja valvoo temppeleidaumentin tuottamista elokuvana, joka voi palvella monia kieliä.
28. lokakuuta 1956 Kutsutaan palvelemaan East Mill Creekin vaarnan johtajana.
6. huhtikuuta 1958 Hyväksytään kahdentoista apulaiseksi.
5. lokakuuta 1961 Presidentti David O. McKay asettaa hänet apostoliksi ja erottaa kahdentoista apostolin koorumin jäseneksi.
23. heinäkuuta 1981 Kutsutaan palvelemaan neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa, avustamaan presidentti Spencer W. Kimballia sekä presidenttejä Marion G. Romney ja N. Eldon Tanner.
2. joulukuuta 1982 Kutsutaan palvelemaan presidentti Kimballin toisena neuvonantajana.
10. marraskuuta 1985 Kutsutaan palvelemaan presidentti Ezra Taft Bensonin ensimmäisenä neuvonantajana.
5. kesäkuuta 1994 Kutsutaan palvelemaan presidentti Howard W. Hunterin ensimmäisenä neuvonantajana.
3. maaliskuuta 1995 Hänestä tulee virkaiältään vanhin apostoli kirkossa presidentti Hunterin kuoltua.
12. maaliskuuta 1995 Erotetaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentin virkaan.
23. syyskuuta 1995 Julkaisee yleisessä Apuyhdistyksen kokouksessa asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle”.
- Helmikuu 1996 Kirkon jäsenten lukumäärä Yhdysvaltain ulkopuolella ylittää kirkon jäsenten lukumäärän Yhdysvalloissa.
7. huhtikuuta 1996 Esiintyy yhdysvaltalaisessa televisio-ohjelmassa *60 Minutes*.

26. toukokuuta 1996 Vihkii Kiinassa olevan Hongkongin temp-
pelin, ensimmäisen 77 temppelistä, jotka
vihittiin hänen presidenttikaudellaan ja
joista hän vihki itse 63.
5. huhtikuuta 1997 Järjestää kolme uutta seitsemänkymme-
nen koorumia.
4. lokakuuta 1997 Ilmoittaa suunnitelman pienempien
temppeleiden rakentamisesta eri puolille
maailmaa.
1. tammikuuta 2000 Julkaisee ensimmäisen presidenttikunnan
ja kahdentoista apostolin koorumin apos-
tolitoveriensä kanssa julistuksen ”Elävä
Kristus – apostolien todistus”.
1. lokakuuta 2000 Vihkii sadannen toiminnassa olevan
temppeleiden, Bostonin temppeleiden Massa-
chusettsissa Yhdysvalloissa.
8. lokakuuta 2000 Vihkii konferenssikeskuksen.
31. maaliskuuta 2001 Ilmoittaa jatkuvan koulutusrahaston
perustamisesta.
8. helmikuuta 2002 Toivottaa ympäri maailmaa tulleita
vieraita tervetulleiksi Salt Lake Cityn
talviolympialaisiin.
27. kesäkuuta 2002 Vihkii Nauvoon temppeleiden Illinoisissa
Yhdysvalloissa Joseph ja Hyrum Smithin
marttyyrikuoleman 158. vuosipäivänä.
11. tammikuuta 2003 Johtaa ensimmäisen maailmanlaajuisen
johtajien koulutuskokouksen.
8. helmikuuta 2003 Puhuu miljoonalle Alkeisyhdistyksen
lapselle satelliittilähetyksessä Alkeisyhdis-
tyksen 125-vuotispäivän kunniaksi.
6. huhtikuuta 2004 Vaimo Marjorie kuolee.
23. kesäkuuta 2004 Ottaa vastaan presidentillisen vapauden
mitalin, joka on korkein siviileille myön-
nettävä kunnianosoitus Yhdysvalloissa.

26. kesäkuuta 2007 Ilmoittaa, että kirkon jäsenmäärä on ylittänyt 13 miljoonaa ja että kirkon perustamisen jälkeen on palvellut miljoona lähetyssaarnaajaa.
27. tammikuuta 2008 Kuolee kotonaan Salt Lake Cityssä Utahissa.

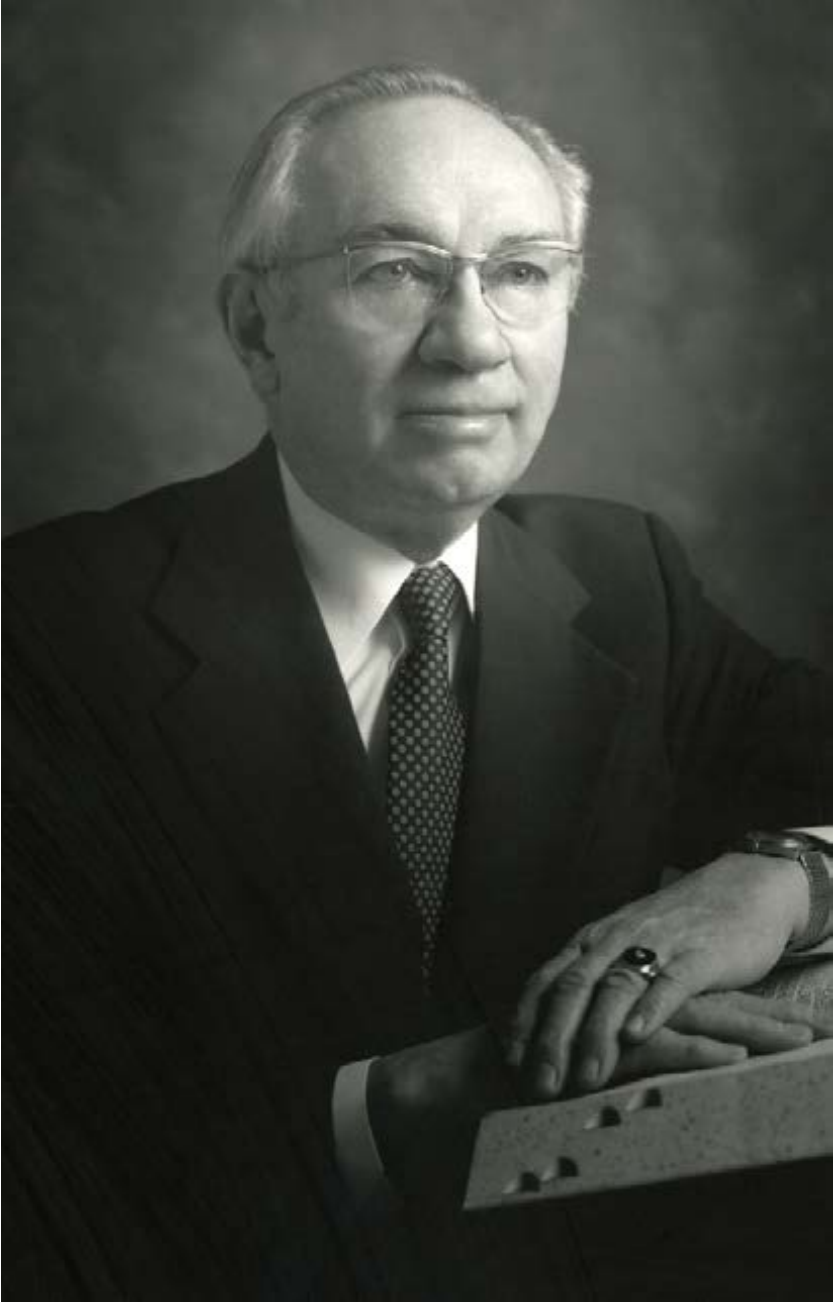
Gordon B. Hinckleyn elämä ja palvelutyö

Helmikuun 16. päivänä 1998 Itsenäisyyden aukiolle Accrassa Ghanassa kokoontui noin 6 700 myöhempien aikojen pyhää. He tulivat toivottamaan tervetulleeksi profeettansa, presidentti Gordon B. Hinckleyn.¹ Hän seisoi heidän edessään hymy huulillaan ja ilmoitti kauan odotetun uutisen, että heidän kotimaahansa rakennettaisiin temppele. Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista sanoi, että kun presidentti Hinckley antoi tämän ilmoituksen, ihmiset ”seisoivat ja hurrasivat, itkivät ja tanssivat, syleilivät toisiaan ja vuodattivat kyyneliä”². Vuosia myöhemmin, kun temppele oli rakennettu ja vihitty käyttöön, eräs nainen, joka oli ollut läsnä tuona päivänä, muisteli ilon tunteitaan ja kertoi, kuinka temppele oli ollut hänelle siunauksena:

”Mielessäni on yhä elävänä kuva profeetta Gordon B. Hinckleyn käynnistä Ghanassa ja hänen ilmoituksestaan temppelein rakentamisesta kotimaahamme. Jokaisen kasvoilla näkyvä innostus, ilo ja riemuhuudot ovat kaikki yhä kirkkaina mielessäni. – –

Tänään, koska maassamme on temppele, minut on vihitty ja sine-töity aviomieheeni ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Siunaus elää perheeni kanssa tämän kuolevaisuuden tuolla puolen tuo minulle suurta toivoa, kun pyrin tekemään kaiken voitavani ollakseni perheeni kanssa ikuisesti.”³

Presidentti Hinckley auttoi ihmisiä kaikkialla maailmassa löytämään tämän ”suuren toivon” Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaisesta elämästä. Kuten tästä Ghanan tapauksesta ilmenee, hän palveli usein tuhansia yhdellä kertaa. Hän myös auttoi ihmisiä yksi kerrallaan. Vanhin Adney Y. Komatsu seitsemänkymmenen koorumista kertoi, miltä hänestä tuntui lähetysjohtajana, kun presidentti Hinckley kävi hänen lähetyskentällään:

”Koskaan niiden kolmen vuoden aikana hän ei arvostellut minua – kaikista heikkouksistani huolimatta. – – Ja se kannusti minua eteenpäin. – – Joka kerta kun hän astui koneesta, hän tarttui hyvin innoissaan käteeni kuin olisi pumpannut vettä kaivosta. ’No, lähetysjohtaja Komatsu, miten sinulla menee? – – Teet hienoa työtä.’ Hän kannusti minua sillä tavalla – –, ja hänen lähtiessään minusta tuntui, että minun pitäisi antaa 105 prosenttia eikä vain 100 prosenttia.”⁴

Ihmiset kokivat saavansa rohkaisua presidentti Hinckleyltä paitsi hänen innoittavista sanoistaan myös siitä tavasta, jolla hän eli. Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista koorumista kertoi:

”Kun [presidentti ja sisar Hinckley olivat matkalla] kappelilta lentokentälle Keski-Amerikassa, heidän autonsa joutui onnettomuuteen. Sisar Nelson ja minä matkustimme heidän takanaan ja näimme sen tapahtuvan. Eräässä risteyksessä heidän autoaan lähestyi kuorma-auto, jonka kuorman päällä oli irrallaan olevia metallitankoja. Välttääkseen yhteentörmäyksen kuorma-auton kuljettaja pysäytti äkkiä autonsa, ja rautatangot lensivät kuin keihäät ja lävistivät Hinckleyjen auton. Ikkunoita meni pirstaleiksi ja lokasuojia ja ovia painui lommoille. Onnettomuus olisi voinut olla erittäin vakava. Kun heidän vaatteiltaan ja iholtaan poimittiin lasinsiruja, presidentti Hinckley sanoi: ’Kiitos Herralle Hänen siunauksestaan; jatketaan nyt matkaa toisella autolla.’”⁵

Nämä sanat, jotka presidentti Hinckley lausui spontaanisti kriisin hetkellä, kuvaavat hänen elämäänsä ja palvelutyötään Jeesuksen Kristuksen opetuslapsena. Hän oli, kuten vanhin Holland huomautti, ”aina täynnä uskoa Jumalaan ja tulevaisuuteen”⁶.

Perheen perintö – uskon ja peräänantamattomuuden perusta

Kun Gordon Bitner Hinckley syntyi 23. kesäkuuta 1910, hän oli äitinsä ensimmäinen lapsi, mutta perheeseen häntä oli vastaanottamassa kahdeksan vanhempaa sisarusta. Gordonin isä, Bryant Stringham Hinckley, oli mennyt naimisiin Ada Bitnerin kanssa ensimmäisen vaimonsa Christinen kuoltua. Ada ja Bryant saivat Gordonin jälkeen vielä neljä lasta, ja he kasvattivat suuren perheensä rakkaudella – ja

vaiilla erottelua veli- ja sisarpuoliksi. Varhaisimmista päiväistään lähtien Gordon oppi pitämään perhettään suuressa arvossa.

Gordonin toinen etunimi ja sukunimi muistuttivat hänen jalosta perinnöstään. Hänen Hinckleyn puoleisiin esivanhempoihin kuului varhaisia pyhiinvaeltajia, jotka olivat tulleet maahan, joka tunnettiin sittemmin Amerikan yhdysvaltoina. Jotkut oli karkotettu tuohon maahan 1600-luvulla kristillisten uskonkäsitystensä vuoksi. Toiset olivat olleet vuonna 1620 matkustajina *Mayflowerilla*, joka oli yksi ensimmäisiä laivoja, jotka kuljettivat siirtolaisia Euroopasta Pohjois-Amerikkaan. Yli kaksi vuosisataa myöhemmin Gordonin isänpuoleinen isoisä, Ira Nathaniel Hinckley, oli yksi varhaisia myöhempien aikojen pyhien pioneereja. Vuonna 1843 vastikään orvoksi jäänyt 14-vuotias Ira liittyi kirkkoon Nauvoossa Illinoisissa kuultuaan Joseph ja Hyrum Smithin saarnaavan. Gordonin isoisäiti Anna Barr Musser Bitner Starr oli myös pioneeri. Hänen poikansa Breneman Barr Bitner, Gordonin äidinpuoleinen isoisä, muisteli myöhemmin heidän matkaansa Suolajärven laaksoon vuonna 1849: ”[11-vuotiaana] ajoin neljän härän valjakon ja raskaasti lastatut vankkurit helteessä ja pakkasessa halki erämaiden, jokien ja vuorien tähän laaksoon.”⁷

Bryant Hinckley muistutti usein lapsiaan ja lastenlapsiaan heidän rikkaasta perinnöstään. Puhuessaan *Mayflowerin* pyhiinvaeltajien vaarallisesta matkasta ja heidän kokemastaan pitkästä, ankarasta talvesta, kun he saapuivat määränpäähensä, hän sanoi kerran: ”Kun *Mayflower* oli valmis palaamaan keväällä, vain 49 ihmistä [102:sta] oli hengissä. Yksikään ei palannut [Englantiin]. Tämä henki on teissä tovereissa – peräänantamattomuuden henki.”⁸ Kun Gordon pysyi uskollisena tälle periaatteelle, hän sai tilaisuuksia oppia, palvelua ja todistaa – tilaisuuksia, joita hän ei ollut edes osannut kuvitella.

Lapsuus – optimismin, ahkeruuden ja uskollisuuden oppimista

Varhaislapsuudessaan Gordon Hinckley ei ollut se tarmokas, elinvoimainen henkilö, jona ihmiset oppivat hänet hänen myöhempiä vuosinaan tuntemaan. Hän oli ”hontelo, heiveröinen poika”, joka oli altis sairastumaan.⁹ Kaksivuotiaana Gordon ”sai ankaran hinkuyskän, – – [ja] lääkäri sanoi Adalle ainoan hoitokeinon olevan puhdas

maalaisilma. Bryant reagoi siihen ostamalla kahden hehtaarin kokoisena maatilana – ja rakentamalla pienen kesäkodin.”¹⁰ Maatila, joka sijaitsi East Mill Creekiksi kutsutulla alueella Suolajärven laaksossa, oli siunaus koko perheelle. Se tarjosi lapsille paikan kolme maastoa ja leikkiä ja saada tärkeitä opetuksia, kun he tekivät yhdessä työtä.

Ada ja Bryant Hinckley olivat optimistisia, tunnollisia vanhempia, jotka loivat lapsilleen tilaisuuksia kasvaa ja menestyä. He pitivät perheitä heti kun ohjelma esiteltiin vuonna 1915. Iltaisin kerrottiin tarinoita, usein kertomuksia pyhistä kirjoituksista. He järjestivät kodistaan yhden huoneen kirjastoksi, jossa lapset voivat lukea hyviä kirjoja. He innoittivat lapsissaan itseuria kannustamalla heitä ja odottamalla heiltä parasta.

Gordonin varttuessa hänen uskonsa vahvistui, sillä sitä edisti hänen vanhempiansa uskon jatkuva vaikutus. Sitten eräänä päivänä hän sai kokemuksen, joka osaltaan loi perustan hänen todistukselleen profeetta Joseph Smithistä:

”Kun olin kaksitoistavuotias poika, isäni vei minut vaarnamme pappeuskokoukseen. Istuin takarivissä hänen istuessaan vaarnanjohtajana korokkeella. Kokouksen alussa, joka oli ensimmäinen laatuaan, missä olin koskaan ollut, kolme- tai neljäsatia miestä nousi seisomaan. He olivat miehiä, joilla oli erilainen tausta ja jotka edustivat monia ammatteja, mutta joilla kullakin oli sydämessään sama vakaumus, minkä innoittamina he yhdessä lauloivat nämä suurenmoiset sanat:

*Kunnia miehelle, ken tuntee sai Herran!
Voideltu profeetta hän on Jeesuksen.
Kansat ja kuninkaat viel kiittää hänt kerran
Työstänsä viimeisen armotalouden.*

Jotakin tapahtui sisimmässäni kuullessani noiden uskon miesten laulavan. Minun pojansydämeeni tuli Pyhän Hengen antama tieto siitä, että Joseph Smith todellakin oli Kaikkivaltiaan profeetta.”¹¹

Jatkuvaa koulutusta ja raskaita aikoja

Varhaislapsuudessaan Gordon ei pitänyt koulunkäynnistä vaan viihtyi paremmin ulkosalla kuin luokkahuoneessa ja pulpetin ääressä.

Gordon B. Hinckley nuorena miehenä

Varttuessaan hän kuitenkin oppi arvostamaan kirjoja, koulunkäyntiä ja kotikirjastoa yhtä paljon kuin niittyjä, joilla hän oli juossut paljasjaloin pikkupoikana. Hän valmistui lukiosta vuonna 1928 ja aloitti samana vuonna opinnot Utahin yliopistossa.

Hänen neljä vuottaan yliopistossa tarkoittivat miltei ylivoimaisia haasteita. Vuonna 1929 Yhdysvaltain osakemarkkinat romahtivat, ja koko maan ja maailman yli vyöryi suuri lamakausi. Salt Lake Cityssä työttömyys oli noin 35 prosenttia, mutta Gordonilla oli onnekseen työpaikka huoltomiehenä, jotta hän voi maksaa lukukausimaksunsa ja opiskelutarvikkeensa. Bryant, joka työskenteli kirkon Deseret Gym -urheiluhallin päällikkönä, vähensi omaa palkkaansa, jotta muut työntekijät voisivat pitää työpaikkansa.¹²

Nämä taloudelliset paineet jätti kuitenkin varjoonsa se, että Gordonin äidillä todettiin syöpä. Hän kuoli 50-vuotiaana vuonna 1930, kun Gordon oli 20-vuotias. Äidin kuoleman aiheuttamat haavat ”olivat syviä ja tuskallisia”, Gordon sanoi.¹³ Tämä henkilökohtainen koettelemus sekä maailmallisten filosofioiden ja sen ajan kyynisyyden vaikutus johtivat hänet esittämään vaikeita kysymyksiä. ”Se oli hyvin masentavaa aikaa”, Gordon muisteli, ”ja se tuntui voimakkaasti kampuksella. Tunsin sitä itsekin jossakin määrin. Aloin kyseenalaistaa joitakin asioita kuten – kenties vähäisessä määrin – vanhempieni uskon. Se ei ole epätavallista yliopisto-opiskelijoille, mutta siihen aikaan sellainen ilmapiiri oli erityisen voimakas.”¹⁴

Gordonissa heräävät kysymykset, vaikka ne vaivasivatkin häntä, eivät horjuttaneet hänen uskoaan. ”Minulla oli tukena kaiken taustalla rakkauden perusta, joka tuli suurenmoisilta vanhemmilta ja hyvältä perheeltä, verrattomalta piispalta, omistautuneilta ja uskollisilta opettajilta sekä pyhien kirjoitusten lukemisesta ja mietiskelystä”, hän muisteli. Puhuessaan itsensä ja ikätovereidensa haasteista noina aikoina hän sanoi: ”Vaikka meidän oli nuoruudessaamme vaikeata ymmärtää monia asioita, meidän sydämessämme oli jonkinlaista rakkautta Jumalaa ja Hänen suurta työtänsä kohtaan, ja se kantoi meidät kaikkien pelkojen ja epäilysten yli. Me rakastimme Herraa ja me rakastimme hyviä ja kunniallisia ystäviä. Sellaisesta rakkaudesta saimme paljon voimaa.”¹⁵

Lähetystyöpalvelu ja henkilökohtainen kääntymys

Gordon suoritti kandidaatin tutkinnon Utahin yliopistossa kesäkuussa 1932 pääaineenaan äidinkieli ja sivuaineenaan muinaiset kielet. Vuotta myöhemmin hän oli tienristeyksessä. Hän odotti opintojensa jatkamista, jotta hänestä voisi tulla toimittaja. Jopa keskellä lamakautta hän oli kaapinnut kokoon vaatimattoman summan säästötilille opintojensa rahoittamiseksi. Hän harkitsi myös avioliittoa. Hän ja Marjorie Pay, nuori nainen, joka asui kadun toisella puolella, olivat alkaneet pitää toisistaan yhä enemmän.

Sitten, juuri ennen 23. syntymäpäiväänsä, Gordon keskusteli piispansa John C. Duncanin kanssa, joka kysyi, oliko hän ajatellut palvelemista lähetystyössä. Se oli Gordonista ”järkyttävä ehdotus”¹⁶, koska

hyvin harvoja nuoria miehiä kutsuttiin lähetystyöhön lamakaudella. Perheillä ei yksinkertaisesti ollut rahaa tukea heitä.

Gordon sanoi piispa Duncanille, että hän palvelisi, mutta hän oli huolissaan siitä, kuinka hänen perheensä selviytyisi taloudellisesti. Hänen huolensa lisääntyivät, kun hän sai tietää, että pankki, jossa hänellä oli säästötili, oli tehnyt konkurssin. ”Muistan kuitenkin”, hän sanoi, ”isän sanoneen: ’Me teemme kaiken voitavamme huolehtiaksemme siitä, että saat mitä tarvitset’, ja hän ja veljeni lupasivat huolehtia toimeentulostani lähetystyöni ajan. Noihin aikoihin löysimme äitimme jättämän pienen säästötilin – ruokaostoksista ja muista hankinnoista säästetyt kolikot. Näytti siltä, että tuon vähäisen lisäavun turvin voisin mennä lähetystyöhön.” Hän piti äitinsä säästämiä kolikkoja pyhinä. ”Katsoin kunnia-asiakseni varjella niitä”, hän sanoi.¹⁷ Hänet kutsuttiin palvelemaan Euroopan lähetyskentällä.

Aistien, että hänen poikansa oli yhä huolissaan, Bryant Hinckley valmisti yksinkertaisen muistutuksen todellisesta voimanlähteestä. ”Lähtiessäni lähetystyöhön”, Gordon sanoi myöhemmin, ”hyvä isäni ojensi minulle kortin, johon oli kirjoitettu neljä sanaa. – – ’Älä pelkää, vaan usko’ (Mark. 5:36).”¹⁸ Nuo sanat innoittaisivat vanhin Gordon B. Hinckleyä palvelemaan uskollisen, kunniakkaan lähetystyön etenkin kun niihin lisättiin viisi muuta sanaa, jotka hänen isänsä kirjoitti joitakin viikkoja myöhemmin.

Nuo viisi lisäsanaa vanhin Hinckley sai hyvin lannistavana aikana, joka oli alkanut 29. kesäkuuta 1933, hänen ensimmäisenä päivänään Prestonissa Englannissa. Kun hän saapui asunnolleen, hänen toverinsa kertoi hänelle, että he puhuisivat sinä iltana kaupungin torilla. ”Olen väärä mies lähtemään mukaasi”, vanhin Hinckley vastasi, mutta oli kuitenkin muutamaa tuntia myöhemmin laulamassa ja puhumassa korokkeella välinpitämättömille katsojille.¹⁹

Vanhin Hinckley huomasi, että monet ihmiset olivat haluttomia kuuntelemaan palautetun evankeliumin sanomaa. Maailmanlaajuisen taloudellisen laman aiheuttama köyhyys näytti tunkeutuvan häntä raitiovaunuissa tuuppivien ihmisten sieluun asti, eikä hän tuntenut juurikaan halua lähestyä heitä. Lisäksi hänellä oli fyysisesti kurja olo. Hän muisteli: ”Englannissa ruohokasvit pölyttävät ja tekevät siementä kesäkuun lopussa ja heinäkuun alussa eli juuri silloin kun saavuin.”²⁰ Se laukaisi hänen allergiansa, mikä sai kaiken tuntumaan

Vanhin Gordon B. Hinckley kokoaikaisena lähetyssaarnaajana saarnaamassa Lontoon Hyde Parkissa

pahemmalta. Hän kaipasi perhettään. Hän kaipasi Marjorieta. Hän kaipasi kotimaan tuttuja asioita. Työ oli turhauttavaa. Hänellä ja hänen lähetyssaarnaajatovereillaan oli hyvin vähän tilaisuuksia opettaa tutkijoita, vaikka he opettivat ja puhuivat joka sunnuntai pienissä seurakunnissa.

Vanhin Hinckleystä tuntui, että hän tuhlassi aikaansa ja perheensä rahoja, joten hän kirjoitti isälleen kirjeen selittäen onnettoman tilanteensa. Bryant Hinckley vastasi neuvolla, jota hänen poikansa noudattaisi koko elämänsä. ”Rakas Gordon”, isä kirjoitti, ”olen saanut viimeisimmän kirjeesi. Minulla on vain yksi ehdotus.” Ja sitten nuo viisi sanaa, jotka lisäsivät painoarvoa niihin neljään, jotka isä oli kirjoittanut aiemmin: ”Unohda itsesi ja ryhdy työhön.”²¹ Tämä

neuvo myötäili pyhien kirjoitusten kohtaa, jonka vanhin Hinckley oli lukenut aiemmin sinä päivänä toverinsa kanssa: ”Se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni ja evankeliumin tähden kadottaa, on sen pelastava” (Mark. 8:35).

Isänsä kirje kädessään nuori vanhin Hinckley lankesi polvilleen ja lupasi antaa itsensä Herralle. Vaikutus oli miltei välitön. ”Koko maailma muuttui”, hän sanoi. ”Sumu hälveni. Aurinko alkoi pais-taa elämässäni. Minulla oli uutta kiinnostusta. Näin tämän maan kauneuden. Näin ihmisten suurenmoisuuden. Aloin tuntea olevani kotonani tässä hienossa maassa.”²²

Muistellessaan noita päiviä Gordon selitti, että hän sai apua myös äidiltään. Hän tunsu äitinsä lohdullisen läsnäolon etenkin synkkinä ja lannistavina hetkinä. ”Yritin silloin kuten olen yrittänyt sen jälkeen elää elämäni ja hoitaa velvollisuuteni niin, että tuon kunniaa hänen nimelleen”, hän sanoi. ”Ajatus siitä, etten täyttäisi äitini odotuksia, on ollut tuskallinen ja antanut minulle itsekuria, jota muutoin olisi saattanut puuttua.”²³

Hänestä tuli määrätietoinen ja innokas lähetyssaarnaaja. Tiedot hänen lähetystyönsä ensimmäisiltä kahdeksalta kuukaudelta osoit-tavat, että vaikka hän ei kastanut ketään, hän jakoi 8 785 lehtistä, vietti jäsenten kanssa yli 440 tuntia, osallistui 191 kokoukseen, kävi 220 evankeliumiaiheista keskustelua ja konfirmoi yhden ihmisen.²⁴

Maaliskuussa 1934 vanhin Hinckley sai siirron Prestonista Lon-tooseen kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Joseph F. Merrillin apulaiseksi. Vanhin Merrill johti Britannian ja Euroopan lähetykenttiä.²⁵ Hän vietti lopun lähetystyöstään siellä työskennellen toimistossa päivisin ja opettaen evankeliumia iltaisin. Käännynnäis-kasteita oli vähän, mutta Bryant ja Ada Hinckleyn pojan sydämessä kääntymyksen kipinästä kasvoi kestävä liekki.

Uusi tilaisuus palvella Herraa

Palattuaan lähetystyöstään Gordon sanoi: ”En koskaan enää halua matkustaa. Olen matkustanut niin kauas kuin ikinä haluan.”²⁶ Hän ja kaksi lähetyssaarnaajatoveria olivat kiertäneet Eurooppaa ja Yhdys-valtoja matkallaan kotiin, mikä oli yleinen käytäntö noina aikoina, ja hän oli väsynyt. Kun hänen perheensä lähti lomalle pian hänen

paluunsa jälkeen, hän jäi kotiin. Uupumuksestaan huolimatta hän tunsu tyydytystä muistelllessaan matkojaan: hänestä tuntui, että hän oli nähnyt osan patriarkallisesta siunauksestaan täyttyvän. Monia vuosia myöhemmin hän sanoi:

”Sain patriarkallisen siunaukseni poikasena. Siinä siunauksessa sanottiin, että kohottaisin ääneni todistukseksi totuudesta maan kansojen keskuudessa. Olin työskennellyt Lontoossa pitkän aikaa ja lausunut siellä todistukseni monta kertaa. [Menimme Amsterdamiin], ja minulla oli eräässä kokouksessa tilaisuus sanoa muutama sana ja lausua todistukseni. Sitten menimme Berliiniin, jossa minulla oli samanlainen tilaisuus. Sitten menimme Pariisiin, jossa minulla oli samanlainen tilaisuus. Sitten tulimme Yhdysvaltoihin, Washington D.C:hen, ja sunnuntaina siellä minulla oli samanlainen tilaisuus. Kun saavuin kotiin, olin väsynyt. – – Sanoin: ’ – – Olen täyttänyt [tuon] osan siunauksestani. Olen kohottanut ääneni maailman suurissa pääkaupungeissa. – –’ Ja minusta todella tuntui siltä.”²⁷

Ennen kuin Gordon saattoi pitää lähetystyötään loppuun suoritettuna, hänen oli täytettävä vielä yksi tehtävä. Vanhin Joseph F. Merrill oli pyytänyt häntä sopimaan tapaamisen kirkon ensimmäisen presidenttikunnan kanssa, jotta hän raporttoisi Britannian ja Euroopan lähetyskenttien tarpeista. Elokuun 20. päivän aamuna vuonna 1935, kun Gordon oli ollut kotona vajaan kuukauden, hänet ohjattiin neuvoston huoneeseen kirkon hallintorakennuksessa. Kätellessään jokaista ensimmäisen presidenttikunnan jäsentä – presidenttejä Heber J. Grant, J. Reuben Clark jr. ja David O. McKay – hän tunsu äkkiä häkeltyvänsä saamastaan tehtävästä. Presidentti Grant sanoi: ”Veli Hinckley, annamme sinulle varttitunnin aikaa kertoa meille, mitä vanhin Merrill haluaa meidän kuulevan.”²⁸

Seuraavan varttitunnin aikana tämä äskettäin kotiin palannut lähetysaarnaja esitteli vanhin Merrillin huolenaiheen – että lähetysaarnajat tarvitsivat parempaa painettua aineistoa auttamaan heitä työssään. Presidentti Grant ja hänen neuvonantajansa reagoivat raporttiin esittämällä kysymyksen toisensa jälkeen, ja kokous venyi tuntia pidemmäksi kuin oli suunniteltu.

Matkalla kotiin tuosta kokouksesta Gordon ei olisi voinut arvata, kuinka nuo 75 minuuttia vaikuttaisivat hänen elämäänsä. Kaksi

Gordon B. Hinckley kirkon radio-, tiedotustoiminta- ja lähetystyökirjallisuuskomitean työntekijänä

päivää myöhemmin hän sai puhelinsoiton presidentti McKaylta, joka tarjosi hänelle työpaikkaa kirkon palveluksessa juuri perustetun radio-, tiedotustoiminta- ja lähetystyökirjallisuuskomitean toimisihiteerinä. Tämä komitea, joka koostui kuudesta kahdentoista apostolin koorumin jäsenestä, tekisi työtä vastatakseen niihin tarpeisiin, jotka Gordon oli esittänyt tapaamisessaan ensimmäisen presidenttikunnan kanssa.²⁹

Jälleen kerran Gordon lykkäsi suunnitelmiaan lisäopinnoista ja urasta toimittajana. Hän ryhtyi laatimaan käsikirjoituksia radio-ohjelmiin ja rainoihin, kirjoittamaan lehtisiä lähetyssaarnaajille jaettavaksi, luomaan ammattimaisia suhteita media-alan pioneereihin sekä tutkimaan kirkon historiaa ja kirjoittamaan siitä. Hän antoi panoksensa sanomiin, joiden tarkoituksena oli vahvistaa kirkon jäsenten uskoa ja luoda yhteys kirkon ulkopuolisiin ihmisiin. Eräs ystävä lähetti hänelle kerran kirjeen kiittäen häntä radiokäsikirjoituksesta ja kysyi, kuinka hän oli saanut sellaisen lahjan kirjoittaa ja puhua. Gordon vastasi:

”Jos minulla on yhtään lahjoja puhua tai kirjoittaa, olen äärimmäisen kiitollinen Isälleni taivaassa. Mielestäni hyvin vähän niistä on luontaista kykyä. Ennemmin sen mahdollisen voiman, jota minulla kenties on, olen saanut tilaisuuksista, joita minulle on avautunut.”³⁰

Gordonin työ komiteassa hioi hänen kirjoittajankykyjään. Se myös tarjosi arvokkaan tilaisuuden saada oppia apostoleilta ja profeetoilta. Kun Gordon näki kahdentoista koorumin kuuden jäsenen punnitsevan päätöksiä ja opettavan toisiaan, hän ymmärsi paremmin näiden erilaisten miesten pyhän kutsumuksen ja sen ilmoitusta tuovan prosessin, joka ilmeni heidän neuvotellessaan yhdessä.

Vanhin Stephen L Richards, joka palveli myöhemmin ensimmäisenä neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa, toimi komitean puheenjohtajana. Gordonin mukaan hän oli ”pohdiskeleva, harkitseva, huolellinen ja viisas. Hän ei koskaan kiirehtinyt toimintaa vaan tarkasteli tilannetta tarkoin ennen kuin eteni. Opin, että tässä työssä on parasta edetä harkiten, koska onpa tehty päätös mikä tahansa, sillä on kauaskantoisia seurauksia ja se vaikuttaa monien ihmisten elämään.”³¹

Muut viisi komitean jäsentä olivat vanhimmat Melvin J. Ballard, John A. Widtsoe, Charles A. Callis, Alonzo A. Hinckley (Gordonin setä) ja Albert E. Bowen. Heistä Gordon sanoi:

”Tulin erinomaisen hyvin toimeen noiden suurenmoisten miesten kanssa, jotka olivat minulle hyvin ystävällisiä. Opin kuitenkin, että he olivat inhimillisiä. Heillä oli heikkouksia ja ongelmia, mutta se ei vaivannut minua. Itse asiassa se lisäsi arvostustani heitä kohtaan, koska näin jonkin jumalallisen tekijän nousevan heidän kuolevaisuutensa yläpuolelle tai ainakin näin heidän omistautumisensa sille valtavalle asialle, joka oli ensimmäisellä sijalla heidän elämässään. Näin innoituksen, joka toimi heidän elämässään. Minulla ei ollut epäilystäkään heidän profeetallisesta kutsumuksestaan eikä siitä seikasta, että Herra puhui ja toimi heidän kauttaan. Näin heidän inhimillisen puolensa, heidän heikkoutensa – ja heillä kaikilla oli niitä muutama. Mutta näin myös heidän Herraan kohdistuvan uskonsa ja rakkautensa suuren ja kaikkea muuta tärkeemmän voiman, ja heidän ehdottoman uskollisuutensa työlle ja sille luottamustehtävälle, joka heille oli uskottu.”³²

Avioliitto, perhe ja palvelutyö kirkossa

Tietenkään Gordon ei ajatellut pelkästään työtä. Hänen seurustelunsa Marjorie Payn kanssa jatkui hänen palattuaan Englannista. Hänen lähtönsä oli ollut yhtä vaikea Marjorielle kuin se oli ollut hänelle. ”Niin innoissani kuin olinkin siitä, että hän palvelisi lähetystyössä”, Marjorie sanoi myöhemmin, ”en koskaan unohda sitä tyhjyyden ja yksinäisyyden tunnetta, jonka koin, kun juna lähti matkaan asemalta.”³³

Syksyllä 1929, neljä vuotta ennen kuin Gordon lähti Englantiin, Marjorie oli aloittanut opiskelut Utahin yliopistossa, mutta sai pian tietää, että hänen isänsä oli menettänyt työpaikkansa suuren lama-kauden vuoksi. Hän jätti heti opiskelunsa ja löysi työpaikan sihteerinä auttaakseen vanhempiansa ja viiden nuoremman sisaruksen elatuksessa – ja jatkoi työssään senkin jälkeen kun Gordon palasi lähetystyöstään vuonna 1935. Hän ei koskaan enää saanut tilaisuutta hankkia muodollista koulutusta, mutta hän oli päättänyt jatkaa opiskelemista, joten hän koulutti itseään lukemalla.

Marjorien iloinen asenne, työetiikka ja syvä sitoutuminen evankeliumiin viehättivät Gordonia, ja Gordonin hyvyys ja usko taas tekivät vaikutuksen Marjoriehen. ”Kun hääpäivä lähenei”, hän sanoi, ”tunsin täydellistä luottamusta siihen, että Gordon rakasti minua. Mutta jotenkin tiesin myös, etten olisi koskaan ensimmäisenä hänen tärkeysjärjestyksessään. Tiesin, että olisin hänen elämässään toisella sijalla ja että Herra olisi ensimmäisellä sijalla. Ja niin oli hyvä.” Hän jatkoi: ”Minusta tuntui siltä, että jos ymmärtää evankeliumia ja sitä, miksi olemme täällä, niin haluaa aviomiehen, joka asettaa Herran ensimmäiselle sijalle. Tunsin oloni turvalliseksi tietäessäni, että hän oli sellainen mies.”³⁴

Gordon ja Marjorie vihittiin Suolajärven temppelissä 29. huhtikuuta 1937, ja he muuttivat Hinckleyjen kesäkotiin East Mill Creekiin. He asensivat lämmityslaitteen, tekivät muita tarpeellisia parannuksia ympärivuotista asumista varten, hoitivat hedelmä- ja puutarhoja ja alkoivat rakentaa omaa kotiaan läheiselle tontille. Ja niin siitä maaseudusta, jota Gordon oli rakastanut lapsuutensa kesinä, tuli paikka, jonne hän ja Marjorie perustaisivat kotinsa ja jossa he kasvattaisivat lapsensa – Kathleenin, Richardin, Virginian, Clarkin ja Janen.

Marjorie Pay

Gordon ja Marjorie perustivat kodin, jossa oli rakkautta ja keskinäistä kunnioitusta, jossa tehtiin ahkerasti työtä ja jossa elettiin evankeliumin mukaan. Päivittäinen perherukous tarjosi ikkunan, jonka kautta lapset näkivät vanhempiensa uskon ja rakkauden. Kun perhe rukoili yhdessä, lapset aistivat myös taivaallisen Isänsä läheisyyden.

Hinckleyjen koti oli paikka, jossa oli vähän sääntöjä mutta suuria odotuksia. Marjorie puhui asioista, jotka eivät olleet tappelemisen arvoisia. Kuvaillessaan hänen ja hänen aviomiehensä asennoitumista vanhemmuuteen hän sanoi: ”Opin, että minun piti luottaa lapsiini, joten yritin olla koskaan sanomatta ei, jos voisin mitenkään sanoa kyllä. Kun kasvatimme perhettä, yritimme selviytyä jokaisesta päivästä ja tehdä sen niin, että siinä oli hieman hauskuutta. Koska näin, etten pystyisi kuitenkaan tekemään kaikkia lasteni päätöksiä, yritin olla huolehtimatta jokaisesta pikkuasiasta.”³⁵ Vanhempiensa

luottamuksen johdosta lapset tunsivat, että heitä arvostettiin, ja he saivat kokemusta ja itseluottamusta. Ja kun vastaus oli ei, lapset ymmärsivät, ettei kyse ollut mielivaltaisesta rajoituksesta.

Hinckleyjen koti oli myös täynnä naurua. Marjorie sanoi kerran: ”Ainoa tapa selvitä elämästä on elää se nauraen. Voi joko nauraa tai itkeä. Minä nauran mieluummin. Saan päänsäryn itkemisestä.”³⁶ Kun vanhemmat pystyivät nauramaan itselleen ja löytämään huumoria arkisesta elämästä, lapset näkivät kotinsa ihanana turvapaikkana.

Palveleminen kirkossa kuului aina Gordonin ja Marjorien elämään. Gordon palveli vaarnan pyhäkoulun johtajana, ja sitten hänet kutsuttiin pyhäkoulun pääneuvottelukuntaan, jossa hän palveli yhdeksän vuotta. Myöhemmin hän palveli neuvonantajana vaarnan johtokunnassa ja vaarnanjohtajana, kun taas Marjorie palveli Alkeisyhdistyksessä, Nuorissa Naisissa ja Apuyhdistyksessä. Heidän lapsensa saivat nähdä palvelemisen kirkossa iloisena etuoikeutena – malli, jota he jokainen noudattaisivat aikuisvuosinaan.

Valmistautumista ammatillisten pyrkimysten myötä

Marjorien ja Gordonin avioliiton kuuden ensimmäisen vuoden ajan Gordon työskenteli edelleen kirkon radio-, tiedotustoiminta- ja lähetystyökirjallisuuskomiteassa. Hän oli omistautunut työlleen, ja projektit ja määrääjat veivät hänet usein hänen kykyjensä ja kokemuksensa ääri rajoille – ja sen yli. Kirjeessä erälle ystävälle hän kirjoitti:

”Paljon tekemistä. Työ tässä komiteassa, jolla on pitkä nimi, kasvaa ja muuttuu monimutkaisemmaksi ja kiinnostavammaksi. – –

Radio, rainat ja kaikenlainen kirjallisuus – – pitävät huolen siitä, että rukouksen, pysyn nöyränä ja kiireisenä ja teen pitkää päivää. – – Kaikki se on saanut minut turvautumaan hieman enemmän silmälaseihin, – – saanut hartiani hieman kumaraemmaksi, minut hieman vakaammaksi ja hieman enemmän ihmettelemään sitä, mihin tämä kaikki johtaa.”³⁷

1940-luvun alkupuolella toinen maailmansota toi muutoksen Gordonin työhön. Kokoaikainen lähetystyö käytännöllisesti katsoen pysähtyi sodan johdosta, joten hänen tehtävänsä tuottaa

Gordon B. Hinckley vuonna 1951

lähetystyöaineistoa ei ollut enää yhtä tähdellistä. Tuntien vastuuta auttaa sotaponnisteluissa hän haki upseerikokelaaksi Yhdysvaltain laivastoon. Aiemmin ilmenneiden allergioiden vuoksi hänet kuitenkin hylättiin. ”Minä masennuin hylkäämisestä”, hän myönsi myöhemmin. ”Sota oli käynnissä, ja kaikki tekivät jotakin auttaakseen. Minusta tuntui, että minunkin pitäisi osallistua jollakin tavalla.”³⁸ Tämä halu johti hänet hakemaan työpaikkaa Denverin ja Rio Granden rautateiden apulaisvalvojana. Koska junat olivat ratkaisevan tärkeitä joukkojen ja sotatarvikkeiden siirtämisessä, Gordonista tuntui, että tämä työpaikka auttaisi häntä palvelemaan kotimaataan. Yhtiö palkkasi hänet vuonna 1943, ja hän työskenteli heidän Salt Lake Cityssä sijaitsevalla varikollaan, kunnes hänet siirrettiin perheineen Denveriin Coloradoon vuonna 1944.

Gordonin työpanos teki vaikutuksen rautatieyhtiön johtajiin, ja kun sota loppui vuonna 1945, hänelle tarjottiin pysyvää työpaikkaa, jonka tulevaisuudennäkymät uran kannalta vaikuttivat hyviltä. Samoihin aikoihin vanhin Stephen L Richards soitti ja pyysi Gordonia palaamaan kokoaikaisesti kirkon palvelukseen. Vaikka rautatieyhtiö pystyi tarjoamaan merkittävästi korkeamman palkan kuin kirkko, Gordon seurasi sydämensä ääntä ja palasi Salt Lake Cityyn.³⁹

Gordonin työ kirkon keskustoimistossa laajentui pian hänen aiemmista tehtävistään. Vuonna 1951 hänet nimitettiin kirkon lähetystyökomitean toimitusjohtajaksi, jolloin hän vastasi äskettäin perustetun lähetystyöosaston päivittäisten toimintojen valvonnasta. Tämä osasto valvoi kaikkea, mikä liittyi evankeliumin eteenpäin viemiseen, kuten lähetyssaarnaajien käyttämän aineiston tuottaminen, kääntäminen ja jakelu, lähetyssaarnaajien ja lähetysjohtajien koulutus sekä suhdetoiminta tiedotusvälineiden kanssa siltojen rakentamiseksi ja kirkkoa koskevien harhaluulojen kumoamiseksi.⁴⁰

Syksyllä 1953 presidentti David O. McKay kutsui Gordonin toimistoonsa ja pyysi tätä harkitsemaan kysymystä, joka ei liittynyt suoraan velvollisuuksiin lähetystyöosastolla. ”Veli Hinckley”, hän aloitti, ”kuten tiedät, rakennamme temppeliä Sveitsiin, ja se tulee olemaan erilainen kuin muut temppelimme, koska sen täytyy palvella jäseniä, jotka puhuvat monia kieliä. Haluan, että keksit keinon esittää temppeliopetuksen Euroopan eri kielillä käyttäen mahdollisimman pientä määrää temppelityöntekijöitä.”⁴¹

Presidentti McKay varasi Gordonille paikan, jossa tämä saattoi etsiä innoitusta ja välttyä lähetystyöosaston asettaman työtaakkansa vaatimuksilta. Arki-iltaisin, lauantaisin ja joskus sunnuntaisin Gordon työskenteli pienessä huoneessa Suolajärven temppelin viidennessä kerroksessa. Monena sunnuntaiaamuna presidentti McKay liittyi hänen seuraansa jakamaan ideoita, katsomaan tarkkaan endaumentin esitystapaa ja rukoilemaan ohjausta.

Pohdittuaan, rukoiltuaan ja tavoiteltuaan ilmoitusta Gordon suosittelee, että endaumentti esitettäisiin elokuvana ja pyhän opetuksen sanat jälkiäänitettäisiin useille kielille. Presidentti McKay ja muut hyväksyivät hänen suosituksensa ja antoivat hänen tehtäväkseen tuottaa elokuvan. Gordon työskenteli lahjakkaista ja uskollisista ammattilaisista koostuneen ryhmän kanssa, joka sai projektin

valmiiksi syyskuussa 1955. Sitten hän vei henkilökohtaisesti elokuvan Bernin temppeliin Sveitsiin ja valvoi ensimmäisten endaumenttistuntojen teknisiä valmisteluja.⁴²

Gordon liikuttui nähdessään työnsä tuovan iloa pyhille Euroopassa: ”Kun näin noiden kymmenestä kansakunnasta tulleiden ihmisten osallistuvan temppelitoimituksiin, kun näin rautaesiripun takaa tulleita iäkkäitä ihmisiä, jotka olivat menettäneet perheensä heidän ylitseen pyyhkäisseissä sodissa, kun näin ne riemun ilmaukset ja ilon kyyneleet, joita he ilmaisivat sydämestään niiden mahdollisuuksien johdosta, joita heille oli annettu, kun näin nuoria aviomiehiä ja vaimoja perheineen – heidän aurinkoisia ja kauniita lapsiaan – ja näin noita perheitä yhdistettävän iankaikkiseen suhteeseen, niin tiesin jopa varmemmin kuin koskaan ennen, että [presidentti McKay] oli saanut innoitusta ja ohjausta Herralta tuoda nämä korvaamattomat siunaukset näiden Euroopan kansakunnista tulleiden uskovien miesten ja naisten elämään.”⁴³

Oli kulunut 20 vuotta siitä, kun Gordon oli palannut lähetystyöstään, eikä hän ollut täyttänyt unelmaansa suorittaa jatko-opintoja ja valmistua toimittajaksi. Sen sijaan hän oli oppinut käyttämään uutta tekniikkaa Jumalan sanan eteenpäin viemiseksi, luonut myönteisiä suhteita muihin uskontokuntiin kuuluviin ihmisiin, tutkinut kirkon historiaa ja kirjoittanut sitä koskevia teoksia sekä auttanut sellaisen keinon valmistamisessa, jolla tuhannet myöhempien aikojen pyhät voivat saada temppelin siunaukset. Nämä kokemukset toimisivat perustana sille palvelutyölle, jota hän tekisi koko loppuelämänsä.

Palveleminen kahdentoista apulaisena

Lauantaina 5. huhtikuuta 1958 Gordonin ja Marjorien poika Richard vastasi erääseen puhelinsoittoon. Soittaja ei esitellyt itseään, mutta Richard tunnisti presidentti David O. McKayn äänen ja kiihuhti ilmoittamaan siitä isälleen. Puhuttuaan lyhyesti presidentti McKayn kanssa Gordon kävi nopeasti suihkussa, vaihtoi vaatteet ja ajoi kirkon presidentin toimistolle. Koska hän oli saanut aiemminkin tehtäviä presidentti McKaylta, hän odotti, että häntä pyydetäisiin auttamaan seuraavan päivän yleiskonferenssikokouksen valmisteluissa. Hän hämmästyí suuresti saadessaan tietää, että presidentti McKaylla oli

mielessään jotakin muuta. Ystävällisen tervehdyksen jälkeen presidentti McKay pyysi häntä palvelemaan kahdentoista apulaisena. Veljet, jotka palvelivat tuossa vuonna 1976 lakkautetussa tehtävässä, olivat kirkon johtavia auktoriteetteja. Presidentti McKayn esittäessä tämän kutsun Gordon palveli East Mill Creekin vaarnan johtajana.

Seuraavana päivänä vanhin Gordon B. Hinckley hyväksyttiin tähän uuteen tehtävään yleiskonferenssissa. Vaikka hän myönsikin ensimmäisessä konferenssipuheessaan, että ”riittämättömyyden tunne valtasi” hänet täysin, hän ryhtyi hoitamaan uutta tehtäväänsä luonteenomaisella uskolla ja tarmolla.⁴⁴

Yksi tärkeä velvollisuus, jonka vanhin Hinckley sai kahdentoista apulaisena, oli valvoa kirkon työtä kaikkialla Aasiassa. Hän ei tuntenut juurikaan Aasian kansoja eikä osannut yhtäkään niiden kielistä, mutta hän oppi nopeasti rakastamaan heitä ja he häntä. Kenji Tanaka, eräs japanilainen myöhempien aikojen pyhä, kertoi vanhin Hinckleyn ensimmäisestä kokouksesta Japanissa: ”Vanhin Hinckleyn innostus näkyi hänen tuikkivista silmistään. Hänen ensimmäiseksi lausumansa sana meille oli *Subarashii!* [’Hienoa!’] Tuon kokouksen ilmapiiri muuttui jäykästä ja muodollisesta ystävälliseksi ja toi hänet lähelle, ja siellä vallitsi lämmin tunne.”⁴⁵

Sellaisen tunteen hän vei kaikkialle Aasiaan. Hän auttoi ihmisiä näkemään, että uskomalla Herraan he voisivat saavuttaa suuria ja auttaa kirkkoa kasvamaan kotimaissaan. Hän toimi myös läheisesti kokoaikaisten lähetyssaarnaajien kanssa, koska hän tiesi, että heidän utteruudellaan olisi suora vaikutus heidän palveleמיnsa ihmisiin.

Kristuksen nimen erityinen todistaja

Toinen elämää mullistava puhelu tuli eräänä toisena lauantaina – 30. syyskuuta 1961. Tällä kertaa presidentti McKayn tutun äänen puhelimessa kuuli Marjorie. Jälleen Gordon B. Hinckley kiiruhti kirkon presidentin toimistoon. Jälleen hän yllättyi ja häkeltyi saadessaan kuulla käynnin syyn. Hänen saavuttuaan presidentti McKay sanoi hänelle: ”Minulle on tullut tunne, että sinut pitäisi nimittää kahdentoista apostolin koorumin vapaalle paikalle, ja me haluaisimme esittää sinut hyväksyttäväksi tänään konferenssissa.”⁴⁶ Jälleen vanhin

Hinckley kulki eteenpäin uskon ja innokkuuden turvin riittämättömyyden tunteista huolimatta.

Apostolina vanhin Hinckley sai lisää tehtäviä. Hän tapasi toisinaan hallitusten johtajia ja muita arvovaltaisia henkilöitä. Häntä pyydettiin usein puhumaan julkisuudessa kirkon puolesta ja vastaamaan arvosteluun ja kulttuurien välisiin levottomuuksiin Yhdysvalloissa. Hän oli johtamassa pyrkimyksiä vahvistaa kirkon toimintaedellytyksiä lähetystoiminnassa ja käyttää tekniikkaa evankeliumin viemiseen eri puolille maailmaa. Edes näissä laajenevissa tehtävissä hän ei koskaan kadottanut mielestään vastuutaan vahvistaa yksittäisten ihmisten ja perheiden uskoa. Puhui hän sitten yhdelle ihmiselle tai 10 000:lle, hän kosketti heitä henkilökohtaisesti, ja siitä tuli hänen palvelutyönsä tavaramerkki: tuoda ihmisiä yksi kerrallaan Kristuksen luokse.

Vanhin Hinckley valvoi työtä Aasiassa seuraavien seitsemän vuoden ajan ja iloitsi nähdessään ystäviensä kehityksen siellä. Hän huomautti: ”On innoittava kokemus – – nähdä tapa, jolla Herra kutoo suuren suunnitelmansa kudelmaa noissa – – osissa maailmaa.”⁴⁷

Kun työtehtävät kahdentoista koorumin kesken vaihtuivat, vanhin Hinckley sai tilaisuuksia palvella muissa osissa maailmaa. Kaikkialla, minne hän meni, hän osoitti kiinnostusta yksilöä kohtaan. Vuonna 1970, valvoessaan kirkon työtä Etelä-Amerikassa, hän matkusti Chileen toimittuaan johtavana virkailijana eräessä vaarnakonferenssissa Perussa. Kaksi päivää Chileen saapumisensa jälkeen hän sai tietää, että Perussa oli ollut tuhoisa maanjäristys ja että neljä lähetysaarnajaa oli kateissa. Hän esitti heti suunnitelman palata Peruun, vaikka se viivyttaisikin hänen kotiinpaluutaan. ”En voi palata kotiin hyvällä omallatunnolla, kun lähetysaarnajia on kateissa”, hän sanoi.⁴⁸

Hän saapui seuraavana aamuna Limaan Peruun. Kun kadoksissa olleet lähetysaarnajat löysivät radioamatöörin, he pystyivät soittamaan Limaan, ja vanhin Hinckley puhui heidän kanssaan. Lähetysaarnajat olivat pienessä huoneessa, joka oli täynnä muita eloonjääneitä, ja heidän keskustelunsa kuului kovaäänisestä. ”Kun vanhin Hinckleyn ääni kuului kovaäänisestä tuossa huoneessa, joka oli täynnä ihmisiä, jotka vaativat päästä käyttämään radiota, huoneeseen lankesi heti hiljaisuus. Vaikka hän puhui englantia ja kaikki ne ihmiset puhuivat espanjaa, he alkoivat kuiskaila keskenään ja

kysellä: 'Kuka on tuo mies?' Jopa kaaoksen keskellä oli tunne, ettei tuon äänen haltija ollut mikään tavallinen mies."⁴⁹

Niiden kahden ensimmäisen vuoden aikana, jolloin vanhin Hinckley valvoi kirkon työtä Etelä-Amerikassa, hän kävi jokaisella lähetyksentällä, perusti uusia lähetyksenttiä Kolumbiaan ja Ecuadoriin, auttoi uusien vaarnojen perustamisessa Limaan Peruun ja São Pauloon Brasiliaan sekä oli mukana ratkaisemassa Argentiinaan palvelemaan kutsuttujen lähetyssaarnaajien viisuminsaannin esteitä. Hän oli suunnittelemassa tekevänsä vielä lisää, kun toukokuussa 1971 hän sai tehtävän valvoa kahdeksaa lähetyksenttiä Euroopassa.⁵⁰

Vanhin Hinckley tunsi usein väsymystä kiireisen aikataulunsa vuoksi. Hän iloitsi aina kotiinpaluusta ja ajan viettämisestä Marjorien ja lasten kanssa. Marjorie saattoi kuitenkin nähdä, että kun hän oli poissa työn parista liian kauan, hänestä tuli rauhaton. Hänen kutsumuksensa apostolina – yhtenä Kristuksen nimen erityisistä todistajista koko maailmalle (ks. OL 107:23) – ei ollut koskaan kaukana hänen ajatuksistaan.

Raskaat vastuut neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa

Heinäkuun 15. päivänä 1981, palveltuaan kahdentoista kooru-
missa melkein 20 vuotta, vanhin Hinckley sai jälleen yllättävän
tehtävän. Presidentti Spencer W. Kimball, silloinen kirkon presi-
denti, pyysi häntä palvelemaan neuvonantajana ensimmäisessä
presidenttikunnassa presidenttien N. Eldon Tannerin ja Marion G.
Romneyn lisäksi. Se oli epätavallinen mutta ei ennen kuulumaton
poikkeaminen kahden neuvonantajan mallista. Presidentti Kimball ja
hänen kaksi neuvonantajaansa olivat fyysisesti huonossa kunnossa
ja tarvitsivat ylimääräistä tukea presidenttikunnassa.⁵¹

Ensimmäisessä yleiskonferenssipuheessaan tässä uudessa omi-
naisuudessa presidentti Hinckley huomautti: "En tahdo muuta kuin
palvella uskollisesti kaikessa, mihin minut kutsutaan. – – Tämä pyhä
tehtävä saattaa minut huomaamaan omat heikkouteni. Jos olen
koskaan loukannut jotakuta, pyydän sitä anteeksi, ja toivon, että
annatte minulle anteeksi. Olipa tämä tehtävä kestoaltaan pitkä tai
lyhyt, sitoudun uskoen ja rakastaen tekemään parhaani."⁵²

Presidentti Gordon B. Hinckley yleiskonferenssissa aikana, jolloin hän oli ainoa ensimmäisen presidenttikunnan jäsen, joka oli riittävän terve osallistumaan siihen.

Hänen parastaan tarvittiin, kun presidenttien Kimball, Tanner ja Romney terveys edelleen heikkeni. Suurin osa päivittäisestä ensimmäisen presidenttikunnan työstä lankesi presidentti Hinckleylle. Hän kantoi myös suuren osan suurempien hankkeiden vastuusta, kuten Jordan Riverin temppelin vihkimisestä Utahissa. Lisäksi hän koki julkista arvostelua, joka kohdistui kirkkoon ja sen menneisiin ja silloisiin johtajiin. Huhtikuun 1982 yleiskonferenssissa hän sanoi:

”Me elämme yhteiskunnassa, joka ruokkii arvostelua. – Kehotan teitä pitämään näkyvissänne kokonaiskuvan ja olemaan huolehtimatta pikkuvirheistä. – Ne ovat vain sivuseikkoja verrattuina [kirkon johtajien suorittamaan] suureen palvelutyöhön ja heidän antamaansa merkittävään panokseen.”⁵³

Presidentti Tanner kuoli 27. marraskuuta 1982, ja presidentti Kimballin ja presidentti Romney'n terveys heikkeni siinä määrin, että huhtikuun 1983 yleiskonferenssissa presidentti Hinckley, joka oli siinä vaiheessa kutsuttu toiseksi neuvonantajaksi ensimmäiseen

presidenttikuntaan, istui korokkeella vieressään tyhjät tuolit. Hän tunsi syvästi henkilökohtaisella tavalla sen, mitä hän oli joskus sanonut ”johtajuuden yksinäisyydeksi”⁵⁴.

Presidentti Hinckley eteni varoen ja rukoillen, koska hän ei halunnut astua profeetan edelle. Hän pyysi kahdentoista koorumin virkaiältään vanhempia jäseniä – etenkin vanhin Ezra Taft Bensonia, kooruminjohtajaa – avuksi hoitamaan kirkon päivittäisiä asioita. Presidentti Hinckley työskenteli tiiviissä yhteistyössä kahdentoista koorumin kanssa noudattaen aina presidentti Kimballin neuvoja. Siitä huolimatta hän tunsi taakan suureksi.

Vaikka presidentti Hinckleyn vastuut ensimmäisessä presidenttikunnassa pitivät hänet suurimman osan ajasta Salt Lake Cityssä, hän matkusti toisinaan palvelemaan jäseniä ja lähetyssaarnaajia muihin osiin maailmaa. Vuonna 1984 hän palasi Filippiineille. Kahdeksantoista vuotta aiemmin hän oli vihkinyt siellä ensimmäisen seurakuntakeskuksen, ja nyt hän vihkisi siellä ensimmäisen temppelin. Vihkimisrukouksessa hän sanoi:

”Filippiinien valtio on monien saarten valtio, jonka ihmiset rakastavat vapautta ja totuutta, joiden sydän on herkkä palvelijoidesi todistukselle ja jotka ovat vastaanottavaisia iankaikkisen evankeliumin sanomalle. Me kiitämme Sinua heidän uskostaan. Me kiitämme Sinua heidän uhrautuvasta hengestään. Me kiitämme Sinua työsi etenemisen ihmeestä tässä maassa.”⁵⁵

Kirkon jatkuva eteneminen oli ilmeistä kesäkuussa 1984, kun presidentti Hinckley ilmoitti ensimmäisen presidenttikunnan puolesta vyöhykkeen johtokuntien kutsumisesta. He olisivat seitsemänkymmenen koorumien jäseniä, jotka asuisivat eri puolilla maailmaa ja valvoisivat kirkon työtä heille osoitetulla maantieteellisellä alueella. Työskentelemällä ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista koorumin alaisuudessa nämä veljet huolehtisivat suurelta osin alueellaan tarvittavasta johtamisesta ja kouluttamisesta. ”Me emme voi tehdä jokaista päätöstä Salt Lake Cityssä”, hän sanoi. ”Meidän täytyy tehdä jotakin valtuuden hajauttamiseksi.”⁵⁶ Noin vuotta myöhemmin, puhuessaan eri puolilta maailmaa tulleille kirkon johtajille, presidentti Hinckley sanoi: ”Olen varma siitä, että se, mihin olemme ryhtyneet näinä muutamina viime kuukausina, on innoitettu ja suuri askel eteenpäin. Olen varma siitä, että kun nämä hyvät miehet ovat

Presidentti Ezra Taft Benson (keskellä) sekä hänen neuvonantajansa, presidentti Gordon B. Hinckley (vasemmalla) ja presidentti Thomas S. Monson (oikealla) yleiskonferenssissa.

keskuudessanne usein, te saatte paljon varmuutta. Nämä veljet itse asiassa sitovat koko kirkon jäsenistön yhteen.”⁵⁷

Johdettuaan kirkkoa 12 huomattavan kasvun vuotta presidentti Spencer W. Kimball kuoli 5. marraskuuta 1985. Virkaiältään vanhin apostoli, presidentti Ezra Taft Benson, erotettiin kirkon presidentin tehtävään. Hän pyysi Gordon B. Hinckleyä palvelemaan ensimmäisenä neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa ja Thomas S. Monsonia palvelemaan toisena neuvonantajana. Kun ensimmäisessä presidenttikunnassa oli nyt kolme hyväkuntoista jäsentä, presidentti Hinckley tunsi taakkansa helpottuvan, ja hänellä oli useammin tilaisuuksia käydä tapaamassa jäseniä eri puolilla maailmaa.

Muutamassa vuodessa presidentti Bensonin terveys alkoi heiketä, ja kirkon johtamisen päivittäiset tehtävät lankesivat jälleen presidentti Hinckleylle. Tällä kertaa hän ei kuitenkaan ollut yksin ensimmäisessä presidenttikunnassa. Elinvoimaisina ja tarmokkaina presidentit Hinckley ja Monson pitivät kirkon vakaalla tiellä kunniottaen aina presidentti Bensonin kutsumusta profeettana, näkijänä ja ilmoituksensaajana. Heidän välilleen syntyi luja, kestävä ystävyys ja kumppanuus.

Presidentti Benson kuoli 30. toukokuuta 1994, ja presidentti Howard W. Hunterista tuli kirkon presidentti. Presidentit Hinckley ja Monson palvelivat jälleen neuvonantajina. Kesäkuussa presidentti ja sisar Hinckley lähtivät presidentti Hunterin ja hänen vaimonsa Inisin sekä vanhin M. Russell Ballardin ja tämän vaimon Barbaran kanssa Nauvooseen Illinoisiin seuraamaan Joseph ja Hyrum Smithin marttyyrikuoleman 150-vuotispäivän viettoa. Se jäi ainoaksi matkaksi, jonka presidentti Hunter ja presidentti Hinckley tekivät yhdessä. Presidentti Hunterilla oli ollut terveysongelmia vuosien ajan, ja hänen terveytensä heikkeni nopeasti tuon matkan jälkeen. Helmikuun 27. päivänä 1995 hän pyysi presidentti Hinckleyltä pappeuden siunauksen. Tuossa siunauksessa presidentti Hinckley rukoili presidentti Hunterin hengen puolesta mutta sanoi myös tämän olevan Herran käsissä.⁵⁸ Muutamaa päivää myöhemmin, 3. maaliskuuta 1995, presidentti Hunter kuoli.

Profeetta, näkijä ja ilmoituksensaaja sekä kirkon presidentti

Presidentti Hunterin kuolema, vaikka ei ollutkaan yllättävä, painoi raskaana presidentti ja sisar Hinckleyä. Virkaiältään vanhimpana apostolina presidentti Hinckley oli seuraavana vuorossa kirkon presidentin virkaan. Sisar Hinckley muisteli hetkeä, jolloin he saivat kuulla presidentti Hunterin kuolleen: ”Presidentti Hunter oli poissa, ja me olimme jääneet jäljelle jatkamaan eteenpäin. Tunsin itseni hyvin surulliseksi, hyvin yksinäiseksi. Niin tunsin Gordonkin. Hän oli turta. Ja hän tunsin itsensä hyvin, hyvin yksinäiseksi. Jäljellä ei ollut ketään, joka pystyisi ymmärtämään, mitä hän oli kokemassa.”⁵⁹

Presidentti Hunterin hautajaisten jälkeen presidentti Hinckley sai lohtua temppeleistä. Ollessaan yksin ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista koorumin kokoushuoneessa Suolajärven temppeleissä hän uppoutui pyhiin kirjoituksiin ja mietiskeli lukemaansa. Hän pohti Jeesuksen Kristuksen elämää, palvelutyötä ja sovitusta. Sitten hän katseli seinällä olevia muotokuvia, jotka esittivät kirkon presidenttejä aina Joseph Smithistä Howard W. Hunteriin. Hän kirjoitti päiväkirjaansa tämän kokemuksen:

Presidentti Gordon B. Hinckley puhujakorokkeella yleiskonferenssissa

”Kävelin ympäriinsä näiden muotokuvien edessä ja katselin niissä kuvattuja miehiä silmiin. Tunsin melkein kuin voisin puhua heidän kanssaan. Tunsin melkein kuin he puhuisivat minulle ja antaisivat minulle varmuutta. – – Istuuduin tuolille, jolla olin istunut presidentin ensimmäisenä neuvonantajana. Vietin hyvän tovin katselemassa noita muotokuvia. Jokainen näytti melkein heräävän eloon. Näytti siltä kuin he katselisivat minua. Tunsin, että he kannustivat minua ja

lupasivat tukensa. He näyttivät sanovan minulle, että he olivat puhuneet puolestani taivaissa pidetyssä neuvonpidossa, että minun ei tarvinnut pelätä, että minua siunattaisiin ja tuettaisiin palvelutyössäni.

Polvistuin ja rukoilin Herraa. Puhuin Hänen kanssaan pitkään rukouksessa. – – Olen varma siitä, että Hengen voimalla kuulin Herran sanan, en ääneen mutta lämpönä, jonka tunsin sydämessäni, niitä kysymyksiä koskien, jotka olin esittänyt rukouksessa.”⁶⁰

Tämän kokemuksen jälkeen hän kirjoitti jälleen ajatuksiaan: ”Minusta tuntuu nyt paremmalta, ja olen sydämässäni paljon vakuutuneempi siitä, että Herra toteuttaa tahtonsa asiaansa ja valtakuntaansa nähden, että minut tullaan hyväksymään kirkon presidentiksi ja profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi ja että palvelen sellaisena niin kauan kuin Herra haluaa. Hengen vahvistus sydämässäni olen nyt valmis kulkemaan eteenpäin toimiakseni niin hyvin kuin suinkin osaan. Minun on vaikea uskoa, että Herra on asettamassa minut tähän mitä korkeimpaan ja pyhimpään tehtävään. – – Toivon, että Herra on kouluttanut minua tekemään sen, mitä Hän odottaa minulta. Annan Hänelle kaiken uskollisuuteni ja etsin varmasti Hänen johdatustaan.”⁶¹

Presidentti Gordon B. Hinckley erotettiin kirkon presidentin tehtävään 12. maaliskuuta 1995, ja seuraavana päivänä hän puhui lehdistötilaisuudessa ja vastasi toimittajien kysymyksiin. Vanhin Jeffrey R. Holland kertoi, että ”tässä tiedotustilaisuudessa esitettyjen monitahoisten kysymysten herättämän lämminhenkisen, säkenöivän ja miellyttävän ajatustenvaihdon lähestyessä loppuaan eräs toimittaja kysyi presidentti Hinckleyltä: ’Mihin aiotte keskittyä? Mikä tulee olemaan toimikautenne teema?’

Vaistomaisesti hän vastasi: ’Jatkaa työtä. Aivan. Meidän teemamme on jatkaa sitä suurta työtä, jota meidän edeltäjämme ovat edistäneet.’”⁶²

Presidentti Hinckley pysyi uskollisena tuolle lupaukselle. Kunniottaen häntä edeltäneitä profeettoja hän jatkoi heidän tekemäänsä työtä. Ja uskolla Isään Jumalaan ja Jeesukseen Kristukseen hän noudatti ilmoitusta tehdä tuota työtä uusin tavoin.

Kirkon tuominen ”pois hämärästä” (OL 1:30)

Presidentti Hinckleyn palvelutyön alkuaikoina kahdentoista apostolin koorumin jäsen, vanhin Neal A. Maxwell huomautti: ”Presidentti Hinckley johtaa osaltaan kirkkoa pois hämärästä. Kirkko ei voi edetä siten kuin sen kuuluu, jos me olemme vakan alla piilossa. Jonkun on astuttava esiin, ja presidentti Hinckley on halukas tekemään niin. Hän on samalla sekä historian että nykyajan mies, ja hänellä on suurenmoinen ilmaisun lahja, jonka ansiosta hän kykenee esittämään sanomamme tavalla, joka vetoaa ihmisiin kaikkialla.”⁶³

Presidentti Hinckleyn kattava tausta tiedotusvälineiden ja läheystoiminnan parissa valmisti osaltaan häntä tähän työhön. Kirkon presidenttinä hän antoi usein haastatteluja toimittajille eri puolilla maailmaa vastaten heidän kirkon oppia ja menettelytapoja koskeviin kysymyksiinsä sekä todistaen Vapahtajasta ja palautetusta evankeliumista. Joka kerta ymmärrys lisääntyi ja ystävyysuhteita syntyi.

Eriytyisen merkittävä oli vuoden 1996 haastattelu veteraanitoimittaja Mike Wallacen kanssa televisio-ohjelmassa *60 Minutes*. Toimittaja Wallace tunnettiin säälimättömänä haastattelijana, ja presidentti Hinckley myönsi olleensa varautunut ennen ohjelman lähettämistä valtakunnallisessa televisiossa Yhdysvalloissa. ”Olen kiitollinen, jos se osoittautuu myötämieliseksi”, hän sanoi. ”Muussa tapauksessa lupaan, etten enää koskaan mene samanlaiseen ansaan.”⁶⁴

Haastattelu oli myötämielinen, ja se toi esiin monia myönteisiä puolia kirkosta. Sen seurauksena Mike Wallacesta ja presidentti Hinckleystä tuli myös ystävät.

Vuonna 2002 Salt Lake Cityssä järjestettiin talviolympialaiset, mikä toi kirkkoa esiin kansainvälisesti. Presidentti Hinckleyä ja hänen neuvonantajiaan konsultoitii osana suunnittelua. ”Teimme harkitun päätöksen siitä, että tämä ei olisi aika eikä paikka tehdä käännöstyötä”, hän sanoi, ”mutta olimme vakuuttuneita siitä, että tästä merkittävästä tapahtumasta muodostuisi suurenmoinen asia kirkolle.”⁶⁵ Hän oli oikeassa. Suolajärven laaksossa kävi kymmeniätuhansia ihmisiä, joita vastaanottamassa oli ystävällisiä isäntiä – myöhempien aikojen pyhiä ja muita, jotka yhdessä työskennellen loivat onnistuneet olympialaiset. Nämä vierailijat kävelivät temppelelaukiolla, kuuntelivat tabernaakkeliukuoroa ja kävivät sukututkimuskirjastossa. Miljardit

ihmiset näkivät televisiossa Suolajärven temppelin ja näkivät, kuinka toimittajat esittelivät kirkkoa suopeasti. Se oli, kuten presidentti Hinckley oli sanonut, ”suurenmoinen asia kirkolle”.

Jo kauan käytössä olleiden viestintäkanavien hyödyntämisen lisäksi presidentti Hinckley kannatti lämpimästi innovaatioita. Hän näki esimerkiksi internetin keinona tuoda kirkko lähemmäksi jäseniään ja kertoa palautetusta evankeliumista muihin uskontokuntiin kuuluville. Hänen toimikaudellaan kirkko julkisti sivustot lds.org, familysearch.org ja mormon.org.

Kesäkuun 23. päivänä 2004, jolloin presidentti Hinckley täytti 94 vuotta, hänelle ojennettiin presidentillinen vapauden mitali, joka on korkein siviileille myönnettävä kunnianosoitus Yhdysvalloissa. Vastauksena hän sanoi: ”Minulle on suuri kunnia vastaanottaa tämä arvostettu kunnianosoitus Yhdysvaltain presidentiltä. Olen erittäin kiitollinen. Laajemmassa mielessä se on tunnustus ja kunnia kirkolle, joka on suonut minulle niin monia tilaisuuksia ja jonka asiaa olen yrittänyt palvella.”⁶⁶ Hän näki tämän kunnianosoituksen vertauskuvana kirkon kasvavasta myönteisestä maineesta ja todisteena, että se oli todellakin tulossa pois hämärästä.

Matkustamista myöhempien aikojen pyhien keskuudessa

Presidentti Hinckley ei pitänyt matkustamisen tuomista hankaluuksista, mutta hänen halunsa palvella myöhempien aikojen pyhien keskuudessa oli voimakkaampi kuin hänen halunsa pysyä kotona. Hän sanoi haluavansa päästä ”käymään jäsentemme luona ilmaistakseni kiitollisuutta ja rohkaisua ja lausuakseni todistuksen Herran työn jumalallisuudesta”⁶⁷. Toimikautensa alkupuolella hän sanoi: ”Olen päättänyt, että niin kauan kuin minulla on voimia, menen ihmisten luokse kotona ja muualla. – – Aion tarmokkaasti liikkua niin kauan kuin voin. Haluan olla tekemisissä rakastamieni ihmisten kanssa.”⁶⁸

Palvellessaan kirkon presidenttinä hän matkusti laajalti Yhdysvalloissa ja teki yli 90 matkaa maihin Yhdysvaltain ulkopuolella. Kaiken kaikkiaan hän matkusti yli 1,6 miljoonaa kilometriä kirkon presidenttinä tavaten pyhiä kaikissa osissa maailmaa.⁶⁹

Joillakin alueilla ihmisten oli ponnisteltava jopa enemmän nähdäkseen hänet kuin hänen nähdäkseen heidät. Esimerkiksi vuonna 1996 hän ja sisar Hinckley kävivät Filippiineillä, missä kirkon jäsenmäärä

*Presidentti Hinckleystä oli mukavaa mennä
"ihmisten luokse kotona ja muualla".*

oli kasvanut yli 375 000:een. Presidentti ja sisar Hinckleyn oli määrä puhua eräänä iltana kokouksessa Manilan Araneta Coliseumilla. Tuona päivänä iltapäivän keskivaiheille mennessä stadion ”oli ääriään myöten täynnä. Jonot olivat alkaneet muodostua seitsemältä aamulla kokoukseen, jonka oli määrä alkaa vasta 12 tunnin kuluttua. Virallinen laskenta osoitti myöhemmin, että noin 35 000 jäsentä oli ahtautunut stadionin 25 000 istuimelle sekä käytäville ja auloihin. Monet pyhät olivat matkustaneet 20 tuntia veneellä ja linja-autolla päästäkseen Manilaan. Joidenkuiden kohdalla matkan kulut vastasivat usean kuukauden palkkaa. – –

Kun presidentti Hinckley kuuli, että stadion oli täynnä ja että stadionin päällikkö mielti, voisiko kokousta mitenkään aloittaa etuajassa, presidentti sanoi heti: ’Mennään.’ Hän ja sisar Hinckley astuivat suurelle areenalle. – – Aivan kuin merkistä ihmiset nousivat vaistomaisesti seisomaan, taputtivat käsiään ja alkoivat sitten laulaa tunteikkaasti laulua ’Kiitos, Luojamme, profeetasta.’”⁷⁰

Koska presidentti Hinckley tiesi, etteivät hän ja johtavat veljet voineet käydä kaikkialla, minne he halusivat mennä, hän puhui

tekniikan käytön puolesta johtajien opettamisessa ympäri maailman. Satelliittitekniikkaa käyttäen hän johti maailmanlaajuisia johtajien koulutuskokouksia, joista ensimmäinen pidettiin tammikuussa 2003.

*Hengellisten ja maallisten totuuksien oppimisen
ja opettamisen tärkeyttä edistämässä*

Presidentti Hinckley sanoi: ”Kukaan meistä ei tiedä riittävästi. Oppimisprosessi on loputon. Meidän täytyy lukea, meidän täytyy havainnoida, meidän täytyy omaksua ja meidän täytyy pohtia sitä, minkä vaikutukselle saatamme mieleemme alttiiksi.”⁷¹ Hän sanoi myös: ”Vaikuttava opettaminen on aivan olennaisinta kirkon johtamisessa. Iankaikkinen elämä saadaan ainoastaan, kun ihmisiä opetetaan niin vaikuttavasti, että he muuttavat elämänsä ja alkavat elää kurinalaisesti. Heidä ei voi pakottaa vanhurskauteen eikä taivaaseen. Heidä täytyy johdattaa, ja se tarkoittaa opettamista.”⁷²

Presidentti Hinckley halusi antaa myöhempien aikojen pyhille kaikkialla maailmassa enemmän hengellistä ravintoa. Vuonna 1995 hän hyväksyi innostuneesti suunnitelman julkaista uusi kirjasarja, jonka avulla kirkon jäsenet saisivat evankeliumiaiheisen kirjaston. Kirkko alkoi pian julkaista tätä sarjaa nimeltään *Kirkon presidenttien opetuksia*, johon sarjaan tämäkin kirja kuuluu.

Myös maallinen oppiminen oli tärkeää presidentti Hinckleylle. Hän oli huolissaan maailman köyhyyden koettelemilla alueilla asuvista kirkon jäsenistä, joilla ei ollut varaa korkeakoulu- eikä ammatillisiin opintoihin. Vailla sellaista koulutusta ja valmennusta useimmat heistä jäisivät köyhyyteen. Huhtikuun 2001 yleiskonferenssin pappeskokouksessa presidentti Hinckley sanoi:

”Pyrkiäksemme korjaamaan tämän tilanteen me ehdotamme suunnitelmaa – suunnitelmaa, jonka me uskomme olevan Herran innoittama. Kirkko perustaa rahaston suurelta osin niiden uskollisten myöhempien aikojen pyhien avustuksista, jotka ovat tehneet ja tulevat tekemään lahjoituksia tähän tarkoitukseen. Olemme syvästi kiitollisia teille. – Tulemme kutsumaan sitä jatkuvaksi koulutusrahastoksi.”⁷³

Presidentti Hinckley selitti, että ohjelmasta hyötyville annettaisiin opiskelua tai ammatillista valmennusta varten lainoja, jotka otettaisiin kirkon jäsenten lahjoittamista varoista. Kun lainansaajat olisivat suorittaneet opintonsa loppuun, heidän odotettaisiin maksavan lainansa

takaisin, jotta varoja voitaisiin käyttää muiden avuksi. Presidentti Hinckley selitti myös, että jatkuva koulutusrahasto ”perustuu samantyyppisiin periaatteisiin kuin jatkuva siirtolaisten avustusrahasto”, jonka kirkko oli perustanut 1800-luvulla auttaakseen puutteellaisia pyhiä muuttamaan Siioniin.⁷⁴

Puolessa vuodessa myöhempien aikojen pyhät olivat lahjoittaneet jatkuvaan koulutusrahastoon miljoonia dollareita.⁷⁵ Vuosi suunnitelman esittelemisen jälkeen presidentti Hinckley ilmoitti: ”Tämä hanke on nyt vakaalla pohjalla. – – Maailman vähäosaisilla alueilla olevilla nuorilla miehillä ja naisilla, joista suurin osa on kotiin palanneita lähetyssaarnaajia, on mahdollisuus hankkia hyvä koulutus, joka nostaa heidät köyhyyden kurimuksesta, jossa heidän esi-isänsä ovat kamppailleet sukupolvien ajan.”⁷⁶ Tämä ohjelma siunaa edelleen myöhempien aikojen pyhiä sekä saajina että antajina.

Avioliiton ja perheen pyhydestä todistamista

Yleisessä Apuyhdistyksen kokouksessa 23. syyskuuta 1995 presidentti Hinckley sanoi:

”Koska on niin paljon virheellisiä päätelmiä, joita tarjotaan totuutena, niin paljon petosta normien ja arvojen suhteen, niin paljon houkutusia ja viettelyksiä sortua pikkuhiljaa maailman paheisiin, olemme tunteneet tarvetta varoittaa ja varoittaa ennalta. Tämän edistämiseksi me, ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin neuvosto, annamme nyt kirkolle ja maailmalle lausunnon julistuksena ja vahvistuksena perheeseen liittyvistä normeista, opeista ja käytännöistä, jotka tämän kirkon profeetat, näkijät ja ilmoituksensaajat ovat toistuvasti esittäneet kautta sen historian.”⁷⁷

Tämän johdannon jälkeen presidentti Hinckley luki ensimmäisen kerran julkisesti asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle”.

Avioliiton ja perheen pyhyys oli jatkuvana teemana presidentti Hinckleyn opetuksissa. Hän tuomitsi kaikenlaisen kaltoinkohtelun ja kannusti vanhempia ja lapsia olemaan kärsivällisiä toistensa kanssa, rakastamaan toisiaan, opettamaan toisiaan ja palvelemaan toisiaan. Helmikuun 11. päivänä 1999 päivätyssä kirjeessä hän ja hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa sanoivat:

"Neuomme vanhempia ja lapsia asettamaan perherukouksen, perheillat, evankeliumin opiskelun ja opettamisen sekä perheen tervehkisen toiminnan etusijalle."

"Vetoamme vanhempiin, että he tekisivät parhaansa opettaakseen ja kasvattaakseen lapsiaan evankeliumin periaatteiden mukaisesti ja pitäisivät heidät näin kirkon piirissä. Koti on vanhurskaan elämän perusta, eikä mikään muu taho voi ottaa sen paikkaa tai täyttää sen perustehtäviä tämän Jumalan antaman vastuun täyttämässä.

Neuomme vanhempia ja lapsia asettamaan perherukouksen, perheillat, evankeliumin opiskelun ja opettamisen sekä perheen tervehkisen toiminnan etusijalle. Olivatpa muut pyyteet tai toiminnat miten kelvollisia ja asiallisia tahansa, niiden ei saa sallia syrjäyttää Jumalan antamia velvollisuuksia, jotka vain vanhemmat ja perheet voivat asianmukaisesti täyttää."⁷⁸

Uusien käännyntäisten auttaminen

Presidentti Hinckleystä oli suurenmoista nähdä suurten ihmismäärien liittyvän kirkkoon, mutta hän oli huolissaan noihin lukumääriin sisältyvistä yksittäisistä ihmisistä. Varhaisessa vaiheessa toimikauttaan hän sanoi:

"Kasvavan käännyntämäärän myötä meidän täytyy yhä voimakkaammin ponnistella auttaaksemme heitä, kun he etsivät tietään.

Jokainen heistä tarvitsee kolmea asiaa: ystävää, tehtävää ja sitä, että heitä ravitaan 'Jumalan hyvällä sanalla' (Moroni 6:4). Näiden asioiden tarjoaminen on meidän velvollisuutemme ja mahdollisuutemme."⁷⁹

Uusien käännyntäisten vahvistaminen oli presidentti Hinckleyn jatkuva teema. Vanhin Jeffrey R. Holland kertoi seuraavan tapauksen siitä, kuinka presidentti Hinckley tähdensi tätä teemaa: "Pilke silmäkulmassaan ja kopauttaen edessään olevaa pöytää hän sanoi hiljattain kahdelletoista: 'Veljet, kun elämäni on päättynyt ja hautajaiset ovat loppuillaan, aion teidän ohitsenne kulkiessani nousta istumaan, katsoa teitä jokaista silmiin ja kysyä: "Kuinka me suoriudumme aktiivisena pitämisestä?"'"⁸⁰

Temppelien rakentaminen

Vuonna 1910, kun Gordon B. Hinckley syntyi, maailmassa oli neljä toiminnassa olevaa temppeliä, ja ne kaikki olivat Utahissa Yhdysvalloissa. Vuoteen 1961 mennessä, kun hänet asetettiin apostoliksi, niiden lukumäärä oli lisääntynyt 12:een. Tämä edistyminen oli merkittävää, mutta vanhin Hinckley ilmaisi usein huolensa siitä, että monet ihmiset ympäri maailmaa pääsivät osallisiksi temppelisiunauksista rajoitetusti. Palvellessaan vuonna 1973 kirkon temppelikomitean puheenjohtajana hän kirjoitti päiväkirjaansa: "Kirkko voisi rakentaa [monia pienempiä] temppeleitä [siltoin rakenteilla olleen] Washingtonin temppelin hinnalla. Se veisi temppelit ihmisten luo sen sijaan että ihmisten täytyy matkustaa pitkiä matkoja päästäkseen niiden luo."⁸¹

Kun hänet hyväksyttiin kirkon presidentiksi vuonna 1995, toiminnassa olevien temppelien lukumäärä oli lisääntynyt 47:ään, mutta hänen halunsa saada lisää temppeleitä oli yhä vahva. Hän sanoi: "Minulla on ollut valtava halu saada temppeli minne ikinä sitä tarvitaan, jotta kansamme, missä heitä lieneekin, voisi ilman liian suuria uhrauksia tulla Herran huoneeseen saamaan omat toimituksensa ja saada tilaisuuden tehdä sijaistyötä kuolleiden puolesta."⁸²

Lokakuun 1997 yleiskonferenssissa presidentti Hinckley esitti historiallisen ilmoituksen: kirkko alkaisi rakentaa pienempiä temppeleitä eri puolille maailmaa.⁸³ Hän sanoi myöhemmin: "Ajatus pienistä temppeleistä tuli uskoakseni suorana ilmoituksena."⁸⁴ Vuonna 1998 hän ilmoitti, että 30 uutta pienempää temppeliä niiden jo

Presidentti Hinckley levittää laastia kulmakiviseremoniassa ennen Nauvoon temppelin vihkimistä Illinoisissa Yhdysvalloissa vuonna 2002.

suunnittelu- tai rakennusasteella olevien lisäksi merkitsee sitä, että ”uusien temppelien tulee olemaan 47 nyt toiminnassa olevien 51 temppelin lisäksi”. Kaikkien kuulijoiden iloksi presidentti Hinckley lisäsi vielä: ”Luulen, että meidän olisi parasta lisätä tuohon määrään vielä kaksi, jotta temppeleitä olisi kaikkiaan tasan 100 tämän vuosisadan loppuun mennessä, 2 000 vuotta ’meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen lihaan tulosta’ (OL 20:1).” Sitten hän lupasi: ”[Niitä] tullaan – – rakentamaan vielä lisää.”⁸⁵

Lokakuun 1. päivänä 2000 presidentti Hinckley vihki Massachusettsissa Yhdysvalloissa sijaitsevan Bostonin temppelin, sadannen toiminnassa olevan temppelin. Vuoden 2000 loppuun mennessä hän oli vihkinyt kaksi temppeliä lisää. Kun hän kuoli vuonna 2008, kirkolla oli 124 toiminnassa olevaa temppeliä ja 13 uudesta oli ilmoitettu. Presidentti Hinckley oli ollut mukana lähes kaikkien niiden suunnittelussa ja rakentamisessa ja oli itse vihkinyt niistä 85 ja uudelleenvihkinyt 13 (kahdeksan niistä olivat sellaisten temppelien uudelleenvihkimisiä, jotka hän oli aiemmin vihkinyt).

Konferenssikeskus

Lokakuun 1995 yleiskonferenssissa presidentti Hinckley viittasi ajatukseen, joka oli ollut hänen mielessään. Pitäessään puhetta temppeliaukiolla olevassa tabernaakkelissa hän sanoi: ”Tämä suurenmoinen tabernaakkeli tuntuu käyvän pienemmäksi vuosi vuodelta. Paljon suurempia ryhmiä kokoontuu nyt joissakin aluekonferensseissa saman katon alle.”⁸⁶ Huhtikuun 1996 yleiskonferenssissa presidentti Hinckley kertoi lisää ajatuksestaan:

”Olen pahoillani siitä, etteivät kaikki, jotka haluaisivat tulla kanssamme tabernaakkeliin tänä aamuna, voi päästä sisään. Ulkona temppeliaukiolla on paljon kuulijoita. Tähän ainutlaatuisen ja suurenmoiseen saliin, jonka pioneerisi-isämme rakensivat ja joka on vihitty käyttöön Herran palvelemiseen, mahtuu mukavasti 6 000 henkeä. Jotkut teistä, jotka istuvat noilla kovilla penkeillä kaksi tuntia, saattavat epäillä sanaa *mukavasti*.

Toivoisin sydämestäni, että kaikki, jotka haluavat tulla sisään, voisivat tulla. Noin vuosi sitten ehdotin veljille, että kenties on koittanut aika, jolloin meidän pitäisi tutkia mahdollisuutta rakentaa toinen pyhitetty kokouspaikka, mittasuhteiltaan paljon suurempi, niin että siihen mahtuisi ihmisiä kolme, neljä kertaa enemmän kuin tähän tabernaakkeliin mahtuu.”⁸⁷

Heinäkuun 24. päivänä 1997, pioneerien Suolajärven laaksoon saapumisen 150-vuotispäivänä, pidettiin uuden rakennuksen – jota kutsuttaisiin konferenssikeskukseksi – maanmurtotilaisuus korttelissa heti temppeliaukion pohjoispuolella. Vajaat kolme vuotta myöhemmin, huhtikuussa 2000, siellä pidettiin yleiskonferenssin ensimmäiset kokoukset, vaikka rakennus ei ollut aivan valmis. Presidentti Hinckley vihki konferenssikeskuksen käyttöön lokakuun 2000 yleiskonferenssissa. Ennen vihkimisrukousta hän seisoi puhujakorokkeella, joka oli tehty mustasta saksanpähkinäpuusta, jonka hän oli kasvattanut omalla pihallaan, ja sanoi:

”Tänään me vihimme keskuksen rakennukseksi, jossa voimme palvella Jumalaa, iankaikkista Isää, ja Hänen ainosyntyistä Poikaansa, Herraa Jeesusta Kristusta. Me toivomme ja rukoilemme, että tältä korokkeelta välittyä edelleenkin maailmaan julistuksia todistuksesta

Konferenssikeskus, jonka presidentti Hinckley vihki käyttöön lokakuun 2000 yleiskonferenssissa

ja opista, uskosta elävään Jumalaan ja kiitollisuudesta Lunastajamme suuresta sovitusuhrista.”⁸⁸

Todistus Jeesuksesta Kristuksesta

Tammikuun 1. päivänä 2000 presidentti Hinckley, hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa ja kahdentoista apostolin koorumi julkaisivat julistuksen nimeltään ”Elävä Kristus – apostolien todistus”. He julistivat Vapahtajasta: ”Kenelläkään muulla ei ole ollut niin syvällistä vaikutusta kaikkiin niihin, jotka ovat eläneet ja jotka vielä tulevat elämään maan päällä.”⁸⁹

Eikä kenelläkään muulla ollut niin syvällistä vaikutusta presidentti Gordon B. Hinckleyn elämään. Yli 46 vuoden ajan hän palveli Jeesuksen Kristuksen nimen erityisenä todistajana. Muutama kuukausi sen jälkeen kun hän ja hänen apostolitoverinsa julkaisivat ”Elävä Kristus” -asiakirjan, presidentti Hinckley seiso i myöhempien aikojen pyhien edessä ja sanoi: ”Kaikista niistä asioista, joista olen kiitollinen tänä aamuna, yksi kuitenkin kohoaa ylitse muiden. Se on elävä

todistus Jeesuksesta Kristuksesta, Kaikkivaltiaan Jumalan Pojasta, Rauhan Ruhtinaasta, Jumalan Pyhästä.”⁹⁰

Koettelemuksia ja toivoa

Huhtikuun 2004 yleiskonferenssin lopussa presidentti Hinckley sanoi: ”Haluan nyt, vaikkakin vastentahtoisesti, kertoa teille hetken verran henkilökohtaisesta asiasta. Jotkut teistä ovat huomanneet, että sisar Hinckley ei ole paikalla. Ensimmäistä kertaa 46 vuoden aikana, siitä lähtien kun minusta tuli johtava auktoriteetti, hän ei ole ollut läsnä yleiskonferenssissa. – – Olimme matkalla kotiin [Afrikasta tammikuussa], kun sisar Hinckleyn voimat pettivät uupumuksesta. Aina siitä lähtien hänellä on ollut vaikeata. – – Luulen, että kellosta alkaa olla veto lopussa, emmekä tiedä, kuinka vetäisimme sen.

Tämä on murheellista aikaa minulle. Tässä kuussa tulee kulu-neeksi 67 vuotta siitä, kun solmimme avioliiton. Hän on viiden lah-jakkaan ja erinomaisen lapsemme äiti, 25 lapsenlapsen isoäiti sekä kasvavan lastenlastenlasten joukon isisoäiti. Kaikkina näinä vuosina olemme kulkeneet läpi myrskyn ja päivänpaisteen rinnakkain tasa-vertaisina kumppaneina. Hän on lausunut kaikkialla todistuksensa tästä työstä ja jakanut rakkautta, rohkaisua ja uskoa minne tahansa on mennytkin.”⁹¹

Kaksi päivää myöhemmin, 6. huhtikuuta 2004, Marjorie Pay Hinckley menehtyi. Miljoonat ihmiset, jotka rakastivat hänen lempeää sydäntään, nopeaa älyään ja vakaata uskoaan, surivat presidentti Hinckleyn kanssa. Presidentti Hinckley oli kiitollinen tukea ja rak-kautta ilmaiseksi kirjeistä, joita virtasi kaikkialta maailmasta. Nämä kirjeet, hän sanoi, ovat tuoneet ”lohdutuksen tuntua murheelliseen aikaamme”⁹². Monet tekivät lahjoituksia jatkuvaan koulutusrahastoon sisar Hinckleyn nimissä.

Niin vaikea kuin Marjorien menetys presidentti Hinckleylle olikin, hän jatkoi kirkon työtä, vaikka hänen oma terveytensä heikkenikin jonkin verran. Hän alkoi käyttää kävelykeppiä. Joskus hän käytti sitä tuekseen mutta vielä useammin hän käytti sitä heiluttaakseen tervehdyksen kirkon jäsenille. Presidentti Thomas S. Monson muisteli keskustelua presidentti Hinckleyn lääkärin kanssa, joka oli huolis-saan siitä, miten presidentti Hinckley käytti – ja ei käyttänyt – kep-piään. Lääkäri sanoi: ”Emme todellakaan haluaisi hänen kaatuvan

ja saavan lantionmurtumaa tai vielä pahempaa. Hän vain heiluttelee keppiään eikä käytä sitä sitten kävellessään. Sano hänelle, että keppi on hänen lääkäriinsä määräämä ja että hänen täytyy käyttää sitä tavalla, johon se on tarkoitettu.” Presidentti Monson vastasi: ”Tohtori, olen presidentti Hinckleyn neuvonantaja. Sinä olet hänen lääkäriinsä. Sano se hänelle *itse!*”⁹³

Vuoden 2006 alkupuolella, jolloin presidentti Hinckley oli 95-vuotias, hänellä todettiin syöpä. Saman vuoden lokakuun yleiskonferenssissa hän sanoi: ”Herra on sallinut minun elää – en tiedä, kuinka pitkään vielä. Mutta olipa aika mikä hyvänsä, aion edelleen antaa parhaani käsillä olevaan työhön. – Voin hyvin, terveyteni on kohtuullisen hyvä. Mutta kun koittaa aika seuraajalle, muutos tulee olemaan kitkaton ja Hänen tahtonsa mukainen, jonka kirkko tämä on.”⁹⁴

Vuotta myöhemmin, lokakuussa 2007, presidentti Hinckley päätti viimeisen yleiskonferenssinsa sanomalla: ”Odotamme innolla näkemämme teidät jälleen ensi huhtikuussa. Olen 97-vuotias, mutta toivon selviytyväni silloin tänne. Olkoot taivaan siunaukset teidän seuranneen siihen asti, on nöyryä ja vilpitön rukouksemme Lunastajamme ja Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.”⁹⁵

Presidentti ja sisar Hinckleyn tytär Virginia kuvaili neljää sisar Hinckleyn kuoleman jälkeistä vuotta presidentti Hinckleyn elämän ”lakivivuosiksi”. Sitten hän muisteli rukousta, jonka hänen isänsä piti 20. tammikuuta 2008, viikkoa ennen kuolemaansa, vihkiessään remontoitun seurakuntakeskuksen Salt Lake Cityssä:

”Siinä rukouksessa hän hyvin epätavalliseen tapaan anoi Herralta apua tehtävänsä profeettana. Hän puhui kiitollisuudella siitä, että Joseph Smithin ajoista nykyiseen olet valinnut ja asettanut profeetan tälle kansalle. Me kiitämme Sinua ja pyydämme Sinulta, että lohduttaisit ja tukisit häntä ja siunaisit häntä hänen tarpeidensa ja Sinun suurten tarkoitustesi mukaisesti.”⁹⁶

Torstaina, 24. tammikuuta 2008, presidentti Hinckley tunsu ensimmäisen kerran olevansa kykenemätön osallistumaan veljiensä kanssa heidän viikoittaiseen kokoukseensa temppelissä. Seuraavana sunnuntaina, 27. tammikuuta, presidentti Monson antoi hänelle pappeuden siunauksen yhdessä presidenttien Henry B. Eyringin ja

Boyd K. Packerin kanssa. Myöhemmin samana päivänä presidentti Gordon B. Hinckley menehtyi rauhallisesti kotonaan viisi lastaan ja heidän puolisonsa ympärillään.

Muutamia päiviä myöhemmin tuhannet osoittivat kunnioitustaan kulkiessaan presidentti Hinckleyn arkun ohi sen ollessa esillä konferenssikeskuksen Hall of the Prophets -salissa. Myös muiden kirkkokuntien johtajat sekä hallitusvallan ja liike-elämän johtajat esittivät surunvalittelujaan ilmaisten kiitollisuutensa presidentti Hinckleyn vaikutuksesta ja opetuksista.

Hautajaiset pidettiin konferenssikeskuksessa ja lähetettiin kirkon rakennuksiin ympäri maailman. Tabernaakkelikuoro lauloi tilaisuudessa uuden laulun nimeltään ”Mikä on kuolema?” Laulun sanat olivat presidentti Hinckleyn kirjoittamat – hänen viimeinen todistuksensa Jeesuksesta Kristuksesta ystävilleen, jotka olivat turvanneet häneen profeettana:

*On kuolema se nimeltään,
tuo lähtö öinen, hiljainen.
Se loppua ei tarkoita,
vaan valtakuntaa kirkkauden.
Oi Herra, koske sydäntäin
särkevää, pelot poistaen,
suo uskon, toivon vuodattaa
rauhansa ylle kyynelten.
Ei kuolemaa siis olekaan,
vaan muutos, meille voitoksi.
Jumalan Poika armossaan
sen kaikille soi lahjaksi.⁹⁷*

Viitteet

1. Ks. Steve Fidel, "A Temple to Be Built in Ghana", *Church News*, 21. helmikuuta 1998, s. 3.
2. Jeffrey R. Holland, "Emerging with Faith in Africa", mormonnewsroom.co.za/article/emerging-with-faith-in-africa, käytetty 11. helmikuuta 2015.
3. Esther Korantemaa Abuyeh, julkaisussa "Accra Ghana Temple: Commemoration of the Tenth Anniversary", africa.west.lds.org/accra-ghana-temple-commemoration-of-the-tenth-anniversary, käytetty 11. helmikuuta 2015.
4. Adney Y. Komatsu, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 288.
5. Ks. Russell M. Nelson, "Hengelliset kyvyt", *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 16.
6. Jeffrey R. Holland, "Presidentti Gordon B. Hinckley – kallionluja ja vuorenvahva", *Valkeus*, kesäkuu 1995, erikoisliite, s. 5.
7. Julkaisussa Benjamin F. Tibby, Biographical Sketch of Breneman Barr Bitner, Hinckley and Bitner family history collection, kirkon historian kirjasto; ks. myös Silas Richards Company schedule and reports, syyskuu 1849, kirkon historian kirjasto.
8. Bryant S. Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 193. Useimmissa arvioissa *Mayflowerin* eloonjääneiden lukumäärä on hieman korkeampi kuin 49.
9. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 24.
10. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 25.
11. Ks. Gordon B. Hinckley, "Näkijä Joseph", *Valkeus*, lokakuu 1977, s. 72–73, lainaten laulua "Kunnia miehelle", *MAP-lauluja*, 15.
12. Ks. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 45.
13. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 388.
14. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 46–47.
15. Ks. "Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä", *Valkeus*, helmikuu 1985, s. 23.
16. Ks. Gordon B. Hinckley, "Kysymys lähetytyöstä", *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 38.
17. Ks. Jeffrey R. Holland, "Presidentti Gordon B. Hinckley – kallionluja ja vuorenvahva", s. 11–12.
18. Gordon B. Hinckley, "Älä pelkää, vaan usko", *Valkeus*, toukokuu 1996, s. 4.
19. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 62.
20. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 64.
21. Ks. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 64.
22. Gordon B. Hinckley, artikkelissa "His Mission to England Was a Life-Changing Experience", *Deseret Morning News*, 28. tammikuuta 2008, s. 11.
23. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 75.
24. Elders' Labor Record of Liverpool Conference of the British Mission of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, July 1933 to Feb. 1934; kirkon historian kirjasto.
25. Ks. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 69.
26. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1: 1995–1999*, 2005, s. 348.
27. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1*, s. 348.
28. Heber J. Grant, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 84.
29. Lisää tietoja tästä kokemuksesta on tämän kirjan luvussa 2.
30. Gordon B. Hinckley, kirje Parley Gilesille, 7. joulukuuta 1936, kirkon historian kirjasto.
31. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 151–152.
32. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 104.
33. Marjorie Pay Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 59.
34. Marjorie Pay Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 114–115.

35. Marjorie Pay Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 173–174.
36. Marjorie Pay Hinckley, julkaisussa *Glimpses into the Life and Heart of Marjorie Pay Hinckley*, toim. Virginia H. Pearce, 1999, s. 107.
37. Gordon B. Hinckley, kirje G. Homer Durhamille, 27. maaliskuuta 1939, kirkon historian kirjasto.
38. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 126.
39. Ks. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 135–136.
40. Ks. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 143–144.
41. David O. McKay, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 176.
42. Ks. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 177–181.
43. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1958, s. 123–124.
44. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1958, s. 123.
45. Kenji Tanaka, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 220.
46. David O. McKay, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 234.
47. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1962, s. 71.
48. Ks. Allen E Litster, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 313.
49. Allen E Litster, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 314.
50. Ks. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 315.
51. Palvelukautensa muutamina viimeisinä vuosina kirkon presidenttinä myös presidentti David O. McKay kutsui lisää neuvonantajia ensimmäiseen presidenttikuntaan auttamaan häntä.
52. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Usko – uskonnon ydin”, *Valkeus*, huhtikuu 1982, s. 7–8.
53. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Viisi miljoonaa jäsentä – ei huippu vaan virstanpylväs”, *Valkeus*, lokakuu 1982, s. 92.
54. Gordon B. Hinckley, ”The Loneliness of Leadership”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 4. marraskuuta 1969, speeches.byu.edu.
55. Gordon B. Hinckley, artikkelissa Francis M. Orquiola, ”Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints”, *Ensign*, marraskuu 1984, s. 106.
56. Gordon B. Hinckley, artikkelissa ”New Mission Presidents Receive Instruction from Church Leaders”, *Ensign*, syyskuu 1984, s. 76.
57. Gordon B. Hinckley, artikkelissa ”Leadership Meetings Focus on Missionary Work, Activation, and Strengthening Members”, *Ensign*, toukokuu 1985, s. 96.
58. Ks. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 505.
59. Marjorie Pay Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 505.
60. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 508.
61. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 508.
62. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Presidentti Gordon B. Hinckley – kallonluja ja vuorenvahva”, s. 2.
63. Neal A. Maxwell, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 536.
64. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Muista kirkkoasi, oi Herra”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 85.
65. Gordon B. Hinckley, ”Kirkko menee eteenpäin”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 4.
66. Gordon B. Hinckley, artikkelissa ”President Gordon B. Hinckley Awarded Presidential Medal of Freedom”, mormonnewsroom.org/article/president-gordon-b-hinckley-awarded-presidential-medal-of-freedom, käytetty 21. syyskuuta 2015.
67. Gordon B. Hinckley, ”Anteeksianto”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 81.
68. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Tämä ihana pääsiäisaamu”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 66.
69. Ks. ”Gordon B. Hinckleyn presidenttikauden virstanpylväitä”, *In Memoriam: Presidentti Gordon B. Hinckley, 1910–2008*, *Liahona*, liite, huhtikuu 2008, s. 13.
70. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 553–554.
71. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 298.
72. Ks. Gordon B. Hinckley, artikkelissa Jeffrey R. Holland, ”Jumalan lähettämä opettaja”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 28.

73. Ks. Gordon B. Hinckley, "Jatkuva opiskelurahasto", *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 61.
74. Ks. Gordon B. Hinckley, "Jatkuva opiskelurahasto", s. 61.
75. Ks. "Ojentakaamme auttava käsi ja kohottakaamme", *Liahona*, tammikuu 2001, s. 67.
76. Ks. Gordon B. Hinckley, "Kirkko menee eteenpäin", s. 6.
77. Ks. Gordon B. Hinckley, "Pysykää lujina maailman houkutuksia vastaan", *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 100.
78. Kirje ensimmäiseltä presidenttikunnalta, 11. helmikuuta 1999, *Liahona*, joulukuu 1999, s. 1. Lisää tästä aiheesta on luvuissa 10 ja 11.
79. Ks. Gordon B. Hinckley, "Käännynnäisiä ja nuoria miehiä", *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 47. Lisää tästä aiheesta on luvussa 22.
80. Jeffrey R. Holland, "Pysykää minussa", *Liahona*, toukokuu 2004, s. 32.
81. Gordon B. Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 325.
82. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 629.
83. Ks. Gordon B. Hinckley: "Ajatuksia tempeleistä, käännynnäisten kirkossa pysymisestä ja lähetystyöstä", *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 50–55.
84. Ks. Gordon B. Hinckley, "Ensimmäisen presidenttikunnan koorumi", *Liahona*, joulukuu 2005, s. 40.
85. Gordon B. Hinckley, "Uusia tempeleitä tarjoamaan evankeliumin 'kruunaavia siunauksia'", *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 100. Lisää tietoa innoituksesta rakentaa pienempiä tempeleitä on luvussa 23.
86. Gordon B. Hinckley, "Olemme yhdessä koolta", *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 4.
87. Ks. Gordon B. Hinckley, "Tämä ihana pääsiäisaamu", s. 66.
88. Ks. Gordon B. Hinckley, "Tämä suurenmoinen vuosi 2000", *Valkeus*, heinäkuu 2000, s. 82.
89. "Elävä Kristus – apostolien todistus", *Liahona*, huhtikuu 2000, s. 2.
90. Gordon B. Hinckley, "Todistukseni", *Liahona*, heinäkuu 2000, s. 83. Lisää tästä aiheesta on luvuissa 8 ja 24.
91. Gordon B. Hinckley, "Päätössanat", *Liahona*, toukokuu 2004, s. 104.
92. Ks. Gordon B. Hinckley, "Naiset elämässämme", *Liahona*, marraskuu 2004, s. 83.
93. Ks. Thomas S. Monson, "Herra olkoon tiellä kanssasi", *In Memoriam: Presidentti Gordon B. Hinckley, 1910–2008*, s. 30.
94. Gordon B. Hinckley, "Usko, jolla siirtää vuoria", *Liahona*, marraskuu 2006, s. 82.
95. Gordon B. Hinckley, "Päätössanat", *Liahona*, marraskuu 2007, s. 108.
96. Ks. Virginia H. Pearce, "Tyttären kunnianosoitus", *In Memoriam: Presidentti Gordon B. Hinckley, 1910–2008*, s. 19.
97. Ks. Gordon B. Hinckley, "Mitä on kuolema?", *In Memoriam: Presidentti Gordon B. Hinckley, 1910–2008*, s. 32.

Evankeliumin palautus – kirkkaamman päivän koitto

*”Tämän loistavan evankeliumin palautus alkoi
Isän ja Pojan ilmestymisestä Joseph-pojalle.”*

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Koko elämänsä ajan presidentti Gordon B. Hinckley tunsi syvää kunnioitusta niitä ihmisiä ja paikkoja kohtaan, jotka liittyvät evankeliumin palautukseen. Hän tunsi erityistä kiittolisuutta Joseph Smithistä ja tämän osuudesta palautuksessa ja puhui ”alati voimistuvasta tarpeesta todistaa Herran jumalallisuudesta ja profeetta Joseph Smithin palvelutyöstä”¹.

Vuonna 1935, kun Gordon matkasi kotiin lähetystyöstään Englannissa, hän ja muut kotimatalla olevat lähetysaarnaat kävivät pyhässä lehdossa ja Kumorankukkulalla. He poikkesivat myös Carthagen vankilassa, missä profeetta Joseph ja Hyrum Smith kokivat marttyyrikuoleman. He kävelivät pölyisillä kaduilla Nauvoossa, missä karkotetut pyhät olivat muuttaneet suoalueen kauniiksi kaupungiksi. Ajatukset varhaisten pyhien vaikeuksista ja voitoista ovat epäilemättä painuneet Gordonin mieleen, kun hän oli näissä paikoissa ja kun hän kulki edelleen pioneireittiä pitkin länteen Salt Lake Cityyn.

Gordon B. Hinckley palasi palautuksen pyhille paikoille vielä monta kertaa seuraavina vuosikymmeninä. Ensimmäisen presidenttikunnan jouluhartaudessa 3. joulukuuta 2000 hän kertoi tämän henkilökohtaisen kokemuksen käynnistään pyhässä lehdossa:

”Joitakin vuosia sitten sain tehtävän osallistua Rochesterin vaarna-konferenssiin New Yorkissa. Lauantaina sanoin kanssani oleville veljille: ’Noustaan aikaisin aamulla, varhain sunnuntaiaamuna, ja käydään ennen konferenssia pyhässä lehdossa.’ He kaikki suostuivat siihen. Niinpä hyvin varhain tuona keväisenä sapattina lähetysjohtaja,

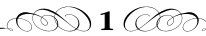
Ensimmäinen näky aloitti viimeisen luvun "pitkässä kertomuksessa Jumalan kanssakäymisestä ihmisten kanssa maan päällä".

vaaranjohtaja, alue-edustaja ja minä lähdimme Palmyraan ja kävelimme lehtoon. Siellä ei ollut ketään muita. Oli rauhallista ja kaunista. Yöllä oli satanut. Puissa oli pikkuruisia uusia lehtiä.

Puhuimme hiljaa toisillemme. Polvistuimme kosteaan maahan ja rukoilimme. Emme kuulleet korvinkuultavaa ääntä. Emme nähneet näkyä. Mutta jollakin määrittelemättömällä tavalla meidän, meidän jokaisen, mielelle kerrottiin, että kyllä, se tapahtui täällä juuri niin kuin Joseph sanoi sen tapahtuneen. Juuri täällä Jumala, iankaikkinen Isämme, ja Hänen rakas Poikansa, ylösnoussut Herra Jeesus Kristus, ilmestyivät 14-vuotiaalle pojalle ja puhuivat hänen kanssaan. Heidän vertaansa vailla oleva valonsa lepäsi hänen päällään, ja häntä ohjattiin siinä, mitä hänen tuli tehdä.

Tuo suurenmoinen tapahtuma, ensimmäinen näky, avasi esiripun Kristuksen kirkon palauttamiselle maan päälle. Se tuli esiin pimeyden erämaasta, menneiden aikojen ankeudesta, loistavaan uuden päivän sarastukseen. Mormonin kirja seurasi toisena todistuksena Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta. Hänen pyhä, taivaallinen pappeutensa palautettiin niiden käsien alla, joilla se oli ollut muinoin. Avaimia ja voimia annettiin profetalle ja hänen työtovereilleen. Muinainen kirkko oli jälleen maan päällä kaikkine aiempien taloudenhoitokausien siunauksineen, voimineen, oppeineen, avaimineen ja periaatteineen. Tämä on [Kristuksen] kirkko. Se kantaa Hänen nimeään. Sitä johdetaan Hänen pappeudellaan. Taivaankannen alla ei ole mitään muuta nimeä, joka ihmiset pelastaisi. Joseph Smithistä – – tuli Hänen suuri todistajansa.”²

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Vapahtajan kuoleman jälkeen kirkko, jonka Hän oli perustanut, ajautui luopumukseen.

[Jeesus Kristus] oli ja on ihmiskunnan historian suuri keskuksihahmo, koko ihmiskunnan aikojen ja ajanjaksojen lakipiste.

Ennen kuolemaansa Vapahtaja oli asettanut apostolinsa. He jatkoivat työtä jonkin aikaa. Hänen kirkkonsa järjestettiin.³

Vapahtajan kuoleman jälkeen kirkko, jonka Hän oli perustanut, ajautui luopumukseen. Silloin täyttyivät Jesajan lausumat sanat: ”Maa

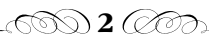
muuttuu saastaiseksi jalkojen alla, sillä sen asukkaat ovat hylänneet lain, rikkoneet käskyt, tehneet tyhjäksi ikuisen liiton” (Jes. 24:5).⁴

Paavalin kirjeet vaativat Kristuksen seuraajilta voimaa, etteivät he lankeaisi Paholaisen teille. Mutta lopulta luopumuksen henki voitti.⁵

Vuosisadat vierivät. Synkkä pilvi laskeutui maan ylle. Jesaja kuvasi sitä näin: ”Katso, pimeys peittää maan, yön synkkyys kansat” (Jes. 60:2).

Se oli rosvoamisen ja kärsimyksen aikaa, jolle olivat tunnusomaisia pitkäilliset ja veriset selkkaukset. – – Se oli toivottomuuden aikakautta, isäntien ja maaorjien aikaa.

Ensimmäiset tuhat vuotta kuluivat, ja seuraava vuosituhat koitti. Sen ensimmäiset vuosisadat olivat edellisten kaltaisia. Tuo aika oli täynnä pelkoa ja kärsimystä.⁶

Renessanssi ja uskonpuhdistus auttoivat tien valmistamisessa evankeliumin palauttamiselle.

Jollakin tavalla tuohon pitkään pimeyden aikaan sytytettiin kynttilä. Oppineisuus, taide ja tiede alkoivat kukoistaa renessanssin aikana. Alkoi sellaisten uskaliaiden ja rohkeiden miesten ja naisten aikakausi, jotka katsoivat ylös taivaaseen tunnustaen Jumalan ja Hänen jumalallisen Poikansa. Puhumme siitä uskonpuhdistuksen aikana.⁷

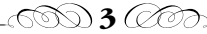
Uskonpuhdistajat, varsinkin sellaiset kuten Luther, Melanchthon, Hus, Zwingli ja Tyndale, tekivät työtä muuttaakseen kirkkoa. Näissä miehissä oli suurta rohkeutta, ja muutamat heistä kärsivät julman kuoleman uskonsa tähden. Protestanttisuus syntyi vaatien uskonpuhdistusta. Kun tuota uskonpuhdistusta ei toteutettu, uskonpuhdistajat perustivat omia kirkkojaan. He tekivät niin ilman pappeuden valtuutta. Heidän ainoa halunsa oli löytää sopiva paikka, jossa he voisivat palvella Jumalaa niin kuin heidän mielestään Jumalaa pitäisi palvella.

Tämän suuren kuohunnan velloessa kristillisen maailman yllä olivat myös poliittiset voimat toiminnassa. Sitten syttyi Yhdysvaltain vapaussota, joka johti sellaisen kansakunnan syntymiseen, jonka perustuslaki julisti, ettei hallituksen tule työntää ahneita sormiaan

uskonasioihin. Uusi päivä oli koittanut, loistava päivä. Täällä ei olisi enää valtionkirkkoa. Mitään uskontokuntaa ei suosittaisi ylitse muiden.

Vuosisatoja kestäneen pimeyden ja tuskan ja taistelun jälkeen aika oli kypsä evankeliumin palauttamiselle. Tästä kauan odotetusta ajasta olivat muinaiset profeetat puhuneet.

Koko menneisyys oli tähdännyt tähän aikakauteen. Vuosisadat kaikkine kärsimyksineen ja kaikkine toiveineen olivat tulleet ja menneet. Kaikkivaltias kansojen tuomari, elävä Jumala, päätti, että ne ajat, joista profeetat olivat puhuneet, olivat koittaneet. Daniel oli nähnyt ennalta kiven, joka lähti käden koskematta vierimään ja josta tuli suuri vuori, joka täytti koko maailman [ks. Dan. 2:35, 44].⁸

Palautus alkoi Isän ja Pojan ilmestymisestä Joseph Smithille.

Monien sukupolvien vaellettua maan päällä – niin monen niistä ristiriitojen, vihan, pimeyden ja pahuuden vallassa – koitti uusi, suuri palauttamisen päivä. Tämän loistavan evankeliumin palautus alkoi Isän ja Pojan ilmestymisestä Joseph-pojalle.⁹

Kuinka todella merkittävä olikaan tuo näky vuonna 1820, kun Joseph rukoili metsässä ja sekä Isä että Poika ilmestyivät siellä hänelle. Toinen heistä puhui hänelle kutsuen häntä nimeltä ja sanoi osoittaen toista: ”Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!” (JS–H 17, kursivointi poistettu.)

Mitään siihen verrattavaa ei ollut koskaan aiemmin tapahtunut. Voi vain ihmetellä, miksi oli niin tärkeää, että sekä Isä että Poika ilmestyisivät. Luulen, että syy oli se, että He aloittivat aikojen täytty-misen taloudenhoitokauden, evankeliumin viimeisen ja lopullisen taloudenhoitokauden, jolloin kaikkien aiempien taloudenhoitokausien osatekijät koottaisiin yhteen. Tämän oli määrä olla viimeinen luku pitkässä kertomuksessa Jumalan kanssakäymisestä ihmisten kanssa maan päällä.¹⁰

Jokainen väite, jonka esitämme jumalallisesta valtuudesta, jokainen totuus, jonka esitämme tämän työn totuudellisuudesta, perustuu kaikki poikaprofeetan ensimmäiseen näkyyn. Ilman sitä meillä ei

Melkisedekin pappeuden valtuus ja avaimet palautettiin maan päälle osana palautusta.

olisi paljonkaan sanottavaa. Tämä oli suuri aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden esiripun nostaminen, kun Jumala lupasi palauttaa kaikki kaikkien aiempien taloudenhoitokausien valtuudet, lahjat, siunaukset.¹¹

4

Pappeuden valtuus ja avaimet palautettiin.

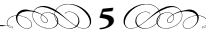
Palauttaessaan Aaronin pappeuden ylösnoussut Johannes Kastaja asetti kätensä Joseph Smithin ja Oliver Cowderyn pään päälle ja sanoi: ”Teille, palvelustovereilleni, minä Messiaan nimessä annan Aaronin pappeuden, joka pitää hallussaan enkelien palveluksen ja parannuksen evankeliumin sekä syntien anteeksisaamiseksi suoritettavan upotuskasteen avaimet” (OL 13).¹²

Sitä seurasi Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, Herran Jeesuksen Kristuksen apostolien, käynti. He antoivat Josephille ja Oliver Cowderylle Melkisedekin pappeuden, jonka nämä apostolit olivat saaneet itse Herran käsien alla.¹³

Kolme [Vapahtajan] apostoleista – Pietari, Jaakob ja Johannes – ilmestyi Josephille ja Oliverille jossakin ”erämaassa” Susquehanna-joen rannalla (ks. OL 128:20). He panivat kätensä näiden pään päälle ja antoivat näille tämän pyhän valtuuden. – –

Minä voin seurata pappeuttani suorassa linjassa tuohon tapahtumaan. Se on seuraava: Minut asetti David O. McKay, jonka asetti Joseph F. Smith, jonka asetti Brigham Young, jonka asettivat kolme silminnäkiää, jotka asettivat Joseph Smith nuorempi ja Oliver Cowdery, jotka asettivat Pietari, Jaakob ja Johannes, jotka asetti Herra Jeesus Kristus.

Samaan tapaan se on tullut [jokaiselle Melkisedekin pappeuden haltijalle]. Jokainen teistä veljistä, joilla on tämä pappeus, on saanut sen samoin suoraa linjaa pitkin Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen annettua sen ensin.¹⁴

Herra ilmoitti Joseph Smithin kautta totuuksia, jotka erottavat meidät muista kirkkokunnista.

Saanen mainita muutamia niistä monista opeista ja käytännöistä, jotka erottavat meidät kaikista muista kirkkokunnista ja jotka kaikki ovat tulleet ilmoituksena nuorelle profetalle. Ne ovat teille tuttuja, mutta ne ovat toistamisen ja pohtimisen arvoisia.

Jumaluus

Ensimmäinen niistä on – – itse Jumalan ja Hänen rakkaan Poikansa, ylösnousseen Herran Jeesuksen Kristuksen, ilmestyminen. Tämä suurenmoinen jumaluuden ilmentymä on omasta mielestäni suurin vastaava tapahtuma sitten ajan keskipäivänä tapahtuneiden Herramme syntymän, elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen.

Meillä ei ole mitään tietoa mistään muusta tapahtumasta, joka olisi sen veroinen.

Vuosisatojen ajan ihmiset kokoontuivat väittelemään siitä, millainen Jumala on. Konstantinus kokosi eri ryhmäkuntia edustavia oppineita Nikeaan vuonna 325. Kaksi kuukautta kestäneen katkeran väittelyn jälkeen he päätyivät kompromissiin määritelmästä, joka on ollut sukupolvien ajan kristittyjen keskuudessa opillinen käsitys jumaluudesta.

Kehotan teitä lukemaan tuon määritelmän ja vertaamaan sitä nuoren Josephin lausuntoon. Joseph sanoo yksinkertaisesti, että Jumala seisoi hänen edessään ja puhui hänelle. Joseph sai nähdä Hänet ja kuulla Häntä. Jumala oli ihmisen kaltainen, aineellinen Olento. Hänen vieressään oli ylösnoussut Herra, erillinen Olento, jonka Jumala esitteli rakkaaksi Pojaksi ja jonka kanssa Joseph myös puhui.

Käsitykseni on, että tuon lyhyen aikaa kestäneen merkittävän näyn aikana Joseph sai enemmän tietoa jumaluudesta kuin kaikki menneiden aikojen oppineet ja papit yhteensä.

Tässä jumalallisessa ilmoituksessa vahvistettiin ilman epäilystään, että Herra Jeesus Kristus oli todellakin kirjaimellisesti noussut kuolleista.

Tämä tieto jumaluudesta, joka oli ollut kätkössä maailmalta vuosisatojen ajan, oli ensimmäinen ja suuri asia, jonka Jumala ilmoitti valitulle palvelijalleen.¹⁵

Mormonin kirja on Raamattua vastaava todistaja

Puhun seuraavaksi toisesta hyvin tärkeästä asiasta, jonka Jumala ilmoitti.

Kristitty maailma hyväksyy Raamatun Jumalan sanaksi. Useimmilla ei ole aavistustakaan siitä, kuinka me sen olemme saaneet.

Olen juuri saanut luetuksi äskettäin julkaistun kirjan, jonka tekijä on eräs maineikas tiedemies. Niiden tietojen perusteella, jotka hän antaa, on ilmeistä, että Raamatun eri kirjat on koottu yhteen tavalla, joka tuntuu olleen epäjärjestelmällinen. Joissakin tapauksissa kirjoitukset saatiin kirjoitettua vasta kauan niiden tapahtumien jälkeen, joista ne kertovat. Mielessä herää kysymys: ”Onko Raamattu totta? Onko se todella Jumalan sana?”

Me vastaamme, että se on, sikäli kuin se on oikein käännetty. Herran käsi oli luomassa sitä. Mutta Raamattu ei ole nykyään yksin. On olemassa toinen todistus siitä löytyvistä merkittävistä ja tärkeistä totuuksista.

Pyhissä kirjoituksissa julistetaan, että ”jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan sanalla” (2. Kor. 13:1).

"Mormonin kirja – – puhuu kuin ääni tomusta todistaen Jumalan Pojasta."

Mormonin kirja on tullut esiin Jumalan lahjan ja voiman avulla. Se puhuu kuin ääni tomusta todistaen Jumalan Pojasta. Se kertoo Hänen syntymästään, Hänen palvelutyöstään, Hänen ristiinnaulittamisestaan ja ylösnousemuksestaan sekä Hänen ilmestymisestään vanhurskaille Runsaudenmaassa Amerikan mantereella.

Se on jotakin konkreettista, jota voidaan pitää kädessä, jota voidaan lukea, joka voidaan panna koetukselle. Sen kansien välissä on lupaus sen jumalallisesta alkuperästä. Miljoonat ovat panneet sen koetukselle ja saaneet tietää, että se on tosi ja pyhä aikakirja. – –

Raamatun ollessa vanhan maailman todistus Mormonin kirja on uuden maailman todistus. Ne julistavat käsi kädessä, että Jeesus on Isän Poika. – –

Tämä pyhä kirja, joka on tullut esiin Kaikkivaltiaan ilmoituksena, on todellakin toinen todistus Herramme jumalallisuudesta.¹⁶

Pappeuden valtuus ja kirkon organisaatio

Pappeus on valtuus toimia Jumalan nimessä. – – Olen lukenut viime aikoina erästä – – kirjaa. Se käsittelee luopumusta alkukirkosta. Jos tuossa kirkossa ollut valtuus menetettiin, niin kuinka se voitiin saada takaisin?

Pappeuden valtuus tuli siltä ainoalta taholta, jolta se saattoi tulla, ja se oli taivaasta. Se palautettiin niiden käsien alla, joilla se oli, kun Vapahtaja eli maan päällä. – –

Kuinka kaunis onkaan palautuksen esiin tuleminen, joka johti kirkon järjestämiseen vuonna 1830 – –. Itse kirkon nimi saatiin ilmoituksessa. Kenen kirkko se oli? Oliko se Joseph Smithin? Oliko se Oliver Cowderyn? Ei, se oli Jeesuksen Kristuksen kirkko, joka palautettiin maan päälle näinä myöhempinä aikoina.¹⁷

Perhe

Vielä yksi suuri ja ainutlaatuinen ilmoitus, jonka profeetta sai, oli suunnitelma perheen iankaikkisesta elämästä.

Perhe on Kaikkivaltiaan luoma. Se merkitsee kaikista ihmissuh-teista pyhintä. Se merkitsee kaikista sitoumuksista vakavinta. Se on yhteiskunnan perusyksikkö.

Jumalan profeetalleen antamien ilmoitusten kautta saatiin oppi ja valtuus, jolla perheet sinetöidään yhteen paitsi tämän elämän ajaksi niin myös koko iankaikkisuudeksi.¹⁸

Pienten lasten viattomuus

Pienten lasten viattomuus on myös ilmoitus, jonka Jumala on antanut profeetta Josephin välityksellä. Yleisin käytäntö on kastaa vauvat Aadamin ja Eevan synniksi kuvattujen vaikutusten poistami- seksi. Palautuksen opissa kaste tuo anteeksiannon ihmisen omista henkilökohtaisista synneistä. Siitä tulee Jumalan ja ihmisen välinen liitto. Se suoritetaan vastuullisessa iässä, kun ihmiset ovat riittävän vanhoja erottamaan oikean väärästä. Se tapahtuu upottamalla ver- tauskuvana Jeesuksen Kristuksen kuolemasta ja hautaamisesta ja Hänen tulemisestaan esiin ylösnousemuksessa.¹⁹

Kuolleiden pelastaminen

Mainitsen jälleen yhden ilmoitetun totuuden. Meille kerrotaan, että Jumala ei erottele ihmisiä, mutta silti missään toisessa kirkossa, josta olen kuullut, ei kuoleman verhon toisella puolen oleville ole annettu mahdollisuutta saada kaikkia siunauksia, jotka eläville suodaan. Suurenmoinen oppi kuolleiden pelastamisesta on vain tässä kirkossa. – – Kuolleet saavat saman mahdollisuuden kuin elävät. Sanon jälleen – kuinka loistavan ja suurenmoisen järjestelyn Kaikkivaltias onkaan tehnyt profetalleen antamansa ilmoituksen kautta.²⁰

Jumalan lasten luonne, tarkoitus ja mahdollisuudet

Ihmisen iankaikkinen luonne on ilmoitettu. Me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä. Jumala on henkemme Isä. Me elimme ennen kuin tulimme tänne. Meillä oli persoonallisuus. Me synnyimme tähän elämään jumalallisen suunnitelman mukaan. Me olemme täällä koettelemassa kelvollisuuttamme toimien tahdonvapauden mukaan, jonka Jumala on antanut meille. Kun me kuolemme, meidän elämämme jatkuu. Iankaikkinen elämämme koostuu kolmesta vaiheesta: ensiksi kuolevaisuutta edeltävästä olemassaolostamme, toiseksi olemassaolostamme kuolevaisuudessa ja kolmanneksi kuolemanjälkeisestä olemassaolostamme. Kuolemassa me kuolemme tälle maailmalle ja astumme verhon läpi siihen asemaan, johon olemme kelvolliset pääsemään. Sekin on jälleen tämän kirkon ainutlaatuinen, ainutkertainen ja kallisarvoinen oppi, joka on tullut ilmoituksen kautta.²¹

Nykyajan ilmoitus

Tarjoan tämän lyhyen yhteenvedon siitä valtavasta tiedon ja valtuuden tulvasta, jonka Jumala vuodatti profeettansa pään päälle. – – On kuitenkin vielä yksi, joka minun täytyy mainita. Se on nykyajan ilmoituksen periaate. Profeetan kirjoittama uskonkappale kuuluu:

”Me uskomme kaiken, mitä Jumala on ilmoittanut, kaiken, mitä hän nykyään ilmoittaa, ja me uskomme, että hän ilmoittaa vielä monia suuria ja tärkeitä Jumalan valtakuntaa koskevia asioita” (UK 9).

Kasvava kirkko, kirkko, joka leviää kaikkialle maailmaan näinä monimutkaisina aikoina, tarvitsee jatkuvaa ilmoitusta taivaan valtaistuimelta opastukseksi ja eteenpäin viemiseksi.

Rukoillen ja etsien innokkaasti Herran tahtoa me todistamme, että ohjausta saadaan, että ilmoitusta tulee ja että Herra siunaa kirkkooan sen edetessä kohti päämääräänsä.

Me etenemme profeetta Josephin jumalallisen kutsumuksen ja hänen kauttaan saatujen Jumalan ilmoitusten vankalla perustalla.²²

Joseph Smithin jälkeen järjestyksessä viidentenätoista ja hänen harteilleen lasketun profeetallisen viitan kantajana annan juhlallisen todistukseni, että profeetta Josephin kertomus [palautuksen] tapahtumista on tosi, että Isä todisti – – Poikansa jumalallisuudesta, että Jumalan Poika antoi poikaprofeetalle ohjeita ja että seurasi joukko tapahtumia, jotka johtivat siihen, että perustettiin ”koko maan päällä ainoa tosi ja elävä kirkko, johon minä, Herra, olen mieltynyt”, kuten Hän julisti (ks. OL 1:30).²³

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Miksi maailman ihmiset tarvitsivat kirkon ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautusta? (Ks. osa 1.) Millä tavoin Herra valmisti tietä evankeliumin palautukselle? (Ks. osa 2.)
- Pohdi presidentti Hinckleyn opetuksia ensimmäisestä näystä (ks. osa 3). Kuinka oma todistuksesi ensimmäisestä näystä on vaikuttanut sinuun?
- Miksi oli välttämätöntä, että taivaalliset sanansaattajat palauttivat pappeuden? (Ks. osa 4.) Miksi on tärkeää, että Melkisedekin pappeuden haltijat voivat jäljittää pappeuden valtuutensa Jeesukseen Kristukseen?
- Käy läpi osassa 5 tehty yhteenveto joistakin totuuksista, jotka profeetta Joseph Smith sai ilmoituksena. Kuinka nämä totuudet ovat olleet siunaukseksi elämässäsi? Kuinka voisimme auttaa lapsia ymmärtämään nämä totuudet ja arvostamaan niitä?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Jes. 2:1–3; Ap. t. 3:19–21; Ilm. 14:6–7; 2. Nefi 25:17–18; OL 128:19–21

Tutkimisen avuksi

”Evankeliumin tutkimisesi on tehokkainta, kun Pyhä Henki opettaa sinua. Aloita aina evankeliumin tutkimisesi rukoilemalla, että Pyhä Henki auttaisi sinua oppimaan.” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 18.)

Viitteet

1. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 326.
2. ”My Redeemer Lives”, *Ensign*, helmikuu 2001, s. 72.
3. Ks. ”Aikojen huipulla”, *Liahona*, tammi-kuu 2000, s. 87–88.
4. Ks. ”Vuoresta irronnut kivi”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 84.
5. ”Se aamu suuri kaunoinen”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 82.
6. Ks. ”Aikojen huipulla”, s. 88.
7. ”Se aamu suuri kaunoinen”, s. 82–83.
8. Ks. ”Aikojen huipulla”, s. 88.
9. ”Se aamu suuri, kaunoinen”, s. 83.
10. Ks. ”Vuoresta irronnut kivi”, s. 84.
11. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 226.
12. ”Asiat, joista minulla on tieto”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 84.
13. ”Suuret asiat, jotka Jumala on ilmoittanut”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 82.
14. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000–2004*, 2005, s. 411.
15. Ks. ”Suuret asiat, jotka Jumala on ilmoittanut”, s. 80–81.
16. Ks. ”Suuret asiat, jotka Jumala on ilmoittanut”, s. 81–82.
17. Ks. ”Suuret asiat, jotka Jumala on ilmoittanut”, s. 82.
18. Ks. ”Suuret asiat, jotka Jumala on ilmoittanut”, s. 82.
19. Ks. ”Suuret asiat, jotka Jumala on ilmoittanut”, s. 82.
20. Ks. ”Suuret asiat, jotka Jumala on ilmoittanut”, s. 82.
21. Ks. ”Suuret asiat, jotka Jumala on ilmoittanut”, s. 83.
22. Ks. ”Suuret asiat, jotka Jumala on ilmoittanut”, s. 83.
23. ”Kristuksen erityistodistajat”, *Liahona*, huhtikuu 2001, s. 24.

*"Tämän kirkon tehtävänä on olla merkkiviirinä
kansakunnille ja valona maailmalle."*

Merkkiviiri kansakunnille, valo maailmalle

”Nyt on aika olla voimakas. Nyt on aika mennä eteenpäin epäröimättä, tietäen tarkkaan tehtävämme tarkoituksen, laajuuden ja tärkeyden.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Pian sen jälkeen kun Gordon B. Hinckley oli palannut kotiin lähestyöstään Englannissa, hän täytti vielä viimeisen lähetysjohtajaltaan Joseph F. Merrilliltä saamansa tehtävän. Lähetysjohtaja Merrill oli myös kahdentoista apostolin koorumin jäsen, ja hän oli pyytänyt Gordonia antamaan selonteon ensimmäiselle presidenttikunnalle: presidenteille Heber J. Grant, J. Reuben Clark jr. ja David O. McKay. Gordon otti yhteyttä ensimmäisen presidenttikunnan sihteeriin ja sopi tapaamisen.

Kun Gordon astui ensimmäisen presidenttikunnan neuvotteluhuoneeseen, presidentti Grant ja hänen neuvonantajansa tervehtivät häntä lämpimästi. Sitten presidentti Grant sanoi: ”Veli Hinckley, annamme sinulle varttitunnin aikaa kertoa meille, mitä vanhin Merrill haluaa meidän kuulevan.” Gordon lähti huoneesta tunnin ja vartin kuluttua. Hänelle varatun varttitunnin kuluessa hän oli esittänyt lähetysjohtajansa huolenaiheen – että lähetysaarnajaat tarvitsivat parempaa painettua aineistoa avukseen työssään. Hänen lyhyt esityksensä oli johtanut ensimmäisen presidenttikunnan esittämiin kysymyksiin ja tunnin kestäneeseen keskusteluun.

Kun Gordon oli hoitanut tämän tehtävän, hänestä tuntui, että ”hänen lähetystyönsä oli nyt todellakin ohi, ja oli aika mennä eteenpäin ja suunnitella tulevaisuutta”. Hän oli jo suorittanut loppututkinnon Utahin yliopistossa pääaineenaan englanti, ja hän halusi suorittaa jatkotutkinnon journalismissa Columbian yliopistossa New York Cityssä. Mutta puhelinsoitto kaksi päivää ensimmäisen

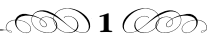
presidenttikunnan tapaamisen jälkeen muutti hänen suunnitelmansa. Soittaja oli presidentti McKay, joka sanoi: ”Veli Hinckley, keskustelimme presidenttikunnan ja kahdentoista koorumin eilisessä kokouksessa siitä, mistä puhuimme haastattellessamme sinua. Ja olemme perustaneet komitean, joka koostuu kuudesta kahdentoista koorumin jäsenestä ja jonka puheenjohtajana on vanhin Stephen L Richards, käsittelemään esittelemiäsi tarpeita. Haluaisimme pyytää sinua tulemaan työskentelemään tuon komitean kanssa.”¹

Gordon otti kutsun vastaan, ja hänet palkattiin toimsihteeriksi juuri perustettuun kirkon radio-, tiedotustoiminta- ja lähetystyökirjallisuuskomiteaan. Hän ei koskaan lähtenyt Columbian yliopistoon, eikä hän koskaan työskennellyt toimittajana julkistakseen maailman uutisia. Sen sijaan hän aloitti elinikäisen työn evankeliumin hyvän uutisen julkistamiseksi. Nämä tehtävät laajenivat myöhemmin, kun hän palveli johtavana auktoriteettina.

Koska Gordon B. Hinckley oli kehittänyt taidon ilmaista itseään selkeästi myös vaikeissa tilanteissa, hän sai usein tehtäväkseen olla uutistoimittajien haastateltavana. Kirkon presidenttinä hän otti myös mielellään vastaan tällaisia tilaisuuksia tehden osansa Jeesuksen Kristuksen kirkon tuomiseksi ”pois hämärästä” (OL 1:30). Hän julisti:

”Uskon ja todistan, että tämän kirkon tehtävänä on olla merkki- viirinä kansakunnille ja valona maailmalle. Meidän harteillemme on asetettu suuri, kaikenkäsittävä tehtävä, jota emme voi kaihtaa emmekä siirtää syrjään. Me otamme tämän tehtävän vastaan ja aiomme täyttää sen, ja Jumalan avulla me teemme sen.”²

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

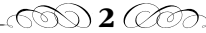
Kuten kivi Danielin näyssä, kirkko vierii eteenpäin täyttäen koko maan.

Tämä kirkko sai alkunsa Joseph Smith -pojan nöyrästä rukouksesta isänsä maatilalla olevassa metsikössä. Tuosta ainutlaatuisesta kokemuksesta, jota me kutsumme ensimmäiseksi näykksi, on kasvanut tämä työ – -. Juuri se on Danielin näyn täyttymys kivestä, joka lähti vierimään vuoresta käden koskematta täyttääkseen koko maan (ks. Dan. 2:44–45).³

Kun kirkko perustettiin vuonna 1830, siinä oli vain kuusi jäsentä, vain kourallinen uskovia, jotka kaikki asuivat melko tuntemattomassa kylässä. – Siionin vaarnat kukoistavat nyt jokaisessa Yhdysvaltojen osavaltiossa, jokaisessa Kanadan provinssissa, jokaisessa Meksikon osavaltiossa, jokaisessa Keski-Amerikan valtiossa ja kautta Etelä-Amerikan.

Seurakuntia on kautta Brittein saarten ja Euroopan, missä tuhannet ovat vuosien varrella liittyneet kirkkoon. Tämä työ on ulottunut Baltian maihin ja edelleen etelään Bulgariaan ja Albaniaan ja muille alueille siinä osassa maailmaa. Se ulottuu yli laajan Venäjän alueen. Se ulottuu Mongoliaan ja sieltä aina Aasian kansakuntiin ja Tyynenmeren saarille, Australiaan ja Uuteen-Seelantiin sekä Intiaan ja Indonesiaan. Se kukoistaa monissa Afrikan maissa. – –

Ja tämä on vasta alku. Tämä työ kasvaa ja edistyy ja etenee edelleen kautta maailman.⁴

Varhaisilla kirkon johtajilla oli profeetallinen näkemys Herran työn päämäärästä.

Heinäkuun 24. päivänä 1847 kansamme pioneerijoukko saapui tähän [Suolajärven] laaksoon. Etujoukko oli saapunut päivää tai paria aikaisemmin. Brigham Young saapui lauantaina. Seuraavana päivänä pidettiin sapattijumalanpalvelus sekä aamulla että iltapäivällä. Minäkäänlaista kokoussalia ei ollut. Luulenpa, että he tuona polttavan kuumana heinäkuun sunnuntaina istuivat vankkureidensa aisalla ja nojasivat vankkurinpyöriin, kun veljet puhuivat. Kesä oli pitkällä, ja heillä oli edessään suunnaton, mitä pikimmiten hoidettava urakka, mikäli he aikoivat kasvattaa siemeniä seuraavaa satokautta varten. Mutta presidentti Young pyysi hartaasti, etteivät he rikkoisi sapattia silloin eivätkä tulevaisuudessa.

Seuraavana aamuna he jakautuivat ryhmiksi tutkimaan ympäristöä. Brigham Young, Wilford Woodruff ja kourallinen heidän kumppaneitaan patikoivat pois leiristä –. He kiipesivät kupolinmuotoiselle kukkulalle, mikä oli presidentti Youngille työstä hänen taannoisen sairautensa vuoksi.

Seisoessaan kukkulan huipulla veljet katselivat – eteläpuolellaan levittäytyvää laaksoa. Se oli suurimmaksi osaksi vailla kasvillisuutta

lukuun ottamatta pajuja ja kaislikkoa, jotka kasvoivat vuorilta vettä järveen tuovien jokien varsilla. Minkäänlaisia rakennuksia ei ollut, mutta Brigham Young oli sanonut lauantaina: ”Tämä on se paikka.”

Kukkula, jolla he seisoivat, sai nimekseen Ensign Peak [Viirikukkula] näiden Jesajan suurten ja profeetallisten sanojen johdosta: ”Herra kohottaa merkkiviirin kaukaiselle kansalle, maan ääriin hän viheltää sen sotureille kutsun, ja nopeasti he rientävät sieltä” (Jes. 5:26).

”Hän kohottaa merkkiviirin kansoille, hän korjaa talteen Israelista pois ajetus ja kokoaa yhteen Juudasta eri tahoille hajotetut maailman neljältä kulmalta” (Jes. 11:12). – –

Luulen, että [nuo veljet] ovat tuolla kertaa saattaneet puhua myös temppelein rakentamisesta – – osoituksena Jesajan sanojen täyttymisestä:

”Tulee vielä aika, jolloin Herran pyhäkön vuori seisoo lujana. Ylimpänä vuorista se kohoaa, korkeimpana kukkuloista, ja kansat virtaavat sinne.

Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: – Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, nouskaamme Jaakobin Jumalan pyhäkköön! Hän opastaa meitä tiellä, ja me, me tahdomme kulkea hänen polkujaan, sillä Siionista tulee Herran sana ja Jerusalemista kaikuu Jumalan puhe.” (Jes. 2:2–3.)

Jos joku olisi kuullut näiden miesten puheet tuona heinäkuun aamuna vuonna 1847, hän olisi saattanut sanoa: ”Miten typerää.” He eivät näyttäneet valtiomiehiltä, joilla on suuria unelmia. He eivät näyttäneet hallitsijoilta, jotka tutkivat karttoja suunnitellessaan valtakuntaansa. He olivat karkotettuja, heidät oli häädetty kauniista kaupungistaan Mississippin rannalta tänne läntiselle erämaaseudulle. Mutta heillä oli näkemys, jonka he olivat saaneet pyhistä kirjoituksista ja ilmoituksen sanoista.

Minä hämmästelen tuon pienen ryhmän kaukokatseisuutta. Se oli sekä rohkeaa että uskaliaista. Se oli miltei uskomatonta. Siinä he olivat, miltei 1 600 kilometrin päässä lähimmästä uudisasutuksesta idässä ja miltei 1 300 kilometrin päässä Tyynenmeren rannikolta. He olivat koettelemattomassa ilmastossa. Maaperä oli erilainen kuin Illinoisin ja Iowan musta savimaa, johon he olivat viimeksi tottuneet.

Kaksi päivää Suolajärven laaksoon saapumisestaan Brigham Young ja muutamat muut veljet kiipesivät kupolinmuotoiselle kukkulalle, joka sai nimekseen Ensign Peak, ja tarkastelivat ympäristöään.

He eivät olleet koskaan viljelleet täällä. He eivät olleet koskaan kokeneet sikäläistä talvea. He eivät olleet rakentaneet minkäänlaisia rakennuksia. Nämä profeetat vanhoissa, matkan kuluttamissa vaatteissaan, jalassaan saappaat, joita he olivat pitäneet yli 1 600 kilometrin matkan Nauvoosta tähän laaksoon, puhuivat tuhatvuotisesta näkemyksestä. Heidän puheensa perustui profeetalliseen näköalaan tämän asian ihmeellisestä päämäärästä. He laskeutuivat kukkulalta tuona päivänä ja aloittivat työn unelmansa toteuttamiseksi.⁵

3

Emme saa milloinkaan menettää näkemystä Jumalan työn jumalallisesta päämäärästä ja osasta, joka meillä on siinä.

Meidän aikanamme käy joskus niin, että kun kuljemme kapeita polkujamme ja täytämme pieniä velvollisuuksiamme, me menettämme näkemyksen suuresta kokonaiskuvasta. Kun olin pikkupoika, työhevoseet olivat yleisiä. Valjaiden tärkeä osa oli suitset. Suitsissa oli silmälaput kummallakin puolella. Ne asetettiin niin, että hevonen näki vain suoraan eteensä mutta ei sivuilleen. Niiden tarkoituksena oli estää hevosta hermostumasta tai harhautumasta ja pitää sen huomio kavioiden alla olevassa tiessä.

Jotkut meistä suorittavat työnsä aivan kuin meillä olisi silmälaput silmillä. Me näemme vain oman pienen, kapean polkumme. Emme näe vilaustakaan laajemmasta näkymästä. Tehtävämme kirkossa voi olla pieni. On hyvä suorittaa tuo tehtävä tunnollisesti. Ja on myös hyvä tietää, miten tuo tehtävä vaikuttaa koko suurenmoiseen ohjelmaan kasvavassa Jumalan valtakunnassa.

Presidentti Harold B. Lee sanoi kerran – – tuntematonta kirjailijaa lainaten: ”Tutkikaa laajat pellot ja viljelkää pienet.”

Tulkintani tuosta lauseesta on, että meidän pitäisi ymmärtää jotakin Herran ohjelman laajuudesta ja syvyydestä ja korkeudesta – sen suuruudesta ja ihmeellisyydestä, valtavuudesta ja kaikenkattavuudesta, ja sitten työskennellä ututterasti suorittaen meille osoitetut tehtävämme tuosta ohjelmasta.

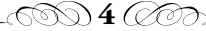
Jokaisella meistä on pieni pelto viljeltävänä. Sitä tehdessämme emme saa koskaan kadottaa silmistämme suurempaa kuvaa, tämän työn jumalallisen päämäärän suurta kokonaisuutta. Sen on antanut meille Jumala, iankaikkinen Isämme, ja jokaisella meistä on osansa suoritettavana tämän suurenmoisen kudonnaisen kutomisessa. Henkilökohtainen panoksemme voi olla pieni, mutta se ei ole merkityksetön. – –

Kun suoritate sitä osaa, johon teidät on kutsuttu, älkää koskaan kadottako silmistänne tämän aikojen täyttymisen taloudenhoitokautteen kuuluvan työn mahtavaa ja suurenmoista tarkoitusta. Kutokaa kauniisti pienet lankanne suureen kudonnaiseen, malliin, jonka meille suunnitteli taivaan Jumala. Pitäkää korkealla merkkiviiri, jonka alla kuljemme. Olkaa ahkeria, olkaa uskollisia, olkaa hyveellisiä, olkaa luotettavia, niin ettei tuossa viirissä olisi tahroja.

Näky tästä valtakunnasta ei ole yössä häälyvä keinotekoinen unikuva, joka katoaa auringon noustessa. Se on todellakin Jumalan, iankaikkisen Isämme, suunnitelma ja työ. Se koskee kaikkia Hänen lapsiaan.

Kun [pioneeri]esivanhempamme raivasivat marunapensaita näistä lännen laaksoista laskeakseen yleisen hyvinvoinnin perustan ja suorittivat niitä monituisia arkipäiväisiä tehtäviä, joita vaadittiin hengissäpysymiseen ja kasvamiseen, he pitivät aina mielessään sen työn suuruuden, jossa he olivat mukana. Se on työtä, jota meidän

on tehtävä samalla kaukonäköisyydellä kuin he tekivät. Se on työtä, joka jatkuu senkin jälkeen, kun olemme jättäneet tämän näyttämön. Jumala auttakoon meitä tekemään parhaamme palvelijoina, jotka on kutsuttu Hänen jumalallisesta tahdostaan viemään valtakuntaa eteenpäin ja rakentamaan sitä epätäydellisin käsin mutta yhteen liittyneinä täydellisen suunnitelman toteuttamiseksi.⁶

Meistä voi tulla kansoille merkkiviiri, josta maailman ihmiset voivat koota voimaa.

Veljeni ja sisareni, meidän on tullut aika seistä hieman suoraselkämpinä, kohottaa katseemme ja avartaa ajatuksiamme ymmärtääksemme paremmin tämän Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon suurta tuhatvuotista tehtävää. Nyt on aika olla voimakas. Nyt on aika mennä eteenpäin epäröimättä, tietäen tarkkaan tehtävämme tarkoituksen, laajuuden ja tärkeyden. Nyt on aika tehdä oikein seurasipa siitä mitä tahansa. Nyt on aika osoittaa, että pitää käskyt. Nyt on aika osoittaa ystävällisyyttä ja rakkautta kärsiville ja niille, jotka vaeltavat pimeydessä ja tuskassa. Nyt on aika olla huomaavainen ja hyvä, kunnollinen ja kohtelias toisiamme kohtaan kaikissa suhteissamme. Toisin sanoen tulla enemmän Kristuksen kaltaiseksi.⁷

Ellei maailma muuta nykyisen tiensä suuntaa (eikä se ole luultavaa) ja jos me toisaalta jatkuvasti seuraamme profeettojen opetuksia, meistä tulee yhä suuremmassa määrin omalaatuinen ja muista erottuva kansa, jonka maailma panee merkille. Kun esimerkiksi perheen eheys murenee maailman paineiden alla, meidän kantamme perheen pyhydestä käy yhä ilmeisemmäksi ja on yhä erikoisempi muuhun maailmaan verrattuna, jos meillä on uskoa säilyttää tuo kanta.

Kun yhä sallivampi asenne vapaata sukupuolielämää kohtaan edelleenkin leviää, niin kirkon oppi, jota on johdonmukaisesti opetettu yli vuosisadan ajan, erottuu yhä selvemmin ja tuntuu monista jopa oudolta.

Kun alkoholin ja huumeiden käyttö yhteiskunnassamme lisääntyy vuosi vuodelta, niin meidän kantamme, jonka Herra esitti yli puolitoista vuosisataa sitten, alkaa tuntua maailman silmissä yhä epätavallisemmalta. – –

Kun sapatista tulee enenevässä määrin kaupankäynti- ja huvittelupäivä, niin ne, jotka noudattavat lain käskyä, jonka Herran sormi kirjoitti Siinailta ja jonka nykyajan ilmoitus on vahvistanut, näyttävät yhä epätavallisemmilta.

Ei ole aina helppoa elää maailmassa olematta osa sitä. Emme voi elää täysin omiemme kesken tai itseämme varten emmekä haluusiikaan. Meidän on oltava kosketuksissa toisten kanssa. Niin tehdesämme voimme käyttäytyä miellyttävästi. Voimme välttää muiden loukkaamista. Voimme välttää kaikkea omahyväisyyden henkeä ja asennetta. Mutta me voimme säilyttää periaattemme. – –

Noudattaessamme näitä ja muita kirkon opettamia periaatteita monet maailmassa elävät alkavat kunnioittaa meitä ja saavat voimaa noudattaa sitä, minkä hekin tietävät oikeaksi.

Ja Jesajan sanoin ”monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: – Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, nouskaamme Jaakobin Jumalan pyhäkköön! Hän opastaa meitä tiellään, ja me, me tahdomme kulkea hänen polkujaan.” (Jes. 2:3.)

Meidän ei tarvitse tehdä kompromisseja. Me emme saa tehdä kompromisseja. Herran tällä taloudenhoitokaudella sytyttämästä lampusta voi tulla valo koko maailmalle, ja kun muut näkevät hyvät tekomme, he voivat saada halun ylistää Isäämme taivaassa ja seurata omassa elämässään esimerkkiä, jonka he meissä ovat nähneet.

Teistä ja minusta alkaen voimme olla kokonainen kansa, josta voi hyveellisen elämämme ansiosta kodeissamme, työssämme ja jopa huvitellessamme tulla kuin ylhäällä vuorella oleva kaupunki, johon ihmiset katsovat oppiakseen, ja kansoille merkkiviiri, josta maan asukkaat voivat saada voimaa.⁸

Jos aiomme pitää tämän kirkon merkkiviirinä kansakunnille ja valona maailmalle, meidän täytyy yksilöinä ja omissa henkilökoh-taisissa elinoloissamme omaksua enemmän Kristuksen elämän hohdetta. Kun puolustamme oikeaa, emme saa antaa seurausten pelotella meitä. Emme saa koskaan pelätä. Paavali sanoi Timoteukselle:

”Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan hengen.

Älä siis häpeä todistaa Herrastamme.” (2. Tim. 1:7–8.)⁹

Ette yksinkertaisesti voi pitää itsestäänselvänä tätä asiaa, joka on Kristuksen asia. Ette voi pelkästään seisoa sivussa ja seurata hyvän ja pahan voimien välistä taistoa. – –

Kannustan teitä kaikella voimallani toimimaan tehtävässä, joka ulottuu jokapäiväisen elämämme vaatimuksia pidemmälle, eli pysymään vahvana ja jopa tulemaan johtajaksi, joka puhuu niiden asioiden puolesta, jotka saavat sivilisaatiomme loistamaan ja jotka tuovat lohtua ja rauhaa elämäämme. Te voitte olla johtajia. Teidän täytyy olla johtajia tämän kirkon jäsenenä niissä asioissa, joita tämä kirkko edustaa. Älkää antako pelon lannistaa työtänne.¹⁰

Meillä ei ole mitään pelättävää. Jumala on peräsimessä. Hän hallitsee kaikkea tämän työn parhaaksi. Hän vuodattaa siunauksia niiden päälle, jotka vaeltavat kuuliaisina Hänen käskyilleen. Niin Hän on luvannut. Kukaan meistä ei voi epäillä Hänen kykyään pitää se lupaus.

– – Vapahtajamme, joka on Lunastajamme, Suuri Jehova, voimallinen Messias, on luvannut: ”Minä käyn teidän kasvojenne edellä. Minä olen teidän oikealla puolellanne ja vasemmalla, ja minun Henkeni on teidän sydämässänne ja minun enkelini teidän ympärillänne tukeakseen teitä.” (OL 84:88.)

Hän sanoi: ”Älä siis pelkää, pieni lauma; tehkää hyvää; yhdistykööt vaikka maa ja helvetti teitä vastaan, sillä ne eivät voi voittaa, jos teidät on rakennettu minun kalliolleni. – –

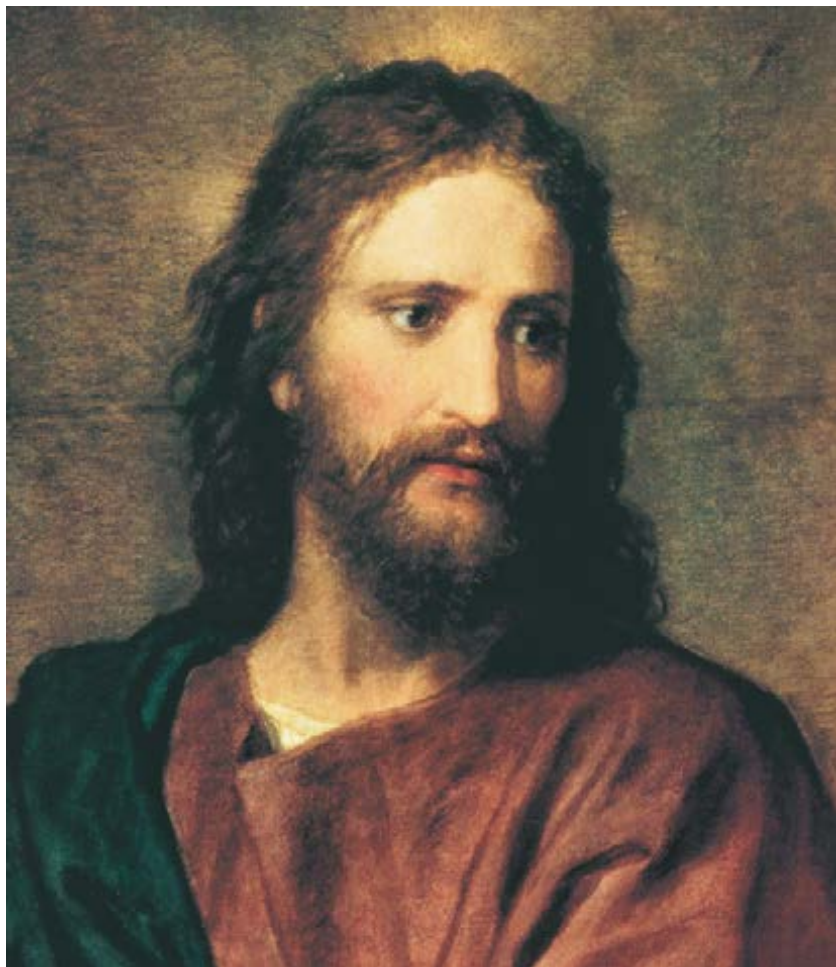
Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa; älkää epäilkö, älkää pelätkö.

Nähkää haavat, jotka menivät minun kylkeni läpi, sekä naulojen jäljet minun käsissäni ja jaloissani. Olkaa uskollisia, pitäkää minun käskyni, niin te saatte periä taivaan valtakunnan.” (OL 6:34, 36–37.)

Yhdessä, työskennellen käsi kädessä, me menemme eteenpäin elävän Jumalan palvelijoina, tehden Hänen rakkaan Poikansa työtä, meidän Mestarimme, jota me palvelemme ja jonka nimeä me pyrimme kirkastamaan.¹¹

Meidän täytyy seistä horjumattomina. Meidän täytyy vastustaa maailmaa. Jos teemme niin, Kaikkivaltias on oleva voimanamme ja suojelijanamme, oppaanamme ja ilmoituksenantajanamme. Saamme

*"Jos aiomme pitää tämän kirkon merkkiviirinä
kansakunnille ja valona maailmalle, meidän täytyy --
omaksua enemmän Kristuksen elämän hohdetta."*

lohtua siitä tiedosta, että teemme, mitä Hän haluaa meidän tekevän. Toiset eivät ehkä ole kanssamme samaa mieltä, mutta olen varma siitä, että he kunnioittavat meitä. Meitä ei ole jätetty yksin. On monia, jotka eivät ole uskoamme mutta jotka tuntevat meidän laillamme. He kannattavat meitä. He tukevat meitä pyrkimyksissämme.¹²

Iloitkaamme tästä suurenmoisesta ajasta Herran työssä. Älkäämme olko ylpeitä tai pöyhkeitä. Olkaamme nöyrän kiitollisia. Ja rukoilen nöyrästi, että jokainen meistä päättäisi mielessään antaa oman lisänsä

tämän Kaikkivaltiaan loistavan työn kauneuteen, että se säteilisi yli maapallon voiman ja hyvyyden johtotähtenä, johon koko maailma voi katsoa.¹³

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Kun luet osaa 1, mitä ajattelet miettiessäsi kirkon kasvua vuodesta 1830 nykyaikaan?
- Käy läpi presidentti Hinckleyn kertomus ensimmäisten pioneerien saapumisesta Suolajärven laaksoon (ks. osa 2). Mitä me voimme oppia tästä kertomuksesta? Kuinka olemme hyötyneet varhaisten kirkon johtajien profeettallisesta näkemyksestä? Mitä mielestänne tarkoittaa se, että on ”merkkiviirinä kansakunnille”? (Ks. Jes. 5:26; 11:12.)
- Osassa 3 presidentti Hinckley kannustaa meitä näkemään ”kokonaiskuvan” ja ”laajemman näkymän” Jumalan työstä. Miksi meidän on tarpeen nähdä tämä kokonaiskuva? Miksi me toisinaan kadotamme sen näkyvistämme? Millä tavoin vähäiset ponnistelumme voivat vaikuttaa Jumalan valtakunnan kasvuun?
- Käy läpi tapoja, joilla presidentti Hinckley sanoo myöhempien aikojen pyhien tulevan omalaatuisemmaksi ”ja muista erottuvaksi kansaksi” (ks. osa 4). Kuinka me voimme saada laajemman näkemyksen ja enemmän rohkeutta viedessämme Jumalan työtä eteenpäin? Kuinka me voimme olla maailmassa olematta maailmasta? Kuinka me voimme ”omaksua enemmän Kristuksen elämän hohdetta”? Miksi meidän on tärkeää puolustaa sitä, mikä on oikein?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Matt. 5:14–16; 1. Nefi 14:14; OL 1:1–6; 65:1–6; 88:81; 115:5–6

Opetusvihje

”Älkää vain uskoko, että te olette ’todellinen opettaja’. Se on vakava erehdys. – – Varokaa olemasta esteenä. Opettajan tärkein tehtävä on valmistaa tie sille, että ihmisillä on hengellinen kokemus Herran kanssa.” (Gene R. Cook, julkaisussa *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 41.)

Viitteet

1. Lainattuna julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 83–85.
2. Ks. ”Merkkiviirinä kansakunnille, valona maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2003, s. 82–83.
3. ”Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 115.
4. Ks. ”Vuoresta irronnut kivi”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 84.
5. Ks. ”Viiri kansalle”, *Valkeus*, tammikuu 1990, s. 52.
6. Ks. ”Viiri kansalle”, s. 52–54.
7. Ks. ”Tämä on Mestarin työtä”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 72.
8. Ks. ”Ylhäällä vuorella oleva kaupunki”, *Valkeus*, marraskuu 1990, s. 6–8.
9. ”Merkkiviirinä kansakunnille, valona maailmalle”, s. 84.
10. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 138.
11. ”Tämä on Mestarin työtä”, s. 72.
12. ”Merkkiviirinä kansakunnille, valona maailmalle”, s. 83.
13. ”Kirkon tila”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 6.

Onnellisuuden asenteen ja optimismin hengen vaaliminen

*”Säilytä usko. Ole iloinen. Älä lannistu.
Kaikki järjestyy kyllä.”*

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Presidentti Gordon B. Hinckleyn äiti Ada Bitner Hinckley sanoi usein, että ”onnellinen asenne ja hymyilevät kasvot voisivat kohottaa ihmisen miltei mistä tahansa vastoinkäymisestä ja että jokainen on vastuussa omasta onnellisuudestaan”¹. Hänen isällään Bryant S. Hinckleyllä oli myös ”luontaisesti myönteinen ajattelu-tapa”². Presidentti Hinckley muisteli: ”Kun minä olin nuori ja halusin puhua arvostellen, isällä oli tapana sanoa: ’Pessimistit eivät edistä mitään, epäuskoiset eivät luo mitään, epäilijät eivät saavuta mitään.’”³ Vanhempiansa neuvojen ja esimerkin vaikutuksesta nuori Gordon Hinckley oppi suhtautumaan elämään myönteisesti ja uskoen.

Lähetysaarnaajana Englannissa vanhin Hinckley teki lujasti töitä noudattaakseen vanhempiansa neuvoja. Hän ja hänen toverinsa kätelivät joka aamu toisiaan ja sanoivat toisilleen: ”Elämä on hyvää.”⁴ Miltei 70 vuotta myöhemmin hän ehdotti joukolle lähetysaarnaajia Filippiineillä, että he noudattaisivat samaa käytäntöä. ”Eilinen oli hieno päivä minun elämässäni”, hän sanoi heille. ”Jokainen päivä on hieno päivä minun elämässäni. Toivon, että jokainen päivä on hieno päivä teidän elämässänne – teidän jokaisen. Toivon, että kun valmistaudutte lähtemään aamulla, voitte kätellä toverianne ja sanoa: ’Veli (sisar), elämä on hyvää. Lähdetään viettämään hyvä päivä.’ Ja kun tulette illalla takaisin, toivon teidän voivan sanoa toisillenne: ’Tämä on ollut hyvä päivä. Olemme nauttineet siitä. Olemme autta- neet muita matkan varrella. – – Seuraamme heidän edistymistään ja

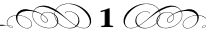

"Meillä on täysi syy olla optimistisia."

rukoilemme ja toivomme, että he tulevat kirkkoon.' Jokaisen päivän pitäisi olla hyvä päivä lähetyskentällä.”⁵

Tämä neuvo kuvasi presidentti Hinckleyn suhtautumista elämään. Presidentti Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista on esittänyt seuraavan huomion presidentti Hinckleystä ja hänen vaimostaan Marjoriesta: ”He eivät haaskaa aikaa pohtimalla mennyttä tai huolestumalla tulevasta. Ja vastoinkäymisistä huolimatta he pysyvät uskollisina.”⁶ Vanhin Jeffrey R. Holland, myös kahdentoista apostolin koorumista, on huomauttanut: ”Kaikki järjestyy kyllä’ saattaa hyvin olla presidentti Hinckleyn useimmin toistama vakuutus perheelle, ystäville ja työtovereille. ’Yritä uudelleen’, hänellä on tapana sanoa. ’Säilytä usko. Ole iloinen. Älä lannistu. Kaikki järjestyy kyllä.’”⁷

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Silloinkin kun monet ihmiset ovat kielteisiä ja pessimistisiä, me voimme vaalia onnellisuuden ja optimismin henkeä.

Maata vaivaa suunnaton pessimismi. Se on levinnyt lähes kaikkialle. Meille syötetään tasaiseen tahtiin jatkuvana ja happamana kuurina luonteen mustamaalausta, vikojen etsintää, pahan puhumista toisistamme. – –

Olen tullut – – pyytämään, että me lakkaisimme etsimästä myrskyjä ja nauttisimme enemmän auringonpaisteesta. Ehdotan, että me keskittyisimme myönteisiin asioihin. Pyydän, että etsimme hyvää vähän syvemmältä, että vaiennamme äänessämme olevan loukkauksen ja ivan, että kiitämme ja vaalimme hyvettä ja yrittämistä runsaammin.

En vaadi kaiken kritiikin hiljentämistä. Oikaiseminen tuo kasvua. Parannus tuo voimaa. Viisas on se ihminen, joka tehtyään virheitä, joista muut huomauttavat, muuttaa kulkuaan. En ehdota, että puheemme on pelkkää hunajaa. Taitava ilmaisu, joka on vilpitöntä ja rehellistä, on taito, jota tulee tavoitella ja kehittää. Sen sijaan ehdotan ja pyydän, että käännyimme pois kielteisyydestä, joka on niin yleistä yhteiskunnassamme, ja etsimme merkittävää hyvää maassa ja ajassa, jossa elämme, että puhumme toistemme hyveistä enemmän kuin

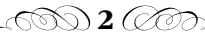
puhumme toistemme vioista, että optimismi korvaa pessimismin. Korvatkaamme pelko uskollamme.⁸

Meillä on täysi syy olla optimistisia tässä maailmassa. On totta, että ympärillämme tapahtuu murheellisia asioita. On totta, että ongelmia on kaikkialla. Mutta – – pessimismille tai kyynisyydelle ei voi rakentaa eikä rakenneta. Kun säilytetään optimismi ja tehdään työtä uskossa, niin tuloksia alkaa näkyä.⁹

Älkää vaipuko epätoivoon. Älkää antako periksi. Etsikää auringonpaistetta pilvien lomasta. Teille aukenee lopulta mahdollisuuksia. Älkää antako tuomiopäivän profeettojen vaarantaa mahdollisuuksianne.¹⁰

Vaalikaa onnellisuuden asennetta. Vaalikaa optimismin henkeä. Vaeltakaa uskossa ja iloitkaa luonnon kauneudesta, rakkaidenne hyvydestä ja sydämessänne olevasta todistuksesta siitä, mikä on jumalallista.¹¹

Herran suunnitelma on onnensuunnitelma. Matka on kevyempi, huolia on vähemmän, eivätkä vastoinkäymiset ole niin vaikeita, jos vaalimme onnellisuuden henkeä.¹²

Ongelmiemme vatvomisen sijaan voimme antaa kiitollisuuden hengen ohjata ja siunata meitä.

Kuinka suurenmoisen siunattuja olemmekaan! Kuinka kiitollisia meidän pitäisikään olla! – – Vaalikaa kiitollisuuden henkeä elämän siunauksesta sekä niistä ihmeellisistä lahjoista ja etuoikeuksista, joista me jokainen nautimme. Herra on sanonut, että sävyisät perivät maan. (Ks. 3. Nefi 12:5.) En voi jättää huomiotta tulkintaa, että sävyisyys viittaa kiitollisuuden henkeen, jonka vastakohtana on itse-riittoisuuden asenne. Se viittaa sen myöntämiseen, että on olemassa itseä suurempi voima, Jumalan tunnustamiseen ja Hänen käskyjensä hyväksymiseen. Se on viisauden alku. Vaeltakaa kiitollisina Hänen edessään, joka on elämän ja jokaisen hyvän lahjan antaja.¹³

Koskaan maailmanhistoriassa ei ole ollut suurenmoisempaa aikaa elää maan päällä kuin nyt. Kuinka suurta kiitollisuutta meidän jokaisen pitäisikään tuntea siitä, että elämme tänä erinomaisena aikana, jolloin meillä on kaikki saamamme ihmeelliset siunaukset.¹⁴

Kun ajattelen niitä ihmeitä, joita on tapahtunut elämäni aikana – enemmän kuin koko ihmiskunnan aiemman historian aikana yhteensä – tunnen kunnioitusta ja kiitollisuutta. Ajattelen autoja ja lentokoneita, tietokoneita, fakseja, sähköpostia ja internetiä. Se kaikki on niin ihmeellistä ja suurenmoista. Ajattelen valtavia harppauksia, joita on tehty lääketieteessä ja hygieniassa. – Ja kaiken tämän lisäksi on tullut Jeesuksen Kristuksen puhtaan evankeliumin palautus. Te ja minä olemme osa sen suuren asian ja valtakunnan ihmettä ja ihmetystä, joka pyyhkäisee yli maan siunaten ihmisten elämää kaikkialla, minne se ulottuu. Kuinka syvällistä kiitollisuutta tunnenkaan.¹⁵

Me elämme aikojen täyttymisen aikaa. Pankaa merkille tuo ilmaus. Pankaa merkille sana *täytyminen*. Se merkitsee kaikkea sitä hyvää, joka on koottu yhteen menneisyydestä ja palautettu maan päälle tänä viimeisenä taloudenhoitokautena.

Sydämeni – – on täynnä kiitosta kaikkivaltiaalle Jumalalle. Hänen Poikansa lahjan, tämän maailman Jumalan lahjan vuoksi meitä on siunattu niin suurenmoisesti. Sydämessäni kaikuvat yhden kirkon laulumme sanat: ”Siunaukses laske jokainen, Silloin tunnet taivaan Isän rakkauden.” (*MAP-lauluja*, 159.)¹⁶

Kiitollisuus sydämessämme älkäämme jääkö vatvomaan niitä muutamia ongelmia, joita meillä on. Laskekaamme sen sijaan siunauksemme ja suuressa kiitollisuuden hengessä, suuren uskon kannustamina, lähtekäämme rakentamaan Jumalan valtakuntaa maan päällä.¹⁷

Antakaa kiitollisuuden hengen ohjata ja siunata päiväianne ja öitäanne. Harjoitelkaa sitä. Saatte huomata, että se tuottaa suurenmoisia tuloksia.¹⁸

3

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi antaa meille syyn olla iloisia.

Herra on sanonut: ”Ja nyt, ylennä sydämesi ja riemuitse ja pysy liitoissa, jotka olet tehnyt” [OL 25:13]. Uskon, että Hän sanoo tässä meille kaikille: olkaa onnellisia. Evankeliumi on ilon asia. Se antaa meille syyn olla iloisia.¹⁹

”Pitäkää elämässänne paljon hauskuutta ja naurua. Elämä on tarkoitettu nautittavaksi, ei vain kestäväväksi.”

Älkää milloinkaan unohtako, keitä olette – –. Olette todellakin Jumalan lapsia – –. Hän on teidän iankaikkinen Isänne. Hän rakastaa teitä. – – Hän haluaa poikiensa ja tyttäriensä olevan onnellisia. Synti ei ole milloinkaan ollut onnea. Rikkomus ei ole milloinkaan ollut onnea. Tottelemattomuus ei ole milloinkaan ollut onnea. Tie onneen voidaan löytää taivaallisen Isämme suunnitelmasta ja kuuliaisuudesta Hänen rakkaan Poikansa, Herran Jeesuksen Kristuksen, käskyille.²⁰

Riippumatta siitä, kuinka olette menetelleet menneisyydessä, minä esitän teille – – haasteen korjata elämänne evankeliumin opetusten mukaiseksi, suhtautua tähän kirkkoon rakkaudella ja kunnioituksella ja arvonnolla uskonne äitinä, ja elää elämäännne esimerkkinä siitä, kuinka Jeesuksen Kristuksen evankeliumi voi tuoda onnea ihmiselle.²¹

Parannus on yksi evankeliumin ensimmäisistä periaatteista. Anteeksianto on osoitus jumalallisuudesta. Teillä on toivoa. Teidän elämänne on edessäpäin, ja se voi olla täynnä onnea, vaikka menneisyys olisi synnin turmelema. Tämä työ on pelastamista ja ihmisten auttamista heidän ongelmissaan. Tämä on evankeliumin tarkoitus.²²

Olen tavannut monia ihmisiä, jotka valittavat jatkuvasti velvollisuksiensa taakkaa. Paineet ovat tietenkin suuret. On paljon, liian paljon tehtävää. On taloudellisia taakkoja, jotka kasvattavat kaikkia näitä paineita, ja kaiken sen vuoksi meillä on taipumus valittaa, toistuvasti kotona, usein julkisuudessa. Kääntäkää ajattelunne päinvastaiseksi. Evankeliumi on ilouutinen. ”Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo” [2. Nefi 2:25]. Olkaa onnellisia! Antakaa tuon onnellisuuden säteillä kasvoiltanne ja kuulua todistuksistanne. Voitte odottaa ongelmia. Toisinaan saattaa sattua murhenäytelmiä. Mutta kaikesta tästä paistaa tämä Herran pyyntö:

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.

Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.

Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormanani on kevyt.” (Matt. 11:28–30.)

Olen nauttinut näistä Jenkins Lloyd Jonesin sanoista, jotka leikkasin *Deseret News* -lehestä vuosia sitten. Välitän ne teille. – – Hän sanoi:

”Kuka tahansa, joka kuvittelee, että autuus on normaalia, tulee tuhlaamaan paljon aikaa siihen, että hän juoksee ympäriinsä huu-tamassa, että hänet on ryöstetty.

Useimmat puttaukset eivät osu reikään. Liha on useimmiten sitkeää. Useimmista lapsista kasvaa vain ihmisiä. Useimmissa onnistuneissa avioliitoissa tarvitaan paljon keskinäistä suvaitsevaisuutta. Useimmat työt ovat useammin tylsiä kuin mitään muuta. – –

Elämä on kuin entisaikojen junamatka – viivästyksiä, sivuraiteita, savua, pölyä, nokea ja nytkähdyksiä – jonka kauniit maisemat tai hetkellinen vauhdin hurma vain silloin tällöin katkaisevat.

Taidonnäyte on kiittää Herraa matkalle pääsemisestä.” (*Deseret News*, 12. kesäkuuta 1973.)

Toistan, veljet ja sisaret, taidonnäyte on kiittää Herraa matkalle pääsemisestä; ja eikö se ole todellakin suurenmoinen matka? Nauttikaa siitä! Naurakaa sille! Laulakaa siitä! Muistakaa Sananlaskujen kirjoittajan sanat:

”Iloinen sydän pitää ihmisen terveenä, synkkä mieli kuihduttaa ruumiin” (Sananl. 17:22).²³

Olkoon elämässänne jonkin verran kepeyttä. Olkoon siinä hauskuutta ja onnea, huumorintajua, kykyä nauraa toisinaan asioille, jotka ovat huvittavia.²⁴

Pitäkää elämässänne paljon hauskuutta ja naurua. Elämä on tarkoitettu nautittavaksi, ei vain kestäväksi.²⁵

4

Evankeliumi on voiton sanoma, joka tulee ottaa vastaan innokkaasti, optimistisesti ja siihen kiintyneenä.

Seison täällä tänään optimistina Herran työn suhteen. En voi uskoa, että Jumala on saattanut työnsä alkuun maan päällä antaakseen sen epäonnistua. En voi uskoa, että se on heikkenemässä. Tiedän sen voimistuvan. – – Minulla on vilpiton ja luja usko siihen, että oikeus voittaa ja totuus tulee vallitsemaan.²⁶

Kertomus Kalebista ja Joosuasta ja muista Israelin tiedustelijoista on aina kiehtonut minua. Mooses johti Israelin lapset erämaahan. Heidän toisena vaellusvuotenaan hän valitsi jokaisesta kahdestatoista sukukunnasta edustajan tutkimaan Kanaaninmaata ja antamaan selonteon sen varoista ja asukkaista. Kaleb edusti Juudan heimoa, Joosua Efraimin heimoa. Nämä kaksitoista menivät Kanaaninmaahan. He havaitsivat sen hedelmälliseksi. He olivat poissa neljäkymmentä päivää. He toivat mukanaan ensimmäisiä viinirypäleitä osoitukseksi maan tuottavuudesta (ks. 4. Moos. 13:20).

He palasivat Mooseksen ja Aaronin ja koko Israelin lasten joukon eteen, ja he sanoivat Kanaaninmaasta: ”Se maa todella tulvii maitoa ja hunajaa. Katso, tällaisia ovat sen hedelmät.” (4. Moos. 13:27.)

Mutta kymmenen tiedustelijoista oli omien epäilystensä ja pelkojensa uhreja. He antoivat kielteisen selonteon kanaanilaisten määrästä ja voimasta. He päättelivät, että ”he ovat vahvempia kuin me” (4. Moos. 13:31). He vertasivat itseään heinäsiirkkoihin jättiläisten rinnalla, joita he olivat nähneet maassa. He olivat oman pelokkuutensa uhreja.

Sitten Joosua ja Kaleb nousivat kansan eteen ja sanoivat: ”Maa, jota kävimme tutkimassa, on hyvä ja ihana maa.

Jos Herra on meille suosiollinen, hän vie meidät tuohon maahan, joka tulvii maitoa ja hunajaa, ja antaa sen meille.

Te ette saa kapinoida Herraa vastaan! Älkää myöskään pelätkö sen maan asukkaita, meille he ovat pelkkä suupala. Heidän jumalansa ovat hylänneet heidät, mutta meidän kanssamme on Herra. Älkää siis pelätkö heitä!” (4. Moos. 14:7–9.)

Mutta kansa halusi mieluummin uskoa kymmentä epäilijää kuin Kalebia ja Joosuaa.

Silloin Herra julisti, että Israelin lapset saisivat vaeltaa autiomaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes epäilijöiden ja pelkureiden sukupolvi katoaisi. Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan, että ne miehet, jotka antoivat huonon selonteon maasta, kuolivat Herran lyöminä.

Mutta Joosua ja Kaleb, ”niistä miehistä, jotka olivat käyneet tiedusteluretkellä, jäivät eloon” (4. Moos. 14:38). He olivat ryhmästä ainoat, jotka elivät vielä neljäkymmenen vuoden vaelluksen jälkeen ja joilla oli etuoikeus astua luvattuun maahan, josta he olivat antaneet myönteisen selonteon.

Me näemme ympärillämme joitakuita, jotka suhtautuvat välinpitämättömästi tämän työn tulevaisuuteen, jotka ovat haluttomia, jotka puhuvat rajoituksista, jotka ilmaisevat pelkoja, jotka käyttävät aikansa sellaisten asioiden kaivelemiseen ja niistä kirjoittamiseen, joita he pitävät heikkouksina mutta joilla ei todellisuudessa ole mitään merkitystä. Koska heillä on epäilyksiä sen menneisyyden suhteen, heillä ei ole mitään näkemystä sen tulevaisuudesta.

Hyvin sanottiin muinoin: ”Missä ilmoitus puuttuu, siinä kansa käy kurittomaksi” (Sananl. 29:18, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös). Tässä työssä ei ole mitään sijaa niille, jotka uskovat ainoastaan tuomion ja synkkyuden evankeliumiin. Evankeliumi on hyvä uutinen. Se on voiton sanoma. Se on syytä ottaa vastaan innokkaasti.

Herra ei ole milloinkaan sanonut, ettei ongelmia tulisi. Meidän kansamme on kokenut kaikenlaisia ahdinkoja, kun tämän työn vastustajat ovat käyneet heidän kimppuunsa. Mutta usko on loistanut kaikkien heidän murheidensa läpi. Tämä työ on edistynyt jatkuvasti eikä se ole milloinkaan astunut taaksepäin siitä pitäen, kun se alkoi. – –

Tämä on Kaikkivaltiaan työtä. Meistä riippuu, liikummeko me yksittäiset ihmiset eteenpäin. Mutta kirkko ei milloinkaan kulje muuta kuin eteenpäin. – –

Kun Herra otti Mooseksen luokseen, Hän sanoi sitten Joosualle: ”Ole rohkea ja luja, älä pelkää äläkä lannistu. Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi kaikilla teilläsi.” (Joos. 1:9.) Tämä on Hänen työtään. Älkää milloinkaan unohtako sitä. Ottakaa se vastaan innokkaasti ja siihen kiintyneinä.²⁷

5

Koska meillä on tieto siitä, että me kaikki olemme Jumalan lapsia, me voimme seistä hieman suoraselkäisempinä, nousta hieman korkeammalle ja olla hieman parempia.

Nykyajan ihmisillä on murheellinen taipumus halventaa toisiaan. Oletteko koskaan tulleet ajatelleeksi, ettei vaadi kovinkaan paljon älyä keksiä jotakuta toista loukkaavaa sanottavaa? Yrittäkää tehdä päinvastoin. Yrittäkää jaella kohteliaisuuksia. – –

Yhteiskunnassamme monilla meistä on myös murheellinen taipumus vähätellä itseään. Toiset ihmiset saattavat näyttää meidän mielestämme itsevarmoilta, mutta tosiasiassa useimmilla meistä on jonkinlaisia alemmuudentunteita. Tärkeintä on, että emme lavertele siitä itsellemme. – – Tärkeintä on käyttää parhaalla mahdollisella tavalla kaikkea sitä, mitä meillä on.

Älkää tuhlatko aikaanne itsesääliin. Älkää vähätelkö itseänne. Älkää koskaan unohtako, että te olette Jumalan lapsia. Teillä on jumalallinen syntyperä. Teissä on jotakin itse Jumalan luonnosta.²⁸

Me laulamme: ”Oon lapsi Jumalan” (*MAP-lauluja*, 187). Se ei ole pelkkää kuvittelua, runollista kuvittelua – se on elävä totuus. Meissä jokaisessa on jotakin jumalallista, jota pitää kehittää, jonka pitää tulla pintaan, jonka pitää löytää ilmaisunsa. Te isät ja äidit, opettakaa lapsillenne, että he ovat hyvin kirjaimellisesti Jumalan poikia ja tyttäriä. Koko maailmassa ei ole suurempaa totuutta kuin tuo – ajatella, että meissä on jotakin jumalallista.²⁹

Uskokaa itseenne. Uskokaa kykyynne tehdä suuria ja hyviä asioita. Uskokaa, ettei niin korkeaa vuotta ole, ettette voisi kiivetä sille.

Uskokaa, ettei niin ankaraa myrskyä ole, ettette voisi kestää sitä. – – Te olette Jumalan lapsia, äärettömän kyvykkäitä.³⁰

Seiskää hieman suoraselkäisempinä, nousee hieman korkeammalle, olkaa hieman parempia. Nähkää ylimääräistä vaivaa asioiden eteen. Teistä tulee onnellisempia. Tunnette uutta tyydytystä, uutta iloa sydämässänne.³¹

Matkan varrella on tietenkin joitakin ongelmia. Eteen tulee vaikeuksia, jotka on voitettava. Mutta ne eivät kestä ikuisesti. [Jumala] ei hylkää teitä. – –

Olkaa myönteisiä. Tietäkää, että Hän varjelee teitä, että Hän kuulee rukouksenne ja vastaa niihin, että Hän rakastaa teitä ja ilmaisee sen.³²

On paljon hyvää ja kelvollista ja kaunista, jolle voimme rakentaa. Me olemme päässeet osallisiksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Sana ”evankeliumi” merkitsee hyvää sanomaa! Herran sanoma on toivon ja pelastuksen sanoma! Herran ääni on ilosanoman ääni! Herran työ on ihmeellisten saavutusten työtä!

Eräällä synkällä ja vaikealla hetkellä Herra sanoi niille, joita Hän rakasti: ”Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkään pelätkö” (Joh. 14:27, vuoden 1938 suomennos).

Nämä suurenmoiset luottamusta valavat sanat ovat valona meille kaikille. Häneen me voimme varmasti luottaa, sillä Hän ja Hänen lupauksensa eivät koskaan petä.³³

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Mieti presidentti Hinckleyn neuvoa etsiä hyvää syvemmältä ja vaalia onnellisuuden asennetta ja optimismin henkeä (ks. osa 1). Miksi me tarvitsemme näitä neuvoja tänä aikana? Kuinka me voimme vaalia onnellisuuden asennetta?
- Presidentti Hinckley sanoi, että suurenmoisia tuloksia koituu, kun annamme kiittolisuuden hengen ohjata meitä (ks. osa 2). Mistähän syystä noita suurenmoisia tuloksia koituu? Kuinka sinua siunataan, kun sinulla on kiittolisuuden henki?

- Mitä ajattelet elämän vertaamisesta entisaikojen junamatkaan? (Ks. osa 3.) Kuinka evankeliumin hyvä uutinen vaikuttaa siihen, miten suhtaudut tuohon matkaan?
- Millä tavalla mielestäsi kertomus Kalebista ja Joosuasta soveltuu meidän elämäämme? (Ks. osa 4.) Mitä esimerkkejä olet nähnyt ihmisistä, jotka ottavat evankeliumin vastaan innokkaasti? Kuinka voimme löytää taas optimismimme, jos huomaamme olevamme lannistuneita? Mitkä kokemukset ovat vahvistaneet Herran työtä kohtaan tuntemaasi optimismia?
- Mistähän syystä ihmisillä on taipumus väheksyä toisia ja vähätellä itseään? Kuinka me voimme voittaa sellaisen taipumuksen? Mitä me voimme tehdä yksilöinä ja perheinä auttaaksemme toisia seisomaan hieman suoraselkäisempinä ja nousemaan hieman korkeammalle? (Ks. osa 5.)

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Joh. 16:33; Fil. 4:13; Moosia 2:41; Alma 34:38; Et. 12:4; OL 19:38–39; 128:19–23

Tutkimisen avuksi

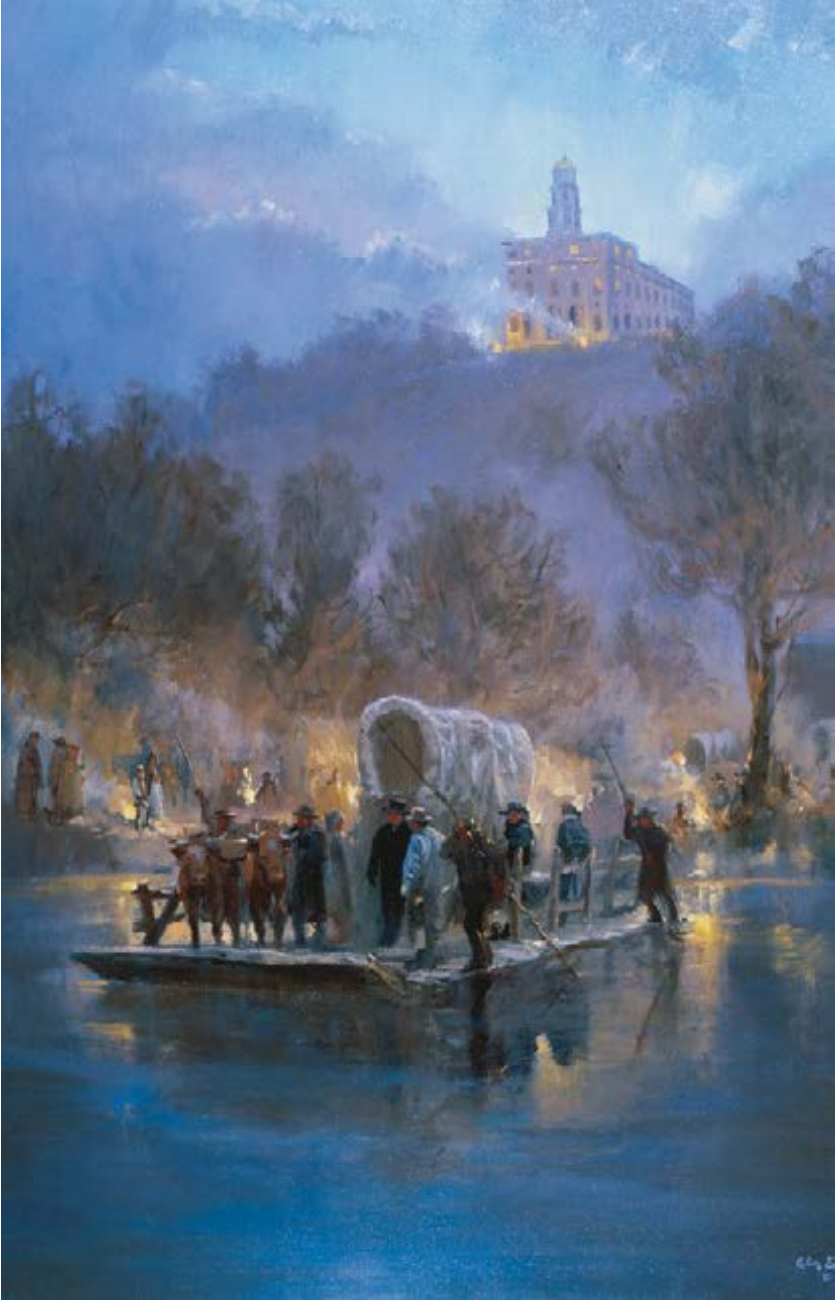
”Toimiminen oppimasi mukaan tuo lisää kestäväää ymmärrystä (ks. Joh. 7:17)” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 19).
Voisit kysyä itseltäsi, kuinka voit toteuttaa evankeliumin opetuksia kotona, työssä ja kirkon tehtävissäsi.

Viiiteet

1. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 37.
2. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 37.
3. Ks. ”Jatkuva totuuden etsintä”, *Valkeus*, maaliskuu 1986, s. 9.
4. Ks. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 76.
5. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1: 1995–1999*, 2005, s. 343.
6. Russell M. Nelson, ”Hengelliset kyvyt”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 16.
7. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Presidentti Gordon B. Hinckley – kallionluja ja vuorenvahva”, *Valkeus*, kesäkuu 1995, erikoisliite, s. 5–6.
8. ”The Lord Is at the Helm”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 6. maaliskuuta 1994, s. 3–4, speeches.byu.edu.
9. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Presidentti Gordon B. Hinckley – kallionluja ja vuorenvahva”, s. 5.
10. ”Jatkuva totuuden etsintä”, s. 10.
11. Ks. ”Jos olet uskollinen”, *Valkeus*, maaliskuu 1992, s. 7.
12. ”Jokaisesta parempi ihminen”, *Liahona*, marraskuu 2002, s. 100.
13. ”With All Thy Getting Get Under-standing”, *Ensign*, elokuu 1988, s. 3–4.

14. "The Spirit of Optimism", *New Era*, heinäkuu 2001, s. 4.
15. "Keep the Chain Unbroken", Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 30. marraskuuta 1999, s. 1–2, speeches.byu.edu.
16. "My Redeemer Lives", *Ensign*, helmikuu 2001, s. 70.
17. "The Lord Is at the Helm", s. 6.
18. "Profeetan neuvoja nuorille ja rukous heidän puolestaan", *Liahona*, huhtikuu 2001, s. 34.
19. Ks. "Jos olet uskollinen", s. 5–7.
20. Ks. "Pysykää totuudessa ja olkaa uskollisia", *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 97.
21. Ks. "Käyn Herran tietä mä uskollisesti", *Valkeus*, syyskuu 1996, s. 5.
22. Ks. "Pysykää totuudessa ja olkaa uskollisia", s. 98.
23. "Four Imperatives for Religious Educators", puhe uskontokasvattajille, 15. syyskuuta 1978, s. 4.
24. "A Challenging Time – a Wonderful Time", puhe uskontokasvattajille, 7. helmikuuta 2003, s. 4.
25. "Pysykää totuudessa ja olkaa uskollisia", s. 98.
26. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 410.
27. Ks. "Päättäkää juoksu ja säilyttäkää usko", *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 70–72.
28. Ks. "Vahvistakaamme toinen toisiamme", *Valkeus*, kesäkuu 1985, s. 1–2.
29. *One Bright Shining Hope: Messages for Women from Gordon B. Hinckley*, 2006, s. 90–91.
30. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000–2004*, 2005, s. 452.
31. Ks. "Erinomaisuuteen pyrkiminen", *Liahona*, syyskuu 1999, s. 8.
32. "Kuinka minusta voi tulla sellainen nainen, joksi uneksin tulevani?", *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 115.
33. Ks. "Jatkuva totuuden etsintä", s. 11.

*"Voima, joka sai evankeliumin vastaanottaneet
esivanhempamme liikkeelle, oli usko Jumalaan."*

Uskon ja uhrauksen pioneeriperintö

”Olipa teillä pioneeriesivanhempia tai olittepa liittyneet kirkkoon vasta eilen, te olette osa koko tätä ylvästä kuvaa, josta nuo miehet ja naiset unelmoivat. – He laskivat perustuksen. Meidän velvollisuutemme on rakentaa sille.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Olessaan Columbusin tempelin vihkimistilaisuudessa Ohiossa Yhdysvalloissa presidentti Gordon B. Hinckley mietti pioneeriesivanhempiaan. Myöhemmin hän kertoi:

”Istuessani selestisessä huoneessa ajattelin isoisäni isää. – Olin äskettäin käynyt hänen hautapaikallaan Kanadassa aivan New Yorkin osavaltion pohjoisrajan tuntumassa. – Hän kuoli nuorena, 38-vuotiaana.”

Kun presidentti Hinckleyn isoisän isä kuoli, tämän poika Ira, josta tuli presidentti Hinckleyn isoisä, oli vasta vajaa kolmivuotias. Iran äiti meni pian uusiin naimisiin, ja muutaman vuoden kuluttua he muuttivat Ohion osavaltioon, sitten Illinoisin osavaltioon. Iran äiti kuoli vuonna 1842 jättäen Iran orvoksi 13-vuotiaana. Jatkaessaan tätä kertomusta presidentti Hinckley sanoi:

”Isoisäni [Ira Hinckley] kastettiin Nauvoossa, ja – myöhemmin hän kulki tasankojen poikki [pioneerien] muuttoliikkeen mukana.” Tuolla matkalla vuonna 1850 Iran ”nuori vaimo ja [velipuoli] kuolivat samana päivänä. Ira valmisti karkeatekoiset arkut ja hautasi heidät, nosti sitten pienokaisensa syliin ja kantoi hänet [Suolajärven] laaksoon.

Brigham Youngin pyynnöstä hän rakensi Coven linnaketta, oli ensimmäinen vaarnanjohtaja Fillmoressa [Utahissa] ja teki tuhat muuta asiaa viedäkseen tätä työtä eteenpäin.

Sitten oli isäni. – – Hänestä tuli johtaja kirkon suurimpaan vaaraan, jossa oli yli 15 000 jäsentä.”

Presidentti Hinckleyn ajatukset kääntyivät pian hänen esivanhemmistaan hänen jälkeläisiinsä. Hän jatkoi:

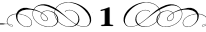
”Kun pohdin näiden kolmen miehen elämää istuessani temppeleissä, katsoin tyttäntäni, hänen tyttäntään, joka on lapsenlapseni, ja hänen lapsiaan, lapsenlapseni lapsia. Tajusin äkkiä, että olin aivan keskimmäisenä näiden seitsemän sukupolven joukossa – kolme ennen minua ja kolme minun jälkeeni.

Tuossa pyhässä ja pyhitetyssä huoneessa mielessäni kävi tunne valtavasta velvollisuudestani siirtää eteenpäin kaikki, mitä olin saanut perintönä esivanhemmiltani, sukupolville, jotka ovat nyt tulleet minun jälkeeni.”¹

Sen lisäksi, että presidentti Hinckley ilmaisi kiitollisuutta omista pioneeriesivanhemmistaan ja varhaisten myöhempien aikojen pyhiin kuuluneiden pioneerien jättämästä perinnöstä, hän tähdensi usein ajatusta, että kirkon jäsenet ympäri maailman ovat nykyajan pioneereja. Vuonna 1997 hän sanoi pyhille Guatemalassa: ”Tänä vuonna juhlimme mormonipioneerien Suolajärven laaksoon saapumisen 150-vuotispäivää. He tulivat pitkän matkan vankkureissa ja käsi-kärryillä. He olivat pioneereja. Mutta pioneerityö jatkuu. Kaikkialla maailmassa meillä on pioneereja, ja te olette noiden pioneerien joukossa.”² Pyhille Thaimaassa hän julisti: ”Te olette pioneereja viedessänne eteenpäin Herran työtä tässä suurenmoisessa kansakunnassa.”³ Käydessään Ukrainassa vuonna 2002 hän puhui samaan tapaan: ”Kirkolla oli pioneerinsa varhaisina aikoina, ja te olette nyt pioneereja tänä aikana.”⁴

Kun presidentti Hinckley puhui varhaisista pioneereista, hänen tarkoituksensa oli paljon suurempi kuin keskittyä niihin, jotka elivät aiemmin. Hän katsoi tulevaisuuteen toivoen, että noiden pyhien uskosta ja uhrauksista tulisi ”mukaansatempaava innoittaja meille kaikille, sillä jokainen meistä on pioneeri omassa elämässään, usein omassa suvussaan”⁵.

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Varhaiset myöhempien aikojen pyhiin kuuluneet pioneerit muuttivat uskonsa teoiksi, koska heillä oli näkemystä, he tekivät kovasti työtä ja he luottivat sen Jumalan voimaan, joka käytti heitä välikappaleenaan.

Uskon turvin – – piskuinen joukko ensimmäisiä käännynnäisiä [Yhdysvaltain itäosissa] – – muutti New Yorkista Ohioon ja Ohioista Missouriiin ja Missouriista Illinoisiin etsiessään rauhaa ja vapautta saada palvella Jumalaa omantuntonsa mukaan.

Uskon silmin he näkivät kauniin [Nauvoon] kaupungin kulkiesaan ensi kertaa Commercen soitten poikki Illinoisissa. He olivat vakuuttuneita siitä, että usko ilman tekoja on kuollut, ja tämän mukaisesti he kuivattivat suot, suunnittelivat kaupungin, rakensivat komeita taloja, jumalanpalveluspaikkoja ja koulurakennuksia ja loisteliaan kaiken kruunaavan temppelin, joka oli siihen aikaan Illinoisin hienoimpia rakennuksia.

[Pian tuli] vainoa sekä jumalattomia ja murhanhimoisia väkijoukkoja. Heidän profeettansa sai surmansa. Heidän unelmansa murskattiin. Mutta jälleen uskon turvin ja profeetan aiemman suunnitelman mukaisesti he kokosivat voimansa ja järjestäytyivät lähtemään matkaan taas kerran.

Kyynelsilmin ja surun murtamina he jättivät mukavat kotinsa ja työpajansa. He antoivat katseensa viipyä pyhässä temppelissään, ja sitten he käänsivät uskossa katseensa tuntematonta ja tutkimatonta länttä kohti. Talven lumisateissa he ylittivät Mississippin helmikuussa 1846 ja raivasivat tiensä Iowan mutaisten preerioiden halki.

Uskossa he perustivat talvileirin, Winter Quartersin, Missouriijoen varteen. Satoja heistä kuoli ruttoon, punatautiin ja kurkkumätään. Mutta eloon jääneet saivat voimia uskostaan. He hautasivat rakkaimpansa siellä joentörmään, ja keväällä 1847 he lähtivät – – kohti lännen vuoria.

Usko sai Brigham Youngin katsatamaan silloisen kuivan ja hedelmättömän [Suolajärven] laakson poikki ja julistamaan: ”Tämä on se paikka.” Ja jälleen usko sai neljä päivää myöhemmin hänet koskettamaan kepillään maata – – ja sanomaan: ”Tässä on seisova

Jumalamme temppeli.” Vaikuttava ja pyhä [Suolajärven temppeli] on todistus uskosta, ei ainoastaan sen rakentajien uskosta, vaan myös niiden uskosta, jotka sitä nyt käyttävät epäitsekääseen rakkauden työhön.

Paavali kirjoitti heprealaisille: ”Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä” (Hepr. 11:1). Kaikki ne suuret saavutukset, joista olen kertonut, olivat kerran vain sitä, ”mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä”. Mutta koska heillä oli näkemystä, koska he tekivät kovasti työtä ja koska he luottivat sen Jumalan voimaan, joka käytti heitä välikappaleenaan, he muuttivat uskonsa teoiksi.⁶

Voima, joka sai evankeliumin vastaanottaneet esivanhempamme liikkeelle, oli usko Jumalaan. Se oli sama voima, joka mahdollisti israelilaisten lähdön Egyptistä, matkan halki Punaisenmeren, pitkän matkan erämaassa sekä Israelin perustamisen luvattuun maahan. – –

Me tarvitsemme todella paljon tuon elävään Jumalaan ja Hänen elävään, ylösnousseeseen Poikaansa kohdistuvan uskon vahvaa hehkua, sillä juuri se oli evankeliumin vastaanottaneiden esivanhempiemme suuri, liikkeelle paneva usko.

Heillä oli näkemys, joka oli ylivertainen ja ensisijainen kaikkiin muihin seikkoihin nähden. Kun he tulivat länteen, he olivat 1 600 kilometrin, uuvuttavan kilometrin, päässä lähimmistä uudisasutuksista idässä ja 1 300 kilometrin päässä uudisasutuksista lännessä. Heidän voimansa ydin oli henkilökohtaisessa ja yksilöllisessä ymmärryksessä siitä, että Jumala oli heidän iankaikkinen Isänsä, johon he saattoivat turvata uskossa. He uskoivat tähän suureen pyhien kirjoitusten toimeksiantoon: ”Katso, että turvaudut Jumalaan ja elät” (Alma 37:47). Uskossa he pyrkivät tekemään Hänen tahtonsa. Uskossa he lukivat jumalallista opetusta ja hyväksyivät sen. Uskossa he tekivät työtä uupumukseen asti aina vakuuttuneina siitä, että he joutuisivat tekemään tiliä Hänelle, joka oli heidän Isänsä ja heidän Jumalansa.⁷

Takanamme on loistava historia. Sitä leimaa sankaruus, periaatteesta sinnikkäästi kiinni pitäminen ja herpaantumaton uskollisuus. Se on uskon tuotos. Edessämme on suuri tulevaisuus. Se alkaa tänään. Me emme voi pysähtyä. Me emme voi hidastaa. Me emme voi hiljentää vauhtiamme emmekä lyhentää askeltamme.⁸

 2

**Varhaiset myöhempien aikojen pyhiin
kuuluneet pioneerit katsoivat tulevaisuuteen
mielessään ylväs unelma Siionista.**

On sopivaa, että pysähdymme osoittamaan kunnioittavaa arvostusta niille, jotka laskivat tämän suuren työn perustuksen. – – Heidän ylväänä tavoitteenaan oli Siion [ks. OL 97:21; Moos. 7:18]. He lauloivat siitä. He unelmoivat siitä. Se oli heidän suuri toiveensa. Heidän vaikuttava matkansa pysyy varmasti ikuisesti hankkeena, joka on vertaansa vailla. Kymmenientuhansien muutto länteen oli täynnä kaikkia kuviteltavissa olevia vaaroja, myös kuolemaa, jonka kolkko todellisuus oli tuttua jokaiselle vankkurikaravaanille ja jokaiselle käsikärrykomppanialle.

Tunnen kunnioittavaa arvostusta Brigham Youngia kohtaan. Hän näki Suolajärven laakson näyssä kauan ennen kuin hän näki sen luonnollisine silmineen. Epäilen, olisiko hän muutoin koskaan pysähtynyt tänne. Kaliforniassa ja Oregonissa oli vehreämpiä maita. Muualla oli syvempää ja ravinteikkaampaa maaperää. Muissa paikoissa oli suuria metsiä, paljon enemmän vettä ja tasaisempi ja miellyttävämpi ilmasto.

Täällä oli kyllä vuoripuroja, mutta yksikään niistä ei ollut kovin suuri. Maaperä oli täysin koettelematon. Yksikään aura ei ollut koskaan murtanut sen kovaksi paahtunutta pintaa. Minä hämmästelen, yksinkertaisesti hämmästelen sitä, että presidentti Young johti suuren joukon – – paikkaan, jossa ei ollut koskaan aiemmin kylvetty eikä korjattu satoa. – –

He, nuo pioneerit, olivat matkan uuvuttamia. Oli vienyttä 111 päivää tuoda heidät Winter Quartersista Suolajärven laaksoon. He olivat väsyneitä. Heidän vaatteensa olivat kuluneet. Heidän eläimensä olivat uupuneita. Sää oli kuuma ja kuiva – heinäkuun kuuma sää. Mutta täällä he olivat katsoen kauas tulevaisuuteen ja unelmoiden tuhatvuotista unelmaa, ylvästä unelmaa Siionista.⁹

Seisoin kerran Liverpoolin vanhalla satama-alueella Englannissa. Siellä ei ollut käytännöllisesti katsoen mitään toimintaa sinä perjantaiamuna. Mutta kerran se oli ollut varsinainen mehiläispesä. 1800-luvulla kymmenettuhannet kansastamme kävelivät samoja

kivillä päällystettyjä katuja kuin me kävelimme. He, kirkon käännyttäiset, tulivat kaikkialta Brittein saarilta ja Euroopan maista. He tulivat todistus huulillaan ja usko sydämessään. Oliko heidän vaikeaa jättää kotinsa ja astua tuntemattomaan uuteen maailmaan? Totta kai oli. Mutta he tekivät sen optimistisina ja innokkaina. He nousivat purjealuksiin. He tiesivät, että valtameren ylitys oli parhaimmillaankin vaarallista. He saivat pian selville, että suurin osa siitä oli kurjaa. He elivät viikosta toiseen ahtaissa tiloissa. He kestivät myrskyjä, tauteja, pahoinvointia. Monet kuolivat matkalla, ja heidät haudattiin mereen. Se oli vaivalloinen ja pelottava matka. On totta, että heillä oli epäilyksiä. Mutta heidän uskonsa jätti nuo epäilykset omaan arvoonsa. Heidän optimisminsa oli suurempi kuin heidän pelkonsa. Heillä oli unelmansa Siionista, ja he olivat matkalla toteuttamaan sen.¹⁰

3

Willien ja Martinin käsikärrypioneerien pelastaminen kertoo siitä, mikä on Jeesuksen Kristuksen evankeliumin perusolemus.

Vien teidät ajassa taaksepäin [lokakuuhun] 1856 – -. Lauantaina [4. lokakuuta] Franklin D. Richards ja kourallinen hänen toveriaan saapuivat [Suolajärven] laaksoon. He olivat matkanneet Winter Quartersista vahvojen valjakoiden ja kevyiden vankkureiden kanssa varsin nopeasti. Veli Richards etsi välittömästi käsiinsä presidentti Youngin. Hän ilmoitti, että satoja miehiä, naisia ja lapsia oli siellä täällä pitkällä taipaleella [Suolajärven] laaksoon. Useimmat heistä vetivät käsikärryjä. – – Heidän edessään oli taival jatkuvaa ylämäkeä aina Continental Divideen, mantereiden vedenjakajaan, asti ja monia, monia maileja sen jälkeen. He olivat hirvittävässä vaikeuksissa. – – He kaikki menehtyisivät, ellei heitä pelastettaisi.

Luulen, ettei presidentti Young nukkunut sinä yönä. Mielikuvat noista hylätyistä – – ihmisistä varmasti kulkivat hänen mielessään.

Seuraavana aamuna – – hän puhui ihmisille:

”Annan nyt tälle kansalle aiheen ja sanoman niitä vanhimpia varten, jotka mahdollisesti puhuvat. – – Se on tämä. Monet veljistemme ja sisaristamme ovat tasangoilla käsikärryineen, ja monet ovat luultavasti nyt 1 100 kilometrin päässä tästä paikasta, ja heidät pitää

”Kun pelastajat saapuivat ahdingossa olevien pyhien luo, he olivat kuin taivaan enkeleitä.”

tuoda tänne. Meidän on lähetettävä heille apua. Sanoma olkoon tämä: ‘Hakekaa heidät tänne.’

Tämä on minun uskontoni. Tämä on minussa olevan Pyhän Hengen käsky. Se on pelastaa nuo ihmiset.

Vetoan piispojen apuun tänä päivänä. En odota huomiseen enkä seuraavaan päivään saadakseni 60 hyvää muulivaljakkoa ja 12 tai 15 vankkurit. En halua lähettää härkiä. Haluan hyviä hevosia ja muuleja. Niitä on tässä territoriossa, ja meidän on saatava ne. Tarvitaan myös 12 tonnia jauhoja ja 40 hyvää ohjastajaa niiden lisäksi, jotka ajavat valjakoita.

Minä sanon teille kaikille, että teidän uskonne, uskontonne tai uskontunnustuksenne ei milloinkaan pelasta yhtäkään teistä meidän Jumalamme selestiseen valtakuntaan, elleste toteuta juuri sellaisia periaatteita kuin minä nyt teille opetan. *Menkää ja hakekaa tänne*

nuo nyt tasangoilla olevat ihmiset.” (Julkaisussa LeRoy R. Hafen ja Ann W. Hafen, *Handcarts to Zion*, 1960, s. 120–121.)

Sinä iltapäivänä naiset keräsivät suuria määriä ruokaa, vuodevaatteita ja vaatteita.

Seuraavana aamuna hevoset oli kengitetty ja vankkurit korjattu ja lastattu.

Sitä seuraavana aamuna, tiistaina, 16 muulivaljakkoa lähti kohti itää. Lokakuun loppuun mennessä tien päällä oli 250 valjakkoa apua viemässä.¹¹

Kun pelastajat saapuivat ahdingossa olevien pyhien luo, he olivat kuin taivaan enkeleitä. Ihmiset vuodattivat kiitollisuuden kyyneliä. Käsikärryjen kanssa kulkeneet siirrettiin vankkureihin, jotta he pystyivät matkustamaan nopeammin Suolajärven alueelle.

Noin kaksisataa ihmistä kuoli, mutta tuhat pelastettiin.¹²

Kertomuksia vaikeuksissa olevista pyhistä ja heidän kärsimyksistään ja kuolemastaan [toistetaan yhä uudelleen]. Kertomuksia heidän pelastamisestaan on tarpeen kerrata yhä uudestaan. Ne kertovat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin perusolemuksesta. – –

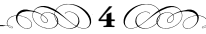
Olen kiitollinen siitä, että veljemme ja sisaremme eivät ole hankien saartamina, viluissaan ja kuolemaisillaan yrittäessään päästä – – vuorilla olevaan Siioniinsa. Mutta on ihmisiä, eikä ihan muutamia, joiden olosuhteet ovat epätoivoiset ja jotka huutavat apua ja anovat helpotusta.

Kaikkialla tässä maailmassa on monia, jotka ovat nälkäisiä ja puutteenalaisia ja jotka tarvitsevat apua. Olen kiitollinen, että voin sanoa meidän auttavan monia, jotka eivät kuulu kirkkoomme mutta joiden tarpeet ovat vakavat ja joita meillä on mahdollisuus auttaa. Mutta meidän ei ole tarpeen mennä niin kauas. Meillä on joitakin omaan kirkkoomme kuuluvia, jotka huutavat apua tuskassa ja kärsimyksessä ja yksinäisyydessä ja pelossa. Meidän suuri ja pyhä velvollisuutemme on ojentaa kätemme ja auttaa heitä, kohottaa heitä, antaa heille ruokaa, jos he ovat nälkäisiä, hoivata heidän henkeään, jos he janoavat totuutta ja vanhurskautta.

On monia nuoria, jotka vaeltavat päämäärättä ja kulkevat huumaiden, jengien, siveettömyyden ja kaikenkaltaisen näihin liittyvän

pahan murheellista polkua. On leskiä, jotka kaipaavat ystävällistä ääntä ja sitä innokkaan huolehtimisen henkeä, joka kertoo rakkaudesta. On niitä, joiden usko paloi joskus lämpimästi mutta joiden usko on kylmennyt. Monet heistä haluavat tulla takaisin mutta eivät oikein tiedä miten. He tarvitsevat ystävällisiä käsiä, jotka auttavat. Monet heistä voidaan tuoda pienellä vaivannäöllä takaisin nauttimaan jälleen Herran pöydän antimia.

Veljeni ja sisareni, minä toivon, minä rukoilen, että jokainen meistä – – päättäisi etsiä apua tarvitsevia, niitä, jotka ovat epätoivoisissa ja vaikeissa olosuhteissa, ja nostaisi heidät rakkauden hengessä kirkon syliin, missä voimakkaat kädet ja rakastavat sydämet lämmittävät heitä, lohduttavat heitä, tukevat heitä ja saattavat heidät onnellisen ja yritteliään elämän tielle.¹³

Jokainen meistä on pioneeri.

On hyvä katsoa menneisyyteen, jotta oppisi arvostamaan nykyisyyttä ja saisi näkemystä tulevaisuuteen. On hyvä katsoa niiden hyveitä, jotka ovat eläneet ennen, ja saada siitä voimaa kaikkeen, mikä edessä odottaa. On hyvä pohtia niiden työtä, jotka uurastivat niin uutterasti ja saivat niin vähän tässä maailmassa mutta joiden unelmista ja varhaisista suunnitelmista on hyvin vaalittuina tullut suuri sato, jonka hyötyjä me korjaamme. Heidän suurenmoisesta esimerkistään voi tulla mukaansatempaava innoittaja meille kaikille, sillä jokainen meistä on pioneeri omassa elämässään, usein omassa suvussaan, ja monet meistä toimivat päivittäin pioneereina pyrkiessään saamaan evankeliumille jalansijan kaukaisissa osissa maailmaa.¹⁴

Me toimimme edelleen pioneereina. Me emme ole koskaan lakanneet olemasta pioneereja siitä ajasta, – – jolloin kansamme lähti Nauvoosta ja tuli – – viimein Ison Suolajärven laaksoon. Siinä oli seikkailua. Mutta sen tarkoitus oli löytää paikka, jonne he voisivat asettua ja jossa he voisivat palvella Jumalaa omantuntonsa vaatimusten mukaan. – –

Nykyään tavoitamme yhä eri puolilla maailmaa paikkoja, joihin [joskus] näytti olevan mahdotonta päästä. – – Olen itse nähnyt kirkon kasvun Filippiineillä. Etuoikeutenani oli avata siellä lähetystyö

*”Olipa teillä pioneeriesivanhempia tai olittepa liittyneet kirkkoon
vasta eilen, te olette osa koko tätä ylvästä kuvaa.”*

vuonna 1961, jolloin kokouksessa, jonka pidimme toukokuussa 1961, oli vain yksi syntyperältään filippiiniläinen kirkon jäsen. [Vuonna 1996] olimme Manilassa ja kuulijoita – – tuossa valtavassa Araneta Coliseumissa oli noin 35 000. – – Minulle se on ihme [siitä ajasta], jolloin avasimme työn tuossa suurenmoisessa filippiiniläisten maassa. [Katso lisätietoa tästä kokemuksesta sivuilta 30–31.]

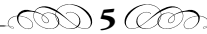
Me ulotamme toimintamme kaikkialle, ja siihen tarvitaan pioneirityötä. Lähetysaarnajamme joutuvat elämään jokseenkin vaativissa olosuhteissa, kun he menevät joillekin näistä alueista, mutta he kulkevat eteenpäin ja tekevät työtään, ja se kantaa hedelmää. Ennen pitkää meillä on kourallinen jäseniä, sitten sata jäsentä ja sitten viisisataa jäsentä ja sitten tuhat jäsentä.¹⁵

Kirkossa eletään edelleen pioneeriaikoja. Ne eivät päätyneet katettujen vankkureiden ja käsikärryjen myötä. – – Pioneereja on niiden lähetyssaarnaajien keskuudessa, jotka opettavat evankeliumia,

ja heitä on niiden käännyntäisten joukossa, jotka tulevat kirkkoon. Yleensä se on vaikeaa heistä jokaiselle. Siihen liittyy poikkeuksetta uhrauksia. Siihen saattaa kuulua vainoa. Mutta ne ovat kustannuksia, jotka kestetään auliisti, ja hinta, joka maksetaan, on yhtä todellinen kuin oli se hinta, jonka nuo tasangot ylittäneet suuressa pioneeri-hankkeessa mukana olleet maksoivat yli vuosisata sitten.¹⁶

Olipa teillä pioneeriesivanhempia tai olittepa liittyneet kirkkoon vasta eilen, te olette osa koko tätä ylvästä kuvaa, josta nuo miehet ja naiset unelmoivat. Hanke, johon he ryhtyivät, oli suunnaton. Meillä on suuri vastuu jatkaa. He laskivat perustuksen. Meidän velvollisuutemme on rakentaa sille.

He merkitsivät polun ja näyttivät tietä. Meidän velvoitteemme on laajentaa, leventää ja vahvistaa tuota polkua, kunnes se kattaa koko maailman. – – Usko oli johtava periaate noina vaikeina aikoina. Usko on se johtava periaate, jota meidän on noudatettava tänä aikana.¹⁷

Me kunnioitamme pioneerien uhrauksia ja perintöä noudattamalla heidän esimerkkiään ja rakentamalla heidän laskemalleen perustukselle.

Kuinka oivallista onkaan, että meillä on suurenmoinen perintö, veljeni ja sisareni. Miten hienoa onkaan tietää, että on niitä, jotka ovat eläneet ennen ja osoittaneet tien, jota meidän tulee kulkea, opettaen noita suuria iankaikkisia periaatteita, joiden täytyy olla johtotähtinä elämässämme ja niiden elämässä, jotka tulevat jälkeemme. Me voimme tänä päivänä noudattaa heidän esimerkkiään. Pioneerit olivat ihmisiä, joilla oli suuri usko, jotka olivat suunnattoman uskollisia, uskomattoman työteliäitä ja ehdottoman luotettavia ja peräänantamattoman nuhteettomia.¹⁸

Tänä päivänä me nautimme [pioneerien] suuren työn tuloksista. Toivon, että osaamme olla kiitollisia. Toivon, että tunnemme sydämessämme syvän kiitollisuuden tunteen kaikesta siitä, mitä he ovat tehneet edestämme.

– – Niin kuin heiltä odotettiin suuria, niin odotetaan meiltäkin. Me annamme tunnustuksen sille, mitä he tekivät sillä, mitä heillä oli. Meillä on niin paljon enemmän ja valtaisa haaste kulkea eteenpäin ja rakentaa Jumalan valtakuntaa. On niin paljon tehtävää. Meillä on

jumalallinen toimeksianto viedä evankeliumi jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle. Meille on annettu tehtävä opettaa ja kastaa Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Ylösnoussut Vapahataja sanoi: ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille” [Mark. 16:15]. – –

Edeltäjämme laskivat lujan ja ihmeellisen perustuksen. Meillä on nyt merkittävä mahdollisuus rakentaa rakennuksen näkyvä osa, joka liittyy koko rakennuksen yhteen siten, että Kristus on kulmakivenä.¹⁹

Te olette [pioneerien] kaiken suunnittelemisen ja kaiken heidän työnsä hedelmä. – – Miten suurenmoisia ihmisiä he olivatkaan. Mitään heidän suuren hankkeensa veroista ei ole koko historiassa. – – Jumala siunatkoon heidän muistonsa meidän hyväksemme. Kun tie näyttää vaikealta, kun lannistumme ajatellessamme, että kaikki on menetetty, me voimme kääntyä heidän puoleensa ja nähdä, kuinka paljon huonompi heidän tilanteensa oli. Kun mietimme tulevaisuutta, voimme katsoa heihin ja nähdä heidän suuren esimerkkinsä uskosta. – –

Näin suurenmoisen perinnön myötä meidän on kuljettava eteenpäin. Emme saa koskaan tuottaa pettymystä. Meidän on pidettävä päämme pystyssä. Meidän täytyy vaeltaa nuhteettomina. Meidän täytyy noudattaa ohjetta: ”Oikein sä tee, silloin vastuun voit kantaa” (”Oikein sä tee”, *MAP-lauluja*, 158).²⁰

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Miksi usko oli välttämätöntä pioneereille, jotka halusivat kokoontua Suolajärven laaksoon? (Ks. osa 1.) Kuinka he toteuttivat uskoaan käytännössä? Kuinka me voimme toteuttaa uskoamme käytännössä auttaaksemme sen ”suuren tulevaisuuden” aikaansaamisessa, joka on edessämme?
- Presidentti Hinckley opetti, että varhaiset pioneerit katsoivat kohti tulevaisuutta Siion ylväänä tavoitteenaan, suurena toiveenaan ja unelmanaan (ks. osa 2). Mistähän syystä se oli varhaisille pioneereille niin vahva kannustava voima? Mitkä samankaltaiset toiveet kannustavat meitä tänä aikana?

- Mikä tekee sinuun vaikutuksen presidentti Hinckleyn kertomuksessa Willien ja Martinin käsikärrypioneerien pelastamisesta? (Ks. osa 3.) Kuinka Brigham Youngin pelastuskutsu osoittaa hänen saamaansa profeetallista innoitusta? Mitä me voimme oppia niiltä, jotka vastasivat hänen kutsuunsa? Mitä me voimme tehdä pelastaaksemme ja kohottaaksemme niitä, jotka tänä aikana tarvitsevat apua?
- Kuinka katsominen menneisyyteen auttaa sinua arvostamaan nykyisyyttä ja saamaan näkemystä tulevaisuuteen? (Ks. osa 4.) Millä tavoin jokainen meistä on pioneeri?
- Miksi meille on hyväksi kunnioittaa varhaisia pioneereja? (Ks. osa 5.) Missä mielessä noiden pioneerien usko ja uhraukset ovat siunaukseksi kaikille kirkon jäsenille? Kuinka varhaisten pioneerien esimerkki voi auttaa meitä, kun kohtaamme haasteita?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Matt. 25:40; Et. 12:6–9; OL 64:33–34; 81:5; 97:8–9; 98:1–3

Opetusvihje

”Merkityksellisillä keskusteluilla on yleensä perustavaa laatua oleva sija evankeliumin opetuksessa. – Hyvin ohjattujen keskustelujen kautta lisääntyy oppijoiden kiinnostus ja tarkkaavaisuus. Jokaista läsnä olevaa voidaan rohkaista osallistumaan aktiivisesti oppimisprosessiin. – Esitä kysymyksiä, jotka herättävät syvällisiä ajatuksia ja auttavat läsnä olevia todella pohtimaan evankeliumia.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 63.)

Viitteet

1. ”Keep the Chain Unbroken”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 30. marraskuuta 1999, s. 2, speeches. byu.edu.
2. Guatemalan pohjoisen ja eteläisen alueen konferenssissa pidetty puhe, 26. tammikuuta 1997, s. 2; kirkon historian kirjasto.
3. Jäsenten kokouksessa Bangkokissa Thaimaassa pidetty puhe, 13. kesäkuuta 2000, s. 2; kirkon historian kirjasto.
4. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000–2004*, 2005, s. 360–361.
5. ”The Faith of the Pioneers”, *Ensign*, heinäkuu 1984, s. 3.
6. Ks. ”Suokoon Jumala meille uskoa”, *Valkeus*, huhtikuu 1984, s. 93–94.
7. ”The Faith of the Pioneers”, s. 5–6.
8. Ks. ”Suokoon Jumala meille uskoa”, s. 94.
9. ”These Noble Pioneers”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 2. helmikuuta 1997, s. 1–2, speeches. byu.edu.
10. ”Stay the Course – Keep the Faith”, *Ensign*, marraskuu 1995, s. 72.

11. Ks. "Ojenna auttava käsi", *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 82–83.
12. Ks. "Usko, jolla siirtää vuoria", *Liahona*, marraskuu 2006, s. 84.
13. Ks. "Ojenna auttava käsi", s. 83.
14. "The Faith of the Pioneers", s. 3.
15. Lainattuna julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 592.
16. Artikkelissa Gerry Avant, "Present-Day Pioneers: Many Are Still Blazing Gospel Trails", *Church News*, 24. heinäkuuta 1993, s. 6.
17. "These Noble Pioneers", s. 2, 4.
18. "These Noble Pioneers", s. 2.
19. Ks. "Käyn Herran tietä mä uskollisesti", *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 67.
20. "These Noble Pioneers", s. 2, 6.

Jumalan tyttäriä

”Ihmeellinen on uskon naisten voima.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Koko elämänsä ajan Gordon B. Hinckley ilmaisi arvostavansa naisten kykyjä ja panosta. Hän ilmaisi myös vahvan todistuksensa naisten tärkeydestä Jumalan iankaikkisessa suunnitelmassa. Hän iloitsi naisten lisääntyneistä mahdollisuuksista samoin kuin heidän uskostaan Vapahtajaan ja heidän omistautumisestaan perheelleen ja kirkolle.

Gordon B. Hinckleyn äiti Ada oli älykäs ja kouluja käynyt nainen, joka rakasti kirjallisuutta, musiikkia ja kuvataiteita. Hän solmi 29-vuotiaana avioliiton leskeksi jääneen Bryant Hinckleyn kanssa ja otti vastuun kahdeksasta lapsesta, jotka surivat äitinsä kuolemaa. Hän hoivasi heitä rakastaen, antoi heille heidän tarvitsemaansa tukea ja oppi hoitamaan suurta taloutta. Gordon oli ensimmäinen Adalle ja Bryantille syntyneistä viidestä lapsesta. Vaikka Ada kuoli, kun Gordon oli 20-vuotias, hänen opetuksensa ja esimerkkinsä pysyivät hyvään vaikuttavana voimana koko Gordonin elämän ajan. Puhuessaan äidistään Gordon mainitsi aina, miten valtavasti äiti oli vaikuttanut häneen.

Gordon B. Hinckleyn vaimolla Marjorie Payllä oli myös syvälinen vaikutus mieheensä. Marjorie oli vahva nainen, joka oli omistautunut Jeesuksen Kristuksen evankeliumille. Hänellä oli poikkeuksellisen vahva usko, iloinen luonteenlaatu ja rakkaus elämää kohtaan. Hellässä kirjeessään hänelle presidentti Hinckley ilmaisi rakkautensa ja arvonantonsa:

”Olemme matkanneet yhdessä kauas ja laajalti. Olemme käyneet jokaisella mantereella. Olemme pitäneet kokouksia maailman suurkaupungeissa ja monissa pienemmissä. – – Olemme puhuneet miljoonille, jotka ovat arvostaneet sinua hyvin suuresti. Luontevilla

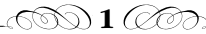
"Kukin teistä on Jumalan tytär. Mietiskelkää tuon yhden ensiarvoisen tosiasian koko ihmeellistä merkitystä."

sanoillasi olet voittanut kaikkien niiden rakkauden, jotka ovat kuulleet sinua. Käytännönläheinen terve järkesi, säteilevä ja virkistävä älysi, hiljainen ja pettämätön viisautesi sekä valtaisa ja vankkumaton uskosi ovat voittaneet kaikkien sinua kuunnelleiden sydämen. – – Kyltymätön halusi lukea ja herpaantumaton tiedonjanosi ovat pitäneet sinut valppaana ja virkistävänä koko pitkän ja antoisan elämän.”¹

Presidentti Hinckley puhui usein naisten jumalallisesta luonteesta ja kannusti heitä eteenpäin suurempiin saavutuksiin ja uskoon. Nuorille naisille hän julisti: ”Te olette kirjaimellisesti Kaikkivaltiaan tyttäriä. Potentiaalinne on rajaton. Jos otatte haltuun oman elämänne, tulevaisuus on täynnä mahdollisuuksia ja iloa. Teillä ei ole varaa tuhata kykyjänne tai aikaanne. Edessänne on suuria mahdollisuuksia.”² Aikuisista naisista hän sanoi: ”Maailma tarvitsee naisten kosketusta sekä heidän rakkauttaan, heidän lohdutustaan ja heidän voimaansa. Tyly ympäristömme tarvitsee heidän kannustavaa ääntään, kauneutta, joka tuntuu lankeavan heille luonnostaan, laupeuden henkeä, joka on heidän perintönsä.”³

Yleiskonferenssissa rakkaan kumppaninsa Marjorien kuoltua presidentti Hinckley päätti yhden puheistaan tähän vilpittömään kiitollisuuden ilmaukseen: ”Kuinka kiitollinen olenkaan, kuinka kiitollisia varmasti me kaikki olemme naisista elämässämme. Jumala siunatkoon heitä. Virratkoon Hänen suuri rakkautensa heidän päälleen ja kruunatkoon heidät loisteella ja kauneudella, laupeudella ja uskolla.”⁴

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Naisilla on korkea ja pyhä asema Jumalan iankaikkisessa suunnitelmassa.

Kukin teistä on Jumalan tytär. Mietiskelkää tuon yhden ensiarvoisen tosiasian koko ihmeellistä merkitystä. – –

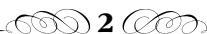
Muistutan teitä sanoista, jotka profeetta Joseph lausui Apuyhdistyksen naisille huhtikuussa 1842. Hän sanoi: ”Jos elätte etuoikeuksienne mukaisesti, mikään ei voi estää enkeleitä olemasta

seurananne” [*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 474*]. Mitkä suurenmoiset mahdollisuudet teissä ovatkaan.⁵

Te olette hyvin kallisarvoisia, jokainen teistä – –. Teillä on korkea ja pyhä osa Jumalan, taivaallisen Isämme, iankaikkisessa suunnitelmassa. Te olette Hänen tyttäriään, kalliita Hänelle, rakkaita Hänelle ja hyvin tärkeitä Hänelle. Hänen suuri suunnitelmansa ei voi onnistua ilman teitä.⁶

Saanan – – sanoa teille sisarille, että te ette ole toisarvoisella sijalla Isän suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi onneksi ja hyvinvoinniksi. Te olette tuon suunnitelman ehdottoman välttämätön osa. Ilman teitä suunnitelma ei voisi toimia. Ilman teitä koko ohjelma raukeaisi tyhjiin.⁷

Olette saaneet syntymälahjaksenne jotakin kaunista ja pyhää ja jumalallista. Älkää koskaan unohtako sitä. Iankaikkinen Isänne on maailmankaikkeuden suuri Mestari. Hän hallitsee kaikkea, mutta Hän myös kuuntelee teidän, Hänen tyttäriensä, rukouksia ja kuulee teitä, kun puhutte Hänen kanssaan. Hän vastaa teidän rukouksiinne. Hän ei jätä teitä yksin.⁸

Herran neuvot Emma Smithille soveltuvat kaikkiin.

Opin ja liittojen luku 25 – – on ilmoitus, joka annettiin Joseph Smithin kautta hänen vaimolleen Emmalle. – – Herra sanoi Emmalle, ja meille jokaiselle, näin:

”Minä annan sinulle tahtoani koskevan ilmoituksen; ja jos sinä olet uskollinen ja vaellat hyveen polkuja minun edessäni, minä varjelen henkesi ja sinä saat perintöosan Siionissa” [OL 25:2; ks. myös jae 16]. – –

Vaikutamme jokainen itse hyvin suuressa määrin siihen, kuinka paljon Kaikkivaltias voi meitä siunata. Jos haluamme siunauksen, meidän on maksettava sen hinta. Uskollisuus on osa tätä hintaa. Uskollisuus mille? Uskollisuus itsellemme – sille, mikä on meissä parasta. Yhdelläkään naisella ei ole varaa halventaa tai väheksyä itseään tai aliarvioida lahjakkuuttaan tai kyvykkyyttään. Olkoon jokainen uskollinen omille suurenmoisille, jumalallisille ominaisuuksilleen. Olkaa uskollisia evankeliumille. Olkaa uskollisia kirkolle.

Jokaisella on ympäristössään ihmisiä, jotka yrittävät heikentää kirkkoa, etsiä heikkouksia varhaisista johtajista tai vikoja kirkon ohjelmista ja arvostella sitä. Todistan, että tämä on Jumalan työtä, ja ne, jotka vastustavat sitä, vastustavat Häntä.

Olkaa uskollisia Hänelle. Hän on voimanne todellinen lähde. Hän on taivaallinen Isänne. Hän elää. Hän kuulee rukoukset ja vastaa niihin. Olkaa uskollisia Jumalalle.

Herra sanoi edelleen Emmalle: ”Jos – – vaellat hyveen polkuja.”

Uskon, että jokainen nainen – – ymmärtää näiden sanojen merkityksen. Mielestäni näissä sanoissa ilmaistaan Emmalle ja siten meille kaikille ehto, jota on noudatettava, jos haluamme saada perintöosan Jumalan valtakunnassa. Hyveen puuttuminen on avoimessa ristiriidassa Jumalan käskyjä kohtaan osoitetun kuuliaisuuden kanssa. Ei ole olemassa mitään kauniimpaa kuin hyve. Ei ole mitään voimallisempaa kuin hyveen voima. Ei ole mitään jaloutta, joka olisi hyveen jalouden veroinen. Ei ole mitään ominaisuutta, joka olisi niin pukeva, mitään asua, joka olisi niin viehättävä. – –

Emmaa nimitettiin ”valituksi naiseksi” [ks. OL 25:3]. Tämä merkitsee toista pyhien kirjoitusten kohtaa käyttääksemme, että hän oli ”Herran valittu astia” (ks. Moroni 7:31). Jokainen teistä on valittu nainen. Olette tulleet maailmasta saadaksenne osanne Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista. Te olette tehneet valintanne, ja mikäli elätte sen mukaan, Herra kunnioittaa teitä siinä ja palkitsee teidät. – –

Emma oli määrä asettaa⁹ Josephin käden alla ”selittämään kirjoituksia ja kehottamaan kirkkoa, sen mukaan kuin minun Henkeni sinulle antaa” [OL 25:7].

Hänen tuli olla opettaja. Hänen tuli opettaa vanhurskautta ja totuutta. Herra sanoi hänelle tästä tehtävästä: ”Sinä saat Pyhän Henken, ja sinun tulee käyttää aikasi kirjoittamiseen ja oppiaksesi paljon” [OL 25:8].

Hänen tuli tutkia evankeliumia. Hänen tuli myös opiskella sitä, mikä on tästä maailmasta, jossa hän eli. Tämä käy ilmi myöhemmissä ilmoituksissa, jotka soveltuvat meihin jokaiseen. Hänen tuli käyttää aikansa paljon oppimiseen. Hänen tuli kirjoittaa, ilmaista ajatuksiaan.

Saanan ehdottaa teille tämän ajan naisille, jotka olette vanhoja tai nuoria, että kirjoittaisitte, että pitäisitte päiväkirjaa, että ilmaisitte ajatuksianne paperilla. Kirjoittaminen on erinomaista harjoitusta. Se on valtavan kasvattavaa työtä. Se auttaa teitä monin tavoin, ja te olette siunaukseksi monien elämässä. – –

Ilmoituksen kielellä [Emman] tuli ”[selittää] kirjoituksia ja [kehottaa] kirkkoa, sen mukaan kuin minun Henkeni sinulle antaa”.

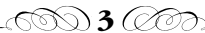
Mikä merkittävä toimeksianto hänelle ja kaikille tämän kirkon naisille. On opittava, on valmistauduttava, on koottava ajatukset, on selitettävä kirjoituksia, on kehotettava hyviin tekoihin siten kuin Pyhä Henki johdattaa.

Herra jatkoi: ”Minä sanon sinulle, että sinun tulee panna pois se, mikä on tästä maailmasta, ja etsiä sitä, mikä on paremmasta” [OL 25:10].

Minusta tuntuu, ettei Hän sanonut Emmalle, ettei tämän pitäisi olla huolissaan asuinpaikasta, ruoasta ja vaatetuksesta. Hän sanoi, ettei Emman tulisi kokonaan omistautua näille asioille, kuten niin monet meistä tekevät. Hän kehotti Emmaa ajattelemaan elämän korkeampia asioita, vanhurskauteen, hyvyyteen, lähimmäisenrakkauteen ja iankaikkisuuteen kuuluvia asioita. – –

Edelleen Herra sanoi: ”Ja nyt, ylennä sydämesi ja riemuitse ja pysy liitoissa, jotka olet tehnyt” [OL 25:13].

Uskon, että Hän sanoo meille kaikille: olkaa onnellisia. Evankeliumi on ilon asia. Se antaa meille syyn olla iloisia. Tietenkin on murheen aikoja. Tietenkin on huolen ja levottomuuden hetkiä. Me kaikki kannamme huolta. Mutta Herra kehottaa meitä ylentämään sydämemme ja riemuitsemaan.¹⁰

Äideillä on pyhä kutsumus kasvattaa lapsensa vanhurskaudessa ja totuudessa.

Minkä tahansa kansakunnan, yhteiskunnan tai perheen todellinen voima on niissä luonteenomaisuuksissa, joita lapset ovat omaksuneet enimmäkseen äitiensä hiljaisen, yksinkertaisen, jokapäiväisen elämäntavan myötä.¹¹

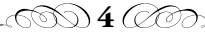
"Jumala siunatkoon teitä, äidit! – Te olette paikalla, teidän on oltava paikalla uuden sukupolven voimana."

Juuri koti tuottaa uusien sukupolvien versot. Toivon teidän äitien ymmärtävän, ettei teillä loppujen lopuksi ole vaikuttavampaa tehtävää, joka toisi suurempia palkintoja, kuin se hoiva, jota annatte lapsillenne turvan, rauhan, toveruuden, rakkauden ja innostavuuden ympäristössä, jossa kasvaa ja menestyy.¹²

Muistutan äitejä kaikkialla teidän tehtävänne pyhydestä. Kukaan ei kykene riittävän hyvin ottamaan teidän paikkaanne. Ei ole sen suurempaa velvollisuutta, sen sitovampaa tehtävää kuin se, että kasvatatte rakkaudessa, rauhassa ja nuhteettomuudessa niitä, jotka te olette saattaneet maailmaan.¹³

Kasvattakaa lapsenne valossa ja totuudessa. Opettakaa heitä rukoukseen, kun he ovat pieniä. Lukekaa heille pyhiä kirjoituksia, vaikka he eivät ehkä ymmärräkään kaikkea, mitä luette. Opettakaa heitä maksamaan kymmenyksensä ja uhrinsa heti ensimmäisestä ansaitsemastaan rahasta. Tulkoon tästä käytännöstä tapa heidän elämässään. Opettakaa poikanne kunnioittamaan naiseutta. Opettakaa tyttärenne vaeltamaan hyveellisinä. Ottakaa vastaan tehtäviä kirkossa ja turvatkaa Herraan, jotta Hän tekee teistä jokaisen saamanne tehtävän arvoisen. Esimerkkinne antaa mallin lapsillenne.¹⁴

Jumala siunatkoon teitä, äidit! Kun kaikki ihmisten pyrkimysten voitot ja tappiot on arvioitu, kun elämän taistojen tomu alkaa laskeutua, kun kaikki, minkä vuoksi teemme niin kovasti työtä tässä valloitusten maailmassa, haihtuu silmiemme edessä, te olette paikalla, teidän on oltava paikalla uuden sukupolven voimana, ihmisukua aina kehittäväenä ja eteenpäin vieväenä suuntauksena. Sen laatu riippuu teistä.¹⁵

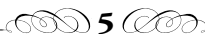

Naisilla on suuria tehtäviä pelastuksen työssä.

Tämän kirkon naisissa on voimaa ja suurta kyvykkyyttä. Heissä on johtajuutta ja määrätietoisuutta, tiettyä itsenäisyyden henkeä ja samalla suurta tyytyväisyyttä siitä, että he ovat osa tätä Herran valtakuntaa ja työskentelevät käsi kädessä pappeudenhaltijoiden kanssa sen edistämiseksi.¹⁶

Jumala on antanut tämän kirkon naisille työtä tehtäväksi Hänen valtakuntansa rakentamisessa. Se koskettaa kaikkia suuren kolmitahoisen tehtävämme puolia – jotka ovat: ensiksi opettaa evankeliumia maailmalle, toiseksi vahvistaa kirkon jäsenten uskoa ja onnea ja kolmanneksi viedä eteenpäin suurta työtä kuolleiden pelastamiseksi.¹⁷

Kirkon naiset ovat veljien työtovereita tämän Herran suuren työn edistämisessä. – Naisilla on valtavia tehtäviä, ja heitä pidetään vastuussa noiden tehtävien täyttämisestä. He johtavat omia järjestöjään, jotka ovat vahvoja ja elinvoimaisia ja jotka saavat aikaan paljon hyvää maailmassa. Naiset toimivat pappeudenhaltijoiden työtovereina, ja kaikki ponnistelevat yhdessä Jumalan valtakunnan rakentamiseksi tänne maan päälle. Me kunnioitamme ja arvostamme teidän kykyjänne. Odotamme teiltä johtamiskykyä, voimia ja vaikuttavia tuloksia johtaessanne vastuullanne olevia järjestöjä. Vaalimme ja tuemme teitä Jumalan tyttärinä ja Hänen työtovereinaan toimiessanne kaikkien Jumalan poikien ja tyttärien kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttamiseksi.¹⁸

Apuyhdistys on mittaamattomien siunausten lähde.

Apuyhdistyksen naiset ovat kirjaimellisesti Herramme käsivarsien ympäröimiä iankaikkisesti. Minun mielestäni tämä on suurenmoisin

naisten järjestö koko maailmassa. Se on Jumalan luomus. Joseph Smith puhui ja toimi profeettana perustaessaan Apuyhdistyksen vuonna 1842.¹⁹

On niin tavattoman tärkeää, että naiset kirkossa ovat lujia ja järkkymättömiä siinä, mikä on oikein ja soveliasta Herran suunnitelman mukaan. Olen vakuuttunut siitä, ettei missään ole mitään muuta järjestöä, joka olisi tämän kirkon Apuyhdistyksen veroinen. – Jos [sen jäsenet] ovat yhtä ja puhuvat yhdellä äänellä, heidän voimansa on mittaamaton.²⁰

Osallistuin vaarnakonferenssiin, jossa nuori nainen, erään naimattomien seurakunnan Apuyhdistyksen johtaja, puhui palvelemisesta ja suuresta mahdollisuudesta, joka hänen seurakuntansa nuorille naisille oli tarjolla. Teillä on kaikki se. Teillä on oma järjestönne. Teillä on kyvykkäitä johtajia neuvomassa teitä. Teillä on niitä, jotka ojentavat teille kätensä auttaakseen teitä vaikeuksienne ja ahdinkojenne aikoina.²¹

Kuka voi arvioida ihmeenomaisia vaikutuksia niiden miljoonien naisten elämään, joiden tieto on lisääntynyt, joiden näkemys on avartunut, joiden elämä on laajentunut ja joiden ymmärrys siitä, mikä on Jumalan, on enentynyt lukuisten oppiaiheiden ansiosta, joita on opetettu ja opittu tehokkaasti Apuyhdistyksen kokouksissa?

Kuka voi mitata sen ilon, joka on tullut näiden naisten elämään, kun he ovat olleet yhdessä, seurustelleet seurakunnan piirissä rikastuen toistensa elämää toveruudella, joka on ollut suloista ja vaalittua?

Kuka villeimmissä kuvitelmissaankaan voi käsittää ne lukematomat laupeudenteot, jotka on suoritettu, sen ruoan määrän, joka on nostettu tyhjiin pöytiin, uskon, jota on vahvistettu epätoivoisina sairauden hetkinä, haavat, jotka on sidottu, kivut, joita on lievitetty rakastavin käsin ja hiljaisin, rohkaisevin sanoin, lohdutuksen, jota on annettu kuoleman ja sitä seuranneen yksinäisyyden aikoina? – –

Kukaan ei pysty mitenkään laskemaan hankkeita, joihin paikalliset Apuyhdistykset ovat ryhtyneet ja jotka ne ovat vieneet päätökseen. Kukaan ei pysty mitenkään arvioimaan sitä hyvää, mitä on tullut tähän järjestöön kuuluvien naisten elämään ja niiden naisten elämään, jotka ovat hyötyneet heidän hyvistä töistään. – –

Pyydän "naisia kaikkialla kohoamaan teissä olevien suurten mahdollisuuksien tasalle".

Jumala siunatkoon Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon Apuyhdistystä. Jatkakoon se rakkauden henki, joka on kannustanut sen jäseniä – –, kasvuaan ja tunnettakoon se kautta maailman. Koskettakoot heidän rakkaudentekonsa hyvää tehden lukemattomien ihmisten elämää, missä ne saavatkin ilmaisunsa. Ja kaunistakoot valo, ymmärrys, oppi ja tieto sekä iankaikkinen totuus vielä tulevien sukupolvien naisten elämää kautta maailman kansakuntien tämän ainutlaatuisen ja Jumalan perustaman yhdistyksen kautta.²²

6

Kohotkaa sisimmässänne olevan jumalallisuuden mittaisiksi.

Olette Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon naisten valtava joukko. – – Kukaan ei pysty arvioimaan sitä valtaisaan hyvyyden voimaa, jollainen teistä voi tulla. – – Kehotan teitä olemaan suoraselkäisiä ja voimakkaita puolustaessanne niitä suuria hyveitä, jotka ovat olleet yhteiskunnallisen kehityksemme perusta. Kun te

olette yhtä, voimanne on rajaton. Voitte saada aikaan mitä tahansa, mitä haluatte. Ja miten tavattoman paljon teitä tarvitaankaan maailmassa, jossa arvot murentuvat ja vastustaja näyttää olevan niin kovin tiukasti vallankahvassa.²³

Haluan pyytää naisia kaikkialla kohoamaan teissä olevien suurten mahdollisuuksien tasalle. En pyydä teitä kurkottamaan yli voimavarojenne. Toivon, ettette vaivaa itseänne epäonnistumisen ajatuksilla. Toivon, ettette aseta tavoitteita paljon kauemmaksi kuin teillä on voimavaroja saavuttaa. Toivon, että teette yksinkertaisesti sen, mihin pystytte, parhaan kykynne mukaan. Jos teette niin, huomaatte ihmeitä tapahtuvan.²⁴

Saanen ilmaista kiitollisuuteni teille uskollisille kirkon naisille, joita on jo miljoonia ympäri maapalloa. Teillä on suuri voima saada hyvää aikaan. Kykynne ja uskollisuutenne ovat ihailtavat. Uskonne ja rakkautenne Herraa, Hänen työtään ja Hänen poikiaan ja tyttäriään kohtaan on valtava. Eläkää edelleenkin evankeliumin mukaan. Pitäkää sitä kunnialla kaikkien niiden edessä, joiden kanssa joudutte tekemisiin. Hyvät työnne painavat enemmän kuin mitkään sanat, joita voitte lausua. Vaeltakaa hyveessä ja totuudessa, uskoen ja uskollisesti. Te olette osa iankaikkista suunnitelmaa, Jumalan, iankaikkisen Isämme, luomaa suunnitelmaa. Jokainen päivä on osa tätä ikuisuutta.

Tiedän, että monet teistä kantavat valtavan raskaita taakkoja. Auttakoot kumppaninne kirkossa, veljenne ja sisarenne, teitä kantamaan noita taakkoja. Nouskoot rukouksenne Hänen luokseen, joka on kaikkivoipa, joka rakastaa teitä ja joka voi aikaansaada voimia ja tekijöitä, jotka voivat auttaa teitä. Tämä on ihmeiden työtä. Te tiedätte sen, ja minä tiedän sen. Helppohan minun on sanoa teille, ettette saa lannistua, mutta sanon niin joka tapauksessa, kun kehotan teitä kulkemaan eteenpäin uskossa.²⁵

Ihmeellinen on uskon naisten voima. Se on osoitettu kerta toisensa jälkeen tämän kirkon historiassa. Se jatkuu keskuudessamme nykyään. Luulen, että se on osa teissä olevaa jumalallisuutta.

Sisaret, kohotkaa tuon jumalallisuuden mittaisiksi. Ja kun niin teette, tehkää siitä maailmasta, jossa elätte, parempi paikka itsellenne ja kaikille, jotka tulevat jälkeenne.²⁶

Jumalalle kiitos tämän kirkon suurenmoisista naisista. Kylväköön Hän sydämeenne ylpeyden tunteen kyvyistänne ja vakaumuksen totuudesta – vakaumuksen, joka on kuin peräsin, joka pitää teidät turvassa jokaisessa myrskyssä.²⁷

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Mitä opimme presidentti Hinckleyn opetusten perusteella siitä, mitä taivaallinen Isä ajattelee tyttäristään? (Ks. osa 1.) Miksi meidän on tärkeää ymmärtää naisten ”korkea ja pyhä osa” Jumalan iankaikkisessa suunnitelmassa?
- Mistä Herran Emma Smithille antamista neuvoista on erityisen paljon hyötyä sinulle? (Ks. osa 2.) Mitä voimme oppia osan 2 perusteella uskollisena olemisesta? Mitä voimme oppia ”valittuna naisena” olemisesta? Mitä voimme oppia siitä, kuinka pyhät kirjoitukset soveltuvat meihin?
- Mitä vaikutelmia saat, kun luet presidentti Hinckleyn neuvoja äideille? (Ks. osa 3.) Kuinka äidin vaikutus on ollut sinulle siunauksena? Miksi vanhemmille ei ole ”sitovampaa tehtävää” kuin kasvattaa lapsensa ”rakkaudessa, rauhassa ja nuhteettomuudessa”?
- Mitä esimerkkejä olet nähnyt kirkon naisten voimasta ja suuresta kyvykkyydestä? (Ks. osa 4.) Millä tavoin naiset voivat auttaa kaikkien Jumalan poikien ja tyttärien kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttamisessa? Miksi on tärkeää, että miehet ja naiset työskentelevät yhdessä viedessään Herran työtä eteenpäin? Mitä esimerkkejä olet nähnyt siitä?
- Käy läpi niitä Apuyhdistyksen tuomia siunauksia, joita presidentti Hinckley esittelee osassa 5. Mitä siunauksia olet itse saanut Apuyhdistyksen sisarten ponnistelujen ansiosta, myös niiden sisarten, jotka palvelevat Nuorissa Naisissa ja Alkeisyhdistyksessä? Kuinka voit vahvistaa seurakuntasi Apuyhdistystä? Kuinka Apuyhdistys voi auttaa naisia lisäämään hyvää aikaansaavaa vaikutustaan?
- Pohdi presidentti Hinckleyn kannustusta kohota ”teissä olevien suurten mahdollisuuksien tasalle” (osa 6). Kuinka me voimme oppia ymmärtämään paremmin sen, millaisina Jumala näkee mahdollisuutemme? Kuinka voimme edistyä kohti noiden

mahdollisuuksien saavuttamista? Milloin olet nähnyt uskon naisten ihmeellisen voiman?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Sananl. 31:10–31; Luuk. 10:38–42; Ap. t. 9:36–40; Room. 16:1–2; 2. Tim. 1:1–5; Alma 56:41–48

Opetusvihje

”Kun valmistaudut opettamaan kutakin oppiaihetta, rukoile, että Henki auttaa sinua tietämään, milloin on sopiva hetki kertoa pyhimistä tunteistasi. Henki voi kehottaa sinua todistamaan useita kertoja jonkin oppiaiheen aikana eikä vain sen lopussa.” (Ks. *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 44.)

Viitteet

1. Julkaisussa *Glimpses into the Life and Heart of Marjorie Pay Hinckley*, toim. Virginia H. Pearce, 1999, s. 194–195.
2. Ks. ”Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 115.
3. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000–2004*, 2005, s. 509–510.
4. ”Naiset elämässämme”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 85.
5. ”Pysykää lujina maailman houkutusvastaan”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 98.
6. Ks. ”Jumalan tyttäriä”, *Valkeus*, tammikuu 1992, s. 115.
7. Ks. ”Kirkon naiset”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 64.
8. Ks. ”Pysykää suoralla tiellä”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 112.
9. Se, miten presidentti Hinckley käyttää sanaa *asettaa*, vastaa sitä, miten tuota sanaa on käytetty kohdassa OL 25:7, josta osaa hän lainaa tässä virkkeessä. Pyhien kirjoitusten englanninkielisessä MAP-laitoksessa tämän sanan alaviitteessä sanan *asetettakoon* kohdalla sanotaan ”tai erotettakoon tehtävään”. Palautuksen alkuaikoina termejä *asettaa* ja *erottaa tehtävään* käytettiin usein toistensa vastineina; *asettaminen* ei aina viittannut pappeuden virkoihin (ks. esim. OL 63:45).
10. Ks. ”Jos olet uskollinen”, *Valkeus*, 1984, konferenssiraportti 154. puolivuotis-konferenssista, s. 73–75.
11. *Motherhood: A Heritage of Faith*, lehtinen, 1995, s. 6.
12. Ks. ”Pysykää lujina maailman houkutusvastaan”, s. 99.
13. Ks. ”Kasvata lapsi sille tielle, jota hänen on kulkeminen”, *Valkeus*, tammikuu 1994, s. 57.
14. ”Pysykää lujina maailman houkutusvastaan”, s. 99.
15. *Motherhood: A Heritage of Faith*, s. 13.
16. Ks. ”Kirkon naiset”, s. 64.
17. ”Live Up to Your Inheritance”, *Ensign*, marraskuu 1983, s. 84.
18. Ks. ”Jos olet uskollinen”, s. 73.
19. ”Hänen rakkautensa käsivarsilla”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 115.
20. Ks. ”Voimakas ja järkkymätön tuki”, *Maailmanlaajuinen johtajien koulutuskokous*, 10. tammikuuta 2004, s. 20.
21. ”The BYU Experience”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 4. marraskuuta 1997, s. 2, speeches.byu.edu.
22. ”Ambitious to Do Good”, *Ensign*, maaliskuu 1992, s. 4–6.
23. Ks. ”Suurin haasteesi äiti”, *Liahona*, tammikuu 2001, s. 113.
24. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 696.
25. Ks. ”Jumalan tyttäriä”, s. 119.
26. Ks. ”Kasvaka sisimmässänne olevan jumalallisuuden mittaisiksi”, *Valkeus*, tammikuu 1990, s. 90.
27. ”Live Up to Your Inheritance”, s. 84.

*"Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte.
Kolkuttakaa, niin teille avataan." (Matt. 7:7.)*

Kuinka voimallinen onkaan rukous

”Se, että voimme kääntyä Herran puoleen saadaksemme viisautta, joka on suurempi kuin omamme; saadaksemme voimaa tehdä se, mitä meidän pitää tehdä, ja saadaksemme apua ja lohdutusta sekä ilmaistaksemme kiitollisuutemme, on merkittävä ja ihana asia.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

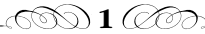
”Kukaan meistä ei onnistu yksin”, presidentti Gordon B. Hinckley on sanonut. ”Tarvitsemme apua, senkaltaista apua, jota voi saada vastauksena rukoukseen.”¹ Presidentti Hinckley toteutti tätä periaatetta päätöksissä, joita hänellä oli edessään kirkon presidenttinä. Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista on sanonut hänestä: ”Hän on älykäs mies, jolla on poikkeuksellisen hyvä arvostelukyky, mutta kun hänen eteensä tulee ongelma, joka on mahdotonta ratkaista, hän menee polvilleen.”²

Presidentti Hinckley ja hänen vaimonsa Marjorie käyttivät tätä periaatetta myös kotonaan. Heidän poikansa Richard on sanonut: ”En muista sellaista päivää, jolloin meillä ei olisi ollut perherukousta. Kun oli isän vuoro, hän rukoili hyvin vilpittömästi mutta ei koskaan teatralisella tai ylitunteellisella tavalla. Opimme paljon hänen uskonsa syvyydestä kuuntelemalla, kun hän rukoili. Hän puhui Jumalalle hyvin kunnioittavasti, kuten hän saattaisi puhua viisaalle ja arvostetulle opettajalle tai ohjaajalle, ja hän puhui Vapahtajasta syvällisin tuntein. Lapsena tiesin, että He olivat hänelle todellisia persoonia – että Hän rakasti ja kunnioitti Heitä.”³ Marjorie on huomauttanut: ”Uskon, että perherukous liittyy läheisesti siihen, kuinka lapsemme

suhtautuvat meihin. Vaikka Gordon ei saarnannut heille, he kuulivat perherukouksessa kaiken, mitä halusimme heidän kuulevan.”⁴

Palvellessaan johtavana auktoriteettina presidentti Hinckley kannusti aina kirkon jäseniä ”uskomaan rukoukseen ja rukouksen voimaan”⁵. Hän todisti, että ”rukous saa taivaan voimat toimimaan meidän hyväksemme”⁶. Hän lupasi: ”Rukoilkaa, niin taivaan Jumala hymyilee teille ja siunaa teitä ja antaa onnea sydämeenne ja rauhan tunteen elämäänne.”⁷

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Jumala on Isämme, ja Hän kehottaa meitä jokaista yksilöinä rukoilemaan Häntä.

Kaikista niistä suurenmoisista, ihanista ja innoittavista lupauksista, joita olen lukenut, minusta kaikkein rohkaisevimpia ovat Vapahtajan sanat: ”Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.” (Matt. 7:7.)⁸

Älkää milloinkaan unohtako, keitä te olette – –. Olette todellakin Jumalan lapsia – –. Hän on teidän iankaikkinen Isänne. Hän rakastaa teitä. Voitte lähestyä Häntä rukouksessa. Hän on pyytänyt teitä tekemään niin. – – Miten suurenmoinen asia se onkaan! Hän on kaikkein suurin. Hän on Luoja ja maailmankaikkeuden Hallitsija. Ja silti Hän kuuntelee rukouksianne!⁹

Voimme lähestyä Herraa rukouksissamme. Niistä voi tulla kiitoksentäyteisiä keskusteluja. En pysty koskaan täysin ymmärtämään, kuinka maailmankaikkeuden suuri Jumala, Kaikkivaltias, kutsuu meidät lapsinaan keskustelemaan kanssaan kahden kesken. Tällainen mahdollisuus on hyvin kallisarvoinen. On suurenmoista, että niin todella tapahtuu. Todistan, että nöyrästi ja vilpittömästi lausutut rukouksemme kuullaan ja niihin vastataan. Se on ihmeellistä mutta se on totta.¹⁰

Veljet ja sisaret, tiedän, että te olette rukoilevaa kansaa. Se on suurenmoinen asia tänä päivänä ja aikana, jolloin tapa rukoilla on päässyt unohtumaan monien elämästä. Se, että voimme kääntyä Herran puoleen saadaksemme viisautta, joka on suurempi kuin omamme; saadaksemme voimaa tehdä se, mitä meidän pitää tehdä,

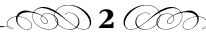
ja saadaksemme apua ja lohdutusta sekä ilmaistaksemme kiitollisuutemme, on merkittävä ja ihana asia.¹¹

Esitän pyynnön, että jokainen meistä pyrkisi elämään lähempänä Herraa ja keskustelemaan Hänen kanssaan useammin ja suuremmassa uskossa.

Isät ja äidit, rukoilkaa lastenne puolesta. Rukoilkaa, että he varjeltuisivat maailman pahuudelta. Rukoilkaa, että he kasvaisivat uskossa ja tiedossa. Rukoilkaa, että heitä ohjattaisiin kohti hyödyllistä ja hyvää elämää. Aviomiehet, rukoilkaa vaimojenne puolesta. Ilmaiskaa Herralle kiitollisuutenne heistä ja vedotkaa Häneen heidän puolestaan. Vaimot, rukoilkaa aviomiestenne puolesta. Monilla heistä on kuljettavanaan hyvin vaikea tie, jonka varrella on lukuisia ongelmia ja suurta hämmennystä. Anokaa Kaikkivaltiaalta, että heitä ohjattaisiin, siunattaisiin, suojeltaisiin ja innoitettaisiin heidän vanhurskaissa pyrkimyksissään.

Rukoilkaa rauhaa maailmaan, niin että maailmankaikkeutta hallitseva Kaikkivaltias ojentaisi kätensä ja antaisi Henkensä vaikuttaa kansoihin niin, etteivät ne raivoaisi toisiaan vastaan. – – Rukoilkaa viisautta ja ymmärrystä, kun kuljette elämänne vaikeita polkuja.¹²

Rukouksessa on ihmeellistä se, että se on henkilökohtaista, se on yksilöllistä, se on sellaista, mihin kukaan toinen ei puutu, kun puhutte taivaallisen Isänne kanssa Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Olkaa rukoilevia. Pyytäkää Herralta anteeksi syntejänne. Pyytäkää Herralta apua. Pyytäkää Herraa siunaamaan teitä. Pyytäkää Herraa auttamaan teitä toteuttamaan vanhurskaat tavoitteenne. – – Pyytäkää Herralta kaikkea tärkeää, mikä merkitsee niin paljon teille elämässänne. Hän on valmis auttamaan. Älkää koskaan unohtako sitä.¹³

Perherukous johtaa ihmeisiin yksilöiden, perheiden ja yhteiskunnan kohdalla.

Meidän aikanamme on tarpeen tähdentää uudestaan rehellisyyttä, luonteenlujuutta ja nuhteettomuutta. Vasta kun me kudomme elämämme kudokseen jälleen ne hyveet, jotka ovat todellisen sivistyksen elinehto, aikojemme suunta muuttuu. Vastattavanamme on kysymys: Mistä meidän tulee aloittaa?

Olen vakuuttunut siitä, että meidän tulee aloittaa tunnustamalla Jumala iankaikkiseksi Isäksemme ja itsemme Hänen lapsikseen, pitämällä Häneen yhteyttä, tunnustamalla Hänen valtasuuruutensa ja anomalla Häneltä joka päivä johdatusta asioihimme.

Olen sitä mieltä, että paluu rukoukseen, perherukoukseen kodeissa, on yksi niistä peruslääkkeistä, joka pysäyttäisi yhteiskuntamme luonnetta jäytävän kammottavan taudin. Emme voi odottaa ihmettä yhdessä päivässä, mutta yhdessä sukupolvessa saisimme nähdä ihmeen. – –

Jo pelkässä polviasennessa on jotakin sellaista, mikä ei sovi yhteen Paavalin kuvaamien ylpeyden, rehentelevyyden ja pöyhkeyden asenteiden kanssa.

Siinä tavassa, että isä, äiti ja lapset polvistuvat yhdessä, on jotakin sellaista, mikä vähentää hänen kuvailemiaan tottelemattomuutta vanhempia kohtaan ja rakkaudettomuutta.

Jumalan puhuttelemisessa on jotakin sellaista, mikä vastustaa taipumusta pilkata Häntä ja taipumusta rakastaa nautintoja enemmän kuin Jumalaa. [Ks. 2. Tim. 3:1–4.]

Taipumus jumalattomuuteen – kuten Paavali sitä kuvaili – ja kiittämättömyyteen häviää, kun perheenjäsenet kiittävät yhdessä Herraa elämästä ja rauhasta ja kaikesta, mitä heillä on. Ja kun he kiittävät Herraa toisistaan, perheessä syntyy uutta arvostusta, uutta kunnioitusta, uutta kiintymystä toisia kohtaan. – –

Kun Herran edessä muistetaan yhdessä köyhiä, puutteenalaisia ja sorrettuja, kehittyä huomaamatta mutta todellisesti epäitsekästi rakkautta toisia kohtaan, kunnioitusta ja halua palvella toisia heidän tarpeidensa mukaan. Emme voi pyytää Jumalaa auttamaan hädässä olevaa lähimmäistä tuntematta halua tehdä itse jotakin tämän auttamiseksi. Mitä suuria ihmeitä maailman ihmisten elämässä tapahtuisikaan, jos he panisivat syrjään oman itsekkyytensä ja kadottaisivat itsensä toisten palvelemisessa. Se siemen, josta tämä suojaava ja hedelmällinen puu voi kasvaa, kylvetään parhaiten ja sitä hoivataan parhaiten perheen päivittäisissä rukouksissa. – –

En tunne parempaa tapaa vähentää perheen jännitteitä ja herättää hienovaraisesti sellaista kunnioitusta vanhempia kohtaan, että se johtaa kuuliaisuuteen. Se taas saa aikaan parannuksen henkeä,

Me voimme vahvistaa perhettämme polvistumalla yhdessä rukoukseen.

joka vuorostaan vähentää paljon perheiden hajoamista. Kun me rukoilemme yhdessä, me tunnustamme heikkoutemme yhdessä Herran edessä ja pyydämme Herran siunauksia kodille ja niille, jotka siinä asuvat. – –

Perhe on yhteiskunnan perusyksikkö. Rukoileva perhe on paremman yhteiskunnan toivo. ”Etsikää Herraa, kun hänet vielä voi löytää” (Jes. 55:6).¹⁴

Minua liikuttivat – – erään nuoren [lähetyssaarnaajan] sydäntä särkevät sanat. Hän sanoi: ”Olen ollut täällä kuukausia. En pysty oppimaan tätä kieltä. En pidä näistä ihmisistä. Olen masentunut päivisin ja itken öisin. Halusin kuolla. Kirjoitin äidilleni ja anelin lupaa palata kotiin. Minulla on hänen vastauksensa. Hän sanoo: ’Me rukoilemme puolestasi. Ei kulu päivääkään, ettemmekö me kaikki polvistuisi yhdessä aamuisin ennen kuin syömme ja iltaisin ennen kuin menemme nukkumaan ja pyytäisi Herraa siunaamaan sinua. Olemme lisänneet paaston rukouksiimme, ja kun nuoremmat veljesi ja siskosi rukoilevat, he sanovat: ”Taivaallinen Isä, siunaa Johnnya – – ja auta häntä oppimaan se kieli ja tekemään se työ, jota hänet on kutsuttu tekemään.””

Tämä nuori mies jatkoi sitten sanoen kyynelsilmin: ”Minä yritän uudelleen. Minä lisään omat rukoukseni heidän rukouksiinsa ja oman paastoni heidän paastoonsa.”

Nyt neljä kuukautta myöhemmin olen saanut häneltä kirjeen, jossa hän sanoo: ”On tapahtunut ihme. Olen oppinut puhumaan kieltä kuin lahjana Herralta. Olen oppinut rakastamaan ihmisiä tässä kauniissa maassa. Jumalalle kiitos perheeni rukouksista.”¹⁵

Voimmeko tehdä kodistamme kauniimman? Kyllä, puhuttelemalla perheinä kaiken todellisen kauneuden lähdeksi. Voimmeko vahvistaa yhteiskuntaa ja tehdä siitä paremman paikan elää? Kyllä, vahvistamalla perhe-elämämme hyveellisyyttä polvistumalla yhdessä ja rukoilemalla Kaikkivaltiaasta Hänen rakkaan Poikansa nimessä.

Koko maahan ja maailmaan leviävä paluu perhehartauteen pois-taisi yhdessä sukupolvessa suurimman osan siitä vitsauksesta, joka meitä tuhoaa. Se palauttaisi vilpittömyyden, keskinäisen kunnioituksen ja kiitollisuuden hengen ihmisten sydämeen.¹⁶

Onko rukoileminen niin kovin vaikeaa? Olisiko kovin vaikeaa kehottaa isiä ja äitejä polvistumaan pienten lastensa kanssa, kääntymään Jumalan valtaistuimen puoleen ja ilmaisemaan kiitollisuutensa siunauksista, rukoilemaan ahdingossa olevien puolesta kuten omasta puolestaankin ja pyytämään sitten sitä maailman Vapahtajan ja Lunastajan nimessä? Kuinka voimallinen onkaan rukous. Siitä voin minä todistaa, ja siitä voitte myös te todistaa. Kuinka murheellinen onkaan menetys sellaiselle perheelle, joka ei käytä hyväkseen tätä kallisarvoista ja yksinkertaista tapaa.¹⁷

Jos keskuudessanne on joitakuita, jotka eivät pidä perherukouksia, he aloittakoot nyt ja menkööt joka aamu ja joka ilta polvilleen yhdessä, jos suinkin voivat sen tehdä, ja puhukoot Herralle ja ilmais-koot kiitoksensa, pyytäkööt Hänen siunauksiaan maan tarvitseville ja puhukoot Hänelle omasta hyvinvoinnistaan.¹⁸

Todistan teille, että jos otatte vilpittömästi perherukouksen tavaksi, ette jää palkkaanne vaille. Muutokset eivät ehkä näy heti. Ne saattavat olla hyvin huomaamattomia, mutta ne ovat todellisia, sillä Jumala ”palkitsee ne, jotka etsivät häntä” (Hepr. 11:6).

Olkaamme uskollisia ja näyttäkäämme maailmalle esimerkkiä tästä tavasta ja kannustakaamme muita tekemään samoin.¹⁹

 3

Meidän pitää olla rukoilevia ja kuunnella, sillä rukouksiimme vastataan.

Älkää koskaan olettako, että voitte selviytyä yksin. Te tarvitsette Herran avun. Älkää koskaan epäröikö polvistua jossakin, missä olette yksin, ja puhua Hänen kanssaan. Rukous on uskomaton ja ihmeellinen asia. Ajatelkaa sitä. Me voimme todella puhua taivaallisen Isämme kanssa. Hän kuulee ja vastaa, mutta meidän on kuunneltava sitä vastausta. Mikään ei ole liian vakavaa eikä mikään liian merkityksetöntä kerrottavaksi Hänelle.²⁰

Rukoilkaa Herraa odottaen saavanne vastauksia. – – Useimmissa rukouksissamme on se vika, että me pidämme ne aivan kuin tartuisimme puhelimeen ja tilaisimme ruokatarvotteita – teemme tilauksemme ja suljemme puhelimen. Meidän täytyy mietiskellä, pohtia, ajatella, mitä rukoilemme ja minkä puolesta rukoilemme, ja puhua sitten Herralle kuten ihminen ihmiselle. ”Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on, sanoo Herra” (Jes. 1:18).²¹

Mikään ei auta niin paljon kuin asian antaminen Herran käsiin. – – En epäröi sanoa, että minun rukouksiini on vastattu. Minä tiedän sen. En voisi kieltää sitä. Meidän pitää rukoilla johdatusta tänä vaikeana aikakautena. – – On suurenmoista, ettei meidän tarvitse olla neroja voidaksemme rukoilla. Hän kuuntelee vähäpätöisimmänkin ääntä. – – Kääntykää Herran puoleen. Hän on esittänyt kutsun, ja Hän vastaa.²²

Uskokaa rukouksen voimaan ja mahtiin. Herra vastaa rukouksiimme. Tiedän sen. Olen nähnyt niin tapahtuvan kerta toisensa jälkeen. Rukous saattaa meidät kumppanuuteen Jumalan kanssa. Se tarjoaa meille tilaisuuden puhua Hänen kanssaan, kiittää Häntä Hänen suurenmoisista siunauksistaan sekä pyytää Häneltä ohjausta ja suojelusta elämän polkuja kulkiessamme. Tämä suurenmoinen työ, joka levittäytyy yli maan, juontaa juurensa erään pojan rukoukseen. Tämä poika oli lukenut perheraamatusta: ”Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta. Mutta pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa sinne tänne.” (Jaak. 1:5–6.) Se

on lupaus. Onko maailmassa missään olemassa tätä suurempaa lupausta?²³

Rukoilkaa, ystäväni, ja kuunnelkaa. Ette kenties koskaan kuule ääntä. Todennäköisesti ette kuule. Mutta tavalla, jota ette pysty selittämään, teitä innoitetaan ja siunataan. Sillä Herra on luvannut: ”Minä puhun sinulle – – sinun sydämässäsi Pyhän Hengen kautta, joka tulee sinun yllesi” (OL 8:2).

Rukoilkaa, niin tiedätte, että Jumala kuulee ja vastaa. Ei aina siten kuin toivoisimme Hänen vastaavan, mutta vuosien kuluessa tulee ymmärrys yhtä varmasti kuin auringonnousu, että Hän on kuullut ja vastannut.²⁴

Säilyttäkää se nöyryys, joka saa teidät polvistumaan rukoukseen tunnustaen Hänen voimansa ja hyvyytensä. Hän ei petä teitä. Hän kuulee teidän rukouksenne. Hän vastaa teidän rukouksiinne. Yön hiljaisuudessa kuulette Hänen Henkensä kuiskausten johtavan teitä ahdingon ja hädän hetkinänne. Noita hetkiä tulee teille, kuten niitä tulee kaikille. Säilyttäkää usko Jumalaan, eikä Hän koskaan tuota teille pettymystä. Hän ei koskaan käännä teille selkäänsä.²⁵

Antakaa aina taivaallisen Isänne olla ystäväanne, jonka puoleen voitte kääntyä rukouksessa.²⁶

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Kuinka rukous on auttanut sinua pääsemään lähemmäksi taivaallista Isääsi? Käy läpi presidentti Hinckleyn neuvot siitä, mitä rukouksiin voi sisällyttää (ks. osa 1). Milloin rukous on auttanut sinua saamaan viisautta, joka on suurempi kuin omasi? Milloin rukous on tuonut sinulle apua ja lohdutusta? Miksi joidenkin rukousten pitäisi olla kiitoksentyteisiä keskusteluja?
- Pohdi kutakin niistä siunauksista, joita presidentti Hinckley sanoi voivan koitua perherukouksesta (ks. osa 2). Millä tavoin yhdessä rukoileminen on ollut siunaukseksi perheellesi? Mitkä asiat ovat esteenä säännölliselle perherukoukselle? Kuinka perheenjäsenet voivat yhdessä toimien voittaa nämä esteet?

- Kuinka presidentti Hinckleyn osassa 3 olevien opetusten toteuttaminen käytännössä voi auttaa meitä tekemään rukouksistamme merkityksellisempiä? Mitä olet oppinut tavoista, joilla taivaallinen Isä vastaa rukouksiin? Miksi rukouksella on voima saattaa meidät ”kumppanuuteen Jumalan kanssa”?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Matt. 6:5–15; Luuk. 18:9–17; 2. Nefi 32:8–9; Alma 34:17–28; 37:36–37; 3. Nefi 18:15–25; OL 19:28

Tutkimisen avuksi

”Luo katsaus joko lukemalla kirja, luku tai kohta nopeasti läpi tai tarkastelemalla otsikoita. Pyri ymmärtämään asiayhteys ja tausta.” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 24.) Voisit lukea luvun tai kappaleen useammin kuin kerran, jotta voit ymmärtää sen syvälisemmin. Kun teet niin, saatat saada merkittäviä oivalluksia.

Viitteet

1. ”Pysykää totuudessa ja olkaa uskollisia”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 98.
2. Robert D. Hales, lainattuna julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 444.
3. Richard G. Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 171.
4. Marjorie Pay Hinckley, julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith*, s. 171.
5. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 469.
6. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 470.
7. ”Dedication of Gordon B. Hinckley Building”, Brigham Youngin yliopiston Idahan kampus, 22. lokakuuta 2002, byui.edu/Presentations/transcripts/devotionals/2002_10_22_hinckley.htm; käytetty 21. syyskuuta 2015.
8. Ks. ”Totuuden tukipilarit”, *Liahona*, toukokuu 2002, s. 3.
9. ”Pysykää totuudessa ja olkaa uskollisia”, s. 97.
10. Ks. ”Vaikuttaa mieleen katuvaan”, *Liahona*, tammikuu 2001, s. 103.
11. Ks. ”Uskon ja todistuksen kudelma”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 89.
12. Ks. ”Siunaus”, *Liahona*, toukokuu 2003, s. 99–100.
13. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 468.
14. Ks. ”Perherukouksen siunaukset”, *Valkeus*, syyskuu 1991, s. 3–4.
15. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1963, s. 128.
16. Ks. ”Perherukouksen siunaukset”, s. 6.
17. Ks. ”Neljä yksinkertaista neuvoa perheillemme ja kansakunnillemme”, *Valkeus*, kesäkuu 1996, s. 9.
18. Ks. ”Elävän profeetan sanoja”, *Valkeus*, helmikuu 1998, s. 13.
19. Ks. ”Perherukouksen siunaukset”, s. 6.
20. ”Pysykää suoralla tiellä”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 114.
21. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 469.
22. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 469.
23. Ks. ”Älä pelkää – usko vain”, *Liahona*, lokakuu 2000, s. 28–29.
24. ”Watch the Switches in Your Life”, *Ensign*, tammikuu 1973, s. 93.
25. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000–2004*, 2005, s. 346.
26. Ks. ”Jumalan tyttäriä”, *Valkeus*, tammikuu 1992, s. 117.

Hongkongin temppeli Kiinassa

Hengen kuiskaukset

”Esitän vetoomuksen, että me etsisimme jatkuvasti Herran innoitusta sekä Hänen Pyhän Henkensä toveruutta, jotta ne siunaisivat meitä niin, että pitäisimme pyrkimyksemme korkealla hengellisellä tasolla.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Kesäkuun 24. päivänä 1995 presidentti Gordon B. Hinckley puhui uusien lähetysjohtajaparikuntien kokouksessa antaen heille neuvoja opastukseksi heidän kolmen seuraavan vuoden palvelutyöhönsä. Hän kertoi ohjeesta, jonka hän oli saanut, kun presidentti Harold B. Lee, silloinen kahdentoista apostolin koorumin jäsen, oli erottanut hänet vaarnanjohtajan tehtävään:

”Muistan vain yhden hänen sanomansa asian: ’Kuuntele Hengen kuiskauksia keskellä yötä ja toimi noiden kuiskausten mukaan.’ En tiedä, miksi ilmoitusta tulee toisinaan yöllä, mutta niin vain käy. Sitä tulee tietenkin myös päivällä. Mutta kuunnelkaa Hengen kuiskauksia, ilmoituksen lahjaa, johon teillä on oikeus.”¹

Viitatessaan kokemuksiinsa tämän ohjeen noudattamisesta hän sanoi: ”Herra on puhunut hiljaa. – Keskellä yötä mieleeni on tullut ajatuksia, jotka mielestäni ovat olleet luonteeltaan profetallisia.”² Esimerkiksi heinäkuussa 1992 hän oli muiden kirkon johtohenkilöiden kanssa Hongkongissa etsimässä paikkaa temppelein rakentamiseksi. Hän meni illalla nukkumaan tuntien olonsa levottomaksi päätöksestä, joka hänen oli tehtävä. Sitten Hengen kuiskaukset herättivät hänet varhain seuraavana aamuna.

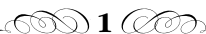
”Mieleeni tuli jotakin hyvin mielenkiintoista”, hän kirjoitti päiväkirjaansa. ”En kuullut ääntä luonnollisilla korvillani. Mutta mieleeni tuli Hengen ääni. Se sanoi: ’Miksi olet huolissasi tästä asiasta? Teillä

on suurenmoinen kiinteistö, jossa on lähetyskoti ja pieni seurakuntakeskus. Ne ovat aivan Kowloonin keskustassa, paikassa, jossa on parhaat kulkuyhteydet. – – Rakentakaa [moni]kerroksinen rakennus. Kahdessa ensimmäisessä kerroksessa voi olla seurakuntakeskus ja luokkahuoneita ja kahdessa tai kolmessa kerroksessa niiden yläpuolella temppeli.” Saatuaan tämän ilmoituksen presidentti Hinckley sanoi: ”Rentouduin ja jatkoin nukkumista.”³

Nykyään Kowloonissa, tiheään asutussa osassa Hongkongia, seisoo yksittäinen rakennus paikalla, jossa kerran oli seurakuntakeskus ja lähetyskoti. Tuo rakennus, jossa on nyt seurakuntakeskus, lähetyskoti, lähetystoimisto ja pyhä temppeli, on osoitus Jumalan profeetan saamista Hengen kuiskauksista.

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Pyhä Henki on Puolustaja ja todistaa totuudesta.

Pyhä Henki on jumaluuden kolmas jäsen, Puolustaja, jonka Vapahtaja lupasi ja joka opettaisi Hänen seuraajilleen kaiken ja palauttaisi heidän mieleensä kaiken, mitä Hän oli heille puhunut (ks. Joh. 14:26).⁴

Pyhä Henki todistaa sydämessämme Isästä ja Pojasta.⁵

Todistukseni [Jeesuksesta Kristuksesta] tulee Pyhän Hengen voimasta. Se on lahja, pyhä ja ihmeellinen, ja se saadaan jumaluuden kolmannen jäsenen ilmoituksen kautta.⁶

Pyhä Henki todistaa totuudesta ja voi opettaa [meille] asioita, joita [me emme] voi opettaa [toisillemme]. Moronin suurenmoisissa ja haastavissa sanoissa luvataan tieto Mormonin kirjan totuudesta ”Pyhän Hengen voimalla”. Sitten Moroni julistaa: ”Ja Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta.” (Moroni 10:4–5.)

Minä uskon, että tämä voima, tämä lahja, on meidän ulottuvillemme tänäkin päivänä.⁷

 2

**Me tarvitsemme Pyhää Henkeä johdattamaan
meitä palvelutyössämme kotona ja kirkossa.**

Elämäämme ei voi tulla suurempaa siunausta kuin Pyhän Hengen lahja – Pyhän Hengen kumppanuus opastamaan meitä, suojelemaan meitä ja siunaamaan meitä – kulkemaan edellämme ikään kuin pilvi- ja tulipatsas johdattaen meitä vanhurskauden ja totuuden poluilla. Tuo jumaluuden kolmannen jäsenen ohjaava voima voi olla meidän, jos elämme sen arvoisina.⁸

Me tarvitsemme Pyhää Henkeä hallinnollisissa tehtävissämme, joita on monia. Me tarvitsemme sitä opettaessamme evankeliumia luokissamme ja maailmalle. Me tarvitsemme sitä johtaessamme ja opettaessamme perhettämme.

Kun johdamme ja opetamme tuon Hengen vaikutuksen alaisina, me tuomme hengellisyyttä niiden elämään, jotka kuuluvat vastuullemme. – –

Suloisia ovat sen opetuksen hedelmät, jota tehdään Pyhän Hengen innoittamana. Ne ruokkivat henkeä ja ravitsevat sielua.

Saanan antaa erityisen neuvon niille vanhemmille, joiden tehtävänä on olla perheenpää: me tarvitsemme Pyhän Hengen ohjausta arkaluonteisessa ja suuressa tehtävässämme, joka meillä on vahvistaa hengellisyyttä kodeissamme.⁹

Kuunnelkaa Hengen kehotuksia. Olkaa nöyriä. Herra saattaa johtaa teidät kädellään jonkun luo sen vuoksi, millainen henkenne, asenteenne, tunteenne, nöyryytenne on.¹⁰

 3

**Me saamme ilmoitusta lähes aina hiljaisen, vionon
äänen – Hengen kuiskauksen – välityksellä.**

Aika ajoin tiedotusvälineiden edustajat ovat haastatelleet minua. Miltei poikkeuksetta he ovat kysyneet: ”Kuinka kirkon profeetta saa ilmoitusta?”

Vastaan, että sitä saadaan samalla tavoin nyt kuin aiemmin. Tätä asiaa koskien olen kertonut näille tiedotusvälineiden edustajille Elian kokemuksen hänen kilpailtuaan Baalin pappien kanssa:

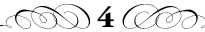
”Herra [kulki ohitse ja] nousi raju ja mahtava myrsky, se repi vuoria rikki ja murskasi kallioita. Mutta se kävi Herran edellä, myrskyssä Herra ei ollut. Myrskyn jälkeen tuli maanjäristys, mutta Herra ei ollut maanjäristyksessä.

Maanjäristystä seurasi tulenlieska, mutta Herra ei ollut tulesakaan. Tulen jälkeen kuului hiljaista huminaa.” (1. Kun. 19:11–12.)

Niin se on. On olemassa hiljainen, vieno ääni. Se tulee vastauksena rukoukseen. Se tulee Hengen kuiskauksena. Se voi tulla yön hiljaisuudessa.

Epäilenkö sitä? En lainkaan. Olen nähnyt sen kerta toisensa jälkeen.¹¹

Sellaisena miltei poikkeuksetta Jumalan sana on tullut meille, ei torven toivotuksien, ei oppineiden neuvostoista vaan ilmoituksen hiljaisella, vienolla äänellä. Kun kuuntelee niitä, jotka pyrkivät turhaan löytämään viisautta ja jotka julistavat äänekkäästi patenttiratkaisujaan [tai lääkkeitään] maailman vitsauksiin, on taipuvainen vastaamaan psalmikirjoittajan sanoin: ”Lakatkaa te huolehtimasta! Tietäkää, että minä olen Jumala” (Ps. 46:11) ja Vapahtajan sanoin: ”Jolla on korvat, se kuulkoon!” (Matt. 11:15.)¹²

Se, mikä on Hengestä, valaisee, rakentaa ja kohottaa meitä.

Kuinka tunnistamme sen, mikä on Hengestä? Kuinka tiedämme, että se on Jumalasta? Sen hedelmistä. Jos se johtaa kasvuun ja kehitykseen, jos se johtaa uskoon ja todistukseen, jos se johtaa parempaan tapaan tehdä jotakin, jos se johtaa jumalisuuteen, silloin se on Jumalasta. Jos se repii meitä alas, jos se vie meidät pimeyteen, jos se hämmentää meitä ja huolestuttaa meitä, jos se johtaa uskottomuuteen, silloin se on paholaisesta.¹³

Tunnistatte Hengen kehotukset Hengen hedelmistä – se mikä valaisee, se mikä kehittää, se mikä on myönteistä ja kannustavaa ja ylentävää ja johtaa meitä parempiin ajatuksiin ja parempiin sanoihin ja parempiin tekoihin, on Jumalan Hengestä. Se, mikä repii alas, mikä johtaa meitä kielletyille poluille – se on peräisin vastustajalta. Mielestäni se on juuri niin selkeää, juuri niin yksinkertaista.¹⁴

"Sitä, mikä on Jumalan, voi ymmärtää vain Jumalan Hengen avulla. Tuo Henki on todellinen."

Eräs oppinut esitti kerran näkemyksen, että kirkko on intellektualismin vihollinen. Jos hän tarkoitti intellektualismilla sitä filosofian haaraa, joka opettaa, että "tieto perustuu kokonaan tai pääasiassa puhtaaseen järkeilyyn" ja että "järkeily on todellisuuden perimmäinen periaate" (*Random House Dictionary of the English Language*, s. 738), niin silloin me kyllä vastustamme näin kapeaa tulkintaa, jos sitä sovelletaan uskontoon. Tällainen tulkinta ei ota lainkaan huomioon Pyhän Hengen kykyä puhua [meille] ja [meidän kauttamme].

Totta kai me uskomme mielen kehittämiseen, mutta äly ei ole ainoa tiedon lähde. Kaikkivaltiaan innoituksesta on annettu lupaus, joka on ilmaistu näillä kauniilla sanoilla: "Jumala antaa teille Pyhän Hengensä kautta, nimittäin Pyhän Hengen sanomattoman suuren lahjan kautta, tiedon" (OL 121:26).

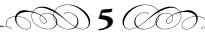
Herran työtä arvostelevat humanistit ja sitä vähättelevät niin sanotut intellektualistit puhuvat pelkästään tietämättömyyttään, koska he eivät tunne hengellistä ilmoitusta. He eivät ole kuulleet Hengen ääntä. He eivät ole kuulleet sitä, koska he eivät ole etsineet sitä eivätkä valmistautuneet ollakseen kelvollisia siihen. Sitten olettaen,

että tietoa tulee ainoastaan järkeilemällä ja mielen toiminnan avulla, he kieltävät sen, mikä tulee Pyhän Hengen voimalla.

Sitä, mikä on Jumalan, voi ymmärtää vain Jumalan Hengen avulla. Tuo Henki on todellinen. Niille, jotka ovat kokeneet sen toimintaa, siten saatu tieto on yhtä todellista kuin viiden aistin avulla saatu tieto. Todistan tästä. Ja olen varma siitä, että useimmat kirkon jäsenet voivat todistaa samaa. Kehotan meitä jokaista, että jatkaisimme sydämemme jalostamista, niin että se olisi sopusoinnussa Hengen kanssa. Jos teemme niin, elämämme rikastuu. Tunnetta sukulaisuutta Jumalan, iankaikkisen Isämme kanssa. Maistamme ilon ihanuutta, jota ei voi kokea millään muulla tavalla.

Älkäämme langetko maailman järkeilyn ansaan, joka on suurimaksi osaksi kielteistä ja joka kantaa niin usein katkeraa hedelmää. Vaeltakaamme uskoen tulevaisuuteen, puhukaamme myönteisesti ja kehittäkäämme luottavaista asennetta. Kun teemme niin, muut saavat voimaa meidän voimastamme.¹⁵

Esitän vetoamuksen, että me etsisimme jatkuvasti Herran innoitusta sekä Hänen Pyhän Henkensä toveruutta, jotta ne siunaisivat meitä niin, että pitäisimme pyrkimyksemme korkealla hengellisellä tasolla. Ne rukoukset eivät jää vaille vastausta.¹⁶

Pyhä Henki on jatkuva toverimme, kun elämme tämän siunauksen mukaisesti.

Herra on sanonut, että jos me pidämme käskyt, ”Pyhä Henki on [kumppanimme] alati” (OL 121:46) rohkaisemassa meitä, opettamassa meitä, johtamassa meitä, lohduttamassa meitä ja tukemassa meitä. Saadaksemme tämän toveruuden meidän täytyy pyytää sitä, elää sen mukaisesti, olla uskollisia Herralle.¹⁷

”Kuinka Herran Hengen voi pitää kanssaan joka hetki?” Elämällä sen arvoisesti. Elämällä Herran Hengen arvoisesti. Niin tulee tehdä, ja silloin sen saa. – – Eläkää vain oikein. Pysykää erossa saastasta. Pysykää erossa pornografiasta. Pysykää erossa asioista, jotka vetävät teitä alaspäin. Lukemillanne kirjoilla, lukemillanne lehdillä, katsomillanne videoilla, katsomillanne televisio-ohjelmilla, näkemillänne esityksillä on kaikilla vaikutusta teihin – ja ne vaikuttavat teihin, jos altistatte itsenne näiden kiihottavien asioiden vaikutukselle, joiden

tarkoituksena on tehdä teistä köyhiä ja jostakusta muusta rikas. Pysykää erossa niistä.¹⁸

Käyttäkää hyväksenne joka sunnuntai tilaisuus uudistaa tekemänne lupaus ja liitto ottaa päällemme Herran Jeesuksen Kristuksen nimi. Oletteko koskaan ajatelleet, kuinka tärkeää se on, mitä se merkitsee, että otatte päällemme Herran Jeesuksen Kristuksen nimen antaen vakuutuksen ja lupauksen pitää Hänen käskynsä? Ja Hän antaa teille vakuutuksen ja lupauksen, että Hän antaa Henkensä olemaan kanssanne. Kuinka suurenmoinen asia se onkaan.¹⁹

Kuinka suuri siunaus onkaan saada jumaluuden jäsenen palvelevaa vaikutusta, kun on saanut tuon lahjan niiden kätten alla, jotka ovat toimineet jumalallisella valtuudella. Jos kuljemme edelleen hyveen polkua, me voimme nauttia sen lupauksen täyttymisestä, jonka Herra antoi sanoessaan: ”Pyhä Henki on kumppanisi alati ja valtikkasi muuttumaton vanhurskauden ja totuuden valtikka; ja sinun herruutesi on oleva ikuinen herruus, ja ilman pakkoa se virtaa sinulle aina ja ikuisesti” (OL 121:46).²⁰

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Miksi me tarvitsemme Pyhää Henkeä? (Ks. osat 1 ja 2.) Milloin olet tuntenut Pyhän Hengen opettavan ja johtavan itseäsi? Mitä olet oppinut noista kokemuksista?
- Mitä me voimme oppia presidentti Hinckleyn selityksen pohjalta siitä, kuinka profeetta saa ilmoitusta? (Ks. osa 3.) Miksi on tärkeää tietää, että Pyhä Henki on meihin yhteydessä yleensä hiljaisella, vienolla äänellä? Mitä olet oppinut omien kokemustesi perusteella Pyhän Hengen viestien tunnistamisesta?
- Käy läpi Hengen hedelmiä, joista presidentti Hinckley tekee yhteenvetoa osassa 4. Kuinka nämä opetukset voivat auttaa meitä erottamaan Hengen vaikutuksen? Mitä vaaroja on siinä, että uskoo älyn olevan ”ainoa tiedon lähde”? Mitä kokemuksia sinulla on ollut hengellisen tiedon saamisesta?
- Mitä tunnet, kun pohdit osassa 5 olevia presidentti Hinckleyn opetuksia Pyhän Hengen toveruudesta? Millä tavoin Pyhä Henki on ollut siunaukseksi sinulle?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

1. Kor. 2:9–14; 1. Nefi 10:17; 2. Nefi 31:17–18; Moosia 3:19; Moroni 8:25–26; OL 11:12–14

Opetusvihje

”Kun rakastamme niitä, joita opetamme, me rukoilemme heidän jokaisen puolesta. Me teemme kaiken voitavamme saadaksemme tietoa heidän harrastuksistaan, saavutuksistaan, tarpeistaan ja huolistaan – –. Me suunnittelemme opetuksemme vastaamaan heidän tarpeitaan, vaikka se veisi enemmän aikaa ja voimia. Me panemme merkille, milloin he ovat poissa, ja huomaamme heidät, kun he ovat paikalla. Me tarjoamme apua silloin kun sitä tarvitaan.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 31–32.)

Viitteet

1. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 556.
2. Ks. ”Elävän profeetan sanoja”, *Liahona*, elokuu 1999, s. 15.
3. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 481.
4. Ks. ”Isä, Poika ja Pyhä Henki”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 46.
5. ”Latter-day Counsel: Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, heinäkuu 1999, s. 72.
6. Ks. ”Isä, Poika ja Pyhä Henki”, s. 46.
7. Ks. ”Isä, Poika ja Pyhä Henki”, s. 46.
8. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 259.
9. Ks. ”Ruokkikaa henkeä, ravitkaa sielua”, *Valkeus*, lokakuu 1998, s. 4, 6.
10. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1*, s. 440.
11. ”Ensimmäisen presidenttikunnan koorumi”, *Liahona*, joulukuu 2005, s. 39.
12. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1964, s. 38–39.
13. Ks. ”Elävän profeetan sanoja”, *Liahona*, huhtikuu 1998, s. 19.
14. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 261.
15. Ks. ”Jatkuva totuuden etsintä”, *Valkeus*, maaliskuu 1986, s. 11.
16. Ks. ”Ruokkikaa henkeä, ravitkaa sielua”, s. 4.
17. Ks. ”Vakaumustemme kanssa eläminen”, *Liahona*, syyskuu 2001, s. 5–6.
18. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1*, s. 377–378.
19. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1*, s. 319.
20. ”Priesthood Restoration”, *Ensign*, lokakuu 1988, s. 72.

Me turvaamme Kristukseen

”Me uskomme Kristukseen. Me opetamme Kristuksesta. Me turvaamme Kristukseen. Hän on meidän Lunastajamme, meidän Herramme ja meidän Vapahtajamme.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Huhtikuun 1975 yleiskonferenssissa vanhin Gordon B. Hinckley, silloinen kahdentoista apostolin koorumin jäsen, kertoi seuraavan kokemuksen:

”Järjestimme hiljattain avoimien ovien tilaisuuden [Mesassa] Arizonan temppelissä. Rakennuksen täydellisen korjauksen jälkeen lähes neljännesmiljoona ihmistä näki sen kauniin sisustan. Ensimmäisenä avointen ovien päivänä sinne kutsuttiin erityisvieraina muita uskontokuntia edustavia kirkonmiehiä, ja sadat ottivat kutsun vastaan. Sain etuoikeuden puhua heille ja vastata heidän kysymyksiinsä kiertokäyntien päätyttyä. Sanoin heille, että vastasimme mielellämme heidän mahdollisiin kysymyksiinsä. Monia esitettiin. Niiden joukossa oli kysymys, jonka esittäjänä oli eräs protestanttipappi.

Hän sanoi: ’Olen kiertänyt kaikkialla tässä rakennuksessa, tässä temppelissä, jonka pääoven yläpuolella on Jeesuksen Kristuksen nimi, mutta missään en ole nähnyt esillä ristiä, kristinuskon vertauskuvaa. Olen katsellut rakennuksianne muuallakin ja huomannut aina ristin puuttumisen. Miksi on näin, kun te sanotte uskovanne Jeesukseen Kristukseen?’

Minä vastasin: ’En halua loukata ketään kristityistä virkaveljistäni, jotka käyttävät ristiä katedraaliensa torneissa ja kappeleidensa alttareilla, jotka kantavat sitä messupuvuissaan ja painavat sen kirjoihinsa ja muuhun kirjallisuuteen. Mutta meille risti on vertauskuva

"Ehdoton perusta uskollemme on todistuksemme siitä, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika. -- Hän on nimeään kantavan kirkon -- kulmakivi."

kuolevasta Kristuksesta, kun taas sanomamme on julistus elävästä Kristuksesta.'

Silloin hän kysyi: 'Jos ette käytä ristiä, niin mikä on uskontonne vertauskuva?'

Vastasin, että jäsentemme elämästä täytyy tulla uskomme ainoa mielekäs ilmentymä ja itse asiassa siten hartaudenharjoituksemme vertauskuva. – –

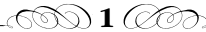
Ei mikään merkki, ei taideteos, ei minkään muotoinen esine riitä ilmentämään elävän Kristuksen kirkkautta ja ihmettä. Hän kertoi meille, mikä tuon vertauskuvan tulisi olla, kun Hän sanoi: 'Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni' (Joh. 14:15).

Hänen seuraajinaan me emme voi tehdä mitään alhaista tai halpamaista tai kiittämätöntä tahraamatta samalla Hänen kuvaansa. Emmekä me voi tehdä hyvää, laupiasta ja aulista tekoa kirkastamatta samalla vertauskuvaa Hänestä, jonka nimen me olemme ottaneet päällemme.

Siksipä elämämme täytyy merkityksellisesti ilmentää julistustamme elävästä Kristuksesta, elävän Jumalan iankaikkisesta Pojasta, ja siitä täytyy tulla sen vertauskuva.

Se on niin yksinkertaista, veljeni ja sisareni, ja niin syvällistä, ja meidän olisi parasta olla koskaan unohtamatta sitä."¹

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Jeesus Kristus on elävän Jumalan elävä Poika.

Ehdoton perusta uskollemme on todistuksemme siitä, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika. – – Hän on nimeään kantavan kirkon – – kulmakivi.²

Me uskomme Kristukseen. Me opetamme Kristuksesta. Me turvaamme Kristukseen. Hän on meidän Lunastajamme, meidän Herramme ja meidän Vapahtajamme.³

Maanpäällinen palvelutyö

Hän, joka oli Jumalan Poika, ainosyntyinen Poika, lähti Isänsä selestisiltä asuinsijoilta pukeutuakseen kuolevaisuuteen. Enkelit

lauuloivat Hänen syntyessään, ja tietäjät tulivat tuomaan lahjoja. Hän varttui muiden Galilean Nasaretin poikien tavoin. Siellä Hänelle ”karttui ikää ja viisautta; Jumalan ja ihmisten suosio seurasi” Häntä (Luuk. 2:52).

Hän kävi 12-vuotiaana Marian ja Joosefin kanssa Jerusalemissa. Kotimatalla he kadottivat Hänet. He palasivat Jerusalemiin ja löysivät Hänet temppelistä keskustelemasta opettajien kanssa. Kun Maria nuhteli Häntä siitä, ettei Hän ollut heidän mukanaan, Hän vastasi: ”Ettekö tienneet, että minun tulee olla Isäni luona?” (Luuk. 2:49.) Hänen sanansa olivat enne Hänen tulevasta palvelutyöstään.

Tuo palvelutyö alkoi siitä, kun Hänen serkkunsa Johannes kastoi Hänet Jordanissa. Kun Hän nousi vedestä, Pyhä Henki laskeutui Hänen päällensä kyyhkysen muodossa ja Hänen Isänsä äänen kuultiin sanovan: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt” (Matt. 3:17). Tuo julistus vahvisti Hänen jumalallisuutensa.

Hän paastosi 40 päivää, ja Häntä kiusasi Perkele, joka halusi riistää Häneltä Hänen tehtävänsä, jonka Jumala oli Hänelle antanut. Hän vastasi vastustajan kehotukseen: ”Älä kiusaa Herraa, Jumalaasi” (Matt. 4:7) julistaen taaskin olevansa Hänen jumalallinen Poikansa.

Hän vaelsi Palestiinan tomuisia teitä. Hänellä ei ollut kotia, jota olisi voinut kutsua omakseen, eikä paikkaa, mihin päänsä kallistaisi. Hänen sanomansa oli rauhan evankeliumi. Hän opetti anteliaisuutta ja rakkautta. ”Jos joku yrittää oikeutta käymällä viedä sinulta paidan, anna hänelle viittasikin” (Matt. 5:40).

Hän opetti vertauksin. Hän suoritti ihmetekoja, joiden kaltaisia ei ollut tehty milloinkaan ennen eikä ole tehty sen jälkeen. Hän paransi kauan sairastaneita. Hän saattoi sokeat näkemään, kuurot kuulemaan, rannat kävelemään. Hän herätti kuolleita, ja he elivät jälleen ylistääkseen Häntä. Sellaista ei varmastikaan kukaan ollut ennen tehnyt.

Muutama seurasi Häntä, mutta useimmat vihasivat Häntä. Hän puhui lainopettajista ja fariseuksista kalkilla valkaistujen hautojen kaltaisina teeskentelijöinä. He juonittelivat Häntä vastaan. Hän ajoi rahanvaihtajat pois Herran huoneesta. Epäilemättä he liittyivät niihin, jotka suunnittelivat tuhoavansa Hänet. Mutta se ei Häntä estänyt. ”Hän kulki ympäri maata [ja] teki hyvää” (Ap. t. 10:38).

Eikö kaikki tämä riittänyt tekemään Hänen muistostaan kuolematonta? Eikö se riittänyt siihen, että Hänen nimensä olisi luettu niiden suurten miesten nimien joukkoon ja jopa yläpuolelle, jotka ovat vaeltaneet maan päällä ja jotka on muistettu sanoistaan ja teoistaan? Varmastikin Hänen olisi katsottu kuuluvan kaikkien aikojen suurten profeettojen joukkoon.

Mutta kaikki tämä ei riittänyt Kaikkivaltiaan Pojalle. Se oli vasta alkuna kaikelle suurelle, mitä oli tuleva. Se tuli oudolla ja kauhealla tavalla.⁴

Vangitseminen, ristiinnaulitseminen ja kuolema

Hänet kavallettiin, vangittiin, tuomittiin kuolemaan, menehtymään hirvittävän tuskallisella tavalla ristiinnaulittuna. Hänen elävä ruumiinsa naulittiin puiseen ristiin. Hän kärsi sanoin kuvaamatonta tuskaa Hänen elinvoimansa ehtyessä vähitellen. Kun Hän vielä hengitti, Hän huusi: ”Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä tekevät.” (Luuk. 23:24.)

Maa järisi, kun Hän antoi henkensä. Kaiken sen nähnyt sadanpäällikkö julisti vakaasti: ”Tämä oli todella Jumalan Poika!” (Matt. 27:54.)

Ne, jotka rakastivat Häntä, ottivat Hänen ruumiinsa ristiltä. He käärivät sen pellavavaatteeseen ja panivat sen uuteen hautaan. – –

Hänen ystävänsä varmastikin itkivät. Apostolit, joita Hän rakasti ja jotka Hän oli kutsunut jumalallisuutensa todistajiksi, itkivät. Häntä rakastaneet naiset itkivät. Kukaan ei ollut ymmärtänyt, mitä Hän oli sanonut nousemisesta kolmantena päivänä. Kuinka he olisivat voineet ymmärtää? Sellaista ei ollut tapahtunut koskaan ennen. Se oli täysin ennenkuulumatonta. Se oli uskomatonta, jopa heillekin.

Heidän on täytyntä tuntea itsensä hirveällä tavalla hyljätyiksi, toivottomiksi ja onnettomiksi, kun he ajattelivat, että heidän Herransa oli otettu heiltä kuolemassa.⁵

Ylösnousemus

Mutta se ei ollut kaiken loppu. Kolmannen päivän aamuna Magdalan Maria ja se toinen Maria palasivat haudalle. Heidän suureksi hämmästyksensä kivi oli vieritetty pois ja hauta oli auki. He katsoivat sisään. Kaksi valkoisiin pukeutunutta olentoa istui haudan

”Hänen sanomansa oli rauhan evankeliumi. Hän opetti anteliaisuutta ja rakkautta.”

molemmin puolin. Heille ilmestyi enkeli, joka sanoi: ”Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta?

Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista. Muistakaa, mitä hän sanoi teille ollessaan vielä Galileassa:

– – ’Ihmisen Poika annetaan syntisten ihmisten käsiin ja ristiin-
naulitaan, mutta kolmantena päivänä hän nousee kuolleista.’” (Luuk.
24:5–7.)

Näistä yksinkertaisista sanoista – ”Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista” – on tullut kaiken kirjallisuuden syvällisin lausuma. Nuo sanat ovat tyhjän haudan julistus. Ne täyttivät kaiken, mitä Hän oli puhunut ylösnousemuksesta. Ne ovat voitokas vastaus kysymykseen, joka kohtaa jokaista ihmistä, joka koskaan on syntynyt maan päälle.

Ylösnoussut Herra puhui Marialle, ja tämä vastasi. Hän ei ollut ilmestys. Se ei ollut kuviteltua. Hän oli todellinen, yhtä todellinen kuin Hän oli ollut eläessään kuolevaisuudessa. Hän ei sallinut Marian koskettaa itseään. Hän ei ollut vielä noussut Isänsä luokse taivaaseen. Se tapahtuisi pian. Kuinka suurenmoinen jälleennäkeminen se varmastikin oli, kun Hän pääsi Isän syleilyyn, Isän, joka rakasti

Häntä ja joka oli varmasti myös itkenyt Hänen tähtensä Hänen tuskanhetkinään.

Myöhemmin Hän ilmestyi kahdelle miehelle Emmauksen tiellä. Hän keskusteli heidän kanssaan ja söi heidän kanssaan. Hän tapasi apostolinsa suljettujen ovien takana ja opetti heitä. Tuomas ei ollut läsnä ensimmäisellä kerralla. Toisella kerralla Herra pyysi häntä tunnustelemaan Hänen käsiään ja kylkeään. Suuren ihmetyksen vallassa Tuomas huudahti: ”Minun Herrani ja Jumalani!” (Joh. 20:28.) Hän puhui viidensadan kanssa toisella kertaa. – –

Ja on vielä yksi todistaja. Tämä Raamatun kumppani Mormonin kirja todistaa, ettei Hän ilmestynyt ainoastaan Vanhan maailman asukkaille vaan myös Uuden. Sillä eikö Hän ollutkin kerran julistanut: ”Minulla on myös muita lampaita, sellaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta, ja niitäkin minun tulee paimentaa. Ne kuulevat minun ääneni, ja niin on oleva yksi lauma ja yksi paimen.” (Joh. 10:16.)

Hän ilmestyi tämän pallonpuoliskon asukkaille ylösnousemuksensa jälkeen. Kun Hän laskeutui taivaan pilvien läpi, Jumalan, iankaikkisen Isän, äänen kuultiin jälleen julistavan juhlallisesti: ”Nähkää minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt, jossa minä olen kirkastanut nimeni – kuulkaa häntä” (3. Nefi 11:7). – –

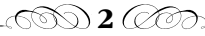
Ja ellei kaikki tämä riitä, on olemassa tämän taloudenhoitokauden suuren profeetan Joseph Smithin todistus, luja, varma ja yksiselitteinen. Ollessaan poika hän meni metsään rukoilemaan pyytääkseen valoa ja ymmärrystä. Ja siellä hänen eteensä ilmestyivät kaksi Persoonaa, joiden hohdetta ja kirkkautta on mahdoton kuvata ja jotka seisoivat hänen yläpuolellaan ilmassa. Toinen heistä puhui hänelle ”kutsuen [häntä] nimeltä ja sanoi osoittaen toista: *Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!*” (JS–H 17.)

Tämä sama Joseph julisti myöhemmin: ”Me näimme Pojan kirkkauden Isän oikealla puolella ja saimme hänen täyteydestään – –.

Ja nyt, niiden monien todistusten jälkeen, jotka hänestä on annettu, tämän todistuksen, kaikista uusimman, me annamme hänestä, että hän elää!” (OL 76:20–22.)⁶

Kaikille niille, joilla kenties on epäilyksiä, toistan Tuomaalle lausutut sanat hänen tunnustellessaan Herran haavoitettuja käsiä: ”Älä ole epäuskoinen, vaan usko!” [Joh. 20:27.] Uskokaa Jeesukseen

Kristukseen, Jumalan Poikaan, joka on kaikkein suurin [hahmo] ajassa ja iankaikkisuudessa. Uskokaa, että Hänen vertaansa vailla oleva elämänsä ulottui aikaan ennen maailman muovaamista. Uskokaa, että Hän loi tämän maan, jonka päällä me asumme. Uskokaa, että Hän oli Vanhan testamentin Jehova, että Hän oli Uuden testamentin Messias, että Hän kuoli ja nousi ylös, että Hän kävi läntisellä pallonpuoliskolla ja opetti ihmisiä täällä, että Hän saattoi alulle tämän viimeisen evankeliumin taloudenhoitokauden ja että Hän elää ja on elävän Jumalan elävä Poika, meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme.⁷

Jokainen meistä voi tietää, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika ja maailman Vapahtaja, joka on noussut haudasta.

Ihmisten uskosta käydään taistelua, mutta rajalinjoja ei ole aina – vedetty selkeästi, sillä jopa kristinuskon voimien keskuudessa on joitakuita, jotka haluaisivat hävittää Kristuksen jumalallisuuden, vaikka he puhuvat Hänen nimessään. Heistä ei kenties välitettäisi, elleivät heidän äänensä olisi niin vietteleviä, ellei heidän vaikutuksensa olisi niin kauaskantoista, ellei heidän järkeilynsä olisi niin hienovaraisen taitavaa.

– Väkijoukot kokoontuvat tuhansille kukkuloille ottamaan vastaan pääsiäispäivän sarastuksen ja muistuttamaan itseään Kristuksen kertomuksesta, Hänen, jonka ylösnousemusta he juhliivat. Kielellä, joka on sekä kaunista että toiveikasta, monien uskontokuntien saarnaajat kertovat tyhjän haudan tarinaa. Heille – ja teille – minä esitän kysymyksen: ”Uskotteko todella siihen?”

Uskotteko todella, että Jeesus on Jumalan Poika, Isän kirjaimellinen jälkeläinen?

Uskotteko, että Jumalan, iankaikkisen Isän, äänen kuultiin Jordanin vesien yllä julistavan: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt” (Matt. 3:17)?

Uskotteko, että tämä sama Jeesus teki ihmeitä, paransi sairaita, teki vaivaiset terveiksi, antoi elämän kuolleille?

Uskotteko, että kuoltuaan Golgatan kukkulalla ja tultuaan haudatuksi Joosefin hautaan Hän tuli sieltä elävänä kolmantena päivänä?

Ylösnoussut Vapahtaja kulki kahden miehen kanssa Emmauksen tiellä.

Uskotteko todella, että Hän elää edelleen – todellisena, elävänä persoonana – ja että Hän tulee jälleen, kuten enkelit lupasivat silloin, kun Hän nousi taivaaseen?

Uskotteko todella nämä asiat? Jos uskotte, niin kuulutte siihen kutistuvaan joukkoon kirjaimellisesti uskovia, joille filosofit yhä enenevässä määrin hymyilevät, joita tietyt opettajat yhä enenevässä määrin pilkkaavat ja joita eri uskontokuntien pappien ja vaikutusvaltaisten teologiiden kasvava joukko pitää yhä enenevässä määrin ”vanhanaikaisina”.

– – Näiden älykköjen silmissä nämä ovat myyttejä – Jeesuksen syntymä Jumalan Poikana, josta enkelit lauloivat Juudean tasangoilla, ihmeiden tekijä, joka paransi sairaat ja herätti kuolleet eloon, Kristuksen ylösnousemus haudasta, taivaaseennouseminen ja luvattu paluu.

Nämä nykyajan teologit riistävät Häneltä Hänen jumalallisuutensa ja ihmettelevät sitten, miksi ihmiset eivät palvo Häntä.

Nämä ovelat oppineet ovat ottaneet Jeesukselta jumaluuden viitan ja ovat jättäneet jäljelle vain ihmisen. He ovat yrittäneet sovittaa Hänet omaan kapea-alaiseen ajatteluunsa. He ovat ryöstäneet Häneltä Hänen osansa Jumalan Poikana ja ovat vieneet maailmalta sen laillisen Kuninkaan. – –

Todistamme vakaasti, ettei Jumala ole kuollut, paitsi jos Häntä tarkastellaan elottomana tulkintana. – –

Tarvitaan jotakin enemmän kuin järkeen turvautuvaa uskomista. Tarvitaan ymmärrystä Hänen ainutlaatuisesta ja korvaamattomasta asemastaan jumalallisena Lunastajana sekä haltioitumista Hänestä ja Hänen sanomastaan Jumalan Poikana.

Tuo ymmärrys ja tuo haltioituminen ovat tarjolla kaikille, jotka maksavat sen hinnan. Ne eivät ole ristiriidassa korkeamman koulutuksen kanssa, mutta niitä ei saa pelkästään lukemalla filosofiaa. Ei, ne saadaan yksinkertaisemman tapahtumasarjan avulla. Sitä, mikä on Jumalan, voi ymmärtää vain Jumalan Hengen avulla. (Ks. 1. Kor. 2:11.) Niin julistetaan ilmoituksen sanassa.

Se, että saa ymmärrystä ja innon seurata Herraa, tulee seuraavien yksinkertaisten sääntöjen noudattamisesta. – – Haluaisin ehdottaa kolmea asiaa, jotka ovat olennaisia käsitteinä, miltei kuluneita toistuvuudessaan, mutta perustavaa laatua olevia toteutettuina ja tuloksiltaan hedelmällisiä. – –

Ensimmäinen on lukea – lukea Herran sanaa. – – Lukekaa esimerkiksi Johanneksen evankeliumi alusta loppuun. Antakaa Herran itsensä puhua teille, sillä Hänen sanojensa myötä tulee hiljainen vakaumus, joka tekee Hänen arvostelijoidensa sanoista merkityksettämiä. Lukekaa myös Uuden maailman todistus, Mormonin kirja, joka on tuotu esiin todistuksena siitä, ”että Jeesus on Kristus, iankaikkinen Jumala, joka ilmoittaa itsensä kaikille kansoille” (Mormonin kirjan nimisivu).

Seuraava on palvella – palvella Herran työssä. – – Kristuksen asia ei tarvitse teidän epäilyksiänne. Se tarvitsee teidän voimaanne, aikaanne ja kykyjänne, ja kun käytätte niitä palvelemiseen, uskonne vahvistuu ja epäilyksenne hiipuvat. – –

Kolmas on rukoilla. Puhukaa taivaallisen Isänne kanssa Hänen rakkaan Poikansa nimessä. Katso, Hän sanoo, ”minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän.” (Ilm. 3:20.)

Tämä on Hänen kutsunsa, ja lupaus on varma. On epätodennäköistä, että kuulette ääniä taivaasta, mutta taivaasta tulee vakuutus, joka on levollinen ja varma. – –

Kaiken filosofisen hämmennyksen, niin sanotun korkeamman kritiikin ja kielteisen teologian läpi loistaa Pyhän Hengen antama todistus, että Jeesus on todellakin Jumalan Poika, joka syntyi lihassa, maailman Lunastaja, joka nousi ylös haudasta, Herra, joka tulee hallitsemaan kuningasten Kuninkaana. Teidän on mahdollista tietää se. Teidän velvollisuutenne on ottaa se selville.⁸

3

Meidän on kysyttävä jatkuvasti itseltämme: ”Mitä me sitten teemme Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?”

Kysyn uudelleen niin kuin Pontius Pilatus kysyi kaksituhatta vuotta sitten: ”Mitä minä sitten teen Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?” (Matt. 27:22.) Meidän on tosiaankin kysyttävä jatkuvasti itseltämme: ”Mitä *me* sitten teemme Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?” Miten me suhtaudumme Hänen opetuksiinsa ja kuinka voimme tehdä niistä erottamattoman osan elämäämme? – –

”Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!” (Joh. 1:29.) Kuinka surkeaa elämämme olisikaan ilman Hänen opetustensa ja verrattoman esimerkkinsä vaikutusta. Opetukset toisen posken kääntämisestä, toisen virstan kulkemisesta, tuhlaajapojan paluusta ja monet muut vertaansa vailla olevat opetukset ovat säilyneet kautta aikojen ja synnyttäneet ystävällisyyttä ja armeliaisuutta ihmisten epäinhimillisyyden keskelle.

Siellä, mistä Kristus karkotetaan, vallitsee raakuus. Siellä, missä Kristus tunnustetaan ja Hänen opetuksiaan seurataan, vallitsee hyväsydämys ja pitkämielisyys.

Mitä meidän sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi? ”Sinulle, ihminen, on ilmoitettu, mikä on hyvää. Vain tätä Herra

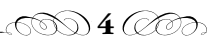
sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, osoita rakkautta ja hyvyyttä ja vaella valvoen, Jumalaasi kuunnellen.” (Miika 6:8.)

”Sen tähden minä sanon teille, että teidän tulee antaa anteeksi toinen toisellenne; sillä se, joka ei anna veljelleen anteeksi hänen rikkomuksiaan, seisoo tuomittuna Herran edessä; sillä hänelle jää suurempi synti” (OL 64:9). – –

Mitä meidän sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi? ”Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne. Minä olin alasti, ja te vaattetitte minut. Minä olin sairas, ja te kävitte minua katsomassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.” (Matt. 25:35–36.) – –

Mitä meidän sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?

Oppikaa tuntemaan Hänet. Tutkikaa pyhiä kirjoituksia, sillä ne juuri todistavat Hänestä. Pohtikaa Hänen elämänsä ja tehtävänsä ihmeellisyyttä. Yrittäkää vähän uutterammin seurata Hänen esimerkkiään ja noudattaa Hänen opetuksiaan.⁹

Me turvaamme Jeesukseen Kristukseen pelastuksemme kalliona, voimamme, lohtunamme ja uskomme keskipisteenä.

Me emme tiedä, mitä on edessämme. Me emme tiedä, mitä tulevat päivät tuovat tullessaan. Me elämme epävarmuuden maailmassa. Jotkut saavuttavat jotakin suurta. Toiset kokevat pettymyksiä. Toisilla on paljon riemua ja iloa, hyvää terveyttä ja mukavaa elämää. Toisilla kenties sairautta ja runsain määrin murhetta. Me emme tiedä. Mutta yhden asian tiedämme. Taivaalla olevan Pohjantähden tavoin, siitä riippumatta, mitä tulevaisuus tuo tullessaan, on olemassa maailman Lunastaja, Jumalan Poika, varmana ja luotettavana kuolemattoman elämämme ankkurina. Hän on pelastuksemme kallio, voimamme, lohtumme, uskomme todellinen keskipiste.

Auringonpaisteessa ja varjossa me turvaamme Häneen, ja Hän on valmiina rohkaisemaan meitä ja suomaan meille hymynsä.¹⁰

*Mä tiedän, että elää Hän,
Mun kallis Vapahtajani,
Hän, Herra yli kuoleman,
Hän, Valtias ja sankari.*

*Hän, uskon varma kallio,
Hän, ainut toivo ihmisten,
Tienviitta eloon parempaan,
Kointähti yössä kuolleiden.*

*Oi, suothan Henkes lohduksein
Ja rauhan, Sinun rauhasi.
Suo voimaa käydä pitkä tie
Iankaikkisuuteen luoksesi.¹¹*

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Käy läpi presidentti Hinckleyn todistus osasta 1 ja pohdi rauhassa omaa todistustasi Jeesuksesta Kristuksesta. Miksi olet kiitollinen Vapahtajan palvelutyöstä ja sovituksesta? Mitkä kertomukset ja opetukset Vapahtajan elämästä ovat erityisen merkityksellisiä sinulle?
- Esitä itsellesi jokainen osassa 2 oleva kysymys. Kuinka vastauksesi vaikuttavat jokapäiväiseen elämääsi? Käy tästä samasta osasta läpi presidentti Hinckleyn kolme yksinkertaista sääntöä ymmärryksen saamiseksi siitä, mikä on Jumalasta. Kuinka nämä periaatteet ovat auttaneet sinua syventämään hengellistä ymmärrystäsi?
- Presidentti Hinckley kysyi toistuvasti: ”Mitä me sitten teemme Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?” (Osa 3.) Mitä me voimme oppia hänen vastauksistaan? Mieti, miten itse vastaisit tähän kysymykseen. Kuinka elämäsi saattaisi olla erilaista, jos et tietäisi Vapahtajan opetuksista ja esimerkistä?
- Presidentti Hinckley tähdensi, että Jeesus Kristus on ankkurimme epävarmuuden maailmassa (ks. osa 4). Milloin olet tuntenut Vapahtajan voiman ja lohdun avuntarpeen aikana? Pohdi kutakin säettä presidentti Hinckleyn kirjoittamassa laulussa, joka on osassa 4. Millä tavoin Kristus on ”ainut toivo ihmisten”? Kuinka Hän on ”tienviitta eloon parempaan”?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Luuk. 24:36–39; Joh. 1:1–14; Ap. t. 4:10–12; 2. Nefi 2:8; 25:26; Alma 5:48; OL 110:3–4

Tutkimisen avuksi

”Suunnittele sellaista opiskelutoimintaa, joka vahvistaa uskoasi Vapahtajaan” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 22). Kun opiskelet, voit esimerkiksi esittää itsellesi seuraavankaltaisia kysymyksiä: Kuinka nämä opetukset voisivat auttaa minua ymmärtämään paremmin Jeesuksen Kristuksen sovitusta? Kuinka nämä opetukset voivat auttaa minua tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaiseksi?

Viitteet

1. Ks. ”Kristuksen vertauskuva”, *Valkeus*, joulukuu 1976, s. 3–4, 30.
2. Ks. ”Uskomme kulmakivet”, *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 154. puoli-
vuotiskonferenssista, s. 44.
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 280.
4. Ks. ”Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 83.
5. Ks. ”Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista”, s. 83–84.
6. Ks. ”Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista”, s. 84–85.
7. Ks. ”Äläkä ole epäuskoinen”, *Valkeus*, huhtikuu 1990, s. 2–4.
8. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1966, s. 85–87.
9. Ks. ”Mitä minun sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?”, *Valkeus*, toukokuu 1984, s. 2–5.
10. Ks. ”Me katsomme Kristukseen”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 101–102.
11. ”Mä tiedän, että elää Hän”, *MAP-lauluja*, 81, sanat Gordon B. Hinckley.

Todistuksen kallisarvoinen lahja

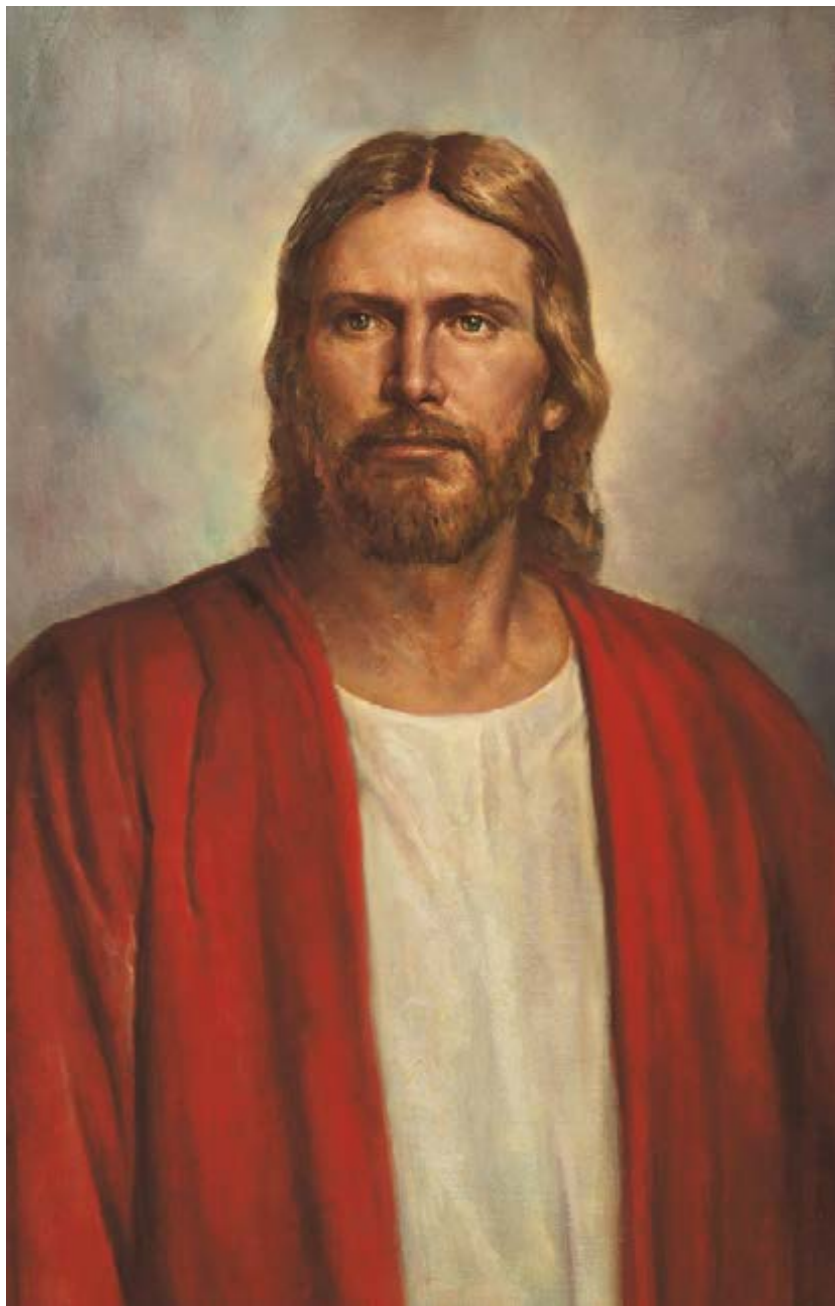
”Me puhumme eri kieliä. Me elämme erilaisissa oloissa. Mutta meidän jokaisen sydämessä sykkii meille yhteinen todistus.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

”**V**arhaisimmat muistoni hengellisistä tunteista ovat ajalta, jolloin olin noin viisivuotias, hyvin pieni poika”, Gordon B. Hinckley on sanonut. ”Itkin korvakipujen vuoksi. – – Äiti pani pussiin pöytäsuolaa ja laittoi sen uunin päälle lämpenemään. Isä asetti lempeästi kätensä pääni päälle ja antoi minulle siunauksen nuhdellen kipua ja sairautta pyhän pappeuden valtuudella ja Jeesuksen Kristuksen nimessä. Sitten hän otti minut hellästi syliinsä ja laittoi lämpimän suolapussin korvalleni. Kipu hellitti ja lähti. Nukahdin isän turvalliseen syliin. Nukahtaessani hänen antamansa siunauksen sanat leijailivat mielessäni. Se on varhaisin muistoni pappeuden valtuuden käyttämisestä Herran nimessä.

Myöhemmin nuoruudessaani veljeni ja minä nukuimme talvisin lämmittämättömässä makuuhuoneessa. – – Ennen kuin kiipesimme lämpimään vuoteeseen, polvistuimme pitämään rukouksemme. Ne olivat yksinkertaisia kiitollisuuden ilmauksia. – – Muistan, kun aamenen sanottuani hyppäsin sänkyyni, vedin peiton kaulaani asti ja ajattelin, mitä olin juuri tehnyt puhuessani taivaalliselle Isälleni Hänen Poikansa nimessä. En tuntenut evankeliumia kovin hyvin. Kuitenkin tunsin jonkinlaisen rauhan ja turvallisuuden tunteen viipyvän ympärilläni ollessani yhteydessä taivasiin Herran Jeesuksen kautta. – –

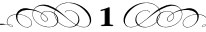
Tämä todistus kasvoi sydämessäni lähetyssaarnaajana ollessani, kun luin Uutta testamenttia ja Mormonin kirjaa, joka todisti Hänestä

*Me myöhempien aikojen pyhät olemme yhtä
todistuksessamme Jeesuksesta Kristuksesta.*

lisää. Siitä tiedosta tuli elämäni perusta, joka pohjautui lapsuuteni vastattuihin rukouksiin. Sen jälkeen uskoni on kasvanut paljon pidemmälle. Minusta on tullut Hänen apostolinsa, jonka tehtävänä on tehdä Hänen tahtonsa ja opettaa Hänen sanaansa. Minusta on tullut Hänen todistajansa maailmalle.”¹

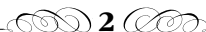
Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Todistus on kirkon suuri voima ja uskon ja toiminnan lähde.

Meistä on tullut kuin suuri perhe, joka on levittäytynyt tämän suuren maailman eri puolille. Me puhumme eri kieliä. Me elämme erilaisissa oloissa. Mutta meidän jokaisen sydämessä sykkii meille yhteinen todistus: Te ja minä tiedämme, että Jumala elää ja on tämän Hänen pyhän työnsä peräsimessä. Me tiedämme, että Jeesus on meidän Lunastajamme, joka johtaa tätä nimeään kantavaa kirkkoa. Me tiedämme, että Joseph Smith oli profeetta ja on profeetta, joka on tämän aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden johdossa. Tiedämme, että pappeus palautettiin hänelle ja että me olemme saaneet sen nykyaikana katkeamattoman ketjun kautta. Me tiedämme, että Mormonin kirja on tosi todistus Herran Jeesuksen Kristuksen todellisuudesta ja jumalallisuudesta.²

Tämä, mitä me sanomme todistukseksi, on kirkon suuri voima. Se on uskon ja toiminnan lähde. – – Se on yhtä todellinen ja voimallinen kuin mikä tahansa voima maan päällä. Herra kuvaili sitä puhuessaan Nikodemokselle ja sanoi: ”Tuuli puhaltaa missä tahtoo. Sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Samoin on jokaisen Hengestä syntyneen laita.” (Joh. 3:8.) Tämä, mitä me sanomme todistukseksi, on vaikea määritellä, mutta sen hedelmät ovat aivan ilmeiset. Se on Pyhä Henki, joka todistaa meidän kauttamme.³

Todistus on hiljainen, rohkaiseva ääni, joka tukee meitä vaeltaessamme uskossa ja ajaa meitä toimimaan.

Henkilökohtainen todistus on se, mikä saa ihmiset muuttamaan täysin elämänsä, kun he tulevat tähän kirkkoon. Tämä on se tekijä,

joka saa kirkon jäsenet hylkäämään kaiken palvellessaan Herraa. Tämä on se hiljainen, rohkaiseva ääni, joka tukee hetkestä toiseen niitä, jotka vaeltavat uskon varassa elämänsä loppuun saakka.

Se on arvoituksellinen ja ihmeellinen asia, lahja Jumalalta ihmiselle. Se syrjäyttää rikkauden tai köyhyyden, kun ihminen kutsutaan palvelemaan. Tämä todistus, jota kirkkomme jäsenet kantavat sydämessään, saa tuntemaan pakottavaa tarvetta tehdä velvollisuutensa. Sitä tavataan nuorilla ja vanhoilla. Sitä tavataan seminaarioppilaalla, lähetyssaarnaajalla, piispalla ja vaarnanjohtajalla, lähetysjohtajalla, Apuyhdistyksen sisarella, jokaisella johtavalla auktoriteetilla. Sitä kuullaan niiltä, joilla ei ole mitään muuta tehtävää kuin olla jäsen. Se on tämän työn syvin olemus. Juuri se vie Herran työtä eteenpäin kautta maailman. Se pakottaa toimintaan. Se vaatii, että me teemme sen, mitä meitä pyydetään tekemään. Se tuo mukanaan varmuuden siitä, että elämällä on tarkoitus, että jotkin asiat ovat paljon tärkeämpiä kuin toiset, että me olemme matkalla iankaikkisuuteen, että me olemme tilivelvollisia Jumalalle. – –

Juuri tämä tekijä, vaikkakin aluksi heikko ja jokseenkin vaimea, kuljettaa jokaista tutkijaa kohti kääntymystä. Se vie jokaista käännyttäistä kohti varmuutta uskossa. – –

Kaikkialla, missä kirkko on perustettu, tunnetaan sen voima. Me seisomme omilla jaloillamme ja sanomme, että me tiedämme. – – Yksinkertainen tosiasia on, että me tosiaankin *tiedämme*, että Jumala elää, että Jeesus on Kristus ja että tämä on Heidän työtään ja Heidän valtakuntansa. Sanat ovat yksinkertaiset, ne tulevat sydäimestä. Todistus vaikuttaa kaikkialla, missä kirkko on järjestetty, kaikkialla, missä on lähetyssaarnaajia opettamassa evankeliumia, kaikkialla, missä on jäseniä, jotka kertovat uskostaan toisilleen.

Se on jotakin, mitä ei voida kieltää. Vastustajat voivat lainata pyhien kirjoitusten kohtia ja väitellä opista loputtomasti. He voivat olla älykkäitä ja vakuuttavia. Mutta kun joku sanoo: ”Minä tiedän”, ei kukaan voi enää väittää vastaan. Sitä ei ehkä hyväksytä, mutta kukaan voi osoittaa vääräksi tai kieltää sielun syvyyksistä tulevan hiljaisen äänen, joka puhuu henkilökohtaisella vakaumuksella²⁴

Valo elämäämme

[David Castañeda], hänen vaimonsa Tomasa ja heidän lapsensa asuivat pienellä kuivalla rapeutuneella maatilalla lähellä Torreónia [Meksikossa]. He omistivat kolmekymmentä kanaa, kaksi sikaa ja yhden laihan hevosen. Kanat munivat muutamia munia, joista he saivat toimeentulonsa ja keinon ansaita silloin tällöin jonkin peson. He elivät köyhydessä. Sitten heidän luonaan kävi lähetyssaarnaajia. Sisar Castañeda sanoi: ”Veljet ottivat laput meidän silmiltämme ja toivat elämäämme valon. Me emme tiedeet mitään Jeesuksesta Kristuksesta. Me emme tiedeet mitään Jumalasta, ennen kuin he tulivat.”

Sisar Castañeda oli käynyt koulua kaksi vuotta, hänen miehensä ei yhtään. Veljet opettivat heitä, ja lopulta heidät kastettiin. – Vähi-tellen he rakensivat tuottavan liikeyrityksen, jossa isä ja hänen viisi poikaansa tekivät työtä. Yksinkertaisella uskolla he maksoivat kymmenyksensä. He luottivat Herraan. He elivät evankeliumin mukaan. He palvelivat aina kun heitä pyydettiin niin tekemään. Neljä heidän pojistaan ja kolme heidän tyttäristään oli lähetystyössä. – Heitä arvostelevat ovat pilkanneet heitä. Heidän vastauksensa on todistus Herran voimasta heidän elämässään.

Noin 200 heidän sukulaistaan ja ystäväänsä on heidän vaikutuksesta liittynyt kirkkoon. Yli 30 suvun ja ystävien poikaa ja tytärtä on palvellut lähetystyössä. He lahjoittivat maa-alueen, jolla on nyt kappeli.

Lapset, jotka ovat nyt aikuisia, ja vanhemmat käyvät joka kuukausi vuorotellen Méxicossa tehdäkseen siellä työtä temppeleissä. He ovat elävänä todistuksena tämän Herran työn suuresta voimasta kohottaa ja muuttaa ihmisiä. He ovat tyypillisiä esimerkkejä niistä tuhansista ja taas tuhansista ihmisistä kautta maailman, jotka kokevat mormonismien ihmeen, kun todistus tämän työn jumalallisuudesta tulee heidän elämäänsä.⁵

”Se on totta, eikö olekin? Millä muulla sitten on väliä?”

Tapasin kaukaisesta maasta tulleen merivoimien upseerin, älykkään nuoren miehen, joka oli lähetetty Yhdysvaltoihin jatko-opintoihin. Hänen ollessaan Yhdysvaltain laivastossa muutamat hänen tovereistaan, joiden käyttäytyminen oli miellyttänyt häntä,

kertoivat hänelle hänen pyynnöstään uskonnollisista käsityksistään. Hän ei ollut kristitty, mutta hän oli kiinnostunut. He kertoivat hänelle maailman Vapahtajasta, Jeesuksesta Kristuksesta, joka syntyi Betlehemissä ja joka antoi henkensä koko ihmiskunnan edestä. He kertoivat hänelle Jumalan, iankaikkisen Isän, ja ylösnousseen Herran ilmestymisestä nuorelle Joseph Smithille. He puhuivat nykyajan profetoista. He opettivat hänelle Mestarin evankeliumia. Henki kosketti hänen sydäntään, ja hänet kastettiin.

Hänet esiteltiin minulle juuri ennen kuin hänen oli määrä palata kotimaahansa. Puhuimme tästä kaikesta, ja sitten minä sanoin: ”Sinun kansaasi kuuluvat eivät ole kristittyjä. Mitä tapahtuu, kun palaat kotiin kristittynä ja erityisesti vielä mormonikristittynä?”

Hänen kasvonsa synkistyivät, ja hän vastasi: ”Perheeni tulee petymään. He saattavat karkottaa minut kotoa ja suhtautua minuun niin kuin olisin kuollut. Mitä tulee tulevaisuuteeni ja uraani, minulta saatetaan evätä kaikki etenemismahdollisuudet.”

Kysyin: ”Oletko halukas maksamaan niin suuren hinnan evankeliumista?”

Hänen kyynelten kostuttamat tummat silmänsä loistivat hänen miellyttävissä ruskeissa kasvoissaan, kun hän vastasi: ”Se on totta, eikö olekin?”

Häpeissäni siitä, että olin esittänyt kysymyksen, minä vastasin: ”Kyllä, se on totta.”

Siihen hän virkkoi: ”Millä muulla sitten on väliä?”

Nämä ovat kysymyksiä, jotka haluan esittää teillekin: ”Se on totta, eikö olekin? Millä muulla sitten on oikeastaan väliä?”⁶

Uusi näkökulma elämään

Kuulin kerran vastikään kirkkoon liittyneen insinöörin kertovan kokemuksistaan. Lähetysaarnajat olivat tulleet ovelle, ja hänen vaimonsa kutsui heidät sisään. Vaimo otti innostuneesti heidän sanomansa vastaan, kun taas mies tunsu joutuneensa mukaan vastoin tahtoaan. Eräänä iltana vaimo ilmaisi haluavansa tulla kastetuksi. Mies sai kiukunpuuskan. Eikö vaimo tiennyt, mitä tämä merkitsisi? Se merkitsisi aikaa. Se merkitsisi kymmenysten maksamista. Se merkitsisi ystävistä luopumista. Se merkitsisi tupakoimisen päättymistä.

"Kuka voi osoittaa vääräksi tai kieltää sielun syvyyksistä tulevan hiljaisen äänen, joka puhuu henkilökohtaisella vakaumuksella?"

Mies vetäisi takin ylleen ja käveli ulos yöhön paukauttaen mensesään oven kiinni. Hän kulki katuja, kirosi vaimoaan, kirosi lähetysaarnajia, kirosi itseään, kun oli päästänyt nämä ikinä opettamaan heitä. Hänen väsyessään hänen vihansakin laantui, ja jollakin tavoin hänen sydämeensä tuli rukouksen henki. Hän rukoili kulkiessaan. Hän pyysi Jumalalta vastausta kysymyksiinsä. Ja silloin hänelle tuli tunne, selvä ja yksiselitteinen, melkein kuin ääni olisi lausunut sanat: "Se on totta."

"Se on totta", hän sanoi itsekseen uudelleen ja uudelleen. "Se on totta." Rauha tuli hänen sydämeensä. Kun hän kulki kohti kotia, rajoitukset, vaatimukset, odotukset, jotka olivat niin häntä raivostuttaneet, alkoivat tuntua tilaisuuksilta. Kun hän avasi kotioven, hän näki vaimonsa polvistuneena rukoukseen.

– – Hän puhui seurakunnan edessä, jolle hän oli tämän kaiken kertonut, ilosta, joka oli tullut heidän elämäänsä. Kymmenykset eivät olleet ongelma. Antaminen aineellisesta omaisuudestaan Jumalalle, joka oli antanut heille kaiken, tuntui vähältä. Palvelutyön vaatima aika ei ollut ongelma. Se vaati vain hiukan huolellista viikon tuntien suunnittelua. Vastuu ei ollut ongelma. Siitä koitui kasvua ja uusi

näkökulma elämään. Ja sitten tämä älykäs ja oppinut mies, tämä insinööri, joka oli tottunut käsittelemään siihen fyysiseen maailmaan kuuluvia tosiasioita, jossa me elämme, todisti vakaasti ja kyynelsilmin ihmeestä, joka oli tapahtunut hänen elämässään.⁷

”Kallisarvoisinta elämässäni”

Eräs etevä ja pitkälle opiskellut nuori nainen puhui muutamia vuosia sitten Berchtesgadenissa Saksassa kirkkoon kuuluvien amerikkalaisten sotilashenkilöiden konferenssissa. Olin siellä ja kuulin hänen puhuvan. Hän oli majuri Yhdysvaltain armeijassa, lääkäri ja allallaan suuresti arvostettu spesialisti. Hän sanoi:

”Enemmän kuin mitään muuta maailmassa minä halusin palvella Jumalaa. Mutta yritinpä miten kovasti tahansa, en pystynyt löytämään Häntä. Ihmeellistä tässä kaikessa oli, että Hän löysi minut. Lauantai-iltapäivänä syyskuussa 1969 olin kotona Berkeleyssä Kaliforniassa ja kuulin ovikelloni soivan. Ovella oli kaksi nuorta miestä, joilla oli yllään puku, valkoinen paita ja solmio. Heidän tukkansa oli siististi kammattu. He tekivät minuun niin erinomaisen vaikutuksen, että sanoin: ’En tiedä, mitä te myytte, mutta minä ostan sen.’ Toinen nuorukaisista sanoi: ’Emme myy mitään. Olemme Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lähetysaarnaajia ja haluaisimme keskustella kanssanne.’ Kutsuin heidät sisään, ja he puhuivat uskostaan.

Tämä oli todistukseni alku. Olen sanomattoman kiitollinen etuoikeudesta ja kunniaa olla Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen. Se ilo ja rauha, jonka tämä ilon evankeliumi on tuonut sydämeeni, on taivas maan päällä. Todistukseni tästä työstä on kallisarvoisinta elämässäni, lahja taivaalliselta Isältääni, ja siitä olen ikuisesti kiitollinen.”⁸

Samoin on satojen tuhansien laita monissa maissa – miesten ja naisten, jotka ovat kyvykkäitä ja oppineita, jotka edustavat liike-maailmaa ja eri ammatteja, jotka ovat järkeviä, käytännöllisiä ihmisiä, jotka saavat jotakin aikaan maailman työssä, joiden sydämessä palaa hiljainen todistus, että Jumala elää, että Jeesus on Kristus, että tämä työ on Jumalasta, että se palautettiin maan päälle kaikkien niiden siunaukseksi, jotka haluavat olla osallisia sen tarjoamista mahdollisuuksista.⁹

 3

Jokainen meistä voi saada todistuksen Jumalan ja Hänen rakkaan Poikansa sekä Heidän työnsä palautuksen todellisuudesta.

Tämä todiste, tämä todistus voi olla kaikkein kallisarvoisin kaikista Jumalan lahjoista. Se on taivaallinen lahja, kun sitä tavoitellaan oikein. Jokaisella miehellä ja naisella tässä kirkossa on tilaisuus ja velvollisuus hankkia sisimpäänsä vakaumus tämän suuren myöhempien aikojen työn totuudesta ja niistä, jotka ovat sen johdossa, elävästä Jumalasta ja Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta.

Jeesus osoitti, kuinka sellainen todistus saadaan, kun Hän sanoi: ”Se, mitä minä opetan, ei ole minun oppiani, vaan hänen, joka on minut lähettänyt.

Joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta vai puhunko omiani.” (Joh. 7:16–17.)

Me kasvamme uskossa ja tiedossa, kun me palvelemme, kun me tutkimme ja kun me rukoilemme.

Kun Jeesus ruokki 5 000 ihmistä, nämä tunnustivat Hänen tekemänsä ihmeen ja ihmettelivät sitä. Jotkut tulivat jälleen takaisin. Heille Hän opetti oppia jumalallisuudestaan, Hänestä itsestään elämän leipänä. Hän syytti heitä siitä, ettei heitä kiinnostanut oppi vaan pikemminkin vain ruumiinsa nälän tyydyttäminen. Jotkut sanoivat Häntä ja Hänen oppiaan kuullessaan: ”Sietämätöntä puhetta. Kuka voi kuunnella tuollaista?” (Joh. 6:60.) Kuka voi uskoa, mitä tämä mies opettaa?

”Monet Jeesuksen opetuslapset vetäytyivät tämän jälkeen joukosta eivätkä enää kulkeneet hänen mukanaan.

Jeesus kysyi niiltä kahdeltatoista [luultavasti hieman masennusta tuntien]: ’Aiotteko tekin lähteä?’

Simon Pietari vastasi hänelle: ’Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat.

Me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä.’” (Joh. 6:66–69.)

Tämä on se suuri kysymys ja siihen annettava vastaus, jotka meidän kaikkien täytyy kohdata. ”Herra, kenen luo me menisimme, ellemme sinun]? Sinulla on ikuisen elämän sanat. Me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä”, Kristus, elävän Jumalan Poika.

Juuri tämä vakaumus, tämä hiljainen sisäinen varmuus elävän Jumalan todellisuudesta, Hänen rakkaan Poikansa jumalallisuudesta, Heidän työnsä palauttamisesta tänä aikana ja niistä loistavista ilmes-tyksistä, jotka sitä ovat seuranneet, tulee perustaksi meidän jokaisen uskollemme. Tästä tulee meidän todistuksemme.

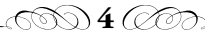
– – Olen hiljattain käynyt New Yorkin Palmyrassa [lähellä paikkaa, jossa Joseph Smith sai ensimmäisen näyn]. Sillä seudulla sattuneista tapahtumista joutuu sanomaan: ”Ne joko tapahtuivat tai eivät tapah-
tuneet. Ei ole mitään harmaata aluetta, ei mitään välimuotoa.”

Ja sitten uskon ääni kuiskaa: ”Se kaikki tapahtui. Se tapahtui juuri niin kuin hän sanoi sen tapahtuneen.”

Lähellä on Kumorankukkula. Sieltä tuli muinainen aikakirja, josta käännettiin Mormonin kirja. Sen jumalallinen alkuperä täytyy joko hyväksyä tai hylätä. Todisteiden punnitseminen saa varmasti jokaisen ihmisen, joka on lukenut kirjan uskossa, sanomaan: ”Se on totta.”

Ja sama pitää paikkansa muissa sen ihmeellisen asian osateki-
jöissä, jota me kutsumme muinaisen evankeliumin, muinaisen pap-
peuden ja muinaisen kirkon palauttamiseksi.

Tämä todistus on nyt, kuten se on aina ollut, totuuden julistamista ja sen mutkatonta vakuuttamista sellaisena kuin me sen tunnemme.¹⁰

Meidän täytyy elää todistuksemme mukaisesti ja kertoa siitä muille.

Paavali sanoi Timoteukselle: ”Valvo itseäsi ja opetustasi, pidä kiinni näistä ohjeista! Silloin pelastat sekä itsesi että ne, jotka kuu-levat sinua.” (1. Tim. 4:16.) Miten hienoa opetusta Paavali antoi-kaan nuorelle Timoteukselle.

Hän sanoi edelleen näin: ”Eihän Jumala ole antanut meille pel-
kuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan
hengen” (2. Tim. 1:7). Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden
henkeä vaan voiman hengen – sanoman voiman. Hän on antanut

rakkauden hengen – rakkauden ihmisiä kohtaan, rakkauden sitä kohtaan, mitä meillä on tarjottavana, sekä terveen harkinnan hengen – Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin yksinkertaiset, ymmärrettävät periaatteet.

”Älä siis häpeä todistaa Herrastamme” (2. Tim. 1:8). Veljeni ja sisareni, älkää koskaan hävetkö todistaa Herrastamme. – – Tässä on suuri tehtävä, meille annettu toimeksianto: ”Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan hengen. Älä siis häpeä todistaa Herrastamme.”¹¹

Tämä on Jumalan pyhää työtä. Tämä on Hänen kirkkonsa ja valtakuntansa. Näky pyhässä lehdossa oli juuri sellainen kuin Joseph sanoi sen olleen. Sydämessäni on todellinen ymmärrys siitä, miten tärkeää on se, mitä siellä tapahtui. Mormonin kirja on totta. Se todistaa Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta. Hänen pappautensa on palautettu, ja se on keskuudessamme. Tuon pappouden avaimia, jotka on saatu taivaallisilta olennoilta, käytetään meidän iankaikkiseksi siunaukseksemme. Sellainen on meidän todistuksemme – teidän ja minun – todistus, jonka mukaan meidän on elettävä ja josta meidän on kerrottava muille. Lausun tämän todistuksen ja siunaukseni ja ilmaisen rakkauteni jokaiselle teistä ja kutsun teidät osallistumaan tähän suureen myöhempien aikojen ihmeeseen, joka on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.¹²

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Millä tavoin oma todistuksesi vaikuttaa kirkon voimaan? (Ks. osa 1.)
- Presidentti Hinckley tähdentää, että todistus tukee meitä ja ajaa meitä toimimaan (ks. osa 2). Kuinka oma todistuksesi on tukenut sinua? Kuinka oma todistuksesi on vaikuttanut tekoihisi? Mitä henkilökohtaisia sovelluksia voit tehdä osan 2 kertomusten perusteella?
- Mitä voimme oppia presidentti Hinckleyn opetuksista koskien todistuksen saamista? (Ks. osa 3.) Mitkä kokemukset ovat auttaneet sinua saamaan todistuksesi? Mitä voimme tehdä vahvistaaksemme todistustamme?

- Mistähän syystä todistuksemme vahvistuu, kun lausumme sen? Kuinka olet voittanut pelon tunteet, jotka liittyvät todistuksesi lausumiseen? Kuinka muiden todistukset ovat olleet siunaukseksi sinulle? (Ks. osa 4.)

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

1. Kor. 12:3; 1. Piet. 3:15; Alma 5:43–46; 32:26–30; Moroni 10:3–5; OL 8:2–3; 80:3–5

Opetusvihje

”Kun opit tuntemaan ja ymmärtämään jokaista ihmistä, olet paremmin valmistautunut opettamaan sellaisia oppiainehaita, jotka vastaavat heidän henkilökohtaisia olosuhteitaan. Tämä ymmärrys auttaa sinua löytämään keinoja auttaa jokaista osallistumaan keskusteluihin ja muuhun oppimistoimintaan.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 34.)

Viitteet

1. Ks. ”Todistukseni”, <i>Liahona</i> , heinäkuu 2000, s. 83–85.	7. Ks. ”Se on totta, eikä olekin?”, s. 5–6.
2. ”Kuunteleminen Hengen voimasta”, <i>Valkeus</i> , tammikuu 1999, s. 5.	8. Ks. ”Se on totta, eikä olekin?”, s. 6–7.
3. ”Todistus”, <i>Valkeus</i> , heinäkuu 1998, s. 78.	9. Ks. ”Se on totta, eikä olekin?”, s. 5–6.
4. Ks. ”Todistus”, s. 78–79.	10. Ks. ”Todistus”, s. 80.
5. Ks. ”Todistus”, s. 79–80.	11. <i>Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000–2004</i> , 2005, s. 369.
6. Ks. ”Se on totta, eikä olekin?”, <i>Valkeus</i> , lokakuu 1993, s. 3–4.	12. ”Täydellinen toivon kirkkaus – uusille kirkon jäsenille”, <i>Liahona</i> , lokakuu 2006, s. 5.

Avioliiton iankaikkisen kumppanuuden vaaliminen

”Elämän kauneimmat tunteet, ihmissydämen runsaimmat ja tyydyttävimmät voimat saavat ilmaisuksensa avioliitossa, joka pysyy puhtaana ja tahrattomana maailman pahan yläpuolella.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Kun presidentti ja sisar Hinckley istuivat eräänä iltana hiljaa yhdessä, sisar Hinckley sanoi: ”Sinä olet aina antanut minulle siivet, joilla lentää, ja olen rakastanut sinua sen vuoksi.”¹ Kommentoidessaan tuota vaimonsa ajatusta presidentti Hinckley sanoi: ”Olen yrittänyt arvostaa vaimoni yksilöllisyyttä, hänen persoonallisuuttaan, hänen toiveitaan, hänen taustaansa, hänen tavoitteitaan. Antanut hänen lentää. Niin, antanut hänen lentää! Antanut hänen kehittää omia kykyjään. Antanut hänen toimia omalla tavallaan. Pysytellyt poissa tieltä ja ihailnut sitä, mitä hän tekee.”² Sisar Hinckley oli samalla tavoin tukena aviomiehelleen tämän tehtävässä isänä, tämän henkilökohtaisissa kiinnostuksen kohteissa ja tämän laajassa palvelutyössä kirkossa.

Suurimman osan kasvuvuosiaan Gordon B. Hinckley ja Marjorie Pay olivat saman seurakunnan jäseniä ja asuivat monet vuodet saman kadun varrella vastapäätä toisiaan. ”Näin hänet ensi kerran Alkeis-yhdistyksessä”, presidentti Hinckley muisteli myöhemmin. ”Hän esitti luentaa. En tiedä, miten se oikein vaikutti minuun, mutta en unohtanut sitä koskaan. Sitten hänestä kasvoi kaunis nuori nainen, ja minulla oli tarpeeksi järkeä mennäkseni naimisiin hänen kanssaan.”³

He kävivät ensimmäisillä treffeillään – eräissä kirkon tansseissa – kun Gordon oli 19-vuotias ja Marjorie 18-vuotias. ”Siitä nuoresta miehestä tulee vielä jotakin”, Marjorie sanoi myöhemmin äidilleen.⁴

Presidentti ja sisar Hinckley nauttivat onnellisesta ja rakastavasta avioliitosta ja heitä vahvisti "hiljainen ja selvä varmuus jälleennäkemisestä ja iankaikkisesta kumppanuudesta".

Heidän suhteensa vahvistui Gordonin opiskellessa Utahin yliopistossa. Sitten vuonna 1933, vuosi sen jälkeen kun Gordon oli valmistunut yliopistosta, hänet kutsuttiin palvelemaan lähetystyössä Englannissa. Kun hän palasi vuonna 1935, he jatkoivat seurusteluaan, ja vuonna 1937 heidät vihittiin Suolajärven temppelissä. Muistellesaan heidän avioliittonsa alkuvaiheita sisar Hinckley sanoi:

”Rahaa oli niukasti, mutta me olimme täynnä toivoa ja optimismia. Tuo alkuaika ei ollut pelkkää autuutta, mutta se oli täynnä päättäväisyyttä ja suurta halua perustaa onnellinen koti. Ei ollut epäilystäkään siitä, ettemmekö olisi rakastaneet toisiamme. Mutta meidän täytyi myös tottua toisiimme. Luulen, että jokaisen parin on totuttava toisiinsa.

Tajusin varhain, että olisi parempi, jos yrittäisimme enemmän tottua toisiimme kuin että yrittäisimme jatkuvasti muuttaa toinen toistamme – minkä huomasi olevan mahdotonta. – – Onnellisen kodin luomisessa täytyy olla hieman antamista ja ottamista ja paljon joustavuutta.”⁵

Presidentti Hinckley kutsuttiin johtavaksi auktoriteetiksi vuonna 1958, ja hänen palvelutyönsä varhaisvuosina sisar Hinckley oli yleensä kotona hoitamassa heidän viittä lastaan presidentti Hinckleyn matkustaessa kirkon tehtävissä. Kun heidän lapsensa olivat varttuneet vanhemmiksi, Hinckley matkustivat usein yhdessä, sillä he nauttivat siitä suuresti. Huhtikuussa 1977 he viettivät 40. häätöpäiväänsä ollessaan pitkällä matkalla tapaamassa pyhiä Australiassa. Sinä päivänä presidentti Hinckley pohdiskeli päiväkirjassaan:

”Olemme tänään Perthissä Australiassa, ja se, että olemme täällä, kuvaa sitä, mitä vuodet ovat meille tuoneet. Olemme viettäneet päivän Perthin lähetyskentän lähetysaarnajien kanssa. Tämä on ollut hieno päivä, jolloin olemme kuulleet todistuksia ja opetusta. Lähetysaarnajat antoivat Marjorielle rinnukseen kukan, jota minulla ei ollut aikaa hankkia hänelle itse.

Voisimme kirjoittaa melkoisen teoksen kuluneista 40 vuodesta. – – Meillä on ollut kamppailumme ja ongelmamme. Mutta kaiken kaikkiaan elämä on ollut hyvää. Meitä on siunattu ihmeellisesti. Tässä iässä alkaa aistia iankaikkisuuden merkityksen ja iankaikkisen kumppanuuden arvon. Jos olisimme olleet tänä iltana kotona, meillä

olisi todennäköisesti ollut jonkinlainen perheen yhteinen päivällinen. Nyt olemme kuitenkin kaukana kotoa Herran palveluksessa, ja se on suloinen kokemus.”⁶

Kun presidentti Hinckley 22 vuotta myöhemmin palveli kirkon presidenttinä, hän kirjoitti sisar Hinckleylle kirjeen, jossa hän ilmaisi tunteitaan yli 60 vuotta kestäneestä avioliitosta. ”Miten kallisarvoinen kumppani oletkaan ollut”, hän sanoi. ”Nyt olemme tulleet yhdessä vanhoiksi, ja se on ollut suloinen kokemus. – Kun jonakin päivänä tulevaisuudessa kuolema koskettaa hellästi jompaakumpaa meistä, silmät kyllä kostuvat kyynelistä, mutta sisimmässä on myös hiljainen ja selvä varmuus jälleennäkemisestä ja iankaikkisesta kumppanuudesta.”⁷

Vuoden 2004 alkupuolella Hinckleyt olivat matkalla kotiin Ghannassa sijaitsevan Accran temppelein vihkimistilaisuudesta, kun sisar Hinckley lyhyesti väsymyksestä. Hän ei saanut enää voimiaan takaisin vaan kuoli 6. huhtikuuta 2004. Puoli vuotta myöhemmin loka-kuun konferenssissa presidentti Hinckley sanoi:

”Kun pitelin häntä kädestä ja näin kuolevaisen elämän valuvan hänen sormistaan, tunnustan olleeni murtunut. Ennen kuin menimme naimisiin, hän oli ollut unelmieni tyttö – –. Hän oli rakas kumppanini enemmän kuin kaksi kolmannesta vuosisadasta, vertaiseni Herran edessä, itse asiassa parempi kuin minä. Ja nyt vanhalla iälläni hänestä on jälleen tullut unelmieni tyttö.”⁸

Murheessaan presidentti Hinckleyä tuki tieto siitä, että hänet ja Marjorie oli sinetöity iankaikkisuudeksi. ”Se, että menettää hyvin rakkaan kumppanin, jonka kanssa on kulkenut pitkään läpi aurin-gonpaisteen ja varjon, on kerta kaikkiaan järkyttävää”, hän sanoi. ”Yksinäisyys on jäytävää, ja se vain voimistuu. Se kalvaa tuskallisesti ihmisen sielua. Mutta yön hiljaisuudessa kuuluu hiljainen kuiskaus, joka sanoo: ’Kaikki on parhain päin.’ Ja tuo ääni tuntemattomasta tuo rauhaa ja varmuutta ja horjumattoman vakuutuksen, ettei kuolema ole loppu, että elämä jatkuu ja työtä on tehtävänä ja voittoja saavutettavana. Se ääni tuo hiljaa, edes kuolevaisin korvin kuulematta, vakuutuksen, että yhtä varmasti kuin on ollut ero, on oleva riemullinen jälleennäkeminen.”⁹

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

1

Taivaallinen Isä sääti avioliiton alusta alkaen.

Kuinka ihana asia avioliitto onkaan meidän iankaikkisen Isämme suunnitelman mukaan, sen suunnitelman, jonka Hän antoi jumalallisessa viisaudessaan lastensa onneksi ja turvaksi ja suvun jatkumiseksi.

Hän on Luojamme, ja Hän sääti avioliiton alusta alkaen. Eevan luomisen yhteydessä Aadam sanoi: ”Tämä on luu minun luustani ja liha minun lihastani – –. Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että he tulevat yhdeksi lihaksi.” (1. Moos. 2:23–24.)

Paavali kirjoitti korinttilaisille pyhille: ”Herran edessä ei kuitenkaan ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista” (1. Kor. 11:11).

Meidän aikamme ilmoituksessa Herra on sanonut: ”Ja vielä, totisesti minä sanon teille, että se, joka kieltää menemästä naimisiin, ei ole Jumalan asettama, sillä Jumala on säättänyt avioliiton ihmiselle” (OL 49:15). – –

Ei kukaan sekä muinaisia että meidän aikamme pyhiä kirjoituksia lukeva voi epäillä avioliiton jumalallista periaatetta. Elämän kauneimmat tunteet, ihmissydämen runsaimmat ja tyydyttävimmät voimat saavat ilmaisunsa avioliitossa, joka pysyy puhtaana ja tahrattomana maailman pahan yläpuolella.

Uskon, että sellaista avioliittoa halajavat, toivovat, kaipaavat ja rukoilevat miehet ja naiset kaikkialla maailmassa.¹⁰

2

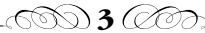
Temppelessä aviomies ja vaimo voidaan sinetöidä yhteen koko iankaikkisuudeksi.

Temppelet – – tarjoavat siunauksia, joita ei voi saada missään muualla. Kaikki, mitä näissä pyhissä huoneissa tapahtuu, liittyy ihmisen iankaikkiseen luonteeseen. Täällä mies ja vaimo ja lapset sinetöidään yhteen perheenä koko iankaikkisuudeksi. Avioliitto ei ole siihen asti, ”kunnes kuolema teidät erottaa”. Se on iankaikkisuudeksi, jos osapuolet elävät sen siunauksen arvoisina.¹¹

Onko koskaan ollut miestä, joka on todella rakastanut naista, tai naista, joka on todella rakastanut miestä ja joka ei olisi rukoillut,

että heidän aviosuhteensa jatkuisi haudan tuollakin puolen? Ovatko vanhemmat koskaan haudanneet lastaan kaipaamatta varmuutta siitä, että heidän rakkaansa olisi tulevassa maailmassa jälleen heidän? Voiko kukaan iankaikkiseen elämään uskova epäillä, suoko taivaan Jumala pojilleen ja tyttärilleen tuon elämän kallisarvoisimman ominaisuuden, rakkauden, joka tulee mielekkäimmin ilmi perhesuhteissa? Ei, terve järki vaatii perhesuhteen jatkumista kuoleman jälkeen. Ihmissydän kaipaa sitä, ja taivaan Jumala on ilmoittanut tavan, jolla se voidaan taata. Siihen suovat mahdollisuuden pyhät toimitukset Herran huoneessa.¹²

Miten suloinen onkaan varmuus, miten lohdullinen onkaan rauha, jotka tulevat tiedosta, että jos solmimme avioliiton oikealla tavalla ja elämme oikein, meidän suhteemme jatkuu kuoleman ja ajan kulumisen väistämättömyydestä huolimatta. Ihmiset voivat kirjoittaa rakkauslauluja ja laulaa niitä. He voivat kaivata ja toivoa ja unelmoida. Mutta kaikki se on vain romanttista kaipausta, ellei käytetä valtuutta, joka ylittää ajan ja kuoleman vallan.¹³

Aviomies ja vaimo kulkevat rinta rinnan iankaikkisella matkalla.

Suuressa suunnitelmassaan luodessaan alussa ihmisen Jumala loi kaksi sukupuolta. Avioliitossa on nähtävissä tuon kahtalaisuuden jalostavuus. Toinen täydentää toista.¹⁴

Avioliiton kumppanuudessa ei ole alempiarvoisuutta eikä ylempi-arvoisuutta. Nainen ei kulje miehen edellä, eikä mies kulje naisen edellä. He kulkevat rinta rinnan Jumalan poikana ja tyttärenä iankaikkisella matkalla.¹⁵

Avioliitto todellisimmassa merkityksessään on tasa-arvoisten yksilöiden kumppanuutta, jossa kumpikaan ei hallitse toista vaan jossa kumpikin pikemminkin kannustaa ja auttaa toista kaikissa tämän tehtävissä ja pyrkimyksissä.¹⁶

Vaimot, pitäkää aviomiestänne kallisarvoisena elämäntoverinanne ja eläkää tuon toveruuden arvoisesti. Miehet, nähkää vaimonne arvokkaimpana, mitä teillä on ajassa tai iankaikkisuudessa. Hän on Jumalan tytär, kumppani, jonka kera voitte kulkea käsi kädessä niin

hyvällä kuin myrskyisälläkin säällä, läpi elämän kaikkien vaarojen ja voittojen.¹⁷

Ajattelen kahta [ystävää], jotka tunsin – – lukio- ja yliopistovuosina. Poika oli kotoisin pikkukaupungista, tavallisen näköinen, rahaton eikä mitenkään lupaavalta vaikuttava. Hän oli varttunut maatilalla, ja jos hänessä oli jokin puoleensavetävä ominaisuus, niin se oli kyky tehdä työtä. – – Mutta vaikka hänestä ehkä puuttui tyylikkyyttä, niin hänen hymynsä ja persoonallisuutensa viestittivät pelkkää hyvyyttä. Tyttö oli kaupunkilaistyttö ja kotoisin varakkaasta kodista. – –

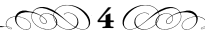
Noiden kahden välillä tapahtui jotakin ihmeellistä. He rakastuivat. – – [He] nauroivat ja tanssivat ja opiskelivat yhdessä nuo vuodet. He menivät naimisiin, vaikka ihmiset ihmettelivät, kuinka he mitenkään voisivat ansaita elantonsa. Mies opiskeli sinnikkäästi, menestyi hyvin ja valmistui ammattiinsa. Vaimo pihisteli ja säästi ja teki työtä ja rukoili. Hän kannusti ja tuki miestänsä, ja kun oli oikein tiukka paikka, hän sanoi hiljaa: ”Kyllä me jotenkin selviämme.” Vaimonsa luottamuksen kannustamana mies selviytyi näistä vaikeista vuosista. Lapsia syntyi, ja yhdessä he rakastivat ja hoitivat heitä ja antoivat heille turvallisuutta, joka syntyi heidän esimerkillisestä rakkaudesta ja uskollisuudesta toisiaan kohtaan. Noista ajoista on kulu-
nut yli 45 vuotta. Heidän lapsensa ovat aikuisia ja kunniaksi heille, kirkolle ja yhteiskunnalle.

Kun äskettäin lensin New Yorkista ja kävelin käytävää pitkin puolihämärässä lentokoneen matkustamossa, näin valkokiuisen naisen, joka nukkui nojaten päätänsä miehensä olkapäähän. Mies puristi hellästi kädessään vaimonsa kättä. Mies oli hereillä ja tunnisti minut. Vaimokin heräsi, ja me aloimme jutella. Hekin olivat palaamassa New Yorkista, missä mies oli pitänyt esitelmän erälle valtakunnan tärkeälle tiedeyhteisölle. Hän itse ei sanonut asiasta paljonkaan, mutta vaimo kertoi ylpeänä, millaisia kunnianosoituksia hänen miehensä oli saanut. – –

Ajattelin sitä palatessani omalle paikalleni lentokoneessa. Sanoin itselleni, että heidän silloiset ystävänsä näkivät vain maalaispojan ja pisamanenäisen, hymyilevän tytön. Mutta nämä kaksi löysivät toisistaan rakkautta, uskollisuutta, rauhaa, uskoa ja tulevaisuuden. Joku voisi sanoa sitä kemiaksi, ja ehkä siinä oli vähän sitäkin, mutta siinä oli paljon enemmän. Heissä oli ennemminkin puhjennut

kukoistukseensa jotakin jumalallista, jonka oli istuttanut Isä, joka on Jumalamme. Kouluaikoina he olivat eläneet kelvollisina tuohon kukoistukseen. He olivat eläneet hyveessä ja uskossa arvostaen ja kunnioittaen itseään ja toistaan. Vaativina opiskelun ja taloudellisten vaikeuksien vuosina kumppanuus oli ollut heille suurin maanpäällinen voimanlähde. Nyt kypsässä iässä he kokivat rauhaa ja hiljaista tyytyväisyyttä yhdessä. Ja ennen kaikkea heillä oli varmuus iankaikkisesta riemullisesta yhdessäolosta jo kauan sitten Herran huoneessa tehtyjen liittojen ja lupauksen vuoksi.¹⁸

Jumala ei evää mitään siunauksia kelvollisilta yksilöiltä, jotka eivät ole naimisissa.

Jotenkin olemme panneet leiman hyvin tärkeään ryhmään kirkossa. Siinä lukee ”Naimattomat”. Kunpa emme tekisi niin. Te olette yksilöitä, miehiä ja naisia, Jumalan poikia ja tyttäriä, ettekä mitään massaa, joka näyttää samanlaiselta tai toimii samalla lailla. Se, että te ette satu olemaan naimisissa, ei tee teitä pohjimmiltaan erilaisiksi kuin muut. Me kaikki olemme hyvin paljon samanlaisia näöltämme ja emotionaalisilta reaktioiltamme, kyvyiltämme ajatella, järkeillä, olla onnettomia, olla onnellisia, rakastaa ja saada rakkautta.

Te olette aivan yhtä tärkeitä kuin kaikki muutkin taivaallisen Isämme suunnitelmassa, eikä Hän laupeudestaan pidätä teiltä ikuisesti mitään siunausta, mihin muutoin saattaisitte olla oikeutettuja.¹⁹

Saanan nyt sanoa sanasen niille, joilla ei ole koskaan ollut tilaisuutta solmia avioliittoa. Vakuutan teille, että me olemme tietoisia yksinäisyydestä, jota monet teistä tuntevat. Yksinäisyys on katkeraa ja tuskallista. Kaikki ihmiset ovat tainneet tuntea sitä kerran jos toisenkin. Sydämemme kääntyy teidän puoleenne ymmärtäväisesti ja rakastaen. – –

Tämä aika elämässänne voi olla suurenmoinen. Teillä on kypsyyttä. Teillä on arvostelukykyä. Useimmilla teistä on koulutusta ja kokemusta. Teillä on fyysistä, henkistä ja hengellistä voimaa kohottaa, auttaa ja rohkaista.

Maailmassa on niin monia, jotka tarvitsevat teitä. – – Pitäkää hengelliset paristonne täysin ladattuina ja sytyttäkää muiden lamput.²⁰

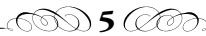
Teille, jotka ette ole naimisissa, – – Jumala on antanut erilaisia kykyjä. Hän on antanut teille kyvyn palvella toisten tarpeita ja siunata heidän elämäänsä ystävällisyydellänne ja huolenpidollanne. Auttakaa jotakuta, joka tarvitsee sitä. – –

Lisätkää tietoa tiedon päälle. Jalostakaa mieltänne ja taitojanne valitsemallanne tiedon alalla. Teille on tarjolla upeita tilaisuuksia, jos olette valmistautuneita käyttämään ne hyväksenne. – – Älkää luulko, että Jumala on hylännyt teidät, koska olette naimattomia. Maailma tarvitsee teitä. Kirkko tarvitsee teitä. Hyvin monet ihmiset ja asiat tarvitsevat vahvuuttanne ja viisauttanne ja kykyjänne.

Rukoilkaa älkääkä menettäkö toivoa. – – Eläkää aivan parasta elämää, mihin kykenette, niin Herra suuremmassa viisaudessaan ja iankaikkisessa aikataulussaan antaa vastauksen rukouksiinne.²¹

Teille, jotka olette eronneet, toivomme teidän tietävän, ettemme pidä teitä epäonnistuneina, vaikka avioliittonne epäonnistui. – – Meidän tehtävämme ei ole tuomita vaan antaa anteeksi ja unohtaa, kohottaa ja auttaa. Lohduttomuuden hetkinänne kääntykää Herran puoleen, joka sanoi: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. – – Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” (Matt. 11:28, 30.)

Herra ei torju teitä eikä käännytä teitä pois. Vastaukset rukouksiinne eivät ole ehkä dramaattisia, niitä ei ehkä ole helppo ymmärtää tai edes arvostaa. Mutta aika tulee, jolloin tiedätte, että teitä on siunattu.²²

Onnellisuus avioliitossa koituu siitä, että osoittaa rakastavaa huolta puolisonsa hyvinvoinnista.

Hoivatkaa ja vaalikkaa avioliittoanne. Suojelkaa sitä ja tehkää työtä pitääksenne sen vankkumattomana ja kauniina. – – Avioliitto on sopimus, se on sitoumus, se on liitto miehen ja naisen välillä Kaikkivaltiaan suunnitelman mukaisesti. Se voi olla herkkä särkymään. Se vaatii hoivaa ja kovasti ponnistelua.²³

Oltuani vuosien varrella tekemisissä satojen avioerotilanteiden kanssa olen varma siitä, että yhden ainoan tavan omaksuminen

"Hoivatkaa ja vaalikaa avioliittoanne. Suojelkaa sitä ja tehkää työtä pitääksenne sen vankkumattomana ja kauniina."

tekisi enemmän kuin kaikki muut yhteensä tämän vakavan ongelman ratkaisemiseksi.

Jos jokainen aviomies ja jokainen aviovaimo tekisi jatkuvasti kaiken voitavansa taatakseen kumppaninsa hyvinvoinnin ja onnen, avioeroja olisi hyvin vähän, jos ollenkaan. Koskaan ei kuultaisi riitelyä. Kumpikaan ei syyttäisi toista. Ei olisi vihanpurkauksia, vaan rakkaus ja huolenpito astuisivat huonon kohtelun ja ilkeyksien sijaan. – –

Useimpia aviollisia ongelmia ei hoideta avioerolla. Niitä hoidetaan parannuksella ja anteeksiannolla, ystävällisyyden ja huolenpidon ilmaisemisella. Niitä hoidetaan soveltamalla kultaista sääntöä käytäntöön.

On erittäin kaunis näky, kun nuori mies ja nuori nainen tarttuvat toisiaan kädestä alttarin ääressä tehden liiton Jumalan edessä, että he kunnioittavat ja rakastavat toinen toistaan. Kuinka synkkä tilanne sitten onkaan, kun muutamaa kuukautta tai muutamaa vuotta myöhemmin kuullaan loukkaavia huomautuksia, ilkeitä ja teräviä sanoja, äänen korottamista, katkeria syytöksiä.

Niin ei tarvitse olla, rakkaat veljeni ja sisareni. Me voimme kohota elämässämme näiden heikkojen ja surkeiden alkuvoimien yläpuolelle (ks. Gal. 4:9). Me voimme etsiä ja tunnistaa toisissamme sen jumalallisen luonteen, jonka olemme saaneet taivaallisen Isämme lapsina. Me voimme elää yhdessä Jumalan asettamassa avioliittomalissa saavuttaen sen, mihin meillä on kykyjä, jos me harjoitamme itsekuria ja pidättäydymme yrittämästä ojentaa kumppaniamme.²⁴

Jokainen avioliitto joutuu toisinaan kokemaan myrskysäätä, mutta noista myrskyistä on mahdollista selviytyä kärsivällisyydellä, keskinäisellä kunnioituksella ja pitkämielisyyden hengessä. Kun virheitä on tehty, voidaan pyytää anteeksi, tehdä parannus ja antaa anteeksi. Mutta halukkuutta tehdä niin täytyy löytyä molemmilta osapuolilta. – –

Olen oppinut, että avioliiton onnen todellinen ydin – – on siinä, että huolehtii innokkaasti kumppaninsa mukavuudesta ja hyvinvoinnista. Yksinomaan itsensä ajatteleminen ja henkilökohtaisten halujen tyydyttäminen ei lisää luottamusta, rakkautta eikä onnea. Vain siellä, missä on epäitsekkyyttä, voi rakkaus siihen liittyvine ominaisuuksineen menestyä ja kukoistaa.²⁵

Monien meistä pitäisi lakata etsimästä virheitä ja ryhtyä etsimään hyveitä. – – Valitettavasti jotkut naiset haluavat muuttaa miehensä oman mielensä mukaiseksi. Jotkut miehet taas pitävät etuoikeutenaan pakottaa vaimonsa mukautumaan omiin mittapuihinsa ja ihanteisiinsa. Tällainen ei koskaan onnistu. Se johtaa vain riitoihin, väärinkäsityksiin ja murheeseen.

Meidän pitää kunnioittaa toistemme kiinnostuksen kohteita. Jokaisen tulee saada tilaisuuksia kehittää ja käyttää omia lahjojaan ja saada rohkaisua siihen.²⁶

Pysykää ehdottoman vilpittöminä ja uskollisina valitulle kumppanillenne. Aikaa ja iankaikkisuutta ajatellen hän on parasta, mitä teillä koskaan tulee olemaan. Hän ansaitsee kaikkein parhaan, mitä teissä on.²⁷

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Hinckley opetti, että taivaallinen Isä on tarkoittanut miehen ja naisen välisen avioliiton ”lastensa onneksi ja turvaksi” (osa 1). Kuinka tämä tieto voi vaikuttaa aviomiehen ja vaimon väliseen suhteeseen? Kuinka aviomies ja vaimo voivat pitää avioliittonsa ”puhtaana ja tahrattomana maailman pahan yläpuolella”?
- Mitä ovat iankaikkisen avioliiton siunaukset tässä elämässä ja iankaikkisuudessa? (Ks. osa 2.) Mitkä kokemukset ovat saaneet sinut arvostamaan enemmän iankaikkisia suhteita? Kuinka voimme opettaa iankaikkisen avioliiton tärkeyttä lapsille?
- Miksi avioliiton pitää olla ”tasa-arvoisten yksilöiden kumppanuutta”? (Ks. osa 3.) Mitä opit osassa 3 olevasta kertomuksesta? Kuinka aviopuolisot voivat edistää tämänkaltaista voimaa avioliitossaan?
- Kuinka presidentti Hinckleyn lupaukset ja neuvot osassa 4 voivat auttaa henkilöitä, jotka eivät ole naimisissa? Kuinka tässä osassa olevat opetukset soveltuvat kaikkiin ihmisiin? Miksi meidän on tärkeää käyttää kykyjämme ja taitojamme muiden palvelemiseen?
- Millä tavoin aviopuolisot voivat ”hoivata ja vaalia” avioliittoaan? (Ks. osa 5.) Mitä olet oppinut siitä, kuinka aviopuolisot voivat voittaa haasteita ja kokea suurempaa onnea yhdessä? Mitä esimerkkejä tästä olet nähnyt?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

1. Kor. 11:11; Matt. 19:3–6; OL 42:22; 132:18–19; Moos. 2:27–28; 3:18, 21–24

Tutkimisen avuksi

”Kun varaatte joka päivä aikaa henkilökohtaisesti ja perheenne kanssa Jumalan sanan tutkimiseen, elämässänne vallitsee rauha. Tuo rauha ei tule ulkopuolisesta maailmasta. Se tulee kodistanne, perheestänne, omasta sydämestänne.” (Richard G. Scott, ”Asettakaa uskon osoittaminen etusijalle”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 93.)

Viitteet

1. Artikkelissa ”Naiset elämässämme”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 85.
2. Ks. ”Presidentti ja sisar Hinckleyn vieraana”, *Liahona*, lokakuu 2003, s. 32.
3. Lainattuna artikkelissa Jeffrey R. Holland, ”Presidentti Gordon B. Hinckley – kallionluja ja vuorenvahva”, *Valkeus*, kesäkuu 1995, erikoisliite, s. 10–11.
4. Julkaisussa *Glimpses into the Life and Heart of Marjorie Pay Hinckley*, toim. Virginia H. Pearce, 1999, s. x.
5. Julkaisussa *Glimpses*, s. 184.
6. Gordon B. Hinckleyn päiväkirja, 29. huhtikuuta 1977.
7. Artikkelissa Gerry Avant, ”A Tender Farewell to an Elect Lady”, *Church News*, 17. huhtikuuta 2004, s. 4.
8. Ks. ”Naiset elämässämme”, s. 82.
9. Julkaisussa Marjorie Pay Hinckley, *Letters*, 2004, s. 264; ks. myös R. Scott Lloyd, ”Apostle’s Work Continues beyond Veil”, *Church News*, 31. heinäkuuta 2004, s. 3.
10. ”Minkä siis Jumala on yhdistänyt”, *Valkeus*, heinäkuu 1991, s. 68.
11. Ks. ”Asiat, joista minulla on tieto”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 85.
12. ”Miksi nämä temppeelit?”, *Valkeus*, kesäkuu 1992, s. 5.
13. ”Avioliitto, joka kestää”, *Liahona*, heinäkuu 2003, s. 7.
14. Ks. ”Naiset elämässämme”, s. 84.
15. ”Henkilökohtainen kelvollisuus käyttää pappeutta”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 60.
16. ”Minä uskon”, *Valkeus*, maaliskuu 1993, s. 7.
17. Ks. ”Minkä siis Jumala on yhdistänyt”, s. 71.
18. Ks. ”Ja suurin niistä on rakkaus”, *Valkeus*, elokuu 1984, s. 2–3.
19. ”To Single Adults”, *Ensign*, kesäkuu 1989, s. 72.
20. ”To Single Adults”, s. 72–73.
21. ”Live Up to Your Inheritance”, *Ensign*, marraskuu 1983, s. 82–83.
22. ”To Single Adults”, s. 74.
23. ”Vaeltaminen Herran valkeudessa”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 117–118.
24. ”Naiset elämässämme”, s. 84.
25. Ks. ”Minä uskon”, s. 7.
26. *Onnellisen kodin kulmakivet*, lehtinen, 1984, s. 5.
27. Ks. ”Älä himoitse”, *Valkeus*, helmikuu 1991, s. 8.

"Vetoamme vanhempiin, että he tekisivät parhaansa opettaakseen ja kasvattaakseen lapsiaan."

Koti – vanhurskaan elämän perusta

*”Mitä varmemmin kasvatatte lapsenne Jeesuksen
Kristuksen evankeliumin mukaisesti, rakastaen
ja suurin odotuksin, sitä todennäköisemmin
heidän elämässään on rauha.”*

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Vuoden 1973 loppupuolella Gordon ja Marjorie Hinckley päättivät vastentahtoisesti muuttaa kodistaan East Mill Creekistä Utahista, jotta he voisivat olla lähempänä kirkon päämajaa Salt Lake Cityssä. Presidentti Hinckley, joka oli tuolloin kahdentoista apostolin koorumin jäsen, käytti sen vuoden uudenvuoden aattona aikaa kirjoittaakseen heidän kodistaan. Hänen sanansa ilmaisivat hänen tunteitaan tuota paikkaa kohtaan, mutta vielä enemmän ne ilmaisivat hänen tunteitaan rakastavaa perhettä kohtaan.

”Kuinka tunteilevan surullisia olemmekaan lähdöstä”, hän kirjoitti. Hän muisteli perheen uurastusta kodin rakentamiseksi ja sitä ympäröivän tontin kaunistamiseksi. Sitten hänen ajatuksensa kääntyivät suhteisiin – toisiinsa ja Jumalaan:

”Täällä olemme leikkineet yhdessä lasten varttuessa ja täällä olemme rukoilleet yhdessä. Täällä olemme lastemme kanssa oppineet tuntemaan taivaallisen Isämme ja tietämään, että Hän elää, kuuntelee ja vastaa.

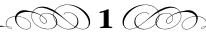
Voisin melkein kirjoittaa kirjan – en maailmalle vaan noille viidelle lapselle, heidän puolisoilleen ja jälkeläisilleen. Ja jos saisin puettua sanoiksi tuon kodin tarinan, siinä olisi kyyneliä ja naurua ja suurenmoista, hiljaista, vallitsevaa rakkauden henkeä, joka koskettaisi sitä lukevien sydäntä, sillä ne, jotka elivät ja varttuivat täällä,

rakastivat toisiaan, rakastivat naapureitaan, rakastivat Jumalaansa ja Herraa Jeesusta Kristusta.”¹

Koko palvelutyönsä ajan presidentti Hinckley todisti rakastavien, uskollisten perheiden tärkeydestä. Hänen johdollaan ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi esittivät julki-
lausuman ”Perhe – julistus maailmalle”, jonka vanhin M. Russell Ballard kahdentoista koorumista kuvaili olevan ”vetoamus suo-
jella ja vahvistaa perheitä”². Luettuaan julistuksen syyskuun 1995
yleisessä Apuyhdistyksen kokouksessa presidentti Hinckley julisti:
”Jokaisen kansakunnan voima lähtee sen kotien seinien sisäpuolelta.
Kehotamme kansaamme kaikkialla vahvistamaan perheitään näiden
perinteisten arvojen mukaisesti.”³

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Perhesuhteet ovat kaikista ihmissuhteista pyhimpä.

Perhe on – – jumalallinen. Se on taivaallisen Isämme asettama. Se sulkee sisäänsä kaikista ihmissuhteista pyhimmän. Vain sen toiminta-
järjestelmän kautta Herran tarkoitukset voivat täytyä.⁴

Me olemme kirkko, joka todistaa perheen – isän, äidin, lasten –
tärkeydestä ja siitä tosiseikasta, että me kaikki olemme Jumalan, ian-
kaikkisen Isämme, lapsia. Vanhemmilla, jotka saattavat lapsia tähän
maailmaan, on velvollisuus rakastaa noita lapsia, hoivata heitä ja
pitää heistä huolta, opettaa heille niitä arvoja, jotka siunaavat heidän
elämänsä, jotta heistä kasvaa hyviä kansalaisia. – – Haluan tähden-
tää teille jo tuttua asiaa, että on tärkeää sitoa perheemme yhteen
rakkaudella ja ystävällisyydellä, arvostuksella ja kunnioituksella sekä
opettamalla Herran teitä, jotta lapsenne varttuvat vanhurskaudessa
ja välttävät ne murhenäytelmät, jotka ovat nujertamassa hyvin monet
perheet kautta maailman.⁵

On ehdottoman tärkeää, ettette laiminlyö perhettänne. Teillä ei
ole mitään kallisarvoisempaa.⁶

 2

Isillä ja äideillä on etuoikeus huolehtia lapsistaan ja opettaa heille Jeesuksen Kristuksen evankeliumia.

Vetoamme vanhempiin, että he tekisivät parhaansa opettaakseen ja kasvattaakseen lapsiaan evankeliumin periaatteiden mukaisesti ja pitäisivät heidät näin kirkon piirissä. Koti on vanhurskaan elämän perusta, eikä mikään muu taho voi ottaa sen paikkaa tai täyttää sen perustehtäviä tämän Jumalan antaman vastuun täyttämässä.⁷

Olen varma siitä, ettei mikään takaa suurempaa onnistumista uskaliaassa vanhemmuuden hankkeessa kuin sellainen perhe-elämän ohjelma, joka pohjautuu evankeliumin ihaniin opetuksiin: että perheen isä voidaan pukea Jumalan pappeuteen, että hänen etuoikeutenaan ja velvollisuutenaan on huolehtia taivaallisen Isämme hänelle uskomien lasten tarpeista, että hänen on määrä johtaa kotona pappeuden hengessä taivuttelulla, pitkämielisyydellä, lempeydellä, nöyryydellä ja vilpittömällä rakkaudella (ks. OL 121:41–42); että perheen äiti on Jumalan tytär, älykäs, omistautuva ja rakastava sielu, joka voidaan pukea Jumalan Hengellä, että hänen etuoikeutenaan ja velvollisuutenaan on hoivata taivaallisen Isämme hänelle uskomia lapsia heidän päivittäisissä tarpeissaan, että hänen on myös määrä yhdessä miehensä kanssa opettaa lapsiaan ”ymmärtämään oppia parannuksesta, uskosta Kristukseen, Jumalan Poikaan, ja kasteesta ja Pyhän Hengen lahjasta kätten päällepanemisen kautta – [ja] rukoilemaan ja vaeltamaan oikeamielisesti Herran edessä” (OL 68:25, 28).

Tällaisessa kodissa lapset rakastavat eivätkä kammoksu vanhempiaan, he kunnioittavat eivätkä pelkää heitä. Ja vanhemmat pitävät lapsia Herran lahjoina, joista tulee huolehtia ja joita tulee hoivata, rohkaista ja ohjata.

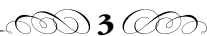
Satunnaisia mielipide-eroja saattaa syntyä; pieniä riitoja saattaa tulla. Mutta jos perheenjäsenet rukoilevat, rakastavat ja ovat huomaavaisia, tuloksena on sellainen kiintymys, joka yhdistää ikuisesti, ja sellainen uskollisuus, joka on oleva alati oppaana.⁸

Nyt muutama sana yksinhuoltajille. – – [Te] kannatte uuvuttavia taakkoja taistellessanne päivittäisiä taisteluja, jotka liittyvät lasten kasvattamiseen ja heidän tarpeistaan huolehtimiseen. Se on yksinäinen velvollisuus. Mutta teidän ei tarvitse olla täysin yksin. Tässä kirkossa

on monia, todella monia, jotka auttaisivat teitä hienotunteisesti ja ymmärtäen. He eivät halua tupata sinne, minne heitä ei haluta. Mutta heidän kiinnostuksensa on aitoa ja vilpitöntä, ja he siunaavat omaa elämäänsä siunatessaan teidän elämäännne ja lastenne elämää. Ottakaa vastaan heidän apunsa. Heidän pitää antaa sitä niin heidän itsensä vuoksi kuin teidän vuoksenne.

Meillä on tässä kirkossa tuhansittain hyviä piispoja. Meillä on tuhansittain hyviä koorumien virkailijoita. Meillä on tuhansittain suurenmoisia Apuyhdistyksen sisaria. Meillä on kotiopettajia ja kotikäyntiopettajia. He ovat ystäviänne, jotka Herra on asettanut paikalleen antaakseen heidän voimastaan teidän avuksenne. Älkääkös koskaan unohtako, että Herra itse on suurempi voimanlähde kuin mikään muu. Minua liikutti tapaus, josta kertoi – eräs seitsemän lapsen yksinhuoltaja. Hän pyysi taivaalliselta Isältään, että voisi mennä Hänen luokseen vaikka vain yhdeksi illaksi saamaan lohtua ja voimaa seuraavan päivän koettelemuksia varten. Hänen mieleensä tuli hellä vastaus, joka oli melkein kuin ilmoitus: ”Sinä et voi tulla minun luokseni, mutta minä tulen sinun luoksesi.”⁹

Mitä varmemmin kasvatatte lapsenne Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaisesti, rakastaen ja suurin odotuksin, sitä todennäköisemmin heidän elämässään on rauha.¹⁰

Perherukouksen avulla lapset varttuvat uskoen elävään Jumalaan.

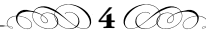
Katsokaa pienokaisianne. Rukoilkaa heidän kanssaan. Rukoilkaa heidän puolestaan ja siunatkaa heitä. Se maailma, johon he ovat astumassa, on monimutkainen ja vaikea maailma. He joutuvat kokemaan suuria vastoinkäymisiä. He tulevat tarvitsemaan kaiken sen voiman ja kaiken sen uskon, mitä te voitte heille antaa niin kauan kuin he vielä ovat luonanne. Ja he tulevat myös tarvitsemaan suurempaa voimaa, joka tulee korkeudesta. Heidän on tehtävä enemmän kuin vain kuljettava sen mukana, mitä he löytävät. Heidän on kohotettava maailmaa, ja ainoa työkalu, joka heillä on, on heidän oman elämänsä antama esimerkki ja se vakuuttava voima, joka tulee heidän todistuksesta ja heidän tiedostaan siitä, mikä on Jumalan. He tarvitsevat Herran apua. Rukoilkaa heidän kanssaan heidän ollessaan vielä

nuoria, että he voisivat tulla tuntemaan tuon voimanlähteen, joka on silloin aina oleva ulottuvilla tarpeen tullen.¹¹

En tiedä mitään muuta tapaa, jolla olisi yhtä myönteinen vaikutus elämääänne kuin polvistumisella yhteiseen rukoukseen. Jo sanoilla ”taivaallinen Isämme” on valtava vaikutus. Ette voi lausua niitä vilpittömästi ja Hänet Isäksenne tunnustaen tuntematta jonkinlaista vastuullisuutta Jumalaa kohtaan. – –

Päivittäinen keskustelunne Hänen kanssaan antaa rauhaa sydämeenne ja sellaista elämäniloa, jota ette voi saada mistään muualta. – – Rakkautenne syvenee. Keskinäinen arvonantonne lisääntyy.

Lapsianne siunataan turvallisuuden tunteella, koska he saavat elää kodissa, jossa vallitsee Herran Henki. He saavat tuntea ja rakastaa vanhempia, jotka kunnioittavat toisiaan, ja kunnioituksen henki kehittyy myös lasten sydämessä. He saavat kokea ystävällisen kielenkäytön tuomaa turvallisuutta. Heillä on turvanaan vanhemmat, jotka ovat rehellisiä Jumalalle, toisilleen ja muille lähimmäisilleen. He saavat kehittyä kiitollisuuden ilmapiirissä, koska he ovat kuulleet vanhempiensa kiittävän Herraa pienistä ja suurista siunauksistaan. He kasvavat uskoen elävään Jumalaan.¹²

Perheilta voi vetää vanhemmat ja lapset yhteen oppimaan Herran teitä.

Voin muistaa, kuinka ollessani pieni poika, viisivuotias, presidentti Joseph F. Smith ilmoitti koko kirkolle, että jäsenten tulee koota perheensä yhteen perheiltään. Isäni sanoi: ”Kirkon presidentti on pyytänyt, että teemme niin, ja me aiomme tehdä niin.”

Niinpä me kaikki kokoonnuimme perheiltään. Se oli hassua. Hän sanoi: ”Me laulamme laulun.” Me emme olleet mitään laulajia. – – Yritimme vain laulaa ja nauroimme toisillemme. Samoin teimme monen muun asian kanssa. Mutta tuosta kokemuksesta tuli vähitellen jotakin suurenmoista – käytäntö, joka auttoi meitä, joka veti meidät yhteen perheenä, joka vahvisti meitä, ja sydämessämme kasvoi vakaumus perheillan arvosta.¹³

Olen kiitollinen siitä, että meillä kirkkona on ohjelmamme perusosana viikoittaisen perheillan käytäntö. On merkittävää, että näinä

kiireisinä aikoina tuhannet perheet kautta maailman pyrkivät vilpittömästi pyhittämään yhden illan viikossa siihen, että laulamme yhdessä, opetamme toisillemme Herran teitä, polvistumme yhdessä rukoilemaan kiittäen silloin Herraa Hänen armolahjoistaan ja pyytäen Hänen siunauksiaan elämällemme, kodillemme, työllemme, maallemme. Mielestäni me arvostamme liian vähän sitä suurta hyvää, joka tästä ohjelmasta koituu.¹⁴

Jos teillä on epäilyksiä perheillan hyödyistä, kokeilkaa sitä. Kootkaa lapsenne ympärillenne, opettakaa heitä, todistakaa heille, lukekaa pyhiä kirjoituksia yhdessä ja pitäkää hauskaa yhdessä.¹⁵

Vanhempien tulee aloittaa lastensa opettaminen, kun lapset ovat aivan pieniä.

Pian naimisiin mentyämme me rakensimme ensimmäisen kotimme. Meillä ei ollut paljon rahaa, ja tein suuren osan työstä itse. Pihapiirin kunnostus jäi täysin minun tehtäväkseni. Ensimmäinen monista istuttamistani puista oli piikitön kolmioka, ja näin sieluni silmin päivän, jolloin puu varjostaisi taloa viilentäen sitä kesäkuumalla. Istutin sen tontin nurkkaan, jossa itäpuolella olevasta kanjonista tuleva tuuli puhalsi tuimimmin. Kaivoin kuopan, panin paljaat juuret siihen ja täytin kuopan mullalla, kastelin taimen ja sitten suurin piirtein unohdin sen. Se oli vain hento puuntaimi, ehkäpä parin sentin vahvuinen rungostaan. Se oli niin norja, että sitä saattoi taivutella helposti joka suuntaan. Vuosien varrella en kiinnittänyt siihen juuri lainkaan huomiota. Sitten eräänä talvipäivänä, kun puu seiso lehdetönä, satuin katsomaan sitä ikkunasta. Huomasin, että se oli kallellaan länteen päin, vääristynyt ja vino. En ollut uskoa silmiäni. Menin ulos ja nojasin runkoa vasten ja yritin suoristaa puuta. Mutta rungon läpimitta oli jo kolmisenkymmentä senttiä. Minun voimani eivät mitenkään vetäneet sille vertoja. Hain vajasta taljan, kiinnitin toisen pään puuhun ja toisen tukevaan aidanpylvääseen. Kiristin vaijeria. Väkipyörät liikkuvat hieman, ja puu vavahti hiukkasen. Mutta siinä kaikki. Se tuntui sanovan: ”Et sinä pysty minua suoristamaan. On liian myöhäistä. Olen kasvanut tällaiseksi sinun laiminlyöntisi tähden, enkä aio taipua.”

”Kootkaa lapsenne ympärillenne, opettakaa heitä, todistakaa heille, lukekaa pyhiä kirjoituksia yhdessä ja pitäkää hauskaa yhdessä.”

Lopulta otin epätoivoissani sahan ja sahasin poikki suuren ja tukevan oksan puun länsipuolelta. Astahdin taaksepäin ja silmäilin, mitä olin tehnyt. Olin sahannut pois suurimman osan puuta, ja jäljellä oli valtava arpi, halkaisijaltaan noin 20 senttiä, ja vain yksi pieni oksa, joka kasvoi kohti taivasta.

– – Hiljattain katsoin taas puuta. Se on suuri, sen muoto on parempi, ja se palvelee taloa hyvin. Mutta kuinka vakava olikaan sen nuoruusvuosien trauma ja kuinka kovakouraisesti olinkaan ojentanut sitä. Istutusvaiheessa narunpätkä olisi pitänyt sen suorana tuulen voimaa vastaan. Olisin voinut panna sen narun paikoilleen hyvin pienellä vaivalla, ja minun olisi pitänyt tehdä se, mutta en vain tehnyt. Ja puu taipui siihen kohdistuneiden voimien vaikutuksesta.

Lapset ovat samanlaisia kuin puut. Kun he ovat vielä pieniä, heidän elämänsä voi muovata ja ohjata, ja se tapahtuu yleensä hyvin pienellä vaivalla. Sananlaskujen kirjoittaja sanoi: ”Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, niin hän vanhanakaan ei siltä poikkea” [Sananl. 22:6]. Tämän ohjauksen perusta on kodissa.¹⁶

Jesaja on sanonut: ”Herra itse on opettava sinun poikiasi, runsas on lastesi onni ja rauha” (Jes. 54:13).

Johdattakaa siis poikianne ja tyttäriänne, opastakaa ja ohjatkaa heitä pienestä pitäen, opettakaa heille Herran teitä niin, että rauha on heidän kumppaninaan kautta elämän.¹⁷

6

Jos lapset kapinoivat, vanhempien tulee edelleen rukoilla heidän puolestaan, rakastaa heitä ja tarjota heille apuaan.

Tiedän, että on vanhempia, jotka huolimatta runsaasti osoittamastaan rakkaudesta sekä uutterista ja uskollisista pyrkimyksistään opettaa lapsiaan saavat nähdä lastensa kasvavan päinvastaiseen suuntaan, ja he surevat, kun heidän kurittomat poikansa ja tyttärensä valitsevat tahallaan suunnan, jolla on murheelliset seuraukset. Tunnen suurta myötätuntoa sellaisia vanhempia kohtaan, ja minulla on tapana lukea heille Hesekielin sanat: ”Ei poikaa panna vastaamaan isänsä synneistä eikä isää poikansa synneistä” (Hes. 18:20).¹⁸

Silloin tällöin, riippumatta kaikesta, mitä yritätte tehdä, lapsi on kapinallinen. Mutta jatkakaa työtä. Älkää koskaan antako periksi. Ette ole hävinneet niin kauan kuin yritätte. Jatkakaa työtä.¹⁹

Jos jollakulla teistä on lapsi tai rakas ihminen tuossa [kapinoinnin] tilassa, älkää antako periksi. Rukoilkaa heidän puolestaan ja rakastakaa heitä ja tarjotkaa heille tukenne ja auttakaa heitä.²⁰

Se voi joskus tuntua liian myöhäiseltä – –. Mutta muistakaa istutamaani piikitöntä kolmiokkaa [ks. s. 176–177]. Leikkaus ja kärsimys saivat aikaan jotakin kaunista, ja puun myöhemmät vaiheet ovat suoneet tervetullutta suojaa päivän kuumuudelta.²¹

7

Me vahvistamme perhettämme, kun pyydämme taivaan apua ja vaalimme rakkauden ja kunnioituksen henkeä toisiamme kohtaan.

[Perheen kasvattaminen] ei ehkä ole helppoa. Siihen sisältyy varmaan paljon pettymyksiä ja haasteita. Se vaatii rohkeutta ja kärsivällisyyttä. – – Rakkaudesta riippuu niin paljon – rakkaudesta, jota osoitetaan kitsastelematta lapsuudessa ja joka jatkuu nuoruuden pulmallisten vuosien läpi. Se saa aikaan sellaista, mitä lapsiin upotettu raha ei milloinkaan saa aikaan.

– Ja kärsivällisyys, johon liittyy kielensä hillitseminen ja vihan hallitseminen. – –

– Ja rohkaisu, joka on nopea antamaan tunnustusta ja hidas arvostelevaan.

Nämä yhdessä rukousten kera saavat aikaan ihmeitä. Ette voi odottaa voivanne selviytyä siitä yksinänne. Te tarvitsette taivaan apua kasvattaessanne taivaan lasta – teidän lastanne, joka on myös hänen taivaallisen Isänsä lapsi.²²

Jokainen lapsi muutamaa mahdollista poikkeusta lukuun ottamatta on kodin tuote, olipa koti hyvä, paha tai välinpitämätön. Kun lapset kasvavat vuosien varrella, heidän elämänsä tulee suuressa mitassa heijastamaan ja välittämään perheen opetuksia. Jos kodissa on karkeutta, pahoinpitelyä, hillitsemätöntä vihaa, uskotomuutta, hedelmät ovat varmat ja näkyvät, ja kaiken todennäköisyyden mukaan ne toistuvat seuraavassa sukupolvessa. Jos toisaalta kodissa on kärsivällisyyttä, anteeksiantamusta, kunnioitusta, toisten huomioon ottamista, ystävällisyyttä, armeliaisuutta ja laupeutta, ovat hedelmät jälleen näkyvät ja ikuisesti palkitsevat. Ne ovat myönteiset ja suloiset ja ihanat. Ja kun vanhemmat osoittavat ja opettavat armeliaisuutta, se jatkuu seuraavan sukupolven elämässä ja toiminnassa.

Puhun isille ja äideille kaikkialla, ja pyydän teitä jättämään taakseen karkeudet, hillitsemään vihastuksenne, alentamaan ääntänne ja kohtelevaan armeliaasti ja rakkaudella ja kunnioituksella toisianne kodeissamme.²³

On kirjoitettu, että ”sävyisä vastaus taltuttaa kiukun” (Sananl. 15:1). Joudumme harvoin ikävyiksiin, kun puhumme sävyisästi. Vasta silloin kun korotamme äänemme, kipinät sinkoilevat ja pienistä karpäsistä tulee suurten riitojen härkäsiä. – – Taivaan ääni on kuin hiljainen tuulen humina [ks. 1. Kun. 19:11–12]; vastaavasti on kotirauhan ääni hiljainen ääni.²⁴

Tietenkin perheessä tarvitaan kuria. Mutta kurinpito ankaruutta ja julmuutta käyttämällä ei suinkaan saa aikaan parannusta vaan pikemminkin kaunaa ja katkeruutta. Se ei paranna mitään vaan ainoastaan pahentaa ongelmaa. Se on tuhoon tuomittua.²⁵

Koko maailmassa ei ole rakkauden veroista kurinpitokeinoa. Siinä on aivan oma taikavoimansa.²⁶

Työskennelkäämme jatkuvasti vahvistaaksemme perheitämme. Edistäkööt miehet ja vaimot ehdottoman uskollisuuden henkeä toisiaan kohtaan. Älkäämme pitkö toinen toistamme itsestäänselvyyksinä vaan työskennelkäämme jatkuvasti ravitaksemme rakkauden ja kunnioituksen henkeä toisiamme kohtaan.²⁷

Oi Jumala, iankaikkinen Isämme, siunaa vanhempia, jotta he voisivat opettaa rakkaudella, kärsivällisyydellä ja rohkaisua antaen niitä, jotka ovat kallisarvoisimpia, lapsia, jotka ovat tulleet Sinun luotasi, jotta he yhdessä varjeltuisivat ja jotta heitä ohjattaisiin hyvään tässä kasvun prosessissa ja he toisivat siunauksia maailmaan, josta he ovat osana.²⁸

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Hinckley opetti, että perhe ”sulkee sisäänsä kaikista ihmissuhteista pyhimmän” (osa 1). Kuinka tämä totuus voisi vaikuttaa suhteisiimme perheemme jäseniin? Kuinka se saattaisi vaikuttaa siihen, mikä on aikamme ja toimiemme tärkeysjärjestys?
- Miksi vanhempien tulee tehdä parhaansa ”opettaakseen ja kasvattaakseen lapsiaan evankeliumin periaatteiden mukaisesti”? (Ks. osa 2.) Kuinka evankeliumin opettaminen kodissanne on ollut perheellesi siunauksena? Kuinka vanhemmat voivat edistyä pyrkimyksissään auttaa lapsiaan elämään evankeliumin mukaan?
- Käy läpi presidentti Hinckleyn opetukset perherukouksen siunauksista (ks. osa 3). Miksi mielestäsi perherukous tuo siunauksia? Mitä siunauksia olet kokenut säännöllisestä perherukouksesta? Mitä menetämme, jos laiminlyömme perherukouksen?
- Mitä voimme oppia Gordon B. Hinckleyn pikkupoikana saaman kokemuksen perusteella perheillasta? (Ks. osa 4.) Mitä siunauksia oma perheesi on saanut perheilloista?
- Käy läpi presidentti Hinckleyn kertomus kolmioka-puusta (ks. osa 5). Mitä sovelluksia tällä kertomuksella voisi olla omaan elämäsi?

- Kuinka presidentti Hinckleyn opetukset osassa 6 voivat auttaa vanhempia, joiden lapsi on kulkenut harhaan? Millä tavoin vanhemmat ja muut voivat tavoittaa tällaisen lapsen rakkaudessa?
- Miksi on tärkeää, että vanhemmat pitävät lapsilleen kuria rakkaudessa eivätkä vihassa? Mitä asioita vanhemmat voivat tehdä pitääkseen kuria rakkaudessa? Kuinka perheenjäsenet voivat vaalia rakkauden ja kunnioituksen henkeä toisiaan kohtaan? (Ks. osa 7.)

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

5. Moos. 11:19; En. 1–5; Moosia 4:14–15; Alma 56:45–48; 3. Nefi 18:21; ks. myös ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129

Opetusvihje

”Sinusta voi tuntua, ettet ymmärrä jotakin tiettyä periaatetta, jota valmistaudut opettamaan. Mutta kun tutkit sitä rukoillen, pyrit elämään sen mukaan, valmistaudut opettamaan sitä ja sitten kerrot siitä muille, oma todistuksesi vahvistuu ja syvenee.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 19.)

Viitteet

1. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 333.
2. M. Russell Ballard, artikkelissa ”Today’s Family: Proclamation Still a Clarion Call”, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/proclamation-on-family-is-still-a-clarion-call; käytetty 12. toukokuuta 2015; ks. myös Richard M. Romney, ”Yhä kaikua kutsu”, *Liahona*, syyskuu 2013, s. 36.
3. Ks. ”Pysykää lujina maailman houkutuksia vastaan”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 101.
4. ”Totuuden tukipilarit”, *Liahona*, toukokuu 2002, s. 5.
5. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 208.
6. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000–2004*, 2005, s. 387.
7. Kirje ensimmäiseltä presidenttikunnilta, 11. helmikuuta 1999, *Liahona*, joulukuu 1999, s. 1.
8. Ks. ”Totuuden tukipilarit”, s. 6.
9. ”To Single Adults”, *Ensign*, kesäkuu 1989, s. 74.
10. ”Pysykää lujina maailman houkutuksia vastaan”, s. 99.
11. Ks. ”Katsokaa pienokaisianne”, *Liahona*, maaliskuu 2001, s. 7.
12. *Onnellisen kodin kulmakivet*, lehtinen, 1984, s. 9–10.
13. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2*, s. 402.
14. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1965, s. 51.
15. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 212.
16. Ks. ”Neljä yksinkertaista neuvoa perheillemme ja kansakunnillemme”, *Valkeus*, kesäkuu 1996, s. 6.
17. ”Runsa on lastesi onni ja rauha”, *Liahona*, tammikuu 2001, s. 67.
18. Ks. ”Nämä pienokaisemme”, *Liahona*, joulukuu 2007, s. 6.
19. ”Inspirational Thoughts”, *Ensign*, elokuu 1997, s. 4.
20. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 54.

21. Ks. ”Neljä yksinkertaista neuvoa perheillemme ja kansakunnillemme”, s. 9.
22. ”Kasvata lapsi sille tielle, jota hänen on kulkeminen”, *Valkeus*, tammikuu 1994, s. 57.
23. Ks. ”Autuaita ovat laupiaat”, *Valkeus*, heinäkuu 1990, s. 62.
24. Ks. ”Jos Herra ei huonetta rakenna...”, *Valkeus*, lokakuu 1971, s. 315.
25. Ks. ”Katsokaa pienokaisianne”, s. 5.
26. Ks. ”Kotimme ilmapiiri”, *Valkeus*, marraskuu 1985, s. 4.
27. Ks. ”Kiitos Herralle Hänen siunauksistaan”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 105.
28. Ks. ”Kasvata lapsi sille tielle, jota hänen on kulkeminen”, s. 57.

Kuuliaisuus – eläkää vain evankeliumin mukaan

*”Evankeliumin tie on yksinkertainen.
– – Nöyrtykää ja olkaa kuuliaisia.”*

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Kun Gordon B. Hinckley oli noin 14-vuotias, hänellä oli Suolajärven tabernaakkelissa kokemus, joka innoitti häntä tekemään erään tärkeän päätöksen. Myöhemmin hän muisteli:

”[Kuulin] presidentti Heber J. Grantin kertovan siitä, kun hän poikasena luki Mormonin kirjaa. Hän puhui Nefistä ja siitä suuresta vaikutuksesta, joka Nefillä oli hänen elämäänsä. Ja sitten syvällä vakaumuksen rintaäänellä, jota en milloinkaan unohda, hän lainasi Nefin suuria sanoja: ’Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käsknee heidän tehdä’ (1. Nefi 3:7).

Nuorena sydämessäni tein tuolloin päätöksen yrittää tehdä se, mitä Herra on käskenyt.”¹

Gordon B. Hinckley piti tuon päätöksen aina sydämessään. Vuosia myöhemmin, kun hän oli kirkon presidentti, hän palasi opetuksissaan sanomaan, jonka hän oli kuullut nuorukaisena. Puhuessaan ryhmälle myöhempien aikojen pyhiä eräässä aluekonferenssissa hän sanoi:

”Monet [uutis]toimittajat ovat haastatelleet minua. Yksi asia, jota he kysyvät, on: ’Mikä on oleva teemanne presidenttikaudellanne?’ Sanon vain: ’Sama teema, jonka olen kuullut tämän kirkon presidenttien ja apostolien toistavan niin kauas taaksepäin kuin muistan: Eläkää vain evankeliumin mukaan, ja jokainen, joka tekee niin, saa sydämeensä vakaumuksen siitä totuudesta, jonka mukaan hän elää.’”²

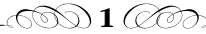
Nefin esimerkki kuuliaisuudesta innotti nuorta Gordon B. Hinckleyä.

Ensimmäisessä yleiskonferenssissaan kirkon presidenttinä presidentti Hinckley esitti kaikille kutsun pyrkiä lujemmin elämään evankeliumin mukaan:

”Veljeni ja sisareni, meidän on tullut aika olla hieman suoraselkäämpimpiä, kohottaa katseemme ja avartaa ajatuksiamme ymmärtääksemme paremmin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon suurta tuhatvuotista tehtävää. Nyt on aika olla voimakas. Nyt on aika mennä eteenpäin epäröimättä, tarkkaan tietäen tehtävämme tarkoituksen, laajuuden ja tärkeyden. Nyt on aika tehdä oikein seurasipa siitä mitä tahansa. Nyt on aika osoittaa pitävänsä käskyt. Nyt on aika osoittaa ystävällisyyttä ja rakkautta kärsiville ja niille, jotka vaeltavat pimeydessä ja tuskassa. Nyt on aika olla huomaavainen ja hyvä, kunnollinen ja kohtelias muita kohtaan kaikissa suhteissamme. Toisin sanoen tulla enemmän Kristuksen kaltaiseksi.”³

Presidentti Hinckley jatkoi tämän sanoman tähdentämistä. Kymmenen vuotta myöhemmin hän toisti nämä sanat yleiskonferenssissa ja sanoi niiden noudattamisesta: ”Teidän täytyy toimia tuomareina siinä, kuinka pitkälle olemme päässeet tuon kymmenen vuotta sitten esitetyn kutsun toteuttamisessa.”⁴

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Me olemme liittokansaa, ja suuret ovat ne velvoitukset, jotka kuuluvat tuohon liittoon.

Me olemme liittokansaa, ja se on hyvin vakava asia. Kun tämä työ palautettiin ja Herra toi julki tuon palautuksen tarkoitukset, Hän sanoi yhden syyn palautukseen olevan se, että Hänen ikuinen liittonsa saatettaisiin voimaan uudelleen. Tuo liitto – – solmittiin Abrahamin ja Jehovan välillä, kun mahtava Jehova antoi Abrahamille suuren ja juhlanan lupauksen. Hän sanoi, että Abrahamin jälkeläisiä tulisi olemaan kuin merenrannan hiekkaa, että kaikkia kansakuntia siunattaisiin Abrahamin kautta. Hän teki Abrahamin kanssa tämän liiton, että Hän olisi heidän Jumalansa ja he olisivat Hänen kansansa. – – Silloin solmittiin suhde, joka olisi vaikutuksiltaan iankaikkinen kaikkien niiden iankaikkisessa elämässä, jotka tekisivät tuon liiton. Sen seuraukset ovat ihmeellisiä: jos me toimimme kuten Jumalan

”Joka kerta kun nautimme sakramentin, – – me otamme päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen ja lupaamme pitää Hänen käskynsä.”

lasten tulee toimia, Hän on meidän Jumalamme, joka siunaa meitä, rakastaa meitä, ohjaa meitä, auttaa meitä.

Tuo ikuinen liitto on vahvistettu uudelleen tällä taloudenhoitokaudella. Itse asiassa me teimme tuon liiton, kun meidät kastettiin. Meistä tuli ikään kuin osa Hänen jumalallista perhettä. Kaikki Jumalan lapset ovat Hänen perhettä, mutta tietyllä ja ihmeellisellä tavalla Jumalan ja Hänen liittonsa lasten välillä on aivan erityinen suhde. Ja kun me tulimme kirkkoon, – – meistä tuli osa liittokansaa. Ja joka kerta kun nautimme sakramentin, me teemme sen Jumalan Pojan uhrin muistoksi, Hänen, joka antoi henkensä meidän itse kunkin edestä. Sen lisäksi tuohon liittoon kuuluu myös se, että me otamme päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen ja lupaamme pitää Hänen käskynsä, ja Hän lupaa meille, että Hän siunaa meitä Pyhällä Hengellä.

Me olemme liittokansaa, ja suuret ovat ne velvoitukset, jotka kuuluvat tuohon liittoon. Me emme voi olla aivan tavallisia ihmisiä. Meidän täytyy kohota väkijoukon yläpuolelle. Meidän täytyy olla vähän suoraselkäisempiä. Meidän täytyy olla vähän parempia, vähän ystävällisempiä, vähän anteliaampia, vähän kohteliaampia, vähän huomaavaisempia, vähän aktiivisempia muiden palvelemisessa.⁵

Me olemme kansaa, joka on ottanut päälleen vakavan liiton ja Herran Jeesuksen Kristuksen nimen. Pyrkikäämme hieman lujemmin pitämään käskyt, elämään kuten Herra on pyytänyt meitä elämään.⁶

2

Herra odottaa meidän elävän joka suhteessa evankeliumin mukaan.

Elämme kompromissien ja myöntövyöden aikaa. Päivittäin eteemme tulevissa tilanteissa me tiedämme, mikä on oikein, mutta ympäristön painostuksesta ja petollisten äänten taivuttelemina me annamme periksi. Me teemme kompromisseja. Me myönnyimme. Me taivumme, ja me häpeämme itseämme. – – Meidän on kasvatettava voimaa noudattaa vakaumustamme.⁷

Evankeliumin tie on yksinkertainen. Jotkut sen vaatimuksista saattavat tuntua teistä alkeellisilta ja tarpeettomilta. Älkää halveksiko niitä. Nöyrytkää ja olkaa kuuliaisia. Lupaen, että tulokset ovat ihmeellisiä nähdä ja tyydytystä tuottavia kokea.⁸

Suuri vetoomukseni on, että me kaikki yritämme hieman lujemmin elää sen jumalallisuuden mitan mukaan, joka meissä on. Me pystymme parempaan kuin miten nyt toimimme. Me pystymme olemaan parempia kuin olemme. Jos pitäisimme jatkuvasti mielessämme, että tuo mielikuva jumalallisesta perinnöstä, Jumalan isyydestä ja ihmisten veljeydestä on todellisuutta, olisimme vähän suvaitsevaisempia, vähän ystävällisempiä, vähän halukkaampia kohottamaan ja auttamaan ja tukemaan niitä, jotka ovat keskuudessamme. Me olisimme vähemmän taipuvaisia alentumaan asioihin, jotka selvästikin ovat sopimattomia meille.⁹

Uskonto, johon kuulutte, on seitsemäksi päiväksi viikossa eikä vain sunnuntaiksi. – – Se on koko ajaksi – 24 tunniksi vuorokaudessa, seitsemäksi päiväksi viikossa, 365 päiväksi vuodessa.¹⁰

Herra odottaa, että me pidämme elämämme järjestyksessä, että me elämme joka suhteessa evankeliumin mukaan.¹¹

 3

Jumala vuodattaa siunauksia niiden päälle, jotka vaeltavat kuuliaisina Hänen käskyilleen.

Herra käskei Eliaa piiloutumaan Keritinpuron uomaan. Hän voisi juoda purosta, ja korvit ruokkisivat häntä. Kirjoituksissa on yksinkertainen ja ihmeinen lausahdus Eliasta: ”Hän lähti matkaan ja teki niin kuin Herra oli käskenyt” (1. Kun. 17:5).

Asiasta ei väitelyä. Verukkeita ei esitetty. Sitä ei kierrelty ja kaarreltu. Elia yksinkertaisesti ”lähti matkaan ja teki niin kuin Herra oli käskenyt”. Ja hän pelastui niiltä kauheuksilta, jotka kohtasivat ihmisiä, jotka ivasivat, väittelivät ja epäilivät.¹²

Koko Mormonin kirjan kertomus on kertomus ihmisistä, jotka ollessaan vanhurskaita ja palvellessaan Jeesusta Kristusta menestyivät maassa ja joita Herra siunasi anteliaasti ja runsaasti, ja kun he tekivät syntiä ja kulkivat harhaan ja unohtivat Jumalansa, he lankesivat kurjuuteen, sotiin ja vaikeuksiin. Teidän turvallisuutenne, teidän rauhanne, teidän menestyksenne tulee kuuliaisuudesta Kaikkivaltiaan käskyille.¹³

”Pidä minun käskyni alati, niin sinä saat vanhurskauden kruunun” [OL 25:15]. Tämän lupauksen Herra antoi Emma Hale Smithille. Se on Herran lupaus teille kaikille. Onni tulee käskyjen pitämisestä. Myöhempien aikojen pyhälle – – käskyjen rikkominen voi tuoda ainoastaan murhetta. Ja jokaiselle, joka pitää käskyt, on luvattu – – kruunu, vanhurskauden ja iankaikkisen totuuden kruunu.¹⁴

Todellinen vapaus tulee kuuliaisuudesta Jumalan neuvoille. On kirjoitettu, että ”käsky on lamppu, opetus on valo” (Sananl. 6:23).

Evankeliumi ei ole tukahduttamisen filosofia, kuten hyvin monet siitä ajattelevat. Se on vapauden suunnitelma, joka pitää halut kurissa ja ohjaa käytöstä. Sen hedelmät ovat suloisia ja palkkiot lukuisia. – –

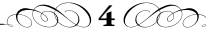
”Vapauteen Kristus meidät vapautti. Pysykää siis lujina älkääkään alistuko uudelleen orjuuden ikeeseen” (Gal. 5:1).

”Missä Herran Henki on, siellä on vapaus” (2. Kor. 3:17).¹⁵

Meidän turvamme on parannuksessa. Meidän voimamme tulee kuuliaisuudesta Jumalan käskyille. – – Seiskäämme horjumatta pahaa vastaan sekä kotona että muualla. Eläkäämme kelvollisina taivaan

siunauksille tehden parannusta elämässämme, missä se on tarpeen, ja luottaen Häneen, meidän kaikkien Isään.¹⁶

Meillä ei ole mitään pelättävää. Jumala on peräsimmä. Hän ohjaa tätä työtä sen parhaaksi. Hän vuodattaa siunauksia niiden päälle, jotka vaeltavat kuuliaisina Hänen käskyilleen. Niin Hän on luvannut. Kukaan meistä ei voi epäillä Hänen kykyään pitää se lupaus.¹⁷

Kirkon johtajat osoittavat tien ja pyytävät jäseniä elämään evankeliumin mukaan.

Jotkut sanovat: ”Kirkko ei voi määrätä, mitä ajattelen siitä tai tästä asiasta tai kuinka elän elämäni.”

Ei, vastaan, kirkko ei määrää ketään siinä, mitä pitäisi ajatella tai mitä pitäisi tehdä. Kirkko osoittaa tien ja pyytää jokaista jäsentä elämään evankeliumin mukaisesti ja nauttimaan sellaisesta elämästä koituvista siunauksista. Kirkko ei voi määrätä ketään, mutta se voi neuvoa, se voi suostutella, se voi kehottaa ja se voi odottaa uskollisuutta niiltä, jotka ovat kirkon jäseniä.

Opiskellessani yliopistossa sanoin kerran isälleni, että johtavat auktoriteetit olivat mielestäni ylittäneet oikeutensa, kun he puolustivat tiettyä asiaa. Isäni oli oikein viisas ja hyvä mies. Hän sanoi: ”Kirkon presidentti on neuvonut meitä, ja annan tukeni hänelle profeettana, näkijänä ja ilmoituksensaajana, ja aion noudattaa hänen neuvojaan.”

Olen – – palvellut tämän kirkon johtavissa neuvostoissa [monta] vuotta. – – Haluan esittää teille todistukseni siitä, että vaikka olen istunut kirjaimellisesti tuhansissa kokouksissa, joissa on käsitelty kirkon menettelytapoja ja ohjelmia, en ole koskaan ollut sellaisessa kokouksessa, jossa ei olisi etsitty Herran ohjausta tai jossa joku läsnäolijoista olisi millään tavoin halunnut puolustaa tai tehdä jotakin sellaista, mikä olisi jotakuta kohtaan vahingollista tai pakottavaa.¹⁸

Sanon jokaisen ja kaikkien [jotka istuvat kirkon johtavissa neuvostoissa] puolesta, ettei meillä ole mitään henkilökohtaista agendaa. Meillä on vain Herran agenda. On niitä, jotka arvostelevat, kun me annamme lausunnon neuvoksi tai varoitukseksi. Tietäkää, ettei meidän pyyntöjemme takana ole mitään itsekästä tavoitetta. Tietäkää,

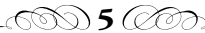
etteivät varoituksemme ole merkityksettömiä tai vailla syytä. Tietäkää, että päätöksiä antaa lausuntoja eri asioista ei tehdä ilman harkintaa, keskustelua ja rukousta. Tietäkää, että ainoa tarkoituksemme on auttaa teitä jokaista ongelmissanne, taisteluissanne, perheessänne ja elämässänne. – – Meillä [ei] ole halua opettaa mitään muuta kuin sitä, mitä Herra itse olisi opettanut. – –

Meidän vastuamme on se, mistä Hesekiel puhui: ”Ihminen, minä olen pannut sinut Israelin kansalle vartijaksi. Kun kuulet suustani sanan, sinun tulee varoittaa heitä minusta.” (Hes. 3:17.)

Meillä ei ole mitään itsekkäitä pyyteitä missään tässä – me vain haluamme, että meidän veljemme ja sisaremmme ovat onnellisia, että heidän kodissaan vallitsee rakkaus ja rauha, että Kaikkivaltiaan voima siunaa heitä heidän moninaisissa vanhurskaissa pyrkimyksissään.¹⁹

Jumala ilmoittaa jatkuvasti omalla tavallaan tahtonsa kansansa suhteen. Todistan teille, että tämän kirkon johtajat eivät koskaan pyydä meitä tekemään mitään sellaista, mitä emme pystyisi suorittamaan Herran avulla. Voimme tuntea itsemme kykenemättömiksi. Se, mitä meiltä pyydetään, ei ehkä ole meille mieleistä tai ei sovi yhteen ajatustemme kanssa. Mutta jos me yritämme uskossa, rukoillen ja päättäväisinä, me pystymme suoriutumaan siitä.

Todistan teille, että myöhempien aikojen pyhien onni, myöhempien aikojen pyhien rauha, myöhempien aikojen pyhien edistyminen, myöhempien aikojen pyhien menestys ja tämän kansan iankaikkinen pelastus ja korotus piilevät siinä, että vaellamme kuuliaisina Jumalan papeuden ohjeille.²⁰

Pienet päätökset voivat johtaa valtaviin seurauksiin.

Voin kuvailla periaatteen, – – joka, jos sitä noudatetaan, lisää suuresti todennäköisyyttä, että päätöksemme ovat oikeita, ja siitä seuraa, että edistymisemme ja onnemme elämässä on mittaamattomasti suurempaa. Tämä suurenmoinen periaate on: *säilyttäkää usko*. – –

En saata kertoa teille yksityiskohtaisesti, kuinka tehdä päätöksiä kaikesta. Mutta voin luvata, että jos teette päätöksenne evankeliumin mittapuiden ja kirkon opetusten mukaan ja säilytätte uskon,

elämäne kantaa suurta ja hyvää hedelmää ja te tulette kokemaan paljon onnea ja saavutuksia.²¹

Monta vuotta sitten työskentelin erään rautatieyhtiön palveluksessa – –. Se oli sitä aikaa, jolloin miltei kaikki kulkivat matkustajajunilla. Eräänä aamuna sain puhelun kollegaltani Newarkista New Jerseystä. Hän sanoi: ”Juna numero se ja se on saapunut, mutta siinä ei ole matkatavaravaunua. Kolmensadan matkustajan matkatavarat ovat kadonneet jonnekin, ja he ovat raivoissaan.”

Ryhdyin heti selvittämään, minne matkatavarat olisivat voineet joutua. Sain selville, että vaunu oli kuormattu oikein ja liitetty oikeaan junaan Oaklandissa Kaliforniassa. Se oli tuotu meidän rautatiealueellemme Salt Lake Cityyn [ja saapunut viimein] St. Louisiin. Siellä toisen rautatieyhtiön oli ollut määrä huolehtia siitä ja viedä se Newarkiin New Jerseyyn. Mutta joku ajattelematon vaihdemies St. Louisin rata-pihalla oli siirtänyt pientä teräskappaletta, vaihdetta, vain 7,5 cm ja vetänyt sitten vivusta irrottaakseen vaunun junasta. Saimme tietää, että matkatavaravaunu, jonka oli pitänyt mennä Newarkiin New Jerseyyn, olikin New Orleansissa Louisianassa – 2 400 km:n päässä oikeasta pääteasemasta. Yksistään se, että joku huolimaton vaihdemies oli St. Louisissa siirtänyt vaihdetta 7,5 cm, sai vaunun ohjautumaan väärille raiteille, ja vaunu joutui yllättävän kauas oikeasta määränpäästään. Niin on elämässämmekin. Sen sijaan että kulkisimme suoraa tietä, jokin erheellinen ajatus vetää meitä toiseen suuntaan. Saatamme siirtyä pois päin alkuperäisestä määränpäästämme vain aivan vähän, mutta jos jatkamme kulkuamme samaan suuntaan, tuo pieni siirtymä kasvaa suureksi kuiluksi ja huomaamme olevamme kaukana sieltä, mihin aioimme mennä. – – Juuri niillä pienillä asioilla, joiden varassa elämä kääntyy, on hyvin suuri vaikutus elämäämme.²²

Menin kerran erään suuren maatilan portille. Nostin salvan ja avasin portin. Saranoiden liike oli niin pieni, että sitä tuskin huomasi. Mutta portin toinen pää teki ison, säteeltään viiden metrin suuruisen kaaren. Kun katsoi pelkästään saranoiden liikettä, ei olisi ikinä kuvitellut sitä lisääntynyttä vaikutusta, jonka tuo pieni liike sai aikaan.

Samoin on elämämme päätösten laita. Jokin pieni ajatus, jokin pieni sana, jokin pieni teko voi johtaa valtaviin seurauksiin.²³

Presidentti Hinckley vertasi päätöksiämme maatalan portin saranoihin.

6

Elämällä evankeliumin mukaan me vahvistamme kirkkoa ja autamme Jumalan työtä voimistumaan kautta maailman.

Te voitte tehdä [kirkosta] voimakkaamman tavalla, jolla elätte. Olkoon evankeliumi teidän miekkanne ja kilpenne. – –

Kuinka suurenmoinen onkaan tulevaisuus oleva, kun Kaikkivaltias edistää suurta työtään siunaten kaikkia, jotka ottavat vastaan Hänen evankeliuminsa ja elävät sen mukaan.²⁴

Näen erittäin epävarmassa maailmassa suurenmoisen tulevaisuuden. Jos me pidämme kiinni arvoistamme, jos me rakennamme perinöllemme, jos me vaellamme kuuliaisuudessa Herran edessä, jos me yksinkertaisesti elämme evankeliumin mukaan, meitä siunataan suurenmoisella ja ihmeellisellä tavalla. Meitä kunnioitetaan Jumalan valittuna kansana, joka on löytänyt erityisen onnen salaisuuden.²⁵

Päätäköön jokainen mies, nainen ja lapsi tehdä Herran työstä parempaa ja voimakkaampaa ja suurempaa kuin se on ollut koskaan aiemmin. Vain sillä on vaikutusta, miten elämme elämäämme. Vain sillä on vaikutusta, että päätämme elää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan. Se on yksilöllinen asia. Jos me kaikki rukouksemme, kirkko on niin paljon voimakkaampi. Ja niin on evankeliumin

jokaisen periaatteen kohdalla. Olkaamme osa tätä suurta eteenpäin kulkevaa asiaa, joka voimistuu kautta maailman. Me emme voi pysyä paikallamme. Meidän on mentävä eteenpäin. On välttämätöntä, että teemme niin. Kirkon todellinen voima on se omakohtainen vakuumus, joka on meidän kunkin sydämessä. Ilman sitä meillä on hyvin vähän. Sen myötä meillä on kaikki.²⁶

Kutsun kaikkia teitä, missä olettekin tämän kirkon jäsenenä, seisomaan omilla jaloillanne ja riemuitsevin sydämin kulkemaan eteenpäin, elämään evankeliumin mukaan, rakastamaan Herraa ja rakentamaan valtakuntaa. Yhdessä me päätämme juoksun ja säilytämme uskon Kaikkivaltiaan ollessa voimamme.²⁷

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Miksi on niin, että me Herran liittokansa ”emme voi olla aivan tavallisia ihmisiä”? (Ks. osa 1.) Millä tavoin liitot, jotka olet tehnyt Jumalan kanssa, vaikuttavat jokapäiväiseen elämääsi?
- Presidentti Hinckley opetti, että ”meidän on kasvatettava voimaa noudattaen vakaumustamme” (osa 2). Kuinka me toisinaan tingimme vakaumuksestamme? Kuinka me voimme vahvistua vastustamaan kiusausta?
- Mitä sovelluksia presidentti Hinckleyn kertomuksella Eliasta on meihin? (Ks. osa 3.) Kuinka vastaisit jollekulle, josta tuntuu, että käskyt ovat liian rajoittavia? Millä tavoin olet nähnyt käskyjen noudattamisen tuovan vapautta, turvaa ja rauhaa?
- Käy läpi presidentti Hinckleyn selvitys siitä, kuinka kirkon johtajat antavat neuvoja ja varoituksia (ks. osa 4). Kuinka kirkon johtajien neuvojen noudattaminen on ollut siunauksena sinulle?
- Mitä voimme oppia presidentti Hinckleyn kertomuksesta, joka koski kadonnutta matkatavaravaunua? (Ks. osa 5.) Miksi pienillä päätöksillä tai teoilla on niin suuri vaikutus elämäämme? Millä tekemälläsi pienellä päätöksellä on ollut suuri vaikutus omaan elämääsi? Kuinka voimme paremmin huomata pienet poikkeamiset, jotka voisivat johtaa meidät pois Jumalan polulta?

- Kuinka eläminen evankeliumin mukaan voi auttaa meitä selviytymään maailman epävarmuudesta? (Ks. osa 6.) Kuinka evankeliumin mukaan eläminen voi tehdä elämästämme yksinkertaisempaa? Mieti, kuinka voisit aktiivisemmin vahvistaa kirkkoa ja auttaa Jumalan työtä voimistumaan kautta maailman.

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

5. Moos. 4:39–40; Hepr. 5:8–9; OL 64:33–34; 93:26–28; 98:22; Abr. 3:24–26; UK 3

Tutkimisen avuksi

”Lukeminen, tutkiminen ja pohtiminen eivät ole sama asia. Me luemme sanoja ja saamme kenties ajatuksia. Me tutkimme ja kenties löydämme pyhistä kirjoituksista kaavoja ja yhteyksiä. Mutta kun me pohdimme, me kutsumme Hengen antamaan ilmoitusta. Pohtiminen on minulle sitä ajattelemista ja rukoilemista, jota teen luettuani ja tutkittuani pyhien kirjoitusten kohtia huolella.” (Henry B. Eyring, ”Palvelkaa Hengen voimalla”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 60.)

Viitteet

1. Ks. ”Jos te taivutatte mielenne kuulemaan minua”, *Valkeus*, kesäkuu 1995, s. 3–4.
2. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 404.
3. Ks. ”Tämä on Mestarin työtä”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 72.
4. ”Avaussanat”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 4.
5. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 148–149.
6. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 146.
7. Ks. ”Tabernaakkelinne rakentaminen”, *Valkeus*, tammikuu 1993, s. 49.
8. Ks. ”Kaikki voitettavana – ei mitään menetettävänä”, *Valkeus*, huhtikuu 1977, s. 50.
9. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 160–161.
10. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 404.
11. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000–2004*, 2005, s. 412.
12. Ks. ”Jos te taivutatte mielenne kuulemaan minua”, s. 4.
13. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 406–407.
14. Ks. ”Jos olet uskollinen”, *Valkeus*, maaliskuu 1992, s. 7.
15. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1965, s. 78.
16. Ks. ”Aika, jota elämme”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 86.
17. ”Tämä on Mestarin työtä”, s. 72.
18. Ks. ”Uskollisuus”, *Liahona*, toukokuu 2003, s. 60.
19. Ks. ”Kirkko on oikeassa suunnassa”, *Valkeus*, tammikuu 1993, s. 57.
20. Ks. ”Jos suostutte ja olette kuuliaisat”, *Valkeus*, marraskuu 1972, s. 455.
21. ”Keep the Faith”, *Ensign*, syyskuu 1985, s. 3, 6.
22. Ks. ”Profeetan neuvoja nuorille ja rukous heidän puolestaan”, *Liahona*, huhtikuu 2001, s. 34–35.
23. ”Keep the Faith”, s. 3.
24. Ks. ”Päätäkää juoksu ja säilyttäkää usko”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 72.
25. ”Katsokaa tulevaisuuteen”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 71.
26. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 138–139.
27. Ks. ”Päätäkää juoksu ja säilyttäkää usko”, s. 72.

Rauhaa ja tyytyväisyyttä ajallisesta omavaraisuudesta

*”Me opetamme elämän periaatteena
omavaraisuutta, että meidän tulee huolehtia
itsestämme ja omista tarpeistamme.”*

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Kun Gordon B. Hinckley oli lapsi, hän oppi omavaraisuuden periaatteita tehdessään työtä vanhempiansa ja sisarustensa kanssa. Myöhemmin hän muisteli:

”Asuimme talossa, joka oli mielestäni suuri. – – Siellä oli suuri nurmikko, paljon puita, joista varisi miljoonia lehtiä, ja valtava määrä työtä, jota oli tehtävä alituisesti.

– – Meillä oli keittiössä liesi ja ruokailuhuoneessa uuni. Myöhemmin asennettiin keskuslämmityskattila, ja kuinka ihmeellinen se olikaan. Mutta sillä oli kyltymätön kivihiiennälkä, eikä siinä ollut automaattisyyttä. Kivihiihi oli lapioitava pesään ja kasattava huolellisesti joka ilta.

Sain suuren opetuksen tuolta kattilahirviöltä: jos halusi pysyä lämpimänä, oli heilutettava lapiota.

Isällä oli sellainen ajatus, että hänen poikiensa piti oppia tekemään työtä niin kesällä kuin talvellakin, ja niin hän osti kahden hehtaarin maatilan, joka kasvoi lopulta kahdentoista hehtaarin suuruiseksi. Asuimme siellä kesällä ja palasimme kaupunkiin, kun koulu alkoi.

Meillä oli suuri hedelmätarha, ja puut oli leikattava joka kevät. Isä vei meidät leikkausnäytöksiin, joita maatalousopiston asiantuntijat järjestivät. Opimme suuren totuuden – sen, millaisia hedelmiä saisi poimia syyskuussa, voi melko hyvin määrätä sillä, miten leikkaa helmikuussa.”¹

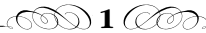

"Taivaan alla ei ole olemassa korviketta tuottavalle työlle. Se on prosessi, jolla unelmista tehdään todellisuutta."

Koska nämä totuudet olivat osa presidentti Hinckleyn elämän perustusta, hän antoi usein käytännönläheisiä opetuksia evankeliumin mukaisesta elämästä. Hän todisti ahkeran työnteon tuomista siunauksista ja kannusti myöhempien aikojen pyhiä elämään varojensa mukaan ja valmistautumaan onnettomuuksiin, joita voisi tulla tulevaisuudessa.

Näiden periaatteiden opettamisen lisäksi presidentti Hinckley järjesti osaltaan pyhille keinoja noudattaa niitä. Esimerkiksi huhtikuussa 2001 hän esitteli jatkuvan koulutusrahaston, jonka hän sanoi olevan Herran innoittama.² Tämän ohjelman puitteissa ihmiset voisivat tehdä lahjoituksia rahastoon, josta annettaisiin lyhytaikaisia lainoja niihin oikeutetuille kirkon jäsenille, enimmäkseen kotiin palanneille lähetyssaarnaajille, auttamaan heitä saamaan koulutuksen tai ammatillisen valmennuksen, joka johtaisi merkitykselliseen työhön. Kun ihmiset maksaisivat nuo lainat takaisin, raha sisällytettäisiin tähän rahastoon tulevien lainansaajien avuksi. Jatkuva koulutusrahasto on auttanut kymmeniätuhansia ihmisiä tulemaan omavaraisiksi. Se tuo, kuten presidentti Hinckley kerran sanoi, ”kirkkaan toivon säteen”³.

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Kun teemme rehellisesti työtä, elämämme on ikuisesti siunattua.

Uskon työn evankeliumiin. Taivaan alla ei ole olemassa korviketta tuottavalle työlle. Se on prosessi, jolla unelmista tehdään todellisuutta. Se on prosessi, jolla joutilaista haaveista tulee dynaamisia saavutuksia.⁴

On hyvä myös vähän huvitella ja rentoutua, mutta ratkaisevaa miehen tai naisen elämässä on työ. – – Juuri työtä tekemällä me saamme ruokaa syödäksemme, vaatteita yllemme ja kodin, jossa asua. Emme voi kieltää tarvetta työnteekoon taitavin käsin ja koulutetun mielen avulla, mikäli aiomme kasvaa ja menestyä yksilöinä ja yhteisöinä.⁵

Olen huomannut, ettei elämä ole sarja suuria sankarillisia tekoja. Elämä parhaimmillaan on jatkuvaa hyvyttä ja kunnollisuutta, sen tekemistä, mitä on tehtävä, silloin kun se on tehtävä, ilman suuria eleitä. Olen havainnut, että nerot eivät ole niitä, joilla on eniten

"Lasten on tarpeen tehdä työtä vanhempiensa kanssa –. He oppivat, että työ on puhtauden, edistyksen ja hyvinvoinnin hinta."

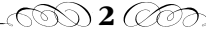
vaikutusta tässä maailmassa. Olen havainnut, että työn maailmassa tekevät suurelta osin miehet ja naiset, jotka ovat kyvyiltään tavallisia mutta jotka ovat työskennelleet poikkeuksellisella tavalla.⁶

Lasten on tarpeen tehdä työtä vanhempiensa kanssa, pestä astioita heidän kanssaan, pyyhkiä lattiaita heidän kanssaan, hoitaa nurmikoita, leikata puita ja pensaita, maalata ja korjata paikkoja, siivota ja tehdä sata muuta askareta, joissa he oppivat, että työ on puhtauden, edistyksen ja hyvinvoinnin hinta.⁷

Tämän kirkon suuri nerous on työ. Jokainen tekee työtä. Kukaan ei kasva, ellei tee työtä. Usko, todistus totuudesta, on kuin lihas

käsivarressani. Jos käytän sitä, se vahvistuu. Jos panen sen kantsiteeseen, siitä tulee heikko ja velto. Me panemme ihmiset työhön. Me odotamme heiltä suuria, ja on ihmeellistä ja suurenmoista, että he suoriutuvat siitä. He saavuttavat hyviä tuloksia.⁸

Mitään ei tapahdu tässä kirkossa ilman työntekoa. Se on kuin kottikärkyt. Ne eivät liiku ennen kuin niiden työntökahvoihin tartutaan ja niitä työnnetään. Kova työ vie Herran työtä eteenpäin, ja jos te olette oppineet tekemään todella rehellisesti työtä, se on siunaava elämääne ikuisesti. Tarkoitan sitä koko sydämeistäni. Se on siunaava elämääne ikuisesti.⁹

Meillä on velvollisuus auttaa muita nostamaan itsensä köyhyydestä ja tulemaan omavaraisiksi.

On vanha sanonta, että jos annat miehelle kalan, hänellä on ruokaa päiväksi. Mutta jos opetat hänet kalastamaan, hänellä on syötävää loppuelämäkseen. – –

Herra antakoon meille kyvyn nähdä ja ymmärtää tehdä näitä asioita, jotka tulevat auttamaan jäseniämme paitsi hengellisesti myös ajallisesti. Meidän harteillamme on erittäin vakava velvollisuus. Presidentti Joseph F. Smith sanoi – –, että uskonto, joka ei auta ihmistä tässä elämässä, ei todennäköisesti tee paljoakaan hänen hyväkseen tulevassa elämässä (ks. ”The Truth about Mormonism”, *Out West*-lehti, syyskuu 1905, s. 242).

Siellä missä kansamme keskuudessa on laajalle levinnyttä köyhyyttä, meidän täytyy tehdä kaikki voitavamme auttaaksemme heitä nostamaan itsensä köyhyydestä, perustamaan elämänsä omavaraisuuden perustalle, joka voi tulla koulutuksen avulla. Koulutus on avain mahdollisuuksiin. – –

Meidän pyhä velvollisuutemme – – on auttaa heikkoja, nostaa hervonneita käsiä ja vahvistaa voimattomia polvia (ks. OL 81:5). Meidän täytyy auttaa heitä tulemaan omavaraisiksi ja menestymään.

Uskon, että Herra ei halua nähdä kansaansa köyhyyteen tuomittuna. Uskon, että Hän haluaisi uskollisten nauttivan maan hyvistä antimista. Hän haluaisi meidän tekevän näitä asioita auttaaksemme heitä.¹⁰

Ihmisen pitäisi, kuten me opetamme, tehdä omasta puolestaan kaikki mahdollinen. Kun hän on käyttänyt loppuun voimavaransa, hänen pitäisi kääntyä perheensä puoleen saadakseen apua. Ellei perhe pysty auttamaan, kirkko auttaa. Ja kun kirkko auttaa, suurin toiveemme on ensiksi huolehtia hänen välittömistä tarpeistaan ja sitten auttaa häntä niin kauan kuin hän tarvitsee apua mutta samalla auttaa häntä hankkimaan koulutusta, saamaan työpaikka, löytämään jokin keino päästä taas jaloilleen. Se on tämän koko [kirkon] suuren huoltotyöohjelman tavoite.¹¹

Ne, jotka ovat olleet mukana tässä ohjelmassa saavana osapuolena, ovat säästyneet ”laiskuuden kiroukselta ja almujen tuottamalta pahalta”. Heidän omanarvontuntonsa ja itsekunnioituksensa on säilynyt. Ja ne lukemattomat miehet ja naiset, jotka eivät ole suoraan saaneet apua vaan jotka ovat olleet osallisina elintarvikkeitten kasvattamisessa ja tuottamisessa sekä lukuisissa niihin läheisesti liittyvissä toiminnoissa, todistavat ilosta, jonka antaa epäitsekkäiden toisten palveleminen.

Ei kukaan, joka näkee tämän ohjelman suunnattomine seurauksineen ja vaikutuksineen, pysty perustellusti epäilemään sitä, että sen sai aikaan ilmoituksen henki, joka on myös laajentanut sen käytännöllistä ja hyödyllistä vaikutusta.¹²

Me jatkamme tätä työtä. Tarpeita löytyy aina. Nälänhätä ja puute ja katastrofit ovat luonamme aina. Ja aina tulee olemaan niitä, joiden sydäntä evankeliumin valo on koskettanut, jotka ovat halukkaita palvelemaan ja tekemään työtä ja kohottamaan puutteenalaisia maailmassa.

Vastaavanlaisena ponnistuksena olemme perustaneet jatkuvan koulutusrahaston. Se on saatu aikaan teidän antelioiden lahjoitusten turvin. – – Kelvollisille nuorille miehille ja naisille myönnetään opintolainoja. Muutoin he jäisivät sen paikallaan polkevan köyhyyden vangeiksi, jossa heidän vanhempansa ja esivanhempansa ovat eläneet sukupolvien ajan. – –

Herran Henki ohjaa tätä työtä. Tämä huoltotyötoiminta on ajallista toimintaa, joka näkyy riisinä ja papuina, huopina ja telttoina, vaatteina ja lääkkeinä, työllisyytenä ja koulutuksen kautta hankittuna parempana työpaikkana. Mutta tämä meidän ajalliseksi kutsumamme

työ on vain ulkoinen ilmaus sisäisestä hengestä – Herran Hengestä, Hänen, josta sanottiin: ”Hän kulki ympäri maata, teki hyvää” (Ap. t. 10:38).¹³

3

Profeetat ovat kannustaneet meitä valmistautumaan tuleviin katastrofeihin hengellisesti ja ajallisesti.

Me opetamme elämän periaatteena omavaraisuutta, että meidän tulee huolehtia itsestämme ja omista tarpeistamme. Ja niin me kehotamme kansaamme hankkimaan jotakin, suunnittelemaan edeltä käsin, pitämään ruokaa varastossa, avaamaan säästötilin, jos mahdollista, pahan päivän varalle. Onnettomuudet – työttömyys, sairaus ja muu sellainen – kohtaavat ihmisiä joskus silloin, kun niitä vähiten odottaa.¹⁴

Suuret onnettomuudet ja katastrofit [eivät] ole tuntemattomia tälle vanhalle maailmalle. Ne meistä, jotka luemme pyhiä kirjoituksia ja uskomme niihin, olemme selvillä varoituksista, joita profeetat ovat esittäneet katastrofeista, jotka ovat tapahtuneet ja tulevat vielä tapahtumaan. – –

Kuinka enteelliset ovatkaan sanat Opin ja liittojen luvussa 88 olevassa ilmoituksessa, joka käsittelee vanhimpien todistuksen jälkeisiä onnettomuuksia. Herra sanoo:

”Sillä teidän todistuksenne jälkeen tulee maanjäristysten todistus, joka saa aikaan jyrinää maan uumenissa, ja ihmiset kaatuvat maahan eivätkä pysty seisomaan.

Ja myös tulee ukkosten äänen ja salamoiden äänen ja myrskyjen äänen ja yli äyräidensä nousevien meren aaltojen äänen todistus.

Ja kaikki on levottomuuden vallassa; ja totisesti, ihmisten sydämet pettävät heidät; sillä pelko valtaa kaikki ihmiset.” (OL 88:89–91.) – –

Aivan kuten menneisyydessä on ollut suuria onnettomuuksia, odotamme tulevaisuudessa niitä lisää. Mitä me teemme?

On sanottu, että kun Nooa rakensi arkin, ei satanut. Mutta hän rakensi sen, ja sateet tulivat.

Herra on sanonut: ”Jos te olette valmiita, te ette pelkää” (OL 38:30).

Ensisijainen valmistautumistapa ilmaistaan myös Opissa ja liitoissa: ”Seisokaa siis pyhissä paikoissa, älkääkä horjuko, Herran päivän tulemiseen asti” (OL 87:8). – –

Me voimme elää niin, että voimme kääntyä Herran puoleen saadaksemme Häneltä suojelusta ja ohjausta. Tämä on kaikkein tärkeintä. Me emme voi odottaa Hänen apuaan, jos olemme haluttomia pitämään Hänen käskynsä. Meillä on tässä kirkossa riittävästi todisteita tottelemattomuudesta aiheutuneista rangaistuksista niin jerediläisten kuin nefiläistenkin varoittavissa esimerkeissä. Molemmat kansat ajautuivat jumalattomuutensa tähden suuruudesta täydelliseen tuhoon.

Tiedämme toki, että sade lankeaa niin hurskaille kuin jumalattomillekin (ks. Matt. 5:45). Mutta vaikka hurskaat kuolevat, he eivät ole kadotettuja, vaan he pelastuvat Lunastajan sovituksen kautta. Paavali kirjoitti roomalaisille: ”Jos elämme, elämme Herran omina, ja jos kuolemme, kuolemme Herran omina” (Room. 14:8). – –

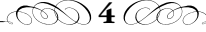
Kansaamme on – – neuvottu ja kannustettu valmistautumaan sillä tavoin, mikä turvaa hengissä pysymisen katastrofin tullessa.

Voimme panna talteen hieman vettä, peruselintarvikkeita, lääkkeitä ja lämpimiä vaatteita. Meillä pitäisi olla hieman rahaa pistettynä syrjään pahan päivän varalle.¹⁵

Meillä on suurenmoinen huoltotyöohjelma, jonka toimintaan kuuluu esimerkiksi viljasäilöjä monilla alueilla. Meidän on tärkeätä tehdä tätä. Mutta paras paikka varastoida ruokaa on omissa kodeissamme, sen lisäksi, että meillä on vähän rahaa säästössä. Paras huoltotyöohjelma on oma huoltotyöohjelmamme. Viisi tai kuusi astiaa vehnää kotona on parempi vaihtoehto kuin vakallinen viljaa huoltotyöohjelman vilja-aitassa. – –

Voimme aloittaa aivan vaatimattomasti. Voimme aloittaa viikon ruokavarastolla ja kasvattaa sitä vähitellen kuukauden, sitten kolmen kuukauden varastoksi. Puhun nyt elintarvikkeista, jotka kattavat perustarpeet. Kuten te kaikki huomaatte, tämä neuvo ei ole uusi. Mutta pelkään, että kovin monien mielestä pitkäaikainen ruokavarasto on heidän toteutettavakseen niin mahdoton, etteivät he edes yritä.

Aloittakaa pienestä – – ja kasvattakaa sitä vähitellen kohti järkevää tavoitetta. Säästäkää vähän rahaa säännöllisesti, ja tulette hämmästyttämään, kuinka se karttuu.¹⁶

Me nautimme riippumattomuudesta ja vapaudesta, kun vältämme velkaa siinä määrin kuin mahdollista ja panemme säästöön rahaa puutteen aikoja varten.

Meille on yhä uudelleen annettu neuvoja omavaraisuuden, velan ja säästäväisyyden suhteen. Niin monet jäsenistämme ovat kovissa veloissa sellaisten asioiden vuoksi, jotka eivät ole aivan tarpeellisia. – – Kehotan hartaasti teitä tämän kirkon jäseniä vapautumaan velasta, mikäli mahdollista, ja panemaan hieman sivuun pahan päivän varalle.¹⁷

On tullut aika saattaa huoneemme järjestykseen. – –

Presidentti J. Reuben Clark jr. sanoi – – vuoden 1938 konferenssin pappeuskokouksessa: ”Heti kun olet velkaantunut, korko on kumppaninasi yötä päivää; et voi karttaa sitä etkä pääse siitä eroon. Et voi käskää sitä pois; se ei tottele pyyntöjä, vaatimuksia eikä määräyksiä; ja aina kun joudut sen tielle tai kohtaat sen tai laiminlyöt sen vaatimuksia, se musertaa sinut.” (Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1938, s. 103; ks. myös ”Jos te olette valmiit, te ette pelkää”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 37–38.)

Ymmärrän tietysti, että voi olla välttämätöntä ottaa laina asunnon ostoon. Mutta ostakaamme asunto, johon meillä on varaa, ja keven-täkäämme siten maksuja, jotka alituisesti uhkaavat meitä säälimättä tai ilman armonaikaa. – –

Kirkon alkuajoista asti Herra on puhunut tästä velka-asiasta. Hän sanoi Martin Harrisille ilmoituksen kautta: ”Maksa velka, johon olet joutunut tekemällä sopimuksen kirjanpainajan kanssa. Vapauta itsesi orjuudesta.” (OL 19:35.)

Presidentti Heber J. Grant puhui toistuvasti tästä asiasta. Hän sanoi: ”Jos mikään niin varojen mukaan eläminen tuo rauhaa ja tyytyväisyyden tunnetta ihmissydämeen ja perheeseen. Jos mikään niin velkaisuus ja kyvyttömyys velvoitteiden täyttämiseen tuo hankausta, kurjuutta ja masennusta.” (*Gospel Standards*, toim. G. Homer

Durham, 1941, s. 111; ks. myös ”Pysyvyyttä muutoksen keskellä”, *Valkeus*, toukokuu 1982, s. 15.)

Me viemme omavaraisuuden sanomaa kaikkialle kirkossa. Oma-varaisuutta ei saavuteta silloin, kun kotitaloutta uhkaa vakava velka. Ihmisellä ei ole itsenäisyyttä eikä vapautta orjuudesta, kun hänellä on velvoitteita toisia kohtaan.

Kirkon asioiden hoidossa me olemme yrittäneet antaa esimerkin. Toimintaperiaatteenamme on ollut, että olemme tiukasti noudattaneet käytäntöä säästää joka vuosi tietyn prosentin kirkon tuloista mahdollisen pahan päivän varalle.

Olen kiitollinen voidessani sanoa, että kirkko pystyy kaikessa toiminnassaan, kaikissa yrityksissään, kaikilla osastoillaan toimimaan ilman lainavaroja. Elämme pysty tulemaan toimeen, me vähennämme ohjelmiamme. Me supistamme kuluja tulojen mukaan. Me emme lainaa. – –

Mikä ihana tunne onkaan olla vapaa velasta, omistaa hieman säästöjä hätätilanteiden varalta, jolloin ne voidaan tarpeen vaatiessa ottaa käyttöön. – –

Vetoan teihin – –, että tarkastelette rahatilannettanne. Kehotan teitä hartaasti pitämään kulunne kohtuullisina. Välttäkää itsekurin avulla hankinnoissanne velkaa mahdollisimman pitkälle. Maksakaa velka niin pian kuin voitte ja vapauttakaa itsenne orjuudesta.

Tämä on osa sitä ajallista evankeliumia, johon me uskomme. Herra siunatkoon teitä – –, niin että saattaisitte huoneenne järjestykseen. Jos olette maksaneet velkanne, jos teillä on säästöjä, vaikka vähänkin, niin jos myrskyt ulvovat ympärillänne, teillä on suoja [perheellenne] ja rauha sydämässänne.¹⁸

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Hinckley opetti, ettei ”ole olemassa korviketta tuottavalle työlle” (osa 1). Kuinka työ on ollut siunauksena elämässasi? Mitä olet oppinut tekemällä ahkerasti työtä? Kuinka vanhemmat voivat auttaa lapsiaan oppimaan tekemään työtä?

- Mitä velvollisuuksia meillä on niitä kohtaan, joilla on ajallisia tarpeita? (Ks. osa 2.) Kuinka me voimme auttaa muita tulemaan omavaraisiksi? Kuinka elämääsi on vaikuttanut se, kun olet palvellut ja kun sinua on palveltu?
- Käy läpi valmistelut, joita presidentti Hinckley neuvoi meitä tekemään hätätilanteiden varalle (ks. osa 3). Milloin olet nähnyt, että on tärkeää valmistautua hätätilanteiden varalle? Mitä pieniä, vähän kerrallaan tehtäviä asioita me voimme tehdä valmistautuaksemme?
- Käy läpi presidentti Hinckleyn neuvot velasta ja säästäväisyydestä (ks. osa 4). Miksi on tärkeää olla kurinalainen siinä, kuinka käytämme rahaa? Kuinka velka voi vaikuttaa meihin ajallisesti ja hengellisesti? Kuinka vanhemmat voivat opettaa lapsensa käyttämään rahaa viisaasti?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

1. Tess. 4:11–12; OL 1:11–13; 78:13–14; 104:13–18; Moos. 5:1

Opetusvihje

”Varo lopettamasta hyviä keskusteluja liian pian yrittäessäsi käydä läpi kaiken valmistamasi aineiston. Vaikka onkin tärkeitä käydä aineisto läpi, on tärkeämpää auttaa oppijoita tuntemaan Hengen vaikutus, ratkaista heidän kysymyksensä, lisätä heidän ymmärrystään evankeliumista ja syventää heidän päätöstään pitää käskyt.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 64.)

Viitteet

1. Ks. ”Eräitä poikana oppimiani opetuksia”, *Valkeus*, heinäkuu 1993, s. 54.
2. Ks. ”Jatkuva opiskelurahasto”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 61.
3. Ks. ”Ojentakaamme auttava käsi ja kohottakaamme”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 67.
4. Ks. ”Minä uskon”, *Valkeus*, maaliskuu 1993, s. 5.
5. Ks. ”Minä uskon”, s. 5.
6. *One Bright Shining Hope: Messages for Women from Gordon B. Hinckley*, 2006, s. 24.
7. ”Neljä yksinkertaista neuvoa perheillemme ja kansakunnillemme”, *Valkeus*, kesäkuu 1996, s. 8.
8. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000–2004*, 2005, s. 532.
9. Ks. ”Elävän profetaan sanoja”, *Liahona*, maaliskuu 2000, s. 30.
10. Ks. ”Jatkuva opiskelurahasto”, s. 62–67.
11. ”Eihän tämä ole tapahtunut missään syrjäisessä kolkassa”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 52.
12. ”President Harold B. Lee: An Appreciation”, *Ensign*, marraskuu 1972, s. 8; ks. myös Heber J. Grant, julkaisussa Conference Report, lokakuu 1936, s. 3.
13. Ks. ”Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 61.

14. Ks. "Eihän tämä ole tapahtunut missään syrjäisessä kolkassa", s. 52.
15. Ks. "Jos te olette valmiita, te ette pelkää", *Liahona*, marraskuu 2005, s. 61–62.
16. Ks. "Pappeudenhaltijoille", *Liahona*, marraskuu 2002, s. 58.
17. "Aika, jota elämme", *Liahona*, tammikuu 2002, s. 84–85.
18. Ks. "Pojille ja miehille", *Liahona*, tammikuu 1999, s. 65–66.

Kadottakaamme itsemme palvelemalla muita

”Painukoon evankeliumin todellinen merkitys niin syvälle sydämeemme, että ymmärtäisimme, että meidän tulee käyttää Isältämme Jumalalta saamamme elämä toisten palvelemiseen.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Nuorella vanhin Gordon B. Hinckleyllä oli vaikeaa ensimmäisinä viikkoinaan kokoaikaisessa lähetystyössä Englannissa. Saapuessaan hän oli sairas, ja hänen yrityksensä saarnata evankeliumia torjuttiin toistuvasti. Tuona vaikeana aikana hän sai siunauksekseen jotakin, jota hän kutsui myöhemmin ”päätöksenteon päiväksi” – kokemuksen, joka vaikutti hänen palvelemiseensa koko hänen loppuelämänsä ajan.

”Olin masentunut”, hän muisteli. ”Kirjoitin kotiin hyvälle isälleni ja sanoin, että minusta tuntui, että tuhlasin aikaani ja hänen rahojaan. Hän oli isäni ja vaarnanjohtajani, ja hän oli viisas ja innoitettu mies. Hän kirjoitti minulle hyvin lyhyen kirjeen, jossa hän sanoi: ’Rakas Gordon, olen saanut viimeisimmän kirjeesi. Minulla on vain yksi ehdotus: unohda itsesi ja ryhdy työhön.’ Aikaisemmin samana aamuna toverini ja minä olimme pyhiä kirjoituksia tutkiessamme lukeneet nämä Herran sanat: ’Se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni ja evankeliumin tähden kadottaa, on sen pelastava’ (Mark. 8:35).

Nuo Mestarin sanat ja sen jälkeen tullut isäni kirje ja hänen neuvonsa unohtaa itseni ja ryhtyä työhön tunkeutuivat sisimpääni. Isäni kirje kädessäni menin makuuhuoneeseemme Wadham Road 15:n talossa, jossa asuimme, ja polvistuin ja annoin Herralle lupauksen.

"Jos haluamme vakuuttaa palvelevamme ja seuraavamme Mestaria, niin eikö meidän pidä pyrkiä elämään Hänen tavallaan muita palvellessa?"

Lupasin, että yrittäisin unohtaa itseni ja kadottaa itseni Hänen palveluksessaan.

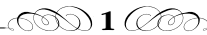
Tuo heinäkuun päivä vuonna 1933 oli minun päätöksenteon päiväni. Elämäni tuli uusi valo ja sydämeeni uusi ilo.”¹

Tuo valo ei koskaan hävinnyt Gordon B. Hinckleyn elämästä. Siitä päivästä lähtien hän omistautui Herralle palvelemalla muita. Presidentti Hinckleyn hautajaisissa presidentti Henry B. Eyring lueteli joitakin presidentti Hinckleyn myötävaikutuksella toteutettuja saavutuksia: temppelien rakentaminen eri puolille maailmaa, pienempien temppelien pystyttäminen temppelityön nopeuttamiseksi, jatkuvan koulutusrahaston perustaminen ja konferenssikeskuksen rakentaminen. Sitten hän sanoi:

”Hänen henkilökohtainen perintönsä ulottuu laajemmalle kuin tämä lyhyt luettelo tai se, mitä pystyn kuvailemaan. Hänen saavutuksiaan yhdistää kuitenkin ainakin yksi asia. Niiden oli aina määrä siunata yksilöitä mahdollisuuksilla. Hän ajatteli aina niitä, joilla oli vähäisimmät mahdollisuudet, tavallista ihmistä, joka kamppailee selviytyäkseen päivittäisen elämän vaikeuksista ja haasteesta elää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan. Useammin kuin kerran tehtyäni jonkin ehdotuksen hän naputti sormellaan rintaani ja kysyi: ”Hal, oletko pitänyt mielessä sen, joka on vaikeuksissa?”²

”Haluan olla jalkeilla ja toimia”, presidentti Hinckley sanoi. ”Haluan kohdata jokaisen päivän päättäväisenä ja määrätietoisena. Haluan käyttää jokaisen valveillaoloni tunnin antaakseni rohkaisua, siunatakseni niitä, joiden taakka on raskas, vahvistaakseni uskoa ja todistuksen voimaa.”³

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Elämämme on lahja Jumalalta, ja meidän tulee käyttää se muiden palvelemiseen.

Eri puolilla maailmaa on paljon köyhyyttä ja selvää puutetta, niin paljon kapinointia ja ilkeyttä, niin paljon törkyä ja saastaa, niin monia rikkoutuneita koteja ja särkyneitä perheitä, niin paljon yksinäisiä ihmisiä, jotka elävät väritöntä elämää ilman toivoa, niin paljon ahdistusta kaikkialla.

Siksi esitän teille hartaan pyynnön. Pyydän, että kaikesta siitä, mitä hankitte, myös antaisitte, tehdäksenne maailmasta vähän paremman.⁴

Jotta maailmaa voitaisiin parantaa, rakkauden täytyy saada aikaan muutos ihmisten sydämessä. Se voi tapahtua, kun me katsomme itsemme ulkopuolelle ja osoitamme rakkautemme Jumalaa ja muita ihmisiä kohtaan ja teemme sen kaikesta sydämestämme, kaikesta sielustamme ja kaikesta mielestämme.

Nykyajan ilmoituksessa Herra on julistanut: ”Jos teidän silmämääränänne on vain minun kunniani, koko teidän ruumiinne täytetään valolla, eikä teissä ole pimeyttä” (OL 88:67).

Kun me katsomme Jumalaan rakastavasti ja kiitollisina ja palvelemme Häntä silmämääränämme vain Hänen kunniansa, niin synnin pimeys, itsekkyyden pimeys ja ylpeyden pimeys väistyvät meistä. Me tunnemme yhä suurempaa rakkautta iankaikkista Isäämme ja Hänen rakasta Poikaansa, meidän Vapahtajaamme ja Lunastajaamme, kohtaan. Meillä on yhä suurempi halu palvella lähimmäisiämme, ajatella vähemmän itseämme ja kääntyä enemmän muiden puoleen.

Tämä rakkauden periaate on Jeesuksen Kristuksen evankeliumin perustava ydin.⁵

Jos haluamme vakuuttaa palvelevamme ja seuraavamme Mestaria, niin eikö meidän pidä pyrkiä elämään Hänen tavallaan muita palvelleen? Kukaan meistä ei voi oikeutetusti sanoa, että elämämme on omamme. Meidän elämämme on Jumalan lahja. Emme tule maailmaan omasta tahdostamme. Emme lähde siitä oman toiveemme mukaan. Päivämme ovat luetut, mutta eivät meidän tahtomme vaan Jumalan tahdon mukaan.

Moni meistä käyttää elämänsä ikään kuin se olisi täysin meidän omamme. Meillä on vapaus tuhlata se, jos haluamme. Mutta silloin me petämme suuren ja pyhän luottamustehtävän. Mestari teki sen erittäin selväksi: ”Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni ja evankeliumin tähden kadottaa, on sen pelastava” (Mark. 8:35).⁶

Rakkaat veljeni ja sisareni, haaste on suuri. Tilaisuuksia on kaikkialla ympärillämme. Jumala haluaisi meidän tekevän Hänen työtään – ja tekevän sitä tarmokkaasti ja iloisesti. Se työ, kuten Hän on sen

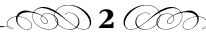
määritellyt, on auttaa heikkoja, nostaa hervonneita käsiä ja vahvistaa voimattomia polvia (ks. OL 81:5).

Se on palvella avuntarpeessa olevia. Se on lohduttaa surevia. Se on käydä katsomassa leskiä ja orpoja heidän ahdingossaan. Se on ruokkia nälkäisiä, vaatettaa alastomia, antaa suoja niille, joilla ei ole kattoa päänsä päällä. Se on toimia kuten Mestari, joka ”kulki ympäri maata, teki hyvää” (Ap. t. 10:38).⁷

Sanomani teille tänään – on, että suunnitellessanne elämäntyötänne päätätte omistaa osan ajastanne niille, jotka ovat ahdingossa ja tarvitsevat apua, miettimättä lainkaan palkkiota. Teidän taitojanne tarvitaan, olivatpa ne mitä tahansa. Auttavat kätenne kohottavat jonkun ahdingon suosta. Vakaa äänenne rohkaisee jotakuta, joka muutoin saattaisi yksinkertaisesti antaa periksi. Taitonne voivat muuttaa merkittävällä ja suurenmoisella tavalla niiden ihmisten elämää, jotka ovat avun tarpeessa. Jos ei nyt, niin milloin? Jos ette te, niin kuka?⁸

Painukoon evankeliumin todellinen merkitys niin syvälle sydämeemme, että ymmärtäisimme, että meidän tulee käyttää Isältämme Jumalalta saamamme elämä toisten palvelemiseen.

Näin palvellessamme päivämme ovat täynnä iloa ja riemua. Vielä tärkeämpää on, että ne on pyhitetty meidän Herrallemme ja Vapah-tajallemme Jeesukselle Kristukselle ja kaikkien niiden siunaukseksi, joiden elämää me kosketamme.⁹

Palveleminen on paras lääke itsesääliin, itsekkyyteen, epätoivoon ja yksinäisyyteen.

Muistan, kuinka eräässä yliopistossa vieraillessani kuulin nuorten tavanomaisia valituksia asunnoista, ruoasta, opiskelun rasittavuudesta – ikään kuin opiskelu olisi taakka eikä tilaisuus päästä osalliseksi tiedosta. – –

Minä opastin noita nuoria sanomalla, että jos opiskelu tuntui liian raskaalta ja jos he tunsivat tarvetta valittaa asunnoistaan ja ruoastaan, niin minulla oli lääke heidän ongelmiinsa. Ehdotin, että he panisivat kirjansa syrjään pariaksi tunniksi, lähtisivät huoneestaan ja menisivät käymään jonkun vanhan ja yksinäisen tai jonkun sairaan

”Maailmassa on niin monia, joiden kuormia te voitte nostaa.”

ja masentuneen luona. Olen yleisesti huomannut, että jos me valitamme elämäämme, se johtuu siitä, että ajattelemme vain itseämme.

Suutarinliikkeessä, jossa minulla oli tapana asioida, oli vuosikausia seinällä kyltti: ”Valitin sitä, ettei minulla ollut kenkiä, kunnes näin miehen, jolla ei ollut jalkoja.” Paras lääke itsesäälin tautiin on se, että kadotamme itsemme muiden palvelemiseen.¹⁰

Uskon, että useimmille meistä parasta lääkettä yksinäisyyteen on työ ja toisten palveleminen. En vähättele teidän ongelmianne, mutta en emmi sanoa, että on monia muita, joiden ongelmat ovat vakavampia kuin teidän. Ojentakaa kätenne palvellaksenne heitä, auttaaksenne heitä, rohkaistaksenne heitä. On niin paljon poikia ja tyttöjä, jotka eivät menesty koulussa vain siksi, etteivät he saa henkilökohtaista huomiota eivätkä kannustusta. On hyvin paljon sellaisia vanhuksia, jotka elävät kurjuudessa ja yksinäisyydessä ja pelossa ja joille pelkkä keskustelu jonkun kanssa toisi vähän toivoa ja valoa. – –

On hyvin paljon sellaisia, jotka ovat haavoittuneet ja jotka tarvitsevat laupiasta samarialaista sitomaan haavansa ja auttamaan heitä tiellä. Pieni ystävällisyys voi tuoda suuria siunauksia jollekulle hädässä olevalle ja suloisen tunteen sille, joka ystäväystyö hänen kanssaan.¹¹

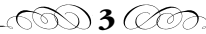
Maailmassa on niin monia, joiden kuormia te voitte nostaa. Kaikialla ympärillämme on kodittomia, on nälkäisiä, on puutteenalaisia. Hoitokodeissa on ikääntyneitä, jotka ovat yksin. On vammaisia lapsia, huumeita käyttäviä nuoria sekä sairaita ja liikuntarajoitteisia, jotka kaipaavat kipeästi ystävällistä sanaa. Jos me emme tee sitä, kuka tekee?

Paras tuntemani vasta-aine huoliin on työ. Paras lääke epätoivoon on palveleminen. Paras hoitokeino uupumukseen on haaste auttaa jotakuta, joka on vielä väsyneempi.¹²

Miksi lähetyssaarnaajat ovat onnellisia? Koska he kadottavat itsensä toisten palveluksessa.

Miksi temppelissä työtä tekevät ovat onnellisia? Koska heidän tekemänsä rakkaudentyö on täydellisesti sopusoinnussa sen suuren sijaistyon kanssa, jonka ihmiskunnan Vapahtaja teki. He eivät pyydä eivätkä odota kiitosta siitä, mitä he tekevät. Useimmiten he eivät tiedä muuta kuin nimen siitä henkilöstä, jonka puolesta he tekevät työn.¹³

Pukekaa teoiksi niitä jaloja haluja, joita sydämessänne on, ojentamalla auttava kätenne lohduttaaksenne, tukeaksenne ja rakentaaksenne muita. Kun niin teette, itsekkyyden vahingollinen myrkkö jättää teidät ja sen tilalle tulee suloinen ja ihana tunne, jota ei ilmeisesti saa millään muulla tavalla.¹⁴

Kun pyrimme auttamaan muita, löydämme todellisen itsemme.

Vuosia sitten olin sunnuntaiaamuna erään vaarnanjohtajan kodissa idaholaisessa pikkukaupungissa. Ennen aamurukousta perhe luki yhdessä muutamia jakeita pyhistä kirjoituksista. Niiden joukossa olivat Jeesuksen sanat, jotka ovat kohdassa Joh. 12:24: ”Totisesti, totisesti: jos vehnänjyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon.”

Epäilemättä Mestari tarkoitti tällä omaa lähestyvää kuolemaansa ja selitti, että ellei Hän kuolisi, Hänen elämäntehtävänsä olisi suurimmaksi osaksi mennyt hukkaan. Mutta minun nähdäkseni nämä sanat merkitsevät muutakin. Minusta Herra näyttää sanovan meille jokaiselle, että ellemme kadota itseämme palvelemalla muita, niin

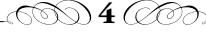
elämämme on suurelta osin vailla todellista tarkoitusta, sillä Hän jatkoi sanomalla: ”Joka rakastaa elämäänsä, kadottaa sen, mutta joka tässä maailmassa panee alttiiksi elämänsä, saa osakseen ikuisen elämän” (Joh. 12:25). Tai kuten Luukas kirjoittaa: ”Joka yrittää turvata elämänsä, kadottaa sen, mutta joka sen kadottaa, on pelastava sen omakseen” (Luuk. 17:33). Toisin sanoen se, joka elää vain itselleen, kuihtuu ja kuolee, mutta se, joka unohtaa itsensä muita palvellessaan, kukoistaa ja kasvaa tässä elämässä ja iankaikkisuudessa.

Tuona aamuna vaarnakonferenssissa se vaarnanjohtaja, jonka luona olin yöpynyt, vapautettiin tehtävästään kolmentoista uskollisen palvelusvuoden jälkeen. Hänelle osoitettiin suurta rakkautta ja arvostusta, eikä se johtunut hänen rikkaudestaan eikä hänen asemastaan liikemaailmassa, vaan siitä, että hän oli palvellut suurenmoisesti ja epäitsekkäästi muita. Omaa etuaan katsomatta hän oli ajanut kymmeniätuhansia kilometrejä kaikenlaisessa säässä. Hän oli käyttänyt kirjaimellisesti tuhansia tunteja muiden hyväksi. Hän oli jättänyt omia asioitaan hoitamatta auttaakseen niitä, jotka tarvitsivat hänen apuaan. Ja niin tehdessään hän oli pelastanut elämänsä ja hänestä oli tullut suuri niiden silmissä, joita hän oli palvellut.¹⁵

Vuosia sitten luin kertomuksen nuoresta naisesta, joka meni opettajaksi maaseudulle. Hänen oppilaittensa joukossa oli tyttö, joka oli menestynyt huonosti aikaisemmin ja menestyi huonosti nytkin. Tyttö ei osannut lukea. Hän oli perheestä, jolla ei ollut varaa viedä häntä kaupunkiin lääkärintutkimuksiin, jotta olisi voitu selvittää, oliko hänen ongelmansa korjattavissa. Nuoresta opettajasta tuntui, että tytön oppimisvaikeudet saattoivat johtua tämän silmistä, ja hän järjesti tytön omalla kustannuksellaan näöntarkastukseen. Siinä löytyi vika, joka voitiin korjata silmälaseilla. Pian tytölle avautui aivan uusi maailma. Ensimmäistä kertaa elämässään hän näki sanat selvästi. Tuon maalaisopettajan palkka oli niukka, mutta siitä vähästä, mitä hänellä oli, hän teki sijoituksen, joka muutti huonosti menestyneen oppilaan elämän täysin, ja näin tehdessään opettaja löysi uuden ulottuvuuden omaan elämäänsä.¹⁶

Kun palvelette, elämäenne tulee uusi ulottuvuus. Saatte uusia ja innostavia tuttavuuksia. Saatte ystävyttä ja seuraa. Kasvatte tiedossa ja ymmärryksessä ja viisaudessa ja kyvyssänne toimia.¹⁷

Minä todistan, että kun kukin teistä ojentaa auttavan kätensä muille, te löydätte todellisen itsenne ja olette suurena siunauksena tälle maailmalle, jossa elätte.¹⁸

Kirkko tarjoaa monia tilaisuuksia epäitsekkääseen palvelemiseen.

Veljet ja sisaret, ette tule koskaan olemaan onnellisia, jos kuljette elämänne halki vain itseänne ajatellen. Kadottakaa itsenne maailman parhaimman asian hyväksi, Herran asian hyväksi – tehden työtä koorumeissa ja apujärjestöissä, tehden temppelityötä, huoltotyötä, lähetystyötä. Muiden elämää siunatessanne siunaatte omaannekin.¹⁹

Koko maailmassa ei ole mitään muuta työtä, joka olisi niin onnentaiteista kuin tämä työ. Tuo onni on erikoista. Se tulee muiden palvelemisesta. Se on todellista. Se on ainutlaatuista. Se on suurenmoista.²⁰

Antakaa kirkon olla rakas ystävänne. Antakaa sen olla suurenmoinen kumppaninne. Palvelkaa missä tahansa, mihin teidät kutsutaan palvelemaan. Tehkää, mitä teiltä pyydetään. Jokainen hoitamanne tehtävä lisää kyvykkyyttänne. Minä olen palvellut monissa tehtävissä tässä suuressa järjestössä. Jokainen tehtävä on tuonut mukanaan oman palkintonsa.

[Tämä] vaatii teiltä epäitsestä paneutumista, herkeämätöntä uskollisuuttanne ja uskoanne. Tulette palvelemaan monissa tehtävissä ennen kuin elämänne on saatettu loppuun. Jotkin niistä saattavat näyttää pieniltä, mutta tässä kirkossa ei ole pieniä tai vähäpätöisiä tehtäviä. Jokainen kutsumus on tärkeä. Jokainen kutsumus on tarpeellinen työn eteenpäin menemiselle. Älkää koskaan vähätelkö mitään kirkon tehtävää. – –

Tehkää elämässänne tilaa kirkolle. Antakaa tietämyksenne sen opista kasvaa. Antakaa ymmärryksenne sen järjestyksestä lisääntyä. Antakaa rakkautenne sen iankaikkisia totuuksia kohtaan tulla yhä vahvemaksi ja vahvemaksi.

Kirkko saattaa pyytää teitä tekemään uhrauksia. Se saattaa pyytää teitä antamaan kaikkein parasta, mitä teillä on. Se ei tule maksamaan mitään, sillä saatte huomata, että siitä tulee sijoitus, josta maksetaan teille osinkoa niin kauan kuin elätte. Kirkko on suuri

"Kun palvelette, elämänne tulee uusi ulottuvuus."

iankaikkisen totuuden lähde. Ottakaa se omaksenne ja pitäkää siitä tiukasti kiinni.²¹

Haluatteko olla onnellisia? Unohtakaa itsenne ja kadottakaa itsenne tämän suuren asian hyväksi. Suunnatkaa pyrkimyksenne toisten auttamiseen. Vaalikkaa anteeksiannon henkeä sydämässänne niitä kohtaan, jotka ovat saattaneet loukata teitä. Turvatkaa Herraan ja eläkää ja tehkää työtä kohottaaksenne ja palvelleksenne Hänen poikiaan ja tyttäriään. Jos teette niin, tulette tuntemaan onnea, jollaista ette ole koskaan aiemmin tunteneet. En välitä siitä, kuinka vanhoja tai nuoria olette, miten vain. Te voitte kohottaa ihmisiä ja

auttaa heitä. Taivas tietää, että tässä maailmassa on kovin, kovin monia ihmisiä, jotka tarvitsevat apua. Voi niin kovin, kovin monia. Hävittäkäämme elämästämme tuhoisa, itsekäs asenne, veljeni ja sisareni, ja olkaamme hieman suoraselkäisempiä ja kurkottakaamme hieman korkeammalle palvellessamme muita. – – Olkaa suoraselkäisempiä, vahvistakaa niitä, joiden polvet ovat voimattomat, nostakaa niiden käsiä, jotka ovat hervonneet. Eläkää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan. Unohtakaa itsenne.²²

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Hinckley opetti, että elämämme on lahja Jumalalta ja se tulee käyttää muiden palvelemiseen (ks. osa 1). Kuinka me voimme tehdä muiden palvelemisesta elämäntavan? Mitä mielestäsi tarkoittaa se, että palvelee silmämääränä vain Jumalan kunnia? Kuinka se, että joku toinen on palvellut sinua, on ollut siunaukseksi sinulle?
- Miksi palveleminen auttaa meitä voittamaan itsesäälin, itsekkyyden ja yksinäisyyden? (Ks. osa 2.) Kuinka palveleminen on tuonut sinulle onnea? Kun luet presidentti Hinckleyn kuvauksia ihmisistä, jotka ovat avun tarpeessa, päätä, kuinka sinä ja perheesi voitte pyrkiä palvelemaan.
- Miksi itsemme kadottaminen palvelemalla muita auttaa meitä ”löytämään todellisen itsemme”? (Ks. osa 3.) Mitä voimme oppia osassa 3 olevista kertomuksista?
- Presidentti Hinckley neuvoi: ”Kadottakaa itsenne maailman parhaimman asian hyväksi, Herran asian hyväksi” (osa 4). Mitä siunauksia kirkossa palveleminen on tuonut elämääsi?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Matt. 20:25–28; 25:34–40; Joh. 13:35; Moosia 2:16–18; 18:8–9; OL 64:33

Tutkimisen avuksi

”Kun tutkit, kiinnitä tarkoin huomiota ideoihin, jotka tulevat mieleesi, ja tunteisiin, joita saat sydämeesi” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 18). Voisit kirjoittaa muistiin saamasi vaikutelmat,

vaikka tuntuisi, etteivät ne liity sanoihin, joita luet. Ne voivat olla juuri niitä asioita, joita Herra haluaa sinun oppivan.

Viitteet

1. Ks. ”Kiitollinen lähetystyöstä”, *Valkeus*, kesäkuu 2006, s. Y2.
2. Henry B. Eyring, ”Things Will Work Out”, *In Memoriam: President Gordon B. Hinckley, 1910–2008, Ensign*, liite, maaliskuu 2008, s. 27; ks. myös s. 26.
3. ”Todistus”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 78.
4. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1: 1995–1999*, 2005, s. 543.
5. Ks. ”Ja suurin niistä on rakkaus”, *Valkeus*, elokuu 1984, s. 5.
6. Ks. ”Mitä Vapahtaja toivoisi meidän antavan lahjaksi? Anna itsesi”, *Valkeus*, joulukuu 1986, s. 2–3.
7. ”To Single Adults”, *Ensign*, kesäkuu 1989, s. 75.
8. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1*, s. 544–545.
9. Ks. ”Antautukaamme Herran palvelukseen”, *Valkeus*, elokuu 1987, s. 6.
10. Ks. ”Joka tahtoo pelastaa elämänsä”, *Valkeus*, helmikuu 1983, s. 5.
11. Ks. ”Keskustelu yksinäisten aikuisten kanssa”, *Valkeus*, marraskuu 1997, s. 20, 22.
12. ”To Single Adults”, s. 73–74.
13. ”Antautukaamme Herran palvelukseen”, s. 5.
14. ”To a Man Who Has Done What This Church Expects of Each of Us”, Brigham Youngin yliopiston hartaus-tilaisuus, 17. lokakuuta 1995, s. 6, speeches.byu.edu.
15. Ks. ”Joka tahtoo pelastaa elämänsä”, s. 1.
16. Ks. ”Ja suurin niistä on rakkaus”, s. 4.
17. Ks. ”Kirkon naiset”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 66.
18. Ks. ”Joka tahtoo pelastaa elämänsä”, s. 8.
19. ”Totuuden tukipilarit”, *Liahona*, toukokuu 2002, s. 8.
20. ”Iloa palvelemisen etuoikeudesta”, *Maailmanlaajuinen johtajien koulutuskokous*, 21. kesäkuuta 2003, s. 23.
21. Ks. ”Elämän velvollisuudet”, *Liahona*, toukokuu 1999, s. 5–6.
22. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 597.

Pyhä pappuus

”Rakastan tämän kirkon pappeutta. Se on erittäin tärkeä ja elävä. Se on tämän työn ydin ja vahvuus. Se on voima ja valtuus, jolla Jumala, iankaikkinen Isämme, tekee työtään maan päällä.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Vuonna 1980 vanhin Gordon B. Hinckley ja hänen vaimonsa Marjorie olivat mukana kolmen viikon kiertomatalla Aasiassa, jonka aikana he puhuivat vyöhykekonferensseissa ja osallistuivat Tokion temppelein vihkimiseen Japanissa. Ennen kotiinpaluuta he matkustivat Sendain lähetyskentälle Japanissa, ja vanhin Hinckley oli johtavana virkailijana ensimmäisen vaarnan perustamisessa tuon lähetyskentän alueelle. Juuri ennen kokousta uuden vaarnan johtokunnan kanssa vanhin Hinckley meni lähetysjohtaja Kiyoshi Sakain luo. ”Hän kysyi yllättyneeltä lähetysjohtaja Sakailta, oliko tällä pyhitettyä öljyä, ja lisäsi sitten: ’Olen aivan uuvuksissa. Antaisitko minulle siunauksen?’ Lähetysjohtaja Sakai muisteli: ’Olin hyvin peloissani ja tunsin itseni liian heikoksi siunaamaan Herran apostolia. Sanoin hänelle, etten voisi antaa siunausta englanniksi. Vanhin Hinckley sanoi, että japaninkielinen sopisi hyvin. Niinpä vanhin Hitoshi Kashi-kura, alue-edustaja, ja minä ryhdyimme toimeen.’ Kun siunaus oli lausuttu, vanhin Hinckley sanoi vain: ’Kiitos, kiitos teille. Nyt voin palata huomenna kotiin.’

Seuraavana aamuna vanhin Hinckley näytti vahvalta ja terveeltä, ja kun lähetysjohtaja Sakai kysyi, miltä hänestä tuntui, hän vastasi: ’*Dai jobu*, enemmän kuin hyvältä. Minä voin hyvin.’ Muutamia päiviä myöhemmin lähetysjohtaja Sakai sai kiitoskirjeen vanhin Hinckleyltä, joka kirjoitti: ’Arvostan hyvin paljon siunausta, jonka annoit minulle. Minusta alkoi heti sen jälkeen tuntua paremmalta. Toipumiseni oli

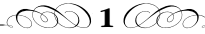

*"[Pappeuden] myötä mikään ei ole mahdotonta Jumalan
valtakunnan työn eteenpäin viemiseksi."*

nopea ja kokonaisvaltainen. Sisar Hinckley ja minä olemme hyvin kiitollisia siitä, että meillä oli etuoikeus yöpyä lähetyskodissanne.”¹

Presidentti Hinckley todisti usein pappeuden siunauksista, niin ihmeellisistä mutta ajallisista fyysisen tervehtymisen siunauksista kuin iankaikkisista, sitovista tempelitoimitusten tuomista siunauksista-kin. Hän julisti: ”Uskon, että Hänen pappeudessaan on jumalallinen valtuus – voima siunata, voima parantaa, voima johtaa Jumalan työtä maan päällä, voima sitoa taivaissa se, mikä sidotaan maan päällä.”²

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Jumala on palauttanut pappeuden sekä taivasten valtakunnan avaimet.

[Pappeuden voima ja valtuus] annettiin miehille entisaikoina. Vähäisempi valtuus annettiin Aaronin pojille ajallisten asioiden hoitamiseen sekä eräiden pyhien kirkollisten toimitusten suorittamiseen. Korkeamman pappeuden antoi Herra itse apostoleilleen Pietarille lausumiensa sanojen mukaisesti: ”Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaissa vapautettu.” (Matt. 16:19.)

Pappeuden täyteen palauttamiseen kuului – – Johannes Kastajan – – sekä Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen [käynnit]. Sen palauttamiseen osallistuivat Mooses, Elias ja Elia, jotka kaikki toivat pappeuden avaimia, jotta aikaisempien taloudenhoitokausien kaikki toimet ja toimitukset palautettaisiin tänä suurena, viimeisenä, aikojen täytty-misen taloudenhoitokautena.

Pappeus on täällä. – – Me tiedämme, sillä me olemme nähneet tämän pappeuden voiman. Olemme nähneet sairaiden paranevan, rampojen pystyvän kävelemään sekä valon ja tiedon ja ymmärryksen tulevan pimeydessä oleville.³

Profeetta Joseph Smith kuvaili [pappeutta] eräässä tilaisuudessa näillä sanoilla: ”Pappeus on iankaikkinen periaate, ja se on Jumalan tavoin ollut olemassa hamasta iankaikkisuudesta ja on oleva hamaan iankaikkisuuteen ilman päivien alkua tai vuosien loppua” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 108.*)

Se on todellakin Kaikkivaltiaan voima toimia Hänen nimessään ja Hänen sijastaan. Se on ihmisille suotu jumalallinen valtuus, joka eroaa kaikista muista voimista ja valtuuksista maan päällä. Ei ole yllättävää, että ylösnousseet olennot, joilla se oli muinoin, palauttivat sen ihmisille, jotta ei olisi mitään epäilystä sen valtuudesta ja laillisuudesta. Ilman sitä kirkko voisi olla olemassa vain nimellisesti, ja siitä puuttuisi valtuus toimia Jumalan asioissa. Sen myötä mikään ei ole mahdotonta Jumalan valtakunnan työn eteenpäin viemiseksi. Se on luonteeltaan jumalallinen. Se on valtuudessaan sekä ajallinen että iankaikkinen. Se on ainoa voima maan päällä, joka ulottuu kuoleman verhon tuolle puolen.⁴

2

Pappeus on voima ja valtuus, jolla Jumala tekee työtään.

Rakastan tämän kirkon pappeutta. Se on erittäin tärkeä ja elävä. Se on tämän työn ydin ja vahvuus. Se on voima ja valtuus, jolla Jumala, iankaikkinen Isämme, tekee työtään maan päällä.⁵

Pyhällä pappeudella on valtuus johtaa Jumalan valtakunnan asioita maan päällä. Herran ilmoitusten mukaan kirkon johdossa tulee olla kolme johtavaa ylipappia. Heidän apunaan tulee olla kahdentoista apostolin neuvosto, jonka apuna puolestaan tulee olla – – seitsenkymmenet. Kolmesta henkilöstä koostuva johtava piispakunta on vastuussa ajallisista asioista presidenttikunnan alaisuudessa. Kaikki nämä ovat pappeusvirkailijoita. Tuo Jumalan antama voima on se valtuus, jolla he johtavat. Samoin on vaarnoissa ja seurakunnissa, joissa on johtokunnat ja piispakunnat. Samoin on koorumeissa. Apujärjestöjen virkailijat tekevät työtään pappeuden johdon ja valtuutuksen alaisina. Ilman pappeutta saattaisi olla olemassa kirkon ulkokuori muttei todellista sisältöä. Tämä on Jeesuksen Kristuksen kirkko, ja sitä johdetaan valtuudella, joka on ”Jumalan Pojan järjestyksen” mukainen. (OL 107:3).⁶

3

Kaikkien on määrä nauttia pappeuden siunauksista.

[Pappeus] – – on osa Jumalan, iankaikkisen Isämme, suunnitelmaa Hänen poikiensa ja tyttäriensä elämän siunaamiseksi kaikissa sukupolvissa.⁷

Pyhään pappeuteen sisältyy voima siunata. Niillä, joilla on Aaronin pappeus, on sen myötä valtuus antaa seurakunnalle Herran lihan ja veren vertauskuvat, Hänen, joka antoi elämänsä uhrina kaikkien puolesta. Sakramentti ja näiden vertauskuvien nauttiminen on lepöpäivän jumalanpalveluksemme ydin. Siihen sisältyy Jumalan kanssa solmittujen liittojen uudistaminen. Sen mukana tulee lupaus, että Hänen Pyhä Henkensä on kanssamme. Se on vertaansa vailla oleva siunaus, josta kaikki voivat nauttia ja jonka tekee mahdolliseksi kelpoisille nuorille miehille annettu valtuus. – –

Melkisedekin pappeuden mukana tulee valtuus antaa Pyhä Henki. Kuinka suuri siunaus onkaan saada jumaluuden jäsenen palvelevaa vaikutusta, kun on saanut tuon lahjan niiden kätten alla, jotka ovat toimineet jumalallisella valtuudella. Jos kuljemme edelleen hyveen polkua, me voimme nauttia sen lupauksen täyttymisestä, jonka Herra antoi sanoessaan: ”Pyhä Henki on kumppanisi alati ja valtikkasi muuttumaton vanhurskauden ja totuuden valtikka; ja sinun herruutesi on oleva ikuinen herruus, ja ilman pakkoa se virtaa sinulle aina ja ikuisesti” (OL 121:46).

Pappeuteen sisältyy voima siunata sairaita. Onko ääneni kuuluvilla ketään, joka ei ole käyttänyt tai tuntenut tuota jumalallista voimaa? Voiko kenelläkään meistä olla mitään epäilyksiä sen tehokkuudesta? Me voisimme kertoa ihmeistä, pyhistä ja ihmeellisistä, joita on tapahtunut omassa kokemuspöydässämme. – –

Tällä pyhällä Melkisedekin pappeudella on voima siunata profetian mukaan, lohduttaa, tukea, ohjata. Meillä on keskuudessamme patriarkkoja, jotka heillä olevan valtuuden mukaisesti ilmoittavat, mihin heimoon kuulumme, ja lausuvat siunauksia opastukseksemme. Näistä siunauksista voi tulla ankkuri, josta pidämme kiinni pysyäksemme vakaina elämän myrskyissä.

Pyhän pappeuden voiman suurimpana ilmentymänä on valtuus sinetöidä maan päällä niin, että tuo sinetöiminen on voimassa taivaissa. Se on ainutlaatuista ja suurenmoista. Se on valtuus, jota käytetään Jumalan temppeleissä. Se koskee sekä eläviä että kuolleita. Se on iankaikkisuuden keskeistä ydintä. Se on Kaikkivaltiaan antama jumalallinen voima osana Hänen suurta suunnitelmaansa ihmisen kuolemattomuutta ja iankaikkista elämää varten.

Kuinka kallisarvoinen onkaan tämä meille tullut Jumalan lahja.⁸

 4

**Jumalan poikien, joilla on Hänen jumalallinen
valtuutensa, täytyy olla uskollisia sille,
mikä heissä on kaikkein parasta.**

Jokainen kelvollinen mies kansallisuudesta, etnisestä taustasta tai muista tekijöistä riippumatta voi saada pappeuden. Hänen kuuliaisuutensa Jumalan käskyille on ainoa määräävä tekijä. Pappeuden saaminen perustuu vain kelvollisuuteen Herran edessä. – –

Tässä on tämän pappeuden ihmeellisyys. Rikkaus ei merkitse mitään. Koulutus ei merkitse mitään. Ihmisten kunnia ei merkitse mitään. Ainoa merkittävä tekijä on hyväksyttävyyys Herran silmissä.⁹

On tullut aika, jolloin meidän kaikkien, jotka on asetettu joko Aaronin tai Melkisedekin pappeuteen ja johonkin virkaan niissä, tulee pohtia elämäämme, arvioida puutteitamme ja tehdä parannus niissä käytökseen liittyvissä asioissa, jotka ovat ristiriidassa saamamme suuren ja pyhän toimeksiannon kanssa. – –

Yksikään mies, nuori tai vanha, – – joka on asetettu, ei voi suhdatautua kevyesti pappeuteen, joka hänellä on. Hän on Jumalan kumppani, ja hänellä on vakaa ja pyhä velvoite elää niin, että hän on kelvollinen puhumaan ja toimimaan Jumalan nimessä Jumalan hyväksyttynä edustajana.¹⁰

Vaikka ne, joilla on valtuus, panevat kätensä päämme päälle ja asettavat meidät pappeuteen, me voimme omalla käytöksellämme mitätöidä ja menettää kaiken oikeuden käyttää tätä jumalallista valtuutta.

– – ”Mitään valtaa ja vaikutusvaltaa ei voi eikä saa pitää yllä pappeuden avulla, ainoastaan taivuttelemalla, pitkämielisyydellä, lempeydellä, sävyisyydellä ja vilpittömällä rakkaudella,

ystävällisyydellä ja puhtaalla tiedolla, joka avartaa sielua suuresti vailla teeskentelyä ja vailla vilppiä” (OL 121:41–42).

Veljeni, nämä ovat siis ne rajat, joiden suojissa tätä pappeutta on käytettävä. Pappeus ei ole viitta, jonka puemme yllemme ja otamme pois, milloin haluamme. Se on vanhurskaasti käytettynä kuin kehomme kudosta, joka on osa meitä aina ja kaikkialla.¹¹

Meidän täytyy olla uskollisia sille, mikä meissä on kaikkein parasta. Olemme Jumalan poikia, joilla on kunnia toimia Hänen jumalallisen valtuutensa haltijoina. Mutta me elämme pahassa maailmassa. On olemassa alituinen voima, joka vetää meitä alaspäin kehottaen meitä ottamaan osaa asioihin, jotka ovat täysin sopimattomia siihen jumalalliseen papputeen, jonka haltijoita olemme. – –

Annan haasteen teille miehille. Juoskaa pakoon saastaisuuden tulvaa, joka yrittää vyöryä ylleen. Paetkaa maailman pahuutta. Olkaa uskollisia paremmalle itsellenne. Olkaa uskollisia sille, mikä teissä on parasta. Olkaa uskollisia ja rehellisiä niille liitoille, jotka liittyvät Jumalan papputeen.¹²

Jokaisella virkailijalla ja jokaisella opettajalla, joka toimii tässä kirkossa jossakin pappuden virassa, on pyhä vastuu pitää tuo pappuskutsumus kunnia. Me jokainen olemme vastuussa toisten hyvinvoinnista ja kasvusta ja kehityksestä. Me emme elä ainoastaan itsellemme. Jos aiomme pitää kutsumuksemme kunnia, emme voi elää vain itsellemme.¹³

Monet miehet näyttävät ajattelevan, että koska heidät on asetettu, heillä on pappuus ja he voivat käyttää sitä haluamallaan tavalla ikuisesti. Heistä tuntuu, että he voivat rikkoa liittoja ja käskyjä silloin tällöin ja tehdä syntiä tavalla tai toisella ja että heillä silti on pappuden voima ja että Jumala vahvistaa sen, mitä he puhuvat Hänen pyhässä nimessään ja Lunastajan nimessä. Asia muuttuu tällöin pilkkaamiseksi, ja uskon, että niin toimiessaan he lausuvat Herran nimen turhaan. He häpäisevät Hänen rakkaan Poikansa nimen. He halventavat sitä pyhää lahjaa, joka annettiin asettamisen kautta, ja sitä valtuutta, jonka he ovat menettäneet rikkomuksensa vuoksi. – –

Korotan varoituksen äänen kaikille, sekä pojille että miehille, karttaa syntiä. Rikkomus ei ole sovitettavissa yhteen jumalallisen valtuuden kanssa. Välttää pornografiaa kuin ruttoa. Välttää kaikenasteisia sukupuolisyyntejä. Karttaka epärehellisyyttä ja petosta. Pyydän teitä pidättäytymään kaikesta ylpeydestä tai turhamaisesta kunnianhimmosta. Pyydän teitä tarkkailemaan itseänne varmistuaksenne, että ette pyri vallitsemaan tai pakottamaan vaimoanne tai lapsianne – –.

Olen varma siitä, ettei taivaallinen Isämme ole tyytyväinen yhteenkään sellaiseen mieheen tai poikaan, joka ottaa vastaan asettamisen ja sitten antautuu pahuuteen. Samalla kun mies ottaa vastaan asettamisen, hän vannoo valan ja tekee liiton Jumalansa kanssa.¹⁴

Yksikään mies, olipa hän nuori tai vanhempi, ei elä pappeuden tasovaatimusten mukaan, jos hän vähättelee tai halventaa naisia, jos hän ei osoita siinä määrin arvostusta Jumalan tyttärille kuin taivaallinen Isämme haluaisi heille osoitettavan.¹⁵

Olkaamme hyviä aviomiehiä ja isiä. Kuka tahansa mies, joka on oman kotinsa tyranni, on kelvoton pitämään hallussaan pappeutta. Hän ei voi olla sopiva välikappale Herran käsissä, kun hän ei osoita kunnioitusta ja ystävällisyyttä ja rakkautta valitsemaansa kumppania kohtaan. Niin ikään kuka tahansa mies, joka on huono esimerkki lapsilleen, joka ei pysty hillitsemään itseään tai joka syyllistyy epärehellisiin tai moraalittomiin tekoihin, tulee huomaamaan, että hänen pappeutensa voima on tehty tyhjäksi.¹⁶

Valitsemanne vaimo on oleva tasavertainen kumppaninne. – – Vaimo ei ole teidän palvelijanne eikä orjanne eikä mitään sen kaltaista. Kuinka traaginen ja kertakaikkisen vastenmielinen ilmiö on vaimon pahoinpitely. Jokainen tämän kirkon mies, joka pahoinpittelee vaimoaan, joka kohtelee häntä halveksien, joka loukkaa häntä, joka vallitsee häntä vääryydellä, on kelvoton pappeuteen. Vaikka hänet on kenties asetettu, taivaat vetäytyvät pois, Herran Henki tulee murheelliseksi, ja siihen päättyy tämän miehen pappeuden valtuus. Jokainen mies, joka syyllistyy tällaiseen käytökseen, on kelvoton pitämään hallussaan tempelisuositusta. – –

Jos ääneni kuuluvilla on yksikin, joka on syyllistynyt tällaiseen käytökseen, pyydän häntä tekemään parannuksen. Polvistu ja pyydä, että Herra antaa sinulle anteeksi. Rukoile Häneltä voimaa hillitä kieleksi ja kova kätesi. Pyydä anteeksi vaimoltasi ja lapsiltasi. – –

Olen varma, että kun me seisomme Jumalan tuomioistuimen edessä, siellä ei juurikaan mainita, miten paljon rikkauksia keräsimme elämässä tai mitään saamiamme kunnianosoituksia. Mutta siellä esitetään syvällisiä kysymyksiä perhesuhteistamme. Ja olen vakuuttunut siitä, että vain ne, jotka ovat vaeltaneet halki elämän rakastaen ja kunnioittaen ja arvostaen puolisoaan ja lapsiaan, saavat

kuulla iankaikkiselta tuomariltamme sanat: ”Hyvin tehty! Olet hyvä ja luotettava palvelija. Tule herrasi ilojuhlaan!” (Matt. 25:21.)¹⁷

5

Pappeuskoorumi voi olla jäsenilleen voiman ankkuri.

Olen varma, että Herran tarkoituksen mukaan pappeuskoorumin tulee olla paljon enemmän kuin teologian oppitunti sunnuntai-aamuisin. Tietenkin hengellisyyden kasvattaminen ja todistuksen vahvistaminen tehokkaan evankeliumin opetuksen avulla on tärkeä pappeusvastuu. Mutta tämä on ainoastaan osa koorumin toimintaa. Jokaisen pappeuskoorumin täytyy merkitä toimivaa veljeyttä jokaiselle jäsenelle, jotta sen tarkoitus voitaisiin toteuttaa. – –

Pappeuskoorumi on Herran järjestö kirkon miehiä varten, aivan kuten Apuyhdistys on Herran järjestö kirkon naisille. Kummankin velvollisuuksiin kuuluu olemassaolonsa luonteen mukaisesti puutteenalaisten auttaminen.

Kun Apuyhdistys järjestettiin, profeetta Joseph sanoi yhdistyksen naisista: ”He rientävät muukalaisen avuksi, valelevat öljyä ja viiniä ahdingossa olevan haavoitettuun sydämeen, kuivaavat orvon kyyneleet ja ilahduttavat lesken sydäntä” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 472). Toivoisin, että samaa voitaisiin sanoa pappeuden veljistä.

Se on oleva ihmeellinen päivä, – – kun pappeuskoorumeistamme tulee voiman ankkuri jokaiselle siihen kuuluvalle miehelle, kun jokainen tällainen mies pystyy soveliaasti sanomaan: ”Minä olen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon pappeuskoorumin jäsen. Minä olen valmis auttamaan veljiäni kaikissa heidän tarpeissaan aivan kuten olen varma siitä, että he ovat valmiit auttamaan minua minun tarpeissani. Tekemällä yhdessä työtä me kasvamme hengellisesti Jumalan poikina liitossa Hänen kanssaan. Tekemällä yhdessä työtä me voimme kestää ilman hämmennystä ja ilman pelkoa jokaisen vastoinikäymisen, joka meitä saattaa kohdata, olkoon se sitten taloudellista, sosiaalista tai hengellistä laatua.”¹⁸

Kirkon johtajat ja jäsenet – sekä miehet että naiset – tekevät yhdessä ”työtään pappeuden johdon ja valtuutuksen alaisina”.

6

Kodeissa ja kirkossa miehet ja naiset tekevät yhdessä työtä Herran valtakunnan viemiseksi eteenpäin.

On totta, että miehillä on pappeus. Mutta vaimoni on minun kumppanini. Tässä kirkossa mies ei kulje vaimonsa edellä eikä takana vaan hänen rinnallaan. He ovat tasavertaisia tässä elämän suuressa yrityksessä.¹⁹

Tämän kirkon naisissa on voimaa ja suuria kykyjä. Heissä on johtajuutta ja määrätietoisuutta, tiettyä itsenäisyyden henkeä ja samalla suurta tyytyväisyyttä siitä, että he ovat osa tätä Herran valtakuntaa ja työskentelevät käsi kädessä pappeudenhaltijoiden kanssa sen edistämiseksi.²⁰

Kiitän iankaikkista Isääni pyhän pappeuden palauttamisesta, niin että ”jokainen ihminen puhuisi Jumalan, Herran, nimittäin maailman Vapahtajan, nimessä” (OL 1:20). Olen nähnyt tuon pappeuden kau-neuden ja ihmeen tämän ainutlaatuisen kirkon johtamisessa. Olen tuntenut sen voiman virtaavan kauttani sairaiden siunaamiseksi ja parantamiseksi. Olen nähnyt, kuinka se on ylevöittänyt nöyriä

miehiä, jotka on kutsuttu suureen ja vakavaan vastuuseen. Olen nähnyt sen, kun he ovat puhuneet voimalla ja valtuudella korkeudesta ikään kuin Jumalan ääni olisi puhunut heidän kauttaan.

Kiitän Herraa siitä, että Hän on antanut minulle todistuksen evankeliumin kokonaisuudesta, sen laajuudesta ja syvyydestä. Sen tarkoituksena on olla siunauksena kaikille ajan sukupolvien pojille ja tyttärille – sekä eläville että kuolleille.²¹

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Käy läpi presidentti Hinckleyn osassa 1 olevat opetukset pappeuden palautuksesta. Mitkä kokemukset ovat auttaneet sinua saamaan todistuksen näistä totuuksista?
- Presidentti Hinckley opetti: ”Pyhällä pappeudella on valtuus johtaa Jumalan valtakunnan asioita maan päällä” (osa 2). Kuinka tämä totuus soveltuu vaarnoihin ja seurakuntiin? Entä koorumeihin? Entä Apuyhdistykseen? Kuinka pappeuden valtuus vahvistaa omaa palvelemistasi Jumalan valtakunnassa?
- Käy osasta 3 läpi siunaukset, joita me kaikki voimme saada pappeuden kautta. Millä tavoin olet kokenut pappeuden voiman ja siunauksia?
- Mitä me voimme oppia presidentti Hinckleyn opetusten perusteella siitä, mitä eroa on pappeuden valtuudella ja pappeuden voimalla? (Ks. osa 4.) Mitä mielestäsi tarkoittaa se, että pappeudenhaltija on uskollinen sille, mikä hänessä on kaikkein parasta? Miksi pappeudenhaltijat eivät saa elää vain itselleen?
- Mikä tekee sinuun vaikutuksen osassa 5 olevissa presidentti Hinckleyn kuvauksissa pappeuskoorumeista ja Apuyhdistyksestä? Mitä me voimme tehdä omissa seurakunnassamme noudattaaksemme hänen neuvojaan?
- Miksi miesten ja naisten pitää tehdä yhdessä työtä tasavertaisina toteuttaakseen Herran työtä? (Ks. osa 6.)

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Hepr. 5:1–4; 1. Nefi 14:12–14; Alma 13:1–9; OL 84:33–44; 88:133; 112:30–32

Opetusvihje

”Esitä kysymyksiä, joihin oppijoiden on etsittävä vastaukset pyhistä kirjoituksista ja myöhempien aikojen profeettojen opetuksesta” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 62).

Viitteet

1. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 377.
2. ”Jumaluus”, *Liahona*, tammikuu 2014, s. 15.
3. Ks. ”Uskomme kulmakivet”, *Liahona*, helmikuu 2004, s. 6–7.
4. ”Priesthood Restoration”, *Ensign*, lokakuu 1988, s. 71.
5. Ks. ”Miksi me teemme joitakin asioita, niin kuin teemme”, *Liahona*, tammikuu 2000, s. 68–69.
6. ”Priesthood Restoration”, s. 72.
7. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 475.
8. ”Priesthood Restoration”, s. 72.
9. ”Vaarnanjohtaja”, *Liahona*, heinäkuu 2000, s. 59–60.
10. Artikkelissa ”News of the Church: Priesthood Restoration Honored”, *Ensign*, heinäkuu 1983, s. 76.
11. Ks. ”Henkilökohtainen kelvollisuus käyttää pappetta”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 58.
12. ”Uskollisuus”, *Liahona*, toukokuu 2003, s. 58–59.
13. Ks. ”Kuinka suurennamme kutsumustamme”, *Valkeus*, heinäkuu 1989, s. 40.
14. Ks. ”Ainoastaan vanhurskauden periaatteita noudattaen”, *Valkeus*, toukokuu 1993, s. 22–23.
15. Artikkelissa ”News of the Church: Priesthood Restoration Honored”, s. 76.
16. ”Ojentakaamme auttava käsi ja kohotakaamme”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 60.
17. Ks. ”Henkilökohtainen kelvollisuus käyttää pappetta”, s. 60.
18. Ks. ”Pappeuskoorumien huoltotyövastuut”, *Valkeus*, huhtikuu 1978, s. 136–137.
19. Ks. ”Eihän tämä ole tapahtunut missään syrjäisessä kolkassa”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 46.
20. ”Kirkon naiset”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 64.
21. ”Todistus”, *Valkeus*, tammikuu 1994, s. 49.

Mormonin kirjan voima

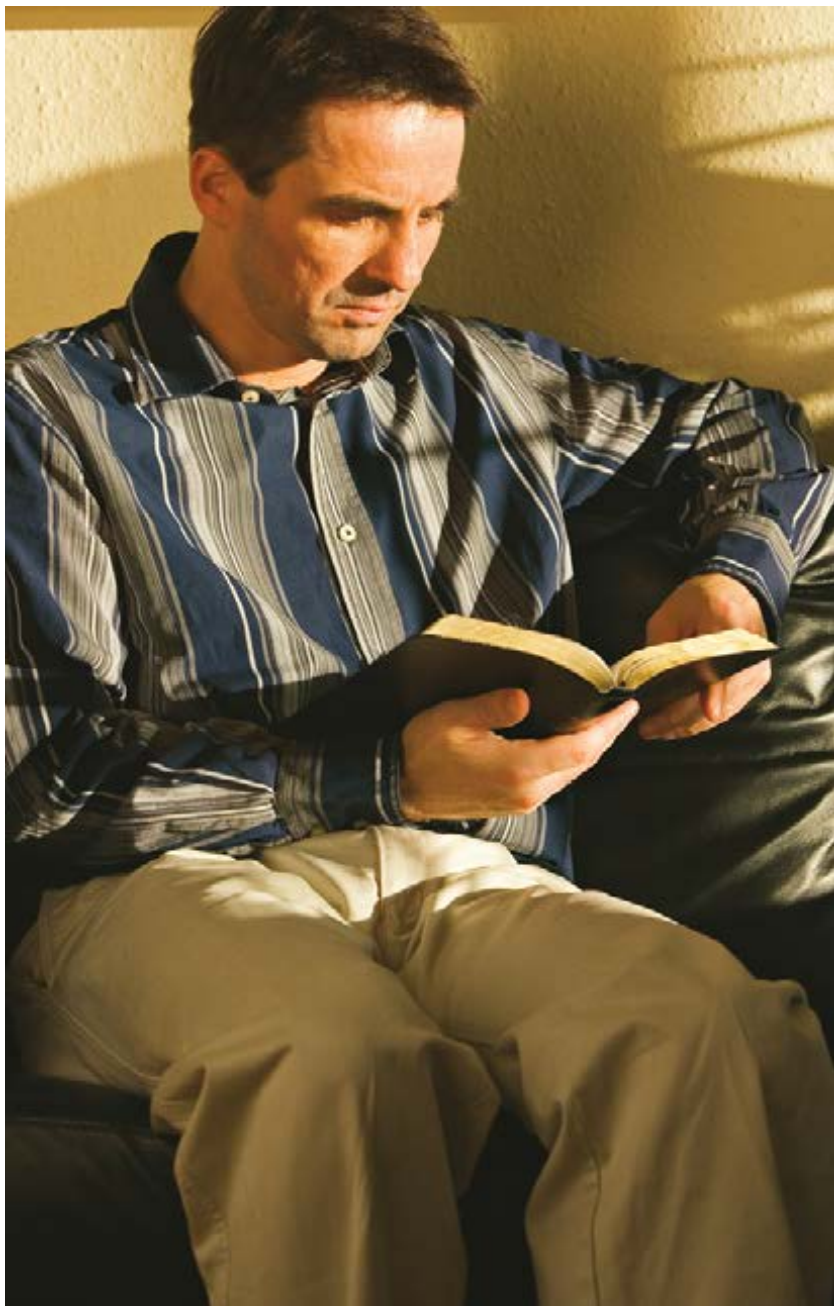
”Uskossaan horjuvalle maailmalle Mormonin kirja on uusi ja voimallinen todistus Herran jumalallisuudesta.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Kun Gordon B. Hinckley oli nuori mies, hän otti tavakseen tutkia pyhiä kirjoituksia. ”Lähetysaarnajana luin joka ilta ennen nukkumaan menoa muutamia lukuja Mormonin kirjasta”, hän sanoi, ”ja sydämeeni tuli lähtemätön vakaumus siitä, että tämä on Jumalan sanaa, joka on palautettu maan päälle Kaikkivaltiaan voimasta ja käännetty Jumalan lahjan ja voiman avulla juutalaisten ja pakanoiden saamiseksi vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus.”¹

Hänen tietonsa ja todistuksensa Mormonin kirjasta vaikutti moniin ihmisiin hänen lähetystyönsä jälkeen, kun hän työskenteli kirkon radio-, tiedotustoiminta- ja lähetystyökirjallisuuskomitean palveluksessa. Hän sai tehtävän käsikirjoittaa radiosarjaa nimeltä *A New Witness for Christ* [Uusi todistus Kristuksesta]. Sarja herätti Mormonin kirjan tapahtumia eloon radiokuuntelijoille. Tuolloin hän huomautti eräälle työtoverille: ”Olen aina ajatellut, että me teemme työmme parhaiten silloin, kun saamme ihmiset kiinnostumaan Mormonin kirjasta siinä määrin, että he lukevat sen. Silloin Henki voi todistaa sen jumalallisuudesta.”²

Koko palvelutyönsä ajan presidentti Hinckley tähdensi Mormonin kirjan tärkeyttä. Elokuussa 2005 hän antoi kirkon presidenttinä myöhempien aikojen pyhille haasteen lukea Mormonin kirja kokonaisuudessaan vuoden loppuun mennessä. Myöhemmin hän kertoi: ”On hämmästyttävää, kuinka moni otti haasteen vastaan. Jokainen, joka teki niin, sai siunauksia ponnisteluistaan. Kun he syventyivät tähän lisätodistukseen Lunastajastamme, heidän sydämensä tehtiin eläväksi ja heidän henkeään kosketettiin.”³

"Todistus [Mormonin kirjan] totuudesta ja aitoudesta on itse kirjan kansien välissä. Sen todenperäisyyttä voi koetella lukemalla sitä."

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

1

Mormonin kirja todistaa käsi kädessä Raamatun kanssa Jeesuksesta Kristuksesta.

Entisaikaan on sanottu ja Vapahtaja on sanonut, että jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan suulla.⁴

Raamatun ollessa Vanhan maailman todistus Mormonin kirja on Uuden maailman todistus. Ne julistavat käsi kädessä Jeesuksesta, että Hän on Isän Poika.⁵

Mormonin kirja – – todistaa Hänestä, joka syntyi Juudean Betlehemissä ja kuoli Golgatan kukkulalla. Uskossaan horjuvalle maailmalle Mormonin kirja on uusi ja voimallinen todistus Herran jumalallisuudesta. Jo sen nimisivulla, jonka on kirjoittanut 1 500 vuotta sitten Amerikan mantereella vaeltanut profeetta, sanotaan selkeästi, että se on kirjoitettu ”juutalaisten ja pakanoiden saamiseksi vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, iankaikkinen Jumala, joka ilmoittaa itsensä kaikille kansoille”.⁶

Me emme voi tehdä mitään, mikä olisi tärkeämpää kuin se, että vahvistamme omassa elämässämme järkkymätöntä vakaumusta siitä, että Jeesus on Kristus – –. Ja veljeni ja sisareni, se on tämän merkittävän ja ihmeellisen kirjan esiin tulemisen tarkoitus.⁷

2

Me voimme saada Pyhän Hengen voimalla todistuksen Mormonin kirjan jumalallisesta alkuperästä.

Olen lukenut Mormonin kirjan, jonka [Joseph Smith] käänsi Jumalan lahjan ja voiman avulla. Pyhän Hengen voimalla olen saanut todistuksen tämän pyhän aikakirjan jumalallisesta alkuperästä.⁸

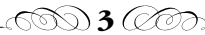
Sen alkuperä on ihmeellinen. Kun kertomus siitä esitetään ensimmäisen kerran sellaiselle, joka ei sitä tunne, se on lähes uskomaton. Mutta kirja on olemassa, ja sitä voidaan tunnustella ja kosketella ja lukea. Kukaan ei voi kiistää sen olemassaoloa. Kaikki yritykset selittää sen alkuperä muulla tavoin kuin Joseph Smith sen selitti ovat osoittautuneet olevan vailla todellisuuspohjaa.⁹

Todisteet kirjan totuudesta, sen aitoudesta maailmassa, joka on kärkeä vaatimaan todisteita, eivät löydy arkeologiasta eivätkä antropologiasta, vaikka niistä saattaakin olla joillekuille apua. Ne eivät ole sanan tutkimuksissa eivätkä historiallisissa analyysissä, vaikka nekin voivat olla vahvistavia. Todistus sen totuudesta ja aitoudesta on itse kirjan kansien välissä. Sen todenperäisyyttä voi koetella lukemalla sitä. Se on Jumalasta. Järkevät ihmiset voivat vilpittömästi asettaa sen alkuperän kyseenalaiseksi, mutta ne, jotka ovat lukeneet sitä rukoillen, ovat tulleet tietämään sellaisen voiman avulla, joka ylittää luonnolliset aistit, että se on tosi, että se sisältää Jumalan sanaa, että siinä esitetään iankaikkisen evankeliumin pelastavat totuudet, että se tuli ”julki Jumalan lahjan ja voiman avulla – – juutalaisten ja pakanoiden saamiseksi vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus”.¹⁰

[Moroni] kirjoitti viimeisen todistuksensa kirjaan, joka kantaa hänen nimeään ja joka päättää nefiläisten aikakirjan. Hän kirjoitti kuin ihminen, jolla on varma tieto siitä, että hänen aikakirjansa tulisi lopulta esiin. – –

Oman kirjoitelmansa viimeisessä luvussa hän todisti kansansa aikakirjasta ja antoi varman lupauksen, että ne, jotka lukisivat sen, voisivat tietää Pyhän Hengen voimalla, että se on tosi [ks. Moroni 10:3–5].

Missään muussa kirjassa ei ole sellaista lupaus. Vaikka Moroni ei olisi kirjoittanut mitään muuta, tuo lupaus hänen viimeisessä todistuksessaan tekisi hänestä ikuisesti iankaikkisen totuuden vaikuttavan todistajan, sillä hän sanoi, että ”Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta” (Moroni 10:5).¹¹

Todistus Mormonin kirjasta johtaa varmuuteen muista totuuksista.

Me teemme ihmisille palveluksen joka kerta, kun kannustamme heitä lukemaan Mormonin kirjan. Jos he lukevat sen rukoillen ja heillä on vilpittömän halu tietää totuus, he tulevat tietämään Pyhän Hengen voimalla, että kirja on tosi.

Siitä tiedosta seuraa varmuus monien muiden asioiden totuudesta, sillä jos Mormonin kirja on tosi, silloin Jumala elää. Sen sivuilla on todistus toisensa jälkeen siitä juhlallisesta tosiasiasta, että meidän

Isämme on todellinen, että Hän on persoona, että Hän rakastaa lapsiaan ja haluaa heidän onneaan.

Jos Mormonin kirja on tosi, silloin Jeesus on Jumalan Poika, Isän Ainosyntyinen lihassa, syntynyt Mariasta, neitsyestä, joka oli kaikkia muita neitsyitä kauniimpi ja ihanampi (ks. 1. Nefi 11:13–21), sillä näin kirja todistaa kuvauksessa, joka on vertaansa vailla kaikessa kirjallisuudessa.

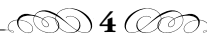
Jos Mormonin kirja on tosi, silloin Jeesus on todella meidän Lunastajamme, maailman Vapahtaja. – –

Jos Mormonin kirja on tosi, niin Joseph Smith oli Jumalan profeetta, sillä hän oli välikappale Jumalan käsissä tuodessaan päivänvaloon tämän todistuksen meidän Herramme jumalallisuudesta.

Jos tämä kirja on tosi, niin [kirkon presidentti] on profeetta, sillä hän pitää hallussaan kaikkia niitä avaimia, lahjoja, voimia ja valtuuksia, jotka olivat profeetta Josephilla, joka pani alulle tämän myöhempien aikojen työn.

Jos Mormonin kirja on tosi, niin kirkko on tosi, sillä se sama valtuus, jolla tämä pyhä aikakirja tuli esille, on ja ilmenee meidän keskuudessamme nykyään. Se on Vapahtajan Palestiinassa perustaman kirkon palautus. Se on sen kirkon palautus, jonka Vapahtaja perusti käydessään [Amerikan] mantereella, kuten tämä pyhä aikakirja kertoo.

Jos Mormonin kirja on tosi, niin Raamattu on tosi. Raamattu on Vanhan maailman todistus; Mormonin kirja on Uuden maailman todistus. Toinen on Juudan aikakirja, toinen on Joosefin aikakirja, ja ne ovat tulleet yhdeksi Herran kädessä Hesekielin profetian täyttymyksenä (ks. Hes. 37:19). Yhdessä ne julistavat maailman Lunastajan kuninkuutta ja Hänen valtakuntansa todellisuutta.¹²

Mormonin kirjassa on opetuksia, jotka voivat auttaa meitä löytämään ratkaisuja nykyajan yhteiskunnan ongelmiin.

[Mormonin] kirjan kertomus on aikakirja kauan sitten eläneistä kansoista. Mutta kuvatessaan nykyajan yhteiskunnan ongelmia se on yhtä ajankohtainen kuin aamun sanomalehti ja paljon täsmällisempi,

innoitetumpi ja innoittavampi puhuessaan noiden ongelmien ratkaisuksista.¹³

Avaan sen sivuja ja luen, ja siinä on kaunista ja kohottavaa kieltä. Muinainen aikakirja, josta se käännettiin, tuli maasta kuin tomusta puhuva ääni. Se tuli todistuksena niiden miesten ja naisten sukupolvilta, jotka elivät maan päällä, kamppailivat vastoinkäymisissä, riitelivät ja taistelivat, elivät aika ajoin jumalallisen lain mukaan ja menestyivät, mutta toisinaan hylkäsivät Jumalansa ja kulkivat tuhoonsa.¹⁴

En tiedä mitään muuta kirjoitusta, joka esittäisi niin selkeästi murheelliset seuraukset, jotka koituvat Jumalan käskyjen vastaista tietä kulkeville yhteiskunnille. Sen sivuilla seurataan kahden eri sivilisaation vaiheita, sivilisaatioiden, jotka kukoistivat tällä läntisellä pallonpuoliskolla. Kumpikin alkoi pienestä kansasta, jonka jäsenet vaelsivat Herran pelossa. Kumpikin vaurastui, mutta vaurastumisen myötä pahuus lisääntyi. Ihmiset alistuivat kunnianhimoisten ja kavalien johtajien juoniin, ja nämä sortivat heitä raskailla veroilla, rauhoittivat heitä tyhjillä lupauksilla, suvaitivat ja jopa rohkaisivat rietasta ja siveetöntä elämää sekä johdattivat heidät hirvittäviin sotiin, joiden seurauksena miljoonat kuolivat, ja lopulta kaksi suurta sivilisaatiota tuhoutui täydellisesti kahtena eri aikakautena. – –

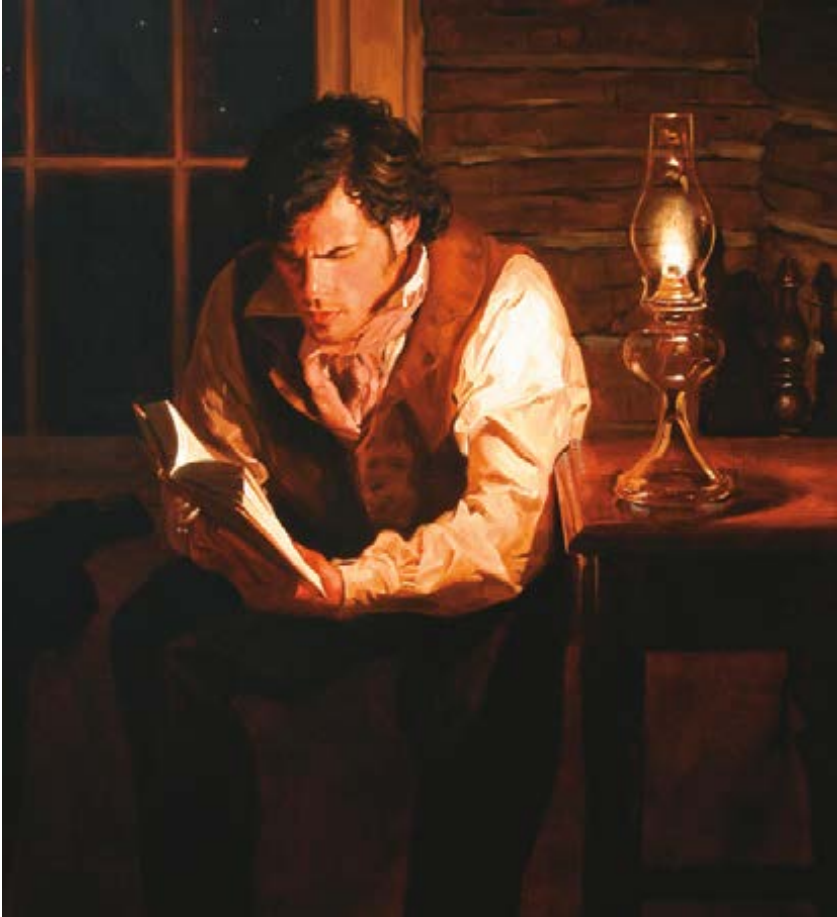
Mikään muu kirjallinen todistus ei yhtä selkeästi havainnollista sitä tosiasiaa, että kun ihmiset ja kansat vaeltavat Herran pelossa ja kuuliaisina Hänen käskyilleen, ne vaurastuvat ja kasvavat, mutta kun ne sivuuttavat Hänet ja Hänen sanansa, tapahtuu rappeutuminen, joka johtaa toimintakyvyttömyyteen ja kuolemaan, ellei vanhurskaus pysäytä sitä. Mormonin kirja vahvistaa Vanhan testamentin sananlaskun: ”Vanhurskaus on kansalle kunniaksi, mutta synti on kansojen häpeä” (Sananl. 14:34).¹⁵

5

Mormonin kirjalla on voima muuttaa meidän elämämme ja näkökulmamme.

Elokuussa 1830 maallikkosaarnaaja Parley Parker Pratt oli matkalla Ohiosta New Yorkin osavaltion itäosiin. Newarkissa, Erien kanaalin varrella, hän lähti laivasta ja käveli 16 kilometriä sisämaahan, missä hän tapasi baptistidiakonin nimeltä Hamlin, joka kertoi hänelle

Mormonin kirjalla oli syväallinen vaikutus Parley P. Prattiin, josta tuli myöhemmin apostoli.

"kirjasta, OUDOSTA KIRJASTA, HYVIN OUDOSTA KIRJASTA! – – Väitetään, Hamlin sanoi, että tämän kirjan on alun perin kirjoittanut Israelin heimojen haara joko kulta- tai pronssilevyille ja että sen on löytänyt ja kääntänyt nuori mies lähellä Palmyraa New Yorkin osavaltiossa näkyjen tai enkelien palvelutyön avulla. Tiedustelin häneltä, kuinka ja mistä voisin hankkia kirjan. Hän lupasi minulle, että voisin tarkastella sitä hänen kotonaan seuraavana päivänä. – – Menin seuraavana päivänä käymään hänen kotiinsa, missä ensimmäisen kerran näin silmilläni 'MORMONIN KIRJAN' – tuon kirjojen kirjan,

– – joka oli ensisijainen keino Jumalan käsissä johdattamaan koko tulevan elämäni kulkua.

Aukaisin sen innokkaana ja luin sen nimisivun. Sen jälkeen luin monien silminnäkiäjöiden todistuksen sen löytämisestä ja kääntämisestä. Sen jälkeen aloin tutkia sen sisältöä järjestyksessä. Luin koko päivän; syöminen oli rasite, en halunnut lainkaan ruokaa; nukkuminen oli rasite yön tullessa, sillä olisin mieluummin lukenut kuin nukkunut.

Lukiessani Herran Henki oli päälläni, ja minä tiesin ja käsitin, että kirja oli tosi, yhtä selkeästi ja selvästi kuin ihminen käsittää ja tietää olevansa olemassa.” (*Autobiography of Parley P. Pratt*, 1938, s. 36–37.)

Parley Pratt oli tuolloin 23-vuotias. Mormonin kirjan lukeminen vaikutti häneen niin syvästi, että hänet kastettiin pian kirkkoon ja hänestä tuli yksi sen tehokkaimmista ja vaikuttavimmista puolestapuhujista. – –

Parley Prattin Mormonin kirjasta saama kokemus ei ollut ainoa laatuaan. Kun ensimmäisen painoksen kappaleita levitettiin ja luettiin, se kosketti niin syvästi satoja vahvoja miehiä ja naisia, että he luopuivat kaikesta omaisuudestaan, ja sitä seuranneina vuosina monet antoivat henkensä todistuksen vuoksi, joka heillä oli sydämessään tämän merkittävän kirjan totuudesta.

Nykyään – – sitä luetaan laajemmin kuin koskaan aiemmin sen historiassa. – – Sen vetovoima on yhtä ajatonta kuin totuus, yhtä yleismaailmallista kuin ihmiskunta.¹⁶

[Mormonin kirjalla] on ollut hyvä vaikutus miljoonien sellaisten elämässä, jotka ovat lukeneet sen rukoillen ja pohtineet sen kieltä. Haluan kertoa teille yhdestä sellaisesta – –.

Hän oli liiketoimissaan hyvin menestyvä liikemies. Matkoillaan hän tapasi kaksi meidän lähetyssaarnaajaamme. He yrittivät sopia ajasta, jolloin he voisivat opettaa häntä. Hän torjui heidän ehdotuksensa mutta suostui kuitenkin lopulta kuuntelemaan heitä. Hän otti jokseenkin innottomasti vastaan sen, mitä heillä oli sanottavana. Hän vakuuttui mielessään siitä, että he puhuivat totta, mutta se ei saanut hänen sydäntään sykähtämään.

Hän päätti lukea Mormonin kirjan. Hän sanoi, että hän oli ollut maailmanmies, joka ei koskaan itkenyt. Mutta kun hän luki kirjaa, kyyneleet vierivät hänen poskilleen. Kirja vaikutti häneen. Hän luki sen uudelleen ja tunsu samanlaisia tunteita. Mielen kääntymyksestä tuli sydämen kääntymys.

Hänen elämäntapansa muuttui, hänen näkökulmansa muuttui. Hän uppoutui Herran työhön. Nyt hänellä on korkea ja pyhä tehtävä tässä kirkon asiassa, jota hän oppi rakastamaan.¹⁷

Saanan kertoa teille [erään toisen] kertomuksen Mormonin kirjasta. Kuulin erään miehen, joka on pankkiiri Kaliforniassa, kertovan tämän. Hän sanoi, että hänen sihteerinsä tupakoi, tupakoi jatkuvasti. Nainen oli riippuvainen tupakasta. Hän ei pystynyt jättämään sitä. Hän sanoi eräänä päivänä esimiehelleen: ”Kuinka pystyn lopettamaan tupakoinnin?”

Tämä pankkiiri kumartui ottamaan pöydältään Mormonin kirjan ja antoi sen sihteerilleen. Hän sanoi: ”Luepa tämä.”

Nainen sanoi: ”Hyvä on, minä luen sen.”

Nainen tuli takaisin muutamaa päivää myöhemmin ja sanoi: ”Olen lukenut 200 sivua, enkä nähnyt missään sanaa *tupakointi*. En nähnyt missään sanaa *tupakka*. En nähnyt mitään, mikä viittaisi siihen.”

Pankkiiri sanoi: ”Jatka lukemista.”

Niin nainen tuli takaisin taas muutamaa päivää myöhemmin ja sanoi: ”Olen lukenut seuraavat 200 sivua – eikä mainintaa tupakoinnista, ei mainintaa nikotiinista, ei mainintaa mistään tupakkaan liittyvästä.”

Pankkiiri sanoi: ”Jatka lukemista.”

Nainen tuli takaisin kolme tai neljä päivää myöhemmin. Hän sanoi: ”Olen lukenut koko kirjan. En nähnyt tupakasta mitään, en nähnyt tupakoinnista mitään. Mutta”, hän sanoi, ”sydämeeni on tullut tuon kirjan lukemisen johdosta jokin vaikutus, jokin voima, joka on vienyt minulta halun tupakoida, ja se on ihanaa.”¹⁸

Saanan kertoa teille kirjeestä, jonka saimme – –. Eräs mies kirjoitti näin: ”Olen liittovaltion vankilassa. Satuain hiljattain näkemään Mormonin kirjan vankilan kirjastossa. Olen lukenut sen, ja kun luin Mormonin valituksen kaatuneen kansansa tähden – ’Oi te kaunoiset,

kuinka saatoitte poiketa Herran teiltä! Oi te kaunoiset, kuinka saatoitte hylätä sen Jeesuksen, joka seisoj syli avoinna ottaakseen teidät vastaan! Katso, ellette olisi tätä tehneet, te ette olisi kaatuneet' (Morm. 6:17–18) – kun luin tämän, minusta tuntui, että Mormon puhui minulle. Voinko saada itselleni tämän kirjan?"

Lähetimme hänelle Mormonin kirjan. Jonkin ajan kuluttua hän tuli toimistooni muuttuneena miehenä. Mormonin kirjan henki oli koskettanut häntä, ja tänä päivänä hän on menestyvä mies, joka on päässyt jaloilleen ja ansaitsee rehellisesti elannon itselleen ja perheelleen.

Niin voimallisesti tämä suuri kirja vaikuttaa niiden elämään, jotka lukevat sen rukoillen.

Veljet ja sisaret, lupaan teille varauksetta, että jos luette Mormonin kirjan rukoillen, riippumatta siitä, kuinka monta kertaa olette aikaisemmin lukeneet sen, sydämessänne tulee olemaan enemmän Herran Henkeä. Haluatte entistä päättäväisemmin vaeltaa kuuliaisina Hänen käskyilleen, ja saatte lujemman todistuksen Jumalan Pojan elävästä todellisuudesta.¹⁹

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Miksi me tarvitsemme Mormonin kirjaa? Mitkä Mormonin kirjan kohdat ovat vahvistaneet omaa todistustasi Jeesuksesta Kristuksesta? Mitä esimerkkejä olet nähnyt siitä, kuinka Mormonin kirja ja Raamattu "käsi kädessä" todistavat Vapahtajasta? (Ks. osa 1.)
- Mistähän syystä jakeissa Moroni 10:3–5 oleva lupaus on tärkeämpi kuin fyysiset todisteet Mormonin kirjasta? (Ks. osa 2.) Millaisia kokemuksia sinulla on ollut tästä lupauksesta?
- Kun käyt läpi osaa 3, pane merkille totuuksia, jotka me voimme tietää, kun meillä on todistus Mormonin kirjasta. Kuinka Mormonin kirja todistaa näistä totuuksista?
- Ajattele joitakin "nykyajan yhteiskunnan ongelmia" (osa 4). Millä tavoin Mormonin kirja voi auttaa meitä löytämään ratkaisuja noihin ongelmiin? Mitkä Mormonin kirjan kohdat ovat auttaneet sinua henkilökohtaisten haasteiden aikoina?

- Pohdi osassa 5 olevia kertomuksia. Jos joku kysyisi sinulta Mormonin kirjasta, mitä voisit sanoa sen vaikutuksesta omaan elämääsi?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Jes. 29:9–18; 1. Nefi 13:35–41; 2. Nefi 29:6–9; Moroni 10:27–29; OL 20:8–12; 42:12–13

Tutkimisen avuksi

”Olen kiitollinen tästä pyhien kirjoitusten lukemisen korostamisesta. Toivon, että siitä tulee teille paljon mieluisampaa kuin velvollisuus, että siitä tulee pikemminkin rakkaussuhde Jumalan sanaan. Lupaam teille, että kun luette, teidän mielenne valistuu ja teidän henkenne ylentyy. Aluksi lukeminen voi tuntua pitkäväteiseltä, mutta se muuttuu ihmeelliseksi kokemukseksi ajatusten ja sanojen kera siitä, mikä on jumalallista.” (Gordon B. Hinckley, ”Sisimmässänne oleva valo”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 101.)

Viihteet

1. ”Kotiin tuomisia lähetyskentältä”, *Liahona*, maaliskuu 2007, s. 22.
2. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 100.
3. ”Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 116.
4. ”Inspirational Thoughts”, *Ensign*, heinäkuu 1998, s. 2.
5. Ks. ”Suuret asiat, jotka Jumala on ilmoittanut”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 82.
6. ”Uskomme vertauskuva”, *Liahona*, huhtikuu 2005, s. 4, lainaten Mormonin kirjan nimisivun tekstiä.
7. ”Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, heinäkuu 1997, s. 72; ks. myös *Mormonin Kirja*, oppilaan aineisto, 2001, s. 10.
8. Ks. ”Uskokaa Hänen profeettojansa”, *Valkeus*, heinäkuu 1992, s. 48.
9. ”Vuos'satain hiljaisuus jo päättyi vihdoin”, *Valkeus*, toukokuu 1980, s. 11.
10. ”Uskomme neljä kulmakiveä”, *Liahona*, helmikuu 2004, s. 5–6, lainaten Mormonin kirjan nimisivun tekstiä.
11. Julkaisussa *Heroes from the Book of Mormon*, 1995, s. 198.
12. Ks. ”Mormonin Kirja”, *Valkeus*, lokakuu 1988, s. 6–7.
13. ”Mormonin Kirja”, s. 6.
14. Ks. ”Uskomme neljä kulmakiveä”, s. 5.
15. Ks. ”Mormonin Kirja”, s. 6.
16. ”The Power of the Book of Mormon”, *Ensign*, kesäkuu 1988, s. 2, 4.
17. Ks. ”Sanan *mormoni* tulisi merkitä ’enemmän hyvää’”, *Valkeus*, tammikuu 1991, s. 54.
18. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000–2004*, 2005, s. 402–403.
19. Ks. ”Mormonin kirja”, s. 7.

"Etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta" (OL 88:118).

Jatkakaa suurenmoista oppimisprosessia

”Meidän täytyy jatkaa kasvamista. Meidän täytyy oppia jatkuvasti. Jumalalta saamamme toimeksianto on lisätä tietämystämme jatkuvasti.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

”Minä rakastan oppimista”, presidentti Gordon B. Hinckley sanoi. ”Nautin jokaisesta mahdollisuudesta hankkia tietoa. Uskon todellakin koulutuksen hankkimiseen, ja olen koko elämäni tarmokkaasti kannattanut sitä – itseni ja muiden kohdalla. – – Omalta näkökannaltani katsottuna oppiminen on sekä käytännöllinen että hengellinen asia.”¹

Presidentti Hinckleyn palvelutoverit kirkon johdossa hämmästelivät hänen lahjaansa kartuttaa tietoa ja käyttää sitä työssään. Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista huomautti: ”En ole koskaan tavannut toista ihmistä, joka voi tulla niin asiantuntevaksi lukemalla ja olemalla tekemisissä ihmisten kanssa. Kun hän viettää illan päivällisellä jonkun kanssa, hän lähtee sieltä tietäen jotakin tuon henkilön asiantuntemuksesta.” Vanhin Neal A. Maxwell, myös kahdentoista apostolin koorumista, sanoi: ”Se mikä tekee presidentti Hinckleystä ainutlaatuisen, on kyky muistaa, mitä hän on lukenut, ja erotella siitä se, minkä hän haluaa pitää mielessään. Hänen ymmärryksensä on yhdistelevää. Hän osaa käyttää tietojaan viisaiden päätösten tekemiseen.”²

Elinikäisissä pyrkimyksissään oppia ja kehittyä presidentti Hinckley noudatti vanhempiansa esimerkkiä. Hän kertoi seuraavaa siitä, kuinka hänen isänsä Bryant S. Hinckley oli sitoutunut oppimaan:

”Kun hän oli suunnilleen sen ikäinen kuin minä olen nyt, hän oli jäänyt eläkkeelle työstään. Mutta hän oli aktiivinen. Hän asui melko vaatimattomassa mutta mukavassa kodissa maaseudulla. Hänellä oli

ympärillään hedelmätarha, ja hän nautti voidessaan antaa hedelmiä muille. Hänen kotinsa pihapiirissä oli nurmikko ja pensaita ja puita. Siellä oli noin puolen metrin korkuinen kivimuuri, joka erotti pihapiirin kahteen osaan. Aina kun sää oli hyvä, hän istui muurilla päässään vanha hattu varjostamassa silmiä kesäauringolta. Kun kävimme tapaamassa häntä, istuin hänen vierellään. Vähän yllytettynä hän puhui elämästään. – –

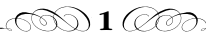
Hän oli ollut opettaja. Hän oli ollut menestyvä liikemies. Hän oli johtanut kirkon suurinta vaarnaa, jossa oli yli 15 000 jäsentä. Hän oli palvellut lähetysjohtajana ja monissa muissa tehtävissä. Ja nyt hän oli eläkkeellä ja istui muurilla. Hän oli innokas lukija, jolla oli suurenmoinen kirjasto. Hän oli erinomainen puhuja ja kirjoittaja. Miltei kuolemaansa asti, lähes 94-vuotiaaksi saakka, hän luki ja kirjoitti ja pohti hankkimaansa tietämystä.

Huomasin, että kun hän istui muurilla tuntikausia kerrallaan lämpimänä päivänä, hän pohti asioita, joita hän oli lukenut kirjastonsa kirjoista.

Mielestäni hän vanheni arvokkaasti ja kauniisti. Hänellä oli kirjansa, joissa oli kallisarvoisina aarteina kaikkien aikakausien suurten miesten ja naisten ajatuksia. Hän ei lakannut koskaan oppimasta, ja kun hän istui muurilla, hän mietti syvällisesti sitä, mitä hän oli edellisenä iltana lukenut. – –

Miksi kerron teille vanhasta miehestä ja muurista, jolla hän istui? Kerron teille siksi, että mielestäni siinä on opetus meille jokaiselle. Me emme saa koskaan lakata oppimasta. Me uskomme iankaikkiseen edistymiseen ja siihen, että tämä elämä on osa iankaikkisuutta, joka tulee elää hyödyllisesti aivan loppuun saakka.”³

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Herra haluaa meidän kouluttautuvan, jotta voimme edistyä yksilöinä ja antaa panoksemme yhteiskuntaan.

Kuulutte kirkkoon, jossa opetetaan koulutuksen merkitystä. Herra kehottaa teitä kouluttamaan mieltänne ja sydäntänne ja käsiänne. Herra on sanonut: ”Opettakaa tunnollisesti – – siitä, mikä on niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla; siitä, mikä on ollut; siitä,

mikä on; siitä, minkä täytyy pian tapahtua; siitä, mikä on kotimaassa; siitä, mikä on ulkomailla; kansakuntien sodista ja sekasorrosta; ja tuomioista, jotka ovat maan päällä; sekä tietoa maista ja valtakunnista – jotta olisitte valmiita kaikessa” (OL 88:78–80).⁴

Herra on antanut meille tämän kirkon jäsenille ihmeellisen lupauksen. Hän sanoi: ”Se, mikä on Jumalasta, on valoa; ja se, joka ottaa vastaan valoa ja pysyy Jumalassa, saa lisää valoa; ja se valo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka” (OL 50:24).

Kuinka merkittävä lausunto tämä onkaan! Se on yksi lempikohdistani pyhissä kirjoituksissa. Siinä puhutaan kasvusta, kehityksestä, marssista, joka johtaa kohti jumaluutta. Se käy käsi kädessä näiden suurten julistusten kanssa: ”Jumalan kirkkaus on äly eli toisin sanoen valo ja totuus” (OL 93:36), ”Jos ihminen hankkii tässä elämässä ahkeroimisellaan ja kuuliaisuudellaan tietoa ja älyä enemmän kuin toinen, hän on niin paljon paremmassa asemassa tulevassa maailmassa” (OL 130:19) – –.

Mikä syvälinen haaste näihin ihaniin kohtiin sisältyykään. Meidän täytyy jatkaa kasvamista. Meidän täytyy oppia jatkuvasti. Jumalalta saamamme toimeksianto on lisätä tietämystämme jatkuvasti. – –

Herra on sanonut teille ja minulle: ”Etsikää parhaista kirjoista viisauden sanoja; etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta. Järjestäytykää – –. Lakatkaa olemasta laiskoja.” (OL 88:118–119, 124.)⁵

Herra haluaa teidän kouluttavan mieltänne ja käsiänne, valitsittepa minkä alan tahansa. Olipa kysymyksessä jääkaappien korjaaminen tai taitavan kirurgin työ, teidän on harjaannutettava itseänne. Hankkikaa paras saatavilla oleva koulutus. Valmistukaa rehellisiksi työntekijöiksi edessänne olevaan maailmaan. – – Tuotatte kunniaa kirkolle ja saatte runsaita siunauksia tuon koulutuksen ansiosta.

Ei voi olla epäilystäkään – ei vähäisintäkään – siitä, etteikö opiskeleminen kannattaisi. Älkää tuhlatko elämäänne. Jos niin teette, saatte maksaa siitä yhä uudestaan ja uudestaan.⁶

Ei riitä, että vain elää, että vain selviytyy hengissä. Meidän jokaisen velvollisuutena on varustautua tekemään jotakin hyödyllistä yhteiskunnassa – hankkia yhä enemmän valoa, jotta henkilökohtainen valomme voi osaltaan valaista pimeää maailmaa. Ja se on mahdollista

”Alkkaa jo varhain tutustuttaa lapsianne kirjoihin.”

tehdä, kun opiskelemme, kouluttaudumme, edistymme ja kasvamme sekä mielessämme että hengessämme.⁷

2

**Vanhemmat voivat luoda oppimisen ilmapiirin
kotiinsa suunnittelemalla ja osoittamalla itsekuria.**

Kuinka ihmeellisen mielenkiintoista onkaan seurata nuoren mielen avartumista ja vahvistumista. Arvostan suuresti television suunnattomia mahdollisuuksia vaikuttaa hyvällä tavalla, mutta tuomitsen sen hirvittävän ajan ja mahdollisuuksien tuhlauksen, jota joissakin kodeissa tapahtuu, kun lapset katsovat tuntikausia sellaista, mikä ei ole valistavaa eikä vahvistavaa.

Kun olin lapsi, asuimme suuressa vanhassa talossa. Yhtä huonetta sanottiin kirjastoksi. Siellä oli vankkatekoinen pöytä ja hyvä lamppu, kolme tai neljä mukavaa tuolia ja hyvä valaistus sekä seiniä kiertävillä hyllyillä kirjoja. Kirjoja oli paljon – isä ja äiti olivat keränneet niitä monien vuosien aikana.

Meitä ei koskaan pakotettu lukemaan niitä, mutta ne olivat kätevästi saatavilla milloin vain halusimme tutustua niihin.

Siinä huoneessa oli hiljaista. Kaikki tiesivät sen paikaksi, jossa tutkitaan ja opiskellaan.

Siellä oli myös lehtiä – kirkon lehtiä ja pari kolme muuta hyvää aikakauslehteä. Siellä oli kirjoja, jotka käsittelivät historiaa ja kirjallisuutta, teknisiä aiheita käsitteleviä kirjoja, sanakirjoja, tietosanakirjoja ja maailmankartasto. Siihen aikaan ei tietenkään ollut televisiota. Radio tuli minun kasvuvuosinani. Mutta kodissamme vallitsi oppimisen ilmapiiri. En halua antaa sellaista kuvaa, että olimme suuria oppineita. Mutta me saimme tutustua hyvään kirjallisuuteen, suurten ajattelijoiden suuriin ajatuksiin ja sellaisten miesten ja naisten kieleen, jotka ajattelivat syvällisesti ja kirjoittivat kauniisti.

Monissa nykyajan kodeissa ei ole mahdollisuutta tällaiseen kirjastoon. Useimmat perheet asuvat ahtaasti. Mutta suunnittelemalla voidaan järjestää jokin nurkkaus, jokin paikka, josta voi tulla jonkinlainen pakopaikka ympäristön melulta ja jossa voi istua ja lukea ja ajatella. On hyvä olla jokin kirjoituspöytä tai pöytä, vaikka kuinka yksinkertainen, jolla on kirkon pyhät kirjat, muutamia hyviä kirjoja, kirkon julkaisemia lehtiä ja muuta lukemisen arvoista.

Alkakaas jo varhain tutustuttaa lapsianne kirjoihin. Äiti, joka ei lue pikkulapsilleen, tekee karhunpalveluksen heille ja itselleen. Tottahan toki se vaatii aikaa, paljonkin. Se vaatii itsekuria. Se vaatii järjestelykykyä ja ajankäytön huolellista suunnittelua. Mutta koskaan ei ole ikävyyttävää seurata, kuinka nuori mieli oppii tuntemaan kirjaimet ja sanat ja ymmärtämään ajatukset. Hyvien kirjojen lukemisesta voi tulla rakas harrastus, ja se on pitemmän päälle paljon hedelmällisempi kuin monet muut harrastukset, joihin lapset käyttävät aikaansa. – –

Vanhemmat, – – antakaa lastenne tutustua suuriin ajattelijoihin, suuriin ajatuksiin, iankaikkisiin totuuksiin ja kaikkeen sellaiseen, mikä kohottaa ja kannustaa hyvään. – – Yrittäkää luoda kotinne oppimisen ilmapiiri ja siitä syntyvä kasvun ilmapiiri.⁸

3

Koulutus avaa mahdollisuuden oven nuorille ja nuorille aikuisille.

Tämä on mahdollisuuden suuri päivä teille nuorille, tämä ihmeellinen aika olla maan päällä. Te olette kaikkien menneiden aikojen huipulla. Teille on avoinna kaikkien maan päällä eläneiden kaikki oppiminen, ja tuo oppiminen on tiivistetty oppikursseihin, joilla

te voitte hankkia tietoa suhteellisen lyhyessä ajassa – sitä tietoa, jonka oppimisessa ihmiset ovat kompuroineet kaikkien menneiden vuosisatojen ajan. Älkää aliarvioiko itseänne. Älkää hukatko suurta mahdollisuuttanne. Tarttukaa siihen, tehkää työtä sen eteen, opiskelkaa ahkerasti.⁹

On niin kovin tärkeää, että te nuoret miehet ja nuoret naiset saatte kaiken koulutuksen, jonka voitte. – Koulutus on se avain, joka avaa teille mahdollisuuden oven. Se on uhrausten arvoista. Se on työnteon arvoista, ja jos koulutatte mieltänne ja käsiänne, pystytte antamaan suuren panoksen yhteiskunnalle, jonka osa te olette, ja kykenette olemaan kunniaksi kirkolle, jonka jäsen olette. Rakkaat nuoret veljeni ja sisareni, käyttäkää hyväksenne kaikkia koulutusmahdollisuuksia, joihin teillä on suinkin varaa, ja te isät ja äidit, rohkaiskaa poikianne ja tyttäriänne hankkimaan koulutus, joka on oleva siunauksena heidän elämässään.¹⁰

Ehkä teillä ei ole varoja hankkia kaikkea sitä koulutusta, jota haluaisitte. Venyttäkää rahojanne mahdollisimman pitkälle ja hyödyntäkää stipendejä, apurahoja ja lainoja siinä määrin kuin teillä on mahdollisuus maksaa ne takaisin.¹¹

En välitä siitä, mitä haluatte olla, kunhan se on kunniallista: automekaanikko, muurari, putkimies, sähköasentaja, lääkäri, lakimies, kauppias, vaan ei varas. Mutta olittepa mitä tahansa, tarttukaa mahdollisuuteen kouluttautua siihen ja käyttäkää tuo mahdollisuus parhaalla mahdollisella tavalla. Yhteiskunta palkitsee teidät teidän arvonne mukaan siten kuin se tuon arvon näkee. Nyt on suurenmoinen valmistautumisen päivä teille kullekin. Jos se merkitsee uhrausta, niin uhratkaa. Tuosta uhrista tulee paras sijoitus, mitä olette koskaan tehneet, sillä saatte siitä hyötyä elämänne kaikkina päivinä.¹²

Kehotan hartaasti teitä jokaista nuorta naista hankkimaan kaiken sen koulutuksen, jonka suinkin voitte saada. Te tarvitsette sitä siinä maailmassa, johon siirrytte. Elämä on käymässä äärettömän kilpailuhenkiseksi. – Maailma muuttuu, ja on erittäin tärkeää, että varustaudumme mukautumaan tuohon muutokseen. Mutta kaikessa tässä on myös hyvät puolensa. Mikään toinen sukupolvi koko historian aikana ei ole tarjonnut naisille niin paljon mahdollisuuksia. Ensimmäisen tavoitteenne tulisi olla onnellinen, Herran temppeleissä sinetöity

avioliitto. Sitä tulisi seurata hyvän perheen kasvattaminen. Koulutus voi paremmin varustaa teidät noiden ihanteiden toteuttamiseen.¹³

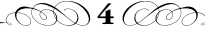
Naisille on kirkossa sekä yhteiskunnassa valtavasti tehtäviä, jotka ovat yhdenmukaisia ja täydessä sopusoinnussa avioliiton, äitiyden sekä hyvien ja kyvykkäiden lasten kasvattamisen kanssa.¹⁴

Koko inhimillisten pyrkimysten kirjo on nykyään avoinna naisille. Ei ole mitään, mitä ette voi tehdä, jos pyritte siihen päättäväisesti. Voitte sisällyttää siihen unelmaan naisesta, jollainen haluaisitte olla, kuvan naisesta, joka on pätevä palvelemaan yhteiskuntaa ja antamaan merkittävän panoksen maailmaan, johon hän kuuluu.¹⁵

Olen kiitollinen siitä, että naisille on nykyään suotu sama mahdollisuus [kuin miehille] opiskella luonnontieteitä, opiskella ammatteihin ja opiskella kaikkea muuta ihmisen tietämystä. Te olette yhtä oikeutettuja kuin miehet Kristuksen Henkeen, joka valaisee jokaista miestä ja naista, joka tulee maailmaan. (Ks. OL 84:46.) Asettakaa tärkeysjärjestyksenne avioliiton ja perheen ehdoilla, mutta pyrkikää myös opiskeluohjelmiin, jotka johtavat tyydyttävään työhön ja tuotetaan työpaikkaan, mikäli ette solmi avioliittoa, tai mikäli solmitte, turvallisuuden ja täyttymyksen tunteeseen.¹⁶

[Nuoret miehet,] edessänne on suuria haasteita. Te olette siirtymässä kohti ankaran kilpailun maailmaa. Teidän täytyy hankkia niin paljon koulutusta kuin voitte. Herra on antanut meille neuvoja koulutuksen tärkeydestä. Sen avulla te voitte saada parempia mahdollisuuksia. Se varustaa teidät saamaan aikaan jotakin hyödyllistä edessä olevassa suurten mahdollisuuksien maailmassa. Jos voitte opiskella yliopistossa ja haluatte sitä, niin opiskelkaa siellä. Jos ette halua opiskella yliopistossa, niin menkää ammatilliseen tai kaupallisen alan kouluun kehittääksenne taitojanne ja lisätäksenne kykyjänne.¹⁷

Toivon, että te [nuoret] suhtaudutte teillä oleviin koulutusmahdollisuuksiin suurena siunauksena. Tiedän, että se on puurtamista. Tiedän, että se on vaikeaa. Tiedän, että toisinaan lannistutte. Tiedän, että mietitte toisinaan, miksi teette sitä. Mutta sinnitelkää, painakaa eteenpäin ja jatkakaa oppimista. Ette tule koskaan elämänne aikana katumaan sitä vaan pidätte sitä suurena siunauksena.¹⁸

Hengen kouluttaminen on yhtä tärkeää ellei tärkeämpääkin kuin mielen kouluttaminen.

Hämmästelen sitä suurta tiedon voiman määrää, jota meidän aikanamme on. Koskaan aiemmin niin monia ei ole koulutettu maailman opissa. Miten voimallinen asia se onkaan – että suuri osa maailman nuorista saa tehokkaan koulutuksen kokoontuessaan päivittäin opettajien jalkojen juureen keräämään tietoa ihmiskunnan kaikilta aikakausilta.

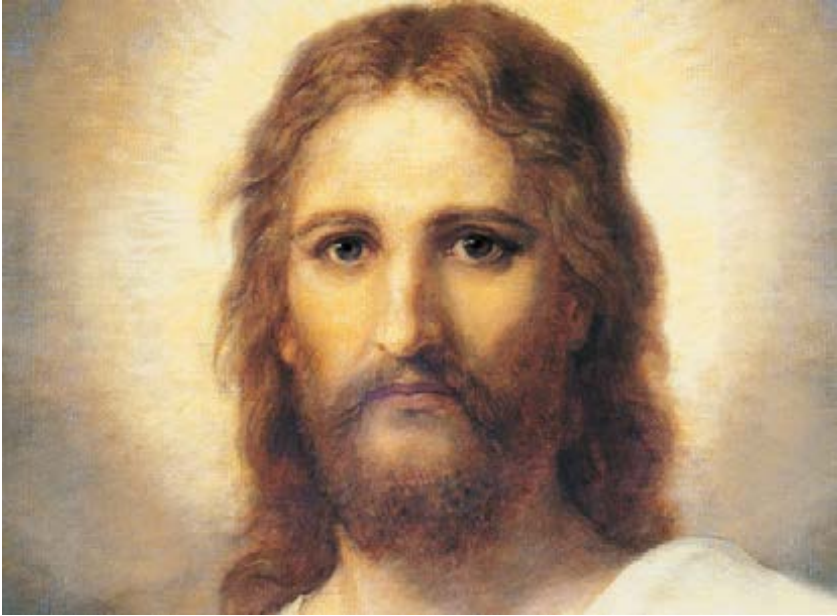
Tuon tietämyksen laajuus on ällistyttävää. Se kattaa maailman-kaikkeuden tähdet, maapallon geologian, kansakuntien historian, kansojen kulttuurin ja kielen, hallitusten toimet, kaupankäynnin lait, atomin käyttäytymisen, ruumiin toiminnan ja mielen ihmeet.

Kun tietoa on niin paljon saatavilla, voisi luulla, että maailma olisi hyvinkin lähellä täydellisyyden tilaa. Silti tulemme jatkuvasti tietoisiksi kolikon toisesta puolesta – yhteiskunnan sairaudesta, kiistoista ja ongelmista, jotka tuovat kurjuutta miljoonien elämään.

Joka päivä olemme yhä tietoisempia siitä seikasta, että elämä on enemmän kuin tiedettä ja matematiikkaa, enemmän kuin historiaa ja kirjallisuutta. Tarvitaan toisenlaista koulutusta, jota ilman maallisen oppimisen sisältö saattaa johtaa vain tuhoon. Viittaan sydämen, omantunnon, luonteen, hengen koulutukseen – näihin persoonallisuutemme määrittelemättömiin puoliin, jotka määrittävät aivan varmasti sen, mitä me olemme ja mitä me teemme suhteessamme toisiimme.

– – Palvellessani Englannissa lähetyssaarnaajana kävin keskisen Lontoon NMKY:ssä. Tuo vanha rakennus on varmaankin hävinnyt jo kauan sitten, mutten koskaan unohda sanoja, jotka tervehtivät vierailijoita aulassa joka kerta sinne astuttaessa. Ne olivat Salomon sanat: ”Kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä” (Sananl. 4:7, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös).

Ymmärrystä mistä? Ymmärrystä itsestämme, elämän tarkoituksesta, suhteestamme Jumalaan, joka on Isämme, suurista Hänen antamistaan periaatteista, jotka ovat vuosisatojen ajan antaneet perustan ihmisen todelliselle edistymiselle! – –

”Kaikessa opiskelussamme meidän tulee tavoitella tietoa Mestarista.”

Kun hankimme maallista koulutustamme, lisätkäämme elämäämme myös Hengen sivistystä. Jos teemme niin, Jumala siunaa meitä sillä rauhalla ja niillä siunauksilla, jotka tulevat yksin Häneltä.¹⁹

Jeesus on sanonut: ”Oppikaa minusta – –. Minun ikeeni on sovelias ja minun kuormani on keveä.” (Matt. 11:29–30, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös.)

Saanen ehdottaa, että seuraamme tuota Jumalan Pojan antamaa määräystä. Kaikessa oppimisessamme oppikaamme myös Hänestä. Kaikessa opiskelussamme meidän tulee tavoitella tietoa Mestarista. Tuo tieto täydentää ihmeellisellä tavalla samaamme maallista koulutusta ja antaa sellaista täyteyttä elämäämme ja luonteeseemme, jota ei voi saada millään muulla tavalla.²⁰

Haastan teidät muistamaan aina, että hengen kouluttaminen on yhtä tärkeää ellei tärkeämpääkin kuin mielen kouluttaminen.²¹

Kirkon suurenmoinen koulutusohjelma edistyy. Nuorten kouluttaminen seminaari- ja instituuttiohjelmien avulla laajenee kaiken aikaa. – –Te, jotka olette saaneet tämän ohjelman mukaista opetusta, tiedätte sen valtavan arvon. Kehotamme kaikkia, joiden ulottuvilla

se on, käyttämään sitä hyväkseen. Emme epäröi luvata, että evankeliumin tuntemuksenne lisääntyy ja uskonne vahvistuu ja että luotte hyviä toveruus- ja ystävyysuhteita.²²

Ottakaamme päällemme Herran nimi ja lähtekäämme sitten uskon turvin ja asiaankuuluvasti kertomaan siitä, mikä vaikuttaa ihmiskunnan elämään ja tuo rauhaa ja iloa maailmalle. Maailma tarvitsee oppineiden ja vaikutusvaltaisten miesten ja naisten sukupolvea, joka voi ja tahtoo nousta vilpittömästi ja kiertelemättä julistamaan, että Jumala elää ja että Jeesus on Kristus.²³

5

Huolimatta siitä, miten vanhaksi elämme, me voimme omaksua tietoa, koota viisautta ja jatkaa edistymistä.

Mikä suurenmoinen asia onkaan oppiminen, tuo prosessi, jonka kautta vuosisatojen ajan kertynyt tieto on tiivistetty ja suodatettu niin, että me voimme oppia lyhyessä ajassa sen, mikä ensin opittiin pitkällisen tutkimisen sekä yrityksen ja erehdyksen kautta.

Koulutus on suuri muuntamisprosessi, jossa abstraktista tiedosta tulee hyödyllistä ja tuotteliasta toimintaa. Se on jotakin, minkä ei tarvitse koskaan loppua. Huolimatta siitä, miten vanhaksi elämme, me voimme omaksua tietoa ja käyttää sitä. Me voimme koota viisautta ja hyötyä siitä. Me voimme viihdyttää itseämme lukemisen ihmeen avulla ja tutustumalla taiteisiin ja lisätä elämään siunauksellisuutta ja tyydytystä. Mitä vanhemmaksi tulen, sitä enemmän iloitsen sekä muinaisten että nykyisten syvällisten kirjailijoiden sanoista ja nautin siitä, mitä he ovat kirjoittaneet.²⁴

Kukaan meistä – ei tiedä riittävästi. Oppimisprosessi on loputon. Meidän täytyy lukea, meidän täytyy havainnoida, meidän täytyy omaksua ja meidän täytyy pohtia sitä, minkä vaikutukselle saatamme mieleemme alttiiksi. – Minä uskon edistymiseen. Minä uskon kasvuun. –

Jatkakaa kehittymistä, veljeni ja sisareni, olittepa kolmenkymmenen tai seitsemänkymmenen. Ahkeruutenne tehdessänne niin saa vuodet kulumaan nopeammin kuin ehkä toivoisitte, mutta ne ovat täynnä suloista ja suurenmoista intoa, joka lisää makua elämäänne ja voimaa opetukseenne.²⁵

Aivan [Provossa Utahissa sijaitsevan Brigham Youngin yliopiston] itäpuolella on vuori. Olen varma, että [monet] ovat katsoneet tuota vuorta ja ajatelleet: ”Jos pystyisin vain kiipeämään sen huipulle, olisi kiinnostavaa nähdä toisella puolella oleva laakso.” Mutta ne teistä, jotka ovat kiivenneet sille, ovat huomanneet, että laakso on vain pieni ja melko matala notko ja että sen takana on monia muita korkeampia vuoria kiivettäviksi.

Samoin toivon olevan teidänkin kohdallanne. – – Huomaatte, että vaikka opiskellessanne kokemus [on kenties] ollut suurenmoinen, edessä on vielä suurempia mahdollisuuksia ja haasteita. Lisätkää tiedon varastoanne, kasvattakaa tietämystänne, jatkakaa suurenmoista oppimisprosessia.²⁶

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Miksi on tärkeää ”hankkia yhä lisää valoa” kouluttautumalla? (Ks. osa 1.) Kuinka oppiminen voi auttaa meitä edistymään yksilöllisesti? Kuinka oppiminen voi auttaa meitä ”valaisemaan pimeää maailmaa”?
- Käy läpi presidentti Hinckleyn kertomus siitä, kuinka hänen vanhempansa loivat oppimisen ilmapiirin kotiinsa (ks. osa 2). Kuinka me voimme auttaa lapsia niin, että he alkavat rakastaa oppimista? Kuinka me voimme auttaa lapsia haluamaan hakea oppia lähteistä, jotka valaisevat ja motivoivat hyvään?
- Kuinka koulutus ”avaa mahdollisuuden oven” nuorille ja nuorille aikuisille? (Ks. osa 3.) Millä tavoin nuoret ja nuoret aikuiset voivat olla neuvokkaita hyödyntäessään koulutusmahdollisuuksia?
- Kuinka selittäisit, mitä ilmaus ”hengen kouluttaminen” tarkoittaa? (Ks. osa 4.) Miten me voimme kouluttaa sydäntä, luonnetta ja henkeä? Kuinka hengellinen oppiminen ja maallinen oppiminen ovat täydentäneet toisiaan omassa elämässäsi?
- Miksi meidän pitäisi jatkaa oppimista koko elämämme ajan? (Ks. osa 5.) Kuinka me voimme säilyttää elinikäisen rakkauten oppimiseen? Mitä sellaista olet viime aikoina oppinut, mikä on ollut sinulle erityisen arvokasta?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Sananl. 1:5; 2. Piet. 1:1–8; 2. Nefi 9:28–29; 28:29–30; OL 6:7; 90:15; 131:6; 136:32–33

Opetusvihje

Yksi idea, joka kannustaa keskusteluun presidentti Hinckleyn opetuksista, on pyytää osallistujia kertomaan, mitä he ovat oppineet tutkiessaan lukua itsekseen (ks. lisää ideoita tämän kirjan sivuilta VI–VII).

Viitteet

1. *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes*, 2000, s. 59.
2. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 449–450.
3. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1: 1995–1999*, 2005, s. 406–407.
4. ”Profeetan neuvoja nuorille ja rukous heidän puolestaan”, *Liahona*, huhtikuu 2001, s. 34.
5. Ks. ”Keskustelu yksinäisten aikuisten kanssa”, *Valkeus*, marraskuu 1997, s. 22.
6. Ks. ”Profeetan neuvoja nuorille ja rukous heidän puolestaan”, s. 35.
7. *Standing for Something*, s. 67.
8. Ks. ”Kotimme ilmapiiri”, *Valkeus*, marraskuu 1985, s. 2.
9. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 171–172.
10. Ks. ”Innoittavia ajatuksia”, *Liahona*, kesäkuu 1999, s. 4–5.
11. ”Pysykää suoralla tiellä”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 113.
12. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 172–173.
13. Ks. ”Pysykää totuudessa ja olkaa uskollisia”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 95.
14. ”Youth Is the Season”, *New Era*, syyskuu 1988, s. 47.
15. Ks. ”Kuinka minusta voi tulla sellainen nainen, joksi uneksin tulevani?”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 115.
16. ”Ten Gifts from the Lord”, *Ensign*, marraskuu 1985, s. 89.
17. Ks. ”Käännynnäisiä ja nuoria miehiä”, *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 49.
18. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1*, s. 370.
19. ”With All Thy Getting Get Understanding”, *Ensign*, elokuu 1988, s. 2, 5.
20. ”With All Thy Getting Get Understanding”, s. 5.
21. Artikkelissa ”President Hinckley Visits New Zealand, Australia, and Mexico”, *Ensign*, elokuu 1997, s. 77.
22. Ks. ”Uskon kautta mahdollinen ihme”, *Valkeus*, lokakuu 1984, s. 101.
23. ”With All Thy Getting Get Understanding”, s. 5.
24. Ks. ”Minä uskon”, *Valkeus*, maaliskuu 1993, s. 4.
25. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 298–299.
26. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 299.

Hyveellisyys – kulmakivi, jonka varaan voimme rakentaa elämämme

”Te olette, jokainen teistä, jumalallisen taivaallisen Isän lapsia. Teidät luotiin Hänen suunnitelmansa mukaan Luojanne kuvaksi. Teidän ruumiinne on pyhä. Se on henkenne temppele. Älkää saastuttako sitä synnillä.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Puhuessaan Brigham Youngin yliopiston opiskelijoille vuonna 2007 presidentti Gordon B. Hinckley sanoi:

”Tarkkailin tässä eräänä päivänä erästä erittäin kiinnostavaa asiaa. Salt Lake Cityssä varhain eräänä lauantaiaamuna hajotettiin Key Bankin rakennus sarjalla hyvin sijoitettuja räjähdyksiä. Kaikki tapahtui kolmessa tai neljässä sekunnissa suuren pölypilven kera, joka vyöryi luoteeseen. Prosessia sanotaan romahduttamiseksi eikä räjäyttämiseksi.

Tuo rakennus pystytettiin lähes 30 vuotta sitten. Oletan rakentamisen kestäneen ainakin vuoden, kenties kaksi. Nyt se oli hävinnyt sekunneissa.

Se on hyvin monen ihmisen elämän tarina, ystäväiseni. Me vaalimme elämää todella huolella vuosien ajan. Sitten huomaamme olevamme erittäin latautuneessa tilanteessa. Virheitä tehdään. Siveys vaarantuu. Kyse on romahduksesta, ja jäljelle jää vain pölypallo.

Tämä muistui mieleeni, kun ajattelin nuorta miestä ja nuorta naista, jotka tulivat toimistooni. Nuorukainen oli komea ja tyttö kaunis. He olivat yliopisto-opiskelijoita. Heidän tulevaisuutensa näytti kirkkaalta ja kauniilta. Mutta he antoivat periksi kiusaukselle. – –

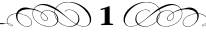
Presidentti Gordon B. Hinckley neuvoi: "Olkoon hyveellisyys kulmakivi, jonka varaan voitte rakentaa elämäenne."

Kyyneleet täyttivät heidän silmänsä, kun he puhuivat kanssani. Mutta tosiasioista, jotka olivat heidän edessään, ei ollut pakotietä. Heidän elämänsä oli kokenut romahduksen, ja unelmien torni oli sortunut.

Älkää antako sen tapahtua teille. Älkää myykö itseänne halvalla vaarantamalla päätöksenne pysyä siveellisinä. Te olette, jokainen teistä, jumalallisen taivaallisen Isän lapsia. Teidät luotiin Hänen suunnitelmansa mukaan Luojanne kuvaksi. Teidän ruumiinne on pyhä. Se on henkenne temppele. Älkää saastuttako sitä synnillä.

Palatakseni kuvaukseen tornista, joka sortui, muistutan teille, että sen paikalle pystytetään uusi ja kaunis rakennus. Samalla tavoin ne, jotka ovat rikkoneet, voivat kääntyä Lunastajansa, Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen puoleen ja tulla Hänen sovituksensa voimalla jälleen puhtaiksi ja uusiksi luomuksiksi.”¹

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Hyveellinen elämä tuo ihmeellisiä ja suurenmoisia siunauksia.

Koko tässä maailmassa ei ole mitään yhtä suurenmoista kuin hyveellisyys. Se loistaa himmenemättä. Se on kallisarvoista ja kaunista. Se on korvaamatonta. Sitä ei voi ostaa eikä myydä. Se on itsehillinnän hedelmä.

– – Herra on antanut teille ihmeellisen tehtävän. Hän on sanonut: ”Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta” (OL 121:45). Tämä on käsky, jota tulee noudattaa tunnollisesti ja kurinalaisesti. Ja siihen liittyy ihmeellisten ja suurenmoisten siunausten lupaus. Hän on sanonut hyveellistä elämää eläville:

”Silloin sinun luottamuksesi vahvistuu Jumalan edessä – –.

Pyhä Henki on kumppanisi alati ja valtikkasi muuttumaton vanhurskauden ja totuuden valtikka; ja sinun herruutesi on oleva ikuisen herruus, ja ilman pakkoa se virtaa sinulle aina ja ikuisesti” (OL 121:45–46).

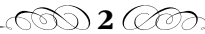
Voisiko olla tämän suurempaa ja kauniimpaa lupausa?²

Onko hyveellisyydelle pätevää perustetta? Se on ainoa keino olla vapaa katumuksesta. Siitä johtuva omantunnonrauha on ainoaa aitoa, henkilökohtaista rauhaa.

Ja kaiken tämän lisäksi Jumala on antanut pettämättömän lupauksen niille, jotka vaeltavat hyveellisinä. Jeesus Nasaretilainen julisti vuorella: ”Autuaita puhdassydämiset: he saavat nähdä Jumalan” (Matt. 5:8). Se on liitto, jonka on tehnyt Hän, jolla on voima täyttää se.³

Teidän tulee ymmärtää, teidän *täytyy* ymmärtää, että sekä kokemus että jumalallinen viisaus vahvistavat hyveellisyyden ja siveellisen puhtauden olevan se tie, joka johtaa luonteenlujuuteen, mielenrauhaan ja onnelliseen elämään.⁴

Olkoon hyveellisyys kulmakivi, jonka varaan voitte rakentaa elämänne.⁵

Kun nousemme maailman saastan ja moraalittomuuden yläpuolelle, koemme suurempaa onnea, varmuutta ja mielenrauhaa.

Kun katselemme maailmaa, näyttää siltä kuin moraaliksi olisi sysätty syrjään. Vanhojen normien rikkomisesta on tullut jokapäiväistä. Tutkimukset, yksi toisensa jälkeen, osoittavat, että aikojen kuluessa hyviksi koetut periaatteet on hylätty. Itsekuri on unohtunut, ja siveetön halujen tyydyttäminen on levinnyt laajalle.

Mutta rakkaat ystäväni, me emme voi hyväksyä sitä, mistä on tullut tavanomaista maailmassa. Teillä on tämän kirkon jäsenenä korkeampi ja vaativampi mittapuu. Se julistaa kuten ääni Siinailta: älkää sortuko. Teidän on pidettävä halunne kurissa.⁶

Paavalin sanat korinttilaisille pyhille soveltuvat meihin tänä päivänä aivan yhtä hyvin kuin niihin, joille hän kirjoitti. Hän sanoi:

”Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?

Jos joku turmelee Jumalan temppelin, Jumala saattaa turmioon hänet. Jumalan temppeli on pyhä, ja tämä temppeli olette te.” (1. Kor. 3:16–17.)⁷

Sitten Paavalin neuvo Timoteukselle: ”Pidä itsesi puhtaana” (1. Tim. 5:22).

Siveellisyys on "tie onneen elämässä".

Nämä ovat yksinkertaisia sanoja. Mutta ne ovat erittäin tärkeitä. Itse asiassa Paavali sanoo, että pysykää erossa asioista, jotka vetävät teidät alas ja tuhoavat teidät hengellisesti. Pysykää erossa televisio-ohjelmista, jotka johtavat epäpuhtaisiin ajatuksiin ja epäpuhtaaseen kielenkäyttöön. Pysykää erossa videoista, jotka johtavat pahoihin ajatuksiin. Ne eivät auta teitä. Ne vain vahingoittavat teitä. Pysykää erossa kirjoista ja lehdistä, jotka ovat alhaisia ja saastaisia sanoissaan ja kuvituksessaan. Pitäkää itsenne puhtaana.⁸

Avioliitto on Jumalan asettama, avioliitto miehen ja naisen välillä. Se on järjestys, jonka suojassa Hän on tarkoittanut lasten tulevan maailmaan. Sukupuolisuhteista missä tahansa muissa oloissa tulee rikkomuksia, ja ne ovat täydellisessä ristiriidassa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin opetusten kanssa.⁹

Me uskomme siveyteen ennen avioliittoa ja täyteen uskollisuuteen avioliiton solmimisen jälkeen. Siinä se on lyhykäisyydessään. Se on tie onneen elämässä. Se on tie tyytyväisyyteen. Se tuo rauhan sydämeen ja rauhan kotiin.¹⁰

Yhdelläkään perheellä ei voi olla rauhaa eikä elämä voi olla vapaa vastoinkäymisten myrskyistä, elleivät perhe ja koti ole rakentuneet moraalisuuden, uskollisuuden ja keskinäisen kunnioituksen perustalle. Ei voi olla rauhaa siellä, missä ei ole luottamusta; ei voi

olla vapautta siellä, missä ei ole uskollisuutta. Rakkauden lämmin auringonpaiste ei nouse moraalittomuuden suosta.¹¹

Uskon, että jokaisella lapsella pitäisi olla siunaus syntyä kotiin, johon tuo lapsi on tervetullut, jossa häntä hoivataan ja rakastetaan ja siunataan vanhemmilla, isällä ja äidillä, jotka elävät uskollisina toisilleen ja lapsilleen. – Pysykää vahvoina maailman houkutuksia vastaan. Viihteemme luojat, monet kirjallisuutemme hankkijat kustannustoiminnassa haluaisivat teidän uskovan toisin. Vuosisatojen aikana kertynyt viisaus julistaa selkeästi ja varmasti, että suurempaa onnea, suurempaa varmuutta, suurempaa mielenrauhaa, syvempiä rakkauden lähteitä tuntevat vain ne, jotka vaeltavat noudattaen ajan koettelemia normeja: hyveellisyyttä ennen avioliittoa ja täydellistä uskollisuutta avioliitossa.¹²

Elämme saastan ja moraalittomuuden ja vaikeuksien maailmassa. Nouskaa sen yläpuolelle, olkaa suoraselkäisempiä, jättäkää maailma taaksenne ja vaeltakaa niin kuin Herra haluaisi teidän vaeltavan.¹³

3

Pornografia on riippuvuutta aiheuttavaa ja tuhoisaa, mutta me voimme nousta sen yläpuolelle.

Puhun varsin vastentahtoisesti eräästä aiheesta, jota olen käsitellyt aikaisemmin. Teen sen samassa hengessä kuin Alma hänen sanoessaan: ”Tämän vuoksi minä kerskun, että kenties voin olla väline Jumalan käsissä jonkun sielun johdattamisessa parannukseen” (Alma 29:9).

– Puhun pornografiasta kaikissa sen ilmenemismuodoissa. – Se on pirullista. Se on täysin ristiriidassa evankeliumin hengen kanssa, henkilökohtaisen todistuksen kanssa siitä, mikä on Jumalan –.

Kaikista mukana olevista osapuolista tulee uhreja. Lapsia käytetään hyväksi, ja heidän elämänsä kärsii vakavia vaurioita. Väärien ajatusten myötä nuorten mieli kieroutuu. Jatkuva altistuminen johtaa riippuvuuteen, jota on miltei mahdotonta katkaista. – Niin kovin monet huomaavat, etteivät voi jättää sitä rauhaan. Heidän voimansa ja mielenkiinnon kohteensa ehtyvät heidän tavoitellessaan järjettömästi tätä törkeää ja alhaista aineistoa.

Tekosyynä esitetään, että sitä on vaikea välttää, että se on aivan sormiemme ulottuvilla ja ettei sitä voi paeta.

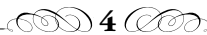
Oletetaan, että myrsky raivoaa ja tuulet ulvovat ja lunta tuiskuttaa ympärillänne. Huomaatte, ettette pysty lopettamaan sitä. Mutta voitte pukeutua asianmukaisesti ja etsiä suojaa, eikä myrskyllä ole teihin mitään vaikutusta.

Samalla tavoin vaikka internet on täynnään alhaista materiaalia, teidän ei tarvitse katsella sitä. Te voitte vetäytyä evankeliumin ja sen opettaman elämän puhtauden ja hyveellisyyden suojiin.

Tiedän, että puhun suoraan ja avoimesti. Teen niin, koska internet on tuonut pornografian laajempaan levitykseen antamalla oman lisänsä siihen, mitä on tarjolla DVD:llä ja videolla, televisiossa ja lehtihyllyissä. Se johtaa mielikuviiin, jotka tuhoavat itsekunnioituksen. Se johtaa luvattomiin suhteisiin, usein sairauksiin ja rikolliseen hyväksikäyttöön.¹⁴

Te elätte hirveiden kiusausten maailmassa. Pornografian inhottava saasta pyyhkäisee yli koko maan kuin kauhistuttava, kaiken alleen peittävä nousuvesi. Se on myrkkyä. Älkää katselko sitä älkääkään lukeko sitä. Se tuhoaa teidät, jos teette niin. Se vie teiltä itsekunnioituksenne. Se riistää teiltä elämän kauneuden tajun. Se vetää teidät alas ja työntää teidät pahojen ajatusten ja mahdollisesti pahojen tekojen suohon. Pysykää erossa siitä. Karttakaa sitä kuin ruttotautia, sillä se on aivan yhtä tappavaa. Olkaa hyveellisiä ajatuksissa ja teoissa.¹⁵

Maailmassa on paljon saastaa, himoa ja pornografiaa. Meidän myöhempien aikojen pyhien on noustava sen yläpuolelle ja vastustettava sitä voimakkaasti. Teillä ei ole varaa antautua sen valtaan. Teillä ei yksinkertaisesti ole varaa antautua sen valtaan. Teidän täytyy pitää se poissa sydämestänne. Tupakan tavoin se aiheuttaa riippuvuutta, ja se tuhoaa ne, jotka kajoavat siihen. ”Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta” [OL 121:45].¹⁶

Me pystymme hallitsemaan ajatuksemme ja tekemme itsekurin ja ponnistelun avulla.

Olkaa mieleltänne puhtaat, ja niin voitte hallita paremmin ruumistanne. Vanhastaan on sanottu: ”Sillä niinkuin ihminen mielessään

laskee, niin hän menettelee” (Sananl. 23:7, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös). Epäpuhaat ajatukset johtavat epäpuhtaisiin tekoihin.¹⁷

Kun tunnemme kiusausta, voimme korvata pahat ajatukset ajattelemalla [Vapahtajaamme] ja Hänen opetuksiaan. Hän on sanonut: ”Ja jos teidän silmämääränne on vain minun kunniani, koko teidän ruumiinne täytetään valolla, eikä teissä ole pimeyttä; ja se ruumis, joka on täynnä valoa, käsittää kaiken.

Pyhittäytykää siis, jotta mielenne määränä on yksin Jumala, niin päivät tulevat, jolloin te saatte nähdä hänet; sillä hän paljastaa kasvonsa teille.” (OL 88:67–68.)¹⁸

Jeesus käski meidän hallita niin ajatuksemme kuin tekommekin. Hän sanoi: ”Jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan” (Matt. 5:28). – –

Henkisen kontrollin täytyy olla voimakkaampi kuin fyysiset lihan halut ja himot. Kun ajatukset ovat täydellisessä sopuossuinnussa ilmoitetun totuuden kanssa, niin teoistakin tulee sopivia. – – Me jokainen pystymme itsekurin ja ponnistelun avulla hallitsemaan ajatuksemme ja tekomme. Tämä on osa hengellistä, fyysistä ja tunneperäistä kypsymistä. – –

Me kehotamme kaikkia ihmisiä kaikkialla elämään meidän Luojamme opetusten mukaan ja nousemaan lihallisten houkutusten yläpuolelle, joista koituu usein murhenäytelmiä, jotka seuraavat moraalirikkomuksia.¹⁹

5

Ne, jotka ovat olleet osallisina moraalittomassa käyttäytymisessä, voivat saada anteeksi ja nousta menneisyyden yläpuolelle.

En halua olla kielteinen. Olen luonteeltani optimistinen. Mutta tämänkaltaisissa asioissa [kuten pornografia ja moraalittomuus] olen realisti. Jos olemme olleet mukana sellaisessa toiminnassa, nyt on aika muuttua. Olkoon tämä meidän päätöksen hetkemme. Tehkäämme täyskäännös parempaan suuntaan.²⁰

Jos huomaatte lipsuvan olosuhteiden taakan alla, harjoittakaa itsekuria. Lopettakaa, ennen kuin on liian myöhäistä. Olette ikuisesti kiitollisia, jos teette niin.

Olkaa uskolliset itsellenne ja sille, mikä teissä on parasta.²¹

Sallikaa minun – – vakuuttaa teille, että jos olette tehneet virheen, jos olette osallistuneet moraalittomaan käyttäytymiseen, kaikkea ei ole menetetty. Tuon virheen muisto todennäköisesti säilyy, mutta kun olette tehneet parannuksen, teko voidaan antaa anteeksi ja te voitte nousta menneisyyden yläpuolelle elääksenne täysin otollisina Herralle. Hän on luvannut, että Hän antaa teidän syntinne anteeksi eikä enää muista niitä teitä vastaan (ks. OL 58:42).

– – [Kirkon johtajat voivat auttaa] teitä vaikeuksissanne. Voitte jättää taaksenne kaiken pahan, jossa olette olleet mukana. Voitte käydä eteenpäin uutta toivoa ja hyväksyntää saaneina kohti paljon parempaa elämäntapaa.²²

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Hinckley opetti, että hyveellisyydelle on pätevä peruste (osa 1). Kuinka vastaisit jollekulle, joka väittää, *ettei* hyveellisyydelle ole pätevää perustetta?
- Miksi siveellisyys on ”tie onneen elämässä”? Miksi siveellisyys tuo ”rauhan sydämeen ja rauhan kotiin”? (Ks. osat 1 ja 2.)
- Presidentti Hinckley sanoi: ”Meidän myöhempien aikojen pyhien on noustava [pornografian] yläpuolelle ja vastustettava sitä voimakkaasti” (osa 3). Mitä me voimme tehdä noustaksemme sen yläpuolelle? Kuinka me voimme auttaa muita nousemaan sen yläpuolelle? Miten me voimme vastustaa sitä?
- Kun luet presidentti Hinckleyn osassa 4 olevia neuvoja, mitä opit ajatustesi hallitsemisesta? Mihin käytännön keinoihin voimme ryhtyä pitääksemme ajatuksemme puhtaina?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Ps. 24:3–4; Matt. 5:27–28; Fil. 4:6–8; MK Jaak. 3:2; OL 46:31–33; 59:6; UK 13

Tutkimisen avuksi

Kun luet, ”alleviivaa ja merkitse sanoja tai ilmauksia, niin että erotat yksittäisessä [kohdassa] olevat ideat. – Kirjoita marginaaliin viitteitä pyhien kirjoitusten kohtiin, jotka selventävät opiskelemiasi kohtia.” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 23.)

Viitteet

1. ”True to the Faith”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 18. syyskuuta 2007, s. 2–3, speeches.byu.edu.
2. Ks. ”Kuinka minusta voi tulla sellainen nainen, joksi uneksin tulevani?”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 114–115.
3. ”Words of the Prophet: Blessed Are the Pure in Heart”, *New Era*, heinäkuu 1999, s. 4.
4. Ks. ”Kunnioitus ja moraali”, *Valkeus*, heinäkuu 1987, s. 45.
5. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1964, s. 118.
6. Ks. ”Pysykää suoralla tiellä”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 114.
7. ”Näihin kolmeen uskon”, *Liahona*, heinäkuu 2006, s. 4.
8. Ks. ”Käännynnäisiä ja nuoria miehiä”, *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 48.
9. ”Käyn Herran tietä mä uskollisesti”, *Valkeus*, syyskuu 1996, s. 6.
10. ”Eihän tämä ole tapahtunut missään syrjäisessä kolkassa”, *Valkeus*, tammi-kuu 1997, s. 46.
11. Ks. ”Onnea ja vapautta etsimässä”, *Valkeus*, syyskuu 1990, s. 5.
12. Ks. ”Pysykää lujina maailman houkuttuksia vastaan”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 98.
13. ”Inspirational Thoughts”, *Ensign*, helmikuu 2007, s. 7.
14. Ks. ”Traaginen paha keskuudessamme”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 59–61.
15. Ks. ”Ajatuksia temppeleistä, käännynnäisten kirkossa pysymisestä ja lähetystyöstä”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 56.
16. Ks. ”Elävän profeetan sanoja”, *Liahona*, lokakuu 1997, s. 14.
17. ”Olkaa puhtaat”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 49–51.
18. ”Traaginen paha keskuudessamme”, s. 62.
19. Ks. ”Kunnioitus ja moraali”, s. 44.
20. ”Traaginen paha keskuudessamme”, s. 62.
21. ”Pysykää totuudessa ja olkaa uskollisia”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 96.
22. ”Kuinka minusta voi tulla sellainen nainen, joksi uneksin tulevani?”, s. 114.

Pappeusjohtajat Jeesuksen Kristuksen kirkossa

*”Herra valvoo tätä työtä. Tämä on Hänen
valtakuntansa. Me emme ole niin kuin
lampaat ilman paimenta. Me emme ole
niin kuin armeija ilman johtajaa.”*

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Presidentti Gordon B. Hinckley muisteli: ”Ensimmäinen tehtäväni kirkossa, ensimmäinen virka, joka minulla on ollut, oli sen pojan neuvonantajan virka, joka johti diakonien koorumiamme. Hyvä piispamme kutsui minut sisään ja puhui kanssani tästä kutsuksesta. Se teki minuun valtavan vaikutuksen. Olin huolisani. Uskokaa tai älkää, mutta olin luonteeltani jokseenkin ujo ja sulkeutunut poika, ja luulen, että tämä kutsu diakonien koorumin neuvonantajaksi oli ikäni ja kokemukseni huomioon ottaen minulle yhtä suurena huolena kuin on ikäni ja kokemukseni huomioon ottaen nykyinen tehtäväni.”¹

Presidentti Hinckleyllä oli samankaltaisia tuntemuksia vuonna 1961, kun hänet kutsuttiin palvelemaan kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä. Ensimmäisessä yleiskonferenssipuheessaan apostolina hän sanoi:

”Luulen tuntevani jonkinlaisen aavistuksen tämän vastuun kuormasta olla Herran Jeesuksen Kristuksen todistajana maailmalle, joka on haluton ottamaan Häntä vastaan. ’Oi Jeesuksen laupeus, mi mua varjoaa.’ Herran profeetan osoittama luottamus ja näiden veljieni ilmaisema rakkaus minua kohtaan tekee minut nöyräksi. – Rukoilen voimaa, rukoilen apua ja rukoilen uskoa ja tahtoa olla kuuliainen.”²

Huhtikuun 1. päivänä vuonna 1995 presidentti Hinckley puhui yleiskonferenssin pappeuskokouksessa ensimmäisen kerran sen

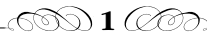
Ensimmäinen presidenttikunta vuonna 1995. Presidentti Gordon B. Hinckley (keskellä), presidentti Thomas S. Monson, ensimmäinen neuvonantaja (vasemmalla), ja presidentti James E. Faust, toinen neuvonantaja (oikealla).

jälkeen kun kirkon jäsenet olivat hyväksyneet hänet profeetakseen ja presidenttikseen. Edellisten 14 vuoden ajan hän oli palvellut kolmen muun kirkon presidentin neuvonantajana. Hän oli toistuvasti todistanut heidän jumalallisesta kutsumuksestaan ja kehottanut myöhempien aikojen pyhiä noudattamaan heidän neuvojaan. Ollessaan nyt itse siinä tehtävässä hänen riippuvuuden tunteensa Herrasta eivät olleet vähentyneet ajoista, jolloin hän oli ollut diakoni ja juuri kutsuttu apostoli. Pikemminkin hän oli tullut vieläkin tietoisemmaksi siitä, että hän tarvitsi Herran vahvistavaa voimaa. Hän sanoi:

”Kohotetuista käsistänne juhla kokouksessa tänä aamuna tuli osoitus siitä, että olette valmiit ja halukkaat tukemaan meitä veljiänne ja palvelijoitanne luottamuksellanne, uskollanne ja rukouksillanne. Olen syvästi kiitollinen tuosta osoituksesta. Kiitän teitä, teitä jokaista. Vakuutan teille, kuten jo tiedätte, että Herran valintatavassa ei ole mitään viran tavoittelua. Kuten Herra sanoi opetuslapsilleen: ”Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät” (Joh. 15:16, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös). Tätä virkaa ei voi tavoitella. Oikeus valita on Herralla. Hän on elämän ja kuoleman Herra. Hänen on valta kutsua. Hänen on valta ottaa pois. Hänen on valta pidättää. Se on kaikki Hänen käsissään.

En tiedä, miksi Hänen suuressa suunnitelmassaan on paikka minun kaltaiselleni. Mutta kun tämä viitta on laskettu harteilleni, minä omistan nyt uudelleen kaikki voimani ja aikani ja kykyni ja koko elämäni Mestarini työhön veljieni ja sisarteni palveluksessa. Jälleen kiitän teitä – – tämän päivän toiminnastanne. Rukoukseni pääsisältönä on, että olisin kelvollinen. Ja toivon, että te muistaisitte minua rukouksissanne.”³

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Herra kutsuu jokaisen kirkon presidentin koeteltuaan, jalostettuaan ja hiottuaan häntä.

Olen tehnyt työtä kirkon presidenttien kanssa presidentti Heber J. Grantista lähtien. – – Olen tuntenut kaikkien näiden miesten neuvonantajat ja kahdentoista neuvoston jäsenet näiden presidenttien toimikaudella. Kaikki nämä miehet ovat olleet inhimillisiä. Heillä on

ollut inhimillisiä ominaisuuksia ja kenties joitakin inhimillisiä heikkouksia. Mutta ennen kaikkea ja tästä kaikesta huolimatta heidän jokaisen elämässä on ollut suunnatonta Jumalan innoituksen ilmenemistä. Kirkon presidentit ovat olleet profeettoja hyvin todellisella tavalla. Olen nähnyt läheltä, kuinka innoituksen henki on heidän päällensä. Presidenttikuntaan tullessaan jokaisella on ollut vuosikausien kokemus kahdentoista neuvoston jäsenenä ja muissa tehtävissä. Herra on jalostanut ja hionut jokaista, antanut tuntea masennusta ja epäonnea, antanut kokea sairautta ja joissakin tapauksissa syvää murhetta. Kaikesta tästä on tullut osa suurta jalostusprosessia, ja tuon prosessin vaikutus on näkynyt kauniisti heidän elämässään.

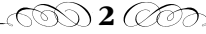
Rakkaat ystäväni evankeliumissa, tämä on Jumalan työtä. Tämä on Hänen kirkkonsa ja Hänen rakkaan Poikansa kirkko, jonka nimeä se kantaa. Jumala ei ole koskaan salliva huijarin johtaa sitä. Hän nimittää profeettansa, ja Hän innoittaa ja johtaa heitä.⁴

Jotkut ovat huolissaan siitä, että kirkon johtajana tulee todennäköisesti aina olemaan vanhahko mies. Minun vastaukseni tähän on: ”Mikä siunaus!” – – Hänen ei tarvitse olla nuori. Hänellä on ja tulee olemaan apunaan nuorempia miehiä, jotka voivat matkustaa ympäri maailmaa palveluksen työssä. Hän on johtava ylipappi, hänellä on kaikki pyhän pappeuden avaimet ja hän on Jumalan ilmoituksen ääni kansalleen. – –

Minusta on hyvin rauhoittavaa tietää, että – – meillä on vastakin johtaja, joka on kouluttu ja koeteltu, tutkittu ja tarkasteltu, jonka uskollisuus ja vilpittömyys tätä työtä kohtaan on karkaistu palvelutyön ahjossa, jonka usko on kypsää ja joka vuosien varrella on päässyt yhä lähemmäksi Jumalaa.⁵

Puhun – – [kiitollisena] profeetasta, joka johtaa meitä näinä myöhempinä aikoina. Pyydän teidän uskollisuuttanne hänelle, jonka Herra on kutsunut ja voidellut. Pyydän, että olisitte järkähtämättömiä tukießanne häntä ja kiinnittäessänne huomion hänen opetuksiinsa. – – Olen sanonut – –, että jos meillä on profeetta, meillä on kaikki. Jos meillä ei ole profeettaa, meillä ei ole mitään. Meillä on profeetta. Meillä on ollut profeettoja tämän kirkon perustamisesta saakka. Me emme tule koskaan olemaan ilman profeettaa, mikäli elämme kelvollisina saamaan profetan.

Herra valvoo tätä työtä. Tämä on Hänen valtakuntansa. Me emme ole niin kuin lampaat ilman paimenta. Me emme ole niin kuin armeija ilman johtajaa.⁶

Kun kirkon presidentti kuolee, virkaiältään vanhimma apostolista tulee seuraava presidentti.

Valtuuden siirtyminen [uudelle kirkon presidentille] on yksinkertaisuudessaan kaunis tapahtuma. Olen saanut muutaman kerran olla siinä mukana. Se osoittaa, kuinka Herra toimii. Hänen toimintatavassaan profeetta valitsee jonkun miehen kahdentoista apostolin neuvoston jäseneksi. Tuo mies ei valitse itse sitä elämänurakseen. Hänet kutsutaan samalla tavalla kuin Jeesuksen ajan apostolit, joille Herra sanoi: ”Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät” (Joh. 15:16, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös). Vuodet kuluvat. Hän kouliintuu ja harjaantuu virkaansa kuuluvissa velvollisuuksissa. Hän matkustaa ympäri maailman täyttäessään apostolinkutsumustaan. Se on pitkä valmistautumisaika, ja sen aikana hän oppii tuntemaan myöhempien aikojen pyhät eri puolilla maailmaa, ja he oppivat tuntemaan hänet. Herra koettelee hänen sydäntään ja sisintään. Luonnollisella tavalla tuossa neuvostossa tulee virkoja avoimeksi, ja uusia nimityksiä tehdään. Tämän tapahtumaketjun kautta joku tietty mies tulee virkaiältään vanhimaksi apostoliksi. Hänellä ja muilla johtavilla veljillä on kaikki pappeuden avaimet, jotka kullekin on annettu asettamisen hetkellä, mutta he eivät käytä niitä. Valtuus näiden avainten käyttämiseen rajoittuu kirkon presidenttiin. Kun [profeetta] kuolee, valtuus astuu voimaan virkaiältään vanhimman apostolin kohdalla, jonka muut kahdentoista neuvoston jäsenet silloin nimeävät, erottavat ja asettavat profeetaksi ja presidentiksi.

Ei ole mitään äänten kalastelua, ei mitään vaalikampanjoita. Jumalallinen suunnitelma toteutuu vain hiljaa ja yksinkertaisesti ja antaa innoitetun ja koetellun johtajan.

Olen nähnyt omin silmin tämän ihmeellisen prosessin. Todistan teille, että Herra itse [valitsee profeetan].⁷

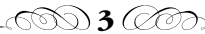
Presidentti [Howard W.] Hunterin kuollessa ensimmäinen presidenttikunta hajosi. Veli Monson ja minä, jotka olimme palvelleet

hänen neuvonantajinaan, otimme paikkamme kahdentoista kooru-
missa, josta tuli kirkon johtava auktoriteetti.

– – Kaikki elossa olevat asetetut apostolit kokoontuivat paaston
ja rukouksen hengessä temppelein ylähuoneeseen. Siellä lauloimme
pyhän laulun ja rukoilimme yhdessä. Nautimme Herran ehtoollisen
sakramentin uudistaen siinä pyhässä, vertauskuvallisessa todistu-
ksessa liittomme ja suhteemme Häneen, joka on jumalallinen
Lunastajamme.

Presidenttikunta järjestettiin sitten uudelleen noudattaen aikai-
sempien sukupolvien aikana vakiintunutta tapaa.

Ei ollut kampanjointia, kilpailua eikä virkaan pyrkimistä. Se oli
hiljaista, rauhallista, yksinkertaista ja pyhää. Se suoritettiin Herran
itsensä säättämän mallin mukaan.⁸

**Herra on antanut periaatteet ja toimintatavat
kirkkonsa johtamiseksi, jos presidentti ei
kykene toimimaan täysipainoisesti.**

*Presidentti Hinckley esitti seuraavan lausunnon vuonna 1992
palvellessaan ensimmäisenä neuvonantajana ensimmäisessä presi-
denttikunnassa:* Kirkon pää on Herra Jeesus Kristus. Tämä on Hänen
kirkkonsa. Mutta maanpäällinen pää on profeettamme. Profeetat
ovat miehiä, jotka ovat saaneet jumalallisen kutsun. Huolimatta tuon
kutsun jumalallisuudesta he ovat ihmisiä. He ovat kuolevaisuuden
ongelmien alaisia.

Me rakastamme ja kunnioitamme meidän aikamme profeettaa,
presidentti Ezra Taft Bensonia, ja luotamme häneen. Hän on ollut
suuri ja lahjakas johtaja, mies, jonka ääni on kajahtanut todistuksena
tästä työstä ympäri maailman. Hänellä on kaikki pappeuden avaimet
maan päällä tänä päivänä. Mutta hän on saavuttanut iän, jossa hän
ei voi tehdä monia sellaisia asioita, joita hän on tehnyt aikaisemmin.
Tämä ei suinkaan vähennä hänen arvoaan profeettana. Mutta se
rajoittaa hänen fyysistä toimintaansa.⁹

*Presidentti Hinckley esitti seuraavan lausunnon vuonna 1994
palvellessaan ensimmäisenä neuvonantajana ensimmäisessä pre-
sidenttikunnassa:* Ihmiset kaikkialla kirkossa ovat luonnollisesti

Kahdentoista apostolin koorumi vuonna 1965. Istumassa vasemmalta oikealle: Ezra Taft Benson, Mark E. Petersen (käsinojalla), Joseph Fielding Smith (kooruminjohtaja) ja LeGrand Richards. Seisomassa vasemmalta oikealle: Gordon B. Hinckley, Delbert L. Stapley, Thomas S. Monson, Spencer W. Kimball, Harold B. Lee, Marion G. Romney, Richard L. Evans ja Howard W. Hunter.

halukkaita tietämään, mikä presidentin tila on. Presidentti Benson on nyt 94 vuotta vanha. – Hän kärsii vakavasti ikänsä ja sairauksien seurauksista, eikä hän ole voinut täyttää pyhän virkansa tärkeitä tehtäviä. Tämä tilanne ei ole ensimmäinen laatuaan. Muutkin kirkon presidentit ovat olleet sairaita tai heidän toimintakykynsä on heikentynyt heidän elämänsä ehtookuukausina tai -vuosina. On mahdollista, että näin käy tulevaisuudessakin.

Periaatteet ja menettelytavat, jotka Herra on säätänyt kirkkonsa hallintoa varten, ottavat huomioon sellaisenkin tilanteen. On tärkeitä, ettei ole mitään epäilyksiä tai huolta kirkon hallinnosta ja profeettallisten lahjojen käytöstä, mukaan lukien oikeus saada innoitusta ja ilmoituksia kirkon asioiden ja ohjelmien johtamisessa, kun presidentti on sairas tai hänen toimintakykynsä on heikentynyt.

Ensimmäisellä presidenttikunnalla ja kahdentoista apostolin neuvostolla, jotka on kutsuttu ja asetettu pitämään pappeuden avaimia hallussaan, on valtuus ja vastuu johtaa kirkkoa, suorittaa sen

toimituksia, selittää sen oppia sekä määrätä sen toimintatavoista ja ylläpitää niitä. Jokainen mies, joka on asetettu apostoliksi ja erotettu kahdentoista neuvoston jäseneksi, on hyväksytty profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi. Kuten edeltäjänsäkin presidentti Benson oli virkaiältään vanhin apostoli silloin kun hänet kutsuttiin kirkon presidentiksi. Hänen neuvonantajansa tulivat kahdentoista neuvostosta. Siksi kaikki virassaan toimivat ensimmäisen presidenttikunnan koorumin ja kahdentoista neuvoston jäsenet ovat saaneet ne avaimet, oikeudet ja valtuudet, jotka kuuluvat pyhään apostolinvirkaan.

Lainaan Oppia ja liittoja:

”Melkisedekin pappeudesta kolme johtavaa ylipappia, kirkon valitsemaa, tuohon virkaan nimitettyä ja asetettua ja kirkon luottamuksen, uskon ja rukouksen tukemaa, muodostavat kirkon presidenttikunnan koorumin” (OL 107:22).

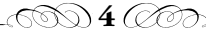
Kun presidentti on sairas tai ei pysty toimimaan täysin kaikissa virkaansa kuuluvissa velvollisuuksissa, hänen kaksi neuvonantajaansa yhdessä muodostavat ensimmäisen presidenttikunnan koorumin. He huolehtivat päivittäisestä presidenttikunnan työstä. Poikkeuksellisissa olosuhteissa, kun kenties vain yksi on kykenevä toimimaan, hän voi toimia presidenttikunnan viran valtuudella, kuten Opin ja liittojen luvussa 102 jakeissa 10–11 sanotaan. – –

Neuvonantajat ensimmäisessä presidenttikunnassa hoitavat tämän viran päivittäisiä asioita. Mutta ensimmäinen presidenttikunta ja kaksitoista yhdessä käsittelevät harkiten ja rukoillen kaikkia suuria kysymyksiä, jotka koskevat menettelytapoja, käytäntöä, ohjelmia tai oppeja. Nämä kaksi koorumia, ensimmäisen presidenttikunnan koorumi ja kahdentoista koorumi, kokoontuvat yhteen harkitsemaan kaikkia suuria kysymyksiä, ja jokaisella on täysi mahdollisuus ilmaista mielipiteensä.

Ja nyt lainaan taas Herran sanoja: ”Ja jokainen päätös, jonka mikä tahansa näistä koorumeista tekee, täytyy tehdä sen yksimielisellä äänellä; toisin sanoen jokaisen jäsenen kussakin koorumissa täytyy olla yhtä mieltä sen päätöksistä, jotta niiden päätöksillä olisi sama voima tai pätevyys keskenään” (OL 107:27). – –

Ymmärtäkööt kaikki, että Jeesus Kristus johtaa tätä kirkkoa, joka kantaa Hänen pyhää nimeään. Hän valvoo sitä. Hän ohjaa sitä.

Seisten Isän oikealla puolella Hän johtaa tätä työtä. Hänellä on etuoikeus, voima ja valintamahdollisuus kutsua miehiä Hänen tavallaan korkeisiin ja pyhiin tehtäviin ja vapauttaa heidät tahtonsa mukaisesti kutsumalla heidät kotiin. Hän on elämän ja kuoleman Mestari. En ole huolissani siitä, missä olosuhteissa me elämme. Hyväksyn nämä olosuhteet Hänen tahtonsa ilmaisuna. Samalla tavalla hyväksyn veljieni rinnalla vastuun tehdä kaiken, minkä me voimme, viedäksemme tätä pyhää työtä eteenpäin pyhittäytymisen, rakkauden, nöyryyden, velvollisuuden ja uskollisuuden hengessä.¹⁰

Apostolit ovat Kristuksen nimen erityistodistajia koko maailmalle.

Kun [apostolit] on asetettu pyhään apostolinvirkaan ja erotettu kahdentoista neuvoston jäseniksi, heidän odotetaan omistautuvan ennen kaikkea tähän palvelutehtävään. He asettavat elämässään ensi sijalle, kaiken muun edelle – – sen, että heidän tulee olla Kristuksen nimen erityistodistajina kaikkialla maailmassa. – –

Hekin ovat ihmisiä kuten me kaikki. Heillä on vahvat puolensa ja heikkoutensa. Mutta tästedes heidän tulee lopun elämänsä ajan, sikäli kuin he pysyvät uskollisina, huolehtia ennen kaikkea Jumalan työn edistymisestä maan päällä. Heidän täytyy huolehtia meidän Isämme lasten hyvinvoinnista niin kirkossa kuin kirkon ulkopuolella. Heidän täytyy kaikkensa tehden lohduttaa surevia, vahvistaa heikkoja, rohkaista horjuvia, ystävystyä niiden kanssa, joilla ei ole ystävää, huolehtia puutteenalaisista, siunata sairaita ja todistaa, ei uskostaan vaan varmasta tiedostaan Jumalan Pojasta, ystävästään ja Mestaristaan, jota he palvelevat. – –

Todistan heidän veljeydestään, omistautumisestaan, uskostaan, ahkeruudestaan ja valtavasta palvelutyöstään Jumalan valtakunnan työn edistämiseksi.¹¹

 5

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista koorumi etsivät ilmoitusta ja täydellistä sopusointua, ennen kuin he tekevät päätöksiä.

Ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista koorumin neuvonpidosta ei lähde yhtään päätöstä, josta kaikki asianosaiset eivät olisi täysin yksimielisiä. Kun asioita ryhdytään harkitsemaan, mielipide-eroja voi olla. Se on odotettavissakin. Nämä miehet ovat taustaltaan erilaisia. He ovat miehiä, jotka ajattelevat omilla aivoillaan. Mutta ennen kuin lopullinen päätös tehdään, asiasta syntyy yksimielisyys ja yksituumaisuus.

Näin on odotettavissakin, jos me noudatamme Herran ilmoitettua sanaa [ks. OL 107:27, 30–31]. – –

[Kun] olen palvellut kahdentoista neuvoston jäsenenä, ja [kun] olen palvellut ensimmäisessä presidenttikunnassa, emme ole koskaan ryhtyneet toteuttamaan yhtään suurta toimenpidettä noudattamatta tätä toimintatapaa. – – Kun miehet ovat lausuneet mielipiteensä, siitä on seurannut ideoiden ja ajatusten seulontaa ja puintia. Mutta en ole milloinkaan nähnyt vakavia erimielisyyksiä tai vihamielisyyttä veljieni keskuudessa. Sen sijaan olen nähnyt jotakin suurenmoista ja merkittävää – sen, kun Pyhän Hengen opastavan vaikutuksen alaisina ja ilmoituksen voimasta erilaiset mielipiteet ovat lähestyneet toisiaan, kunnes on vallinnut täysi harmonia ja yhteisymmärrys. – –

En tiedä mitään muuta johtoryhmää, josta voisi sanoa samaa.¹²

 6

Vaarnanjohtaja kutsutaan innoituksella palvelemaan piispojen neuvojana ja ihmisten johtajana.

Vaarnanjohtaja on virkailija, joka on kutsuttu ilmoituksella seisomaan seurakuntien piispojen ja kirkon johtavien auktoriteettien välissä. Se on mitä tärkein tehtävä. Johtavat auktoriteetit kouluttavat häntä, ja hän vuorostaan kouluttaa piispoja. – –

Vaarnanjohtaja toimii piispojen neuvojana. Jokainen piispa tietää, että kun hänellä on käsiteltävänä vaikea ongelma, niin aina on valmiina yksi henkilö, jonka kanssa hän voi jakaa taakkansa ja jolta saada neuvoja.

Vaarnanjohtaja tarjoaa toisen turvatoimen määrittäessä, ketkä ovat kelvollisia menemään Herran huoneeseen. – – Samoin vaarnanjohtajasta tulee toinen seula niiden kelvollisuudesta päätettäessä, jotka lähtevät edustamaan kirkkoa lähetyskentälle. Hänkin puhuttelee halukkaat, ja vasta ollessaan tyytyväinen puhuteltavan kelvollisuuteen hän kirjoittaa suosituksen. Hänelle on myös annettu valtuus erottaa lähetystyöhön kutsutut tehtäväänsä ja vapauttaa heidät, kun he ovat päättäneet palveluksensa.

Mikä tärkeintä, hän on vaarnan tärkein kurinpidosta vastaava virkamies. – – Vaarnanjohtaja kantaa hyvin raskaan vastuun huolehtia siitä, että vaarnassa opetettava oppi pidetään puhtaana ja tahrattomana. Hänen velvollisuutensa on huolehtia siitä, ettei vaarnassa opeteta vääriä oppeja eikä siellä ilmene vääriä menettelytapoja. Jos on joku Melkisedekin pappisuuden haltija, joka toimii omavaltaisesti, tai yleensäkin kuka tahansa muu henkilö joissakin olosuhteissa, vaarnanjohtajan on neuvoteltava tämän henkilön kanssa. Jos henkilö jatkaa menettelytapoansa, silloin vaarnanjohtaja on velvollinen ryhtymään toimiin. Hän kutsuu syyllisen kurinpitoneuvoston eteen, joka voi määrätä joko koeajan tai jäsenoikeuksien poistamisen tai henkilön erottamisen kirkosta.

Tämä on mitä raskain ja epämiellyttävien tehtävä, mutta vaarnanjohtajan on kohdattava se pelotta tai ketään suosimatta. Kaikki tämä tehdään sopusoinnussa Hengen ohjauksen kanssa ja kuten Opin ja liittojen luvussa 102 on esitetty.

Sitten tämän jälkeen vaarnanjohtajan on tehtävä kaikkensa työkennelläkseen sen henkilön kanssa, jota kuritettiin, ja tuodakseen hänet aikanaan takaisin.

Kaikki tämä ja paljon muuta kuuluu hänen tehtäviinsä. Siksi onkin selvää, että hänen oman elämänsä täytyy olla esimerkillistä hänen vaarnansa jäsenten edessä. – –

Koska me luotamme [vaarnanjohtajiin] näin suuresti, me pyydämme, etteivät paikalliset jäsenet pyydä neuvoa ja siunauksia johtavilta auktoriteeteilta. Heidän vaarnanjohtajansa on kutsuttu samalla innoituksella kuin johtavat auktoriteetit.¹³

Piispat ovat lauman paimenia.

[Kirkko] voi kasvaa ja lisääntyä lukumääräisesti, kuten se varmasti tekeekin. Tämä evankeliumi täytyy viedä jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle. Ennalta nähtävässä tulevaisuudessa ei Siionissa ympäri maailman voi koskaan olla pysähdystä eikä sitä voi jättää auttamatta, edistämättä, rakentamatta, laajentamatta. Mutta kaiken tämän ohella jokaisella jäsenellä täytyy jatkuvasti olla läheinen paimensuhde viisaan ja huolehtivan piispan tai seurakunnanjohtajan kanssa. He ovat lauman paimenia, joiden vastuuna on huolehtia ihmisistä suhteellisen pienissä ryhmissä, niin ettei ketään unohdeta, jätetä vaille huomiota tai laiminlyödä. Jeesus oli tosi paimen, joka auttoi hädässä olevia, yhtä kerrallaan, antaen heille henkilökohtaisia siunauksia.¹⁴

Kirkon [piispat] ovat hyvin todellisessa mielessä Israelin paimenia. Jokainen [kirkossa] on vastuussa piispalle tai seurakunnanjohtajalle. Piispojen kannettavana on valtavia taakkoja, ja kehotan jokaista kirkon jäsentä tekemään kaiken voitavansa nostaakseen sitä taakkaa, jonka alla piispamme ja seurakunnanjohtajamme työskentelevät.

Meidän tulee rukoilla heidän puolestaan. He tarvitsevat apua kantaessaan raskasta kuormaansa. Me voimme antaa enemmän tukea ja olla vähemmän heistä riippuvaisia. Voimme antaa heille apuamme kaikin mahdollisin tavoin. Voimme kiittää heitä kaikesta, mitä he tekevät meidän hyväksemme. Me uuvutamme heidät loppuun lyhyessä ajassa niiden taakkojen myötä, joita me säilytämme heidän kannettavakseen.

– – Jokainen [piispa] on kutsuttu profetian ja ilmoituksen hengen kautta sekä erotettu ja asetettu käten päällepanemisella. Jokaisella heillä on seurakuntansa johtamisen avaimet. Jokainen heistä on ylipappi, seurakuntansa johtava ylipappi. Jokaisella on valtavia taloudenhoitotehtäviä. Jokainen on isänä seurakuntansa jäsenille.

Yksikään ei saa rahaa palveluksestaan. Kirkko ei anna mitään korvausta minkään seurakunnan piispalle hänen piispanaan tekevästään työstä.

Piispalle asetetaan nykyisin samat vaatimukset kuin Paavalin aikoina. Hän kirjoitti Timoteukselle [ks. 1. Tim. 3:2–6]. – –

Kirjeessään Titukselle Paavali lisää, että piispan ”täytyy näet olla nuhteeton, koska hän hoitaa Jumalan hänelle uskomaa tehtävää. – –

Hänen on pidettävä kiinni oppimme mukaisesta, luotettavasta sanasta, niin että hän kykenee myös rohkaisemaan toisia terveellä opetuksella ja kumoamaan vastustajien väitteet.” (Tit. 1:7, 9.)

Nämä sanat kuvaavat osuvasti nykyajan piispaa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa.¹⁵

Kehotan kaikkia kirkon jäseniä ongelmia kohdatessaan yrittämään ensin ratkaista ne itse. Miettikää niitä, tutkikaa eri vaihtoehtoja, rukoilkaa niiden johdosta ja pyytäkää Herralta neuvoa. Ellette pysty ratkaisemaan ongelmianne itse, puhukaa sitten piispanne tai seurakunnanjohtajanne kanssa. Hän on Jumalan mies, joka on kutsuttu pyhän pappeuden valtuudella lauman paimeneksi.¹⁶

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Miksi me tarvitsemme eläviä profeettoja? Mikä tekee sinuun vaikutuksen Herran ”jalostusprosessissa”, jolla Hän valmistaa ja kutsuu kirkon presidentin? (Ks. osa 1.)
- Mitä vaikutelmia saat, kun käyt läpi presidentti Hinckleyn kuvausta siitä, kuinka uusi kirkon presidentti valitaan? (Ks. osa 2.) Miksi on tärkeää tietää, että presidentti valitaan jumalallisen suunnitelman mukaan, joka antaa kirkolle ”innoitetun ja koetellun johtajan”?
- Mitä periaatteita ja menettelytapoja Herra on säätänyt kirkon johtamiseksi, jos presidentti ei pysty toimimaan täysin kaikissa velvollisuuksissaan? (Ks. osa 3.)
- Kuinka myöhempien aikojen apostolit osoittavat huolenpitoa kaikkia Jumalan lapsia kohtaan sekä kirkossa että kirkon ulkopuolella? (Ks. osa 4.) Kuinka viimeisimmän konferenssin puheet kuvastavat tätä huolenpitoa? Mitä hyötyä sinulle on ollut elävien profeettojen ja apostolien opetuksista?
- Tutki presidentti Hinckleyn opetuksia siitä, kuinka ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista koorumi tekevät päätöksiä (ks. osa 5). Mitä me voimme oppia tavasta, jolla he tekevät päätöksiä?

Kuinka me voimme soveltaa näitä periaatteita käytäntöön perheessämme ja kirkossa?

- Kun käyt läpi osia 6 ja 7, mitä opit vaarnanjohtajan ja piispan tehtävistä? Kuinka me voimme tukea paremmin kirkkomme johtajia?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Ef. 2:19–20; 4:11–14; OL 1:38; 21:1–6; Abr. 3:22–23; UK 5–6

Opetusvihje

”Todista aina kun Henki kehottaa sinua tekemään niin eikä ainoastaan oppiaiheen lopussa. Anna myös oppilaillesi tilaisuuksia todistaa.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 45.)

Viitteet

1. Ks. ”Neuvonantajain runsaus tuo menestyksen”, *Valkeus*, tammikuu 1991, s. 46.
2. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1961, s. 115–116, lainaten laulua ”Oi Jeesuksen laupeus”, *MAP-lauluja*, 116.
3. ”Tässä työssä on kysymys ihmisistä”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 54.
4. Ks. ”Vahvistakaamme toinen toisiamme”, *Valkeus*, kesäkuu 1985, s. 2.
5. Ks. ”Hän ei torku eikä nuku”, *Valkeus*, lokakuu 1983, s. 8–9.
6. ”Uskokaa Hänen profettojansa”, *Valkeus*, heinäkuu 1992, s. 50.
7. Ks. ”Tulkaa ottamaan osanne”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 44.
8. ”Tämä on Mestarin työtä”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 70.
9. Ks. ”Kirkko on oikeassa suunnassa”, *Valkeus*, tammikuu 1993, s. 55.
10. Ks. ”Jumala on peräsimmä”, *Valkeus*, heinäkuu 1994, s. 56–57.
11. ”Kristuksen erityiset todistajat”, *Valkeus*, lokakuu 1984, s. 105–107.
12. ”Jumala on peräsimmä”, s. 56.
13. Ks. ”Vaarnanjohtaja”, *Liahona*, heinäkuu 2000, s. 60–62.
14. Ks. ”Tässä työssä on kysymys ihmisistä”, s. 56.
15. Ks. ”Israelin paimenet”, *Liahona*, marraskuu 2003, s. 60.
16. Ks. ”Eläkää evankeliumin mukaan”, *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 154. puolivuotiskonferenssista, s. 72.

Toveruus niiden kanssa, jotka eivät kuulu kirkkoomme

”Pyrkikäämme auttamaan hyväntahtoisia miehiä ja naisia, olipa heidän uskonnollinen vakaumuksensa mikä tahansa ja missä tahansa he elävätkin.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Puhuessaan uskonnollisten johtajien konferenssissa marraskuussa 1994 presidentti Gordon B. Hinckley sanoi:

”Edustamme monia eri uskontokuntia. Vaikka myönnämmekin teologiset eroavuutemme, olemme mielestäni yksimielisiä tietoisuudessaamme sen maailman ja yhteiskunnan pahuudesta ja ongelmista, jossa elämme, sekä suuresta tehtävästämme ja mahdollisuudestamme olla yksimielisiä niistä piirteistä julkisuudessa ja yksityiselämässä, jotka kertovat hyveellisyydestä ja moraalisuudesta, kaikkien ihmisten kunnioittamisesta Jumalan lapsina, kohteliaisuuden ja huomaavaisuuden tarpeesta ihmissuhteissamme sekä perheen säilyttämisestä jumalallisesti säädettyinä yhteiskunnan perusyksikkönä.

– – Meillä kaikilla on sydämessämme halu auttaa köyhiä, piristää ahdistuneita, antaa lohtua, toivoa ja apua kaikille niille, jotka ovat vaikeuksissa ja tuskassa, oli syy mikä hyvänsä.

Me tunnustamme tarpeen parantaa yhteiskunnan haavat ja korvata optimismilla ja uskolla aikamme pessimismi. Meidän täytyy ymmärtää, ettei ole mitään tarvetta syytellä tai arvostella toinen toistamme. Meidän täytyy käyttää vaikutusvaltaamme hiljentääksemme vihaisen ja kostonhaluisen kiistan äänet.

– – Voimamme on vapaudessamme valita. Voimaa on jopa juuri meidän moninaisuudessammekin. Mutta suurempaa voimaa on siinä tehtävässä, jonka Jumala on antanut meille jokaiselle työskennellä kaikkien Hänen poikiensa ja tyttäriensä kohotukseksi ja

Presidentti Hinkley kannusti meitä olemaan mukana niiden kanssa, jotka eivät ole meidän uskontoamme, "hyvissä yhteiskunnallisissa hankkeissa".

siunaukseksi riippumatta heidän etnisestä tai kansallisesta alkuperästään tai muusta erilaisuudestaan. – –

Herra siunatkoon meitä tekemään yksimielisinä työtä poistaaksemme sydämestämme ja karkottaaksemme yhteiskunnastamme kaikki vihan, kiihkoilun, rasismien ainekset ja muut erimielisyyttä aiheuttavat sanat ja teot. Ilkeämielisillä huomautuksilla, etniseen taustaan kohdistuvilla herjoilla, vihamielisillä haukkumanimillä, pahansuovalla juoruilulla ja häijyllä huhujen levittämisellä ei pitäisi olla sijaa keskuudessamme.

Siunatkoon Jumala meitä kaikkia rauhalla, joka tulee Häneltä. Siunatkoon Hän meitä kiitollisella sydämellä ja tahdolla toimia yhdessä toinen toistamme arvostaen yhdistämällä pyrkimyksemme niiden yhteisöjen siunaukseksi, joissa meillä on onni asua.”¹

Vuosi tuon sanoman esittämisen jälkeen presidentti Hinckley puhui ryhmälle maallisia johtajia. Se oli pieni ryhmä – vain noin 30 henkilöä – mutta ryhmä, jolla oli kauaskantoista vaikutusvaltaa: toimitusjohtajia, päätoimittajia, tuottajia ja toimittajia, jotka edustivat Yhdysvaltain tärkeimpiä uutiskanavia. ”Miellyttävässä ja toisinaan humoristisessa keskustelussa”, hän esitti ”yleiskatsauksen kirkon kansainvälisestä laajuudesta, puhui kirkon lähetystyöstä, humanitaarisista ja koulutuksellisista hankkeista ja tarjoutui sitten vastaamaan kysymyksiin. – – Hän vastasi jokaiseen kysymykseen avoimesti ja epäröimättä tai vähääkään kiusaantumatta.” Osallistujat ilmaisivat olevansa hieman yllättyneitä hänen avoimuudestaan, mihin hän vastasi, että ainoa asia, josta hän ei keskustelisi, oli pyhien temppeleitoimitusten yksityiskohdat. ”Ovi on apposen auki kaikelle muulle”, hän sanoi.

Yhdessä vaiheessa kysymys- ja vastaustuokiota Mike Wallace, televisio-ohjelman *60 Minutes* vanhempi toimittaja, sanoi haluavansa tehdä erikoislähetysten presidentti Hinckleystä. Presidentti Hinckley oli hetken hiljaa ja vastasi sitten: ”Kiitos. Minä tartun tilaisuuteen.”²

Myöhemmin presidentti Hinckley myönsi, että häntä huolestutti hieman joutua Mike Wallacen haastateltavaksi, sillä tämä oli maineeltaan tiukka reporteri. Presidentti Hinckley selitti, miksi hän oli suostunut haastatteluun huolestaan huolimatta:

”Minusta tuntui, että se tarjosi tilaisuuden esittää joitakin myönteisiä näkemyksiä kulttuuristamme ja sanomastamme miljoonille ihmisille. Tulin siihen tulokseen, että olisi parempi nojata navakkaan mahdollisuuden tuuleen kuin vain kyyristellä ja olla tekemättä mitään.”³

Laajamittaisen haastattelun aikana käytiin seuraava sananvaihto:
Toimittaja Wallace: ”Miten suhtaudutte ei-mormoneihin?”

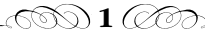
Presidentti Hinckley: ”Rakkaudella ja kunnioittavasti. Minulla on paljon ystäviä, jotka eivät ole mormoneja. Kunnioitan heitä. Ihailen heitä erittäin suuresti.”

Toimittaja Wallace: ”Siitä huolimatta, että he eivät ole vielä nähneet valoa?”

Presidentti Hinckley: ”Niin. Jokaiselle, joka ei ole tästä kirkosta, minä sanon, että me tunnustamme kaikki hyveet ja kaiken hyvän, mitä teillä on. Tuokaa se mukanne ja katsokaa, onko meillä kenties siihen jotakin lisättävää.”⁴

Siinä vaiheessa kun haastattelu oli ohi, presidentti Hinckley ja Mike Wallace olivat ystäviä. Toimittaja Wallace puhui presidentti Hinckleystä ”lämpimänä, huomaavaisena, kunnollisena ja optimistisena johtajana”, joka ”ansaitsee täysin sen melkein yleismaailmallisen ihailun, jota hän saa osakseen”.⁵

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

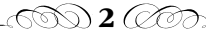

Kun muistamme, että kaikki ihmiset ovat Jumalan lapsia, me pyrimme enemmän kohottamaan ja auttamaan niitä, jotka ovat keskuudessamme.

Emme saa koskaan unohtaa, että elämme hyvin monimuotoisessa maailmassa. Maan päällä elävät ihmiset ovat kaikki Isämme lapsia, ja he edustavat monia erilaisia uskontoja. Meidän tulee kehittää suvaitsevaisuutta ja arvostusta ja kunnioitusta toinen toistamme kohtaan.⁶

Missään maassa ei ole mitään tarvetta selkkauksiin minkäänlaisten erilaisten ryhmien välillä. Opetettakoon ihmisten kodeissa, että me olemme kaikki Jumalan, iankaikkisen Isämme, lapsia ja että yhtä varmasti kuin on olemassa isyys, voi ja täytyy olla myös veljeyttä.⁷

Jos pitäisimme mielessämme jatkuvasti, että tuo mielikuva jumalallisesta perinnöstä, Jumalan isyydestä ja ihmisten veljeydestä on todellisuutta, olisimme vähän suvaitsevaisempia, vähän ystävällisempiä, vähän halukkaampia kohottamaan ja auttamaan ja tukemaan niitä, jotka ovat keskuudessamme. Me olisimme vähemmän taipuvaisia alentumaan sellaiseen, mikä selvästikin on sopimatonta meille. Me olemme Jumalan lapsia ja me rakastamme Häntä. Toimikaa vähän enemmän sen mukaan.⁸

**Meidän tulee elää kunnioittaen, arvostaen
ja osoittaen ystävyyttä ihmisiä kohtaan,
jotka eivät ole meidän uskoamme.**

”Me vaadimme oikeutta palvella kaikkivaltiasta Jumalaa oman omantuntonne vaatimusten mukaan ja sallimme kaikille ihmisille saman oikeuden, palvelivatpa he miten, missä tai mitä tahansa” (UK 11).

Kuinka todella tärkeää se onkaan – että uskoessamme Jumalan palvelemiseen oman oppimme mukaan meistä ei tule ylimielisiä tai omahyväisiä tai ylpeitä vaan että me suomme muille oikeuden palvella Jumalaa omien halujensa mukaan. Monet maailman ongelmista johtuvat ristiriidoista uskontojen välillä. Olen iloinen voidessani sanoa, että voin istua juttelemaan katolisten ystäväni kanssa, että voin istua juttelemaan protestanttisten ystäväni kanssa. Nousisin heidän suojakseen, kuten tämä kirkko on tehnyt ja tekee edelleen, puolustamaan heitä maailmassa.⁹

Pyydän kansaamme kaikkialla osoittamaan elämässään kunnioitusta ja arvontoa niitä kohtaan, jotka eivät ole meidän uskoamme. Kohteliaisuus ja keskinäinen kunnioitus on todella tarpeen eri uskontojen ja ajattelutapojen kesken. Meidän ei pidä tunnustaa mitään etnisen ylemmyyden oppia. Elämme monimuotoisuuden maailmassa. Me voimme ja meidän tulee olla kunnioittavia niitä kohtaan, joiden opetusten kanssa emme ehkä ole samaa mieltä. Meidän täytyy olla valmiit puolustamaan niiden oikeuksia, jotka ovat joutuneet kiihkoilun uhreiksi.

Haluan teidän kuulevan nämä Joseph Smithin hätkähdyttävät sanat vuodelta 1843:

”Mikäli on osoitettu, että olen halukas kuolemaan ’mormonin’ puolesta, rohkenen taivaan todistaessa julistaa, että olen aivan yhtä valmis kuolemaan puolustaen presbyteenin, baptistin tai mihin tahansa muuhun uskontokuntaan kuuluvan hyvän ihmisen oikeuksia, sillä se periaate, joka sortaisi myöhempien aikojen pyhien oikeuksia, sortaisi myös roomalaiskatolisten tai minkä tahansa muun sellaisen uskontokunnan oikeuksia, joka saattaa olla epäsuosiossa ja on liian heikko puolustamaan itseään” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 360*).¹⁰

Emme saa olla nurkkakuntaisia. Emme saa milloinkaan ajatella, että olisimme pyhempää kuin muut. Emme saa olla omahyväisiä. Meidän täytyy olla jalomielisiä ja avoimia ja ystävällisiä. Me voimme pitää uskomme. Me voimme harjoittaa uskontoamme. Voimme vaalia omaa jumalanpalvelustapaamme loukkaamatta muita. Käytän hyväkseni tätä tilaisuutta vedota suvaitsevaisuuden hengen ja naapurisovun puolesta, ystävyiden ja rakkauden puolesta muunuskoisia kohtaan.¹¹

Me emme saa tulla epämiellyttäviksi, kun puhumme opillisista eroista. Kärkevyydelle ei ole mitään sijaa. Mutta emme voi koskaan luovuttaa tai tinkiä siitä tiedosta, joka on tullut meille ilmoituksen kautta sekä avainten ja valtuuden saamisen kautta suoraan niiden käsien alla, jotka pitivät niitä muinoin hallussaan. Älkäämme koskaan unohtako, että tämä on sen palautus, minkä maailman Vapahtaja perusti. – –

Me voimme kunnioittaa muita uskontoja ja meidän täytyy tehdä niin. Meidän täytyy tunnustaa se suuri hyvä, jonka ne saavat aikaan. Meidän tulee opettaa lapsiamme olemaan suvaitsevaisia ja ystävällisiä niitä kohtaan, jotka eivät kuulu kirkkoomme.¹²

Me emme pyri vahingoittamaan muita kirkkokuntia. Me emme pyri loukkaamaan muita kirkkokuntia. Me emme riitele muiden kirkkokuntien kanssa. Me emme väittele muiden kirkkokuntien kanssa. Me sanomme yksinkertaisesti niille, jotka kuuluvat kenties johonkin toiseen uskontokuntaan tai jotka eivät kuulu mihinkään uskontokuntaan: ”Tuokaa mukananne se totuus, joka teillä on, niin katsotaan sitten, voimmeko lisätä siihen jotakin.”¹³

”Ystävällisyydestämme saattaa tulla kaikkein vakuuttavin todiste siitä, mihin uskomme.”

3

Me voimme tehdä työtä muiden kanssa hyvien asioiden puolesta opistamme tinkimättä.

Me voimme tehdä ja me teemme työtä muihin uskontoihin kuuluvien kanssa erilaisissa hankkeissa loppumattomassa taistelussa yhteiskunnallisia epäkohtia vastaan, jotka uhkaavat vaalimiamme arvoja, jotka ovat niin tärkeitä meille kaikille. Nämä henkilöt eivät kuulu kirkkoomme mutta he ovat ystäviämme, naapureitamme ja työtovereitamme erilaisissa hankkeissa. Annamme mielellämme voimiamme heidän pyrkimyksiinsä.

Kaikessa tässä ei ole kuitenkaan opillista kompromissia. Sellaista ei tarvitse olla eikä pidä olla meidän osaltamme. Mutta yhdessä työskennellessämme tunnemme yhteenkuuluvuutta.¹⁴

Älkäämme unohtako, että me uskomme, että tulee olla hyvántahainen ja tehdä hyvää kaikille ihmisille. Olen vakuuttunut siitä, että me voimme opettaa lapsiamme riittävän tehokkaasti, ettei meidän tarvitse pelätä, että he menettävät uskonsa ollessaan ystävällisiä ja huomaavaisia niitä kohtaan, jotka eivät usko tämän kirkon oppia. – – Olkaamme mukana hyvissä yhteiskunnallisissa hankkeissa. Saattaa

tulla tilanteita, jolloin on kyse vakavista moraaliin liittyvistä kysymyksistä emmekä voi taipua periaatetta koskevista asioissa. Mutta sellaisissa tilanteissa voimme kohteliaasti olla eri mieltä olematta työkeitä. Voimme tunnustaa niiden vilpittömyyden, joiden kantaa emme voi hyväksyä. Voimme puhua ennemmin periaatteista kuin persoonallisuuksista.

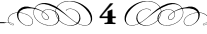
Niissä hankkeissa, jotka parantavat yhteisön ympäristöä ja jotka on tarkoitettu kaikkien sen asukkaiden siunaukseksi, astukaamme esiin ja olkaamme avuliaita. – –

Opettakaa niille, joista olette vastuussa, hyvien tapojen tärkeyshaidän toimiessaan yhteiskunnassa. Kannustakaa heitä menemään mukaan muistaen julkisissa keskusteluissaan, että hyvien perusteluiden hiljainen ääni on suostuttelevampi kuin vastalauseiden äänekäs, huutava ääni. Ottaessaan vastaan sellaisia tehtäviä jäsenemme ovat siunaukseksi yhteisölleen, perheelleen ja kirkolle.¹⁵

Emme saa milloinkaan antautua pahan voimille. Me voimme, ja meidän täytyy, ylläpitää niitä tasovaatimuksia, joita tämä kirkko on kannattanut perustamisestaan asti. On olemassa parempi tie kuin maailman tie. Jos se merkitsee yksinjäämistä, meidän on jäätävä yksin.

Mutta me emme ole yksin. Olen vakuuttunut siitä, että kautta maailman on miljoonia ihmisiä, jotka surevat ympärillään näkyvää pahuutta. He rakastavat sitä, mikä on hyveellistä, hyvää ja kohottavaa. Hekin korottavat äänensä ja toimivat voimakkaasti niiden arvojen säilyttämisen puolesta, jotka ovat säilyttämisen ja vaalimisen arvoisia.¹⁶

Rukoilkaamme hyvän voimien puolesta. Pyrkikäämme auttamaan hyväntahtoisia miehiä ja naisia, olipa heidän uskonnollinen vakauksensa mikä tahansa ja missä tahansa he elävätkin. Seiskäämme horjumatta pahaa vastaan sekä kotona että muualla. – – Me voimme aikaansaada hyvää tässä maailmassa, jokainen meistä.¹⁷

**Kun kohtelemme muita rakastavasti, arvostavasti
ja ystävällisesti, me osoitamme olevamme
todellisia Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia.**

Viedessämme eteenpäin ainutkertaista tehtäväämme me toimimme mandaatilla, jonka meille on antanut ylösnoussut Herramme, joka on puhunut tänä viimeisenä ja lopullisena taloudenhoitokautena. Tämä on Hänen ainutlaatuinen ja ihana asiansa. Me kerromme ja todistamme Hänestä. Meidän ei kuitenkaan tarvitse tehdä sitä ylimielisesti tai omahyväisesti.

Kuten Pietari sanoi, me olemme ”valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa”. Miksi? Jotta me voisimme ”[julistaa] hänen suuria tekojaan, joka [meidät] on pimeydestä kutsunut ihmeelliseen valoonsa” (1. Piet. 2:9). – –

Olkaamme Kristuksen todellisia opetuslapsia noudattaen kultaista sääntöä, tehden ihmisille niin kuin tahdomme ihmisten tekevän meille. Voimistakaamme omaa uskoamme ja lastemme uskoa ollen samalla hyväntahtoisia niille, jotka eivät kuulu kirkkoomme. Rakkaus ja kunnioitus voittaa kaiken vihamielisyyden. Ystävällisyydestämme saattaa tulla kaikkein vakuuttavin todiste siitä, mihin uskomme.¹⁸

Ehdotan, että suhtaudumme ystävällisesti ja auttavaisesti niihin, jotka eivät kuulu meihin, rohkaistaksemme heitä, johdattaaksemme heitä ystävällisellä ja hyväntahtoisella tavalla sellaiseen kanssakäymiseen, jonka myötä he voivat tutustua kirkon suurenmoisiin ohjelmiin.

Mieleeni tulee Edwin Markhamin runo:

*Mun silmäini eestä hän piirin veti
– uhmamielin.*

*Rakkaus ja minä, me teimme piirin:
se mukaan toi hänetkin heti.¹⁹*

Meidän ei varmastikaan tarvitse kerskua [uskonnollamme] tai olla millään tavalla ylimielisiä. Sellainen käytös on vastoin Kristuksen Henkeä, jota meidän tulisi jäljitellä. Tuo Henki ilmenee sydämessä ja sielussa, hiljaisella ja kerskailemattomalla tavalla elämässämme.

Me kaikki olemme nähneet ihmisiä, joita melkein kadehdimme, koska he ovat oppineet käyttäytymään tavalla, joka puhumattakin kertoo sen evankeliumin kauneudesta, jonka mukaan he käyttäytyvät.

Me voimme alentaa ääntämme muutaman desibelin. Me voimme vastata pahaan hyvällä. Me voimme hymyillä silloin kun olisi niin paljon helpompaa olla vihainen. Me voimme harjoittaa itsehillintää ja itsekuria ja jättää huomiotta kaikki meihin kohdistetut loukkaukset.²⁰

Käsitämmekö me todella, ymmärrämmekö me, mikä valtava merkitys on sillä, mitä meillä on? Tämä on ihmiskäytännön yhteenveto, koko inhimillisen kokemuksen aikakirjan viimeinen luku.

Mutta tämä ei aseta meitä muita ylhäisempään asemaan. Pikemminkin sen pitäisi tehdä meistä nöyriä. Se asettaa meille ankaran velvollisuuden ojentaa huolehtiva kätemme kaikille muille Mestarin hengessä, Hänen, joka opetti: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” (Matt. 19:19). Meidän on hylättävä omahyväisyys ja nouseva pikkumaisen oman edun tavoittelun yläpuolelle. – –

Me, tämä sukupolvi, olemme kaiken edeltä menneen loppusato. Ei riitä, että meidät vain tunnetaan tämän kirkon jäseninä. Meidän harteillamme on vakava velvollisuus. Tunnustakaamme se ja tekkäämme työtä sen hyväksi.

Meidän täytyy elää Kristuksen todellisina seuraajina, jotka rakastavat kaikkia, vastaavat pahaan hyvällä, opettavat esimerkin avulla Herran teitä ja suorittavat sitä suurta palvelusta, jonka Hän on meille hahmotellut.²¹

Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa sijaitsevan konferenssi-keskuksen vihkimisrukouksesta: Suo, että me kirkkosi jäsenet olisimme vieraanvaraisia ja ystävällisiä. Suo, että säilyttäisimme ne mittapuut ja tavat, joista meidät tunnetaan, ja että sallisimme muille etuoikeuden palvella ”miten, missä tai mitä tahansa” [UK 11]. Siunaa meitä niin että olisimme hyviä lähimmäisiä ja avuliaita kaikille. Nostakaamme jokaisen ahdingossa olevan hervonneet kädet ja vahvistakaamme heidän voimattomat polvensa [ks. OL 81:5]. Eläkäämme kaikki rauhassa toinen toistamme arvostaen ja kunnioittaen.²²

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Miksi on hyödyllistä muistaa suhteissamme muihin ihmisiin, että me olemme kaikki Jumalan lapsia? (Ks. osa 1.) Kuinka voimme oppia

arvostamaan ja kunnioittamaan enemmän muita? Kuinka aikuiset voivat opettaa lapsia arvostamaan ja kunnioittamaan muita?

- Käy läpi presidentti Hinckleyn neuvot suhteistamme ihmisiin, jotka eivät ole meidän uskoamme (ks. osa 2). Kuinka me voimme huomata, jos osoitamme ylimielisyyttä tai omahyväisyyttä näissä ihmissuhteissa? Millä tavoin me voimme osoittaa suurempaa ystävyyttä ja rakkautta niitä kohtaan, joilla on erilaiset uskonkäsitykset?
- Miksi on tärkeää, että kirkon jäsenet työskentelevät yhdessä muiden ihmisten kanssa hyvien asioiden puolesta? (Ks. osa 3.) Mitä esimerkkejä on sellaisista hankkeista? Kuinka meistä voi tulla suurempi hyvää aikaansaava vaikutus omassa yhteisössämme?
- Mitä me voimme oppia opetuslapseudesta presidentti Hinckleyn osassa 4 olevien opetusten perusteella? Kuinka olet itse nähnyt rakkauden ja kunnioituksen voittavan vihamielisyyden tunteita? Miksi käytöksemme muita kohtaan on ”kaikkein vaikuttavin todiste siitä, mihin uskomme”? Mieti, millä erityisillä tavoilla sinä voit auttaa muita.

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Matt. 7:12; Luuk. 9:49–50; Joh. 13:34–35; 1. Joh. 4:7–8; OL 1:30; 123:12–14; UK 13

Tutkimisen avuksi

”Tuntiessasi iloa, jonka evankeliumin ymmärtäminen tuo tullessaan, haluat soveltaa oppimaasi käytäntöön. Pyri elämään sopuoinnussa ymmärryksiä kansa. Kun teet niin, uskosi, tietosi ja todistuksesi vahvistuvat.” (*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 19.)

Viitteet

1. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 663–664.
2. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 537–538.
3. ”Muista kirkkoasi, oi Herra”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 85.
4. ”Eihän tämä ole tapahtunut missään syrjäisessä kolkassa”, *Valkeus*, tammi-kuu 1997, s. 52.
5. Mike Wallace, julkaisussa Gordon B. Hinckley, *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes*, 2000, s. viii.
6. ”Työ etenee”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 5.
7. ”Neljä yksinkertaista neuvoa perheillemme ja kansakunnillemme”, *Valkeus*, kesäkuu 1996, s. 7.
8. ”Messages of Inspiration from President Hinckley”, *Church News*, 5. lokakuuta 1996, s. 2.
9. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000–2004*, 2005, s. 417.

10. Ks. ”Tämä on Mestarin työtä”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 72; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 360.
11. ”Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert”, *Ensign*, lokakuu 2001, s. 70.
12. Ks. ”Me todistamme Hänestä”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 4.
13. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2*, s. 350.
14. Ks. ”Me todistamme Hänestä”, s. 4–5.
15. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 131.
16. ”Voimakas ja järkkymätön tuki”, *Maa-ilmanlaajuinen johtajien koulutuskokous*, 10. tammikuuta 2004, s. 20.
17. ”Aika, jota elämme”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 86.
18. Ks. ”Me todistamme Hänestä”, s. 5.
19. ”Neljä neuvoa pojille”, *Valkeus*, huhtikuu 1982, s. 75, lainaten Edwin Markhamin runoa ”Outwitted”, julkaisussa *The Best Loved Poems of the American People*, toim. Hazel Felleman, 1936, s. 65.
20. Ks. ”Jokaisesta parempi ihminen”, *Liahona*, marraskuu 2002, s. 99–100.
21. Ks. ”Se aamu suuri kaunoinen”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 83–84.
22. Ks. ”Tämä suurenmoinen vuosi 2000”, *Liahona*, tammikuu 2001, s. 84.

Lähetystyön myöhempien aikojen ihme

”Kehotan teitä tulemaan suureksi armeijaksi, jolla on innostusta tähän työhön ja suuri kaiken kattava halu auttaa lähetysaarnajia heidän valtavassa tehtävässään viedä evankeliumi kaikille kansakunnille, suvuille, kielille ja kansoille.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Kun Gordon B. Hinckley oli nuori mies, hän oli uskollinen pappeudenhaltija, mutta hän ei odottanut, että hänet kutsuttaisiin palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä. ”Silloin oli maailman historian pahin talouslama”, hän selitti myöhemmin. ”Työttömyysprosentti oli [Salt Lake Cityssä] noin 35, ja useimmat työttömät olivat aviomiehiä ja perheenisii, koska työvoimaan kuului suhteellisen vähän naisia. Siihen aikaan lähetyskentille lähti vain vähän lähetysaarnajia. – – Suoritin kandidaatin tutkinnon ja suunnittelin jatkavani jollakin tavoin opintojani. Silloin piispa tuli esittämään ehdotuksen, joka vaikutti minusta järkyttävältä. Hän puhui lähetystyöstä.”¹

Gordon hyväksyi piispansa ”järkyttävän ehdotuksen”, ja vuonna 1933 hänet kutsuttiin palvelemaan Englannissa – yhtenä ainoastaan 525:stä sinä vuonna kutsutusta lähetysaarnajasta.² Hän kohtasi monia koettelemuksia lähetystyönsä aikana, mutta hänen palvelemisensa ankkuroi hänen uskonsa:

”Työ lähetyskentällä ei ollut helppoa. Se oli vaikeaa ja masentavaa. Mutta kuinka ihmeellinen kokemus se olikaan! Näin jälkepäin ajatellen myönnän, että olin varmaan itsekäs nuorukainen Britanniaan saapuessani. Oli suuri siunaus panna omat itsekkäät pyyteeni syrjään Herran työn suuremman edun tieltä. – –

"Ojentakaamme maailmalle kätemme lähetystyöpalveluksessamme opettaen evankeliumin palautusta kaikille, jotka haluavat kuunnella."

Kuinka valtavan kiitollinen olenkaan noista lähetystyökokemuksista. Sain vaikuttaa muutamien sellaisten ihmisten elämään, jotka ovat vuosien mittaan ilmaisseet kiitollisuutensa. Se on ollut tärkeää. Mutta en ole koskaan piitannut kovinkaan paljoa siitä, kuinka monta henkilöä minä kastoin tai kuinka monta muut lähetysaarnajat kastoivat. Olen saanut tyydytystä siitä varmuudesta, että tein sen, mitä Herra halusi minun tekevän, ja että olin välikappaleena Hänen kädessään Hänen tarkoitustensa toteuttamiseksi. Tuon kokemuksen myötä koko olemukseeni nitoutui vakaumus ja tieto siitä, että tämä on todellakin Jumalan totista ja elävää työtä, joka on palautettu profeetan välityksellä kaikkien niiden siunaukseksi, jotka tahtovat ottaa sen vastaan ja elää sen periaatteiden mukaan.”³

Lähetystyö suuntasi presidentti Hinckleyn omistautumaan koko eliniäkseen Herran työhön. Palvellessaan kirkon presidenttinä hän matkusti yli 1,6 miljoonaa kilometriä ja kävi yli 70 maassa todistamassa Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen palautetusta evankeliumistaan.⁴

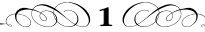
Presidentti Hinckley esitti usein kirkon jäsenille kutsun osallistua hänen kanssaan evankeliumista kertomiseen. Hänen presidenttikaudellaan tuohon kutsuun vastasi yli 400 000 kokoaikaista lähetysaarnajaa. Heidän palvelemisensa ja jäsenlähetysaarnajien työn ansiosta tuona aikana kastettiin yli 3,5 miljoonaa käännynnäistä.⁵

Aina optimistisena presidentti Hinckley esitti laaja-alaisen näemyksen siitä, kuinka Herran työ jatkaisi leviämistä:

”Jos käymme eteenpäin koskaan kadottamatta päämääräämme näkyvistämme, puhumatta pahaa kenestäkään, elämällä niiden suurten periaatteiden mukaan, joiden tiedämme olevan tosia, niin tämä asia etenee ylevänä ja voimallisena ja täyttää koko maan. Ovet, jotka ovat nyt suljetut evankeliumin saarnaamiselta, tulevat aukenemaan.”⁶

”Tulevaisuutta koskeva toivomme on suuri ja uskomme on luja. Tiedämme, että olemme tuskin raapaisseet pintaa siitä, mitä tulee tapahtumaan tulevina vuosina. – – Vastuumme kulkea eteenpäin on valtava. Mutta mahdollisuutemme on loistava.”⁷

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Meidän tulee ojentaa maailmalle kätemme lähetystyöpalveluksessa opettaen kaikkia, jotka haluavat kuunnella.

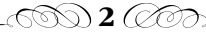
Meillä on jumalallinen valtuutus viedä evankeliumi jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle. Meille on annettu tehtävä opettaa ja kastaa Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Ylösnousut Vapahtaja sanoi: ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille” [Mark. 16:15]. Olemme valtaisalla ja mukaansatempaavalla ristiretkellä totuuden ja hyvyyden puolesta.⁸

Lähetystyötä tehtiin ennen kirkon perustamista. Se on jatkunut siitä lähtien huolimatta niistä monista vaikeista ajoista, joiden läpi kansamme on kulkenut. Päätäkäämme, jokainen meistä, kukin kohdallamme nousta uuden mahdollisuuden tasalle, käsittämään ja täyttämään uudella tavalla velvollisuutemme auttaa taivaallista Isäämme Hänen loistavassa työssään Hänen poikiensa ja tyttäriensä kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttamiseksi kautta maailman.⁹

Auttakaamme myöhempien aikojen pyhinä niitä, jotka eivät tunnusta meidän uskoamme. Älkäämme koskaan toimiko ylimielisyyden hengessä tai hurskastelevasti. Osoittakaamme sen sijaan rakkautta ja kunnioitusta ja auttavaisuutta heitä kohtaan. Meitä on usein ymmärretty väärin, ja pelkään, että se johtuu suurelta osin meistä itsestämme. Me voimme olla suvaitsevampia, auttavaisempia, ystävällisempiä, parempia esimerkkejä kuin olemme aikaisemmin olleet. Opettakaamme lapsiamme osoittamaan muille ystävällisyyttä, kunnioitusta, rakkautta ja ihailua. Siitä seuraa paljon parempia tuloksia kuin itsekeskeisestä ja ylimielisestä asenteesta. – –

Ojentakaamme maailmalle kätemme lähetystyöpalveluksessamme opettaen evankeliumin palautusta kaikille, jotka haluavat kuunnella, puhuen ensimmäisestä näystä, todistaen Mormonin kirjasta ja pappeuden palautuksesta pelottomasti mutta myös ilman omahyväisyyttä. Veljeni ja sisareni, polvistukaamme ja rukoilkaamme tilaisuutta tuoda muita evankeliumin ilon piiriin.¹⁰

On ihmeellinen ja ihana asia, että Pyhän Hengen ihme koskettaa tuhansia, että he uskovat evankeliumiin ja ottavat sen vastaan ja että heistä tulee jäseniä. Heidät kastetaan. Heidän elämäänsä on vaikutettu hyvällä tavalla pysyvästi. Ihmeitä tapahtuu. Uskon siemen saa sijan heidän sydämessään. Heidän oppimisensa myötä siemen paisuu. Ja he ottavat vastaan periaatteen periaatteen päälle, kunnes he ovat saaneet jokaisen niistä ihanista siunauksista, jotka tulevat niiden osaksi, jotka vaeltavat uskossa tässä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa.¹¹

Meidän tulee auttaa kokoaikaisia lähetyssaarnaajia tuomaan muita totuuden tuntemiseen.

Tapasin Etelä-Amerikassa erään naisen, joka oli juuri liittynyt kirkkoon. Suuren rakkauden innoittamana hän kertoi löydöstään innokkaasti muillekin. Vain seitsemässä kuukaudessa kasteensa jälkeen hän oli antanut lähetyssaarnaajille tuttavistaan 300 nimiviitettä, niin että lähetyssaarnaajat voisivat selittää heille evankeliumia. Jossain vaiheessa 60 heistä oli liittynyt kirkkoon. Todennäköisesti heitä tuli lisääkin. São Paulossa Brasiliassa tapasin sen nuoren lähetyssaarnaajan, joka oli ensi kerran opettanut tälle naiselle evankeliumia. Hän itsekkin oli käännyttänyt ja oli lähtenyt lähetystyöhön edustamaan kirkkoa melkoisen taloudellisen uhrauksen tehtyään. Nainen, josta kerroin, oli yksi 43:sta, joita hän oli siihen mennessä auttanut liittymään kirkkoon. Tämä brasilialainen nuori mies oli enemmän kuin satakertaistanut itsensä – 43 käännyttäistä lähetystyössä ja 60 lisää erään hänen opettamansa käännyttäisen kautta sekä vielä muita näiden ihmisten kautta.¹²

Niin monet meistä ajattelevat lähetystyön olevan yksinkertaisesti ovelta ovelle kulkemista. Jokainen, joka tuntee tätä työtä, tietää, että on olemassa parempikin tapa. Tuo tapa on toimiminen kirkon jäsenten kautta. Aina kun on olemassa jäsen, joka on tutustuttanut tutkijan kirkkoon, on olemassa valmis tukijärjestelmä. Jäsen lausuu todistuksensa työn totuudesta. Hän on kiinnostunut tutkijaystävänsä onnesta. Hän innostuu, kun tuo ystävä etenee evankeliumin opiskelussa.

”Mahdollisuuksia evankeliumista kertomiseen on kaikkialla.”

Kokoaikaiset lähetyssaarnaajat voivat pitää huolta varsinaisesta opettamisesta, mutta jäsen, milloin mahdollista, tukee tuota opettamista tarjoamalla kotinsa tämän lähetystyön toteutukseen. Hän todistaa vilpittömästi työn jumalallisuudesta. Hän on vastaamassa kysymyksiin, kun lähetyssaarnaajat eivät ole paikalla. Hän on ystävä käännynnäiselle, joka on keskellä suurta ja usein vaikeaa muutosta.

Evankeliumissa ei ole mitään häpeämistä. Siitä on syytä olla ylpeä. ”Älä siis häpeä todistaa Herrastamme”, kirjoitti Paavali Timoteukselle (2. Tim. 1:8). Mahdollisuuksia evankeliumista kertomiseen on kaikkialla. – –

Uusien ihmisten kirkkoon tuominen ei ole pelkästään lähetyssaarnaajien tehtävä. He onnistuvat parhaiten, kun jäsenistä tulee se lähde, josta he löytävät uudet tutkijat. – –

Viljelkään jokainen jäsen sydämessään tietoisuutta siitä, että hän itse pystyy johdattamaan muita totuuden tuntemiseen. Tehkään hän työtä sen hyväksi. Rukoilkoon hän aivan vakavissaan sen johdosta. – –

Veljeni ja sisareni, voimme antaa lähetyssaarnaajien yrittää tehdä työtä yksin tai voimme auttaa heitä siinä. Jos he tekevät työtä yksin,

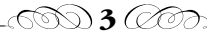
he kolkuttelevat ovilla päivästä toiseen ja sato jää niukaksi. Tai me voimme jäseninä auttaa heitä löytämään ja opettamaan tutkijoita. – –

Kehitettäköön jokaisessa kirkon vaarnassa tietoisuutta mahdollisuudesta etsiä niitä, jotka kuuntelisivat evankeliumin sanomaa. Meidän ei tarvitse olla tässä hyökkäviä. Meidän ei tarvitse olla ylimielisiä. Tehokkain lehtinen, mikä meillä on, on oman elämämme hyveellisyys ja esimerkki. Ja kun me ryhdymme tähän palvelutyöhön, meidän elämämme paranee, sillä me varomme tekemästä tai sanomasta mitään, mikä saattaisi haitata niiden edistymistä, joita yritämme johdattaa totuuteen. – –

Innostuksen täytyy kasvaa kaikilla kirkon tasoilla. Käsiteltäköön tätä [lähetystyötä] aika ajoin sakramenttikokouksessa. Keskustelkoon pappuus ja Apuyhdistys siitä viikoittaisissa kokouksissaan. Puhukoot Nuoret Miehet ja Nuoret Naiset siitä ja suunnitelkoot tapoja auttaa tässä erittäin tärkeässä hankkeessa. Ajatelkoot Alkeisyhdistyksen lapsetkin tapoja auttaa. Monet vanhemmat ovat tulleet kirkkoon lapsensa ansiosta, joka on kutsuttu Alkeisyhdistykseen. – –

Veljet ja sisaret, te kaikki seurakunnissa ja vaarnoissa ja piireissä ja lähetyssaarnakunnissa, kehotan teitä tulemaan suureksi armeijaksi, jolla on innostusta tähän työhön ja suuri kaiken kattava halu auttaa lähetyssaarnaajia heidän valtavassa tehtävässään viedä evankeliumi kaikille kansakunnille, suvuille, kielille ja kansoille. ”Vainio on jo vaalennut [ja valmis] korjattavaksi” (OL 4:4). Herra on julistanut sen toistuvasti. Emmekö ottaisi Hänen sanaansa todesta?¹³

Lähetyssaarnaajien puolesta – – haluan vedota pyhiin, että tekisitte kaiken voitavanne antaaksenne [sellaisien ihmisten] nimiviitteitä, joita he voisivat opettaa. Olette onnellisia, jos teette niin. Jokainen, jonka näette tulevan kirkkoon työhönne ansiosta, tuo onnea elämäänne. Sanon sen lupauksena teille jokaiselle.¹⁴

Kokoaikainen lähetystyö tuo kestävää onnea niille, jotka palvelevat.

Meidän on korotettava kelvollisuuden ja vaatimusten tasoa, jota edellytetään niiltä, jotka menevät maailmaan Herran Jeesuksen Kristuksen lähettiläinä.¹⁵

Maailma tarvitsee nykyaikana puhtaan todistuksen voimaa. Se tarvitsee Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, ja jotta maailma kuulisi tuon evankeliumin, täytyy olla sanansaattajia, jotka opettavat sitä.

Pyydämme, että vanhemmat alkaisivat jo varhain valmentaa lapsiaan [lähetystyöhön]. Kun perherukoukset pidetään, kun perheillä pidetään, kun pyhiä kirjoituksia luetaan, kun isä ja äiti ovat aktiivisia kirkossa ja puhuvat innolla kirkosta ja evankeliumista, sellaisissa kodeissa kasvavat lapset saavat luonnostaan halun opettaa evankeliumia muille. Sellaisissa kodeissa lähetystyö on yleensä perinne. Säästötilit avataan jo lasten ollessa pieniä. Pojat kasvavat odottaen luonnollisena asiana, että heidät kutsutaan palvelemaan kirkon lähetyssaarnaajina. Lähetystyöstä tulee yhtä tärkeä osa pojan elämänsuunnitelmia kuin opiskelusta.¹⁶

Lähetystyö on ensisijaisesti pappeudenhaltijoiden velvollisuus. Niin ollen nuorten miestemme täytyy kantaa suurin kuorma. Se on heidän tehtävänsä ja velvollisuutensa.¹⁷

Nuoret [miehet], toivon, että teillä kaikilla on päämääränä lähetystyö. En voi luvata teille hauskuutta. En voi luvata teille helppoutta ja mukavuutta. En voi luvata teille vapautta masennuksesta, pelosta, suoranaisestä kurjuudestakaan ajoittain. Mutta voin luvata teille, että te kasvatte tavalla, jolla ette koskaan samanlaisen ajanjakson kuluessa ole kasvaneet koko elämänne aikana. Voin luvata teille onnea, joka on ainutlaatuista ja ihmeellistä ja kestäväää. Voin luvata teille, että te arvioitte uudelleen elämänne, että te luotte asioille uuden tärkeysjärjestyksen, että te elätte lähempänä Herraa, että rukouksesta tulee todellinen ja ihana kokemus, että te vaellatte uskossa siihen, mitä tekemänne hyvä saa aikaan.¹⁸

Tarvitsemme – – muutamia nuoria naisia [palvelemaan lähetystyössä]. He tekevät merkittävää työtä. He voivat päästä koteihin, joihin vanhimmat eivät pääse. – –

Nuorten naisten ei [kuitenkaan] pidä ajatella, että heillä on nuoriin miehiin verrattavissa oleva velvollisuus. Joillakuilla heistä on suuri halu lähteä. Siinä tapauksessa heidän pitäisi keskustella piispansa ja vanhempiensa kanssa. – – Sisarille sanon taaskin, että teitä kunnioitetaan yhtä suuresti, teidän katsotaan täyttävän yhtä hyvin

”Maailma tarvitsee nykyaikana – – Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, ja jotta maailma kuulisi tuon evankeliumin, täytyy olla sanansaattajia, jotka opettavat sitä.”

velvollisuutenne, työnne on yhtä mieluista Herralle ja kirkolle, menittepä lähetystyöhön tai ette.¹⁹

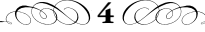
Tarvitsemme nuoria vanhimpia ja sisaria, mutta lähetyskentällä on myös kasvava tarve saada lisää aviopareja. Vanhemmat avioparit tekevät suurenmoista työtä lähetyskentillä. Paljon useampia tarvitaan. Erityisesti tarvitsemme niitä, jotka osaavat vieraita kieliä. He voivat palvella monissa tehtävissä hienotunteisten ja huomaavaisten lähetysjohtajien alaisuudessa.

Yhä useampien jäädessä eläkkeelle vielä terveinä ja hyväkuntoisina on monia, jotka voivat täyttää valtaisan tarpeen Herran työssä.²⁰

Meillä [on] eläkkeellä olevia miehiä ja naisia, jotka palvelevat tämän kirkon merkittävänä lähetysaarnajajoukkona kautta maailman. Lukumäärä kasvaa. He lähtevät sinne, minne heidät kutsutaan. He palvelevat siellä, missä heitä tarvitaan. Ystävyyssuhteita syntyy, taitoja opetetaan, mahdollisuuksia avautuu niille, jotka eivät koskaan unohda miehiä ja naisia, jotka ovat tulleet heidän keskuuteensa täysin epätavallisesti opettamaan ja tekemään hyvää. He eivät saa

rahaa. He lähtevät omalla kustannuksellaan. Heidän omistautumisensa määrä on rajaton. Heidän työnsä hedelmiä ei kykene kukaan laskemaan.²¹

Kun tutustutamme muita evankeliumiin, Herran Henki auttaa voittamaan välillämme olevat eroavuudet.

Koska meillä kaikilla on sama syntyperä [Jumalan lapsina], me reagoimme samaan totuuteen. Se tosiasia, että toisen iho saattaa olla hieman eri värinen, että toisen silmät saattavat olla vähän eri muotoiset, että toinen saattaa käyttää erilaisia vaatteita, ei missään mielessä tee häntä erilaiseksi ihmiseksi. Ympäri maailman miehet ja naiset reagoivat samoihin ärsykkeisiin pohjimmiltaan samalla tavalla. He etsivät lämpöä, kun heidän on kylmä. He tuntevat samanlaista kipua. He kokevat surua ja he tuntevat iloa. – –

Jos eroavuudet, olivatpa ne naapureissamme tai muissa kulttuureissa olevissa, tuntuvat olevan esteenä, kun yritämme kertoa evankeliumista, niin hillitty kohteliaisuus yleensä poistaa nämä esteet. Todistan siitä, että kun me pidämme Herran käskyn kertoa evankeliumista muille, Herran Henki auttaa voittamaan opettajan ja opetettavan väliset eroavuudet. Herra teki tämän selväksi sanoessaan: ”Sen tähden se, joka saarnaa, ja se, joka ottaa vastaan, ymmärtävät toisiansa, ja molemmat rakentuvat ja riemuitsevat yhdessä” (OL 50:22).

Olen vakuuttunut siitä, että Herran Henki on tehokkain apuneuvo, mitä meillä on kutsumuksessamme kertoa evankeliumista. Me olemme kaikki nähneet sen muissa. Tehdessämme Herran työtä olemme tunteneet sen myös itsessämme. Sellaisina hetkinä pinnalliset eroavuudet meidän ja opetettaviemme välillä tuntuvat putoavan kuin suomet silmistämme. (Ks. 2. Nefi 30:6.) Syntyy lämmin sukulaisuuden tunne ja ymmärtämys, joka on ihmeellistä nähdä. Me kirjaimellisesti ymmärrämme toisiamme, ja me kirjaimellisesti rakennamme ja iloitsimme yhdessä.²²

 5

Kun kuljemme eteenpäin uskossa, Herra siunaa pyrkimyksemme tutustuttaa muita evankeliumiin.

Me olemme todellakin mukana tekemässä ihmeellistä tekoa ja ihmettä. – Taivaan Jumala on saanut aikaan tämän myöhempien aikojen ihmeen, ja se, mitä me olemme nähneet, on vasta esimakua tulevista suuremmista asioista. Tämän työn tekevät nöyrät miehet ja naiset, nuoret ja vanhat.²³

Tämä työ tulee menestymään, koska Herra itse on luvannut:

”Ja sen luona, joka ottaa teidät vastaan, minäkin olen, sillä minä käyn teidän kasvojenne edellä. Minä olen teidän oikealla puolellanne ja vasemmalla, ja minun Henkeni on teidän sydämessänne ja minun enkelini teidän ympärillänne tukeakseen teitä.” (OL 84:88.)

Me olemme saaneet Jumalalta tehtävän, meille on luvattu siunauksia, joten kulkekaamme eteenpäin uskossa. Näin tehdessämme Herra siunaa pyrkimyksiämme. Tehkäämme oma osamme kertomalla evankeliumista lähimmäisillemme, ensin esimerkillämme ja sitten innoitettujen ohjeiden mukaan.

Se kivi, joka lähti vierimään vuoresta käden koskematta, vierii, kunnes se on täyttänyt koko maailman. (Ks. Dan. 2.) Todistan teille tästä totuudesta ja siitä totuudesta, että me jokainen voimme auttaa omiin olosuhteisiimme soveltuvilla tavoilla, jos etsimme taivaallisen Isämme opastusta ja innoitusta. Tämä työ, jota me teemme, on Jumalan työtä, emmekä me voi epäonnistua Hänen siunaustensa myötä.²⁴

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Miksi me toisinaan pelkäämme kertoa evankeliumista? Millä tavoilla me voimme voittaa tuon pelon ja lähestyä muita? (Ks. osa 1.) Mitä lähetystyön ihmeitä olet nähnyt tapahtuvan?
- Miksi lähetysaarnajat ”onnistuvat parhaiten, kun jäsenistä tulee se lähde, josta he löytävät uudet tutkijat”? (Ks. osa 2.) Millä muilla tavoin jäsenet voivat auttaa kokoaikaisia lähetysaarnajia?
- Miksi kokoaikainen lähetystyö on niin merkittävä niiden elämässä, jotka palvelevat? Kuinka vanhemmat voivat auttaa lapsiaan

valmistautumaan kokoaikaiseen lähetystyöpalveluun? (Ks. osa 3.)
 Kuinka perheet voivat auttaa vanhempia aviopareja valmistautumaan palvelemaan?

- Käy läpi osa 4. Mitä samoja ominaisuuksia on kaikilla ihmisillä? Kuinka me voimme voittaa eroavuudet, jotka näyttävät olevan esteenä evankeliumista kertomiselle? Kuinka olet nähnyt Herran Hengen auttavan ihmisiä voittamaan eroavuuksia?
- Presidentti Hinckley tähdensi, että Herra siunaa pyrkimyksiämme kertoa evankeliumista, jos me ”kuljemme eteenpäin uskossa” (osa 5). Kuinka sinä voit saada suuremman halun ja uskon kertoa evankeliumista?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Jes. 52:7; Matt. 28:19–20; Alma 26:1–5; OL 1:20–23; 4; 18:15–16; 38:40–41

Opetusvihje

”Älä pelkää hiljaisuutta. Ihmiset tarvitsevat usein aikaa ajatella kysymyksiä ja vastata niihin voidakseen ilmaista omat ajatuksensa. Voit pitää tauon, kun olet esittänyt kysymyksen, kun on kerrottu jokin hengellinen kokemus tai kun jollakulla on vaikeuksia ilmaista ajatuksiaan.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 66–67.)

Viitteet

1. Ks. ”Kysymys lähetystyöstä”, <i>Valkeus</i>, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 38. 2. Lainattuna julkaisussa Sheri L. Dew, <i>Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley</i>, 1996, s. 58. 3. Ks. ”Kysymys lähetystyöstä”, s. 38. 4. Ks. ”Avaussanat”, <i>Liahona</i>, toukokuu 2005, s. 5. 5. Ks. ”Minä olen puhdas”, <i>Liahona</i>, toukokuu 2007, s. 60. 6. Ks. ”Katsokaa tulevaisuuteen”, <i>Valkeus</i>, tammikuu 1998, s. 70. 7. Ks. ”Avaussanat”, s. 5–6. 8. Ks. ”Käyn Herran tietä mä uskollisesti”, <i>Valkeus</i>, heinäkuu 1997, s. 67. 9. Ks. ”Etsikää karitsoita, ruokkikaa lampaita”, <i>Liahona</i>, heinäkuu 1999, s. 124.	10. Ks. ”Uuden aloittamisen aikaa”, <i>Liahona</i>, heinäkuu 2000, s. 106. 11. Ks. ”Uskon ihme”, <i>Liahona</i>, heinäkuu 2001, s. 83. 12. Ks. ”Älä pelkää, vaan usko”, <i>Valkeus</i>, toukokuu 1996, s. 6. 13. Ks. ”Etsikää karitsoita, ruokkikaa lampaita”, s. 119–121, 124. 14. <i>Teachings of Gordon B. Hinckley</i>, 1997, s. 374. 15. ”Pappeudenhaltijoille”, <i>Liahona</i>, marraskuu 2002, s. 57. 16. ”Lähetystyö”, <i>Valkeus</i>, maaliskuu 1988, s. 2–4. 17. ”Ajatuksia temppeleistä, käännynnäisten kirkossa pysymisestä ja lähetystyöstä”, <i>Valkeus</i>, tammikuu 1998, s. 57. 18. ”Pojille ja miehille”, <i>Liahona</i>, tammikuu 1999, s. 64.

19. "Ajatuksia temppeleistä, käännyntäisten kirkossa pysymisestä ja lähetystyöstä", s. 57.
20. "There Must Be Messengers", *Ensign*, lokakuu 1987, s. 4.
21. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000–2004*, 2005, s. 517–518.
22. Ks. "Meillä on työ tehtävänä", *Valkeus*, kesäkuu 1988, s. 6.
23. "Meillä on työ tehtävänä", s. 7.
24. "Meillä on työ tehtävänä", s. 7.

"Herra jätti 99 ja lähti etsimään kadonnutta lammasta."

Auttakaa rakastaen uusia käännynnäisiä ja vähemmän aktiivisia jäseniä

”Meidän täytyy jatkuvasti [olla tietoisia] valtavasta velvoitteesta perehdyttää – – niitä, jotka tulevat kirkkoon käännynnäisinä, ja auttaa rakastaen niitä, jotka – – kulkevat epäaktiivisuuden varjoihin.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

Yksi teema, jota presidentti Hinckley tähdensi koko palvelukautensa ajan kirkon presidenttinä, oli se, miten tärkeää on pyrkiä auttamaan uusia käännynnäisiä ja niitä, jotka eivät ole aktiivisia kirkossa. Hän kertoi monia esimerkkejä omista pyrkimyksistään tässä asiassa, joista yhtä hän koskettavasti kuvasi ”yhtenä epäonnistumisistani”. Hän selitti:

”Kun palvelin lähetyssaarnaajana Brittein saarilla, toverini ja minä opetimme erästä nuorta miestä, joka minulla oli ilo kastaa. Hän oli saanut hyvän koulutuksen. Hän oli sivistynyt. Hän oli opinhaluinen. Olin erittäin ylpeä tästä lahjakkaasta nuoresta miehestä, joka oli tullut kirkkoon. Ajattelin, että hänellä oli kaikki ne ominaisuudet, jotka jonakin päivänä tekisivät hänestä johtajan meidän kansamme keskuudessa.

Hän oli käymässä läpi suurta muutosta käännynnäisestä jäseneksi. Lyhyen ajan ennen vapauttamistani minulla oli tilaisuus olla hänen ystävänsä. Sitten minut vapautettiin ja palasin kotiin. Hän sai pienen tehtävän seurakunnassaan Lontoossa. Hänellä ei ollut aavistustakaan, mitä häneltä odotettiin. Hän teki virheen. Hän palveli yksikössä, jota johti mies, jota voi parhaiten kuvata sanomalla, että hän osasi

rakastaa vähän ja arvostella paljon. Hän otti vaatimattoman virheen tehneen ystäväni melko armottomaan käsittelyyn.

Sinä iltana tuo nuori mies lähti vuokratusta kokoustilastamme loukattuna ja mieli kirvellen. Hän sanoi itsekseen: 'Jos he kerran ovat tuollaisia ihmisiä, niin minä en sinne palaa.'

Hän jäi epäaktiiviseksi. Vuodet kuluivat. – – Käydessäni [taas] Englannissa yritin epätoivoisesti löytää hänet. – – Tulin kotiin ja lopulta pitkällisen etsimisen jälkeen onnistuin saamaan selville hänen olinpaikkansa.

Kirjoitin hänelle. Hän vastasi mainitsematta mitään evankeliumista.

Kun olin seuraavan kerran Lontoossa, etsin häntä jälleen. Löysin hänet samana päivänä, jolloin minun oli määrä lähteä takaisin. Soitin hänelle, ja me tapasimme maanalaisen asemalla. Hän kietoi kätensä ympärilleni ja minä hänen. Minulla oli vain vähän aikaa ennen koneeni lähtöä, mutta me juttelimme lyhyesti tuntien mielestäni todellista välittämistä toisiamme kohtaan. Ennen lähtöäni hän vielä halasi minua. Päätin, etten enää koskaan menettäisi kosketusta häneen. – –

Vuodet kuluivat. Vanhenin kuten hänkin. Hän jäi eläkkeelle työstään ja muutti Sveitsiin. Kun erään kerran olin Sveitsissä, näin vaivaa etsiäkseni kylän, jossa hän asui. Me vietimme suurimman osan päivää yhdessä – hän, hänen vaimonsa, minun vaimoni ja minä. Meillä oli kerrassaan hauskaa, mutta oli ilmeistä, että uskon liekki oli kauan sitten sammunut. Yritin kaikkia tuntemiani keinoja mutta en keksinyt, miten sen olisi saanut syttymään jälleen. Jatkoin kirjeenvaihtoa hänen kanssaan. Lähetin hänelle kirjoja, lehtiä, tabernaakkeli kuoron äänitteitä ja muuta aineistoa, joista hän kiitti.

Muutama kuukausi sitten hän kuoli. Hänen vaimonsa ilmoitti minulle asiasta kirjeitse. Hän sanoi: 'Sinä olit paras ystävä, mitä hänellä koskaan oli.'

Kyöneleet vierivät poskilleni lukiessani kirjettä. Tiesin epäonnistuneeni. Kenties, jos olisin ollut hänen luonaan nostamassa hänet maasta, kun hänet tyrmättiin ensimmäisen kerran, hänen elämästään olisi saattanut tulla toisenlainen. Uskon, että olisin voinut auttaa häntä silloin. Luulen, että olisin voinut sitoa haavan, jonka hän oli

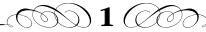
saanut. Lohtunani on vain yksi asia: minä yritin. Suren vain yhtä asiaa: minä epäonnistuin.

Haaste on nyt suurempi kuin koskaan aikaisemmin, koska käännyntäisten lukumäärä on suurempi kuin mitä olemme koskaan saaneet kokea. – – Jokainen käännyntäinen on kallisarvoinen. Jokainen käännyntäinen on Jumalan poika tai tytär. Jokainen käännyntäinen on tärkeä ja vakava vastuu.”¹

Presidentti Hinckleyn huoli uusista käännyntäisistä ja vähemmän aktiivisista jäsenistä johtui siitä, että hän oli nähnyt, kuinka evankeliumi siunaa ihmisten elämää. Eräs uutistoimittaja kysyi häneltä kerran: ”Mikä tuo teille suurimman tyydytyksen tunteen tarkastellessanne kirkon työtä tällä hetkellä?” Presidentti Hinckley vastasi:

”Tyydytystä tuottavin kokemukseni on nähdä, mitä tämä evankeliumi tekee ihmisille. Se antaa heille uuden näkemyksen elämäänsä. Se antaa heille näkökulman, jollaista he eivät ole milloinkaan aikaisemmin tunteneet. Se nostaa heidän katseensa jaloihin ja jumalallisiin asioihin. Heille tapahtuu jotakin sellaista, mitä on ihmeellistä katsella. He katsovat Kristukseen ja alkavat elää.”²

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Meillä on suuri vastuu palvella yksilöä.

Meidän täytyy pitää huolta yksittäisestä ihmisestä. Kristus puhui aina yksittäisistä ihmisistä. Hän paransi sairaita yhden kerrallaan. Vertauksissaan Hän puhui yksittäisistä ihmisistä. Tämä kirkko on kiinnostunut yksittäisistä ihmisistä, olipa jäsenmäärämme mikä tahansa. Olipa heitä 6 tai 10 tai 12 tai 50 miljoonaa, me emme saa milloinkaan unohtaa sitä tosiasiaa, että yksittäinen ihminen on tärkein.³

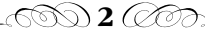
Meistä on tulossa suuri maailmanlaajuinen yhteisö. Mutta meidän mielenkiintomme ja huolenpitomme täytyy aina kohdistua yksilöön. Tämän kirkon jokainen jäsen on yksilöllinen mies tai nainen, poika tai tyttö. Meidän suuri vastuumme on huolehtia siitä, että jokaista ”muistettaisiin ja ravittaisiin Jumalan hyvällä sanalla” (Moroni 6:4), että jokaisella olisi tilaisuus kasvuun ja itsensä ilmaisemiseen ja koulutukseen Herran työssä ja Hänen teillään, ettei keneltäkään puuttuisi elämän välttämättömiä edellytyksiä, että köyhien tarpeista

huolehdittaisiin, että jokainen kirkon jäsen saisi rohkaisua, koulutusta ja tilaisuuden edistystä kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän tiellä. – –

Tässä työssä on kysymys ihmisistä, joista jokainen on Jumalan poika tai tytär. Kuvaillessamme tämän työn saavutuksia me puhumme lukumääristä, mutta meidän kaikki pyrkimyksemme täytyy omistaa yksilön kehitykselle.⁴

Haluan tähdentää, että meillä on hyvin myönteistä ja hienoa nettokasvua kirkossa. – – Meillä on täysi syy tuntea innostusta. Mutta yksikin käännyttäminen, jonka usko kylmenee, on murhenäytelmä. Yksikin jäsen, joka jää vähemmän aktiiviseksi, on vakavan huolen aihe. Herra jätti 99 ja lähti etsimään kadonnutta lammasta. Hänen huolenpitonsa [siitä yhdestä] oli niin vakavaa, että Hän otti sen teemaksi yhdessä suurimmista opetuksistaan [ks. Luuk. 15:1–7]. Me emme saa tuottaa pettymystä. Meidän täytyy jatkuvasti pitää kirkon virkailijat ja jäsenet tietoisina valtavasta velvoitteesta perehdyttää hyvin todellisella, lämpimällä ja hienolla tavalla niitä, jotka tulevat kirkkoon käännyttäisinä, ja auttaa rakastaen niitä, jotka syystä tai toisesta kulkevat epäaktiivisuuden varjoihin. Todisteita on yltäkyllin siitä, että niin voidaan tehdä silloin kun on tahtoa tehdä niin.⁵

Jokainen käännyttäminen on kallisarvoinen, ja jokainen heistä on suuri ja vakava vastuu.

Minusta on alkanut tuntua, että kirkon suurin murhenäytelmä on niiden menettäminen, jotka ensin liittyvät kirkkoon ja sitten luopuvat. Hyvin harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta niin ei tarvitse käydä. Olen vakuuttunut siitä, että miltei kaikkia lähetyssaarnaajien kastamia henkilöitä on opetettu niin paljon, että he ovat saaneet riittävän tiedon ja todistuksen voidakseen mennä kasteelle. Mutta ei ole helppoa tehdä tähän kirkkoon liittymisen vaatimaa elämänmuutosta. Se merkitsee vanhojen siteiden katkaisemista. Se merkitsee ystävien jättämistä. Se saattaa merkitä rakkaaksi käyneiden uskonkäsitysten hylkäämistä. Se saattaa vaatia tapojen muuttamista ja halujen hillitsemistä. Hyvin monissa tapauksissa se merkitsee yksinäisyyttä ja jopa tuntemattoman pelkoa. Käännyttämisestä on hoivattava ja vahvistettava tässä hänen elämänsä vaikeassa vaiheessa. Hänen jäsenyydestään on

”Kehotan jokaista jäsentä lähestymään ystävytydessä ja rakkaudessa niitä, jotka tulevat kirkkoon käännyttäjinä.”

maksettu valtavan kallis hinta. Lähetysaarnaajien pitkä vaivannäkö ja heidän palvelunsa kustannukset, käännyttäjäisen ero entisistä ihmissuhteista ja kaikkeen tähän liittyvä järkytys vaativat, että nämä kallisarvoiset sielut toivotetaan tervetulleiksi, että heitä rauhoitetaan, että heitä autetaan heikkouden hetkinä, että heille annetaan vastuuta, jonka myötä he voivat kasvaa ja vahvistua, ja että heitä kannustetaan ja kiitetään kaikesta, mitä he tekevät.⁶

Lähetystyön tekemisessä ei ehdottomasti ole mitään mieltä, elleimme pidä kiinni tuon työn hedelmistä. Nämä kaksi kuuluvat erottamattomasti yhteen. Nämä käännyttäjäiset ovat kallisarvoisia. – – Meillä on suuri ja vakava vastuu heistä jokaisesta. On ehdottoman välttämätöntä, että me pidämme huolen niistä, jotka ovat liittyneet meihin. – –

Sain eräänä päivänä hyvin mielenkiintoisen kirjeen. Sen oli kirjoittanut vuosi sitten kirkkoon liittynyt nainen. Hän kirjoittaa:

”Matkani kirkkoon oli ainutlaatuinen ja jokseenkin haasteellinen. Tämä kulunut vuosi on ollut rankin vuosi, minkä olen elämäni

aikana elänyt. Se on ollut myös antoisin. Uutena jäsenenä minulla on edelleen haasteita joka päivä.” – –

Hän sanoo, etteivät ”kirkon jäsenet tiedä, millaista on olla uusi kirkon jäsen. Siksi heidän on miltei mahdotonta tietää, kuinka he voisivat tukea meitä.”

Kehotan teitä, veljeni ja sisareni, että ellette tiedä, millaista se on, yrittäkää kuvitella, millaista se on. Se voi olla hyvin yksinäistä. Pettymyksen tunne voi olla suuri. Se voi olla pelottavaa. Me tähän kirkkoon kuuluvat poikkeamme maailmasta paljon enemmän kuin mitä olemme taipuvaisia ajattelemaan. Tämä nainen jatkaa:

”Kun me tutkijat tulemme kirkon jäseniksi, hämmästyksellemme huomaamme astuneemme kokonaan vieraaseen maailmaan, maailmaan, jolla on omat perinteensä, oma kulttuurinsa ja kielensä. Huomaamme, ettei ole ketään tiettyä ihmistä eikä mitään tiettyä paikkaa, josta voisimme pyytää opastusta matkallamme tähän uuteen maailmaan. Aluksi matka on jännittävä, virheemme jopa huvittavia, mutta sitten siitä tulee turhauttavaa, ja lopulta turhautuminen vaihtuu suuttumukseksi. Ja näissä turhautumisen ja suuttumuksen vaiheissa me lähdemme. Palaamme takaisin maailmaan, josta olemme tulleet, jossa tiesimme, keitä olimme, jossa teimme osamme ja jonka kieltä osasimme puhua.”⁷

Jotkut ihmiset on vain kastettu. Heitä ei ole perehdytetty, ja parin kolmen kuukauden päästä he jättävät hyvästit. Veljeni ja sisareni, on hyvin tärkeää huolehtia siitä, että [vastakastetut jäsenet] kääntyvät, että he saavat sydämeensä vakaumuksen tästä suuresta työstä. Siinä ei ole kysymys pelkästään järjestä. Siinä on kysymys sydäimestä ja siitä, että Pyhä Henki koskettaa sitä, kunnes he tietävät, että tämä työ on totta, että Joseph Smith oli totisesti Jumalan profeetta, että Jumala elää ja että Jeesus Kristus elää ja että He ilmestyivät Joseph Smith -pojalle, että Mormonin kirja on totta ja että keskuudessamme on pappeus kaikkine lahjoineen ja siunauksineen. En pysty tähden-tämään tätä kyllin voimakkaasti.⁸

3

Jokainen käännyttäminen tarvitsee ystävää, tehtävää ja ravitsemista Jumalan hyvällä sanalla.

Kasvavan käännyttäisimäärän myötä meidän täytyy yhä voimakkaammin ponnistella auttaaksemme heitä, kun he etsivät tietään. Jokainen heistä tarvitsee kolmea asiaa: ystävää, tehtävää ja sitä, että heitä ravitaan ”Jumalan hyvällä sanalla” (Moroni 6:4). Näiden asioiden tarjoaminen on meidän velvollisuutemme ja mahdollisuutemme.⁹

Ystävyys

Kun [käännyttäiset] tulevat kirkkoon, he ovat innostuneita löytämästään. Meidän on heti rakennettava tuon innostuksen varaan. – – [Jäsenet] voivat kuunnella heitä, opastaa heitä, vastata heidän kysymyksiinsä ja olla auttamassa joka tilanteessa ja käänteessä. – – Kehotan jokaista jäsentä lähestymään ystävydessä ja rakkaudessa niitä, jotka tulevat kirkkoon käännyttäisinä.¹⁰

Meillä on suuri velvollisuus niitä kohtaan, jotka kastetaan kirkkoon. Emme saa laiminlyödä heitä. Emme saa jättää heitä seisomaan yksin. He tarvitsevat apua tutustuessaan tämän kirkon tapoihin ja kulttuuriin. Ja meidän suurena siunauksenamme ja tilaisuutenamme on antaa sitä apua. – – Lämmin hymy, ystävällinen kädenpuristus tai rohkaisun sana tekevät ihmeitä.¹¹

Lähestykäämme näitä ihmisiä! Ystävystykäämme heidän kanssaan! Osoittakaamme ystävällisyyttä heitä kohtaan! Rohkaiskaamme heitä! Lisätkäämme heidän uskoaan ja tietoaan tästä Herran työstä.¹²

Minä pyydän hartaasti, – – että otatte avosylin vastaan ne, jotka tulevat kirkkoon, ja olette heidän ystäviään ja saatte heidät tuntemaan, että he ovat tervetulleita, ja saatte heidät viihtymään, niin me saamme nähdä ihmeellisiä tuloksia. Herra on siunaava teitä niin, että voitte olla avuksi tässä suuressa käännyttäisten aktiivisina pitämisen prosessissa.¹³

Tehtävä

Tämä kirkko odottaa ihmisiltä jotakin. Sillä on korkeita ihanteita. Sillä on voimallinen oppi. Se odottaa ihmisiltä suurta palvelemista. He eivät vain vetelehdä mukana. Odotamme heidän tekevän jotakin. Ihmiset vastaavat näihin odotuksiin. He ottavat ilolla vastaan

Presidentti Hinckley opetti, että uusien käännynnäisten tulee saada tilaisuuksia palvella kirkossa.

tilaisuuden palvella, ja kun he palvelevat, heidän kykynsä, heidän ymmärryksensä ja heidän edellytyksensä tehdä asioita ja tehdä ne hyvin kasvavat.¹⁴

Antakaa [uusille jäsenille] jotakin tekemistä. He eivät vahvistu uskossa ilman harjoittelua. Usko ja todistus ovat kuin käsivarteni lihakset. Jos käytän noita lihaksia ja ravitsen niitä, ne vahvistuvat. Jos panen käsivarteni kantositeeseen ja jätän sen siihen, siitä tulee heikko ja tehoton, ja niin on todistuksemmekin laita.

Jotkut teistä sanovat varmaankin, etteivät he ole valmiita ottamaan vastuuta. Mutta kukaan meistä ei ollut valmis, kun kutsu tuli. Voin sanoa sen itsestäni. Luuletteko, että olin valmis tähän suureen ja pyhään kutsumukseen? Olin häkeltynyt. Tunsin itseni riittämättömäksi. Tunnen yhä itseni häkeltyneeksi. Tunnen yhä riittämättömyyttä. Mutta yritän mennä eteenpäin tavoitellen Herran siunausta ja yrittäen tehdä Hänen tahtonsa ja toivoen ja rukoillen, että Hän hyväksyy palvelemiseni. Ensimmäinen tehtävä, jonka sain tässä kirkossa, oli olla neuvonantaja diakonien koorumin johtajalle, kun olin 12-vuotias. En tuntenut olevani riittävän hyvä. Olin häkeltynyt. Mutta minä yritin aivan kuten tekin, ja sen jälkeen on tullut muita

tehtäviä. Koskaan ei ole tullut riittävyden tunnetta mutta aina on tullut kiitollisuuden tunne ja halu yrittää.¹⁵

Jokaisen käännyttäneen, joka tulee tähän kirkkoon, pitäisi saada heti jokin tehtävä. Se voi olla aivan pieni, mutta sillä tulee olemaan suuri merkitys hänen elämässään.¹⁶

Tietenkään uusi käännyttäneinen ei tiedä kaikkea. Todennäköisesti hän tekee joitakin virheitä. Entä sitten? Kaikkihan me teemme virheitä. Tärkeää on kasvu, jota toiminta tuo tullessaan.¹⁷

Ravitseminen Jumalan hyvällä sanalla

Uskon, että näillä käännyttäneisillä on todistus evankeliumista. Uskon, – – että he uskovat Jeesukseen Kristukseen ja tietävät Hänen jumalallisesta olemassaolostaan. Uskon, että he ovat tehneet todellisen parannuksen synneistään ja ovat päättäneet palvella Herraa.

Moroni [sanoi] puhuen heistä heidän kasteensa jälkeen: ”Ja kun heidät oli päästetty kasteelle ja Pyhän Hengen voima oli vaikuttanut heihin ja puhdistanut heidät, heidät luettiin Kristuksen kirkon kansaan; ja heidän nimensä merkittiin muistiin, jotta heitä muistettaisiin ja ravittaisiin Jumalan hyvällä sanalla, heidän pitämisekseen oikealla tiellä, heidän pitämisekseen alati valppaina rukoilemaan, luottaen yksin Kristuksen ansioihin, joka oli heidän uskonsa perustaja ja täydelliseksi tekijä” (Moroni 6:4).

Nykyään, kuten silloinkin, käännyttäneiset ”luettiin Kristuksen kirkon kansaan – –, jotta heitä muistettaisiin ja ravittaisiin Jumalan hyvällä sanalla, heidän pitämisekseen oikealla tiellä, heidän pitämisekseen alati valppaina rukoilemaan”. – – Auttakaamme heitä, kun he ottavat ensi askeleitaan jäsenenä.¹⁸

On välttämätöntä, että [jokainen uusi käännyttäneinen] liittyy papeuskoorumiin tai Apuyhdistykseen, Nuoriin Naisiin, Nuoriin Miehiin, pyhäkouluun tai Alkeisyhdistykseen. Häntä tulee rohkaista tulemaan sakramenttikokoukseen nauttimaan sakramentti, uudistamaan kasteessa tehdyt liitot.¹⁹

 4

Siinä, että palaa aktiivisuuteen kirkossa, on kaikki voitettavana eikä mitään hävittävänä.

Maailmassa on tuhansia ihmisiä, jotka – – nimellisesti ovat kirkon jäseniä, mutta jotka ovat jättäneet sen ja jotka nyt sydämessään haluavat palata mutta eivät tiedä, kuinka sen tekisivät, ja ovat liian arkoja palatakseen. – –

Teille, veljeni ja sisareni, jotka olette ottaneet hengellisen perintönne ja lähteneet ja nyt huomaatte elämänne tyhjäksi, on tie avoinna paluuta varten. – – Jos otatte ensimmäisen aran paluuaskeleen, näette, että avoimet sylit tervehtivät teitä ja lämpimät ystävät toivottavat teidät tervetulleiksi.

Luulen tietäväni, miksi jotkut teistä lähtivät pois. Teitä loukkasivat ajattelemattomat yksilöt, ja te luulitte heidän tekojensa edustavan kirkkoa. Tai ehkä te muutitte alueelta, jossa teidät tunnettiin, alueelle, jossa olitte suurimmaksi osaksi yksin, eivätkä tietonne kirkosta kasvaneet suurestikaan.

Tai ehkä teitä houkuttelivat uusi seura tai tavat, jotka eivät mielestänne sopineet yhteen kirkon kanssa. Tai olette ehkä tunteneet olevanne viisaampia maailman viisaudessa kuin kirkkoon kuuluvat tuttavanne ja hieman ylimielisinä vetäytyneet heidän seurastaan.

En ole tässä viipyäkseni syissä. Toivon, että ette tekään. Hylätkää menneisyys. – – Teillä on kaikki voitettavana eikä mitään hävittävänä. Tulkaa takaisin, ystäväni. Kirkossa on enemmän rauhaa kuin olette tunteneet pitkään aikaan. Siellä on monia, joiden ystävydestä tulette nauttimaan.²⁰

Rakkaat veljeni ja sisareni, jotka olette kenties – – olleet tuuliajolla, kirkko tarvitsee teitä ja te tarvitsette kirkkoa. Tulette löytämään monia, jotka ovat halukkaita kuuntelemaan ja jotka ymmärtävät. Monet tulevat auttamaan teitä löytämään tien takaisin. Tulette kokemaan lämpöä monien taholta. Tähtenne tullaan vuodattamaan kyyneliä, ei katkeruuden vaan ilon kyyneliä.²¹

 5

Myöhempien aikojen pyhistä, jotka palaavat aktiivisuuteen kirkossa, tuntuu hyvältä olla jälleen kotona.

Eräänä sunnuntaina olin kalifornialaisessa kaupungissa vaarna-konferenssissa. Nimeni ja kuvani olivat olleet paikallisessa sanomalehdessä. Vaarnakeskuksen puhelin soi, kun minä ja vaarnanjohtaja astuimme rakennukseen sinä aamuna. Puhelu oli minulle ja puhuja mainitsi nimensä. Hän halusi tavata minut. Minä jäin pois kokouksesta, joka minun olisi pitänyt johtaa varhain aamulla, ja pyysin vaarnanjohtajaa johtamaan sen, koska minulla oli jotakin tärkeämpää tehtävää.

Hän tuli, tämä minun ystäväni, arkana ja hieman peloissaan. Hän oli ollut poissa pitkän aikaa. Me syleilimme toisiamme kuin kauan erossa olleet veljekset. Aluksi keskustelu oli kankeaa, mutta se lämpeni pian, kun keskustelimme yhdessä kauan sitten Englannissa viettämistämme päivistä. Tämän vahvan miehen silmissä oli kyyneliä, kun hän puhui kirkosta, jonka niin tehokas osanen hän oli ollut, ja kertoi sitten tuota aikaa seuranneista pitkistä, tyhjästä vuosista. Hän viipyi näissä vuosissa kuin mies, joka kertoo painajaisesta. Kun hän oli kuvaillut noita hukkaan menneitä vuosia, me puhuimme hänen paluustaan. Hän oli sitä mieltä, että se tulisi olemaan vaikeaa, että se tulisi olemaan kiusallista, mutta hän lupasi yrittää.

Sain häneltä kirjeen jokin aika sitten. Hän sanoi: ”Olen palannut, olen palannut, ja kuinka ihanalta tuntuukaan taas olla kotona.”

Ja teille, ystäväni, jotka hänen laillaan haluatte palata, mutta epäroitte ensimmäisen askeleen ottamista, yrittäkää sitä. Antakaa meidän kohdata teidät siinä, missä nyt olette, ja ottaa teitä kädestä ja auttaa teitä. Lupaen teille, että teistä tuntuu hyvältä olla jälleen kotona.²²

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Miksi ”meidän mielenkiintomme ja huolenpitomme täytyy aina kohdistua yksilöön” jopa maailmanlaajuisessa kirkossa? (Ks. osa 1.) Milloin teille on ollut siunaukseksi joku, joka kiinnostui teistä henkilökohtaisesti? Millä tavoin me voimme olla herkempiä pitämään huolta kustakin yksilöstä?

- Mitä me voimme oppia ja soveltaa käytäntöön kirjeestä, josta presidentti Hinckley kertoo osassa 2? Pohdi, mitä voit tehdä vahvistaaksesi niitä, jotka tekevät työtä rakentaakseen uskoaan.
- Miksi jokainen uusi käännynnäinen tarvitsee ystävää, tehtävää ja sitä, että häntä ravitaan Jumalan hyvällä sanalla? (Ks. osa 3.) Millä tavoin me voimme osoittaa ystävällisyyttä uusia käännynnäisiä kohtaan? Kuinka me voimme tukea uusia käännynnäisiä heidän kirkon tehtävissään? Kuinka me voimme auttaa uusia käännynnäisiä niin, että heitä ravitaan Jumalan hyvällä sanalla?
- Miksi jäsenten on toisinaan vaikea palata aktiivisuuteen kirkossa? (Ks. osa 4.) Kuinka me voimme auttaa ihmisiä palaamaan? Milloin olet kokenut tai nähnyt ilon, jota kirkkoon palaaminen tuo tullessaan?
- Mitä opit tapauksesta, jonka presidentti Hinckley kertoo osassa 5? Pohdi, kuinka voit lähestyä ja auttaa jotakuta, joka ei ole aktiivinen kirkossa, ”tulemaan jälleen kotiin”.

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Luuk. 15; Joh. 10:1–16, 26–28; 13:34–35; Moosia 18:8–10; Hel. 6:3; 3. Nefi 18:32; Moroni 6:4–6; OL 38:24

Tutkimisen avuksi

”Monet ovat havainneet, että paras aika tutkia on aamulla yön levon jälkeen. – – Toiset tutkivat mieluummin niinä hiljaisina tunteina, jolloin työ ja päivän huolet ovat ohi – –. Tärkeämpää kuin ajankohta on kenties se, että tutkimiseen varataan säännöllinen aika.” (Howard W. Hunter, ”Pyhien kirjoitusten lukeminen”, *Valkeus*, toukokuu 1980, s. 103.)

Viitteet

1. Ks. ”Käännynnäisiä ja nuoria miehiä”, <i>Valkeus</i> , heinäkuu 1999, s. 47.	7. Ks. ”Etsikää karitsoita, ruokkikaa lampaita”, <i>Liahona</i> , heinäkuu 1999, s. 122.
2. ”Käännynnäisiä ja nuoria miehiä”, <i>Valkeus</i> , heinäkuu 1997, s. 48.	8. Ks. ”Innoittavia ajatuksia”, s. 3.
3. Ks. ”Innoittavia ajatuksia”, <i>Liahona</i> , lokakuu 2003, s. 4–5.	9. Ks. ”Käännynnäisiä ja nuoria miehiä”, s. 47.
4. Ks. ”Tässä työssä on kysymys ihmisistä”, <i>Valkeus</i> , heinäkuu 1995, s. 55–56.	10. Ks. ”Ajatuksia temppeleistä, käännynnäisten kirkossa pysymisestä ja lähetystyöstä”, <i>Valkeus</i> , tammikuu 1998, s. 56.
5. <i>Teachings of Gordon B. Hinckley</i> , 1997, s. 537–538.	11. Ks. ”Innoittavia ajatuksia”, s. 4.
6. Ks. ”Lähetystyö”, <i>Valkeus</i> , maaliskuu 1988, s. 5–6.	12. Ks. ”Elävän profeetan sanoja”, <i>Liahona</i> , elokuu 1999, s. 15.

13. Ks. M. Russell Ballard, ”Jäsenet ovat avain”, *Liahona*, syyskuu 2000, s. 14.
14. ”Innoittavia ajatuksia”, s. 3–4.
15. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 538.
16. ”Inspirational Thoughts”, *Ensign*, heinäkuu 1998, s. 4.
17. ”Etsikää karitsoita, ruokkikaa lampaista”, s. 122.
18. ”Käännynnäisiä ja nuoria miehiä”, *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 48.
19. Ks. ”Etsikää karitsoita, ruokkikaa lampaista”, s. 122.
20. Ks. ”Kaikki voitettavana – ei mitään menetettävänä”, *Valkeus*, huhtikuu 1977, s. 48–50.
21. Ks. ”Ja Pietari meni ulos ja itki katkerasti”, *Valkeus*, elokuu 1994, s. 7.
22. Ks. ”Kaikki voitettavana – ei mitään menetettävänä”, s. 50.

Colonia Juárezin temppeli Chihuahuassa Meksikossa

Pyhän temppelin siunaukset

”Temppelitoimituksista tulee niitä kruunaavia siunauksia, jotka kirkolla on tarjottavana.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

”Uskon, ettei kukaan kirkon jäsen ole saanut tärkeintä, mitä tällä kirkolla on annettavana, ennen kuin hän on saanut omat temppelisiunauksensa Herran huoneessa”, presidentti Gordon B. Hinckley sanoi lokakuun 1997 yleiskonferenssin pappeskokouksessa. ”Niinpä me teemme kaiken voitavamme, jotta jouduttaisimme näiden pyhien rakennusten pystyttämistä ja jotta niissä saatavat siunaukset olisivat useampien ulottuvilla.”¹ Hän mainitsi useita temppeleitä, jotka olivat eri suunnittelu- ja rakennusvaiheissa, ja sitten hän antoi ilmoituksen, joka muuttaisi ihmisten elämää kaikkialla maailmassa:

”On olemassa monia syrjäisiä kirkon alueita, joissa jäsenluku on pieni eikä todennäköisesti kasva kovin paljon lähitulevaisuudessa. Onko niiltä, jotka asuvat näissä paikoissa, määrä kieltää ikuisesti temppelitoimitusten siunaukset? Käydessämme eräällä sellaisella alueella muutama kuukausi sitten me pohdimme rukoillen tätä kysymystä. Vastaus tuli mielestämme kirikkaana ja selkeänä.

Me tulemme rakentamaan joillekin näistä alueista pieniä temppeleitä – -. Ne [rakennetaan] temppelien vaatimustason mukaisesti, joka on paljon korkeampi kuin seurakuntakeskusten. Niissä [suoritetaan] kasteita kuolleiden puolesta, endaumenttipalvelua, sinetöimisiä ja kaikkia muita toimituksia, joita Herran huoneessa on määrä suorittaa sekä elävien että kuolleiden puolesta.”²

Innoitus tähän suunnitelmaan oli saanut alkunsa yli 20 vuotta aiemmin, kun presidentti Hinckley palveli kirkon temppelikomitean puheenjohtajana. Huolissaan siitä, ettei monien myöhempien aikojen pyhien ollut helppoa päästä saamaan temppelisiunauksia, hän

kirjoitti päiväkirjaansa: ”Kirkko voisi rakentaa [monia pienempiä] temppeleitä [silloin rakenteilla olleen] Washingtonin temppelin hinnalla. Se veisi temppelit ihmisten luo sen sijaan että ihmisten täytyy matkustaa pitkiä matkoja päästäkseen niiden luo.”³

Herralta vuonna 1997 saatu ilmoitus herätti tämän ajatuksen eloon. Presidentti Hinckley kertoi hieman tuosta ilmoituksesta pitäessään Colonia Juárezin temppelin vihkimisrukousta Chihuahuassa Meksikossa. ”Juuri täällä Pohjois-Meksikossa”, hän rukoili, ”Sinä ilmoitit ajatuksen ja suunnitelman pienemmistä temppeleistä, jotka olisivat täydellisiä kaikkine tarpeellisine yksityiskohtineen mutta jotka sopisivat kooltaan kirkon jäsenistön tarpeisiin ja olosuhteisiin tällä viinitarhasi alueella. Tuo ilmoitus tuli halusta ja rukouksesta auttaa näissä yhdyskunnissa olevaa kansaasi, joka on ollut tosi ja uskollinen.”⁴

Puoli vuotta sen jälkeen kun presidentti Hinckley oli ilmoittanut suunnitelmasta rakentaa pienempiä temppeleitä, hän antoi toisen merkittävän ilmoituksen:

”Olemme viime kuukausina matkustaneet laajalti kirkon jäsenten keskuudessa. Olen vierailut monien sellaisten luona, joilla on hyvin vähän tämän maailman varallisuutta. Sydämessään heillä on kuitenkin voimakas ja palava usko tätä myöhempien aikojen pyhien työtä kohtaan. He rakastavat kirkkoa. He rakastavat evankeliumia. He rakastavat Herraa ja haluavat tehdä Hänen tahtonsa. He maksavat kymmenyksensä, niin vaatimattomia kuin ne ovatkin. He tekevät suunnattomia uhrauksia käydäkseen temppelissä. He matkustavat päiväkausia halvoilla linja-autoilla ja vanhoilla aluksilla. He säästävät rahansa ja tulevat toimeen ilman sitä, jotta heidän tavoitteensa toteutuisi.

He tarvitsevat lähellä sijaitsevia temppeleitä – pieniä, kauniita, käytännöllisiä temppeleitä. Niin ollen käytän tätä tilaisuutta ilmoittaakseni koko kirkolle ohjelmasta, jonka mukaan rakennetaan välittömästi noin 30 pienempää temppeliä. – –

Tämä hanke tulee olemaan suunnaton. Mitään edes lähimain sen kaltaista ei ole koskaan aiemmin yritetty. – – Tämän hankkeen ansiosta uusia temppeleitä tulee olemaan 47 nyt toiminnassa olevien 51 temppelin lisäksi. Luulen, että meidän olisi parasta lisätä tuohon määrään vielä kaksi, jotta temppeleitä olisi kaikkiaan tasan 100 tämän

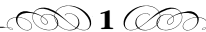
vuosisadan loppuun mennessä, 2 000 vuotta 'meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen lihaan tulosta' (OL 20:1). Tämän ohjelman myötä me edistymme milloinkaan ennen näkemättömässä mittakaavassa."⁵

Lokakuun 1. päivänä 2000 presidentti Hinckley vihki Massachusettsissa Yhdysvalloissa sijaitsevan Bostonin temppelin, sadannen toiminnassa olevan temppelin. Vuoden loppuun mennessä hän vihki kaksi temppeliä Brasiliassa. Ja kun hän kuoli 27. tammikuuta 2008, kirkolla oli toiminnassa 124 temppeliä ja lisäksi 13 muusta oli ilmoitettu. Presidentti Hinckley oli osallistunut noista 124:stä toiminnassa olevasta temppelistä suurimman osan suunnitteluun ja rakentamiseen, ja hän oli itse vihkinyt niistä 85.

Samalla kun presidentti Hinckley ilmoitti suuresta määrästä uusia temppeleitä ja samalla kun hän ihaili niiden kauneutta, hän muistutti myöhempien aikojen pyhiä näiden pyhien rakennusten tarkoituksesta, joka on siunata yksilöitä ja perheitä yksi kerrallaan. Puhuesaan Kaliforniassa Yhdysvalloissa olevasta San Diegon temppelistä hän sanoi: "Miten suurenmoisen kaunis rakennus se onkaan. Mutta vaikka tuo rakennus onkin kauttaaltaan kaunis, se on vain keino saavuttaa päämäärä, ei päämäärä itsessään. Tuo rakennus pystytettiin ja vihittiin niiden pyhien toimitusten suorittamiseksi, jotka Herra on ilmoittanut tänä aikana."⁶

Eräässä toisessa tilanteessa hän sanoi: "Yhdelläkään ihmisellä ei ole koko evankeliumia, ennen kuin hän pystyy saamaan [temppelin toimitukset]. Ja meidän päällämme lepää vastuu huolehtia siitä, että nuo rakennukset ovat käytettävissä. En tiedä, kuinka kauan minusta vielä on mitään hyötyä, mutta toivon päivieni loppuun saakka rakentavani Herran temppeleitä, vieväni temppelit ihmisten luo, jotta he voivat saada ne ihmeelliset siunaukset, jotka [siellä] on saatavilla."⁷

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Temppelit ovat ilmaus todistuksestamme, ja ne edustavat jumalanpalveluksemme huipentumaa.

Jokainen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon rakentama temppeli kohoaa ilmauksena tämän kansan

vakaumuksesta, että Jumala, meidän iankaikkinen Isämme, elää, että Hänellä on suunnitelma kaikkien sukupolvien poikiensa ja tyttäriensä siunaamiseksi, että Hänen rakas Poikansa, Jeesus Kristus, joka syntyi Juudean Betlehemissä ja joka ristiinnaulittiin Golgattalla, on maailman Vapahtaja ja Lunastaja, jonka sovituseri tekee mahdolliseksi toteuttaa tuo suunnitelma jokaisen sellaisen ihmisen iankaikkisessa elämässä, joka ottaa evankeliumin vastaan ja elää sen mukaan.⁸

Kaikki, mitä temppelissä tapahtuu, on luonteeltaan kohottavaa ja jalostavaa. Se kertoo elämästä täällä ja elämästä haudan tuolla puolen. Se kertoo jokaisen yksilön merkityksestä Jumalan lapsena. Se kertoo, että perheellä on tärkeä merkitys Kaikkivaltiaan luomuksena. Se kertoo aviosuhteen iankaikkisuudesta. Se kertoo etenemisestä suurempaan kirkkauteen. Se on valon paikka, rauhan paikka, rakkauden paikka, jossa me olemme tekemisissä iankaikkisuuden asioiden kanssa.⁹

Jokainen temppeli – – on itse asiassa loistavana näytteenä uskostamme ihmissielun kuolemattomuuteen, siihen, että tämä kuolevaisen elämän vaihe, jonka läpi kuljemme, on niin sanoakseni osa jatkuvaa ylöspäin kipuamista ja että yhtä varmasti kuin täällä on elämää, niin sitä on oleva sielläkin. Tähän me uskomme lujasti. Se tapahtuu Vapahtajan sovituksen kautta, ja temppeleistä tulee osoittamallani tavalla silta, joka johtaa tästä elämästä seuraavaan. Temppeli on tekemisissä kuolemattomuuteen liittyvien asioiden kanssa.¹⁰

Nämä ainutlaatuiset ja ihmeelliset rakennukset ja niissä tehdyt toimitukset edustavat jumalanpalveluksemme huipentumaa. Näistä toimituksista tulee teologiamme syvällisimpiä ilmauksia.¹¹

Pyhät asiat ovat pyhänä pitämisen arvoisia. – – Kun lähдете Herran huoneen ovien ulkopuolelle, olkaa uskolliset pyhälle luotamukselle älkääkä puhuko siitä, mikä on pyhää ja pyhitettyä.

Herra on sanonut: ”Se, mikä tulee ylhäältä, on pyhää, ja siitä täytyy puhua varoen ja Hengen kehotuksen mukaan” (OL 63:64). Ja jälleen: ”Älä suhtaudu kevytmielisesti pyhiin asioihin” (OL 6:12).¹²

 2

Temppelitoimituksissa me saamme evankeliumin kruunaavat siunaukset.

Nämä temppelit, joita on nyt eri puolilla maailmaa, ovat välttämättömiä, jotta Vapahtajan sovitus toteutuisi täysin. Täällä pyhän pappeuden valtuudella suoritetaan niitä toimituksia, jotka johtavat paitsi pelastukseen myös iankaikkiseen korotukseen.¹³

Jeesus Kristus, Jumalan Poika, antoi Golgatan ristillä henkensä ihmiskunnan syntien sovituksiksi. Hän antoi sijaisuhrin meidän kaikkien puolesta. Tuon uhrin kautta tuli lupaus kaikkia koskevasta ylösnousemuksesta. Tämä on tapahtunut Jumalan armosta, ilman ihmisen vaivannäköä. Ja tämän lisäksi on tullut vielä muita suuria siunauksia pyhän pappeuden avainten kautta, jotka Herra antoi kahdelletoista opetuslapselle vaeltaessaan heidän kanssaan ja jotka niitä muinoin hallussaan pitäneet palauttivat tällä taloudenhoitokaudella. Näitä siunauksia ovat Herran huoneessa saatavat ainutlaatuiset ja ihmeelliset toimitukset. Vain niissä toimituksissa toteutuu ”pappeuden täyteyden” käyttäminen (ks. OL 124:28).¹⁴

Temppelitoimitukset [ovat] ne kruunaavat siunaukset, jotka kirkolla on tarjottavana.¹⁵

Temppelin siunaukset sekä miehille että naisille, jotka ovat kellovillisia pääsemään sinne, [sisältävät] pesumme ja voitelumme, jotta olisimme puhtaat Herran edessä. Niihin kuuluu myös opetusosa, jossa meille annetaan endamentti. Sen sisältämät velvoitukset ja siunaukset kannustavat meitä käyttäytymään evankeliumin periaatteiden mukaisesti. Temppelin siunauksia ovat myös sinetöimistötoimitukset, joissa se, mikä sidotaan maan päällä, sidotaan myös taivaassa, niin että perheyhteys voi jatkua.¹⁶

Minut kutsuttiin [kerran] sairaalaan erään äidin vuoteen äärelle. Hän oli vakavasti sairas ja eli viimeisiä hetkiään. Vähän ajan kuluttua hän kuoli jättäen jälkeensä miehensä ja neljä lasta, joista nuorin oli kuusivuotias poika. Vallitsi suru – syvä, kipeä ja traaginen. Mutta heidän kyyneltensä läpi loisti kaunis ja varma usko siihen, että yhtä varmasti kuin nyt tapahtui murheellinen eroaminen, jonakin päivänä olisi riemukas jälleennäkeminen, sillä tuo avioliitto oli alkanut

Herran huoneessa sinetöimisellä ajaksi ja iankaikkisuudeksi pyhän pappisuuden valtuudella. – –

Monet ovat matkustaneet [pitkiä matkoja] saadakseen temppe-liavioliiton siunaukset. Olen tavannut ryhmän japanilaisia myö-hempien aikojen pyhiä, jotka – ennen kuin heidän kotimaahansa rakennettiin temppeli – olivat tinkineet ruoastaan pystyäkseen tekemään pitkän matkan Havaijissa sijaitsevaan Laien temppeliin. Ennen kuin saimme temppelein Johannesburgiin, tapasimme ihmi-siä, jotka olivat tinkineet elämän välttämättömyyksistä pystyäkseen kustantamaan 11 000 kilometrin lentomatkan Etelä-Afrikasta Eng-lantiin Surreyssä sijaitsevaan temppeliin. Heidän silmiensä loiste, hymy heidän huulillaan ja heidän lausumansa todistus vahvistivat, että matka oli ollut suunnattomasti enemmän arvoinen kuin sen vaatimat uhraukset.

Ja muistan vuosia sitten kuulleeni Uudessa-Seelannissa todistuk-sen, jonka lausui eräs mies Australian kaukaisesta kolkasta. Solmit-tuaan aikaisemmin siviiliavioliiton ja liittyttyään sittemmin kirkkoon vaimoineen ja lapsineen hän oli matkustanut koko tuon suuren mantereen poikki, sitten Tasmanian meren poikki Aucklandiin, Uuteen-Seelantiin, ja siellä temppeliin kauniissa Waikaton laaksossa. Sikäli kuin muistan hänen sanansa, ne kuuluivat näin: ”Meillä ei ollut varaa tulla. Maallisen omaisuutemme muodostivat vanha auto, huonekalumme ja ruoka-astiamme. Sanoin perheelleni: ’Meillä ei ole varaa mennä.’ Sitten katsoin kaunista vaimoani ja kauniita lap-siamme silmiin ja sanoin: ’Meillä ei ole varaa olla menemättä. Jos Herra antaa minulle voimaa, voin tehdä työtä ja ansaita riittävästi, niin että saamme uuden auton ja uudet huonekalut ja ruoka-astiat, mutta jos menettäisin nämä rakkaani, olisin todella köyhä sekä elä-mässä että iankaikkisuudessa.’”¹⁷

Ei ihme, veljet ja sisaret, että olen – – temppelein avajaisissa nähnyt vahvojen miesten itkevän heidän syleillessään vaimoan näiden pyhien huoneiden alttarien ääressä. Olen nähnyt isien ja äitien itkevän syleillessään lapsiaan näiden samojen alttarien ääressä. Siellä käytettävän valtuuden kautta he ovat tulleet tietä-mään, ettei aika eikä kuolema voi tuhota niitä siteitä, jotka liittävät heidät yhteen.¹⁸

 3

Temppeli on palvelemisen pyhäkkö, jossa me vastaanotamme pelastavia toimituksia niiden puolesta, jotka ovat kuolleet ottamatta vastaan evankeliumia.

On – – lukemattomia miljoonia, jotka ovat eläneet maan päällä saamatta koskaan tilaisuutta kuulla evankeliumia. Kielletäänkö heiltä ne siunaukset, jotka ovat tarjolla Herran temppeleissä?

Kuolleita edustavien elävien sijaisten välityksellä samat toimitukset ovat niiden ulottuvilla, jotka ovat siirtyneet pois kuolevaisuudesta. Henkimaailmassa nämä henget ovat sitten vapaita ottamaan vastaan tai hylkäämään heidän puolestaan suoritettut maanpäälliset toimitukset, joihin kuuluvat kaste, avioliittoon vihkiminen ja perhesuhteiden sinetöiminen. Herran työhön ei saa kuulua mitään pakkoa, mutta siinä on oltava mahdollisuuksia.¹⁹

Tämä on palveluksen pyhättö. Suurin osa tässä pyhässä huoneessa suoritettavasta työstä tehdään sijaistyönä niiden puolesta, jotka ovat siirtyneet kuoleman verhon tuolle puolen. En tiedä mitään siihen verrattavaa työtä. Se muistuttaa Jumalan Pojan sijaisuhurityötä koko ihmiskunnan puolesta enemmän kuin mikään muu tuntemani työ. Kiitoksen sanoja ei odoteta niiltä, jotka tuonpuoleisessa maailmassa saavat nauttia tämän pyhitetyn palvelutyön hedelmistä. Se on palvelemista, jota elävät tekevät kuolleiden puolesta. Se on palvelemista, joka on epätsekkyden todellinen ydin.²⁰

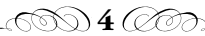
Poikia ja tyttöjä suurin joukoin – – on muistutettu siitä, etteivät nämä temppelit ole ainoastaan heidän vanhemmilleen vaan myös heille. Kaksitoista täytettyään he voivat mennä Herran huoneeseen ja toimia sijaisina kuoleman verhon toisella puolella olevien puolesta suoritettavissa kasteissa. Kuinka suurta ja epätsekästä palvelua se onkaan. Kuinka suurenmoista onkaan, että nuoremme ovat mukana tässä täysin epätsekäässä toiminnassa sellaisten ihmisten puolesta, jotka eivät itse voi itseään auttaa.

Käsi kädessä – – lisääntyneen temppelitoiminnan kanssa käy sukututkimustyömme kasvu. Tietokone lisämahdollisuuksineen kiihdyttää työn tekemisen vauhtia, ja ihmiset käyttävät hyväkseen uutta tekniikkaa, jota heille tarjotaan. Kuinka voi välttyä johtopäätökseltä, että Herra on mukana kaikessa tässä? Kun tietotekniikka

kehittyä, temppeleiden lukumäärä kasvaa mukautuakseen kiihtyvään sukututkimustyöhön.²¹

Me olemme vastuussa kaikkien niiden siunaamisesta, iankaikkisesta siunaamisesta, jotka ovat eläneet maan päällä, niiden miesten ja naisten lukemattomista, laskemattomista sukupolvista, jotka ovat eläneet maan päällä, kaikista niistä, jotka nyt elävät maan päällä, ja kaikista, jotka tulevat vielä elämään maan päällä. Kuinka suuri onkaan vastuumme. Meidän täytyy olla hieman suoraselkäisempiä ja työskennellä vähän lujemmin toteuttaaksemme sen.²²

Ne, jotka ovat toisella puolella, jotka eivät ole kuolleita vaan ovat eläviä hengessä, riemuitsevat ja iloitsevat, kun he havahtuvat ja edistyvät matkallaan kuolemattomuuteen ja iankaikkiseen elämään (ks. Moos. 1:39).²³

Suuret siunaukset odottavat meitä, kun pidämme itsemme kelvollisina ja käymme usein temppelissä.

Esitän – – jokaiselle teistä tänään haasteen panna elämäne järjestykseen, olla kelvollisia menemään Herran huoneeseen ja päästä siellä osallisiksi siunauksista, jotka ovat erityisesti teidän. – – Vaatimukset ovat suuret mutta vielä suurempia ovat siunaukset.²⁴

Kehotan kansaamme kaikkialla, kaikella sillä suostutteluvoimalla, johon kykenen, elämään kelvollisesti saadakseen temppelisuosituksen, hankkimaan sen itselleen ja pitämään sitä kallisarvoisena aarteena sekä pyrkimään utterammin Herran huoneeseen nauttimaan siellä olevasta hengestä ja siunauksista.²⁵

Pystyittepä menemään temppeliin usein tai ette, niin tulkaa kelvollisiksi saamaan temppelisuositus ja pitäkää suositus mukananne. Se muistuttaa teitä siitä, mitä teiltä myöhempien aikojen pyhinä odotetaan.²⁶

Olen vakuuttunut siitä, että jokainen mies ja nainen, joka menee temppeliin vilpittömyyden ja uskon hengessä, lähtee Herran huoneesta parempana miehenä ja naisena. Meidän kaikkien on tarpeen parantaa elämäämme jatkuvasti. Aika ajoin on tarpeen lähteä maailman melusta ja hälinästä, astua Herran pyhän huoneen seinien sisäpuolelle ja tuntea Hänen Henkensä siellä pyhyiden ja rauhan ilmapiirissä.²⁷

”Menkää Herran huoneeseen ja tuntekaa siellä Hänen Henkensä ja olkaa yhteydessä Häneen, niin tunnette rauhaa, jota ette löydä mistään muualta.”

Tämä pyhä rakennus palvelee opetuksen kehtona, jossa opetetaan Jumalan suloisia ja pyhiä asioita. Täällä meille esitetään rakastavan Isän suunnitelma Hänen poikiensa ja tyttäriensä hyväksi kaikkien sukupolvien keskuudessa. Täällä meille hahmotellaan ihmisen iankaikkinen matka aikaisemmasta olemassaolosta tämän elämän kautta tuonpuoleiseen elämään. Suuria, merkittäviä perustotuuksia opetetaan niin selkeästi ja yksinkertaisesti, että kaikki, jotka ne kuulevat, ymmärtävät ne. – –

Temppeli on myös henkilökohtaisen innoituksen ja ilmoituksen tyyssija. Lukemattomia ovat ne, jotka rasiuksen aikoina, kun on täytynyt tehdä vaikeita päätöksiä tai käsitellä pulmallisia ongelmia, ovat tulleet temppeeliin paaston ja rukouksen hengessä hakemaan jumalallista ohjausta. Monet ovat todistaneet, että vaikka he eivät kuulleet ilmoituksen ääniä, he kokivat saaneensa vastauksena rukouksiinsa vaikutelmia siitä, miten heidän tuli edetä juuri silloin tai myöhemmin.

Tämä temppeli on iankaikkisen totuuden lähde. ”Joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan” (Joh. 4:14). Täällä opetetaan niitä totuuksia, jotka ovat luonteeltaan jumalallisia ja vaikutuksiltaan iankaikkisia.

Niille, jotka astuvat näiden seinien sisäpuolelle, tästä rakennuksesta tulee liittojen huone. Täällä me lupaamme juhlallisesti ja pyhästi elää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan sen puhtaimmassa muodossa. Me teemme liiton Jumalan, iankaikkisen Isämme, kanssa, että me elämme niiden periaatteiden mukaan, jotka ovat kaiken tosi uskonnon peruskallio.²⁸

Onko elämänne täynnä murheita? Onko teillä ongelmia tai pulmia tai huolia? Kaipaatteko rauhaa sydämeenne ja tilaisuuden olla yhteydessä Herraan ja mietiskellä Hänen tietään? Menkää Herran huoneeseen ja tuntekaa siellä Hänen Henkensä ja olkaa yhteydessä Häneen, niin tunnette rauhaa, jota ette löydä mistään muualta.²⁹

Synkkyiden hetkinä yrittäkää päästä Herran huoneeseen ja sulkekaa siellä maailma mielestänne. Ottakaa vastaan Hänen pyhiä toimituksiaan ja ulottakaa ne esivanhemmillenne. Istukaa tempelისტunnon loppuksi hiljaa selestisessä huoneessa ja pohtikaa siunauksia, joita olette saaneet itsellenne omaksi hyödyksenne tai joita olette tuoneet niiden ulottuville, jotka ovat menneet tuolle puolen. Sydämenne paisuu kiittolisuudesta, ja ajatukset Herran suuren onnensuunnitelman iankaikkisista totuuksista täyttävät sielunne.³⁰

Mikä etuoikeus onkaan, että tässä meluisassa, kiireisessä, kilpailuhenkisessä maailmassa meillä on pyhä rakennus, jossa voimme kokea Herran Hengen pyhittävän vaikutuksen. Itsekkyiden tunne pyrkii valtaamaan meidät alituisesti. Meidän on voitettava se, eikä siihen ole parempaa keinoa kuin mennä Herran huoneeseen ja palvella siellä sijaisena niiden puolesta, jotka ovat kuoleman verhon tuolla puolen. – –

Kannustan teitä hyödyntämään paremmin tätä siunattua etuoikeutta. Se jalostaa luonnettanne. Se poistaa itsekkyiden kuoren, jonka sisällä useimmat meistä elävät. Siitä tulee kirjaimellisesti pyhittävä tekijä elämäämme, ja se tekee meistä parempia miehiä ja parempia naisia.³¹

Tiedän, että elämänne on kiireistä. Tiedän, että teillä on paljon tekemistä. Mutta lupaan teille, että jos menette Herran huoneeseen, teitä siunataan ja elämänne on parempaa. Pyydän siis, rakkaat veljeni ja sisareni, että käyttäisitte hyväksenne suurta tilaisuutta mennä Herran huoneeseen ja päästä näin osallisiksi kaikista ihmeellisistä siunauksista, jotka voitte siellä saada.³²

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Gordon B. Hinckley sanoi, että temppelitoimitukset ovat ”teologiamme syvällisimpiä ilmauksia” (osa 1) ja ”niitä kruunaavia siunauksia, joita kirkolla on tarjottavana” (osa 2). Mitä siunauksia olet itse saanut näiden toimitusten ansiosta?
- Presidentti Hinckley puhui miehistä ja naisista, jotka ovat vuodattaneet ilon kyyneliä tempeleissä (ks. osa 2). Miksi temppelitoimitukset omien kokemustesi mukaan herättävät näin syvällisiä tunteita?
- Presidentti Hinckley sanoi työstä kuolleiden lunastamiseksi: ”Kuinka suurenmoista onkaan, että nuoremme ovat mukana tässä täysin epäitsekäässämme toiminnassa” (osa 3). Mitä vanhemmat ja nuoret voivat tehdä toimiakseen yhdessä tässä palvelutyössä?
- Mitä me voimme tehdä järjestääksemme aikaa palvelemiseen ja hartaudenharjoitukseen tempeleissä? Millä tavoin palvelemisemme tempeleissä voi vaikuttaa elämäämme temppelin ulkopuolella? (Katso joitakin esimerkkejä osasta 4.) Kuinka tempeleissä käyminen on ollut siunauksena sinulle?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

2. Moos. 25:8; 1. Kun. 6:11–13; OL 88:119–120; 109:12–13, 24–28; 110:1–10; 128:22–24

Tutkimisen avuksi

”Kerro muille, mitä opit. Näin tehdessäsi omat ajatukset selkiintyvät ja muistat oppimasi paremmin.” (Ks. *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 17.)

Viitteet

1. Ks. ”Ajatuksia tempeleistä, käännynnäisten kirkossa pysymisestä ja lähetystyöstä”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 50.
2. Ks. ”Ajatuksia tempeleistä, käännynnäisten kirkossa pysymisestä ja lähetystyöstä”, s. 50.
3. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 325.
4. ”This Is a Day Long Looked Forward To”, Chihuahuassa Meksikossa sijaitsevan Colonia Juárezin temppelin vihkimisrukous, 6. maaliskuuta 1999, *Church News*, 13. maaliskuuta 1999, s. 7.
5. ”Uusia tempeleitä tarjoamaan evankeliumin kruunaavia siunauksia”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 99–100.
6. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1: 1995–1999*, 2005, s. 311–312.
7. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 641.

8. Ks. ”Tämä rauhaisa Jumalan huone”, *Valkeus*, heinäkuu 1993, s. 71–72.
9. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 623–624.
10. ”Elävän profeetan sanoja”, *Liahona*, toukokuu 2001, s. 16.
11. Ks. ”Lähetyskentistä, temppeleistä ja huoneenhallituksista”, *Valkeus*, tammi-kuu 1996, s. 56.
12. Ks. ”Temppelin pitäminen pyhänä”, *Valkeus*, heinäkuu 1990, s. 46.
13. ”Shining Star in a World Oppressed with Darkness”, New York Cityssä Yhdysvalloissa sijaitsevan Manhattanin temppelin vihkimisrukous, 13. kesäkuuta 2004, *Church News*, 19. kesäkuuta 2004, s. 5.
14. Ks. ”Riemuitkaa tästä suuresta temppelien rakentamisen ajasta”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 155. puoli-vuotiskonferenssista, s. 45.
15. Ks. ”Uusia temppeleitä tarjoamaan evankeliumin kruunavia siunauksia”, s. 100.
16. Ks. ”Temppelit ja temppelityö”, *Valkeus*, marraskuu 1982, s. 2.
17. ”Avioliitto, joka kestää”, *Liahona*, heinäkuu 2003, s. 4–6.
18. Ks. ”Riemuitkaa tästä suuresta temppelien rakentamisen ajasta”, s. 46.
19. Ks. ”Miksi nämä temppelit?”, *Valkeus*, kesäkuu 1992, s. 6.
20. Ks. ”Suolajärven temppeli”, *Valkeus*, marraskuu 1993, s. 6.
21. ”Tervetuloa konferenssiin”, *Liahona*, tammikuu 2000, s. 4.
22. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 640.
23. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1*, s. 154.
24. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1*, s. 362.
25. ”Lähetyskentistä, temppeleistä ja huoneenhallituksista”, s. 56.
26. Ks. ”Innoittavia ajatuksia”, *Liahona*, huhtikuu 2002, s. 4.
27. Ks. ”Lähetyskentistä, temppeleistä ja huoneenhallituksista”, s. 56.
28. Ks. ”Suolajärven temppeli”, s. 6.
29. ”Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, huhtikuu 1996, s. 72.
30. *One Bright Shining Hope: Messages for Women from Gordon B. Hinckley*, 2006, s. 103.
31. Ks. ”Päättössanat”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 104–105.
32. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 624.

Jeesuksen Kristuksen sovitus – ulottuvuudeltaan suunnaton, vaikutukseltaan henkilökohtainen

*”Todistan – – Herran Jeesuksen Kristuksen
[sovituksesta]. Ilman sitä elämä on merkityksetöntä.
Se on olemassaolomme holvikaaren lakikivi.”*

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

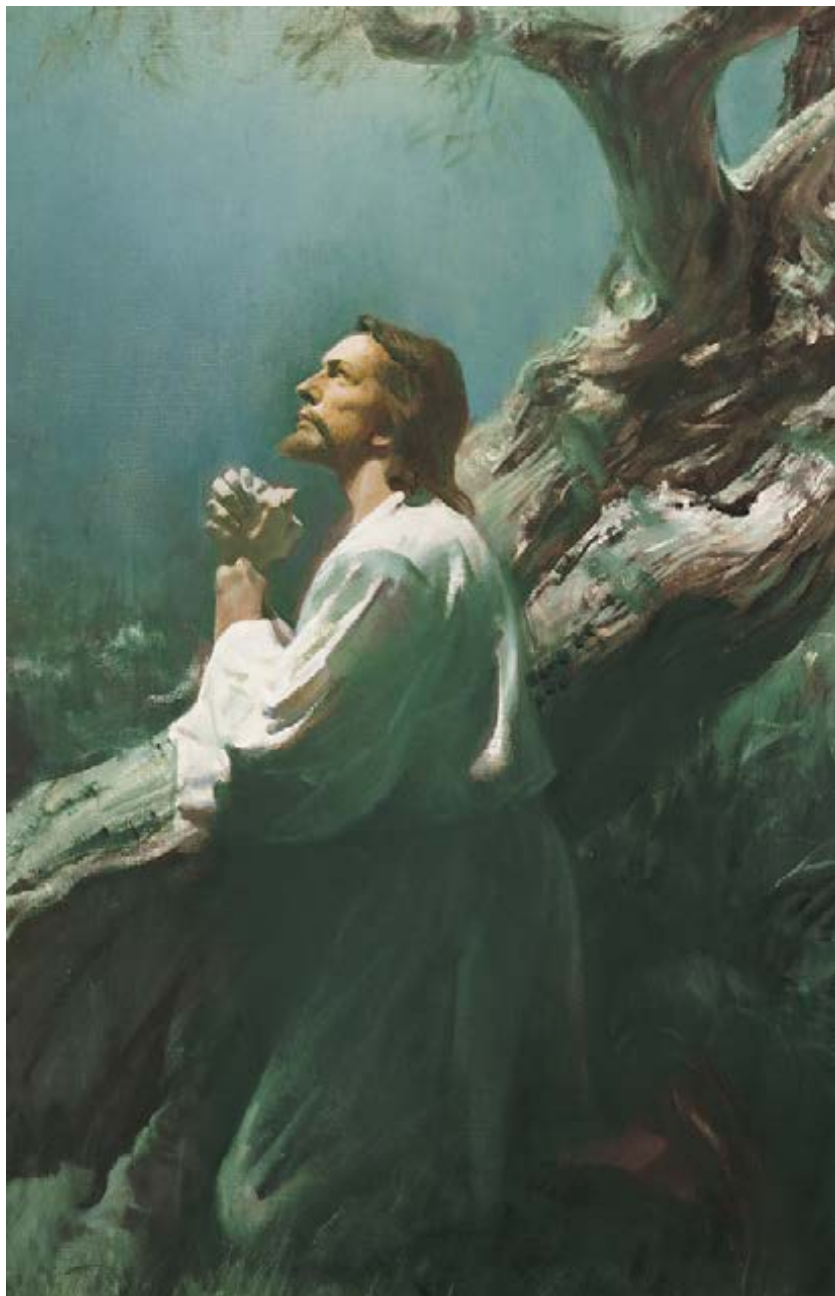
Tammikuun 1. päivänä 2000 presidentti Gordon B. Hinckley johti ensimmäistä presidenttikuntaa ja kahdentoista apostolin koorumia, kun he julkaisivat yhteisen todistuksensa Vapahtajasta. Tässä sanomassa nimeltään ”Elävä Kristus” he julistivat: ”Me lausumme oman todistuksemme Hänen vertaansa vailla olevan elämänsä todellisudesta ja Hänen suurenmoisen sovitusuhrinsa äärettömästä voimasta. Kenelläkään muulla ei ole ollut niin syvällistä vaikutusta kaikkiin niihin, jotka ovat eläneet ja jotka vielä tulevat elämään maan päällä.”¹

Yleiskonferenssipuheessa kolme kuukautta myöhemmin presidentti Hinckley todisti siitä syvällisestä vaikutuksesta, joka Vapahtajalla oli hänen omaan elämäänsä. Hän puhui lempeästi ja henkilökohtaisesti äänen tukahtuessa välillä liikutuksesta:

”Kaikista niistä asioista, joista olen kiitollinen tänä aamuna, yksi kuitenkin kohoaa ylitse muiden. Se on elävä todistus Jeesuksesta Kristuksesta, Kaikkivaltiaan Jumalan Pojasta, Rauhan Ruhtinaasta, Jumalan Pyhästä. – –

Jeesus on ystäväni. Kukaan muu ei ole antanut minulle niin paljon. ’Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta’ (Joh. 15:13). Hän antoi henkensä minun puolestani. Hän avasi tien iankaikkiseen elämään. Vain Jumala voi

"Kaikki riippui Hänestä – Hänen sovittavasta uhristaan. – – Se oli lakikivi [Isän] suuren suunnitelman holvikaassa."

tehdä sen. Toivon, että minua pidetään kelvollisena olemaan Hänen ystävänsä.

Hän on minun esikuvani. Hänen tapansa elää, Hänen ehdottoman epäitsekkäs käyttäytymisensä, Hänen ojentautumisensa hätää kärsivien puoleen, Hänen viimeinen uhrinsa, kaikki ovat esimerkkinä minulle. En voi itse täysin täyttää vaatimuksia, mutta voin yrittää. – –

Hän on minun parantajani. Tunnen syvää kunnioitusta Hänen suurenmoisia ihmetekojaan kohtaan. Ja silti tiedän niiden tapahtuneen. Hyväksyn nämä asiat todeksi, koska tiedän Hänen olevan elämän ja kuoleman Herra. Hänen palvelutehtävänsä ihmeet todistavat myötätunnosta, rakkaudesta sekä inhimillisyyden tunteesta, joita on ihmeellistä katsella.

Hän on minun johtajani. Minulle on kunnia olla yksi siinä pitkässä ketjussa ihmisiä, jotka rakastavat Häntä ja jotka ovat seuranneet Häntä Hänen syntymänsä jälkeisten kahden vuosituhannen aikana. – –

Hän on minun Vapahtajani ja Lunastajani. Antamalla henkensä, tuskissaan ja sanoin kuvaamattomasti kärsien, Hän ojentautui kohottaakseen minut ja jokaisen meistä sekä kaikki Jumalan pojat ja tyttäret kuolemaa seuraavasta iankaikkisen pimeyden syöveristä. Hän on tarjonnut jotakin parempaa, valon ja ymmärryksen, kasvun ja kauneuden piirin, jossa voimme jatkaa eteenpäin iankaikkiseen elämään johtavalla tiellä. Kiitollisuudellani ei ole rajoja. Kiitoksellani Herralleni ei ole loppua.

Hän on minun Jumalani ja Kuninkaani. Iankaikkisesta iankaikkiseen Hän tulee hallitsemaan ja johtamaan kuninkaiden Kuninkaana ja herrojen Herrana. Hänen herruudellaan ei tule olemaan loppua. Hänen kirkkaudelleen ei tule olemaan yötä.

Kukaan muu ei voi ottaa Hänen paikkaansa. Kukaan muu ei koskaan tule tekemään sitä. Tahrattomana, vailla minkäänlaista virhettä, Hän on Jumalan Karitsa, jota kumarran ja jonka kautta lähestyn taivaallista Isääni. – –

Kiitollisin mielin, vähentymättömällä rakkaudella, todistan näistä asioista Hänen pyhässä nimessään.”²

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

1

Taivaallisen Isämme rakkaus ilmenee Hänen ainosyntyisen Poikansa lahjassa.

Sydämeni tuntee nöyryyttä, kun ajattelen taivaallisen Isäni suurta rakkautta. Kuinka kiitollinen olenkaan tietäessäni, että Jumala rakastaa meitä. Sen rakkauden käsittämätön syvyys sai ilmauksen Hänen ainosyntyisen Poikansa lahjassa, kun Hän tuli maailmaan tuomaan toivoa sydämiimme, tuomaan ystävällisyyttä ja suopeutta ihmissuhteisiimme ja ennen kaikkea pelastamaan meidät synneistämme ja ohjaamaan meidät sille tielle, joka johtaa iankaikkiseen elämään.³

Vapahtajan kuolevaisuutta edeltävä palvelutyö

Meidän kaikkien Isä, joka rakastaa lapsiaan, esitti – – suunnitelman, jonka mukaan meillä olisi vapaus valita elämämme tie. Hänen ainosyntyisellä Pojallaan, meidän vanhimmalla Veljellämme, on avainrooli tuossa suunnitelmassa. Ihmisellä olisi tahdonvapautensa, ja tuohon tahdonvapauteen liittyisi vastuullisuus. Ihminen kulkisi maailman ja synnin teitä ja kompastuisi. Mutta Jumalan Poika pukeutuisi lihaan ja antaisi itsensä uhrina sovittaakseen kaikkien ihmisten synnit. Sanoin kuvaamattoman kärsimyksen kautta Hänestä tulisi suuri Lunastaja, koko ihmiskunnan Vapahtaja.⁴

Vapahtajan maanpäällinen palvelutyö

Koko historiassa ei ole ollut mitään Hänen majesteettisuutensa kaltaista. Hän, suuri Jehova, alentui syntymään kuolevaiseen elämään Betlehemin tallissa. Hän kasvoi poikana Nasaretissa, ja Hänelle ”karttui ikää ja viisautta; Jumalan ja ihmisten suosio seurasi häntä” (Luuk. 2:52).

Johannes kastoi Hänet Jordanin vesissä, ja ”samassa taivaat auke-
nivat, ja Jeesus näki Jumalan Hengen laskeutuvan kyyhkysen tavoin ja asettuvan hänen päälleen.

Ja taivaista kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.” (Matt. 3:16–17.)

Maanpäällisen palvelutyönsä kolmen vuoden aikana Hän teki sellaista, mitä kukaan muu ei ollut ennen tehnyt. Hän opetti tavalla, jolla kukaan muu ei ollut aikaisemmin opettanut.

Sitten oli Hänen aikansa tulla uhratuksi. Hän nautti yläkerran huoneessa kahdentoista apostolinsa kanssa viimeisen ateriansa kuolevaisuudessa. Pestessään heidän jalkansa Hän opetti nöyryyttä ja palvelemista tavalla, jota he eivät koskaan unohtaisi.⁵

Kärsiminen Getsemanen puutarhassa

Seurasi kärsiminen Getsemanessa, ja tämä ”kärsimys sai minut, tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä” (OL 19:18).⁶

Getsemanen puutarhassa Hän kärsi niin suuresti, että Hän hikoili veripisaroita rukoillessaan Isäänsä. Tämä kaikki oli kuitenkin osa Hänen suurta sovitusuhriaan.⁷

[Istuin kerran] vanhan oliivipuun varjossa [Getsemanen puutarhassa] ja luin tuosta Jumalan Pojan suunnattomasta kamppailusta, jossa Hän kohtasi väistämättömän tulevaisuuden hikoillen veripisaroita ja rukoillen Isältään, että malja menisi Hänen ohitse, jos mahdollista – mutta sanoen siitä huolimatta: Tapahtukoon kuitenkin Sinun tahtosi. – Minulla oli pakahduttava tunne, ettei Hän esittänyt pyyntöään, ettei Hän kohdannut tuota koettelemusta ajatellen tulevaa fyysistä tuskaansa ja kauheaa, raakaa ristiinnaulitsemistaan. Se oli varmastikin osa sitä. Mutta suuri osa sitä oli luullakseni tunne Hänen roolistaan kaikkien ajan sukupolvien kaikkien Jumalan poikien ja tyttörien iankaikkisessa hyvinvoinnissa.

Kaikki riippui Hänestä – Hänen sovittavasta uhristaan. Se oli avain. Se oli lakikivi sen suuren suunnitelman holvikaassa, jonka Isä oli tuonut esiin poikiensa ja tyttäriensä iankaikkisen elämän toteuttamiseksi. Niin kauheaa kuin olikin kohdata se ja niin raskasta kuin olikin toteuttaa se, Hän kohtasi sen, Hän toteutti sen, ja se oli ihmeellinen ja suurenmoinen asia. Se on uskoakseni käsityskykymme ulottumattomissa. Siitä huolimatta me näemme siitä pienen pilkahduksen, ja meidän täytyy oppia arvostamaan sitä yhä enemmän ja enemmän.⁸

Vangitseminen, ristiinnaulitseminen ja kuolema

Hänet vietiin pois karkeasti ja väkivaltaisesti ja tuotiin yöllä vastoin lakia Hannaksen ja sitten Kaifaksen, suuren neuvoston kavalan ja pahan virkamiehen, eteen. Varhain aamulla seurasi toinen kuulustelu tämän vehkeilevän ja katalan miehen edessä. Sitten Jeesus vietiin roomalaisen maaherran Pilatuksen eteen, jota tämän vaimo varoitti: ”Älä tee mitään sille pyhälle miehelle” (Matt. 27:19). Roomalainen ajatteli välttää vastuun ja lähetti Hänet Galilean turmeltuneen ja irstaan neljännesruhtinaan Herodeksen luo. Kristusta pahoinpideltiin ja ruoskittiin. Hänen päänsä kruunattiin pistävillä orjantappuroilla, ja Hänen verta vuotavaan selkäänsä heitettiin pilkaton punainen viitta. Hänet vietiin taas Pilatuksen eteen, jolle kansanjoukko huusi: ”Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!” (Luuk. 23:21.)

Kompastelevin askelin Hän kulki Golgatalle, missä Hänen haavoitettu ruumiinsa naulattiin ristille epäinhimillisimmällä, tuskallisimmalla teloitustavalla, mitä sadistinen mieli voi keksiä.

Kuitenkin Hän huusi: ”Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä tekevät.” (Luuk. 23:34.)⁹

Koko historiassa ei ole riipaisevampaa kuvaa kuin kuva Jeesuksesta Getsemanessa ja ristillä, yksin: ihmiskunnan Lunastaja, maailman Vapahtaja toteuttamassa sovitusta.

Muistan, kuinka olin presidentti Harold B. Leen – – kanssa Getsemanen puutarhassa Jerusalemissa. Saatoimme aistia – vaikka vain hyvin vähäisessä määrin – sen kauhean kamppailun, joka siellä tapahtui, niin kiihkeän kamppailun Jeesuksen taistellessa yksin Hengessään, että Hän vuosi verta jokaisesta huokosesta (ks. Luuk. 22:44; OL 19:18). Muistelimme luottamustehtävään kutsutun suorittamaa kavallusta. Muistelimme, kuinka pahat ihmiset nostivat julmat kätensä Jumalan Poikaa vastaan. Muistelimme tuota ristillä riippuvaa yksinäistä hahmoa, joka huusi tuskissaan: ”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?” (Matt. 27:46.) Kuitenkin maailman Vapahtaja täytti rohkeasti työnsä toteuttaakseen sovituksen meidän puolestamme.¹⁰

Tunnit kuuluivat Hänen elämänsä lähetessä tuskallisesti loppuaan. Maa vapisi, temppelein väliverho repesi. Hänen kuivuneilta huuliltaan kuultiin sanat: ”’Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni.’ Tämän sanottuaan hän henkäisi viimeisen kerran.” (Luuk. 23:46.)

*"Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista,
niin kuin itse sanoi" (Matt. 28:6).*

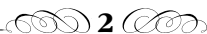
Se oli ohi. Hänen kuolevainen elämänsä oli päättynyt. Hän oli uhrannut sen lunnaiksi kaikkien puolesta. Mennyttä oli Häntä rakastaneiden toivo. Unohdetut olivat Hänen antamansa lupaukset. Hänen ruumiinsa laskettiin kiireesti mutta hellästi lainahautaan juutalaisten sapatin aattona.¹¹

Ylösnousemus

Aikaisin sunnuntaiaamuna Magdalan Maria ja muita naisia tuli haudalle. Rientäessään haudalle he ihmettelivät, kuinka kivi saataisiin vieritetyksi hautakammion ovelta. Saapuessaan sinne he näkivät enkelin, joka puhui heille: "Minä tiedän, että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta.

Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista, niin kuin itse sanoi." (Matt. 28:5–6.)

Sellaista ei ollut tapahtunut koskaan aikaisemmin. Tyhjä hauta oli vastaus kautta aikojen esitettyyn kysymykseen. Paavali sanoi osuvasti: ”Missä on pistimesi, kuolema? Missä on voittonsi, hauta?” (Ks. 1. Kor. 15:55.)¹²

Vapahtajan lunastavan uhrin ansiosta kaikki ihmiset nousevat haudasta.

Tuon ylösnousemusaamun – ihme on ihme koko ihmiskuntaa varten. Se on Jumalan voiman ihme, Jumalan, jonka rakas Poika antoi henkensä sovittaakseen kaikkien synnit. Se oli rakkauden uhri jokaisen Jumalan pojan ja tyttären puolesta. Niin tehdessään Hän rikkoi kuoleman sinetit.¹³

Ei ole mitään sen yleismaailmallisempaa kuin kuolema, eikä mitään kirkkaampaa toivoa ja uskoa kuin varmuus kuolemattomuudesta. Toivotonta murhetta, joka tulee kuoleman myötä, suurta surua, joka seuraa rakkaan poismenoa, lieventää vain varmuus Jumalan Pojan ylösnousemuksesta – –.

Kuoleman kohdatessa tuon hetken synkkyiden ja pimeyden läpi loistaa Herran Jeesuksen Kristuksen voitokas hahmo, Hänen, Jumalan Pojan, joka verrattomalla ja iankaikkisella voimallaan voitti kuoleman. Hän on maailman Lunastaja. Hän antoi henkensä meidän jokaisen puolesta. Hän otti sen jälleen, ja Hänestä tuli esikoinen niiden joukosta, jotka ovat kuolleet. Kuninkaiden Kuninkaana Hän seisoo voitokkaana kaikkien muiden kuninkaiden yläpuolella. Hän, Kaikkivaltias, on kaikkien hallitsijoiden yläpuolella. Hän on meidän lohtumme, ainoa todellinen lohtumme, kun maanpäällisen yön tummat varjot sulkevat meidät sisäänsä ja henki erkanelee ihmishahmosta.

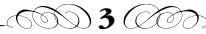
Koko ihmiskuntaa ylempänä seisoo Jeesus Kristus.¹⁴

Muistan puhuneeni erään hyvän miehen hautajaistilaisuudessa – ystävän, jonka hyvyys sai minut kurrottamaan hieman korkeammalle. Vuosien kuluessa olin oppinut tuntemaan hänen hymynsä, hänen ystävälliset sanansa, hänen loistavan älykkyytensä ja sen, kuinka suuresti hän palveli toisia. Ja sitten hän, joka oli ollut niin lahjakas ja hyvä, yhtäkkiä kuoli. Katsoin hänen elotonta hahmoaan. Siinä ei näkynyt jälkeäkään mistään tunnistamisesta tai liikkeestä tai minkäänlaisesta puheesta. – –

Katsoin tämän miehen itkevää leskeä ja itkeviä lapsia. Minun laillani he tiesivät, etteivät he enää koskaan kuolevaisuudessa kuulisi hänen ääntään. Mutta lempeä, sanoin kuvaamaton suloisuus toi rauhaa ja varmuutta. Se tuntui lausuvan: ”Lakatkaa te huolehtimasta! Tietäkää, että minä olen Jumala.” (Ps. 46:11.)

Se tuntui lausuvan edelleen: ”Älkää huolehtiko. Kaikki tämä kuuluu osana suunnitelmaani. Kukaan ei voi välttyä kuolemalta. Jopa rakas Poikani kuoli ristillä. Mutta sen kautta Hänestä tuli ylösnousemuksen loistava esikoinen. Hän vei kuolemalta sen pistimen ja haudalta sen voiton.”

Saatoin kuulla mielessäni Herran puhuvan surevalle Martalle. ”Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.” (Joh. 11:25–26.)¹⁵

Vapahtajan sovitusuhrin ansiosta meille tarjotaan mahdollisuus korotukseen ja iankaikkiseen elämään.

Kiitos olkoon Kaikkivaltiaalle. Hänen kirkastettu Poikansa mursi kuoleman kahleet, saavutti kaikista voitoista suurimman. – Hän on meidän voitokas Herramme. Hän on meidän Lunastajamme, joka sovitti meidän syntimme. Hänen lunastavan uhrinsa kautta kaikki ihmiset nousevat haudasta. Hän on avannut tien, jonka kautta me voimme saavuttaa paitsi kuolemattomuuden myös iankaikkisen elämän.¹⁶

Aavistan Hänen sovituksensa merkityksen pieneltä osin. En kykene ymmärtämään sitä kokonaan. Se on ulottuvuudeltaan niin suunnaton ja kuitenkin vaikutukseltaan niin henkilökohtainen, että se ylittää käsityskyvyn.¹⁷

Tuon sovituksen suuruutta meidän on mahdotonta täysin ymmärtää. Tiedän vain, että se tapahtui ja että se tehtiin minun tähteni ja teidän tähtenne. Kun Vapahtaja uhrasi itsensä lunnaina koko ihmiskunnan syntien tähden, kärsimys oli niin suuri, tuska niin ankara, ettei yksikään meistä pysty sitä ymmärtämään.

Hänen kauttaan me saamme anteeksiannon. Hänen ansiostaan meille annetaan varma lupaus siitä, että koko ihmiskunnalle suodaan

pelastuksen siunaukset ja ylösnousemus kuolleista. Hänen ansioitaan ja Hänen suuren, kaikkia koskevan uhrinsa ansiosta meille tarjotaan kuuliaisuuden kautta mahdollisuus korotukseen ja iankaikkiseen elämään.¹⁸

Emmekö me kaikki ole tuhlaajapoikia ja -tyttäriä, joiden on tehtävä parannus ja otettava vastaan taivaallisen Isämme anteeksiantavaa armoa ja sitten noudatettava Hänen esimerkkiään?

Hänen rakas Poikansa, meidän Lunastajamme, tarjoaa meille anteeksiantonsa ja armonsa, mutta niin tehdessään Hän käskee tekemään parannuksen. – Herra sanoi – ja minä lainaan profeetta Josephille annettua ilmoitusta:

”Ja nyt, minä käsken sinua tekemään parannuksen – tee parannus, etten minä löisi sinua suuni sauvalla ja kiivaudellani ja vihallani ja etteivät kärsimyksesi olisi ankaria – kuinka ankaria, et tiedäkään; kuinka suuria, et tiedäkään; niin, kuinka kovia kestää, et tiedäkään.

Sillä katso, minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, jottei heidän tarvitse kärsiä, jos he tekevät parannuksen;

mutta elleivät he tee parannusta, heidän täytyy kärsiä samoin kuin minä,

mikä kärsimys sai minut, tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä. –

Ota vastaan oppia minulta ja kuuntele minun sanojani; vaella minun Henkeni sävyisyydessä, niin sinulla on rauha minussa.” (OL 19:15–18, 23).¹⁹

Loppujen lopuksi kun koko historiaa tarkastellaan, kun ihmismielen syvimmätkin syöverit on tutkittu, niin mikään ei ole niin ihmeellinen, niin majesteettinen, niin suunnaton kuin tämä armonosoitus, jolloin Kaikkivaltiaan Poika, Isänsä kuninkaallisen perheen ruhtinas, Hän, joka oli kerran puhunut Jehovana, Hän, joka oli alentunut tulemaan maan päälle ja syntymään lapsena Betlehemissä, antoi henkensä häpeässä ja tuskassa, jotta kaikki kautta aikojen eläneet Jumalan pojat ja tyttäret, joista jokaisen täytyy kuolla, saattaisivat jälleen nousta ja elää iankaikkisesti. Hän teki meidän puolestamme sen, mitä yksikään meistä ei pystyisi tekemään omasta puolestaan. –

Profeetta Jesaja julisti:

”Ja kuitenkin: hän kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme. – –

Meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.” (Jes. 53:4–5.)

Tämä on joulun ihmeellinen ja todellinen kertomus. Jeesuksen syntymä Juudean Betlehemissä muodostaa johdannon. Mestarin kolmivuotinen palvelutyö muodostaa esipuheen. Kertomuksen suurenmoisena pääsisältönä on Hänen uhrinsa – täydellisen epäitsekäs tuskallinen kuolema Golgatan ristillä kaikkien meidän syntiemme sovittamiseksi.

Loppunäytöksenä on ylösnousemuksen ihme, joka tuo varmuuden siitä, että ”niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi” (1. Kor. 15:22).

Joulua ei olisi, ellei olisi ollut pääsiäistä. Betlehemin Jeesus-vauva olisi vain yksi vauva muiden joukossa ilman Getsemanen ja Golgatan lunastavaa Kristusta sekä ylösnousemuksen voittoisaa todellisuutta.

Minä uskon Herraan Jeesukseen Kristukseen, iankaikkisen, elävän Jumalan Poikaan. Maan päällä ei ole koskaan kulkenut ketään Hänen vertaistaan. Kukaan muu ei ole antanut vastaavaa uhria tai suonut vastaavaa siunausta. Hän on maailman Vapahtaja ja Lunastaja. Minä uskon Häneen. Julistan Hänen jumalallisuuttaan ilman kiertelyä tai siitä tinkimistä. Rakastan Häntä. Lausun Hänen nimensä kunnioittaen ja ihmetystä tuntien. Palvelen Häntä kuten palvelen Hänen Isäänsä, hengessä ja totuudessa. Kiitän Häntä ja polvistun Hänen rakkaan Poikansa edessä, joka kauan sitten kääntyi meidän puoleemme ja sanoi meille jokaiselle: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.” (Matt. 11:28.)

– – Toivon, että jokaisella teistä on aikaa, vaikka vain hetkinen, viettää hiljaa mietiskellen ja pohtien Hänen, Jumalan Pojan, ihmettä ja majesteettisuutta.²⁰

Todistan – – Herran Jeesuksen Kristuksen [sovituksesta]. Ilman sitä elämä on merkityksetöntä. Se on olemassaolomme holvikaaren lakikivi. Se vahvistaa, että elimme ennen kuin synnyimme kuolevaisuuteen. Kuolevaisuus on vain astinkivi kohti loistavampaa olemassaoloa tulevaisuudessa. Kuoleman aiheuttamaa surua lievittää lupaus ylösnousemuksesta.²¹

Jeesus on Kristus, ennalta asetettu Jumalan Poika, joka alensi itsensä tullakseen maan päälle, joka syntyi seimeen vasallikansan keskuuteen valloitetussa kansakunnassa, Jumalan Poika, Isän Ainosyntyinen lihassa, Isän Esikoinen ja pelastuksemme tuoja. Hän on Lunastajamme, Vapahtajamme, jonka sovituksen kautta iankaikkinen elämä on mahdollinen kaikille, jotka vaeltavat kuuliaisuudessa Hänen opetuksilleen.²²

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Miksi taivaallinen Isä antoi meille lahjana ainosyntyisen Poikansa? (Ks. osa 1.) Miten sinä voit osoittaa kiitollisuutesi tästä lahjasta? Mitä ajatuksia ja tunteita sinulle herää, kun luet presidentti Hinckleyn yhteenvedon siitä, mitä Vapahtaja on tehnyt hyväksemme?
- Vertaa osassa 2 sanoja, joita presidentti Hinckley käyttää kuvaillessaan kuolemaa, sanoihin, joita hän käyttää kuvaillessaan ylösnousemusta. Mitä opit eroista näissä sanoissa? Kuinka todistuksesi Vapahtajan ylösnousemuksesta vaikuttaa elämäsi?
- Mitä opit presidentti Hinckleyn todistuksen perusteella Jeesuksen Kristuksen sovituksesta? (Ks. osa 3.) Kuinka sovitus on siunannut sinua henkilökohtaisesti? Mitä tunnet pohtiessasi Vapahtajan puolestasi antamaa uhria? Suunnittele käyttäväsi hetki siihen, että mietiskelet ja pohdit hiljaa Vapahtajaa.

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Jes. 53; Joh. 3:16; 11:25; 2. Nefi 9:6–13; Alma 7:11–13; 34:8–10; Hel. 14:13–19; OL 18:10–12

Opetusvihje

”Kun valmistaudut opettamiseen rukoillen, – – voit saada johdattusta korostaa tiettyjä periaatteita. Voit saada ymmärrystä siitä, mikä olisi paras tapa esittää tiettyjä ajatuksia. Voit keksiä esimerkkejä,

havaintoesityksiä ja innoittavia kertomuksia yksinkertaisista elämän tapahtumista –. Voit tuntea innoitusta kutsua tietyn henkilön auttaamaan oppiaihheen opettamisessa. Voit muistaa jonkin henkilökohtaisen kokemuksen, jonka voit kertoa.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 47–48.)

Viitteet

1. ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, huhtikuu 2000, s. 2.
2. Ks. ”Todistukseni”, *Liahona*, heinäkuu 2000, s. 83–85.
3. ”Joulun ihmeellinen ja todellinen kertomus”, *Liahona*, joulukuu 2000, s. 4.
4. Ks. ”Me katsomme Kristukseen”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 102.
5. Ks. ”Voitto kuolemasta”, *Valkeus*, huhtikuu 1997, s. 4.
6. ”Voitto kuolemasta”, s. 4.
7. ”Asiat, joista minulla on tieto”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 84.
8. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 29–30.
9. Ks. ”Voitto kuolemasta”, s. 4.
10. Ks. ”Vakaumustemme kanssa eläminen”, *Liahona*, syyskuu 2001, s. 2.
11. Ks. ”Voitto kuolemasta”, s. 4.
12. Ks. ”Voitto kuolemasta”, s. 4.
13. Ks. ”Voitto kuolemasta”, s. 4.
14. Ks. ”Tämä ihana pääsiäisaamu”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 68.
15. Ks. ”Joulun ihmeellinen ja todellinen kertomus”, s. 4.
16. ”Ei Hän ole täällä, Hän on noussut kuolleista”, *Liahona*, huhtikuu 1999, s. 85.
17. Ks. ”Joulun ihmeellinen ja todellinen kertomus”, s. 4.
18. Ks. ”Anteeksianto”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 84.
19. Ks. ”Teiltä vaaditaan, että te annatte anteeksi”, *Valkeus*, marraskuu 1991, s. 5–6.
20. Ks. ”Joulun ihmeellinen ja todellinen kertomus”, s. 4–6.
21. ”Asiat, joista minulla on tieto”, s. 84.
22. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 560.

"Usko on loppujen lopuksi ainoa aito ja kestävä toivomme."

Kulkekaa eteenpäin uskossa

”Jos on jokin yksittäinen asia, jota te ja minä tarvitsemme – –, niin se on – – sellaista uskoa, joka saa meidät polvistumaan ja anomaan Herralta johdatusta ja sitten saamamme jumalallisen varmuuden turvin nousemaan jaloillemme ja ryhtymään työhön auttaaksemme haluttujen tulosten toteutumisessa.”

Gordon B. Hinckleyn elämänvaiheita

”Lähtiessäni lähetystyöhön [nuorukaisena]”, presidentti Gordon B. Hinckley muisteli, ”hyvä isäni ojensi minulle kortin, johon oli kirjoitettu neljä sanaa. Ne olivat Herran sanat synagogan esimiehelle, joka oli saanut kuulla, että hänen tyttärensä oli kuollut: ’Älä pelkää, vaan usko’ (Mark. 5:36).”¹ Kun nuori vanhin Hinckley palveli Englannissa, hän kohtasi monia haasteita, joissa hänen oli tarpeen muistaa nuo neljä sanaa. Myöhemmin hän kuvaili yhtä sellaista kokemusta:

”Eräänä päivänä muutamassa lontoolaisessa lehdessä julkaistiin arvostelu vanhasta kirjasta, josta oli otettu uusi painos ja jonka lehdet loukkaavan vihamielisellä tavalla mainitsivat mormonien historiaksi. Lähetysjohtaja Merrill sanoi minulle: ’Haluan sinun menevän kustantajan luokse esittämään vastalauseen.’ Katsoin häntä ja olin sanomaisillani: ’Et varmaankaan tarkoita minua.’ Mutta sanoin nöyrästi: ’Kyllä, lähetysjohtaja.’

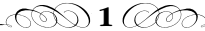
En epäröi sanoa, että pelkäsin. Menin huoneeseeni ja minusta tuntui varmaankin vähän samalta kuin Mooseksesta on täytynyt tuntua, kun Herra käski hänen mennä tapaamaan faraota. Pidin rukouksen. Vatsaani kouristi, kun kävelin Goodge Streetin asemalle, josta menin maanalaisella Fleet-kadulle. Löysin oikean toimiston ja ojensin korttini sihteerille. Hän otti sen ja meni toimitusjohtajan huoneeseen. Hän palasi pian ja sanoi, ettei toimitusjohtajalla ollut

aikaa ottaa minua vastaan. Vastasin, että olin matkannut yli 8 000 kilometriä ja olisin valmis odottamaan. Seuraavan tunnin aikana sihteeri kävi pari kolme kertaa toimitusjohtajan huoneessa, kunnes tämä vihdoinkin kutsui minut sisään. En milloinkaan unohda näkyä, joka minua odotti. Hän poltti pitkää sikaria ja hänen kasvoillaan oli ilme, joka näytti sanovan: 'Älä häiritse minua.'

Minulla oli kädessäni kirja-arvostelu. En muista, mitä sanoin sen jälkeen. Jokin voima tuntui puhuvan kauttani. Aluksi hän oli puolustelevalta kannalla ja jopa hyökkäävä. Sitten hän alkoi pehmetä. Hän lupasi lopuksi tehdä jotakin asian hyväksi. Tunnin kuluessa jokainen kirjakauppias Englannissa sai pyynnön palauttaa kirjat kustantajalle. Suurin kustannuksin hän painatti ja kirjoitti kirjojen alkuun lausunnon, jonka mukaan kirjaa ei saanut pitää historiikkina vaan pelkästään fiktiona ja ettei kirjaa ollut tarkoitettu loukkaamaan arvostettuja mormoneja. Vuosia myöhemmin hän teki kirkolle vielä toisen merkittävän palveluksen, ja joka vuosi kuolemaansa asti hän lähetti minulle joulukortin.”²

Ottaessaan vastaan tehtävän käydä kustantajan toimistossa vanhin Hinckley noudatti mallia, josta oli tuleva elinikäinen: ota haaste vastaan uskossa, pyydä Herralta apua ja ryhdy sitten työhön.

Gordon B. Hinckleyn opetuksia

Uskosta taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen voi tulla tarkoituksellisen elämän alkulähde.

Jos on jokin yksittäinen asia, jota te ja minä tarvitsemme menestyäksemme ja kokeaksemme tyydytystä tässä maailmassa, niin se on usko – tuo dynaaminen, voimallinen, ihmeellinen elementti, jonka avulla Paavalin sanojen mukaan jopa maailmat on luotu (ks. Hepr. 11:3). En tarkoita mitään eteeristä käsitettä vaan tarkoituksenmukaista, käytännöllistä, toimivaa uskoa – sellaista uskoa, joka saa meidät polvistumaan ja anomaan Herralta johdatusta ja sitten saamamme jumalallisen varmuuden turvin nousemaan jaloillemme ja ryhtymään työhön auttaaksemme haluttujen tulosten toteutumisessa. Sellainen usko on etu vailla vertaa. Sellainen usko on loppujen lopuksi ainoa aito ja kestävä toivomme.

– – Uskosta voi tulla todellinen tarkoituksellisen elämän alkulähde. Mikään ei siinä määrin innosta arvokkaiisiin pyrkimyksiin kuin tieto, että me olemme Jumalan lapsia, että Jumala odottaa meidän tekevän jotakin elämällämme ja että Hän antaa meille apua, kun sitä pyydetään. – –

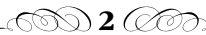
Kun käsittelen uskoa, en ajattele sitä abstraktissa mielessä. Ajattelen sitä elävänä, elintärkeänä voimana, joka tunnustaa Jumalan Isäksemme ja Jeesuksen Kristuksen Vapahtajaksemme. – –

Usko jumalalliseen olentoon, Kaikkivaltiaaseen, on se suuri innoittava voima, joka voi muuttaa elämämme.³

Kauan sitten olin työssä rautatieyhtiössä, jonka kiskot kulkivat – – vuorien solissa. Matkustin usein junalla. Siihen aikaan käytettiin höyryvetureita. Nuo suuret rautahirviöt olivat valtavan kokoisia sekä nopeita ja vaarallisia. Ihmettelin usein, kuinka veturinkuljettaja uskalsi lähteä pitkälle matkalle yön selkään. Sitten opin ymmärtämään, ettei se ollutkaan yksi pitkä matka vaan pikemminkin jatkuva sarja lyhyitä matkoja. Veturissa oli voimakas valonheitin, joka valaisi tien 400–500 metrin päähän. Veturinkuljettaja näki ainoastaan tuon matkan, ja se riitti, sillä se oli aina hänen edessään läpi yön uuden päivän koittoon asti. – –

Ja niin on meidän iankaikkisen matkammekin laita. Astumme askeleen kerrallaan. Niin tehdessämme me kuljemme kohti tuntematonta, mutta usko valaisee tien. Jos vaalimme tuota uskoa, meidän ei tarvitse milloinkaan vaeltaa pimeydessä. – –

Jokaisen tämän kirkon jäsenen haasteena on astua seuraava askel, ottaa vastaan tehtävä, johon hänet kutsutaan, vaikkei hän tuntisikaan olevansa sen mittainen, ja tehdä niin uskossa odottaen täysin, että Herra valaisee tien hänen edessään.⁴

Usko on todistuksen perusta ja Herran työn voima maan päällä.

Kirkon ainoa todellinen vauraus on sen jäsenten uskossa.⁵

On ihmeellinen ja ihana asia, että Pyhän Hengen ihme koskettaa tuhansia, että he uskovat ja ottavat vastaan evankeliumin ja että heistä tulee [kirkon] jäseniä. Heidät kastetaan. Heidän elämäänsä

on vaikutettu hyvällä tavalla pysyvästi. Ihmeitä tapahtuu. Uskon siemen saa sijan heidän sydämessään. Heidän oppimisensa myötä siemen paisuu. Ja he ottavat vastaan periaatteen periaatteen päälle, kunnes he ovat saaneet jokaisen niistä ihanista siunauksista, jotka tulevat niiden osaksi, jotka vaeltavat uskossa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa.

– – Tämä kallisarvoinen ja ihmeellinen uskon lahja, tämä Jumalalta, iankaikkiselta Isältämme saatu lahja, on yhä tämän työn voima ja sen sanoman hiljainen elinvoimaisuus. Usko on sen kaiken perustana. Usko on sen kaiken pääsisältönä. Olipa kysymys lähtemisestä lähetyskentälle, elämisestä viisauden sanan mukaan, kymmenysten maksamisesta, niin kysymys on yhdestä ja samasta asiasta. Juuri sisimmässämme asustava usko on se, mikä tulee ilmi kaikessa mitä teemme.

– – Tämän työn ja valtakunnan voima ei löydy sen ajallisista varoista, niin vaikuttavia kuin ne saattavat ollakin. Voima löytyy sen jäsenten sydämestä. Siksi tämä valtakunta menestyy. Siksi se on vahva ja kasvaa koko ajan. Siksi se pystyy toteuttamaan niitä ihmeellisiä asioita, joita se tekee. Kaikki tämä on peräisin uskon lahjasta, jonka Kaikkivaltias on antanut niille lapsilleen, jotka eivät epäile eivätkä pelkää vaan kulkevat eteenpäin. – –

Usko on todistuksen perusta. Usko on perustana uskollisuudelle kirkossa. Usko edustaa uhria, joka annetaan mielihyvin Herran työn eteenpäin viemiseksi.⁶

Evankeliumi on hyvä uutinen. Se on voiton sanoma. Se on syytä ottaa vastaan innokkaasti. – –

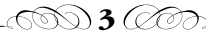
Älkäämme pelätkö. Jeesus on meidän johtajamme, meidän vahvuutemme ja meidän kuninkaamme.

Tämä on pessimismin aikaa. Meillä on uskon tehtävä. Kehotan veljiäni ja sisariaani kaikkialla vahvistamaan uskoaan, viemään tätä työtä eteenpäin halki maailman. – –

”Veljet, emmekö me jatkaisi näin suuressa asiassa? Kulkekaa eteenpäin älkääkä taaksepäin. Rohkeutta, veljet; ja eteenpäin, eteenpäin voittoon!” (OL 128:22.) Näin kirjoitti profeetta Joseph uskon psalmissa.

Kuinka ylväs onkaan tämän asian menneisyys. Se on täynnä sankaruutta, rohkeutta, urheutta ja uskoa. Kuinka ihmeellinen onkaan nykyisyys, kun kuljemme eteenpäin suodaksemme siunausta ihmisten elämään, missä tahansa he kuulevatkin Herran palvelijoiden sanomaa. Kuinka suurenmoinen onkaan tulevaisuus oleva, kun Kaikkivaltias edistää suurta työtään koskettaen hyvällä vaikutuksellaan kaikkia, jotka ottavat vastaan Hänen evankeliuminsa ja elävät sen mukaan, ja jopa antaen iankaikkisia siunauksia Hänen pojilleen ja tyttärilleen kaikista sukupolvista niiden epäitsekkyään työn kautta, joiden sydän on täynnä rakkautta maailman Lunastajaa kohtaan. – –

Minä kutsun kaikkia teitä, missä olettekin tämän kirkon jäsenenä, nousemaan jaloillenne ja riemuitsevin sydämin kulkemaan eteenpäin, elämään evankeliumin mukaan, rakastamaan Herraa ja rakentamaan valtakuntaa. Yhdessä me päätämme juoksun ja säilytämme uskon Kaikkivaltiaan ollessa voimamme.⁷

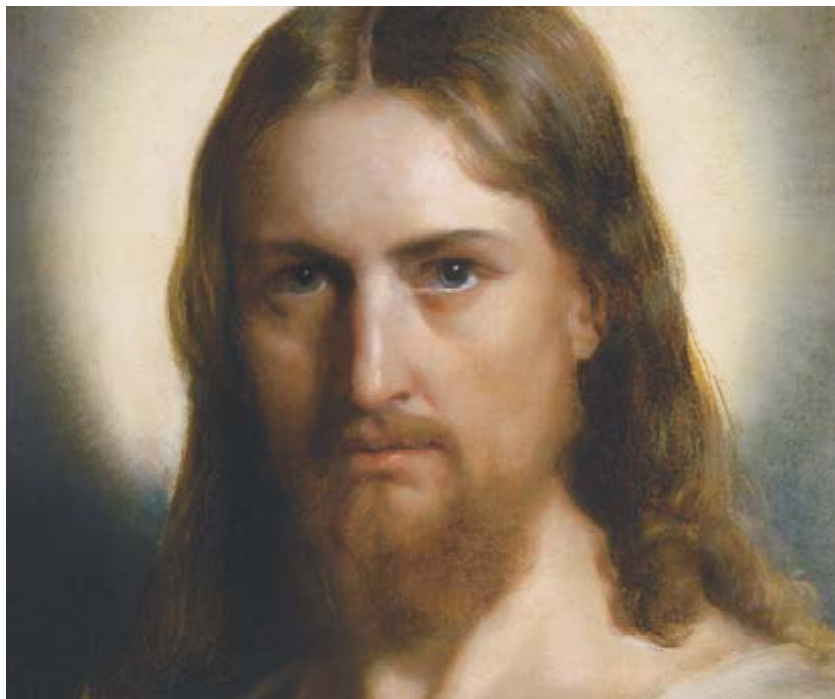

Uskon avulla me voimme kohota pelon ja minkä tahansa elämämme esteen tai haasteen yläpuolelle.

Kukapa meistä voisi sanoa, ettei ole tuntenut pelkoa? En tunne ketään, joka olisi kokonaan säästynyt siltä. Toiset tuntevat tietysti enemmän pelkoa kuin toiset. Toiset pystyvät voittamaan sen nopeasti, mutta toiset jäävät ansaan, niin että se vetää heitä alaspäin ja ajaa heitä jopa tappioon. Me kärsimme pilkkaamisen pelosta, epäonnistumisen pelosta, yksinäisyyden pelosta, tietämättömyyden pelosta. Toiset pelkäävät nykyhetkeä, toiset tulevaisuutta. Toiset kantavat synnin kuormaa ja antaisivat miltei mitä vain vapautuakseen sellaisesta taakasta, mutta pelkäävät muuttaa elämänsä. Huomatkaamme, että pelko ei tule Jumalasta vaan että tämä kalvava, turmeleva voima tulee ennemminkin kaiken totuuden ja vanhurskauden vihamieheltä. Pelko on uskon vastakohta. Sen vaikutus on syövyttävä, jopa kuolettava.⁸

Paavali kirjoitti Timoteukselle: ”Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan hengen.

Älä siis häpeä todistaa Herrastamme.” (2. Tim. 1:7–8.)

"Älä – – häpeä todistaa Herrastamme" (2. Tim. 1:8).

Toivon, että jokainen tämän kirkon jäsen laittaisi nuo sanat sellaiseen paikkaan, josta hän voisi nähdä ne joka aamu aloittaessaan päivänsä. Ne antaisivat meille rohkeutta avata suomme, ne antaisivat meille rohkeutta yrittää, ja ne vahvistaisivat vakaumustamme Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta. Uskon, että joka puolella maailmaa tapahtuisi enemmän ihmeitä.⁹

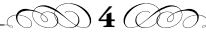
Puhuin eräänä päivänä erään ystävän kanssa, joka oli paennut kotimaastaan. Valtionsa sortuessa hänet oli pidätetty ja vangittu. Hänen vaimonsa ja lapsensa olivat onnistuneet pakenemaan, mutta hän oli ollut vankina yli kolme vuotta ilman mitään keinoa pitää yhteyttä rakkaisiinsa. Ruoka oli ollut surkeaa, elinolosuhteet masentavat, eikä parannuksista ollut toivoakaan.

"Mikä auttoi sinut läpi noiden synkkien aikojen?" kysyin.

Hän vastasi: "Minun uskoni, uskoni Herraan Jeesukseen Kristukseen. Minä annoin kuormani Hänen kannettavakseen, ja silloin se tuntui paljon kevyemmältä."¹⁰

Kaikki järjestyy. Älä ole huolissasi. Sanon niin itselleni joka aamu. Kaikki kyllä järjestyy. Jos teette parhaanne, kaikki kyllä järjestyy. Turvatkaa Jumalaan ja kulkekaa eteenpäin uskoen ja luottaen tulevaisuuteen. Herra ei hylkää meitä. Hän ei hylkää meitä.¹¹

Eikö kuka tahansa meistä voisi sanoa, että jos meillä olisi vahvempi usko Jumalaan, me menestyisimme paremmin kuin nyt menestymme? Mikään este ei ole liian suuri, mikään haaste liian vaikea, jos meillä on uskoa. Uskon turvin me voimme kohota noiden elämämme kielteisten tekijöiden yläpuolelle, jotka jatkuvasti vetävät meitä alaspäin. Ponnistelemalla me voimme kehittää kykyä tukahduttaa ne mielijohteet, jotka johtavat alentaviin ja pahoihin tekoihin. Uskon turvin me voimme kouluttaa halujamme. Me voimme auttaa niitä, jotka ovat lannistuneita ja lyötyjä, ja me voimme lämmittää heitä oman uskomme lujuuudella ja voimalla.¹²

Kun osoitamme uskoamme, Herra auttaa sitä vahvistumaan.

Kun käytätte aikaanne ja kykyjänne palvelemiseen, uskonne kasvaa ja epäilyksenne hiipuvat.¹³

Kirkko pyytää teitä tekemään monia asioita. Se pyytää teitä palvelemaan eri tehtävissä. Meillä ei ole palkkapapistoa. Teistä tulee tämän kirkon papisto, ja milloin teidät sitten kutsutaankin palvelemaan, saanen kehottaa teitä ottamaan kutsun vastaan, ja kun teette niin, uskonne vahvistuu ja kasvaa. Usko on kuin käsivarteni lihas. Jos käytän sitä, jos kehitän sitä, se vahvistuu ja voi tehdä monia asioita. Mutta jos panen sen kantositeeseen enkä tee sillä mitään, siitä tulee heikko ja hyödytön, ja niin on teidänkin laitanne. Jos otatte vastaan jokaisen tilaisuuden, jos otatte vastaan jokaisen kutsun, Herra tekee teille mahdolliseksi suorittaa sen. Kirkko ei pyydä teitä tekemään mitään sellaista, mitä ette Herran avulla voi tehdä.¹⁴

Tätä minä rukoilen meidän kaikkien puolesta: ”Herra, anna meille vahvempi usko” [ks. Luuk. 17:5]. Anna meille vahvempi usko päästä epävarmuuden ja epäilysten kuilujen ylitse. – –

Herra, anna meille vahvempi usko nousta tämän Sinun suuren ja pyhän työsi heikkojen parhaajien yläpuolelle. Vahvista tahtoamme. Auta meitä rakentamaan ja laajentamaan Sinun valtakuntaasi suuren

käskysi mukaan, jotta tätä evankeliumia voitaisiin saarnata kaikessa maailmassa todistukseksi kaikille kansakunnille. – –

Suo meille uskoa katsoa tämän hetken ongelmia kauemmaksi tulevaisuuden ihmeisiin. Anna meille uskoa maksaa kymmenyksemme ja uhrimme ja luottaa siihen, että Sinä, Kaikkivaltias, avaat taivaan ikkunat niin kuin olet luvannut. Anna meille uskoa tehdä niin kuin on oikein, seurasipa siitä mitä tahansa.

Suo meille uskoa, kun vastoinkäymisten myrskyt lyövät meidät maahan. Kasvakoon luottamuksemme pappeuden voimiin vahvaksi sairauden kohdatessa. Noudattakaamme Jaakobin neuvoa:

”Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon hän luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä voidelkoot hänet öljyllä Herran nimessä ja rukoilkoot hänen puolestaan,

ja *rukous, joka uskossa* lausutaan, parantaa sairaan. Herra nostaa hänet jalkeille.” (Jaak. 5:14–15, kursivointi lisätty.) – –

Herra, kun me vaellamme kuoleman varjon laaksossa, anna meille uskoa hymyillä kyyneltemme lävitse tietäen, että se kaikki on osa rakastavan Isän iankaikkista suunnitelmaa, että ylittäessämme kynnyksen tästä elämästä astumme toiseen, ihmeellisempään elämään, ja että Jumalan Pojan sovituksen kautta kaikki tulevat nousemaan haudasta ja uskolliset kulkevat korotukseen.

Anna meille uskoa jatkaa kuolleiden lunastustyötä, jotta Sinun iankaikkiset tarkoituksesi toteutuisivat kaikkien sukupolvien aikana eläneiden poikiesi ja tyttäriesi kohdalla.

Isä, suo meille uskoa noudattaa neuvoja niissä pienissä asioissa, joilla voi olla hyvin suuri merkitys. – –

Isä, anna meille vahvempi usko toisiimme ja itseemme sekä kykyymme tehdä hyvää ja suuria. – –

Isä, anna meille vahvempi usko. Luullakseni kaikkein suurin tarpeemme on saada vahvempi usko. Niinpä, rakas Isä, anna meille vahvempi usko Sinuun ja Sinun rakkaaseen Poikaasi, Sinun suureen iankaikkiseen työhösi, itseemme Sinun lapsinasi ja kykyymme mennä ja tehdä Sinun tahtosi mukaan, sekä Sinun käskyihisi. Tätä rukoilen nöyrästi Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.¹⁵

Opiskelu- ja opetusehdotuksia

Kysymyksiä

- Presidentti Hinckley opetti, että usko Jumalaan on ”suuri innoittava voima, joka voi muuttaa elämämme” (osa 1). Mitkä kokemukset ovat auttaneet sinua oppimaan, mitä on uskon voima? Kuinka olet nähnyt, että ”usko valaisee tien”, kun ”kuljemme kohti tuntematonta”?
- Mitä voimme oppia osan 2 perusteella siitä, mikä on kirkon voiman lähde? Kuinka usko ja uhraus liittyvät toisiinsa? Mieti, kuinka voit noudattaa presidentti Hinckleyn kutsua viedä ”tätä työtä eteenpäin halki maailman”.
- Mistähän syystä uskolla on voima auttaa meitä koettelemusten aikoina? (Ks. osa 3.) Milloin usko on auttanut sinua nousemaan pelon yläpuolelle? Milloin usko on auttanut sinua nousemaan muiden esteiden yläpuolelle?
- Käy läpi presidentti Hinckleyn rukous osasta 4. Millä tämän rukouksen sanoilla on erityinen merkitys sinulle? Kuinka usko voi auttaa meitä voittamaan epävarmuuden ja epäilyksen? Kuinka usko voi auttaa meitä katsomaan ongelmia kauemmas ja näkemään ihmeitä?

Aiheeseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia

Joh. 14:12–14; Room. 5:1–5; 2. Nefi 26:12–13; Moroni 7:33–38; OL 27:16–18

Opetusvihje

”Kun tutkimme pyhiä kirjoituksia säännöllisesti ja ahkerasti, vilpittömästi etsien Hengen johdatusta, me olemme alttiita saamaan valaisua siihen, kuinka valmistaa oppiaiheita. Me olemme myös valmiit saamaan Hengen johdatusta opettaessamme ja noudattamaan sitä.” (*Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 14.)

Viitteet

1. ”Totuus pääsee valtaan”, *Liahona*, syyskuu 2006, s. Y2.
2. Ks. ”Jos te taivutatte mielenne kuulemaan minua”, *Valkeus*, kesäkuu 1995, s. 6.
3. *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes*, 2000, s. 109–110.
4. Ks. ”Me vaellamme uskossa”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 80–81.

5. "Kirkon tila", *Valkeus*, heinäkuu 1991, s. 56.
6. Ks. "Uskon ihme", *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 83–85.
7. Ks. "Päättäkää juoksu ja säilyttäkää usko", *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 71–72.
8. Ks. "Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä", *Valkeus*, helmikuu 1985, s. 21.
9. Ks. "Älä pelkää, vaan usko", *Valkeus*, toukokuu 1996, s. 6.
10. "Äläkä ole epäuskoinen", *Valkeus*, huhtikuu 1990, s. 5.
11. "Latter-day Counsel: Excerpts from Addresses of President Gordon B. Hinckley", *Ensign*, lokakuu 2000, s. 73.
12. *Standing for Something*, s. 109–110.
13. Ks. "Hän on noussut ylös, niinkuin sanoi", *Valkeus*, syyskuu 1983, s. 10.
14. "Inspirational Thoughts", *Ensign*, kesäkuu 1999, s. 2.
15. Ks. "Herra, lisää meille uskoa", *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 51–53.

Luettelo kuvista

- Sivu 46: Yksityiskohta Greg K. Olsenin teoksesta *Joseph Smithin ensimmäinen näky*
- Sivu 53: *Yksi paimen*, Howard Lyon
- Sivu 63: *Brigham Young Ensign Peakilla*, A. VaLoy Eaton
- Sivu 68: Yksityiskohta Heinrich Hofmannin teoksesta *Kristus ja rikas nuorukainen*. C. Harrison Conroy Co., Inc:in luvalla
- Sivu 84: *Parley Street -kadun pää*, Glen S. Hopkinson
- Sivu 91: *Käsikärrykomppanian pelastusoperaatio*, Glen S. Hopkinson
- Sivu 132: Yksityiskohta Harry Andersonin teoksesta *Vuorisaarna*
- Sivu 136: *Vapahtaja opettaa opetuslapseudesta*, Justin Kunz
- Sivu 139: *Emmauksen tie*, Jon McNaughton
- Sivu 146: *Herra Jeesus Kristus*, Del Parson
- Sivu 184: *Nefin katkennut jousi*, Michael Jarvis Nelson
- Sivu 208: Yksityiskohta Carl Heinrich Blochin teoksesta *Kristus parantaa sairaan Betesdan altaalla*
- Sivu 237: *Parley P. Pratt lukee Mormonin kirjaa*, Jeff Hein
- Sivu 251: Yksityiskohta Heinrich Hofmannin teoksesta *Kristuksen kuva*. C. Harrison Conroy Co., Inc:in luvalla
- Sivu 304: *Ei enää kadoksissa*, Greg K. Olsen
- Sivu 327: Valokuva © *Deseret Morning News*
- Sivu 332: *Kristus Getsemanessa*, Harry Anderson
- Sivu 350: Yksityiskohta Carl Heinrich Blochin teoksesta *Kristus ja poika*

Hakemisto

A

Apostolit, 47, 269, 271–273

Apuyhdistys, 106–108

Avioliitto

Gordon B. Hinckleyn ja Marjorien Payn, 14–16, 99–101, 157–160
iankaikkisena kumppanuutena,
157–167

onnellisuus siinä koituu rakastavan huolenpidon osoittamisesta, 165–167

on tasa-arvoisten yksilöiden kumppanuutta, 162

taivaallisen Isän säätämä, 161

vilpittömyys ja uskollisuus siinä, 167

E

Ensimmäinen näky, 47, 49–52, 60

Evankeliumi

antaa meille syyn olla iloisia,
75–78, 104

on voiton sanoma, 78–80

palautettu Joseph Smithin kautta,
45–47, 49–56

H

Henki. Ks. Pyhä Henki

Hinckley, Ada Bitner (äiti), 3–8, 10,
71, 99, 145

Hinckley, Bryant Stringham (isä),
3–10, 71, 86, 99, 145, 195, 207,
243–244

Hinckley, Gordon B.

avioliitto Marjorie Payn kanssa,
14–16, 99–101, 157–160

aviomiehenä, 14–15, 157–160

esittelee asiakirjan ”Perhe –

julistus maailmalle”, 33, 172

esittelee jatkuvan koulutusrahaston, 32–33, 197, 200

hyväksytään kirkon presidentiksi,
26–28, 265–267

hänen hautajaisensa, 41

hänen matkansa, 10–11, 30–31,
45, 99, 159–160, 293

hänen vanhempansa, 3–10, 71,
99, 145, 243

ilmoittaa vyöhykkeen johtokuntien kutsumisesta, 24

isännöi vuoden 2002 talviolympialaisia Salt Lake Cityssä, 29

isänä, 14–16, 113–114, 171–172

ja perheen perintö, 3–4, 85–86

kehittelee temppeleidaumenttiefilmin Bernin temppeleihin Sveitsiin, 18–19

kohtaa uskon koetuksia nuorena miehenä, 6–7

kokoaikaisessa lähetystyössä, 7–10,
71, 207–209, 291–293, 345–346

koulutus, 5–7

kuolema, 41

lapsuus, 4–5

lausuu todistuksensa, 5, 7, 38,
145–147, 331–333, 341–342

nimitetään kirkon radio-,
tiedotustoiminta- ja lähetystyö-

kirjallisuuskomitean toimisihteeriksi, 12–13, 16, 60, 231

nimitetään yleisen lähetystyökomitean toimisihteeriksi, 18

on haastateltavana ohjelmassa
60 Minutes, 29, 281–282

palvelee ensimmäisessä presidenttikunnassa, 22–26, 265–267
 palvelee kahdentoista apostolin koorumissa, 19–22, 265
 puoltaa hengellistä ja maallista koulutusta, 32–33, 243–253
 saa ilmoitusta pienten temppelien rakentamisesta, 35–36, 319–320
 saa presidentillisen vapauden mitalin, 30
 sairastuu syöpään, 40
 seurustelee Marjorie Payn kanssa, 7, 14–15, 157–159
 suree vaimonsa Marjorien kuolemaa, 39, 160
 syntymä, 3
 työskentelee Denverin ja Rio Granden rautateillä, 17
 tähdentää käännyntäisten aktiivisena pitämistä, 34–35, 305–315
 valmistuu Utahin yliopistosta, 7, 59
 vihkii konferenssikeskuksen, 37–38
 vihkii sadannen toiminnassa olevan temppelin, 36, 321
 Hinckley, Marjorie Pay (vaimo)
 avioliitto Gordon B. Hinckleyn kanssa, 14–16, 99–101, 157–160
 kuolema, 39, 160
 seurustelee Gordon B. Hinckleyn kanssa, 7, 14, 157
 Huoltotyö, 199–201, 202–203
 Hyveellisyys
 ajatuksissamme, 261–262
 elämämme rakentaminen sen varaan, 255–263
 sen arvo, 103, 257
 tuo siunauksia, 257–258
 Hätävalmius, 201–203

I

Ilmoitus
 nykyajan, 55–56

rakentaa Kiinan Hongkongin temppeli, 123–124
 rakentaa pieniä temppeleitä, 35–36, 319–320
 tulee hiljaisen, vienon äänen välityksellä, 125–126
 Isä Jumala. *Ks.* Taivaallinen Isä
 Isät
 pappeudenhaltijoiden tulee olla hyviä isiä, 225–227
 velvollisuudet, 173
Ks. myös Perhe; Vanhemmat

J

Jatkuva koulutusrahasto, 32–33, 197, 200
 Jeesus Kristus
 ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, 38, 331
 Hänen kuolevaisuutta edeltävä palvelutyönsä, 334
 Hänen maanpäällinen palvelutyönsä, 133–135, 334–335
 Hänen ristiinnaulitsemisensä, 135, 336–337
 Hänen sovituksensa, 135, 331–342
 Hänen ylösnousemuksensa, 135–138, 337–338
 ilmestyi Joseph Smithille, 47, 49–52
 ja taivaallinen Isä ovat erillisiä olentoja, 51–52
 jotkut kieltävät Hänen jumalallisuutensa, 138–140
 lupaa olla kanssamme, 67, 301
 me turvaamme Häneen, 131–143
 on ihmiskunnan historian keskushahmo, 47
 todistuksen saaminen Hänestä, 138–142, 153–154
 Joseph Smith. *Ks.* Smith, Joseph
 Jumaluus, 51–52

K

Kiitollisuus, 74–75

Kirkon käännynnäiset

ovat kallisarvoisia, 307–310
 tarvitsevat ravitsemista Jumalan
 sanalla, 307, 311, 313
 tarvitsevat tehtävän, 307–308,
 311–313
 tarvitsevat ystävyyttä, 311

Kirkon presidentti

Herran kutsuma, 267–269
 kun ei kykene toimimaan täysi-
 painoisesti, 270–273
 virkaiältään vanhimmasta aposto-
 lista tulee seuraava, 269–270

Koettelemukset. *Ks.* Vastoinkäymiset

Koti

Hinckleyjen, 171
 on vanhurskaan elämän perusta,
 171–180
 oppimisen ilmapiirin luominen
 sinne, 246–247
Ks. myös Perhe

Koulutus

hengellinen koulutus on yhtä tär-
 keää kuin ajallinen, 250–252
 jatkuvan koulutusrahaston avulla,
 32–33, 197, 200
 kautta elämän, 243–253
 presidentti Gordon B. Hinckleyn,
 5–7
 tuo mahdollisuuksia, 245, 247–249

Kristus. *Ks.* Jeesus Kristus

Kunnioitus

niitä kohtaan, jotka eivät kuulu
 kirkkoomme, 283–284, 287–288
 vahvistaa perhesuhteita, 178–180

Kuuliaisuus

on tie onneen, 75–76
 sitä vaaditaan meiltä joka suh-
 teessa, 187

tarkoittaa elämistä evankeliumin
 mukaan, 183–193
 tuo siunauksia, 67, 188–189
 vahvistaa kirkkoa, 192–193

Käännynnäisten aktiivisena pitämi-
 nen, 34–35, 305–315

L

Lapset

heidän elämänsä kuvastaa per-
 heessä saatua opetusta, 179–180
 heidän viattomuutensa, 54
 heidät tulee kasvattaa valossa ja
 totuudessa, 105
 heitä tulee opettaa hyvin nuorina,
 176–178
 heitä tulee valmistaa varhain
 lähetystyöhön, 298–299
 kapinalliset lapset tarvitsevat rak-
 kautta ja rukouksia, 178
 ovat Herran lahja, 173

Lepopäivä, sapatti, 66, 129

Liitot, 129, 185–187, 327–328

Luopumus, 47–48, 54

Lähetystyö

Gordon B. Hinckleyn, 7–10, 71,
 207, 291–293, 345–346
 Herra siunaa pyrkimyksiämme
 siinä, 301
 ja kokoaikaisten lähetyssaarnaajien
 auttaminen, 295–297
 jonka apuna on perherukous,
 116–118
 kätemme ojentaminen maailmalle
 siinä, 294–295
 lasten valmistaminen siihen,
 297–298
 myöhempinä aikoina, 291–301
 on pappeusvelvollisuus, 298
 tuo onnea, 297–300

M

Mormonin kirja
 auttaa meitä löytämään ratkaisuja nykyajan ongelmiin, 235–236
 Gordon B. Hinckleyn haaste lukea, 231
 Joseph Smithin kääntämä, 233, 235 sen kertomus, 188, 235–236 sen voima, 231–240
 todistaa Jeesuksesta Kristuksesta, 52–53, 233
 todistuksen saaminen siitä, 233–234
 todistus siitä johtaa varmuuteen muista totuuksista, 234–235
 toimii todistajana Raamatun rinnalla, 52–53
 voi muuttaa elämämme ja näkökulmamme, 236–240

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko jokaisella sen jäsenellä on siinä tärkeä osa, 63–65
 merkkiviirinä kansoille, 59–69
 opit, jotka erottavat sen muista kirkkoista, 51–56
 palautettu Joseph Smithin kautta, 45–47, 49–56
 sen organisaatio, 54, 265–277
 sen varhaiset johtajat näkivät sen päämäärän, 61–63, 89
 tarjoaa mahdollisuuksia palvella, 215–217
 täyttää maan, 49, 60–61, 301

N

Naimattomat aikuiset, 164–165

Naiset
 heidän mahdollisuutensa, 248–249
 heidän pyhä asemansa Jumalan suunnitelmassa, 101–102
 heidän tehtävänsä kirkossa, 106

Jumalan tyttärinä, 99–110
 työskentelevät yhdessä pappeudenhaltijoiden kanssa, 106, 228–229
 uskollisten naisten voima, 108–110

O

Omavaraisuus
 jatkuvan koulutusrahaston avulla, 32–33, 197, 200
 muiden auttaminen sen saavuttamiseksi, 199–201
 tuo rauhaa, 195–204

Onnellisuus
 avioliitossa koituu rakastavan huolenpidon osoittamisesta, 165–167
 Herran suunnitelma on onnensuunnitelma, 74
 lähetystyöstä, 297–300
 palvelemalla, 211–213
 rukouksen avulla, 113–114
 sen vaaliminen, 71–81
 tulee evankeliumin tuntemuksesta, 75–78, 104

Optimismi, 71–81

P

Pahoinpitely, 226

Palautus
 evankeliumin, 45–56
 Joseph Smithin kautta, 45–47, 49–56
 pappeuden avainten ja valtuuden, 47, 50–51, 221–222
 renessanssi ja uskonpuhdistus edelsivät sitä, 48–49
 sai alkunsa ensimmäisestä näystä, 47, 49–50, 60

Palveleminen
 Apuyhdistyksessä, 106–108
 itsemme kadottaminen siinä, 207–217

- kirkko tarjoaa tilaisuuksia siihen, 215–217
- on parasta lääkettä, jos ei ole onnellinen, 211–213
- Pyhä Henki johdattaa meitä siinä, 125
- temppeleissä, 325–326
- todellisen itsemme löytäminen sen avulla, 213–215
- Pappeus**
- ja kirkon organisaatio, 54, 265–277
- jokainen kelvollinen mies voi saada sen, 224
- Jumala tekee työtään sen kautta, 222
- kelvollisuus siihen, 224–227
- Melkisedekin, 223
- sen koorumit voivat olla voiman ankkuri, 227
- sen valtuus ja avaimet on palautettu, 47, 50–51, 147, 221–222
- sen voima ja siunaukset, 219–229
- voi siunata kaikkia Jumalan lapsia, 222–223
- Parannus**
- moraalittomasta käyttäytymisestä, 262–263
- on yksi evankeliumin ensimmäisistä periaatteista, 76
- Vapahtajan sovitus on tehnyt sen mahdolliseksi, 339–341
- Pelastussuunnitelma, 55, 327
- Pelko, 78–80, 154–155, 349–350
- Perhe**
- julistus, 33, 172
- kirkon sitä koskeva kanta, 65
- on taivaallisen Isän asettama, 172
- on yhteiskunnan perusyksikkö, 54, 117
- perhesuhteet ovat kaikista pyhimpiä, 172
- sitä vahvistetaan rakkauden ja arvostuksen myötä, 178–180
- voidaan sinetöidä yhteen iankaik-
kisuudeksi, 54
- Perheilta, 175–176
- Perhejulistus, 33, 172
- Perherukous**
- auttaa lapsia varttumaan uskossa, 174–175
- Hinckleyjen kotona, 113–114
- johtaa ihmeisiin, 115–118
- Piispa, 276–277
- Pioneerit**
- heidän perintönsä, 85–96
- kaikki kirkon jäsenet ovat niitä, 93–95
- kirkon alkuajan, 4, 61–65, 85–93
- nykyajan, 86, 93–95
- saivat uskonsa elämään, 87–88
- Willien ja Martinin käsikärry-
komppanioiden, 90–93
- Pornografia, 128, 225, 258–262
- Pratt, Parley P., 236–239
- Profeetat**
- Herran kutsumia, 267–268
- neuvovat meitä olemaan ajallisesti ja hengellisesti valmistautuneita, 201–203
- ovat yleensä vanhahkoja miehiä, 268
- Pyhä Henki**
- auttaa meitä voittamaan välilläme olevat eroavuudet, 300
- johdattaa meitä palvellessamme kotona ja kirkossa, 125
- kuiskaa meille ilmoitusta, 123–129
- todistaa totuudesta, 124, 233–234
- valaisee, rakentaa ja kohottaa meitä, 126–128
- voi olla jatkuva kumppanimme, 125, 128–129
- Päätökset, 190–191

R

Raha-asiat, 201–204

Rakkaus
 avioliitossa, 161–167
 niitä kohtaan, jotka eivät kuulu
 kirkkoomme, 287–288
 on evankeliumin perustava
 ydin, 210
 perhe vahvistuu sen avulla,
 178–180
 voi muuttaa sydämiä, 210
 vähemmän aktiivisten auttaminen
 sen avulla, 308–309

Rauha

omavaraisuudesta, 195–204
 sen rukoileminen, 115
 vanhurskaasta elämästä, 258–260
 voidaan löytää temppelistä,
 326–328

Rukous

perherukous auttaa lapsia kasva-
 maan uskossa, 174–175
 perherukous Hinckleyjen kotona,
 113–114
 perherukous johtaa ihmeisiin,
 115–118
 sen voima, 113–120
 tuo siunauksia ja onnea, 113–114
 vastausten tavoittelemisen,
 119–120

S

Smith, Emma, 102–104, 188

Smith, Joseph
 hänen lausumansa todistus,
 137–138
 ja ensimmäinen näky, 47, 49–52
 kirkko palautettiin hänen kaut-
 taan, 45–47, 49–56, 147
 käänsi Mormonin kirjan, 233, 235

Sovitus. *Ks.* Jeesus Kristus, Hänen
 sovituksensa

Suoraselkäisyys, 81, 185–187, 217,
 260

Suvaitsevaisuus, 282–284, 287–288,
 294

T

Taivaallinen Isä
 asetti perheen, 172
 Hänellä on fyysinen muoto, 51–52
 ilmestyi Joseph Smithille, 47, 49–52
 ja Jeesus Kristus ovat erillisiä
 olentoja, 51–52
 kehottaa meitä rukoilemaan
 Häntä, 114–115
 on henkemme Isä, 55, 80, 114–115
 on tämän kirkon peräsimessä,
 67, 189
 on voiman todellinen lähde, 103
 rakastaa meitä, 334
 siunaa niitä, jotka pitävät Hänen
 käskynsä, 67
 todistuksen saaminen Hänestä,
 153–154

Temppelit

ilmoitus rakentaa pieniä temppe-
 leitä, 35–36, 319–321
 ovat ilmaus todistuksestamme,
 321–322
 ovat rauhan ja ilmoituksen paik-
 koja, 326–328
 perheitä voidaan sinetöidä
 yhteen siellä, 161–162, 323–324
 sen siunaukset, 319–328
 siellä suoritetaan toimituksia
 kuolleiden puolesta, 325–326

Todistus

elämämme tulee olla sen vertaus-
 kuva, 133
 Gordon B. Hinckleyn, 5, 7, 38–39,
 145–147, 331–333, 341–342
 meidän täytyy kertoa siitä muille
 ja elää sen mukaisesti, 154–155
 Mormonin kirjasta, 233–234

- on kirkon suuri voima, 147, 193,
347–349
todistuksen lahja, 145–155
tukee meitä vaeltaessamme
uskossa, 147–152
- Toimitukset**
kuolleiden puolesta, 55, 325–326
temppeleissä ovat kruunaavia siu-
nauksia kirkossa, 323–324
- Toveruus ja perehdyttäminen**
niiden, jotka eivät ole uskoamme,
279–288
uusien ja vähemmän aktiivisten
jäsenten, 305–315
- Työ**
on kirkon nerous, 198–199
sen tarve, 197–199
siitä saadut opetukset, 195
- U**
-
- Usko**
auttaa meitä nousemaan pelon ja
vastoinkäymisten yläpuolelle,
349–351
kulkeminen eteenpäin uskossa,
345–352
lisääntyy, kun sitä osoitetaan,
351–352
on tarkoituksellisen elämän alku-
lähde, 346–347
on todistuksen perusta, 347–349
pioneerien, 87–88
vanhurskaiden naisten usko tuo
voimaa, 109
- V**
-
- Vaarnanjohtaja, 274–275**
- Vanhemmat**
eivät saa antaa periksi kapinallis-
ten lastensa kohdalla, 178
heidän tulee hillitä vihastuksensa,
178–179
heidän tulee luoda oppimisen
ilmapiiri kodissaan, 246–247
heidän tulee rukoilla lastensa
puolesta, 115, 174, 178
heidän tulee valmistaa lapsia
varhain lähetystyöhön, 298
ovat vastuussa lastensa opettami-
sesta ja hoivaamisesta, 172–174
yksinhuoltajina, 173–174
- Vanhemmat lähetysaarnajat,**
299–300
- Vastoinkäymiset**
Mormonin kirjassa, 236
pioneerien kokemat, 4, 85, 87,
89–93
uskollisena pysyminen niistä
huolimatta, 73
usko voi auttaa meitä kestämään
ne, 349–352
valmistautuminen niihin, 201–203
- Velka, 203–204**
- Vinon kasvava puu, 176–178**
- Vähemmän aktiiviset jäsenet**
heidän auttamisensa rakkautta
osoittaen, 308–309
kutsutaan palaamaan aktiivisuu-
teen kirkossa, 314–315
- Y**
-
- Ykseys**
ensimmäisen presidenttikunnan ja
kahdentoista keskuudessa, 274
kirkon jäsenten keskuudessa, 67
muihin uskontokuntiin kuuluvien
kanssa, 279–281
- Ylönousemus**
Jeesuksen Kristuksen, 135–138,
337–338
Vapahtaja teki sen mahdolliseksi,
338–342

Ä

Äidit

heidän pyhä kutsumuksensa,

104–105

velvollisuudet, 173

Ks. *myös* Perhe; Vanhemmat

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

